

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

W 768 J12

HOMERI OPERUM

TOMUS POSTERIOR

five

ODYSSEA

BATRACHOMYOMACHIA,

Hymni & Epigrammata.

GRAECE ET LATINE.

Accedunt Fragmenta Græce.

Juxta Editionem

Novissimam atque accuratissimam

SAMUELIS CLARKE.

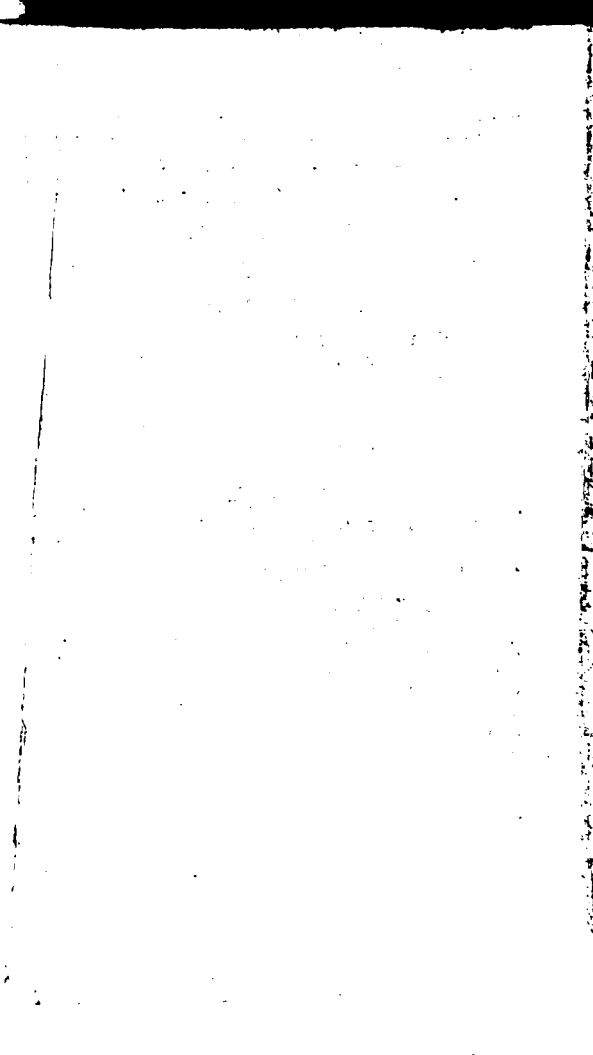
AMSTELÆDAMI,

Apud J. WETSTENIUM.

MDCCXLIII.

KONINKL.
BIBLIOTHEEK
TE'SHAGE.

TOMI POSTERIORIS. HOMERI POEMATUM INDEX.

O D Y S S E A. *Pag. 2*

BATRACHOMYOMACHIA *Pag. 482*

H Y M N I in

Æsculapium	554	Martem	550
Apollinem	492. 558	Matrem deorum	554
Bacchum	560	Matrem omnium	562
Bacchus five latrones	548	Mercurium	514. 554
Cererem	554	Musas & Apoll.	560
Dianam	552. 560	Neptunum	558
Herculem	554	Palladem	552. 562
Hospites	566	Pana	556
Jovem	558	Solem	564
Jovis pueros	554. 566	Venerem	536. 548. 552
Junonem	552	Vestam	558. 562
Lunam	564	Vulcanum	558

E P I G R A M M A T A.

Adversus Antistitam	Sa-	Exordium Iliados minoris
miam	570	568
Cæcitatem deplorat	568	Fornax
Cumam rediturus	566	ad Glaucum
ad Cumanos	566	in Midam
in palatium	Curialium	ad Nautas
	570	Neptuno
Eirefione seu ramus	572	Pinus
ad Erythræam	570	Piscatoribus
		Thestoridæ
		568

F R A G M E N T A. *Pag. 574*

2
2

0

4

2

4

0

8

2

6

4

2

2

8

5

3

0

0

3

0

3

0

2

8

4

7

1

4

1

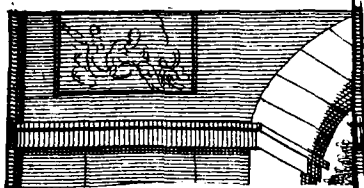
4

1

ΚΟΙΝΗ ΑΓΓΕΙΟΓΥΝΗ ΚΟΜΟΔΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ
 ΠΙΣΤΗ ΝΟΥΣΙΑ

Ex marmore antiquo in Palatio Coloneali

Τ Η Σ Τ Ο Υ

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Α'.

Ὑπόθεσις τῆς ραψωδίας Α.

Ⓢ Εὖν ἄγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τὸν Ὀδυσσεύα εἰς Ἰθάκην πεμ-
 φθῆναι ἀπὸ τῆς Καλυψοῦς νήσου· μεθ' ἣν ἡ Ἀθηνα εἰς
 Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα Μέντη
 βασιλεὺς Τηφίων. Γενομένης δὲ ὁμιλίας, παραινέσασα ἡ
 Ἀθηνα Τηλεμάχῳ παραγενέσθαι, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ζήτη-
 σιν, εἰς Πύλον μὲν πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρτην δὲ πρὸς
 Μενέλαον ἀπαίρει, ἐμφασιν δοῦσα, ὡς θεὸς εἴη. Καὶ τῶν
 μνησῆρων γίνεται εὐωχία.

Argumentum primi Libri

RHAPSODIÆ HOMERĪ

Argumentum.

DEorum concilium fit de Ulyssē in Ithacā mittendo a Ca-
 lypsi Insula: post quod Pallas in Ithacā proficiscitur
 ad Telemachum, similis facta Mentæ regi Taphiorum. Facto
 autem colloquio, Pallas adhortata Telemachum, ut proficiscere-
 tur ad patris inquisitionem, in Pylum quidem ad Nestorem,
 in Spartam vero ad Menelaum discedit, indicio de se quod
 dea esset. & procorum fit convivium.

Ἄλφα, θεῶν ἀγορή, Ὀδυσσῆϊδι Παλλὰδι θάρσος.

Νόρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ

Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄεθρα, καὶ νόον ἔγνω·
Πολλὰ δ' οὖν ἐν πόντῳ πάειν αλγεα ὄν κατὰ θυμὸν,

- 5 Ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόον ἰταίρων·
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἑτάρους ἐβρύσατο, ἰέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
Νήπιοι, οἱ κατὰ βροῦς ὑπερίονος Ἥελιοιο
Ἥσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἡμᾶρ.
10 Τῶν ἀμύνει γέ, θεὰ, βύγατερ Διδς, εἰπέ καὶ ἡμῖν.
Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφουγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστον κεχρημένον ἠδὲ γυναικὶς,
Νύμφῃ πότνι' ἔρκεε Καλυψώ, δῖα θεῶν,
15 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ἄλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνισοτῶν,
τῷ δ' ἱππεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν Ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἰλέαιρον ἅπαντες,
20 Νόσφι Ποσειδάωνος· ὃ δ' ἄσπερχῆς μενέμεινε
Ἀντιθέῳ Ὀδυσσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.
Ἄλλ' ὃ μὲν Αἰθίοπας μετακίαθε τηλόθ' ἰδύτας,
(Αἰθίοπας, τοὶ διχρὰ δαδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος.)
25 Ἀντιδὼν ταύρων τε καὶ ἀρνεῖων ἱκατόμβης.
Ἐνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· εἰ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἄρβοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγισθοιο,
30 Τὸν δ' Ἀγαμέμνονιδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέζης·
τοῦ οὖν ἐπιμανθεὶς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
Ὡ πόποι, οἶον δὴ νῦν θεοὺς βροτοὶ αἰτιῶνται·
Ἐξ ἡμέων γάρ φασι καὶ ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μέτρον ἄλγε' ἔχουσιν.
35 Ὡς καὶ νῦν Αἰγισθος ὑπὲρ μέτρον Ἀτρεΐδαο
Γῆμ' ἄλοχον μνηστῆν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἵπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἔυσκοπον Ἀργεϊφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνῆσθαι ἥκοιται·
40 Ἐκ γὰρ Ὀρέζας τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
Ὅππότεν ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ἦς ἡμείρεται αἴης.
Ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἄλλ' οὐ φρένας Αἰγισθοιο
Παῖψ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπίτισε.
τὸν δ' ἡμοῖβεν ἔπειτα βῆδ' ὑλαυκῶπις Ἀθήνη·
45 Ὡ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε πριόντων,
καὶ λίην κτείνος γε ἱοκόβι κείται δαέθρῳ·
Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅστις τοιαῦτά γε ἔξει.
Ἄλλὰ μοι ἄμφ' Ὀδυσσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἥτορ,

Δυσμῶν·

A, Deorum concio, ad Ulyssæa Pallade confidentia.

rum dic mihi, Musa, versutum, qui valde mal-
tūm

Erravit, postquam Trojæ sciam urbem evertit;
Multorumque hominum vidit urbes, & mores co-
gnovit: (in animo,

Plurimos autem ille in mari passus est dolores suo

Magnâ-curâ-servans suâque animam & reditum sociorum:

Sed neque sic servavit socios, tametsi cupiens;

Sua enim ipsorum insipientiâ perierunt;

Stulti, qui boves sublimis Solis

Comederunt: ille verò iis abstulit reditûs diem.

Hæc aliqua-ex-parte, dea, filia Jovis, dic & nobis.

Jam alii quidem omnes, quotquot effugerant sævam mortem,

Domi erant, bellôque elapsi atque mari;

Hunc autem solum, reditûs indigentem atque uxoris,

Nympha veneranda detinebat Calypso, nobilis dea,

In specubus cavis, cupiens sibi maritum esse.

Sed quandò jam tempus venit, circumvolventibus annis,

Quo ei destinârunt dii domum redire

In Ithacam; neque tum evaserat è laboribus,

Etiam inter suos amicos; dii verò miserabantur omnes,

Præter Neptunum: ille autem indefinenter irascebatur

Divino Ulyssi; antequàm is suam in terram venisset.

Sed ille quidem Æthiopas adierat longè semotos,

(Æthiopas, qui bisariam divisi sunt, ultimi hominum,

Alii quidem ad occidentem solem, alii verò ad orientem,)

Adfuturus taurorumque & agnorum hecatombæ.

Ibi ille delectabatur convivio assidens: at dii alii jam

Jovis in ædibus Olympii congregati erant.

His autem sermones cepit pater hominûmque deorumque;

Recordabatur enim in animo eximii Ægisti,

Quem Agamemnonides inclytus occiderat Orestes:

Hujus ille recordatus, verba inter immortales fecit;

„Papæ, ut scilicet deos mortales culpant!

„Ex nobis enim aiunt mala esse, hi verò & ipsi

„Sua stultitiâ præter fatum calamitates patiuntur.

„Quemadmodum & nunc Ægisthus, præter fatum, Atridæ

„Duxit uxorem sponsam, ipsûmque occidit reversum,

„Gnarus gravis exitii; quoniam illi prædiximus nos,

„Mercurio misso speculatore Argicidâ:

„Ut neque ipsum occideret, neque ambiret ejus uxorem:

„Ex Oreste enim erit ultio Atridæ;

„Postquam pubuerit & suam desiderabit ditionem.

„Sic dixit Mercurius; sed non menti Ægisti

„Persuasit bona consulens: nunc autem cumulatè omnia luit.

„Ic autem respondit deindè dea cæssa Minerva;

„O pater noster Saturne, summe regum,

„Et valdè ille quidem meritâ jacet morte:

„Sic pereat & alius, quicumque talia fecerit!

„Verum mihi pro Ulyssæ prudenti cruciatur cor,

- Δυσμῆρ, ὃς δὴ δὴδ φίλων ἥπο πῆματα πάσχει,
 50 Νῆσσι ἐν ἄμφρῳτῃ, ὅτε τ' ὁμφαλὸς ἐς θαλάσσης,
 Νῆσος δανδρήεσσα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει
 Ἀτλαντος θυγάτηρ ἑλσφρονος, ὅτε θαλάσσης
 Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 Μακρὰς, αἱ γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἄμφω ἔχουσι·
 55 Τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει.
 Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλοῖσι λόγοισι
 Θέλγει, ὅπως ἰθάκης ἐπιλήτεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
 ἴεμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
 Ἦς γαῖης, θανέειν ἱμεῖται· οὐδέ νυ σοὶ περ
 60 Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε· ὅν νύ τ' Ὀδυσσεὺς
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ βέζων,
 Τροίην ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγέρτα Ζεὺς·
 Τέκνον ἱμῶν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 65 Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεοῖο λαθοίμην;
 Ὃς πέρι μὲν νόον ἐξὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱερὰ θεῶν
 Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἄσπελός ἐστι
 Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἄλῃσεν,
 70 Ἀντίθεον Πολύφημον, θεοῦ κράτος ἐξὶ μέγιστον
 Πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θῶσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φέρκυρος θυγάτηρ, ἄλδς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μυγίσαι.
 Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἱνοσίχθων
 75 Οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
 Ἀλλ' ἔγῳ, ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 Νόσον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 Ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων,
 Ἀθανάτων ἄεκητι θεῶν, ἱριδαινόμεν οἷος.
 80 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἄ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
 Εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
 Νοστήσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὅνδε δόμονδε,
 Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργεϊφόντην
 85 Νῆσον ἐς Ὀλυγίην ὀτρύνομεν, ὅφρα τάχις
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
 Νόσον Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἰθάκην δ' ἰσελεύσομαι, ὅφρα οἱ ὕδν
 Μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ δι μένος ἐν φρεσὶ θεῶν,
 90 Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κερηκομόδωντας Ἀχαιοὺς,
 Πᾶσι μνηστῆρεσσιν ἀπειπέμεν, οἷτε δι αἰεὶ
 Μηλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς.
 Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 Νόσον πεισόμενον πατρὸς φίλου, ἦν ποὺ ἀκούσῃ·
 95 Ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἰσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχουσιν.
 Ὡς εἰποῦσ', ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πίδαλα,
 Ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμῶν ἐφ' ὀγρῇν,
 Ἦδ' ἐπ' ἀπειράνῃ γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 Εἰλετο δ' ἑλκίμον ἔγχος, ἀκαχμένον ἑξεί χαλκῷ,
 100 Βρίθῳ, μέγα, σιβαρῶν, τῷ δάμνησι γίχας ἀνδρῶν

„ Infelice; qui jamdiu, procul ab amicis, calamitates patitur
 „ Insulâ in circumflua, ubi & umbilicus est maris,
 „ Insula sylvoſa: dea verò intra domum habitat
 „ Atlantis filia multiscii, qui & maris
 „ Omnis profunditates novit, ſuſtinétque columnas ipſe
 „ Longas, quæ terramque & cœlum diſterminant:
 „ Ejus filia infortunatum lugentem detinet;
 „ Semper enim mollibus & blandis ſermonibus
 „ Demulcet, ut Ithacæ obliſceatur; verum Ulyſſes,
 „ Cupiens vel ſuam exilientem videre
 „ Sux terræ, mori cupit; neque tibi tandem
 „ Commovetur charum cor, Olympie: Nonne tibi Ulyſſem
 „ Argivorum apud naves gratificabatur ſacrificando,
 „ Trojâ in latâ? quid illi tantum iraceris, ô Jupiter?
 „ Huic autem reſpondens allocutus eſt nubium-coactor Jupiter,
 „ Mea filia, qualis tibi ſermo excidit ſepto dentium?
 „ Quomodo unquam ego Ulyſſis divini obliſcecer?
 „ Qui & mente ſuperat mortales, & abundè ſacra Diis
 „ Immortalibus dedit, qui cœlum latum habitant?
 „ Verum Neptunus terram-continens aſſiduo ſemper
 „ Ob Cyclopem iraceris, quem oculo privavit,
 „ Parem-deo Polyphemum, cujus robur eſt maximum
 „ Inter omnes Cyclopas: Thoos verò eum peperit nympha,
 „ Phorcynis filia, maris inſuſtuoſi principis,
 „ In ſpecubus cavis Neptuno mixta.
 „ Ex eo tempore Ulyſſem Neptunus terræ-quæſtor
 „ Neutiquam occidit, ſed errabundum-arcet à patriâ terrâ.
 „ Verum agite, nos ipſi diſpiciamus omnes
 „ De-reditu, ut revertatur; Neptunus autem remittat
 „ Suam iram: neque enim quicquam poterit contra omnes,
 „ Immortalibus invictis Diis, contendere ſolus.
 „ Huic autem reſpondit deinde dea caſſia Minerva;
 „ O pater noſter Saturnie, ſupreme regnantium,
 „ Siquidem nunc hoc gratum beatis diis,
 „ Redire Ulyſſem prudentem ad ſuam domum,
 „ Mercurium quidem jam internuncium Argicidam
 „ Inſulam in Ogygiam jubeamus ire; ut celerrimè
 „ Nymphæ pulchricomæ edicat certam noſtram ſententiam,
 „ Reditum Ulyſſis magnanimi, uti redeat.
 „ Porro ego in Ithacam proficeſcar, ut ei filium
 „ Magis excitem, & ei robur in mente ponam,
 „ Ut in concionem vocatis comatis Achivis,
 „ Omnibus procis interdicit, qui ei ſemper
 „ Pecora plurima maſtant, & flexipedes camuris-cornibus boves.
 „ Mittam autem in Spartam & in Pylum arenofam,
 „ Reditum ſciſcitaturum patris dilecti, ſicubi audierit;
 „ Atque ut ipſum gloria inſignis inter homines habeat.
 „ Sic fata, pedibus ſubligavit pulchra talaria,
 „ Immortalia, aurea, quæ ipſam ſerebant tam ſuper mare,
 „ Quàm ſuper immenſam terram, ſimul-cum ſtatu venti:
 „ Sumpſit autem validam haſtam, acuminatam acuto ſere,
 „ Gravem, magnam, ſolidam; quâ donat acies viroreum
 „ Heroùm,

- Ἡρώων, τοῖσιν τε ποτίσεται ὀβριμοπάτρῃ.
 Βῆ δὲ κατ' ὑλόμενιοι καρήνων ἄλγασα·
 Στῇ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
 Οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 105 Εἰδομένη ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
 Εὐρε δ' ἔρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
 Πισσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 Ἥμενοι ἐν βίνοισι βῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοῖ.
 Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὕπνηροι βερέποντες,
 110 Οἱ μὲν ἔρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
 Οἱ δ' αὐτὲ σπόγγουσι πολυτρήτοισι τραπέζας
 Νίζον, καὶ προτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο,
 Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής·
 Ἦσο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 115 Ὅσσόμενος πατέρ' ἱσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἶποθεν ἱλίδων
 Μνηστῆρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείῃ,
 Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσει.
 Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἰσὶδ' Ἀθήνην·
 Βῆ δ' ἰδὺς προθύροιο· νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 120 Πείνον δὴθὰ θύρῃσιν ἰφισάμεν· ἱγγυθὶ δὲ εἰς
 Χεῖρ' ἔλε δεξιτερῇν, καὶ ἰδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πτερδέντα προσήδα·
 Χαῖρε, ξεῖνα· παρ' ἡμῖ φιλήσαιο· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δείπνου πασσάμενος μολήσαιο, ὅττιός σε χρεῖ.
 125 Ὡς εἰπὼν ἠγείθ', ἣ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη·
 Οἱ δ' ὅτε δὴ β' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 Ἐγχος μὲν β' ἔζησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
 Δουροδόκῃς ἔντοσθεν εὐξέου, ἔνθα περ ἄλλα
 Ἐγχε' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἔσπετο πολλὰ·
 130 Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἰσεν ἠγων, ὑπὸ λίτῃ πετάσσας,
 Καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν.
 Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 Μνηστῆρων· μὴ ξεῖνος, ἀνηθείς δρυμαγωγῷ,
 Δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 135 Ἥδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶν ἐπέχευε φέρουσα
 Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 Νύψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τραπέζαν·
 Σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 140 Εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 Διστρεῖς δὲ κρείων πίνακας παρέθηκεν αἶρας
 Παντοίων, παρὰ δὲ σφί τιθει χρύσεια κύπελλα.
 Κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἶνοχρεῦων.
 Ἔς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
 145 Ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
 Σῆτον δὲ θυμῶν παρενήνεον ἐν κανέοισιν·
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνειῶθ' ἐτοῖμα, προκείμενα, χεῖρας ἵαλλον.
 Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέφοντο ποτοῖο.
 150 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
 Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλαι,
 Μολπή τ' ὀρχησῆς τε· τὰ γὰρ τ' ἀνὰ δῆματα δαιτὸς.

heroim, quibus utique irascitur forti-patre-nata,
 descendit autem ab Olympi verticibus festinans:
 petiitque Ithacæ in populo ad vestibulum Ulyssis,
 imine in pulæ, manu verò tenebat ferream hastam;
 similis hospiti Taphiorum duci Mentæ.
 venit autem procos superbos: illi quidem tum
 alis ante januam animum oblectabant,
 sedentes in pellibus boiū, quos occiderant ipsi.
 præcones verò ipsis & seduli famuli,
 alii quidem vinum miscebant in crateribus & aquam,
 alii autem spongiis multiforis mensas
 abstergebant, & proponebant, & carnes multas dividebant.
 Hanc verò longè primus vidit Telemachus deo-similis;
 sedebat enim inter procos charo mæstus corde,
 Cernens patrem eximium in mente, si alicundè veniens
 Procorum quidem dispersionem per ædes faceret,
 Honorem autem ipse haberet, & bonis suis imperaret.
 Hæc cogitans, procis assidens, vidit Minervam;
 Ivitque rectà foras; indignabatur nempe animo
 Hospitem diū ad januam stare: propè autem astans,
 Manum prehendit dextram, & accepit æream hastam,
 Et ipsam compellans verbis alitis allocutus est;
 „ Salve, hospes; à nobis amicè excipieris: cæterum deinde
 „ Cenà refectus loqueris, quid tibi opus sit.
 Sic fatus præibat, sequebatur autem Pallas Minerva:
 Illi verò cum jam intrā domum venissent excessam,
 Hastam quidem Telemachus statuit ferens ad columnam longam,
 Intrā armarium benè-politum; ubi utique alie
 Hastæ Ulyssis magnanimi stabant multæ:
 Ipsam verò in thronum collocavit, ducens, stragulo substrato,
 Pulchro, ingeniosè-facto; sub pedibus autem scabellum erat.
 Juxtà autem ipse sibi sellam posuit variegatam, seorsum ab aliis
 Procis; ne hospes, offensus tumultu,
 Convivium molestum-haberet, cum superbis congressus;
 Atque ut ipsum de patre absente interrogaret.
 Aquam verò ancilla ex gutto profundeabat ferens
 Pulchro, aureo, super argenteum lebetem
 Ad lavandum; juxtàque politam stravit mensam:
 Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
 Fercula multa apponens, largiens de præsentibus.
 Coquus autem carniū lances apposuit sumens
 Omnigenū, ipsis etiam apponebat aurea pocula.
 Præco porro eos sedulo obibat vinum fundens.
 Ingressi autem sunt proci superbi, qui quidem deinde
 Ordine sedebant per sedilia thronosque:
 His verò præcones quidem aquam in manus fuderunt;
 Panem autem ancillæ accumulabant in canistris:
 Illi verò ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
 Juvenes autem crateras coronarunt potu.
 At postquam potūs & escæ desiderium exemerant
 Proci, ipsis quidem alia in mente curæ-erant,
 Cantus saltatioque: hæc enim sunt ornamenta convivii.

- Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
Φημίω, ὅς ῥ' ἔειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.
- 155 Ἦτοι δ' ὀφρμίζων ἀνεβάλλετο καλὴν ἀείδειν·
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπι· Ἀθήνην,
Ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πειθοῖαί ῥ' οἱ ἄλλοι·
ἔεινε φίλ', εἰ καὶ μοι νεμεσήσει, ὅ, ττι κεν εἶπω·
τοῦτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδῇ,
- 160 ῥεῖ, ἔπει ἀλλότρισον βίστον νήποινον ἔδουσιν
Ἀνέρος, οὗ δὴ που λεύκ' ἔδεα πύθεται ὕμβρω,
Κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἄλλ' κῦμα κυλίνδει.
Εἰ κείνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδρίατο νοσήσαντα,
Πάντες κ' ἀρρησάμετ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
- 165 Ἦ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
Νῦν δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε κακὸν μέρον, οὐδέ τις ἡμῶν
θαλπωρῇ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
φῆσιν ἰλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νέστιμον ἡμῶν.
Ἄλλ' ὥγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄτρεκέως κατέλεξον,
- 170 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἡδὲ τοκῆς;
Ὀπποίης δ' ἐπὶ νῆος ἀφίκαιο; πῶς δέ σε ναῦται
ἠγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχαιρόντων;
οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν ὁδομαὶ ἐνθάδ' ἰκίσται.
καὶ μοι τοῦτ' ἀγέρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
- 175 Ἦ δὲ νέον μετέπεις, ἢ καὶ πατρῷός ἔσσι;
κεῖνος; ἔπει πολλοὶ ἴσαν ἄνδρες ἡμέτερον δῶ
Ἄλλοι, ἔπει καὶ κείνος ἐπίεστος ἦν ἀνθρώπων.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τοιγὰρ ἰγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἄτρεκέως ἀγορεύσω·
- 180 μέντης Ἀγχιάλαιο δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι
τῆς, ἔταρ Ταφίοισι φιλημέτοισιν ἀνάσσει.
Νῦν δ' ὥδε ξὺν νηὶ κατήλυδόν ἡδ' ἐτάροισι,
Πάσιων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοτρίους ἀνθρώπους,
Ἔς Τεμέσην μετὰ χαλκόν· ἔγω δ' αἰθῶνα σιδήρην.
- 185 Νηὺς δέ μοι ἡδ' ἔσηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
Ἐνλιμένι ῥεῖθρῳ, ὑπὸ Νηϊῶ ὑλήεντι.
ἔεινοι δ' ἀλλήλων πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι
Ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθὼν
λαέρτην ἦρκα· τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
- 190 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάχειν
Γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῃ, ἢ οἱ βρῶσιν τε, πόσιν τε
Παρτιθεῖ, εὐτ' ἐν μιν κάματος κατὰ γούνα λάβησιν,
Ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο.
Νῦν δ' ἤλθον· δὴ γὰρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμερον εἶναι
- 195 Σὺν πατέρ'· ἀλλὰ νῦν γε θεοὶ βλάπτουσι μελεΐδου.
οὐ γὰρ πῶ τέθνηκεν ἐπὶ χερσὶν δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἄλλ' ἔτι που ζωὴς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Νῆσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἑνδρες ἔχουσιν,
Ἀγριοί, οἱ που κείνον ἐρυκανόως ἄεκοντα.
- 200 αὐτὰρ νῦν τοι ἰγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατο βέλλουσι, καὶ ὥς τελέεσθαι δῖω,
οὔτε τι μάντις ἔδωκ', οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
οὔτι ἔτι δηρόν γε φίλης ἔπο πατρίδος αἰῆς
Ἔσσεται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσμετ' ἔχησι·

Præco autem in manus citharam perpulchram posuit
 Phemio, qui quidem canebat inter procos necessitate.
 Ac ille quidem citharam-pulsans præludebat ut scitè caneret:
 Verùm Telemachus allocutus est cæcis-oculis Minervam,
 Propè admoto capite, ut nè audirent alii;
 „ Hospes chare, num etiam mihi irascèris, ob id quod dixero?
 „ His quidem hæc curæ sunt, cithara & cantus,
 „ Facile *sant*: quoniam alienum cibum impunè absumunt
 „ Viri, cujus jam alicubi alba ossa putrescunt imbre,
 „ Jacentia in continenti, aut *illa* in mari fluctus volvit.
 „ Si illum utique in Ithacam viderint revertisum,
 „ Omnes optarint celeriores pedibus esse,
 „ Quàm ditiores auro vestèque.
 „ Nunc verò ille sic periit malo fato, neque ulla nobis
 „ Spes est, etiamsi quis terrestrium hominum
 „ Dicat rediturum esse; ejus enim periit reditûs dies.
 „ Sed agè, mihi hoc dic & verè enarra,
 „ Quis? unde es hominum? ubi tibi urbs, atque parentes?
 „ Quali autem in navi advenisti? quo pacto te nautæ
 „ Duxerunt in Ithacam? quosnam se esse predicant?
 „ Neque enim ullo pacto te peditem existimo huc venisse.
 „ Et mihi hoc dic verè, ut benè cognoscam,
 „ An recens venisti, an etiam paternus es
 „ Hospes? quoniam multi adibant viri nostram domum
 „ Alii; nam & is in-se-convertebat-studia hominum.
 Hunc autem rursus allocuta est dea cæcia Minerva;
 „ Enimverò ego tibi hæc valdè accuratè narrabo:
 „ Mentis Anchiali bellicosi gloriôr esse
 „ Filius: cæterum Taphiis navigandi-studiofis impero.
 „ Nunc verò huc cum navi veni atque sociis,
 „ Navigans super nigrum pontum ad alienæ-linguæ homines,
 „ Ad Temesen propter res: fero autem splendidum ferrum.
 „ Navis autem mihi ipsa stat ad agrum, seorsum ab urbe,
 „ In portu Rhethro, sub Neïo sylvofo.
 „ Hospites autem invicem paterni gloriamur esse
 „ Ab initio; siquidem senem interrogas congressus
 „ Laërtem heroëm, quem non amplius ajunt in urbem
 „ Venire, sed seorsum in agro dolores pati
 „ Vetulâ cum ancillâ, quæ illi cibumque potumque
 „ Apponit, quoties ipsum defatigatio membra invaserit,
 „ Reptantem per fertile-solum aræ vitibus consistit.
 „ Nunc autem veni; jamdudum enim ipsum aiebant apud suos esse
 „ Tuum patrem; verùm huic Dii impediunt iter.
 „ Nondum enim mortuus est super terram nobilis Ulysses;
 „ Sed adhuc alicubi vivus detinetur in lato ponto,
 „ Insulâ in circumflua; sævi autem ipsum viri tenent,
 „ Feri, qui alicubi illum detinent invitum.
 „ Porro nunc tibi ego vaticinabor, quemadmodum in animo
 „ Immortales suggerunt, & quemadmodum perfectum iri poto,
 „ Neutiquam vates cum sim, neque auguriorum clarè peritum:
 „ Nequaquam adhuc diu charâ à patriâ terrâ
 „ Erit, neque si etiam ferrea vincula *enim* detineant:

- 205 φράσσεται, ὥς κε νύχται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
 Ἄλλ' ἔγωγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄτρεκέως κατὰλεξον,
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῦ τόσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος.
 Αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὕμματα καλὰ ἔοικας
 Κεῖνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεν' ἀλλήλοισι,
 210 Πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν.
 Ἐκ τοῦδ', οὐτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὐτ' ἐμὲ κεῖνος.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἄτρεκέως ἀγορεύσω,
 215 Μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
 οὐκ οἶδ'. οὐ γὰρ πῶ τις ἄδν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρβς νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
 Ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἰότ' ἐπὶ γῆρας ἔτετμε.
 Νῦν δ', ὥς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 220 Τοῦ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Οὐ μὲν τοι γενεὴν γε θεοὶ νῶνυμον ὀπίσσω
 Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγένεατο Πηνελόπεια.
 Ἄλλ' ἔγωγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄτρεκέως κατὰλεξον,
 225 τίς δαίς, τίς δὲ ὕμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
 Εἰλαπίν', ἥ γ' ἄμμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
 Ὡς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκίμοισι
 Δαίνυσθαι κατὰ δῶμα· νεμεσσήσαιτό κεν ἄνῃρ
 Αἴσχεα πολλὰ ὀρόων, ὅς τις πινυτός γε μετέλθοι.
 230 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάξ,
 Μάλλεν μὲν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὅφρ' ἔτι κεῖνος ἄνῃρ ἐπιδήμιος ἦεν.
 Νῦν δ' ἐτέρως ἐβάλοντο θεοὶ, κακὰ μνηστῶντες,
 235 Οἱ κεῖνον μὲν ἕϊσον ἐποίησαν περὶ πάντων
 Ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὅδ' ἀκαχοίμην,
 εἰ μετὰ οἷς ἱτάροισι δάμνη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
 Ἥδ' φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
 Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
 240 Ἥδ' ἐκ καὶ ὧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω.
 Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνῃρείψαντο.
 Ὀπίχεται ἕϊστος ἄπυτος, ἐμοὶ δ' ἐδύνας τε γόους τε
 Κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
 Οἶον, ἐπεὶ νύ μοι ἕλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
 245 Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὕλῃεντι Ζακύνθῳ,
 Ἥδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
 Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 Ἥ δ' οὐτ' ἀρνεῖται συγερὴν γάμον, οὔτε τελευτήν
 250 Ποιῆσαι δύναιται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 Οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαβράϊσουςι καὶ αὐτόν.
 Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσήυδα Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὦ πόποι, ἡ δὴ πολλὰν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
 Δαίη, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἱφείη.
 255 εἰ γὰρ νῦν ἰλθὼν, δόμου ἐν πρώτῃσι θυρῇσι
 Σταίῃ, ἔχων πύληνα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,

- Cogitabit *nempe*, qui redeat; quoniam solers est.
 Sed agè mihi hoc dic, & verè enarrato,
 Num ex ipso tantus filius sis Ulyssè:
 Vehementèr enim & capite & oculis pulchris similis es
 Illi: quippe frequenter ad hunc modum nos-invisibamus invicem,
 Antequam in Trojam ille conscendisset; quò utique alii
 Græcorum optimates ierunt cavis in navibus:
 Ex hoc tempore neque Ulyssè ego vidi, neque me ille.
 Hanc autem rursùs Telemachus prudens allocutus est;
 Enimverò ego tibi, hospes, valde verè enarrabo;
 Mater quidem me ait ejus esse; at ego
 Nescio: nondum enim quisquam suum parentem ipse cognovit.
 Utinam sanè ego felicitis potiùs alicujus fuisset filius
 Viri, quem in bonis suis senectus deprehendisset:
 Nunc verò, qui infelicitissimus est mortalium hominum,
 Ex hoc me dicunt natum esse: quoniam tu me hoc interrogas.
 Hunc autem rursùs allocuta est dea cæcia Minerva;
 Non sanè tibi genus utique dii ignobile in posterum
 Dederunt: quum te talem peperit Penelope.
 Sed age mihi hoc dic & verè enarrato, (urget ?
 Quodnam epulum, quæve hæc turba est? quod verò te opus
 Convivium? an nuptiæ? quoniam haud symbolum hæc sunt.
 Ita mihi supra-modum contumeliosè videntur
 Convivari per domum: indignaretur vir
 Turpia multa videns, quicumque cordatus utique intervenisset.
 Hanc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus est;
 Hospes, quandoquidem me hæc interrogas atque percontaris,
 Expectandum quidem fuit aliquando ut domus hæc locuples &
 Esset, quamdiu adhuc ille vir apud nos erat: (integra
 Nunc verò aliter statuerunt dii mala meditantes,
 Qui illum quidem obscurum-reddiderunt supra omnes
 Homines; quoniam non ob mortuum utique sic lacerem,
 Si inter suos socios occisus fuisset Trojanorum in populo;
 Aut amicorum in manibus, postquam bellum confecisset:
 Tunc ei tumulum quidem fecissent omnes Græci,
 Atque etiam suo filio ingentem gloriam reportasset in posterum;
 Nunc verò ipsum ingloriè Harpyæ abriperunt:
 Periit nulli-vîsus, nulli-auditus, mihi verò dolores lætæque
 Reliquit; neque ampliùs illum lugens desleo
 Solum, quoniam mihi alia dii tristia mala struxerunt.
 Quotquot enim insulis dominantur optimates
 Dulchiùque, Samæque, & nemorosa Zacyntho,
 Atque quotquot asperam Ithacam regunt,
 Tot matrem meam ambiunt, destruunt autem domum.
 Illa autem neque abnuit odiosas nuptias, neque finem
 Facere potest: hi venò dilapstant epulantes
 Domum meam; citò etiam me malè-perdent & ipsum.
 Hunc autem commiserata alloquebatur Ballas Minerva:
 Papæ! profectò multum absentis Ulyssis
 Indiges, qui procis impudentibus manus injiciat.
 Si enim nunc veniens, domûs in primis scribis
 Staret, habens galeam & scutum & duo hastilia,

- Τοῖος ἔδην, οἷόν μιν ἔγδ' ἀπαρῶν' ἐνέησα,
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενον τε,
 'Εξ 'Εφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο,
 260 (Ὀλιχέτο γὰρ κῆκεῖσε θεῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς,
 Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὅφρα οἱ εἴη
 'Ιούς χρίσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἱ
 Δῶκεν, ἐπεὶ βα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἔντας·
 'Αλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἑμός· Φιλέσσε γὰρ αἰνῶς·)
 265 Τοῖος ἔδην μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
 Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γυνοῖατο πικρόγυμοί τε.
 'Αλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 'Ἡ κεν νοσήσας ἀποτίσεται, ἥ δ' καὶ οὐκί,
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἔνωγα,
 270 'Οππῶς κεν μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο.
 Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων,
 Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυρα ἔσων·
 Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφάτερα σκίδνασθαι ἔνωχθι.
 275 Μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμάται γαμέεσθαι,
 'Αψ' ἴτω ἐς μέγαρον πατὴρ δὲ μέγα δυναμένοιο.
 Οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔδνα
 Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε Φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσεμαι, αἶνε πῖθμαι·
 280 Νῆ' ἔρσας ἐρέτρῃσιν εἰκόσιν, ἥτις ἄριση,
 'Ερχσο πευσόμενος πατὴρ δὲ δὴν οἰχομένοιο·
 'Ἡν τίς τοι εἴπησι βροτῶν, ἢ ὅσσαν ἀκούσης
 'Εκ Διὸς, ἥτε μάλισα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
 Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθῃ, καὶ εἴρω Νέστωρα δῖον·
 285 Κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
 'Ὅς γὰρ δευτέρτος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Εἰ μὲν κεν πατὴρ βίοντα καὶ νόστον ἀκούσης,
 Ἡ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίης ἐνι αὐτόν·
 Εἰ δέ κε τεθνειωτός ἀκούσης, μηδὲ τ' ἔντος,
 290 Νοσήσας δὴ πείτα Φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 Σῆμά τέ οἱ χεῦσαι, καὶ ἐπὶ κτέρεια κταρεῖξαι.
 Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἔρξης,
 Φράζεσθαι δὴ πείτα κατὰ Φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 295 'Οππῶς κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
 Κτείνης, ἥ δ' ὅλη, ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
 Νηπιᾶς ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἔσσι.
 'Ἡ οὐκ αἶεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρίσης
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονίᾳ,
 300 Αἰγισθὸν δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκταν·
 Καὶ σὺ, Φίλος, (μάλα γὰρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,)
 'Αλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀφθαλμῶν εὖ εἴπῃ.
 Αὐτὰρ ἔγδ' ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη,
 'Ἡδ' ἐτάρους, οἱ ποῦ με μάλ' ἀσχαλῶσι μένοντες·
 305 Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 'Εἶν', ἦτοι μὲν ταῦτα Φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 'Ὡς τε πατήρ ἦ παιδὲ, καὶ οὐποτε λήσομαι αὐτῶν.

„ Talis, qualem ipsum ego primum vidi,
 „ Domo in nostrâ bibentemque sêque oblectantem,
 „ Ex Ephyre reversum ab Illo Mermeridâ,
 „ (Profectus enim erat illuc celeri in navi Ulysses,
 „ Venenum mortiferum querens, ut ipsi esset
 „ Ad sagittas ungendas ætatas: sed ille quidem non ei
 „ Dedit; quoniam deos verebatur sempiternos:
 „ At pater illi dedit meus, amabat enim vehementer:)
 „ Talis existens inter procos si versaretur Ulysses,
 „ Omnes & brevis-fati fierent & amaris-nuptiis.
 „ Verum enimverò hæc deorum in genibus posita-sunt,
 „ An reversus ulciscatur, an non,
 „ Suis in ædibus: te autem considerare jubeo,
 „ Quo modo procos expellas ex sedibus.
 „ Quin agè nunc attende & meam adverte orationem;
 „ Cras in concionem ubi vocaveris heroas Achivos,
 „ Orationem edissere omnibus; dii verò testes sint:
 „ Procos quidem ad sua quemque discedere jube:
 „ Matrem autem, si ei animus appetit nubere,
 „ Redeat in domum patris præpotentis.
 „ Illi verò nuptias conficiant & apparabunt dotem,
 „ Amplam admodum, quantam par est charam filiam comitari.
 „ Tibi autem ipsi prudenter consulam, siquidem parueris:
 „ Navi instructâ remigibus viginti, quæ optima est,
 „ Proficiscere sciscitaturus de patre diu absente:
 „ Si quis tibi dicat mortalium, aut famam audiveris
 „ Ex Jove, quæ utique potissimum nôtitiâ affert hominibus.
 „ Primum quidem in Pylum abi, & interroga Nestorem eximium:
 „ Illinc autem in Spartam ad flavum Menelaum,
 „ Hic enim novissimus venit Achivorum ære-loricatorum.
 „ Si quidem patris vitam & reditum audieris,
 „ Tum sanè, vexatus licet, adhuc perduraveris in annum:
 „ Sin mortuum audieris, neque adhuc superstitem;
 „ Reversus deinde charam in patriam terram,
 „ Tumulum illi erige, & parentalia perface
 „ Eximia valde, qualia decet; & viro matrem dato.
 „ Cæterum ubi jam hæc finieris & perfeceris,
 „ Considera deinde in mente & in animo,
 „ Quo pacto procos in ædibus tuis
 „ Interficias, sive dolo, sive palàm: neque enim amplius te con-
 „ Puerilia consecrari, quoniam non amplius tantillus es. (venit
 „ An non audis, qualem gloriam consecutus est nobilis Orestes?
 „ Omnes apud homines, postquam interfecit parricidam,
 „ Ægisthum dolosum, qui illi patrem inclytum interemerat?
 „ Et tu, amice (admodum enim te video eximiumque magnam-
 „ Strenuus esto; ut aliquis te etiam posterorum laudet. (que,
 „ At ego ad navem celerem descendam jam,
 „ Atque ad socios, qui me fortasse ægrè-ferunt expectantes.
 „ Tibi autem ipsi curæ sit, & meos observa sermones.
 „ Hanc autem rursus Telemachus prudens contrâ allocutus est;
 „ Hospes, profectò quidem hæc amico animo dicis,
 „ Peninde atque pater suo filio; & nunquam obliviscar illorum.

- 310 Ἄλλ' ὤγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὄδοιο,
 Ὅφρα λοισσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
 Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίρς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 Τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
 Ἐξ ἑμεῦ· οἳα φίλοι ξείνοι ξείνοισι δίδουσι.
 Τὸν δ' ἡμαίβει· ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 315 Μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὄδοιο.
 Δῶρον δ', ὅ, ττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
 Λύδης ἀνερχομένη δόμεναι, οἰκόνδε φέρεσθαι,
 Καὶ μάλα καλὸν ἰλῶν· σοι δ' ἕξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
 Ἡ μὲν ἔρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 320 Ὅρνις δ' ὥς ἀνδρῶν διεπτάτο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
 Θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τε ἱ πατρός
 Μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν· ὁ δὲ, φρεσὶν ἦσι νήσας,
 Θάμβησεν κατὰ θυμόν· δίσσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπ' ἔρχετο ἰσθίος Φῶς·
 325 Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἔειδε περικλυτὸς, οἳ δὲ σιωπῇ
 Εἶκτ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἔειδε
 Λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τοῦ δ' ὑπερωϊβέν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδῶν
 Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπειᾳ·
 330 Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο,
 Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δῦ' ἔποντο.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 Στῇ ἴα παρὰ σταθμὸν τάγους πύκα ποιητοῖα,
 Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 335 Ἀμφίπολος δ' ἔρα οἳ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη·
 Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσήυδα θεῖον ἀοιδόν·
 Φῆμι, πολλὰ γὰρ ἔλλα βροτῶν βελκτῆρια οἶδας,
 Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τὰ τε κλείουσιν ἀοιδοί·
 Τῶν ἔν γέ σφιν ἔειδε παρήμενος· οἳ δὲ σιωπῇ
 340 Οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀειδῆς
 Λυγρῆς, ἥ τε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 Τείρει· ἐπεὶ με μάλιχα κἀδίκετο πένθος ἔλασεν.
 Τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
 Ἀνδρῶς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
 345 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 Μῆτερ ἔμῃ, τί τ' ἔρ' αὖ φρονέεις, ἐρίηρον ἀοιδῶν
 Τέρπειν, ὅππῃ οἱ νόος ὕρνυται; οὐ νύ τ' ἀοιδῶν
 Αἵτιοι, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅς σε δίδωσιν
 Ἀνδράσιν ἀλφειήσιν, ὅπως θέλῃσιν ἐκάσῃ.
 350 Τούτῃ δ' οὐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
 Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἀνθρώποι,
 Ἥτις ἀκούοντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.
 Σοὶ δ' ἐπιτολμάτῃ κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
 Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἷος ἀπώλεσε νόστιμον ἡμῶν,
 355 Ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι Φῶτες ὄλοντο.
 Ἄλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ στυγρῆς ἔργα κέμιζε,
 Ἰσθὺν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπύλοισι κέλευε
 Ἔργον ἐποιχεσθαι· μῦθος δ' ἠυδρεσσὶ μελήσει
 Πᾶσι, μάλιχα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔς' ἐνὶ οἴκῳ.
 360 Ἡ μὲν ἐμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·

Sed age nunc mane, accipiens licet iter,
 Ut & lotus & oblectatus charum cor,
 Donum habens ad navem eas, gaudens in animo,
 Preciosum, valdè eximium, quod tibi reconditi-muneris-loco
 Ex me; qualia amici hospites hospitibus dant. (cedit
 Huic autem respondebat deinde dea cæcia Minerva;
 Ne me ampliùs nunc detine cupidum nimirum itineris:
 Douum verò quodcunque mihi dare tuum cor jubet,
 Rursus redeunti da, domum ferendum,
 Etiam eximio munere accepto; tibi autem dignum erit retris
 Sic quidem locuta abiit cæcia Minerva; (butione.
 Avis autem ut Anopæa avolavit; huic verò in animo
 Indidit robur & audaciam, recordarique eum fecit patris
 Magis adhuc quam antea: hic autem mente suâ considerans,
 Obtupuit in animo; suspicatus est enim deum esse.
 Continuo verò procos adibat deo-similis vir:
 Illis autem cantor canebat inclitus; ii verò tacitè
 Sedebant audientes: ille autem Achivorum reditum canebat
 Gravem, quem ex Trojà indixit Pallas Minerva.
 Hujus autem è superiore-parte-domûs animo advertit divinam
 Filia Icarli prudens Penelope: (cantilenam
 Per scalam verò altam descendit suæ domûs,
 Non sola; unâ cum hâc ancillæ duæ sequebantur.
 Illa verò quando jam ad procos pervenisset præstantissima mulle-
 Stetit utique juxta postem domûs affabrè structæ, (rup
 Genis prætendens tenuia capitis-redimicula:
 Ancilla verò ei honesta utrinque astabat:
 Lacrymans autem deinde alloquebatur divinum cantorem;
 „ Phemie, multa enim alia mortaliùm oblectamenta novissi,
 „ Gesta hominûmque deorûmque, quæ celebrant cantores:
 „ Horum unum ipsis cane assidens; illi autem silentio
 „ Vinum bibant: ab hâc verò desine cantilenam
 „ Molestâ, quæque mihi perpetuò in pectoribus charum cor
 „ Affligit; quippe me in-primis invasit dolor immensus.
 „ Tale enim caput desidero, memor semper
 „ Viri, cujus lata est gloria per Græciam & medium Argos.
 Hanc autem rursus Telemachus prudens contrâ allocutus est;
 „ Mater mea, quamobrem igitur molestè-fers, jucundum cantorem
 „ Oblectare, utcumque illi mens impellitur? non sanè cantores
 „ In-causâ sunt, sed quodammodo Jupiter in-causâ est; qui dat
 „ Viris ingeniosis ita, ut vult unicuique.
 „ Huic verò non reprehensio debetur, quòd Danaorum malam
 „ Eam enim cantilenam magis celebrant homines, (sortem canit:
 „ Quæcumque auditoribus recentissima existat.
 „ Tibi verò sustineat cor & animus audire:
 „ Non enim Ulysses solus perdidit reditûs diem,
 „ In Trojà: multi verò & alii viri perierunt.
 „ Sed in domum profecta, tua opera administra,
 „ Telamque & colum, & ancillis impera
 „ Operi incumbere: sermo verò viris curæ erit
 „ Omnibus; potissimum verò mihi; hujus enim imperium est in
 „ Illa quidem attonita, rursus in domum ivit; (domo.
 FINI

- Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
 Ἔς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί,
 Κλαίειν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
 ἦδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 265 Μνηστῆρες δ' ὁμᾶδ' ἔσαν ἀνὰ μέγαρον ἐκίοντα,
 Πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.
 Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
 Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
 Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπόμεθα, μηδὲ βοητὺς
 370 ἔσσω· (ἵπαι τῶγε καλὸν ἀκούειν ἱστὴν Ἀοιδοῦ
 τοιοῦτ', οἷός ἐδ' ἐστὶ, θεοῖς ἱναλίγκιος αὐδῆν.)
 ἦδ' ἐν δ' ἀγορῇ τε καὶ ἐξώμεσθα κίοντες
 Πάντες, ἵν' ὅμιν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
 Ἐξίναί με γάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαίτας,
 375 Τμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
 Εἰ δ' ὅμιν δοκέει τόδε λωϊτερον καὶ ἡμῖνον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνδὲς βίαν νήποιον ὀλέσσαι,
 Κεῖρετ', ἐγὼ δὲ θεοῦς ἐπιβύσομαι κλινέοντας,
 Αἴκε πόθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
 380 Νήποιοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὅλοισθε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες,
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
 Τὸν δ' αὖ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Τηλέμαχ', ἧ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 385 Τ' ψαυδρὴν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν.
 Μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῃ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
 Ποιήσιν· ὃ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστι.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 Ἀντίνο', εἰπερ μοι καὶ ἀγᾶσσαι, ὃ, τί κεν εἶπω;
 390 Καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι, Διὸς γε δίδοντας, ἀρεσθαι.
 Ἡ Φῆς τοῦτο κάμεισιν ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
 Οὐ μὲν γὰρ τι κακὸν βασιλευμένον· αἰψά τε οἱ δῶ
 Ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμωρέσθης αὐτός.
 Ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
 395 Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῃ Ἰθάκῃ, νέοι ἡδὲ παλαιοί·
 Τῶν κεν τις τόδ' ἔχουσιν, ἐπεὶ θάνατος Ὀδυσσεύς·
 Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἕναξ ἔσομαι ἡμετέρου,
 Καὶ δμῶν, οὓς μοι λήϊσταιο Διὸς Ὀδυσσεύς.
 Τὸν δ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα·
 400 Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνατι κεῖται,
 Ὅσις ἐν ἀμφιάλῃ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
 Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχουσιν, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσει.
 Μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' αἰκόντα βίβῃ
 Κτήματ' ἀπορβαίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιετάωντος.
 405 Ἀλλ' ἐθέλω σε, Φέριξε, περὶ ξείνοιο ἔρεσθαι,
 Ὅπῃθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
 Γαίης· ποῦ δὲ νῦν οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἕρουται.
 Ἥ τοι ἀγγελὴν πατὴρ Φέρει ἰρχομένοιο,
 Ἡ ἰὼν αὐτοῦ χρεῖος ἐλεδόμενος τίδ' ἰκάνει;
 410 Οἷον ἀναίξας ἄφαρ σίχεται, οὐδ' ὑπέμεινε
 Γνώμεναι· οὐ μὲν γὰρ τι κακὸν εἰς ὤπα ἰκάνει.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

illi enim dictum prudens posuit in animo.

(mulieribus,

Ad superiorem autem partem domus ubi consenderet cum ancillis

Flebat deinde Ulyssē charum maritum, donec ipsi somnosa

Ducem palpebris immisit cæcia-oculis Minerva.

Proci verò tumultuabantur per ædes obscuras,

Omnes autem optabant juxta in lecto recumbere.

Illis verò Telemachus prudens incepit sermonem;

„ Matris meæ proci, superbâ contumeliâ instructi,

„ Nunc quidem convivantes delectemur, neque ciamos

„ Adsit: (nam hoc honestum est audire cantorem

„ Talem, qualis hic est, diis affimilis voce.)

„ Manè verò in concionem confideamus venientes

„ Omnes; ut vobis sermonem audenter renunciem,

„ Exire ex ædibus: alias verò sequimini dapes,

„ Vestra bona edentes, alternantes per domos.

„ Si verò vobis videtur hoc satius & melius

„ Esse, viri unius victum impunè perdere,

„ Absumite; ego vero deos invocabo sempiternos,

„ Si quando Jupiter dederit facta hæc vindictam iri,

„ Inulti forte deinde intra ædes perituri sitis.

Sic ait; illi verò omnes mordicis labiis compressis

Telemachus admirabantur, quòd audacter loqueretur.

Hunc autem rursus Antinous allocutus est, Eupithei filius;

„ O Telemache, certè admodum te docuerunt dii ipsi

„ Sublimiloquum esse, & audenter concionari.

„ Ne te utique in circumflua Ithacâ regem Saturnius

„ Constituat; quod tibi genere paternum est.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est,

„ Antinoë, etiamsi mihi vel irascēris, ob id quod dixerō?

„ Et hoc vellem, Jove utique dante, accipere.

„ An putes hoc pessimum inter homines esse?

„ Non enim ullo-pacto malum est, regem esse; statimque ei do-

„ Dives sit, & honoratior ipse.

(mus

„ Sed certè reges Achivorum sunt etiam alii

„ Multi in circumflua Ithacâ, juvenes & senes:

„ Horum aliquis hoc habeat; siquidem mortuus est nobilis U-

„ At ego domus rex ero nostræ,

(lysses:

„ Et servorum, quos mihi acquisivit nobilis Ulysses.

Hunc autem rursus Eurymachus Polybi filius contrà allocutus est;

„ Telemache, certè hæc deorum in genibus posita sunt,

„ Quinam circumflue Ithacæ dominabitur Achivorum;

„ Bona verò ipse habeas, & adibus tuis imperes.

„ Non enim ille veniat vir, qui te invitum vi

„ Bonis spoliaturus sit, Ithacâ adhuc habitatâ.

„ Sed volo te, optime, de hospite interrogare,

„ Unde ille vir, quali autem gloriatur esse

„ E terrâ; ubinam ei genus & patrium solum.

„ An tibi nuncium patris adfert venientis;

„ An suum ipsius debitum expetens huc venit?

„ Ut facto-impetu statim abiit, neque sustinuit,

(ferebat.

„ Ut cognosceremus; nequaquam enim vilis hominis vultum præ se

Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;

„ Eury-

- Εὐρύμαχ', ἦτοι νόκος ἀπώλετο πατὴρς ἱμοῖο·
 Οὐτ' οὖν ἀγγελίας ἔτι πείθομαι, εἶποθεν ἔλθοι.
 415 Οὔτε θεοπρόπις ἐμπάσσομαι. ἦντινα μήτηρ
 Ἔς μάγαρον καλίσασα θεοπρόπον ἐξερέται.
 Χαῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστὶ
 Μέντης Ἀγχιάλωιο δαΐφρονος εὐχεταί εἶναι
 Τίς· ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
 420 Ὡς Φάτο Τηλέμαχος· Φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
 Οἱ δ' εἰς βρῆχυν τε καὶ ἱμερβέσσων ἀοιδῶν
 Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ', ἐπὶ ἔσπερον ἔλθεῖν.
 Τοῖσι δὲ ταρπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθε
 Δὴ τότε κακκαλέοντες ἔβαν οἰκόνδε ἔκαστος.
 425 Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλὴς αὐλῆς
 Τῆφλδς δάδμητο, περισκέπτῃ ἐνὶ χώρῃ,
 Ἐνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ Φρεσὶ μερμηρίζων·
 Τῷ δ' ἦρ' ἄμ' αἰδομένης δαΐδας Φέρε κέδν' εἰδυῖα
 Εὐρύκλει', Ὡπὸς θυγάτηρ Πεισηνοριδαιο·
 430 Τὴν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἰοῖσιν,
 Πρωθήβην ἔτ' ἰοῦσαν, λεικοσάβροια δ' ἔδωκεν.
 Ἴσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῃ τίεν ἐν μεγάροισιν·
 Εὐνῇ δ' εὐποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἄλεινε γυναῖκας.
 Ἡ οἱ ἄμ' αἰδομένης δαΐδας Φέρε, καὶ ἑ μάλιχα
 435 Δμωάν Φιλέσσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἰόντα.
 Ὡξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
 Ἐξέτο δ' ἐν λέκτρῃ, μαλακὸν δ' ἔκδυε χιτῶνα·
 Καὶ τὸν μὲν γραῖης πυκιμηδὸς ἔμβραζε χερσίν·
 Ἡ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 440 Πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,
 Βῆ δ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνῃ
 Ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
 Ἐνθ' ὄγε παννύχιος, κακαλυμμένος οἶδε ἄνθρωπος,
 444 Βούλευε Φρεσὶν ἥσιν δῶδν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Ο Δ Τ Σ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Β.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Γ Α Σ

Ἑπὶ δὲ τῇσι.

ΣΤαναγαθὴν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος, παραγγέλλει τοῖς
 μνηστῆρσιν ἐξέρχαι τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσεύς· λαβὼν δὲ
 παρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, πα-
 ρὰ δὲ τῆς Ἀθηναῆς ἱταίρους τε καὶ νεῦν, εἰς πλοῦν ἀνάγεται,
 ἡλίου δύναντος.

Βῆτ' ἀγορὴν ἔχει, ἥϊα γῆρας, πλοῦν μετ' Ἀθῆνας.

- ἩΜος δ' ἡριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος ἥως,
 Ὄρνυτ' ἦρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσεύς Φίλος υἱός,
 Εἰμῆατα ἑσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ἐξυβέτ' ὤμῳ.
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλά πέδιλα·
 5 Βῆ δ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἱναλίγκιος ἄνθρωπος.
 Αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοις κέλευσε
 Κηρύσσειν ἀγορὴνδὲ καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.

„Eurymache, certè reditus perit patris mei:
 „Neque itaque nuncio amplius credo, sicunde venerit;
 „Neque vaticinium curo, si quem mater
 „In domum vocatum vatem sciscitetur.
 „Hospes verò hic meus paternus è Tapho est;
 „Mentes Anchiali bellicosi gloriatur esse
 „Filius; cæterum Taphiis navigandi-studioſis imperat.
 Sic dixit Telemachus; mente verò immortalem deam agnovit.
 Hi autem ad saltationem & suavem cantum
 Converſi oblectabantur, expectabantque vesperum advenisse.
 His autem se-oblectantibus, niger vesper supervenit:
 Et tunc dormituri iverunt domum quisque.
 Telemachus autem, ubi ipsi thalamus perpulchræ aula
 Sublimis ædificatus erat, conspicuo in loco,
 Illuc ivit ad lectum, multa mente reputans;
 Simulque cum eo ardentes faces ferebat pudica sciens
 Euryclea, Opis filia Pisenoridæ:
 Quam olim Laërtes emerat facultatibus suis
 Primum jam pubescentem, precitumque viginti boiū dederat.
 Equè autem ipsam ac pudicam uxorem honorabat in sedibus;
 Lecto verò nunquam cum ea mixtus est; iram nempe vitabat uxoris.
 Hæc cum eo simul ardentes faces ferebat, & ipsum maxime
 Ancillarum amabat, & enutrierat, parvulus cum-esset.
 Aperuit autem januas thalami scitefacti,
 Sedebat verò in lecto, mollemque exuebat tunicam:
 Et eam quidem aniculæ sedulæ dedit in manus.
 Illa quidem plicatâ & aptatâ tunicâ,
 Ad paxillum suspensâ juxta tornatos lectos,
 Perterxit ire ex thalamo; januam autem attraxit annulo
 Argenteo: pessulumque obtendit loro.
 Hic ille per-totam-noctem, tectus ovis floridâ lanâ,
 Considerabat mente suâ iter, quod ei designaverat Minerva.

ODYSSEÆ HOMERI LIBRI
SECUNDI

Argumentum.

Congregato concilio Telemachus denunciât procis, ut exeat
 è domo Ulyſſis. Acceptis autem ab Euryclea quæ ad pe-
 regrinationem necessaria erant, a Pallade sociis & navi ad na-
 vigationem, solvit post solis occasum.

B. Concionem habet, viatica anus, navigationem cum Pallade.

Quando verò manè-genita apparuit rosea-digitos aurora,
 Surrexit utique ex lectulo Ulyſſis dilectus filius,
 Vestes indutus; gladium verò acutum suspendit ab humero.
 Pedibus autem sub nitidis ligavit pulchra calceamenta;
 Perterxitque ire è cubiculo deo similis coram.
 Continuo autem præconibus argutis imperavit
 Convocare ad concionem comantes Achivos.

- Οἱ μὲν ἐκίρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὀκναί.
 Αὐτὰρ ὅπαι β' ἠγέρθεν, δμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 10 Βῆ β' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος.
 Οὐκ οἶος· ἄμα τῶγε δύο κύνας ἀργοὶ ἔποντο.
 Θεσπεσίην δ' ἔρα τῶγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
 Τὸν δ' ἔρα πάντας λαοὶ περρχόμενον ἠεύντο.
 Ἔξετο δ' ἐν πατρὸς θύκῃ, εἶξαν δὲ γέροντες.
 15 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρως Αἰγυπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 "Ὅς δὴ γῆραι κυφ' ἔην, καὶ μυρία ἦδη.
 Καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἄμ' ἀντιδὲν Ὀδυσῆϊ
 Ἴλιον εἰς ἱππῶλον ἔβη κοίλῃς ἐν νηυσὶν,
 Ἀντιφός αἰχμητής· τὸν δ' ὄγχιος ἔκτανε Κούκλῳφ
 20 Ἐν σπῇ γλαφυρῇ· πύματον δ' ἀπλίσσατο ὄσπον.
 Τρεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν· καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ἐμίλει
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰδὼν ἔχον πατρώϊα ἔργα.
 Ἄλλ' οὐδ' ὥς τοῦ λήθεται δοῦρβλεπόμενος καὶ ἀχέων.
 Τοῖς ὕγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
 25 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω.
 Οὐδέ ποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένηται, οὔδε θύκος,
 Ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃς ἐν νηυσὶ.
 Νῦν δὲ τίς ὧδ' ἠγείρει; τίνα χρεῖν τόσον ἴκαι,
 Ἥδ' υἱὸν ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
 30 Ἥ τίς τιν' ἀγγελίην κρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
 Ἦν χ' ὑμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
 Ἥ τίς δῆμιον ἔλλο πιφαύσκειται, ἢδ' ἀγορεύει;
 Ἐσθλὸς μοι δοκεῖ εἶναι, δνήμενος· εἴθε οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ἀγαθὴν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶν ἤσι μενοινᾷ.
 35 "Ὡς φάτο· χαῖρε δὲ Φύμῃ Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός,
 Οὐδ' ἔρ' ἔτι δὴν ἦσο, μενοίνῃσεν δ' ἀγορεύειν.
 Στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χεῖρ.
 Κέρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μύθεα εἰδώς.
 Πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαρπτόμενος προσέειπεν·
 40 "Ὡ γέρον, οὐχ ἱκὰς οὗτος ἀνὴρ, (τάχα δ' εἴσαι αὐτὸς,)
 "Ὅς λαὸν ἠγείρει· μάλιζα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
 Οὔτε τίς τιν' ἀγγελίην κρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
 Ἦν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
 Οὔτε τίς δῆμιον ἔλλο πιφαύσκομαι, οὐδ' ἀγορεύω.
 45 Ἄλλ' ἱμὲν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπιστον οἶκῳ,
 Δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
 Τόλδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὥς ἦπιος ἦεν.
 Νῦν δ' αὖ καὶ πολλὸν μείζον, ὅ δὴ τάχα οἶκον ἄπαντα
 Πάγχῃ διαβρίαισει, βίοντον δ' ἀπὸ πάμπαν βλάσσει.
 50 Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελοῦσιν,
 Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἱ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἥριστοι·
 Οἱ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπεβρίγασιν νέεσθαι
 Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐδυνώσαιο θυγάτῃ,
 Δοίῃ δ', ἥ κ' ἐθέλοι, καὶ οἱ καχαρισμένος ἔλθοι.
 55 Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἡμᾶτα πάντα,
 Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ οἶς, καὶ πίνοντας αἶγας,
 Εἰλαπινάζουσι, πίνουσι τε αἶθοπα οἶνον
 Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατένεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
 Οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀεὶν ἀπὸ οἴκου ἀμύναι·

Hi quidem convocabant: illi autem congregabantur valde celeriter.
At postquam congregati sunt, & in unum convenerunt;
Perexit ire *Telemachus* ad concionem, manu autē tenebat ferream
Non solus; simul eum duo canes veloces sequebantur. (hastam,

Divinam autem huic gratiam circumfudit Minerva.

Ipsū verò omnes populi advenientem admirabantur.

Sedebat autem in patris sellā; cesserunt verò ei senes.

His autem deinde heros *Ægyptius* cœpit concionari,

Qui jam senio incurvus erat & plurima nōrat.

Etēnim hujus dilectus filius cum nobili *Ulyssē*

Ad Ilium generosis-equis-foecundum, ierat cavis in navibus,

Antiphus bellator: illum verò sævus interfecit *Cyclops*

In speluncā cavā; ultimam autem sibi-paravit cenam.

Tres verò ei alii erant: & unus quidem inter procos versabatur

Eurynomus; duo autem perpetuò habebant paterna opera.

Sed neque sic illius-oblitus erat lugens & dolens.

His ille lachrymans concionatus est, & dixit;

„Audite sanè nunc me, *Ithacenses*, quodcumque dixerō;

„Neque unquam nostrum concilium factum est, neque confessus,

„Ex quo *Ulysses* nobilis abiit cavis in navibus:

„Nunc autem quis huc congregavit? quem necessitas tantum

„Sive ex junioribus viris, sive qui seniores sunt? (urget,

„An aliquem nuncium exercitus audivit venientis,

„Quem nobis palām enarret, quam prior audiverit?

„An quippiam publicum aliud declarat, & profert?

„Probus mihi videtur esse, benevolens: utinam illi ipsi

„*Jupiter* bonum perficiat, quodcumque mente suā cogitat!

Sic ait: gaudebat autem omine *Ulyssis* charus filius,

Neque proinde diutius sedit, impetum autem cepit concionari;

Stetitque in mediā concione; sceptrum autem ei imposuit in manum

Præco *Pisenor*, prudentia consilia edoctus.

Primum deinde ad senem dirigens-orationem locutus est;

„O senex, non procul ille vir, (statim autem cognosces ipse,)

„Qui populum congregavi; potissimum autem me dolor urget.

„Neque ullum nuncium exercitus audiui venientis,

„Quem vobis palām enarrem, quam prior audiverim:

„Neque quicquam publici aliud enarro, neque profero;

„Sed meum ipsius negotium, quod mihi malum in domum incidit,

„Duplex: alterum, quod patrem eximium perdidi, qui quondam

„Ipsos imperabat; patérque velut, mitis erat. (inter vos

„Nunc autem longè majus, quod mox citò domum universam

„Prorsus evertet, facultates autem penitus disperdet.

„Matri meæ proci ingruerunt nolenti,

„Eorum virorum chari filii, qui hīc utique sunt optimi:

„Qui patris quidem in domum horrent ire

„*Icarii*, ut ipse dotet filiam;

„Detque cui voluerit, & qui ipsi gratus venerit.

„Illi verò in nostram-domum divertentes diebus omnibus,

„Boves mactantes, & oves, & pingues capras,

„Splendide-convivantur, bibuntque nigrum vinum

„Temerè; plurima verò absumuntur: non enim adest vir,

„Qualis *Ulysses* erat, qui malum à domo arceat:

„Noe

- 60 Ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοῖσι ἀμυνόμεν· ἢ καὶ ἔπειτα
 Λευγαλέοι τ' ἐσόμεθα, καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκὴν·
 ἢ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἰ μοι δύναμις γε παρέη.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνοχετὰ ἔργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλῶς
 Οἶκος ἐμδς διόλῳλα· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
- 65 Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπων,
 Οἱ περικταίεσσι· θαῶν δ' ὑποδείσαντε μῆνιν,
 Μῆτι μετασφρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 Λίσσασθαι ἡμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἡδὲ θεῖμος,
 Ἦτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει, ἡδὲ καθίζει,
- 70 Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἐάσατε πένθει λυγρῷ
 Τείρεσθ', εἰ μὴ πού τι πατὴρ ἐμδς ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς
 Δυσμενέων κακ' ἔραξεν ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 Τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ βέζετε δυσμενέοντες,
 Τούτους δτρύνοντες· ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον εἴη,
- 75 Τμέας ἐσθόμεναι κειμήλιά τε, πρόβασιν τε·
 Εἰ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἴη.
 Τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἔξυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ,
 Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ὥς κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
 Νῦν δὲ μοι ἀπρήκτους δδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
- 80 Ὡς φάτο χῳόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
 Δάκρυ ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὔτε τις ἔτλη
 Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
 Ἀντίνοος δὲ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
- 85 Τηλέμαχ' ὕπαγθρη, μένος ἔσχετε, ποῖον ἔειπες,
 Ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλεις δὲ κε μῶμον ἀνάψαι.
 Σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἵτιοί εἰσιν,
 Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἢ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν·
 Ἦδῃ γὰρ τρίτον ἐσὶν ἔτος, τάχα δ' αἶσι τέταρτον,
- 90 Ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
 Πάντας μὲν ῥ' ἄλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάσῃ,
 Ἀγγελίας προῖεσσα· νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
 Ἦ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
 Στῆσαιμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
- 95 Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἔφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
 Κούροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνα δῖος Ὀδυσσεύς,
 Μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσέκε Φᾶρος
 Ἐκτελέσω, (μὴ μοι μεταμῶλια νήματ' ὄληται,)·
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
- 100 Μοῖρ' ἰλοῇ κατέλῃσι ταυηλεγέος θανάτοιο.
 Μῆτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶν νεμεσσήσῃ,
 Αἶκεν ἄτερ σπείρου κείται, πολλὰ κτεατίσσας.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ἐνθα καὶ ἡματιή μὲν ὕφαινεσκεν μέγαν ἰσὺν,
- 105 Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραβέιτο.
 Ὡς τρίπτες μὲν ἔλθε δόλω, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·
 Ἀλλ' ὅτε τέταρτον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπύλυθον ὥραι,
 Καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἢ τάφα ἦδη,
 Καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαδὸν ἰσὺν.
- 110 Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ' ἐθέλους', ὅπ' ἀνάγκης.
 Σοὶ δ' ὣδε μνηστῆρες ὑπεκρίνονται, (ἦ' εἰδῆς

„ Nos verò neutiquam tales qui arceant: quinetiam
 „ Imbecillique reperiremur, & neque periti roboris:
 „ Omnino sanè *malum*-arcerem, si mihi vis adesset.
 „ Non enim jam tolerabilia facinora patrantur, neque jam honestè
 „ Domus mea perit: indignemini & ipsi,
 „ Aliosque revereamini vicinos homines,
 „ Qui circum habitant: deorum verò timete iram,
 „ Ne quid rependant irati propter mala facinora.
 „ Oro & per Jovem Olympium, & Themidem,
 „ Quæ hominum concilia & solvit, & cogit;
 „ Abstinete, amici, & me solum sinite dolore molesto
 „ Affligi: nisi quid unquam pater meus probus Ulysses
 „ Insensus malis affecit fortes Achivos;
 „ Quæ mihi rependentes, malis afficite infensi,
 „ Istos incitantes: mihi verò satius esset,
 „ Vos absumere supellectiliæque, & proventum:
 „ Utique si vos comedissetis, fortassis olim etiam retributio foret;
 „ Tamdiu enim per urbem insectaremur verbis,
 „ Bona repetentes, donec omnia repensâ essent:
 „ Nunc verò mihi insanabiles dolores injicitis animo.
 „ Sic ait iratus, sceptrumque projecit in terram,
 „ Lachrymas profundens: commiseratio autè cepit populum omnem.
 „ Tunc alii quidem omnes taciti erant, neque quisquam ausus est
 „ Telemacho verbis respondere asperis:
 „ Antinoüs verò ipsam solus respondens allocutus est;
 „ „ Telemache altiloque, animi impotens, quid locutus es,
 „ „ Nos dedecorans? vis utique nobis maculam inurere.
 „ „ Tibi verò neutiquam proci Achivorum in causâ sunt,
 „ „ Sed clara mater; quæ sanè perquam versutias callet:
 „ „ Jam enim tertius est annus, statim autem aderit quartus,
 „ „ Ex quo eludit animum in pectoribus Achivorum:
 „ „ Omnes quidem sperare-facit, & promittit viris singulis,
 „ „ Nuncios præmittens; mens autem illi alia cogitat.
 „ „ Illa verò dolum hunc alium in mente excogitavit:
 „ „ Exorta magnam telam in sedibus texebat,
 „ „ Subtilem & immensam; continuoque nos allocuta est;
 „ „ Juvenes, mei proci, quandoquidem mortuus est nobilis Ulysses,
 „ „ Manete urgentes meas nuptias, donec vestem
 „ „ Perfecero, (ne mihi vana fila pereant,))
 „ „ Laërti heroi sepulchralem; in *tempus* quo ipsum
 „ „ Fatum triste prehenderit longum-somnum-adferentis mortis.
 „ „ Nè aliqua me in populo mulierum Achivarum culpet,
 „ „ Si absque tegumento jaceat qui multa possedit.
 „ „ Sic ait: nobis verò statim persuasus est animus generosus.
 „ „ Atque ibi interdum quidem texebat magnam telam,
 „ „ Noctu verò dissolvebat, postquam faces adhibuisset.
 „ „ Sic triennio quidem latebat dolo, & persuadebat Achivis:
 „ „ Sed quum quartus venit annus, & advenerunt horæ,
 „ „ Tum verò demum aliqua dixit mulierum, quæ benè nôrat;
 „ „ Et ipsam dissolventem invenimus pulchram telam.
 „ „ Sic eam quidem perfecit, etiam nolens, præ necessitate.
 „ „ Tibi verò sic proci respondent, ut scias

- Αὐτὸς εἴθ' θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
 Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἔνωχθι δέ μιν γαμίσσθαι
 Τῷ, ὅτεώ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
 115 Εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γὰρ πολὺν χρόνον υἱὰς Ἀχαιῶν,
 Τὰ Φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
 Ἔργα τ' ἐπίσασθαι περικαλλέα, καὶ Φρένας ἰσθλὰς,
 Κέρδεά θ', οἳ οὐπω τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
 Τάων, αἳ πάρος ἦσαν ὑπλοκαμίδες Ἀχαιοί,
 120 Τυρῷ τ', Ἀλκμήνῃ τε, ὑπλοκαμὶς τε Μυκῆνῃ·
 Τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελόπειῃ
 Ἦιδ'· ἅτῃ μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν.
 Τόφρα γὰρ οὖν βιοτόν τε τῶν καὶ κτήματ' ἔδονται,
 Ὅφρα καὶ κείνη τοῦτον ἔχῃ νόον, ὅντινά οἱ νῦν
 125 Ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
 Ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε πόθ' ἡν πολέος βιότοιο.
 Ἥμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πη ἔλλη.
 Πρὶν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν, ἥ κ' ἐέλῃσιν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
 130 Ἀντίνο', οὐκὼς ἐξὶ δόμων ἀέκουσαν ἐπῶσαι,
 Ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἔλλοβι γαίης,
 Ζῶει δ' ὄγ', ἥ τέθυκε· κακὸν δέ με, πόλλ' ἀποτίνειν
 Ἰκαρίῳ, αἶκ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
 Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
 135 Δώσει· ἐπεὶ μήτηρ συγερὰς ἀρήσεται Ἐρινυῖς,
 Οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 Ἔσsetαι· ὥς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνὶ ψῶ.
 Τμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
 Ἐξεῖτέ μοι μεγάρην, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
 140 Ἵμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
 Εἰ δ' ὁ μὲν δοκίει τόδε λωϊτερον καὶ ἥμινον
 Ἑμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίωτος νήποιον δλέσσαι,
 Κεῖρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὼν ἰόντας,
 Αἶνε ποτὲ Ζεὺς δῶσι καλίντιτ' ἔργα γυνέσθαι·
 145 Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοσθε.
 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὴν εὐρύσποκα Ζεὺς
 Τῦφον ἐκ κορυφῆς ἵρεος προέηκε πέτεσθαι.
 Τῷ δ' ἔως μὲν εἴ ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 Πλησίῳ ἀλλήλοισι τιτανομένω πτερύγεσσιν·
 150 Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκίστην,
 Ἐνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλὰ,
 Ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὅσσοι δ' ὄλεθρον·
 Δρυφαμένω δ' ἐνύχεσσι παρειὰς, ἀμφί τε δειράς,
 Δεξιῶν ἦϊξαν διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
 155 Θάμβησαν δ' ὄρνιδας, ἐπεὶ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Ὀρμηγαν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιέρος,
 Μαγορίδης, ὃ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκίκατο,
 Ὀρνιδας γυνῶναι, καὶ ἐναΐσιμα μυθήσασθαι·
 160 Ὅς σφιν ἐν Φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω·
 Μνηστῆρσιν δὲ μάλιχα πιφαυσκόμενος τάδε εἶρω,
 Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς

Ipse tuo animo, sciântque omnes Achivi:
 Matrem tuam dimitte; jube autem ipsam nubere
 Illi, cuicumque pater jusserit, & placuerit ipsi.
 Si verò adhuc vexabit multo tempore filios Achivorum,
 Ea agitans in animo, quæ ei abundè dedit Minerva,
 Operique scire insignia, & mentem bonam,
 Et versutias, quales nondum ullam audivimus neque veteram,
 Earum, quæ olim fuerunt comas-pulchræ Achivæ,
 Tyrôque, Alcmenæque, & comas-pulchra Mycene:
 Harum nulla similia commenta Penelope
 Nôrat: at quidem hoc probum nequaquam cogitavit.
 Tandiu enim igitur victum tuum & bona edent,
 Quamdiu illa hunc habebit animum, quem illi nunc
 In pectoribus posuerunt Dii: magnam quidem gloriam sibi
 Comparat, at tibi desiderium multi victus.
 Nos verò neque ad negotia nostra antè ibimus, neque aliquò aliâ,
 Priusquam ipsa supersit Achivorum, cuicumque voluerit.
 Tunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;
 Antinoë, nullo modo fas è domo invitam expellere, (terræ,
 Quæ me peperit, quæ me enutrivit; pater autem meus alibi
 Vivitne ille, siue mortuus est: durum verò *esset*, me multa
 Icario, si ipse volens matrem dimisero. (reddere
 Ex patre enim mala patiar, aliæque Deus
 Dabit; quippè mater odiosas imprecata fuerit Furias,
 A domo discedens; reprehensio verò mihi ex hominibus
 Erit: itaque hunc ego sermonem nunquam dicam.
 Vester verò siquidem animus indignatur ipsis,
 Exite mihi domo; alias verò curate dapes,
 Vestra bona comedentes, alternantes per domos.
 Si verò vobis videtur hoc satius & melius
 Esse, viri unius victum impunè perdere,
 Absumite; ego verò deos invocabo sempiternos,
 Si unquam Jupiter dederit facta hæc vindicatum iri;
 Inulti fortè deindè intra domum perituri sitis.
 ait Telemachus: huic verò duas-aquilas latè-sonans Jupiter
 ex-alto à vertice montis præmisit volare.
 hæc autem aliquandiù quidem volabant cum flatu venti,
 propinquæ invicem, extendentes alas:
 cum jam ad mediam concionem celebrem pervenissent,
 in-gyrum-flexæ concusserunt alas densas,
 spexerunt autem omnium capita, portendebantque mortem:
 ubi verò laniarant unguibus maxillas, circumque colla,
 d dextram volârunt, & per ædes & per urbem ipsorum.
 admirati verò sunt aves, postquam viderunt oculis,
 gitâruntque in animo, quæ perficienda erant.
 ter hos verò & locutus est senex heros Halitherfes
 astorides; hic enim solus cœvos vincebat,
 avibus dijudicandis & fatalia edicendo;
 cui ipsis sapiens concionatus est & dixit;
 Audite nunc me, Ithacenses, quodcumque dixerò:
 Prociis autem potissimum significans hæc dico;
 Illis enim ingens periculum imminet: non enim Ulysses

- Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὧν ἔσεται, ἀλλὰ πῶς ἦδη
 165 Ἑγγυὺς ἰὼν, τεῖσδεσσιν Φόβον καὶ κῆρα φυτεύει
 Πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἑλλοίσιν κικλὺν ἔχει,
 Οἱ νερόμεσθ' Ἰθάκην εὐδαίμονα· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Φραζώμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν· ἥδ' καὶ αὐτῶ
 Πανίσθων· καὶ γὰρ σφιν ἔφαρ τόδε λωῖόν ἐστιν.
 170 Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
 Καὶ γὰρ ἐκείνῳ Φημί τελευτητήηναι ἅπαντα·
 Ὡς οἱ ἐμαυτὸν, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη παλόμεντις Ὀδυσσεύς·
 Φῆν κακὰ πολλὰ κεύθοντ', ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἱταίρους,
 175 Ἀγνώστον πάντεσσιν, βίκοσ' ἑνικυτὰ
 Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τόδε δὴ νῦν πάντα τελοῖται.
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἀντίον ἤυδα·
 Ὡ γέρον, εἰ δ' ἔγωγε νῦν μαντεύω σοῖσι τέκεσσιν,
 Οἴκαδ' ἰὼν, μήπου τι κικλὺν πάσχωσιν ἐπίσω.
 180 Ταῦτα δ' ἐγὼ σὺ πολλὰν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
 Ὀρνίθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο
 Φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναΐσιμοι· αἰνὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἤλατο τῆλ'· ὥς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 Ὀφείλεις· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγέρας,
 185 Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνείης,
 Σὺ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἴκε πέρησιν.
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἔρῳ, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔχει,
 Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλὰ τε εἰδώς·
 Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐπονρύνης χαλεπαίνειν,
 190 Αὐτὰ μὲν αἰ πρῶτον ἀκηρέερον ἔχει,
 Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται εἰνεκα τῶνδε·
 Σοὶ δὲ, γέρον, θυὴν ἐπιθήσομεν, ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ
 Τίμων ἀσχάλλης· χαλεπὸν δέ τοι ἔσεται ἔλγος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν πάσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτὸς,
 195 Μητέρα ἣν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
 Οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔδνα
 Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 Οὐ γὰρ πρὶν παύεσθαι εἶομαι νῆας Ἀχαιῶν
 Μνησῆος ἀργαλῆς· ἐκεῖ οὔτινα δεΐδιμεν ἔμπης,
 200 Οὐτ' οὖν Τηλέμαχον, μέλα περ πολύμυθον ἔντα·
 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἣν σὺ, γεραιὲ,
 Μύθεαι ἀκρέαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
 Χρήματα δ' αὐτε κακῶς βιβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἴσα
 ἔσεται, ἔφρα κεν ἦγε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
 205 Ὅν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ, ποτιδέγμενοι ἡματα πάντα,
 Εἰνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδέ μετ' ἑλλας
 ἔρχόμεθ', ὥς ἐπικεικὲς ὑπυῖμεν ἐὰν ἐκάσῃ.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Εὐρύμασ' ἥδ' καὶ ἄλλοι, ἔσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
 210 Ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
 Ἦδη γὰρ τὰ γ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
 Ἀλλ' ἔγωγε μοι δότε νῆα βοὴν καὶ εἰκῶς ἱταίρους,
 Οἱ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
 Εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθδέντα,
 215 Νόστον πευσθόμενος πατρός δὴν οἰχομένοιο.

- „ Diū seorsum à suis amicis aberit; sed alicubi jam,
 „ Propè cum sit, his cædem & fatum molitur
 „ Omnibus; pluribus etiam aliis malè erit,
 „ Qui habitamus Ithacam claram: sed longè antea
 „ Consideremus, quomodo *ip/s* compescamus; quin etiam ip/s
 „ Quiescant: etenim ip/si statim hoc utilius est.
 „ Non enim inexpertus vaticinor, sed bene doctus:
 „ Etenim illi dico perfecta esse omnia;
 „ Quæmadmodum ei prædixeram, quando ad Ilium conscende-
 „ Argivi, cumque ip/si conscendit versutus Ulysses: (hæc
 „ Dixi, *cum* mala multa passum, amissisque omnibus sociis,
 „ Incognitum omnibus, vicesimo anno
 „ Domum venturum: hæc utique nunc omnia perficiuntur.
 „ Hunc autem rursus Eurymachus, Polybi filius, contrà allocutus
 „ O senex, tua age nunc vaticinare tuis liberis (ubi;
 „ Domum profectus; nè fortè quid mali patiantur in posterum.
 „ In his autem ego te longè melior sum ad vaticinandum.
 „ Aves sanè multæ sub radiis solis
 „ Volitant, neque omnes fatales; cæterum Ulysses
 „ Periiit procul: utinam etiam tu perisiss cum illo
 „ Debuisses: non tot vaticinans conclamationeris;
 „ Neque Telemachum iratum sic incitares,
 „ Tux domui dohū expectans, si quod præbeat.
 „ Sed tibi edico, quod & perfectum erit,
 „ Si juveneta virum, veterisque multaque doctus,
 „ Deceptum verbis incitaveris ad itascendum;
 „ Ei quidem ip/si primū perniciosus erit,
 „ Efficere autem omnino nihil poteris illorum gratiā:
 „ Tibi verò, o senex, multam infigemus, quam in animo
 „ Luens ægrè-feras; gravisque tibi erit dolor.
 „ Telemacho autem imprimis ego suadebo ip/sè,
 „ Matrem suam ad patris-domum jubeat redire:
 „ Illi verò nuptias facient, & parabunt dotem
 „ Amplam valdè, quantam convenit charam filiam comitari.
 „ Non enim antea quieturos puto filios Achivorum
 „ A conjugii-ambitu difficili; quoniam neminem timeamus omnino;
 „ Neque sanè Telemachum, tametsi multiloquus sit:
 „ Neque vaticinium curamus, quod tu, senex,
 „ Loqueris irritum; odio autem eris adhuc magis.
 „ Bona vero rursus malè absumuntur, neque unquam paria
 „ Erunt, dum hæc differat Achivos
 „ Suis nuptiis; nos verò rursus, expectantes diebus omnibus,
 „ Propter virtutem contendimus, neque ad alias
 „ Imus, quas convenit ducere tunicique.
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà locutus est
 „ Eurymache, & alii, quotquot proci generosi,
 „ De istis quidem non vos amplius oro, neque dico:
 „ Jamjam enim hæc sciunt dii & omnes Achivi.
 „ Sed agè mihi date navem celerem, & viginti socios
 „ Qui mihi hinc atque hinc pertranscant viam *maris*
 „ Proficiscor enim in Spartam & Pylum arenosam
 „ Reditum sciscitantis patris diū absentis,

- "Ἦν τις μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἣ ὄσσαν ἀκούσω
 Ἐκ Διδος, ἥτε μάλισα φέροι κλέος ἀνθρώποισιν.
 Εἰ μὲν κεν πατὴρ βίοτον καὶ νόον ἀκούσω,
 "Ἦτ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνικυτόν·
 220 Εἰ δέ κε τεθνεώτος ἀκούω, μὴδ' ἔτ' ἔντος,
 Νοσήσας δὴ πείτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 Σῆμά τέ οἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κτέρει κτερεῖξω
 Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
 "Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἔρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 225 Μέντωρ, ὃς β' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἱταῖρος,
 Καὶ οἱ ἰδὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἄπαντα,
 Πείθεσθαι τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.
 "Ὅς εἶπιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὃ, ττι κεν εἴπω·
 230 Μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὲς, καὶ ἥπιος ἔσσι
 Σκηπτοδῆχος βασιλεὺς, μὴδ' φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
 Ἄλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἰσულὰ ῥέζοι·
 Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θεῖοιο
 Λαῶν, οἷσιν ἀνασσει, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.
 235 Ἄλλ' ἦτοι μνηστῆρας ἀγένορας οὔτι μαγαίρῃ
 Ἐρδῇν ἔργα βίαια, κακοῦρα φήσιν νόοιο·
 Σφᾶς γὰρ παρθέμενοι κεφαλᾶς, κατέδουσι βιαίῃς
 Οἶκον Ὀδυσῆος, τὸν δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι·
 Νῦν δ' ἄλλω δῆμῳ νεμεσίζομαι· οἷον ἄπαντες
 240 Ἦσθ' ἔνεα, ἅταρ οὔτι καθυπτόμενοι ἐπέσσειν,
 Πάυρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἰόντες.
 Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ἤϊδα·
 Μέντορ ἄταρτηρ, φρένας ἤλαθ, ποῖον εἶπες,
 Ἥμέας ὀτρύνων κατωπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
 245 Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
 Εἶπερ γὰρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν,
 Δαιτυμένους κατὰ δῶμα ἰδὼν μνηστῆρας ἀγνοοὺς
 Ἐξελάσαι μεγάροιο μνησινῆσιν ἐνὶ θυμῷ,
 Οὐ κέν οἱ κεχάροιντο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
 250 Ἐλθόντ'· ἄλλα κεν αὐτοῦ βαιεῖα πέτμον ἐπίσποι,
 Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 Ἄλλ' ἔγωγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἔκαστος·
 Τούτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ δῶδν ἢ δ' Ἀλιδέρσης,
 Οἳ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊα εἰσιν ἱταῖροι.
 255 Ἄλλ', εἶω, καὶ δευρὸς καθήμενος, ἀγγελιάων
 Πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὀδὸν οὐποτε ταύτην.
 "Ὡς ἔρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
 Οἱ μὲν ἔρ' ἐσκίδναντο ἐὰν πρὸς δῶμαθ' ἔκαστος·
 Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δῶματ' ἴσαν θεῖου Ὀδυσῆος·
 260 Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰδὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἄλδς, εὐχετ' Ἀθήνῃ·
 Κλυθὶ μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,
 Καί μ' ἐν νηϊ κέλευσας ἐπ' ἡρωεῖδά μ' ὀντόν,
 Νόσον πεισόμενον πατὴρ δὴν οἰχομένοιο,
 265 Ἐρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
 Μνηστῆρες δὲ μάλισα, κακῶς ὑπερηνόροντες.
 "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόν δὲ οἱ ἤλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορε

„ Siquis mihi dicat mortaliū, aut fantam audiam
 „ Ex Jove, quæ potissimū notitiā affert hominibus.
 „ Si quidem patris vitam & reditū audivero;
 „ Sanè, vexatus licèt, adhuc perduraverim in anmū:
 „ Si verò mortuū audivero, neque adhuc superstitem,
 „ Reversus deindè charā in patriā terrā,
 „ Tumulum illi erigam, & parentalia perficiam
 „ Eximia valdè, qualia decet; & viro matrem dabo.
 Ille quidem sic locutus confedit; his autem surrexit
 Mentor, qui Ulyssis eximii erat socius;
 Et is ei, cū proficisceretur, commisit totā familiā,
 Utque obediret sēti, & firmā omnia custodiret.
 Qui inter eos sapiens concionatus est & dixit;
 „ Audite nunc me, Ithacenses, quodcūque dixerō;
 „ Nequis ampliū benignus, mansuetus, & mitis sit
 „ Sceptringer rex, neque in mente proba sciens;
 „ Sed semper infestus sit, & nefaria patret:
 „ Adeò nullus recordatur Ulyssis divini
 „ Populorū, quibus præsuit; & velut pater mansuetus erat.
 „ Verū enimverò procos superbos nequaquā invideo
 „ Committere facinora violenta malis-consiliis mentis:
 „ Sua enim obiectantes capita comedunt violentè
 „ Domū Ulyssis, quem non ampliū autumant rediturū esse:
 „ Nunc autem cætero populo succenseo; quòd-adeò omnes
 „ Sedeatis muti, neque omninò redarguentes verbis,
 „ Pauciores procos compescatis, cū sitis plures.
 Hunc autem Evenorides Leiocritus contrā allocutus est;
 „ Mentor noxiæ, ingenio stolidæ, quāle locutus es,
 „ Ad nos adhortans compescendos? Difficile autem erit
 „ Viris licèt pluribus pugnare nobiscū de convivio.
 „ Etenim si Ulysses Ithacensis ipse adveniēns,
 „ Convivantes per domū suā procos eximios
 „ Expellere à domo cogitaret in animo;
 „ Non ipsi lætaretur uxor, quantumvis valdè desiderans,
 „ Venienti; sed is ibi sævā mortem obiret,
 „ Si cū pluribus pugnaret; tu verò non rectè locutus es.
 „ Sed agè, populi quidem dispergamini ad opē unusquisque:
 „ Huic autem properabit Mentor iter & Halitherfes,
 „ Qui utique ei à principio paterni sunt amici:
 „ Sed, puto, & diū sedens, nuncios
 „ Percontabitur in Ithacā; perficiet verò iter nunquam hoc.
 Sic utique locutus est, solvitque concionem celerem.
 Atque hi quidem dispergebantur ad domū quisque suā:
 Proci autem ad aedē iverunt divini Ulyssis.
 Telemachus autem seorsū profectus ad litus maris,
 Manibus lotis è cano mari, supplicabat Minervæ;
 „ Audi me, qui heri deus venisti ad domū nostrā,
 „ Et me in navi jussisti per nigrum pontum,
 „ Reditū sciscitaturū patris diū absētis,
 „ Ire: hæc verò omnia impediunt Achivi,
 „ Proci autem potissimū, malè superbientes.
 Sic ait precans: prope autem illum venit Minerva,

Mentor

Μέντορι εἰδομένη ἡμῶν δόμας, ἥδ' καὶ αὐδὴν·
καὶ μιν φωνήσας ἔπαυ πτερύεντα προσήυδα·

- 270 Τηλέμαχ', οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσαι, οὐδ' ἀνοήμων·
εἰ δὲ τοι σοῦ πατρὸς ἐνέσακται μένος ἦν,
οἷος ἐκείνος ἦν τελείσαι ἔργον τε ἔπος τε,
οὐ τοι ἔπειθ' ἀλίη ἔδδ' ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος·
εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἔσσι γόνος καὶ Πηνελόπειας,
- 275 Οὐ σέ γ' ἔπειτα ἰοῦπα τελευτήσῃν, ἢ μενοινῆς.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖρι πατρὶ πέλονται·
οἱ πλόονες κακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς κρείους.
Ἄλλ' ἔπειθ' οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσαι, οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσεύης προέλοιπεν,
- 280 Ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα τελευτήσῃ τάδε ἔργα.
τῷ νῦν μνηστῆρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
Ἀφραδείων, ἔπειθ' οὐτι νοήμονας, οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
ὅς δὲ σφιν σχεδὸν ἔσιν ἐπ' ἡματι πάντας ὀλέσσει.
- 285 Σοὶ δ' ἔδδ' οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἦν σὺ μενοινῆς·
τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
ὅς τοι νῆα βοὴν ῥελέω, καὶ ἄμ' ἔφομαι αὐτός.
Ἄλλὰ σὺ μὲν πρὸς δόματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
Ὀπλισσόν τ' ἦμα, καὶ ἔγγεσιν ἔρπον ἔπαντα,
- 290 Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
δέρμασιν ἐν πυκνοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
αἰψ' ἰβελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῃ Ἰθάκῃ νέαι ἥδ' παλαιαί·
τάων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιβόσμαι, ἧτις ἄρισται·
- 295 Ὡκα δ' ἰφειπλίσσαντες ἐνέσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, κοῦρη Διὸς· οὐδ' ἔρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρίμμενεν, ἔπειθ' ἑοῦ ἔκλυται αὐδὴν.
Ἐῖθ' ὅτ' ἵμεναι πρὸς δόμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ·
εὖρε δ' ἔρα μνηστῆρας ἀγῆνορας ἐν μεγάροισιν
- 300 Αἴγας ἀνιμένους, σιάλους ὅ' εὗοντας ἐν αὐλῇ.
Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γαλάσας κίε Τηλεμάχοιο·
ἔν τ' ἔρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπας τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνέμαζε·
Τηλέμαχ' ὤψαγγον, μένος ἔσχεατε, μῆτι τοι ἄλλο
ἔν σῆεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
- 305 Ἀλλὰ μάλ' ἰσθίμεν καὶ πινέμεν, ὥς τὸ πάρος περ·
ταῦτα δὲ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
νῆα καὶ ἑκαίτους ἱρέτας, ἵνα θάσσω Ἰθάκῃ
Ἐς Πύλον ἡγαθήην, μετ' ἀγκυροῦ πατρὸς ἀκουήν.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
- 310 Ἀντίνο', αὐπὺς ἐσὶν ὑπερφιάλῳσι μετ' ὁμίλῳ
δαίνυσθαι τ' ἀέκοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκλον.
Ἦ οὐχ ἄλλος, ὥς τοι πάροιθεν ἐκείρατε πολλὰ καὶ ἰσθλὰ
κτόματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
- 315 Πυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἴνδοι θυμὸς,
Πειρήσω, ὥς κ' ὕμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴηται,
Ἦδ' Πύλονδ' ἰλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
εἰμι μὲν, οὐδ' ἀλίη ἔδδ' ἔσσεται ἦν ἀγορεύω,
ἔμπορος· σὺ γὰρ νηὶς ἀπήβολος, οὐδ' ἱεράων

Mentori similis-facta, tum corpore, tum etiam voce;
Et eum compellens verba alata dixit;

- „ Telemache, neque in-posterum ignavus eris, neque stolidus :
 „ Si quidem tibi tui patris instillatus est animus fortis,
 „ Qualis ille erat ad perficiendum opusque dictumque,
 „ Non tibi deinde vanum iter erit, neque irritum :
 „ Si verò non illius sis filius & Penelopes,
 „ Non sanè deinde speraverim te perfecturum esse, quæ molis-
 „ Pauci enim filii similes patri sunt ; (ris-
 „ Plerique pejores ; pauci verò & parentibus meliores.
 „ Sed quoniam neque in-posterum ignavus eris, neque stolidus,
 „ Neque te penitis prudentia Ulyssis reliquit ;
 „ Spes tibi deinceps est te perfecturum hæc opera.
 „ Idèò nunc procohum quidem sine consiliūque mentemque
 „ Insipientium ; quoniam nequitiam prudentes, neque iusti sunt ;
 „ Neque omninò sciunt mortem, & fatum atrum,
 „ Quæ jam illis imminet, die uno ut omnes pereant.
 „ Tibi verò iter non amplius differetur, quod tu moliris :
 „ Talis enim tibi socius ego paternus sum,
 „ Qui tibi navem celestem parabo, & simul comitabor ipse.
 „ Sed tu quidem profectus domum prociis interes,
 „ Apparæque viatica & vasis conde singula,
 „ Vinum in amphorâ, & farinam, medullam hominum,
 „ Utribus in dentis ; ego verò per populum socios
 „ Statim voluntarios colligam : sunt autem naves
 „ Multæ in circumflua Ithacâ novæ & veteres :
 „ Harum quidem ego providebo, quæcumque optima sit ;
 „ Statimque instructam deducemus in latum mare.
 „ Sic ait Minerva, filia Jovis ; neque amplius diù
 „ Telemachus morabatur, postquam deæ audiverat vocem.
 „ Festinavit verò ire ad domum, suo mœstus corde :
 „ Invenit autem procos superbos in sedibus,
 „ Capras excoriantes, porcosque assantes in aula.
 „ Antinous autem ridens obviam venit Telemacho ;
 „ Inque ejus hæsit manu, verbumque fecit, dixitque ;
 „ Telemache altiloque, animi impotens, nequid tibi aliud
 „ In pectoribus malum sit-curæ vel opus vel verbum,
 „ Sed strenuè comede, & bibe, ut antea :
 „ Ista autem tibi omninò omnia perficient Achivi,
 „ Navem, & delectos remiges, ut ocius pervenias
 „ Ad Pylum divinam, ad inclyti patris famam.
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est ;
 „ Antinoë, nequaquam licet cum vobis superbis
 „ Convivari invitum, & lætari quietum,
 „ An non satis est, quod antea absumpsistis vastas & eximias
 „ Possessiones meas, proci : ego autem adhuc infans eram ?
 „ Nunc verò quum grandior sum, & aliorum orationem audiens
 „ Percipio, & jam mihi intus augefit animus ;
 „ Tentabo, ut vobis malum fatum inferam,
 „ Sive in Pylum profectus, sive hic in hoc populo.
 „ Ibo quidem, neque vanum iter erit, quod dico, (mignis
 „ Aliam navem contineam, neque enim parvis composit, neque re-
 „ Sum ;

- 320 Γίνομαι· ὥς νῦ περ ὑμῖν λείπεται κέρδιον εἶναι.
 Ἡ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσειν Ἀντινόω
 ῥῖτα· μνηστῆρας δὲ δέμον κατὰ δαῖτα πίνοντο·
 Οἱ δ' ἱπελῶβευον καὶ ἱεπρτόμεον ἱπείεσσιν·
 Ὡς δὲ τις εἶπεν οὖν νέων ὑπερηνόοντων·
- 325 Ἡ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μαρμυρίζει·
 Ἡ τινὰς ἐκ Πύλου ἔξει ἀμύντορας ἡμαθδέντος,
 Ἡ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νῦ περ ἴεται αἰνῶς·
 Ἡ δὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἰδέλει πύρρην ἕρουραν
 Ἐλθεῖν, ὅφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
- 330 Ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντα δλίσσῃ.
 Ἄλλος δ' αὐτ' εἶπεν οὖν νέων ὑπερηνόοντων·
 Τίς δ' οἶδ', εἴ κα καὶ αὐτὸς ἰδὼν κοίλῃς ἐπ' ἡδὲ,
 Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥς περ Ὀδυσσεύς;
 Οὕτω πεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἡμῖν·
- 335 Κτήματα γὰρ πεν πάντα διασπείμεθα, οἰκίᾳ δ' αὐτὴ
 Τοῦτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἥδ' ὅστις ἐκταῖ.
 Ὡς φάν· ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρός
 Εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσοῦ καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
 Ἐσθῆς τ' ἐν χηλοῖσιν, ἔλις τ' εὐώδεις ἔλαιον.
- 340 Ἐν δὲ πίθοι οἶνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
 Ἐξασαν, ἡκῆτον θέλον ποτὶν ἐντὸς ἔχοντας,
 Ἐξείης ποτὶ τοίχον ἀρηρότας· εἶπον· Ὀδυσσεὺς
 Οἴκαδε νοσήσεις, καὶ ἔλγισα πολλὰ μογήσας.
 Κληῖσαι δ' ἔπεισαν σαινίδες πυκινῶς ἀραρυταί,
- 345 Δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν νύκτας τε καὶ ἡμῶν
 Ἐσχ', ἥ πάντ' ἐφύλασσε νόου παλυιδρείησιν,
 Εὐρύκλει', Ὀπκος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
 Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη, θάλαμῳδε καλίσσας·
 Ματ', ὅγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
- 350 Ἡδὺν, ὅστις μετὰ τὸν λαρώτερος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
 Καῖνον δισμῆν τὸν κάμμορον· εἶποθεν ἔλθοι
 Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἄλῳξας·
 Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἕρπον ἄπαντας.
 Ἐν δὲ μοι ἑλφίτα χεῦσον εὐρύαφέεσσι δροσίσιν·
- 355 Εἴκοσι δ' ἔσω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
 Αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀδρόα πάντα τετύχθω·
 Ἐσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅππότε πεν δὴ
 Μήτηρ εἰς ὑπερῷ ἀναβῇ, κοῖτου τε μέδεται.
 Εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθδέντα,
- 360 Νόσον πεισόμενος πατὴρ φίλον, ἦν που ἀκούσω.
 Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ φίλῃ τραφίς Εὐρύκλεια,
 Καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεια πτερβέντα προσήυδα·
 Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 Ἐπλετο; πῇ δ' ἰδέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
- 365 Μοῦνος ἰδὼν ἀγαπητὸς; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
 Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, ἄλλογενῶν ἐνὶ δήμῳ.
 Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὅππῃ,
 Ὡς κε δόλῳ φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσσονται.
 Ἀλλὰ μὲν αὖθ', ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χερσὶ
- 370 Πόντον ἔκ' ἀτρώγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

Sum; sic utique vobis visum est melius esse.
 Dixit, & ex manu manum traxit Antinoi-
 Facile: proci autem per domum convivium apparabant.
 Hi verò cavillabantur & convitiabantur verbis,
 Sic autem aliquis dicebat juvenum superbientium:
 Omnino certè Telemachus credem nobis molitur:
 Aut aliquos ex Pylo ducet auxiliores arenosâ,
 Aut ille etiam ex Sparta; quandoquidem sanè cupit vehe-
 Aut & in Ephyrâ vult pinguem terram (menter:
 Proficisci, ut inde mortifera venena afferat,
 Injiciâtque crateri, & nos omnes perdat.
 Alius autem rursus dicebat juvenum superbientium;
 Quis verò scit, an & ipse profectus cavâ in navi,
 Longè ab amicis pereat, errans, ut Ulysses?
 Sic & magis augeret nobis laborem:
 Bona enim omnia divideremus, domum verò
 Illius matri daremus habendam, atque ei, quicumque illam duxe-
 Sic agebat: ille verò in excelsum thalamum descendit patris (nit.
 Amplum, ubi cumulatam aurum & æs jacebat,
 Vessisque in cistis, abundèque odoriferum oleum.
 Ibi verò dolia vini veteris dulcis
 Stabant, merum divinum potum continentia,
 Ordine ad murum aptata: siquandò Ulysses
 Domum reverteretur, etiam dolores multos passus.
 Claustrarum verò impositæ erant fores accuratè aptæ,
 Bifores: intus autem mulier custos noctesque diæque
 Erat, quæ omnia asservabat mentis prudentiâ,
 Euryclea, Opis filia Pisenoriæ.
 Hanc tunc Telemachus allocutus est, in thalamum vocatam;
 Nutrix, agè mihi vinum in amphoris hauri
 Suave, quod quidem post illud dulcius est, quod tu servas,
 Illum expectans infelicem; siquandò venerit
 Generosus Ulysses, mortem & fatum elapsus.
 Duodecim verò imple, & operculis apta omnes:
 Farinam etiam mihi infunde benè-confutis utribus:
 Viginti autem sint mensuræ molitæ farinæ.
 Ipsa verò sola scias: hæc autem conferta omnia adfint:
 Sub noctem enim ego accipiam, quandò jam
 Mater ad superiorem partem domûs conscenderit, deque lecta
 Vado enim ad Spartam & Pylum arenosam, (cogitant.
 Reditum sciscitaturus patris chari, sicubi audiero.
 Sic dixit; ejulavit verò chara nutrix Euryclea,
 Et lugens, verba alata dixit:
 Cur verò tibi, chare fili, in mente hoc cogitatum
 Est? Quoniam autem vis ire multam per terram,
 Solus cum-fis & dilectus? Atqui perit longè à patriâ terrâ.
 Generosus Ulysses, alieno in populo.
 Hi verò tibi statim profecto mala machinabuntur posthæc,
 Ut dolo pereas, hæc verò ipsi omnia dividant.
 Sed mane hic, tuis insidens; neque omnino te oportet
 Per pontum indomitum mala pati, neque errare.
 Hanc autem rursus Telemachus prudens contrâ allocutus est;

- Θάρσει, ματ'· ἐπεὶ οὔτι κενυ θεοῦ ἦδε γε βουλῇ.
 Ἄλλ' ὄμοσον, μὴ μητρὶ Φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
 Πρίν γ' ἔτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τε γένηται,
 375 Ἦ αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκούσαι.
 Ὡς ἂν μὴ κλαίοντα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτη.
 Ὡς ἔρ' ἔφη· γρηῤῥος δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμνυ.
 Αὐτὰρ ἰπαί ρ' ὄμοσέν τε, τελευτήσέν τε τὴν ὄρκον.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' αἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἔφυσσεν,
 380 Ἐν δὲ οἱ ἑλπίται χεῦεν εὐρύφρασσι δοροῖσιν.
 Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ἐμίλει.
 Ἐνδ' αὖ ἑλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιμ ὥχετο πάντα,
 Καὶ βαῖ ἐκάσῃ φωτὶ παρισσάμενῃ φάτο μῦθον·
 385 Ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θεὸν ἀγερῆσθαι ἀνάγει.
 Ἦ δ' αὐτὲ φρονέοιο νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
 Ἦιτες νῆα θεὸν· ὃ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
 Δύσετό τ' ἥελιος, σκιδόντ' οὖν τε πᾶσαι ἀγυαί.
 Καὶ τότε νῆα θεὸν ἄλαδ' εἶρουε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 390 Ὅπλ' ἐτίθει, τὰ τε νῆες εὐσσελμοὶ φορέουσιν.
 Στήσε δ' ἐκ' ἐσχατιῆς λιμένος· παρὶ δ' ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 Ἀδρόοι ἠγερῆθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἑκάστον.
 Ἐνδ' αὖτ' ἑλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσεὺς βαίσιον·
 395 Ἐνθα μνηστῆρσιν ἐπὶ γλαυκὸν ὕπνον ἔχευεν,
 Πλάξ' οὖν πίνοντας· χαιρῶν δ' ἐκβαλλε κύπελλα.
 Οἱ δ' εὐδαίην ὤρνοντο κατὰ πτόλιν· οὐδ' ἔρ' ἔτι δὴν
 Εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 400 Ἐκπροκαλισσάμενῃ μαγάρων εὐναιεσσόντων,
 Μέντοισι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν·
 Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἐταῖροι
 Εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὀρμήν·
 Ἄλλ' ἴομεν, μὴ δηδὰ διατρίβωμεν ἰδοῖο.
 405 Ὡς ἔρη φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 Καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἔχυνια βαίνει θεοῖο.
 Αὐτὰρ ἰπαί ρ' ἐπὶ νῆα κατήλυθεν ἡδὲ θάλασσαν,
 Ἔδρον ἔπαιτ' ἐπὶ θινὶ κερηκομόδωντας ἐταῖρους.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετῃφ' ἱερὴ ἔξ Τηλεμάχοιο·
 410 Αὐτὲ, φίλοι, ἦϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη
 Ἀδρό' ἐνὶ μεγάρῃ· μήτηρ δ' ἐμὴ οὔτι πέπυζαι,
 Οὐδ' ἄλλαί δ' ἐμὰι, μία δ' οἴη μῦθον ἔκουσεν.
 Ὡς ἔρη φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἔμ' ἔπαιοντο.
 Οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντες, εὐσσελμοὶ ἐπὶ νηϊ
 415 Κάθησαν, ὥς ἐκέλευσεν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός.
 Ἄν δ' ἔρη Τηλέμαχος νῆος βαῖν', ἤρχε δ' Ἀθήνη,
 Νηϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἔρ' ἔζετο· ἄγχι δ' ἔρ' αὐτῆς
 ἔζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι ἔλυσαν·
 Ἄν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 420 Τοῖσιν δ' ἔκμανον οὔρον ἔει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀνακτὴ ξίφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἱποτρύννας ἐκέλευσεν
 Ὅπλων ἑπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἔκριναν.

„ Confide, nutritrix: quia nequaquam absque deo hoc consilium est.
 „ Sed jura, non matri chara: et hæc dicturam,
 „ Priusquam undecimæque duodecimæque dies adfoerit,
 „ Aut ipsa desiderarit, & me discessisse resciverit;
 „ Ne flens pulchrum corpus lædat.

Sic locutus est; anus verò deorum magnum juramentum juravit.
 Cæterum postquam juravisset, perfecissetque jusjurandum,
 Statim postea illi vinum in amphoris hausit:
 Farinamque illi infudit bene-cônsutis in utribus.
 Telemachus verò domum ingressus cum procis versabatur:

Tum rursus aliud cogitavit dea cælia-oculis Minerva,
 Telemacho scilicet assimilata urbem obibat ubique,
 Et singulis viris astans dicebat sermonem:
 Vespero verò ad navem celerem congregari jubebat.
 Ipsa autem porro Phronii Noëmona clarum filium
 Poscebat navem celerem, ille verò ipsi lubens promisit.
 Occiditque sol, obumbrabanturque omnes viæ.

Et tunc navem celerem in mare protraxit, omniæque in ipsa
 Anima posuit, quæ utique naves bene-tabulatæ ferunt.
 Statuitque in extrémitate portûs; circum autem eximii socii
 Frequentes congregabantur: dea autem hortabatur singulos.

Tunc rursus aliud cogitavit dea cælia-oculis Minerva,
 Festinavit ire ad domum Ulyssis divini:
 Ibi procis dulcem somnum infudit,
 Confundebat autem bibentes, è manibus verò excutiebat pocula.
 Hi autem dormitum festinabant in urbem, neque amplius diu
 Sedebant, quia ipsis somnus palpebris incidebat.
 Cæterum Telemachum allocuta est cælia-oculis Minerva,
 Evocatum ex ædibus bene-habitatis,
 Mentori similis-facta, tum corpore tum etiam voce,

„ Telemache, jam quidem tibi bene-ocreati socii
 „ Sedent ad remigium, tuum expectantes adventum:
 „ Sed eamus, nè nimis-diù differamus iter.

Sic utique locuta præcessit Pallas Minerva
 Subito; ille autem continuo post vestigia ibat deæ.
 Cæterum postquam ad navem pervenissent atque mare,
 Invenerunt deindè in littore comatos socios.

Hos vero allocutus est nobilis Telemachus,
 „ Adeffe, amici, viatica afferamus; omnia enim jam
 „ Conferta sunt in domo: mater vero nequitiam scit,
 „ Neque aliæ ancillæ, una autem sola rem audit.

Sic utique locutus præcessit, illi autem simul sequébantur.
 Ipsi vero simul omnia ferentes bene-tabulatæ in navi
 Deposuerunt, ut præcepit Ulyssis charus filius.

Telemachus verò navem conscendit, præibat autem Minerva,
 Navisq; in puppe confedit, prope autem eam
 Sedebat Telemachus: illi vero retinacula solverunt;
 Etiamque ipsi navi conscensâ per transstra sederunt.

His vero secundum ventum misit cælia-oculis Minerva,
 Opportunum Zephyrum, sonantem per obscurum pontum.
 Telemachus autem socios hortatus jussit

Arma nauticæ tueri, hi vero exhortanti assensuerunt:

- Ἰζὼν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μασθόμης
 425 Στήσαν ἑίραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·
 Ἐλκον δ' ἱζία λευκὰ λυγρόπτοισι βοεῦσιν.
 Ἐπρήσειν δ' ἔνεμος μέσον ἱζίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
 Στείρω παρφύραον μεγάλ' ἵαχε, νηὶς ἰούσης·
 Ἡ δ' ἔβαν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 430 Δησάμενοι δ' ἔρα ὅπλα βοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
 Στήσαντο κρητῆρας ἐπισεφέας οἶνοιο·
 Λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰετιγενέτησιν,
 Ἐκ πάντων δὲ μέλινα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρῃ.
 Παννουχίη μὲν ἔ' ἦγε καὶ ἡ πείρα κέλευθον.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ρ Ι Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Η Σ Γ.
 Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α Σ

Ἱκθέσεις.

Τηλέμαχον ἰδόντα σὺν Ἀθηνᾶ ξενίζει Νέστωρ· καὶ διηγέ-
 ται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὸν ἀπὸ
 πλοῦν ἐκ Τροίας· πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας, καὶ
 γνωρίσας τὴν Ἀθηνᾶν ἀπιοῦσαν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. Λα-
 βὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἄρμα σὺν Πεισιγέρatῃ Νέστωρος υἱεῖ, εἰς
 Σπάρτην ἀπείρει· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης, ξενίζονται παρὰ
 Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς.

Γάμμ' ὑπὸ Νέστωρ δέκτο, συνῶρτο δ' ὅς υἱί, θεὰ δ' ἔπη.

- Ἡ** Ἐλῖος δ' ἀνδρούσε, λυπὸν περικαλλέα λίμνην,
 Οὐρανὸν ἰς πολύχαλκον, ἴν' ἀθανάτοισι Φαείη.
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἔρουραν·
 Οἱ δὲ Πύλον, Νηληϊὸς ἑκτίμενον πτολίεθρον,
 5 Ἴξον· τοὶ δ' ἐπὶ ἐνὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
 Ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
 Ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκῆσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
 Εἶατο, καὶ προῦχοντο ἑκάσθῃ ἑννέα ταύρους.
 Ἐνθ' οἱ σπλάχν' ἰκάσαντο, θεὰ δ' ἐπὶ μηρία καΐον.
 10 Οἱ δ' ἰδὺς κατὰγοντο, ἰδ' ἱζία νηὶς ἔϊσης
 Στείλαν ἑίραντες, τὴν δ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 Ἐκ δ' ἔρα Τηλέμαχος νηὶς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη.
 Τὸν πρότερον προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χαρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἡβαιὸν·
 15 Τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ἔφρα πύθηναι
 Πατρός, ὅπου κύβη γαῖα, καὶ ὄντινα πότμον ἐπέσπον.
 Ἀλλ' ἔγε νῦν ἰδὺς κίε Νέστωρ ἱπποδάμοιο·
 Εἶδομεν, ἦντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
 Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἶπη·
 20 Ψεῦδος δ' οὐκ ἔρδει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἑστί.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι αὐτόν;
 Οὐδέ τί μιν μῦθοισι πεπειρήμαι πυκνοῖσιν·
 Αἰδώς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέσθαι.
 25 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλέμαχ', ἔλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 Ἀλλὰ δὲ καὶ δαίμων ἐποθήσεται· εὐ γὰρ εἶν

Malum autem abiectum cavam intrà basem
 Statuerunt elevatum, rudentibusque colligant;
 Trahebantque vela alba benè-tortis loris.
 Ventus autem flatu implevit medium velum; circumque fluctus
 Carinam ater valdè resonabat, navi eunte:
 Hæc verò currebat per fluctum conficiens viam.
 Cùm autem ligassent arma celerem per navem nigram,
 Statuerunt crateras plenos vini;
 Libabantque diis immortalibus sempiternis,
 Ex omnibus autem potissimum Jovis oculis-cæcis filis.
 Per-totam-noctem quidem illa & auroram conficiebat itera

O D Y S S E Æ H O M E R I I I L
 L I B R I

Argumentum.

Telemachus venientem cum Pallade hospitio excipit Ne-
 stor, & enarrat illi quæ acciderunt Græcis, & ex Troja
 navigationem. utque audivit illa de procis, & cognovit Palla-
 dem discedentem, sacrificium illi facit. Sed Telemachus ac-
 cepto curru cum Pisistrato Nestoris F. Spartam discedit.
 Nocte superveniente divertuntur apud Dioclem Pheris.

Γ. Nestor hospitem excepit, abiitque iste cum ejus filio,
 & Dea volavit.

SO L autem ortus est, relicto pulchro lacu,
 Cælum in firmum, ut immortalibus luceret,
 Et mortalibus hominibus super almam terram.
 Illi autem ad Pylum, Nelei benè-ædificatum oppidum,
 Pervenerunt: ipsi verò in littore maris sacra faciebant,
 Tauros totos-nigros Neptuno cæruleo-cæsariem.
 Novem autem confessus erant, quingenique in unoquoque
 Sedebant, & præbebant singulim novem boves.
 Hic illi viscera gustarunt, deo autem femora incendebant.
 Hi autem rectà appellebant, atque vela navis æqualis
 Contraxerant tollentes, illamque in portu statuerunt; ipsi verò egressi
 Telemachus porro egrediebatur; præibat autem Minerva (sunt:
 Illum prior allocuta est dea cæsia Minerva;

„ Telemache, non opus tibi jam pudoris ne paululum quidem:
 „ Ideò enim & pontum pernavigasti, ut audires
 „ De patre, ubi ~~esse~~ occultet terra, & quodnam fatù consecutus sit.
 „ Verum agè nunc rectà vade ad Nestorem equorum-domitorem:
 „ Videamus, quodnam consilium in præcordiis absconditum ha-
 „ Ora autem ipsum, ut vera dicat: (beat.
 „ Mendacium verò non dicet; valdè enim prudens est.
 Hanc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;
 „ Mentor, quonam verò pacto accedam, quòq; pacto salutabo ipsi?
 „ Neque omninò adhuc sermonum expertus sum prudentium:
 „ Pudor etiam, juvenem virum seniore interrogare.
 Hunc verò rursus allocuta est dea cæsia Minerva;
 „ Telemache, alia quidem in mente tuâ dispicies,
 „ Alia verò & deus suggeret; non enim puto

Οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.

Ὡς ἔρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη.

- 30 Καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἔχνια βάλινε θεοῖς.
 Ἴξον δ' ἰς Πυλίων ἀνδρῶν ἑγυρίν τε καὶ ἕδρας·
 Ἐνθ' ἔρα Νέστωρ ἦτο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι.
 Δαίτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὕπτων, ἔλλαβ' ἔπειρον.
 Οἱ δ', ὥς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,

- 35 Χερσὶν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἰδριάσθαι ἔκωγον.
 Πρῶτος Νεστωρίδης Πεισίστρατος ἐγγυῖον ἑλθὼν,
 Ἀμφοτέρων ἔλα χεῖρα, καὶ ἰδρυσεν παρὰ δαίτῃ,
 Κώσσειν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμβάοις ἀλίησι,
 Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδει καὶ πατέρι ᾧ.

- 40 Δῶκε δ' ἔρα σπλάγχχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε.
 Χρυσῆν ἐν δέκαϊ· δευδισκόμενος δὲ προσηύδα
 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κόυρην Διὸς αἰγιόχοιο·
 Εὐχέο νῦν, ᾧ ξείνε, Ποσειδάωνι ἔνακτι·
 Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.

- 45 Αὐτὰρ ἐπεὶ δαίτης ἠντήσατε τε καὶ εὐχαι, ἧ θέμις ἐστὶ,
 Δὲς καὶ τοῦτ' ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἶνου
 Σπείσας· ἐπεὶ καὶ τοῦτον δῖομαι ἀθανάτοισιν
 Εὐχέσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατάρους ἄνθρωποι.
 Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίῃ δ' ἴμοι αὐτῷ.

- 50 Τοῦνεκά τοι προτέρῳ δῶσω χρύσειον ἔλαιον.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδύος οἶνου·
 Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῃ ἀνδρὶ δίκαιῳ,
 Οὐνεκα οἱ προτέρῳ δῶκε χρύσειον ἔλαιον.
 Αὐτίκα δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἔνακτι·

- 55 Κλυθὶ, Ποσειδάων γαίηοχε, μηδὲ μαγῆρης·
 Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
 Νέστορι μὲν πρῶτιστ' αὖ καὶ υἱάσι κῦδος ἔπαζε·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν,
 Σύνεπασιν Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἐκαστόμβης.

- 60 Δὲς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὰ πρῆξαντα νέεσθαι,
 Οὐνεκα δεῦρ' ἐκόμισθαι θεῶν σὺν νηϊ μελαίνῃ.
 Ὡς ἔρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελευτᾷ·
 Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
 Ὡς δ' αὕτως ἠρᾶτο Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.

- 65 Οἱ δ' ἐπεὶ ὕπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἱρικυδέα δαίτα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τότες ἔρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἔρσθαι.

- 70 Ξείνους, οἳ τινὲς εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἰδωδῆς.
 Ὡς ξείνοι, τίνες ἐσθ'; πόθεν πλατὺ ὄγρ' ἀέλευθε;
 Ἡ τι κατὰ πρῆξιν, ἧ μαψιδίως ἀλλάγηθε,
 Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἄλλα; τοῖ γ' ἄλδωνται
 Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;

- 75 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
 Θαρσύνσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θέρσος Ἀθήνη
 Θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρός ἀποιχομένοιο ἔροιτο,
 Ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἰσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχουσιν·
 Ὡς Νέστωρ ἐπὶ Τηλεμάχῳ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.

„ Te, diis invitis, natūmque esse nutritūmque.

Sic quidem locuta prævit Pallas Minerva

Celeriter: ille vero continuo post vestigia ibat dese.

Venerunt autem in Pylionum virorum congregationem & confectum

Hic scilicet Nestor sedebat cum filiis, circumque socii

Convivium apparantes, carnes assabant, aliisque transfigebant.

Illi vero, ut hospites viderunt, conferti venerunt omnes,

Manibusque prehensabant, & confidere jubebant.

Primus Nestorides Pisistratus propè accedens,

Utrorūqueprehendit manum, & collocavit ad epulas,

Pellibus in mollibus, super arenas marinas,

Juxtaque fratrem Thralymedem, & patrem suum:

Præbuit autem deinde viscerum partes, infundebatque vinum

Aureo in poculo, propinānsque allocutus est

Palladem Minervam, filiam Jovis Ægiolchi;

„ Supplica nunc, ô hospes, Neptuno regi;

„ Hujus enim in epulas incidistis, huc profecti.

„ Cæterum postquam libaveris & supplicaveris, ut fas est;

„ Da & huic deinde poculum dulcis vini

„ Ad libandum, quoniam & hunc peto immortalibus

„ Supplicare: omnes enim diis indigent homines.

„ Sed junior est, ætas autem eadem mecum ipso:

„ Propterea tibi priori dabo aureum poculum.

Sic locutus in manibus posuit poculum dulcis vini:

Gaudebat autem Minerva prudenti viro justo,

Eo quod ipsi priori præbisset aureum poculum.

Statinque supplicavit multa Neptuno regi;

„ Audi, Neptune, terram-continens, neque dedignæris

„ Nobis supplicantibus perficere hæc opera.

„ Nestori quidem primo & filiis gloriam præbe;

„ Cæterum deinde aliis da gratam remunerationem,

„ Omnibus Pyliis, ob inelytam hecatombam.

„ Da insuper Telemachum & me re-confecta redire,

„ Cujus gratia huc venimus celeri cum nave nigra.

Sic utique deinde precabatur, & ipsa omnia perficiebat:

Dedit vero Telemacho pulchrum poculum rotundum,

Eodem autem modo supplicavit Ulyssis charus filius.

Hi vero postquam assabant carnes superiores & detraxerant,

Partibus distributis, celebrabant splendidum convivium.

Cæterum postquam potus & cibi desiderium exemerant,

Illis deinde sermonis exordiebatur Gerenius eques Nestor:

„ Nunc certe satius est inquirere & interrogare

„ Hospites, quinam sint, postquam saturati sunt cibo.

„ O hospites, quinam estis? unde navigatis humiditas vias?

„ An ob aliquod negotium, aut temerè erratis,

„ Tanquam prædones per mare; qui errant,

„ Animas periculis-objectantes, malum alienis ferentes?

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra alloquebatur,

Confusus; ipsa enim ei in animo confidentiam Minerva

Posuit, ut illum de patre absente interrogaret,

Et ut ipsum gloria insignis inter homines habeat:

„ O Nestor Nelide, ingens gloria Achivorum;

„ Inter-

- 80 Εἶραι, ὑπὲρ ἐν εἰμέν· ἰγὰ δὲ καὶ τοὶ καταλέξω.
 Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονῆτου εἰληλούμεν,
 Πρῆξις δ' ἡδ' ἰδίη, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύσω.
 Πατὴρς ἱμοῦ κλέος εὐρύ μετέρχομαι, ἦν ποῦ ἀκούσω,
 Δίου Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος· ὃν ποτὲ Φαίησιν,
- 85 Σὺν σοὶ μαρνέμενον, Τρώων πόλιν ἱεραλπαῖαι.
 Ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρῶσιν πολέμιζον,
 Πευδόμεθ', ἔχ' ἱεὺς ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ·
 Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπενόησε θεὸς Κρονίων.
 Οὐ γὰρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὅππῃ δ' ὤλεσαν·
- 90 Εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἡπείρου δάμνη ἀνδράσι δυσμινέσσιν,
 Εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 Τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἰὶκ' ἰδέσθαι·
 Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπείν, εἰποῦ ὅπως
 Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἀκουσας,
- 95 Πλαζόμενου· περὶ γὰρ μιν διζυρὸν τέκε μήτηρ.
 Μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεια, μηδ' ἐλαίρων,
 Ἄλλ' εὖ μοι κατὰλεξον, ὅπως ἦν τήσας ἱπποκῆς.
 Λίσσομαι, εἰποτέ τοι τι πατὴρ ἱμὲς ἰσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 Ἥ ἔπος, ἡδ' τι ἔργον, ὑπόσας ἐξετέλισσε
- 100 Δῆμν' ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
 Τὼν νῦν μοι μνήσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπε.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ φίλ', ἱπεί μ' ἐμνήσας ἐίζους, ἦν ἐν ἱερίῳ
 Δῆμν' ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱὲς Ἀχαιῶν·
- 105 Ἡ μὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἡρωιδῆα πόντον
 Πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἤρξεν Ἀχιλλεύς·
 Ἡδ' ὅσα καὶ περὶ ἥεν μέγα Πριάμοιο ἔνακτος
 Μαρνέμεθ', ἐνθάδ' ἔπειτα κατέκτασεν, ὅσοι ἦριστοι.
 Ἐνθά μιν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
- 110 Ἐνθά δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆσσην ἀτάλαντος,
 Ἐνθά δ' ἱμὲς φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείων ταχὺς, ἡδὲ μαχητής·
 Ἄλλα τι πᾶλλ' ἐπὶ τοῖς πάθεμα κακὰ· τίς κεν ἐκείνῳ
 Πάντα γε μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
- 115 Οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἐξάετες παραμύμνην.
 Ἐξερβόεις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
 Πρὶν κεν ἀνιθελὶς σὴν πατρίδα γαίαν ἴκοιο.
 Εἰνάετες γὰρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες.
 Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἱτέλασσε Κρονίων.
- 120 Ἐνθ' οὕτως ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἔντην
 Ἦσεν', ἱπεί μάλα πολλὸν ἐνίκῃ δῖος Ὀδυσσεύς
 Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἔτεδν γε
 Κείνου ἔκγονός· ἴσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσροδῶντα.
 Ἦτοι γὰρ μῦθοι γε λοικότες, οὐδέ κε Φαίης
- 125 Ἄνδρα νεώτερον ὧδε λοικότεα μυθήσασθαι.
 Ἐνθ' ἦτοι εἰως μὲν ἰγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Οὔτε πότ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἱεράζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ·
 Ἄλλ' ἔνα θυμὸν ἔχοντες, νόον καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 Φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὅχ' ἤριζα γένηται.
- 130 Αὐτὰρ ἔπειτα Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέλευσεν Ἀχαιοὺς·

„ Interrogas, unde sumus; ego verò tibi enarrabo.
 „ Nos ex Ithacâ sub-Neio-*stid* venimus,
 „ Negotium autem hoc privatum est, non publicum, quod dicam.
 „ Patris mei famam ingentem inquiero, sicubi audiaro,
 „ Nobilis Ulyssis magnanimi; quem pridem alunt,
 „ Unâ tecum pugnantem, Trojanorum urbem evertisse.
 „ Etenim alios quidem omnes, quotquot cum Trojanis pugnarunt,
 „ Audivimus, quo-in-loco unusquisque perierit *sivâ* morte:
 „ Illius verò etiam mortem incognitam fecit Jupiter.
 „ Neque enim quisquam potest clarè dicere, ubinam perierit;
 „ An ille in continenti domitus sit à viris hostilibus,
 „ An in pelago inter fluctus maris.
 „ Ideò nunc ad tua genua venio, si velis
 „ Illius tristem mortem enarrare, sicubi videris
 „ Oculis tuis, aut alterius orationem audiveris,
 „ Errantis; valdè enim ipsum scrupulosum peperit mater.
 „ Neque omninò me veritus blandiaris, neque misertus;
 „ Sed planè mihi narres, utcunque tibi contigit videre.
 „ Oro, si unquam tibi pater meus eximius Ulysses,
 „ Sive dictum, sive factum, pollicitus perfecit
 „ Populo in Trojanorum, ubi passi estis clades Achivi,
 „ Horum nunc mihi memor sis, & mihi verum dicas.
 „ Huic autem respondit deindè Gerenius eques Nestor;
 „ O amice, quoniam me recordari-facis calamitatis, quam in illo
 „ Populo passi sumus robore indomiti filii Achivorum;
 „ Sive quaecumque cum navibus per obscurum pontum
 „ Errantes ad prædam, quacunque duceret Achilles;
 „ Sive quæcumque circa urbem magnam Priami regis
 „ Pugnavimus; ibi deindè occisi sunt, quotquot optimi.
 „ Illic quidem Ajax jacet bellicosus, illic Achilles,
 „ Illic & Patroclus, diis consiliarius par,
 „ Illic & meus dilectus filius, simul fortis & eximius,
 „ Antilochus, suprâ-modum currendo velox atque pugnator;
 „ Aliâque multa præter hæc passi sumus mala: Quis illa
 „ Omnia utique enarraret inter mortales homines?
 „ Neque si vel quinquennio & sexennio hic permanens
 „ Interrogaveris, quot illic passi sunt mala nobiles Achivi:
 „ Prius tædio-affectus tuam ad patriam terram perveneris.
 „ Novennio enim ipsis mala machinati sumus circumvenientes
 „ Omnigenis dolis: vix tandem finem-dedit Saturnius.
 „ Ibi nullus unquam prudentiâ sequari contrâ
 „ Voluit; nam valdè multum vincebat nobilis Ulysses
 „ Omnigenis dolis, pater tuus; siquidem reverâ
 „ Illius filius es; admiratio me tenet aspicientem.
 „ Profectò enim sermones quidem similes; neque putares
 „ Virum juniorem eatentis quidem similia loqui.
 „ Ibi profectò usque quidem ego & nobilis Ulysses,
 „ Neque unquam in concione diversum dicebamus, neque in con-
 „ Sed eundem animum habentes, mente & prudenti consilio (cilio,
 „ Consultabamus, Achivis ut quàm optima fierent.
 „ At postquàm Priami urbem diripimus excelsam,
 „ Abivimusque in navibus, deusque dispersit Achivos;

- Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόσον
 Ἀργείοις· ἱππεὶ οὗτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι,
 Πάντας ἔσαν· τῇ σφείων πολῖες κακὸν οἶτον ἐπέσπον·
 335 Μήνιος ἐξ ἰλοῆς Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης,
 "Ἦτ' ἔριν Ἀτρεΐδῃ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν·
 Τὰ δὲ καλεσσαμένῳ ἀγορῇ ἐς πάντας Ἀχαιοὺς
 Μᾶψ, ἅτῃ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 (Οἱ δ' ἥλθον οἶνῃ βαβαρηότες υἱὸς Ἀχαιῶν·)
 340 Μῦθον μυθεΐσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν·
 "Εὐθ' ἦτοί Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
 Νόσον μιμησέσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 Οὐδ' Ἀγαμέμνωνι κάμπαν ἰνῆδαν· βούλετο γάρ ῥα
 Λαὸν ἐρυκακείειν, ῥέζειν δ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
 345 ὧς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσσωτο·
 Νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἶψιν ἐνυτῶν.
 ὧς τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
 Ἔσασκ'· οἱ δ' ἀνέρουσαν ἐκνήμιδας Ἀχαιοὶ
 350 Ἠχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή.
 Νύκτι μὲν ἄλσαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν δρμαινόντες
 Ἀλλήλοισ· (ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτα πῆμα κακοῖο)
 Ἦῶθεν δ' οἱ μὲν νῆας εἴλομεν εἰς ἄλλα δῖαν,
 Κτήματά τ' ἐντιθέμεθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 355 Ἡμίσεις δ' ἦρα λαὸν ἐρητύοντο μένοντες
 Αὐτοί, παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνωνι, ποιμένι λαῶν·
 Ἡμίσεις δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὥκας
 Ἐπλεον· ἐξέρυσεν δὲ θεὸς μαγικήτεα πόντον.
 Ἔς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ῥὰ θεοῖσιν,
 360 Οἴκαδε ἴμενοι· Ζεὺς δ' οὐπω μῆδετο νόσον,
 Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὤρσε κακὴν ἐπὶ δεῦτερον αὐτίς.
 Οἱ μὲν ἀπὸςρέψαντες ἔβαν νῆας ἀμφιελίσσας,
 Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἦνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 Αὐτίς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνωνι ἦρα φέροντες.
 365 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἱ μοι ἔποντο,
 Φεύγον, ἱππεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων·
 Φεύγε δὲ Τυδείος υἱὸς Ἀρήιος, ὤρσε δ' ἱταίρους·
 Ὅψε δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
 Ἐν Λέσβῳ δ' ἔκειχεν δολιχὸν πλόον δρμαινόντας,
 370 Ἡ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
 Νήσου ἐπὶ Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἄριστ' ἔχοντες,
 Ἡ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμδεντα Μίμαντα·
 Ἡττόμεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
 Δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 375 Τέμνειν, ὅφρα τάχις αὖτὲ κακότητα φύγοιμεν.
 Ὄρτο δ' ἐπὶ λιγυρὸς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὥκας
 Ἰχθυόεντα κέλευθα διδάραμον· ἐς δὲ Γεραιὸν
 Ἐννύχιαι κατάγυντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 Πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔδεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες·
 380 Τέτρακτον ἤμαρ ἦν, ὅτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας εἴσας
 Τυδείδῃσι ὕπτροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 Ἔσασκ'· αὐτὰρ ὅγ' ὡς Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ὕσθη
 Οὖρος, ἱππεὶ δὲ πρῶτα ἰὼς προήκεν ἀγῶνι.

Et tunc sanè Jupiter tristem in mente moliebatnr reditum
 Argivis: quia nequaquam prudentes neque iusti (sunt,
 Omnes erant; ideòque ipsorum multi malum fatum conlocuti
 Irà ex perniciosà Minervæ forti-patre-natæ,
 Quæ contentionem Atridas inter ambos jecit:
 Hi verò convocatis ad concionem omnibus Achivis
 Temerè, neque ut decuerat, ad solem occidentem,
 (Venerunt autem vino gravati filii Achivorum,)
 Sermonem proferebant, cujus gratiâ populum congregarant.
 Ibi tum Menelaus jubebat omnes Achivos
 Reditis meminisse super lata dorsa maris:
 Neque Agamemnoni omninò placebat: volebat is nempè
 Populum detinere, facerèque sacras Hecatombas,
 Ut Palladis vehementem iram placaret;
 Stultus, neque istud noverat, quòd non persuasurus erat:
 Non enim statim deorum vertitur mens sempiternorum.
 Sic hi quidem asperis vicissim contendentes verbis
 Stabant: surrexerunt verò benè-ocreati Achivi,
 Clamore ingenti: bifariam autem ipsis placebat consiliùm.
 Per noctem quidem dormivimus, perniciosà mente cogitantes
 Invicem; (in nos enim Jupiter parabat damnum mali.)
 Manè autem hi quidem naves deduximus in mare vastum,
 Resque imposuimus, & profundè-saccinctas mulieres.
 Dimidia autem proinde pars populi se-continebat manens
 Illic, apud Atridem Agamemnonem, pastorem populorum:
 Dimidia autem conscensis-*navibus* remigabamus; hæ autem val-
 Navigabant; stravit autem deus vastum pontum. (de velocitatē
 In Tonedum autem quum advenissemus, fecimus sacra diis,
 Domū-*redire* festinantes: Jupiter verò nondū meditabatur reditū,
 Infestus, qui contentionem concitavit malam secundò iterū.
 Alii quidem averſis ierunt navibus remigio-utrinque-instructis,
 Qui circa Ulyſſem erant regem prudentem varii-consilii,
 Rursus Atridæ Agamemnoni-gratificantes.
 Sed ego cum navibus confertis, quæ me sequebantur,
 Fugi, quoniam cognoscebam, quòd jam mala meditabatur deus:
 Fugit porro Tydei filius bellicosus, excivitque socios:
 Serò autem tandem ad nos venit flavus Menelaus,
 In Lesbo verò invenit de longâ navigatione deliberantes,
 An suprà Chium iremus asperam,
 Ad insulam Pfyriam, ipsam à sinistris habentes;
 An sub Chio, propter ventosum Mimanta.
 Rogabamus autem deum ostendere signum; ille verò nobis
 Ostendit, & jussit pelagus medium in Eubœam
 Secare; ut quàm-celerimè infortunium offugeremus.
 Orſus est autem stridulus ventus spirare: *naves* verò valdè velo-
 Piscosus vias peccurrerunt; & ad Gerastum (citè
 Nocturnæ deductæ sunt: Neptuno autem taurorum
 Multa femora posuimus, pelagus magnum emensi.
 Quartus dies erat, quando in Argis naves æquales
 Tydidæ socii Diomedis equàm-domitoris
 Statuère: ego verò in Pylum cursum-tenui; nec unquam desistit
 Ventus, postquam primum deus præmisit flare.

- 185 'Ὡς ἔλθον, φίλε τέκνον, ἀπειθής· οὐδέ τι οἶδα
 Κεῖνον, εἴ τ' ἰσάμεν Ἀχαιοῖν, οἳ τ' ἀπέλοντο.
 Ὅσση δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
 Πείθεμαι, ἢ θέμις ἐστὶ, δαΐσσαι, οὐδέ σε κεύσω.
 Εὖ μὲν Μυρμιδόνες φάσ' ἐλλέμεν ἰγχεσιμῶρους,
 Οὐς ἔγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου Φαίδιμος υἱός·
 190 Εὖ δὲ φιλοκτῆτην, Ποιάντιον Ἀγλαῶν υἱόν.
 Πάντας δ' ἰδομένους Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
 Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πάντας δὲ οἳ οὔτιν' ἀπήυρα.
 Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε, νόσφιν ἕσστες,
 Ὡς τ' ἔλθ', ὥς τ' Ἀίγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὕλεθρον.
 195 Ἀλλ' ἦτοι καί νος μὲν ἐπισμυγερός ἀπέτισεν·
 Ὡς Ἀγλαῶν καὶ παῖδα καταφθιμένοισι λιπέσθαι
 Ἄνδρες· ἐπεὶ καὶ καί νος ἐτίσατο πατροφονῆα,
 Αἰγίσθον δολέμῃτιν, ὃς οἳ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 Καὶ σὺ, φίλος, (μάλα γάρ σ' ὀρώ καλὸν τε μέγαν τε.)
 200 Ἀλκιμος ἔσσι, ἵνα τίς σε καὶ ὑψιγόνων εὖ εἴπῃ.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 ὦ Νέστωρ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιοῖν,
 Καὶ λίην καί νος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἳ Ἀχαιοὶ
 Οἴσουσι κλῆος εὐρὺ, καὶ ἰστομένοισιν αἰοδῆν.
 205 Αἱ γὰρ ἐμοὶ τοσσὴνδε θεοὶ δύναιμι παραβαλεῖν·
 Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλαγεινῆς,
 Οἵ τε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
 Ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
 Πατρί τ' ἐμῇ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης·
 210 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππῶτα Νέστωρ·
 ὦ φίλ', ἐπειδὴ, ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
 Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
 ἔν μογάροισι, ἀέκητι εἶδεν, κακὰ μηχανάσθαι.
 Εἰπέ μοι, ἥ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λῶσι
 215 Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπιστόμανοι θεοῦ βρυχῆ;
 Τίς δ' οἶδ', εἰ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἔλδων.
 Ἡ ὅγε μῶνος ἔδων, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
 Εἰ γάρ σ' ὥς ἰθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὡς τότ' Ὀδυσσεὺς περικλῆδετο κυδαλίμοιο,
 220 Δῆμ' ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἔλγες Ἀχαιοί·
 (οὐ γάρ πω ἴδον ὦδε θεοὺς ἀναφανεῖα φιλεῦντας,
 Ὡς κεῖνον ἀναφανεῖα παρίσατο Παλλὰς Ἀθήνη.)
 Εἰ σ' οὕτως ἰθέλοι φιλέειν, κηδοῖτό τε θυμῷ,
 Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
 225 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 ὦ γέρον, οὕτω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι δῖον·
 Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἔγῃ μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
 Ἐλπομένη τὰ γένοιτο, οὐδ' εἰ θεοὶ ὥς ἰθέλοιν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 230 Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 Ρεῖλα θεός γ' ἰθέλων καὶ τηλόθεν ἔνδρα σαῶσαι.
 Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἔλγας πολλὰ μογήσας·
 Οἴκαδ' εἴ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
 Ἡ ἰλῶν ἀπολέσθαι ἐφείσις, ὥς Ἀγαμέμνων
 235 ὦλεθ', ἔκ' Αἰγίστοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλάχοιο.

„ Sic veni, dilecte fili, inscius; neque quicquam scio
 „ De illis, qui servati sint Achivorum, quique perierint.
 „ Quaecunque autem in sedibus sedens nostris
 „ Audivi, ut par est, doceberis; neque te celabo.
 „ Benè quidem Myrmidonas dicunt rediisse hastis-exercitatos;
 „ Quos duxit Achillis magnanimi præclarus filius:
 „ Benè etiam Philocteten, Pœantis illustrem filium:
 „ Omnes porro Idomeneus in Cretam duxit socios,
 „ Qui fugerunt ex bello: pontus nempe ei nullum abstulit.
 „ Atridem verò & ipsi auditis, quanquam procul sitis,
 „ Utque venit, utque Ægisthus ei molitus est tristem mortem.
 „ Sed sanè ille quidem gravitèr luit:
 „ Adeò bonum, & filium interempti relictum esse
 „ Viri; quoniam & ille ultus est parricidam,
 „ Ægisthum dolosum, qui ei patrem inclytum interfecerat.
 „ Et tu, amice, (valde enim te video pulchrumque magnūque,)
 „ Fortis sis; ut aliquis tibi, & posterorum benè dicat.
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est:
 „ O Nestor Nelide, magna gloria Achivorum,
 „ Et abundè ille quidem ultus est, & ei Achivi
 „ Deferent gloriam amplam, & posteris præconium.
 „ Utinam enim mihi tantam dii vim dedissent
 „ Ad ulciscendos procos ob injuriam molestam,
 „ Qui me contumeliâ afficientes perniciofa machinantur.
 „ Sed non mihi hujusmodi destinârunt dii felicitatem,
 „ Patrique meo & mihi; nunc autem opus est pati omninò.
 „ Huic autem respondit deindè Gerenius eques Nestor;
 „ O amice, quandoquidem hæc me recordari-fecisti, & locutus
 „ Aiunt procos, tuam matrem propter, multos (es,
 „ In sedibus, te invito, mala machinari.
 „ Dic mihi, an lubens vinceris, an te cives
 „ Odio-habent publicè, sequentes dei oraculum?
 „ Quis scit, an aliquandò eorum violentiam ulciscatur reversis,
 „ Sive ipse solus existens, sive & universi Achivi?
 „ Si enim te sic vellet amare cæsia Minerva, (gloriosi,
 „ Quemadmodum Ulyssis quondam supra-modum-curam-habuit
 „ Populo in Trojanorum, ubi passi sumus dolores Achivi:
 „ (Non enim unquam vidi usque-adeò deos manifestè amantes,
 „ Quemadmodum illi manifestè astitit Pallas Minerva.)
 „ Si te adeò vellet amare, curarèque in animo,
 „ Tum quispiam illorum utique oblivisceretur nuptiarum.
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;
 „ O senex, nunquam hunc sermonem perfectum iri existimo:
 „ Nimis enim magnum dixisti; stupor me tenet; non mihi
 „ Speranti ea contingerent, neque si dii sic vellent.
 „ Hunc verò rursus allocuta est dea cæsia Minerva;
 „ Telemache, quale tibi dictum effugit septum dentium?
 „ Facile Deus, si quidem voluerit, etiam è-longinquo virum serva-
 „ Mallem verò ego etiam dolores multos passus, (verit.
 „ Domum redire, & reditils diem videre,
 „ Quàm reversus perire propriâ-in-domo; uti Agamemnon
 „ Perit, Ægisthi dolo & suæ uxoris.

Ἄλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλέμεν· ὅππότε κεν δὴ
Μοῖρ' ὁλοή καθέλῃσι τανηλαγέος θανάτοιο.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
240 Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοι περ·
Κεῖνῳ δ' οὐκ ἔτι νόσος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
φράσσαντ' ἐθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἕλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Νέσωρ, ἔπει περίοιδε δίκας ἡδὲ φρόνιν ἕλλων·

245 Τρεῖς γὰρ δὴ μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·
Ὡς τέ μοι ἀθανάτοισι ἐνδάλλεται εἰσοράσασθαι.
Ὡ Νέσωρ Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπῃ,
Πῶς ἔδαν Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
Ποῦ Μενέλαος ἦεν; τίνα δ' αὐτὰ μῆσας ἔλειπον

250 Αἰγισθοῖς δολόμητις; ἔπει κτάνε πολλὸν ἄρειῳ.
Ἦ οὐκ Ἀργεὺς ἦεν Ἀχαιϊκοῦ, ἀλλὰ πῃ ἕλλη
Πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ βαρσῆσας κατέπεφνε;
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέσωρ·

Τοίγαρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
255 Ἦτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς δῖος, ὥς κεν ἐτύχθη·
Εἰ ζῶσσι Αἰγισθὸν ἐν μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρεΐδης, Τροίηνθεν ἰδὼν, ξανθοῖς Μενέλαος·
Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαίῳ ἔχουσιν,
Ἀλλ' ἔκρη τὸν γε κύνας τε καὶ οἰῶνολο κατέδαψαν

260 Κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκάς ἤστος· οὐδέ κε τίς μιν
Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μῆσαςτο ἔργον.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθε πολέας τελέοντες ἀέθλους
Ἡμεῖ· ὃ δ' εὐκηλὸς μυχρῷ Ἀργεὺς ἱπποβότοιο
Πόλλ' Ἀγαμέμνονένῃν ἕλοχον θέλγασα' ἐπέεσσιν·

265 Ἦ δ' ἦτοι τοπρὶν μὲν ἀναινέτο ἔργον ἀεικέλ
Δῖα Κλυταίμνησιν, (Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·
Πὰρ γὰρ ἦεν καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ, ὃ πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρεΐδης, Τροίηνδε κίδων, εἰρυσθαὶ ἔποιτιν.)
Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδωκε δαμῆναι,

270 Δὴ τότε τὸν μὲν αἰοιδὸν ἔγνω ἐς νῆσον ἱρήμην,
Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
Πολλὰ δὲ μῆρ' ἔκχε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὕφασματά τε, χρυσόν τε,

275 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὐποτε ἔλπετο θυμῷ.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηνθεν ἰδόντες,
Ἀτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
Ἄλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἔκρον Ἀθηνῶν,
Ἐνθα κυβερνήτην Μενελάου φοῖβος Ἀπόλλων

280 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε,
Πηδάλιον μετὰ χειρὶ θεούσης νῆδς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο Φῶλ' ἀνθρώπων
Νῆα κυβερνήσαι, ὅππότε σπέρχοιεν ἕλλαι.
Ὡς δ' μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,

285 Ὄφρ' ἔταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος, ἰδὼν ἐπὶ δῖνοπα πόντον
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαιλαϊῶν ὄρος κίπῳ

„ Verum enim verò mortem omnibus aequè gravem neque dñi ipsi
 „ Etiam ab amato viro possunt areere, quodcumque tandem
 „ Fatum perniciosum corripuerit longum somnū adferentis mortis.
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;
 „ Mentor, nè ampliùs hæc differamus, mœsti licet:
 „ Illi verò non ampliùs reditus verus, sed ei jam
 „ Moliti sunt immortales mortem & fatum atrum.
 „ Nunc verò volo rem aliam inquirere & interrogare
 „ Nestorem, quoniam novit jura & prudentiam præ aliis;
 „ Ter enim jam ipsum dicunt imperasse sæculis virorum,
 „ Adeò mihi immortalibus similis videtur aspectu,
 „ O Nestor Nelide, tu verò verum dic;
 „ Quomodo mortuus est Atrides latè imperans Agamemnon?
 „ Ubi Menelaus erat? Quam verò illi machinatus est mortem
 „ Ægisthus dolosus? quoniam occidit se multò præstantiorem.
 „ Annon in Argo erat Achaïco Menelaus? an alicubi alibi
 „ Errabat apud homines, ille verò sumpto animo interfecit?
 „ Huic autem respondit deindè Gerenius eques Nestor;
 „ Profectò ego tibi, fili, vera omnia dicam.
 „ Sanè quidem hoc ipsè suspicèris, quemadmodum evenerit:
 „ Si viventem Ægisthum in sedibus deprehendisset
 „ Atrides, è Trojà profectus, flavus Menelaus;
 „ Sanè ei neque mortuo fusilem terram superfudissent,
 „ Sed certè canèsque & aves comedissent
 „ Jacentem in campo procul ab urbe; neque ulla ipsum
 „ Deplorasset Achivarum: valdè enim ingens molitus est facinus.
 „ Nos etenim illic [*in Trojà*] multa obeuntes certamina,
 „ Sedebamus; ille verò securus in secessu Argi equos pascentis
 „ Multum Agamemnoniam uxorem demulcebat verbis:
 „ Et sanè primò quidem abnuebat facinus indignum
 „ Nobilis Clytemnestra; (mente enim utebatur bonà:
 „ Aderat enim & cantor vir, cui plurimùm mandabat
 „ Atrides, ad Trojam proficiscens, servare uxorem.) (maretur,
 „ Sed cùm jam ipsum [*Ægisthum*] fatum deorum irretivit ut-do-
 „ Tum verò cantorem quidem ductum in insulam desertam,
 „ Dereliquit avibus capturam & prædam fieri;
 „ Ipsam verò volens volentem duxit suam in domum.
 „ Multa autem femora adolebat deorum super sacra altaria;
 „ Multaque donaria suspendit, textiliæque, aurumque,
 „ Perfecto magno opere, quod nunquam sperasset in animo.
 „ Nos quidem simul navigabamus à Trojà profecti,
 „ Atrides [*Menelaus*] & ego, amicè affecti invicem:
 „ Sed cùm ad Sunium factum pervenissemus, promontorium A-
 „ Illic gubernatorem Menelai Phoebus Apollo (thenarum,
 „ Suis matibus telis aggrediens occidit,
 „ Clavum in manibus currentis navis tenentem,
 „ Phrontin Onetonidem; qui vincebat genus hominum
 „ In nave gubernandà, quoties ingruabant procellæ.
 „ Sic ille quidem illic detentus est, deproptans licet iter,
 „ Ut socium sepeliret, & inferias ei ferret.
 „ Sed quandò jam & ille, profectus super obscurum pontum
 „ In navibus cavis, Mæteum montem excelsum

„ Pervenit

- ἴξε δύνων, τότε δὴ συγερὴν ὁδὸν εὐρύσσει Ζεὺς
 Ἐφράσατο, λιγίῳ δ' ἀνέμῳ ἐπ' αὐτμένα χεῦσε,
 290 Κύματά τε τροφόντα, παλῳρία, ἴσα ὕρσσειν.
 Ἐνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσαν,
 Ἠχι Κύνωνες ἄναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ βέεθρα.
 Ἐσι δέ τις λισσὴ, αἰπεῖά τε εἰς ἕλα πέτραν,
 Ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ.
 295 Ἐνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σπαιδὸν ῥίον ὠθεῖ
 Ἐς Φαιαδὸν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέρχαι.
 Αἱ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἤλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
 Ἄνδρες, ἅτῃρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
 Κύματ'· ἅτῃρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους
 300 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἑνεμὸς τε καὶ ὕδωρ.
 Ὡς δ' μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
 Ἥλῃτο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
 Τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐμήσατο οἴκοι λυγρὰ,
 Κτείνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῇ.
 305 Ἐπτάετες δ' ἦνασσε πολυχρύσοιο Μυκῆνης·
 Τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῃ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέης
 Ἀψ' ἅπ' Ἀθηνᾶν, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθὸν δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 Ἦτοι δ' τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
 310 Μητρὸς τε συγερῆς καὶ ἀνάκτιδος Αἰγισθοιο·
 Αὐτῆμαρ δέ οἱ ἤλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Πολλὰ κτήματ' ὄγων, ὅσα οἱ νέας ἕχθος ἕειπεν.
 Καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηδὰ δόμων ἔπο τῇλ' ἀλάλησθαι,
 Κτήματά τε προλιπὼν, ἑνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 315 Οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγῃσι
 Κτήματα θασσάμενοι, σὺ δὲ τηύσῃν ὁδὸν ἔλθης.
 Ἄλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἔνωμα
 Ἐλθεῖν· κείνος γὰρ νέον ἔλλοθεν εἰλήλουθεν
 Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιστό γε θυμῷ
 320 Ἐλθέμεν, ὅντινα πρῶτον ἀποσφάλλωσιν ἑλλάει
 Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 Αὐτότετες οἰχναῖσιν, ἐπεὶ μέγα τε, δεινὸν τε.
 Ἄλλ' ἴθι νῦν, σὺν νηὶ τε σῇ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 Εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 325 Πάρ δέ τοι υἱὲς ἔμοι, οἱ τοι πομπῆς ἔσονται
 Ἐς Λακεδαιμόνα δῖον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
 Ψεῦδος δ' οὐκ ἔρεει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Ὡς ἔφατ'· ἥελιος δ' ἄρ' ἔδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλθε.
 330 Τοῖσι δὲ καὶ μετέπειθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ὡ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλειξας·
 Ἄλλ' ἔγε, τάμεντε μὲν γλώσσας, κερᾶσθε δὲ οἶνον,
 Ὅφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀδελφάτοισι
 Σπείσαντες, καί τοιο μεδώμεθα· τοιο γὰρ ὥρη.
 335 Ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
 Δηδὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θασσόμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
 Ἦ ἴα Διδὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσιν,
 Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεσφάπαντο ποτοῖο·

„ Pervenit currens, tum verò invisum iter latè-sonans Jupiter
 „ Destinavit: stridorumque ventorum flatum immisit,
 „ Fluctusque tumidos ingentes, æquales montibus.
 „ Illic disjunctis navibus, has quidem Cretæ admovit;
 „ Ubi Cydones habitabant, Jardani circa fluenta.
 „ Est autem quædam lævis, excelsaque in mari petra,
 „ Ad fines Gortynis, in obscuro ponto: (lebat
 „ Huc Auster ingentem fluctum ad sinistrum promontorium pel-
 „ In Phæstum: parvulus autem lapis ingentem fluctum impedit.
 „ Hæ quidem huc venerunt; vix autem effugerunt mortem
 „ Viri: at naves sanè ad saxa fregerunt
 „ Fluctus: cæterum quinque naves cæruleis-protris
 „ Ægypto admovit ferens ventusque & unda.
 „ Sic ille quidem ibi plurimum victum & aurum congregans,
 „ Errabat cum navibus apud alterius-lingue homines.
 „ Interea verò ista Ægisthus molitus est domi tristia,
 „ Occiso Atrida: subactus autem est populus sub illo.
 „ Septennio verò is imperavit divitibus Mycenis:
 „ Octavo verò anno ei in-perniciem venit nobilis Orestes
 „ Rursus ab Athenis; occidit autem patris-interfectorem,
 „ Ægisthum dolosam, qui illi patrem inclytum-interfecerat.
 „ Atque hic cum hunc occidisset, dedit cenam-sepulchralem
 „ Matrique invisæ & inbellis Ægisthi: (Argivis
 „ Eodem verò die ei supervenit bello strenuus Menelaus,
 „ Plurima bona dicens, quantum scilicet ei naves omnes ferre-pote-
 „ Et tu, amice, nè diutius à domo longè erres, (tant.
 „ Bonisque relictis virisque in tuis sedibus
 „ Adeò superbis; nè tibi omnia devorent
 „ Bonis divisis, tu verò vanum iter feceris.
 „ Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & jubeo te
 „ Proficisci; ille enim nupèr aliunde venit
 „ Ex iis hominibus, unde non speraret in animo
 „ Se-rediturum, quemcumque primum abegerint procellæ
 „ In pelagus tam vastum: unde utique nec aves
 „ Intra annum venire possunt, quoniam ingens, horridumque.
 „ Sed ito nunc, cum nave tuâ & tuis sociis:
 „ Sin velis terrestri-itinere, aderit tibi currusque & equi,
 „ Aderunt tibi etiam filii mei, qui tibi duces erunt
 „ Ad Lacedæmonem nobilem, ubi flavus Menelaus.
 „ Ora autem eum ipsum, ut vera dicat:
 „ Mendacium verò non dicet: valde enim prudens est.
 „ Sic dixit: sol autem occidit & tenebræ advenerunt.
 „ Inter hos verò & dixit dea cæsia Minerva;
 „ O senex, profectò hæc rectè dixisti:
 „ Sed agite, secate quidem linguas, & miscete vinum,
 „ Ut Neptuno & aliis immortalibus
 „ Ubi libaverimus, lectum curemus; ejus enim hora adest.
 „ Jam enim lumen ivit sub occasum; neque decet
 „ Dñi deorum in epulo sedere, sed abire.
 „ Dixit sanè Jovis filia; hi verò auscultarunt locutæ.
 „ Iphis autem præcones equam manibus infuderunt;
 „ Juvenes verò crateras coronarunt potu;

- 340 Νώμηνσαν δ' ἤρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δοπᾶσαι
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιξάμενοι δ'
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπὶ δ' ὅσον ἦεν
Δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδής
Ἀμφω ἰέσθην κοίλῃν ἐπὶ νῆα νέεσθαι·
- 345 Νέσσω δ' αὖ κατέρυκε καὶ ἀπαπτόμενος ἐπέειπεν
Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσαιο, καὶ ἀδάνκτοι θεοὶ
Ὅς ὑμεῖς παρ' ἡμεῖο δοῖν ἐπὶ νῆα κίσιτε,
Ὅτε τοῦ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος, ἢ δὲ π.
Ὅτι οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγες πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ
- 350 Οὐτ' αὐτὰ μαλακῆς, οὔτε ξεινοῖσιν, ἐνευ
Αὐτὰρ ἡμολ' ἄρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγες κ
Οὐ θὴν δὲ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσεύος φίλος υἱ
Νηὶς ἐκ' ἱερύφιν καταλέξετ' αἶψ' αὖ ἐγ
Ζῶω· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λήπ
355 Κείνους ξεινίζουσιν, ὅς κ' ἡμὰ δώματ' ἱκνῶνται
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθ
Εὐ δὲ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολλὸν κάλλιον
Ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἄρ' ἔψεται, ἔφρα
- 360 Σοίσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλει
Εἰμ', ἵνα βαρύνω θ' ἐτάρους, εἴπω τε ἕκ
Οἷος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶ
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτι νεώτεροι ἄνδρες ἔποντ
Πάντες ἐμῆλικῇ μεγαθύμου Τηλεμάχου.
- 365 Ἐνθα κε λαξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
Νῦν· ἀτὰρ ἡῶδες μετὰ Κεύκωνας μοῖρα
Εἰμ', ἔνθα χρεῖός μοι δφέλλεται, οὔτε ν.
Οὐδ' ἐλίσσιν· σὺ δὲ τοῦτον, (ἐπεὶ ταὐν ἴκ
Πέμψον σὺν δίσφω τε καὶ υἱέ· δὲ δὲ οἱ
- 370 Οἱ τοι ἱλαφρότατοι θεοῖσιν, καὶ κάρτος ἥρις
Ὅς ἤρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθ
Φῶνῃ εἰδομένη· ἑάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδοῦ
Θαυμαζέιν δ' ὁ γεραίς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖς
Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἢ
- 375 Ὡ φίλος, οὐ σε ἔολπα κἀκὼν καὶ ἔνθα
Εἰ δὲ τοι νῆρ' ὕδα θεοὶ πομπῆς ἔπονται.
Οὐ μὲν γὰρ τις ἔδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ
Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ Ἀγλαΐη Τριτογένεια·
Ἡ τοι καὶ πατέρ' ἱεὲλδ' ἐν Ἀργείοισιν ἐτί
- 380 Ἀλλὰ, Ἄνυσσ', Ἰλῆϊ, δίδου δέ μοι κ
Αὐτῶ, καὶ παῖδες σοὶ, καὶ αἰδοῦν παραιοῖτ
Σοὶ δ' αὖ ἐγὰρ ἔβην βούν' ἦεν, ἐδρυμένωπο
Ἀδμήτην, ἣν οὐκ ὑπὲρ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ
Τήν τοι ἐγὰρ ἔβην, χερσὶν κέρασιν περιχε
385 Ὅς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλ
Τοῖσιν δ' ἠγαμέμνευ Γερῆως ἱππῶτα Νέσσω
Τίσι, καὶ γαμβροῖσιν, ἔδ' ἄρ' εἰς δώματα
Ἀλλ' ὅτε δώματ' ἱκόντο ἀγακλυτὰ τοῖς ἐν
Ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισίῃς τε θρόνους τε.
- 390 Τοῖς δ' ὁ γέρον ἑλδοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασ
Οἴνου ἡδυπότοιο, τῶν ἰνδικῆς ἐναιουσῶν

Difficilemque viam. ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 Lingua autem si qua ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 Cetera priusquam dicam. ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 Tum vero Minerva & ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 Ambo volebant cunctis ad ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 Nestor autem cunctis ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~

„Jupiter hoc possident, & ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Ut vis & ne celerem ad ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Tanquam si aliquo vel proximo vellet ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Cui neque laus neque ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Quibus aut ipse ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „At mihi adstant laus & ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Nunquam certe laus vii ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Nevis in tabulatis ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Vixero; deinde vero liberi & ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Qui hospites excipiant, quicunque ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 Hunc autem rantes allocute est dea casta Minerva:

„Bene sane hoc dixisti, sed ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Telemachus puer, quoniam ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Venit ille quidem ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Tuis in sedibus; ego autem ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Vado, ut conferam ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Sola enim inter illos ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Ceteri vero ob ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Omnes nequales ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Illic cuberetur cavi ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Nunc: sed manet ad ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Ibo, ubi debitas ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Neque exigam: tu vero ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Mitte cum curro & ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Qui tibi celerit ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 Sic utique locuta stetit casta Minerva,
 Aquilæ fœdibus: stuper autem cepit omnes ~~nonnulli~~
 Admirantur etiam ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~

Telemachusque ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „O amice, hanc te ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Siquidem te ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Non enim quisquam ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Quam Jovis filius ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Que tibi & ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „At, Regius, propitius ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Ipsi, & filius, & ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Tibi autem ego ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Iadonitram, quam ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 „Hanc tibi ego ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 Sic dicit supplicans, hunc autem ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 Præbat autem ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 Filiis & ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 Sed ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 Ordine ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 His ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~
 Vixi datus, quod ~~nonnulli~~ ~~nonnulli~~

erò Minervæ

, quantum voluit a-
 sque: (nimis,
 Nestor

in virorum,
 & cubile.
 ea-digito aurora,
 efflor;

em antea

feros descenderat.
 ibos Achivorum,
 antes congregabantur,
 iusque,
 ymedes:
 heros:
 ocârunt ducentes.
 eques Nestor;
 voluntatem;
 m-reddam Minervam,
 lvium celebre.
 eat, ut celerrimè
 vir-
 ravem nigram
 at verò duos solos:
 ibeat
 imfundat.
 mandate autem iustis
 im apparare,
 pidam afferre aquam,
 : venit quidam boas
 equali
 faber,
 menta artis,
 que forcipem.
 quoque Minerva,
 tor
 nibus circumspicit
 et intuita.
 & nobilis Echephron.
 to-lebate
 tabat molas
 asymeda
 calxura.

Pest

- "Οἷζε ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε·
 Τοῦ δ' γέρον κρητῆρα κεράσσαντο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 Εὐχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
 395 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπίον δ', ὅσον ἦθελε θυμὸς,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἱκασος·
 Τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 Τηλέμαχον, Φίλον υἱὸν Ὀδυσσεύος θείοιο,
 Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἱριδαῖον·
 400 Πὰρ δ' ἄρ' ἐυμέλειν Πεισίσρατον, ὄρχαμν ἀνδρῶν,
 Ὃς οἱ ἔτ' ἠέθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
 Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῦ.
 Τῷ δ' ἄλοχος δάσποινα λήχης πόρσυνε καὶ εὐνήν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια· Φάνη βοδοδάκτυλος Ἥδης,
 405 Ὀρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἐκ δ' ἱλίων, κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθαισιν,
 Οἱ αἰ ἔσαν προπάροιθε θυρῶν ὑψηλῶν,
 Λευκοὶ, ἀποσίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
 Νηλεὺς ἔζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·
 410 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμῆϊς ἐκδόςδε βεβήκει.
 Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίξε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
 Σκηπτρον ἔχων· περὶ δ' υἷες ἀολλῆες ἠγερέοντο,
 Ἐκ θαλάμων ἰλδόντες· Ἐχέφρων τε, Στρατίος τε,
 Περσεύς τ', Ἀρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
 415 Τοῖσι δ' ὅπαιδ' ἔκτος Πεισίσρατος ἤλυθεν ἥρως·
 Πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοσέκελον εἶσαν ἄγοντες.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Καρκαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
 Ὅφρ' ἦτοι πρῶτις τε θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
 420 Ἥ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλαισιν.
 Ἀλλὰ γ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῶν ἵτω, ὅφρα τάχις τε
 Ἑλθῆσιν, ἱλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ.
 Εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
 Πάντας ἰδὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὺ δῖους·
 425 Εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Δαίερκα δαῦρο κελεύω
 Ἑλθεῖν, ὅφρα βοδὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
 Οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλῆες· εἰπάτε δ' εἰσω
 Δμωῆσιν κατὰ δώματ' ἀγκυλὰ δαῖτα πένεσθαι,
 Ἔδρας τε, ξύλα τ' ἀμφὶ, καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
 430 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουον· ἦλθε μὲν ἄρ' βοῦς
 Ἐκ πεδίου, ἦλθεν δὲ βοῆς παρὰ νηὸς ἑτοῆς·
 Τηλεμάχου ἵταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεὺς,
 Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
 Ἀκμονά τε, σφύραν τ', ἐυκοιήτῳ τε πυράγῃν,
 435 Οἷσιν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη,
 Ἰρῶν ἀντιόωσα· γέρον δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 Χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοδὸς κέρασιν περιχεύεν
 Ἀσκήσας, ἐν ἄγαλμα θεῷ καχάροιο ἰδοῦσα.
 Βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στράτιος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
 440 Χέρνιβα δέ σφ' Ἀρητός ἐν ἀνθεμένετι λέβητι
 ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχει οὐλὰς
 Ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 Ὄξυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίζετο, βοῦν ἐπικέψων.

Aperat proma, & operculum dempsit:

Huius senex craterem miscuit; plurimum verò Minervæ
Supplicabat libans filiae Jovis Ægiœchi.

Cæterum postquàm libarant, biberantque, quantum voluit a-
Alii quidem decubitori abiierunt domum quisque: (nimias,

Illic verò decumbere-fecit Gerenius eques Nestor

Telemachum, charum filium Ulyssis divini,

Tornatis in lectis sub porticu sonora:

Juxta eum verò bellicosum Pisistratum ducem virorum,

Qui ei adhuc cælebs filiorum erat in ædibus.

Ipse verò dormivit in secessu domus excelsæ:

Huic verò uxor regina lectum præparavit & cubile.

Quandò autem manè-genita apparuit rosea-digitos aurora,

Surrexit utique ex lecto Gerenius eques Nestor;

Egressusque sedit super politos lapides,

Qui illi erant ante fores excelsas,

Albi resplendentes unguento; quibus quidem antea

Neleus insidebat diis consiliarius par:

At ille quidem jamjam fato domitus ad inferos descenderat.

Nestor autem tum insidebat Gerenius, custos Achivorum,

Sceptrum tenens: circum autem filii frequentes congregabantur,

E thalamis egressi, Echephronque, Stratiúsque,

Perseúsque, Aretúsque, & deo-par Thrasymedes:

His verò deinceps sextus Pisistratus venit heros:

Juxta autem Telemachum deo-similem collocarunt ducentes.

Illis verò sermonis exordiebatur Gerenius eques Nestor;

„E vestigio mihi, filii chari, perficite voluntatem;

„Ut scilicet primùm inter deos propitiâ-reddam Minervam,

„Quæ mihi manifesta venit dei ad convivium celebre.

„Verùm alius quidem rus propter bovem eat, ut celerrimè

„Veniat, adducat autem boum bubulcus viz.

„Unus autem ad Telemachi magnanimi navem nigram

„Omnes profectus socios ducat, relinquat verò duos solos:

„Unus porrò aurificem Laërceum huc jubeat

„Venire, ut bovis aurum cornibus circumfundat.

„Vos verò alii manete hic simul-omnes; mandate autem intus

„Ancillis per domum inelytam convivium apparare,

„Sediliâque, lignâque undique, & limpidam afferre aquam,

Sic dixit; illi autem omnes ministrabant: venit quidem bos

Ex agro, venerunt etiam celeri à nave æquali

Telemachi socii magnanimi: venit porrò faber,

Arma in manibus tenens fabrilis, instrumenta artis,

Incidémque, malleúmque, benè-factâmq; forcipem.

Quibus scilicet aurum elaborabat: venit quoque Minerva,

Sacris adfutura: Senex autem eques Nestor

Aurum dedit: ille verò deindè bovis cornibus circumfundit

Ubi elaborâisset, ut ornatum dea gauderet intuita.

Bovem autem ducebant cornibus Stratius & nobilis Echephron.

Aquam autem ipsis Aretus in floribus-celato-lebete

Venit ex thalamo ferens: alterâ verò gestabat molas

In canistro; securim autem bellicosus Thrasymedes

Acutam tenens in manu adstabat, bovem cæsus.

- Περσεύς δ' ἔμνιον εἶχε· γέμων δ' ἠπηνάτα Νέστωρ
 445 Χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 Εὐχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εἰζάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 Αὐτίκα Νέστωρ υἱὸς, ὑπέρβυμος Θρασυμήδης,
 450 Ἥλασεν ἄγχι εἴς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τέτοντας
 Αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοδὸς μένος· αἱ δ' ὀδύλυξαν
 θυγατέρες τε, υἱοὶ τε, καὶ μῖδοι παράκοιτις
 Νέστωρ, Εὐρυδίκη, πρόσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 455 Ἔσχον· ἄταρ σφάξεν Πεισίσρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 Τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀδὴ θυμὸς,
 Αἰψ' ἔρα μιν διέχευεν· ἔφαρ δ' ἐκ μηρία τάμον
 Πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν,
 Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.
 Καίτε δ' ἐπὶ σχίζης δ' γέμων, ἐπὶ δ' αἶθρα οἶνον
 460 Λαΐβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον παμπτώβολα χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχχ' ἱπᾶσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἔρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 Ὀπτων δ', ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λούσεν καλὴ Πολυκάστη,
 465 Νέστωρ ὀκλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λούσεν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δὲ μιν Φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ, θέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 Πᾶρ δ' ἔρα Νέστωρ ἰὼν κατ' ἥρ' ἔζετο, ποιμένι λαῶν.
 470 Οἱ δ' ἐπεὶ ᾤκησαν κρῖ ὑπέρτερον, καὶ ἔρυσαντο,
 Δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἰσθλοὶ ὕροντο,
 Οἶνον ἑνοίνοχοεῦντες ἐν χρυσείοις δοπάεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐσθλῆος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἠπτότα Νέστωρ·
 475 Παῖδες ἔμοι, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
 Ζεύξαι' ὕφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσωσιν ὁδοῖο.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα τοῦ μέλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπύθοντο·
 Κερκαλίμως δ' ἔξευξαν ὕφ' ἄρμασιν ὀπίεας ἵππους.
 Ἐν δὲ γυνὴ τεμὴν σίτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
 480 Ὅψα τε, οἷα ἔδουσι διωτρεφές βασιλῆες.
 Ἄν δ' ἔρα Τηλέμαχος περικαλλέα βῆσας διέφρον·
 Πᾶρ δ' ἔρα Νεστωρίδης Πεισίσρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἔς διέφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἠνία λάζετο χερσὶ·
 Μάσιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἔκοντε πετέσθην
 485 Ἔς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
 Οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
 Δύσσετό τ' ἠέλιος, σκιδωντέ τε πᾶσαι ἀγυαί·
 Ἔς Φηρὰς δ' ἔκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 Τίτας Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 490 Ἐνθα δὲ νύκτ' ἔσαν· ὁ δὲ τοῖς παρ' εἰνίκα θῆκεν.
 Ἥμος δ' ἠριγάνεια φάνη βοδοδάκτυλος Ἥδης,
 Ἴππους τ' ἐξεύγνυντ', ἀνάτ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο, καὶ αἰθεύσης ἱριδοῦπου·
 Μάσιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἔκοντε πετέσθην.
 495 Ἴξον δ' ἐς πεδίον πυρρὸν· ἔνθα δ' ἔπειτα

Perseus autem vas-sanguini-recipiendo tenebat : senex autem equos
Aequumque molisque praelibabat : multumque Minervæ (Nestor
Supplicabat primitias-offerens, ex capite pilos in ignem conjiciens.

Cæterum postquam precati sunt, & molas projecerunt,
Statim Nestoris filius-magnanimus Thrasymedes,
Fecit propè stans : securis autem abscidit nervos
Cervicales, solvitque bovis robur : cum clamore verò precati sunt
Filiiæque nurisq; & pudica uxor

Nestoris, Eurydice, maxima-natu Clymeni filiarum.

Hi quidem deinde sublatam bovem à terrâ spatiosâ
Tenebant : cæterum mactavit Pisistratus dux virorum. (shinnos,
Ex illâ autem postquam niger sanguis fluxisset, reliquissetque ossa
Celeritèr dein ipsam diviserunt ; statimque femora excidebant
Omnia ritè, adipèq; cooperuerunt.

Postquam duplicaverant ; super ea verò frustra-cruda-imposuerunt.
Adolebat autem super ligna-fissa senex, & insuper nigrum vinum
Libabat ; juvenes verò juxta eû tenebant verus-quinq; cupidû ma-
Cæterum postquâ femora exusta erant, & viscera gustabant, (sibm.
Minutatim dein secuerunt cætera, & verubus transfixerunt,
Assabantque, acuta verus in manibus tenentes.

Interea verò Telemachum lavit pulchra Polycaeste,
Nestoris minima-natu filia Nelidæ.

Porro postquam lavisset, & unxisset pingui oleo,
Eique indusum pulchrum indidisset atque tunicam,
E lavacro is exiit, corpore immortalibus similis :
Juxta autem Nestorem profectus consedit, pastorem populorum.
Hi verò postquam assabant carnes exteriores, & detraxerant,
Epulabantur sedentes ; deinde viri præstantes surgebant,
Vinum infundentes in aureis poculis.

Cæterum postquam potûs & cibi desiderium exemerant,
Illis dein sermonis exordiebatur Gerenius eques Nestor ;
„ Filii mei, agite, Telemacho pulchras-jubas-habentes equos
„ Jungite sub currum ducentes ; ut conficiat iter.
Sic dixit, hi verò ei statim auscultârunt atque panierunt ;
Celeriterque junxerunt sub currum veloces equos.

Mulier verò proma panem & vinum imposuit,
Obsoniaque, qualia edunt Jovis-alumni reges.
Telemachus autem dein perpulchrum conscendit currum ;
Juxta eum verò Nestorides Pisistratus, dux virorum,
In currumque conscendit, & habenas cepit manu :
Verberavitque ut-inirent-cursum ; illi verò non inviti volârunt
In campum, reliqueruntque Pyli excelsam urbem.
Illi verò totâ die quatiabant jugum utrinque tenentes.

Occidit autem sol, obumbrabanturque omnes vis.
Ad Pheras autem venerunt, Dioclis ad domum,
Filii Orsilochi, quem Alpheus genuit filium.

Ibi verò noctem dormiverunt : illeque iis hospitalia apposuit.
Quando autem manè-genita apparuit rosea-digito Aurora,
Equosque junxerunt, currumque ornatu-varium conscenderunt.
Eque vestibulo agitarunt, & è porticu sonorâ : (volârunt.
Flagellavit autem Pisistratus, ut-inirent-cursum : illi verò non laviti
Venerunt autem in campum frugiferum : hic verò deinde

Con-

Ἦνον ἰδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφαρον ὠκείας ἦπποι·
Δύσειτό τ' ἡέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Η Σ Δ.
Ρ Α Υ Ω, Δ Ι Α Σ

Ἐπὶ θεοῖς.

Παρὰ Μενελάῳ ξενιστοῖς σὺν Παισιφράτῃ Τηλέμαχος, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα· ἔπειτα ἐξηγῆται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τοῦ νόσου τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς Πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἶη. Βουλὴ δὲ γίνεται τῶν μνηστήρων, περὶ τοῦ τὸν Τηλέμαχον ἀνελεῖν. Πραμύθευται δὲ ἡ Ἀθηναῖα δι' οὐνείρου τὴν Πηνελόπην, ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημία δυσχεραίνουσιν, διὰ εἰδώλου, ὁμοιωθεῖσα Ἰφίτην, τῇ τῆς Πηνελόπης ἀδελφῇ.

Δίλτα, μᾶλ' ἀμφὶ πατρός παρ' Ἀτρεΐδῃ, λοχώμενος, υἱός.

- Οἱ δ' ἔξον κοίλῃν Λακεδαιμόνα κητώεσσιν·
Πρὸς δ' ἦρα δῶματ' ἔλυν Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τὸν δ' εὖσον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτρησιν,
Τίσιος ἡδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
6 Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱεὶ πέμπεν·
(Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον
Τὴν ἥρ' ὅγ' ἐνδ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπει νέεσθαι,
Μυρμιδόνων προτὶ ἔξυ περικλυτὸν, οἷσιν ἔνασσευ.)
10 Τίσει δὲ Σπάρτῃθεν Ἀλέκτορος ἱγέτο κούρην,
Ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μαγχεπέντης,
Ἐκ δούλης· Ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον.
Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἱεραινεὴν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσεῖς Ἀφροδίτης.
15 Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο κατ' ὕψεροφθις μέγα δῶμα
Γεῖτονες, ἡδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θέλος ἀειδὸς,
Φορμίζων· δοιδῶ δὲ κυβισιγῆτες κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσην.
20 Τὸν δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ ἵππῳ,
Τηλέμαχος θ' ἦρας καὶ Νέσφορος ἀγλαὸς υἱός,
Στῆσαν· ὁ δὲ προμολῶν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεὺς,
Ὅτρηρὸς θαράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
Βῆ δ' ἵμεν ἀγγελῶν διὰ δῶματα ποιμένι λαῶν·
25 Ἀρχοῦ δ' ἰσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἐείνω δὴ τινε τῷδε, διοτρεφὴς ᾧ Μενέλαε,
Ἀνδρὲς δύο, γενεῇ δὲ Διδὸς μεγάλοιο ἔικτον.
Ἄλλ' εἴπ', εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκείας ἵππους,
Ἡ ἕλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε Φιλήσῃ.
30 Τὸν δὲ μέγ' ἐχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Οὐ μὲν νῆπιος ἦτά, Βοηβοΐδῃ Ἐτεωνεῦ,
Τοπρὶν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε, πᾶσις ὧς, νῆπιος βάζεις.
Ἡ μὲν δὲ νῶϊ, ξεινήϊα πολλὰ φάγοντε

Ἄλλων

Conficiebant iter: usque adeò extulerunt veloces equi.
Occiditque sol, obumbrabanturque omnes viæ.

O D Y S S E Æ HOMERI IV.
LIBRI

Argumentum.

A Pud Menelaum hospitio exceptus cum Pisistrato Telemachus, nunciat ea, quæ in Ithaca a procis fiebant. Deinde narrat ipsi Menelaus de reditu Græcorum, & Protei vaticinio, per quod cognovit Agamemnonis mortem, quodque Ulysses apud Calypso esset. Sed proci consultant de Telemacho occidenda. Consolatur autem Pallas per somnium Penelopen, filii professionem graviter ferentem, per simulachrum, similis facta Iphitimæ Penelopes sorori.

Δ. Discit de patre ab Atrida insidiis circumdatus filius.

HI autem venerunt cavam Spartam amplam:
Ad domum autem agebant Menelai gloriosi.
Hunc verò invenerunt exhibentem nuptiale-epulum multis sodalibus.
Filii atque filiae eximise, suæ in domo. (bus.)

Hanc quidem Achillis bellicosi filio mittebat:
(In Trojâ enim primùm sponderat atque annuerat
Daturum se; illis verò dii nuptias perficiebant.
Eam utique ipse illuc cum equis & curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.)
Filio autem ex Spartâ Alektoris adducebat filiam,
Qui ei in senectute natus erat fortis Megapenthes,
E servâ: Helenæ autem dii prolem non ampliùs dabant,
Ex quo semel genuerat filiam amabilem
Hermionem, quæ speciem habebat aureæ Veneris.

Sic hi quidem epulabantur per sublimem magnam domum
Vicini, & amici Menelai gloriosi,
Oblectantes-se: inter eos verò cantabat divinus cantor,
Citharam pulsans; duòque saltatores inter eos
Cantum auspicientes saltabant in medio.

Cæterum in vestibulo sedium ipsique & equi,
Telemachusque heros, & Nestoris inclytus filius,
Steterunt: progressus autem vidit præstans Eteoneus,
Sedulus famulus Menelai gloriosi;
Ivitque annunciaturus per ædes pastori populorum:
Propè autem stans verba alata dixit;
„ Hospites jam quidam isti, Jovis alumne ô Menelaë,
„ Viri duo; proli verò Jovis magni similes-sunt.
„ Sed dic, an ipsis solvamus veloces equos,
„ An ad alium mittamus ire, qui eos amicè excipiat.
Hunc autem valdè indignatus allocutus est flavus Menelaus;
„ Non quidem stultus eras, Boëthide Eteoneu,
„ Antea, at quidem nunc puer veluti, puerilia loqueris.
„ Professio jam nos, hospitalia multa depasti

- Καὶ τότε δὴ Ζεὺς Λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόσον
 Ἀργείοις· ἐπεὶ οὐτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι,
 Πάντες ἕσαν· τῷ σφέον πολλές κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
 135 Μήνιος ἐξ ὁλοῆς Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης,
 Ἦτ' ἔριν Ἀτρεΐδῃ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν·
 Τὸ δὲ καλεσασμένῳ ἄγορῃν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς
 Μᾶψ, ἅτῃρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 (Οἱ δ' ἦλθον οἶνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,)
 140 Μῦθον μυθείστην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
 Ἐνδ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
 Νόσου μιμνήσκεισθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἰνδανε· βούλετο γάρ ῥα
 Λαὸν ἱρυκακείειν, ῥέζειν δ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
 145 Ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιοτο·
 Νήπιος, οὐδὲ τὸ ἥδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
 Ὡς τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
 Ἔσασαν· οἱ δ' ἀνέρουσαν ἑκκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 150 Ἦχῃ θεσπεσίῃ· δίχῃ δέ σφισιν ἦνδανε βουλή.
 Νύκτα μὲν ἄισαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 Ἀλλήλοισ· (ἐπεὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτο πῆμα κακοῖο)
 Ἡῶθεν δ' οἱ μὲν νείας εἵλομεν εἰς ἄλλα δῖαν,
 Κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 155 Ἡμίσεις δ' ἦρα λαοὶ ἱρητύοντο μένοντες
 Αὐτῇ, παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 Ἡμίσεις δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὥκας
 Ἐπλεον· ἐξέβρεσαν δὲ θεὸς μαγακήτεα πόντον.
 Ἔς Τάναδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ῥὰ θεοῖσιν,
 160 Οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐπω μῆδετο νόσον,
 Σχέτλιος, ὃς ῥ' ἔριν ὥρσε κακὴν ἐπὶ δεῦτερον αὐτίς·
 Οἱ μὲν ἀπεσρέψαντες ἔβαν νείας ἀμφιπέσοντας,
 Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἠνακτα παῖφρονα ποικιλομήτην,
 Αὐτίς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
 165 Αὐτὰρ ἰγὰρ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἱ μοι ἔποντο,
 Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων·
 Φεῦγε δὲ Τυδάδος υἱὸς Ἀρήϊος, ὥρσε δ' ἱταίρους·
 Ὅψα δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
 Ἐν Λέσβῳ δ' ἔκειχεν δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντας,
 170 Ἦ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
 Νήσου ἐπὶ Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἄριστ' ἔχοντες,
 Ἦ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόντα Μίμαντα·
 Ἠιτόμεν δὲ θεὸν Φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
 Δείξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 175 Τίμνειν, ὅφρα τάχιστα ὑπὲρ κακότητι φύγοιμεν.
 Ἄρτο δ' ἐπὶ λυγρὸς οὖρος ἀήμαναι· αἱ δὲ μάλ' ὥκας
 Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δὲ Γεραιὸν
 Ἐννύχιαι κατέγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 Πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες·
 180 Τέτρατον ἡμᾶρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἀργεὶ νῆας ἔϊσας
 Τυδεΐδην ἦταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 Ἔσασαν· αὐτὰρ ἄγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
 Οὖρος, ἰκνιδῇ πρῶτα θεὸς προέηκεν Ἀἴναι.

„ Et tunc sanè Jupiter tristem in mente moliebatur reditum
 „ Argivis: quia nequaquam prudentes neque iusti (sunt,
 „ Omnes erant; ideoque ipsorum multi malum fatum consecuti
 „ Iri ex perniciosâ Minervæ forti-patre-natæ,
 „ Quæ contentionem Atridas inter ambos jecit:
 „ Hi verò convocatis ad concionem omnibus Achivis
 „ Temerè, neque ut decuerat, ad solem occidentem,
 „ (Venerunt autem vino gravati filii Achivorum,)
 „ Sermonem proferebant, cujus gratiâ populum congregarunt.
 „ Ibi tum Menelaus jubebat omnes Achivos
 „ Reditis meminisse super lata dorâ maris:
 „ Neque Agamemnoni omninò placebat: volebat is nempe
 „ Populum detinere, faceretque sacras Hecatombas,
 „ Ut Palladis vehementem iram placaret;
 „ Stultus, neque istud noverat, quòd non persuasurus erat:
 „ Non enim statim deorum vertitur mens sempiternorum.
 „ Sic hi quidem asperis vicissim contententes verbis
 „ Stabant: surrexerunt verò bene-ocreati Achivi,
 „ Clamore ingenti: bifariam autem ipsis placebat consilium.
 „ Per noctem quidem dormivimus, perniciofa mente cogitantes
 „ Invicem; (in nos enim Jupiter parabat damnum mali.)
 „ Manè autem hi quidem naves deduximus in mare vastum,
 „ Resque imposuimus, & profunde-saccinctas mulieres.
 „ Dimidia autem proinde pars populi se-continebat manens
 „ Illic, apud Atridem Agamemnonem, pastorem populorum:
 „ Dimidia autem conscendis-*navibus* remigabamus; hæ autem val-
 „ Navigabant; stravit autem deus vastum pontum. (de velocitate
 „ In Tenedum autem quum advenissemus, fecimus sacra diis,
 „ Domû-*redire* festinantes: Jupiter verò nondû meditabatur reditû,
 „ Infestus, qui contentionem concitavit malam secundò iterû.
 „ Alii quidem avertis iverunt navibus remigio-utrinque-instructis,
 „ *Qui* circa Ulyssem *erant* regem prudentem varii-consilii,
 „ Rursus Atridæ Agamemnoni gratificantes.
 „ Sed ego cum navibus confertis, quæ me sequebantur,
 „ Fugi, quoniam cognoscebam, quòd jam mala meditabatur deus:
 „ Fugit porro Tydei filius bellicosus, excivitque socios:
 „ Serò autem tandem ad nos venit flavus Menelaus,
 „ In Lesbo verò invenit de longâ navigatione deliberantes,
 „ An suprâ Chium iremus asperam,
 „ Ad insulam Pfyriam, ipsam à sinistris habentes;
 „ An sub Chio, propter ventosum Mimanta.
 „ Rogabamus autem deum ostendere signum; ille verò nobis
 „ Ostendit, & jussit pelagus medium in Eubœam
 „ Secare; ut quàm-celerimè infortunium effugeremus.
 „ Orsus est autem stridulus ventus spirare: *nores* verò valde velo-
 „ Piscosus vias pecurrentur; & ad Geræstum (citè
 „ Nocturnæ deductæ sunt: Neptuno autem taurorum
 „ Multa femora posuimus, pelagus magnum emensi.
 „ Quartus dies erat, quando in Argis naves æquales
 „ Tydidæ focii Diomedis equàm-domitoris
 „ Scatuere: ego verò in Pylum cursum-tenui; nec unquam desit
 „ Ventus, postquam primum deus præmisit flare.

- 185 Ὡς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπειθής· οὐδέ τι οἶδα.
 Κείνων, οἳ τ' ἐσάμην Ἀχαιῶν, οἳ τ' ἀπόλοντο.
 Όσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
 Πείθομαι, ἣ ἔμεις ἐστὶ, δεῖσσαι, οὐδέ σε κεύσω.
 Εὐ μὲν Μυρμιδόνες φάσ' ἐλθέμεν ἰχθυομήρους,
 Οὓς ἔγ' Ἀχιλλῆος μογαύμου Φαίδιμος υἱός·
 190 Εὐ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον Ἀγλαῶν υἱόν·
 Πάντας δ' ἰδομένους Κρήτην εἰσάγαγ' ἑταίρους,
 Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δὲ οἱ οὔτιν' ἀπήρκε.
 Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε, νόσφιν ἵστας,
 Ὡς τ' ἦλθ', ὥς τ' Αἰγίσθος ἐμήσατο λυγρὸν ὕλαϊρον.
 195 Ἀλλ' ἦτοι κείνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν·
 Ὡς Ἀγλαῶν καὶ παῖδα καταφθιμένοισι λιπέσθαι
 Ἄνδρες· ἐπεὶ καὶ κείνος ἔτίσατο πατροφονῆα,
 Αἰγίσθον δολέμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 Καὶ σὺ, φίλος, (μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,)
 200 Ἀλκιμος ἔσσι, ἵνα τίς σε καὶ θυσιγόνων εὖ εἴπῃ.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 ὦ Νέστωρ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Καὶ λίην κείνος μὲν ἔτίσατο, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
 Οἴσουσι κλέος εὐρύ, καὶ ἱσσομένοισιν αἰοδῆν.
 205 Αἱ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναιμι παραθεῖν·
 Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
 Οἷτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώνται.
 Ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
 Πατρί τ' ἐμῇ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
 210 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππῆτα Νέστωρ·
 ὦ φίλ', ἐπειδὴ, ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
 Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
 Ἐν μεγάροισι, ἄεχῃτι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.
 Εἰπέ μοι, ἥδ' ἐκδὼν ὑποδάμνασαι, ἣ σέ γε λαοὶ
 215 Ἐχθαίρουσι· ἀνὰ δῆμον, ἐπιστόμενοι θεοῦ ἐμφῇ;
 Τίς δ' οἶδ', εἰ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἰδὼν.
 Ἥ ὅγε μόνος ἔων, ἣ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
 Εἰ γάρ σ' ὥς ἰδέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὡς τότ' Ὀδυσσεὺς περικηδέτο κυδαλίμοιο,
 220 Δῆμ' ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἔλγῃ Ἀχαιοί·
 (Οὐ γάρ πω ἶδον ὧδε θεὸς ἀναφειδᾶ φιλεῦντας,
 Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίσκατο Παλλὰς Ἀθήνη.)
 Εἰ σ' οὕτως ἰδέλοι φιλέειν, κῆδοιτό τε θυμῷ.
 Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλεάλοιο γάμοιο.
 225 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 ὦ γέρον, οὐκ οὗτο ἔπος τελέεσθαι δῖον·
 Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἔγῃ μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
 Ἐλπομένη τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὥς ἰδέλοιν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 230 Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 ῥεῖλα θεός γ' ἰδέλων καὶ τηλόθεν ἔνδρα σαῶσαι.
 Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἔλγῃ πολλὰ μογήσας·
 Οἷκαδ' εἴ ἐλθέμεναι καὶ νύξιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι,
 Ἥ ἰδὼν ἀπολέσθαι ἰφθίσιος, ὥς Ἀγαμέμνων
 235 Ὀλέθ', ἔπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἥς ἑλέχοιο.

- „ Sic veni, dilecte fili, inscius; neque quicquam scio
 „ De illis, qui servati sint Achivorum, quique perierint.
 „ Quæcunque autem in ædibus sedens nostris
 „ Audivi, ut par est, doceberis; neque te celabo.
 „ Benè quidem Myrmidonas dicunt rediisse hastis-exercitatos;
 „ Quos duxit Achillis magnanimi præclarus filius:
 „ Benè etiam Philocteten, Pœantis illustrem filium:
 „ Omnes porrò Idomeneus in Cretam duxit socios,
 „ Qui fugerunt ex bello: pontus nempe ei nullum abstulit.
 „ Atridem verò & ipsi auditis, quanquam procul sitis,
 „ Utque venit, utque Ægisthus ei molitus est tristem mortem.
 „ Sed sanè ille quidem gravitèr luit:
 „ Adeò bonum, & filium interempti relictum esse
 „ Viri; quoniam & ille ultus est parricidam,
 „ Ægisthum dolosum, qui ei patrem inclytum interfecerat.
 „ Et tu, amice, (valde enim te video pulchrùmque magnùmque,)
 „ Fortis sis; ut aliquis tibi, & posterorum benè dicat.
 „ Hunc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus est:
 „ O Nestor Nelide, magna gloria Achivorum,
 „ Et abundè ille quidem ultus est, & ei Achivi
 „ Deferent gloriam amplam, & posteris præconium.
 „ Utinam enim mihi tantam dii vim dedissent
 „ Ad ulciscendos procos ob injuriam molestam,
 „ Qui me contumelià afficientes perniciose machinantur.
 „ Sed non mihi hujusmodi destinàrunt dii felicitatem,
 „ Patrique meo & mihi; nunc autem opus-est pati omninò.
 „ Huic autem respondit deindè Gerenius eques Nestor;
 „ O amice, quandoquidem hæc me recordari-fecisti, & locutus
 „ Aiunt procos, tuam matrem propter, multos (es,
 „ In ædibus, te invito, mala machinari.
 „ Dic mihi, an lubens vinceris, an te cives
 „ Odio-habent publicè, sequentes dei oraculum?
 „ Quis scit, an aliquandò eorum violentiam ulciscatur reversus,
 „ Sive ipse solus existens, sive & universi Achivi?
 „ Si enim te sic vellet amare cæsia Minerva, (gloriosi,
 „ Quemadmodum Ulyssis quondam supra-modum-curam-habuit
 „ Populo in Trojanorum, ubi passi sumus dolores Achivi:
 „ (Non enim unquam vidi usque-adeò deos manifestè amantes,
 „ Quemadmodum illi manifestè assistit Pallas Minerva.)
 „ Si te adeò vellet amare, curarèque in animo,
 „ Tum quispiam illorum utique oblivisceretur nuptiarum.
 „ Hunc autem rursùs Telemachus prudens contrà allocutus est;
 „ O senex, nunquam hunc sermonem perfectum iri existimo:
 „ Nimis enim magnum dixisti; stupor me tenet; non mihi
 „ Speranti ea contingerent, neque si dii sic vellent.
 „ Hunc verò rursùs allocuta est dea cæsia Minerva;
 „ Telemache, quale tibi dictum effugit septum dentium?
 „ Facile Deus, si quidem voluerit, etiam è-longinquo virum serva-
 „ Mallem verò ego etiam dolores multos passus, (verit.
 „ Donum redire, & reditils diem videre,
 „ Quàm reversus perire proprià-in-domo; uti Agamemnon
 „ Perit, Ægisthi dolo & suæ uxoris.

Ἄλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλέμεν· ὁπότε κεν δῇ
Μοῖρ' ὁλοὴ κατέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.

- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα·
240 Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοι περ·
Κεῖναι δ' οὐκ ἔτι νόσος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἕλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρυσθαι
Νέσσορ, ἵππῃ περίοιδε δίκης ἥδ' ὀφρύνειν ἕλλων·
245 Τρὶς γὰρ δῇ μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·
Ὡς τέ μοι ἀθανάτοισι ἐνθάλλεται εἰσὸράσθαι.
Ὡ Νέσσορ Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε,
Πῶς ἴδαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
Ποῦ Μενέλαος ἦεν; τίνα δ' αὐτῶ μῆσας ὄλεθρον
250 Αἰγισθοῦ δολέμητις; ἵππῃ κτάνε πολλὰν ἀρείω.
Ἡ οὐκ Ἀργεὺς ἦεν Ἀχαιϊκοῦ, ἀλλὰ πῃ ἕλλη
πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ βαρσῆσας κατέπεφνε;
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέσσορ·
Τοίγάρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
255 Ἦτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς ὄϊμαι, ὥς κεν ἐτύχθῃ·
Εἰ ζῶσσι Αἰγισθὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρεΐδης, Τροίηνθεν ἰὼν, ξανθοῦ Μενέλαος·
Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευεν,
Ἄλλ' ἔκρη τὸν γε κύνας τε καὶ οἰῶνι κατέδαψεν
260 Κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἕξτος· οὐδέ κε τίς μιν
κλαύσεν Ἀχαιϊάδων· μέλα γὰρ μέγα μῆσαςτο ἔργον.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
Ἡμεῖ· ὃ δ' εὐκηλὸς μυχρῶ Ἀργεὺς ἱπποβότοιο
Πόλλ' Ἀγαμέμνονάην ἄλοχον θέλγεσσι' ἐπέεσσιν·
265 Ἡ δ' ἦτοι τοπρὶν μὲν ἀνδάνετο ἔργον αἰεὶ κῆρ
Δῖα Κλυταιμνήστῃ, (Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·
Πὰρ γὰρ ἦεν καὶ αἰοῖδ' ἀνὴρ, ὃ πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρεΐδης, Τροίηνδε κῖδον, εἰρύσθαι ἄποιτιν.)
Ἄλλ' ὅτε δῇ μιν Μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
270 Δὴ τότε τὸν μὲν αἰοῖδ' ἔγνω ἐς νῆσον Ἰρήμην,
Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
Πολλὰ δὲ μῆρ' ἔκχε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὕφασματά τε, χρυσὸν τε,
275 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηνθεν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
Ἄλλ' ὅτε Σοῦνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἔκρυν Ἀθηνῶν,
Ἐνθα κυβερνήτην Μενελάου φοῖβος Ἀπόλλων
280 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποیحόμενος κατέπεφνε,
Πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νῆς ἔχοντα,
Ὀφρύντιν Ὀνητορίδην, ὅς ἐκαίνυτο Φῶλ' ἀνθρώπων
Νῆα κυβερνήσας, ὁπότε σπέρχοιεν ἕλλαι.
Ὡς ὃ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
285 Ὀφρ' ἔταρον βάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
Ἄλλ' ὅτε δῇ καὶ κείνος, ἰὼν ἐπὶ δῖνοπα δόντον
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαιλασιῶν ὄρος αἰπὺ

„ Verum enimverò mortem omnibus neque gravem neque dii ipsi
 „ Etiam ab amato viro possunt arcere, quandoctunque tandem
 „ Fatum perniciosum corripuerit longum somnū adferentis mortis.
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contrā allocutus est;
 „ Mentor, nè ampliùs hæc differamus, mæsti licet:
 „ Illi verò non ampliùs reditus verus, sed ei jam
 „ Moliti sunt immortales mortem & fatum atrum.
 „ Nunc verò volo rem aliam inquirere & interrogare
 „ Nestorem, quoniam novit jura & prudentiam præ aliis:
 „ Ter enim jam ipsum dicunt imperasse sæculis virorum,
 „ Adeò mihi immortalibus similis videtur aspectu.
 „ O Nestor Nelide, tu verò verum dic;
 „ Quomodo mortuus est Atrides latè imperans Agamemnon?
 „ Ubi Menelaus erat? Quam verò illi machinatus est mortem
 „ Ægisthus dolosus? quoniam occidit se multò præstantiorem.
 „ Annon in Argo erat Achæico Menelaus? an alicubi alibi
 „ Errabat apud homines, ille verò sumpto animo interfecit?
 Huic autem respondit deindè Gerenius eques Nestor;
 „ Profectò ego tibi, fili, vera omnia dicam.
 „ Sanè quidem hoc ipse suspicèris, quemadmodum evenerit:
 „ Si viventem Ægisthum in sedibus deprehendisset
 „ Atrides, è Trojà profectus, flavus Menelaus;
 „ Sanè ei neque mortuo fusilem terram superfudissent,
 „ Sed certè canesque & aves comedissent
 „ Jacentem in campo procul ab urbe; neque ulla ipsum
 „ Deplorasset Achivarum: valde enim ingens molitus est facinus.
 „ Nos etenim illic [*in Trojà*] multa obeuntis certamina,
 „ Sedebamus; ille verò securus in secessu Argi equos-pascentis
 „ Multum Agamemnoniam uxorem demulcebat verbis:
 „ Et sanè primò quidem abnuebat facinus indignum
 „ Nobilis Clytemnestra; (mente enim utebatur bonā:
 „ Aderat enim & cantor vir, cui plurimùm mandabat
 „ Atrides, ad Trojam proficiscens, servare uxorem.) (maretur,
 „ Sed cùm jam ipsum [*Ægisthum*] fatum deorum irretivit ut-do-
 „ Tum verò cantorem quidem ductum in insulam desertam,
 „ Dereliquit avibus capturam & prædam fieri;
 „ Ipsam verò volens volentem duxit suam in domum.
 „ Multa autem femora adolebat deorum super sacra altaria;
 „ Multaque donaria suspendit, textiliæque, aurumque,
 „ Perfecto magno opere, quod nunquam sperasset in animo.
 „ Nos quidem simul navigabamus à Trojà profecti,
 „ Atrides [*Menelaus*] & ego, amicè affecti invicem:
 „ Sed cùm ad Sunium sacrum pervenissemus, promontorium A-
 „ Illic gubernatorem Menelai Phœbus Apollo (thenarum,
 „ Suis mitibus telis aggrediens occidit,
 „ Clavum in manibus eurrentis navis tenentem,
 „ Phrontin Onetoridem; qui vincebat genus hominum
 „ In nave gubernandā, quoties ingruabant procellæ.
 „ Sic ille quidem illic detentus est, deproptans licet iter,
 „ Ut socium sepeliret, & inferias ei ferret.
 „ Sed quandò jam & ille, profectus super obscurum pontum
 „ In navibus cavis, Mætarum montem excelsum

„ Pervenit

- Ἰξε θίων, τότε δὴ συγερὴν ὄδῳ εὐρύσκη Ζεὺς
 Ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῖτε,
 290 Κύματά τε τροφόντα, πελώρια, ἴσα ὕρσσειν.
 Ἐνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτη ἐπέλασεν,
 Ἠίχι Κύδωνις ἑναιον, Ἰαρθάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 Ἐς δέ τις λίσσῃ, αἰπαῖα τε εἰς ἄλλα πέτρῃ,
 Ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἡρσειδέϊ πόντῳ.
 295 Ἐνθα Νότος μέγα κύμα ποτὶ σκαῖον ῥίον ὤθει
 Ἐς Φαιάκῳ· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κύμ' ἀποέρυγε.
 Αἶ μὲν ἥρ' ἐνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
 Ἄνδρες, ἀτὰρ νῆας γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
 Κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους
 300 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἑνεμὸς τε καὶ ὕδωρ.
 Ὡς δ' μὲν ἑνθα πολὺν βίον καὶ χρυσὸν ἀγαίρων,
 Ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνδρώπους.
 Τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐμήσατο οἴκοι· λυγρὰ,
 Κτείνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῇ.
 305 Ἐπτάστες δ' ἦνασσε πολυχρύσειο Μυκλήνης·
 Τῷ δὲ οἱ ὕδροάτῃ κακὸν ἦλυθε δῖος Ὀρέης
 Ἀψ' ἅπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 Ἦτοι δ' τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
 310 Μητρὸς τε συγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγισθοιο·
 Αὐτῆμαρ δὲ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Πολλὰ κτήματ' ὄγων, ὅσα οἱ νέες ἔχθος ἔειραν.
 Καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηδὲ δόμων ἔπο τῇλ' ἀλάλησε,
 Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 315 Οὔτῳ ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγῃσι
 Κτήματτα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηυσίην ὄδῳ ἔλθῃς.
 Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἔνωγας
 Ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἔλλοθεν εἰλήλουθεν
 Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιστό γε θυμῷ
 320 Ἐλθέμεν, ὅτινα πρῶτον ἀπασφάλωσιν ἑλλάδας
 Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἶνοιο
 Αὐτότετες οἰχνεύσιν, ἐπεὶ μέγα τε, δεινόν τε.
 Ἀλλ' ἴθι νῦν, σὺν νηὶ τε σῇ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 Εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 325 Πὰρ δέ τοι υἱὲς ἔμοι, οἳ τοι πομπῆς ἔσονται
 Ἐς Λακεδαιμόνα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
 Ψεῦδος δ' οὐκ ἔρει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Ὡς ἔφατ'· ἥελιος δ' ἥρ' ἔδω καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
 330 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ὡ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 Ἀλλ' ἔγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,
 Ὅφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 Σπείσαντες, καίτοιτο μεδώμεθα· τοιο γὰρ ὥρῃ.
 335 Ἦδη γὰρ φῶς οἶχεθ' ὑπὸ ζόφῳ· οὐδὲ ἴοικε
 Δηδὲ θεῶν ἐν δαιτὶ θαλασσίῳ, ἀλλὰ νέεσθαι.
 Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευον,
 Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέψαντο ποτότῳ·

„ Pervenit currens, tum verò invisum iter latè-sonans Júpiter
 „ Destinavit: stridulorúmque ventorum flatum immisit,
 „ Fluctúsque tumidos ingentes, æquales montibus.
 „ Illic disjunctis navibus, has quidem Crætæ admovit;
 „ Ubi Cydones habitabant, Jardani circa fluenta.
 „ Est autem quedam lævis, excelsaque in mari petra,
 „ Ad fines Gortynis, in obscuro ponto: (lebat
 „ Huc Auster ingentem fluctum ad sinistram promontorium pel-
 „ In Phæstum: parvulus autem lapis ingentem fluctum impedit.
 „ Hæ quidem huc venerunt; vix autem effugerunt mortem
 „ Viri: at naves sanè ad saxa fregerunt
 „ Fluctus: cæterum quinque naves caruleis-proris
 „ Ægypto admovit ferens ventúsque & unda.
 „ Sic ille quidem ibi plurimum victum & aurum congregans,
 „ Errabat cum navibus apud alterius-lingue homines.
 „ Interea verò ista Ægisthus molitus est domi tristitia,
 „ Occiso Atridâ: subactus autem est populus sub illo.
 „ Septennio verò is imperavit divitibus Mycenis:
 „ Octavo verò anno ei in-perniciem venit nobilis Orestes
 „ Rursus ab Athenis; occidit autem patris-interfectorem,
 „ Ægisthum dolosum, qui illi patrem inclytum-interfecerat.
 „ Atque hic cum hunc occidisset, dedit cenam-sepulchralem
 „ Matrique inuisse & imbellis Ægisthi: (Argivis
 „ Eodem verò die ei supervenit bello strenuus Menelaus,
 „ Plurima bona ducens, quantum scilicet ei naves onas ferre-pote-
 „ Et tu, amice, nè diutius à domo longè erres, (rant.
 „ Bonisque relictis virisque in tuis ædibus
 „ Adeò superbis; nè tibi omnia devorent
 „ Bonis divisis, tu verò vanum iter feceris.
 „ Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & jubeo te
 „ Proficisci; ille enim nupèr aliundè venit
 „ Ex iis hominibus, undè non speraret in animo
 „ Se-rediturum, quemcumque primum abegerint procellæ
 „ In pelagus tam vastum: undè utique nec aves
 „ Intra annum venire possunt, quoniam ingens, horrendúsque.
 „ Sed ito nunc, cum nave tuâ & tuis focis:
 „ Sin velis terrestri-itinere, aderit tibi currúsque & equi,
 „ Aderunt tibi etiam filii mei, qui tibi duces erunt
 „ Ad Lacedæmonem nobilem, ubi flavus Menelaus.
 „ Ora autem eum ipsum, ut vera dicat:
 „ Mendacium verò non dicet: valdè enim prudens est.
 „ Sic dixit: sol autem occidit & tenebræ advenerunt.
 „ Inter hos verò & dixit dea cæcis Minerva;
 „ O senex, profectò hæc rectè dixisti:
 „ Sed agite, secate quidem linguas, & miscete vinum,
 „ Ut Neptuno & aliis immortalibus
 „ Ubi libaverimus, lectum curemus; ejus enim hora adest.
 „ Jam enim lumen ivit sub occasum; neque decet
 „ Dñi deorum in epulo sedere, sed abire.
 „ Dixit sanè Jovis filia; hi verò auscultârunt locutæ.
 „ Iphis autem præcones aquam manibus infuderunt;
 „ Juvenes verò crates coronârunt potu;

- 340 Νόμμεσαν δ' ἤρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δαπνάσσει·
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνισάμενοι δ' ἐπέλειβον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπὶ δ' ἔστην ἡβηθευμένης,
Δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδής
Ἄμφω ἰέσθην κοίλῃν ἐπὶ νῆα νέεσθαι·
- 345 Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθάπτόμενος ἐπείσσει·
Ζεὺς τόγ' Ἀλεξήσεις, καὶ Ἀδάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο δοῶν ἐπὶ νῆα κίοιτε,
Ὡς τευ ἢ παρὰ Πάμπαν ἀνείμονος, ἢ πενιχροῦ,
Ὡς οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πάλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
350 Οὐτ' αὐτῶ μαλακῶς, οὔτε ξεινοῖσιν, ἐνευδεῖν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλὰ.
Οὐδ' ἔστι δὴ τοῦδ' ἄνδρος Ὀδυσσεύος φίλος υἱὸς
Νηὶς ἐπ' ἱερύφιν καταλέξεσθαι, ὅφρ' αὖ ἔγωγε
Ζῶν' ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίκονται,
355 Ξεινοὺς ξεινίζειν, ἕξις κ' ἐμὰ δώματ' ἱκνῆται·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εὐ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔσκε
Τηλέμαχον ποῖσθαι, ἐπεὶ πολλὸν κάλλιον οὕτω.
Ἄλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἄρ' ἔφασκε, ἔφρα κεν εὖδῃ
360 Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Εἶμ', ἵνα θαρσύνῃς ὅτ' ἔταρως, εἰπω τε ἔκαστα·
Οἷός γάρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχόμαι εἶναι,
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται
Πάντες ἀμυλητὴν μεγαθύμου Τηλεμάχου.
- 365 Ἐνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
Νῦν· ἀτὰρ ἡὔδεν μετὰ Κεύκωνας μεγαθύμους
Εἶμ', ἵνα χρεῖός μοι δοφέλλοιτο, οὔτι νέον γε,
Οὐδ' ἱλίσχον· σὺ δὲ τοῦτον, (ἐπεὶ ταδὲ ἱκετο δῶμα,)·
Πέμψον ἐνδὲρ δίφρῳ τε καὶ υἱεῖ· δῶς δὲ οἱ ἵππους,
370 Οἱ τοι ἱλαφρότατοι θείων, καὶ κέρτος ἄριστοι.
Ὡς ἤρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Φῆναι εἰδομένη· ἄμβρος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.
Θαυμάζειν δ' ὁ γεραίτης, ὅπως ἴδεν δοφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἕπος τ' ἔφασκε, ἔκ τ' ἐνδύμαζεν·
- 375 Ὡς φίλος, οὐ σὲ ἴδωκα κενὸν καὶ ἑνυκλίην ἔσεσθαι,
Ἢ δὴ τοι νῆρ' ἴδω θεοὶ πομπήες ἕπονται.
Οὐ μὲν γὰρ τις ἄδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἱκνύτων,
Ἄλλὰ Διὸς θυγάτηρ Ἀγαλαΐη Τριτογένεια,
Ἥ τοι καὶ πατέρ' ἱστέλδεν ἐν Ἀργείοισιν ὄντορα.
- 380 Ἄλλα, Ἄνακτα, ἴσθαι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἱστέλδον
Αὐτῶ, καὶ παῖδεςοι, καὶ αἰδοῖα παρανοῖτι·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ μέγ' ἐβουόμην ἦναι, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτην, ἣν οὐκ ὤκν' ἐξυγὼν ἡγάγεν ἄνθρωπος.
Τήν τοι ἐγὼ ἴδω, χρυσὸν κέραιον περιχρῆσας.
- 385 Ὡς ἔφασκε εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῖσιν δ' ἡγαμέμευς Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τίσι, καὶ γαμβροῖσιν, ἔλπετο δώματα καλὰ.
Ἄλλ' ὅτε δώματ' ἱκνόντο ἀγκυλοῦτ' αὖτε ἑνυκτός,
Ἐξείης ἔχοντο κατὰ κλισίους τε θρόνους τε.
- 390 Τοῖς δ' ὁ γέρον ἑλθούσιν ἀνὰ κρητῆρα κέραισιν
Οἶνον ἡδυπότοιο, τὰς ἐνδοκάτω ἐναιοντῶ·

Distribuerentque omnes, ubi sunt
Linguas autem in igne cremantur. *apud. illud*
Ceterum postquam fuerit, dicitur omnes *apud*
Tum vero Minerva & Iovis in-
Ambo volebat cum aliter *apud*
Nestor autem omnia dicitur *apud*

Minervæ

quantum voluit a-
ie: (nimas,
stor

virorum,

cubile.
-digitos aurora,
tor;

n antea

eros descenderat.
os Achivorum,
ntes congregabantur,
isque,
medes:
heros:
carunt ducentes.
eques Nestor;
voluntatem;
reddam Minervam,
vium celebre.
eat, ut celerimò
vir-

navam nigram
at verbò duos solos:
beat

amfundat.
; mandate autem intus
um apparare,
pidam afferre aquam,
venit quidem bos
equali

faber,
menta artis,
que forcipem.
quoque Minerva,
stor

tribus circumfudit
et intus.

& nobilis Echepphon.
lato lebate
estabat molas
rasymedes
caesurus.

Pent

Jupiter hoc patitur, & immensum à m.
Ut vos & me ceteri aliter *apud*
Tangens ab aliquo vel pueri *apud*
Cui neque hunc *apud*
Quibus aut ipse *apud*
At mihî adsum hunc & *apud*
Numquam certe hunc *apud*
Navis in tabulis *apud*
Vixero; deinde vos *apud*
Qui hospites *apud*
Hunc autem *apud*
Bene sunt hunc *apud*
Telemachus *apud*
Venit ille *apud*
Tuis in *apud*
Vado, ut *apud*
Sola enim *apud*
Ceteri vero *apud*
Omnes *apud*
Illic cubavit *apud*
Nunc: sed *apud*
Ibo, ubi *apud*
Neque *apud*
Mente cum *apud*
Qui tibi *apud*
Sic utique *apud*
Aquila *apud*
Admiratur *apud*
Telemachus *apud*
O *apud*
Siquidem *apud*
Non enim *apud*
Quam *apud*
Que tibi *apud*
At, Regia, *apud*
Ipsi, & *apud*
Tibi *apud*
Inducit, *apud*
Hanc tibi *apud*
Sic *apud*
Præter *apud*
Filiis *apud*
Sed *apud*
Omnino *apud*
His *apud*
Vni *apud*

᾽Οἶζε ταμίη, καὶ ἄπὸ κρήδεμνον ἔλυσε.
 Τοῦ δ' γέρον κρητῆρα καράσσετο· πολλὰ δ' Ἀθῆνῃ
 Εὐχεται ἀποσπένδων, κούρη Διὸς Ἀργεῖοχοιο.

895 Αὐτὰρ ἐπεὶ σκεῖσάν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἦθελε θυμὸς,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἴπαστος.
 Τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 Τηλέμαχον, Φίλον υἱὸν Ὀδυσσεύος θεῖοιο,
 Τρηταῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰδοῦσῃ ἱριδοῦσῃ.
 400 Πὰρ δ' ἄρ' εὐμμελίην Πεισίσρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 Ὃς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
 Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦθε μυχρὴ δόμου ὑψηλοῖο.
 Τῇ δ' ἄλοχος δέσποινα λήχης πόρσυνε καὶ εὐνήν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια· Φάνη βοδοδάκτυλος Ἥδης,

405 Ὀρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Ἐκ δ' ἱλίων, κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθουσιν,
 Οἱ δ' ἔσαν προπάρουθε θυράων ὑψηλῶν,
 Λευκοὶ, ἀποσίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
 Νηλεὶς ἔζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἐτάλαντος.
 410 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δ' αἰμαλὶς κῆδός τε βεβήκει.
 Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίξε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
 Σκηπτρον ἔχων· περὶ δ' οὐλὴς κολλᾶς ἡγερέοντο,
 Ἐκ θαλάμων ἰδόντες. Ἐχέφρων τε, Στρατίας τε,
 Περσεύς τ', Ἀρητὸς τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.

415 Τοῖσι δ' ἐπειθ' ἔκτεος Πεισίσρατος ἦλυθεν ἥρως.
 Πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοεικέλον εἶσαν ἡγόντας.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἥρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ·
 Ὅφρ' ἦτοι πρῶτις τε θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθῆνῃν,

420 Ἡ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλαϊαν.
 Ἀλλὰ γ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῶν ἵτω, ὄφρα τάχιστα
 Ἐλθῇσιν, ἱλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ.
 Εἰς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν

425 Πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δῦ' εἰους.
 Εἰς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δαῦρο καλίσθω
 Ἐλθεῖν, ὄφρα βοδὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
 Οἱ δ' ἄλλοι μένεν· αὐτοῦ κολλᾶς· εἶπατε δ' εἰσω
 Δμώησιν κατὰ δώμῳτ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
 Ἐδρας τε, ξύλα τ' ἀμφὶ, καὶ ἀγλαὸν οἰσμένον ὕδωρ.

430 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποιήκυσαν· ἦλθε μὲν ἄρ' βοῦς
 Ἐκ πεδίου, ἦλθεν δὲ βοῆς παρὰ νηὸς εἴσης·
 Τηλεμάχου ἑταροὶ μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεὺς,

Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
 Ἀκμονά τε, σφύραν τ', ἐυποίητόν τε πυράγην,
 435 Οἷσιν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθῆνη,

Ἰρῶν ἀντίθεσσα· γέρον δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 Χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἐπειτα βοδὸς κέρασιν περιχεύεν
 Ἀσκήσας, ἐν ἀγαλματι θεῷ καχάροιο ἰδοῦσα.
 Βοῦν δ' ἀγέτην κέραων Στρατίας καὶ δῖος Ἐχέφρων.

440 Χέρνιβα δὲ σφ' Ἀρητὸς ἐν ἀνθεμέντῃ λίβητι
 Ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἱτέρη δ' ἔχει οὐλάς
 Ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 Ὄξυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίεσσε, βοῦν ἱππηλάτην.

Aperit proma, & operculum dempsit:

Hujus senex craterem miscuit; plurimum verò Minervæ

Supplicabat libans filix Jovis Ægiuchi.

Cæterum postquam libarant, biberantque, quantum voluit a-

Alii quidem decubitari abierunt domum quisque: (nimis,

Illic verò decumbere-fecit Gerenius eques Nestor

Telemachum, charum filium Ulyssis divini,

Tornatis in lectis sub porticu sonora:

Juxta eum verò bellicosum Pisistratum ducem virorum,

Qui ei adhuc cælebs filiorum erat in ædibus.

Ipse verò dormivit in secessu domus excelsæ:

Huic verò uxor regina lectum præparavit & cubile.

Quando autem manè-genita apparuit rosea-digitos aurora,

Surrexit utique ex lecto Gerenius eques Nestor;

Egressusque sedit super politos lapides,

Qui illi erant ante fores excelsas,

Albi resplendentes unguento; quibus quidem antea

Neleus insidebat diis consiliarius par:

At ille quidem jamjam fato domitus ad inferos descenderat.

Nestor autem tum insidebat Gerenius, custos Achivorum,

Sceptrum tenens: circum autem filii frequentes congregabantur,

E thalamis egressi, Echephronque, Stratiúsque,

Perseúsque, Aretúsque, & deo-par Thrasymedes:

His verò deinceps sextus Pisistratus venit heros:

Juxta autem Telemachum deo-similem collocarunt ducentes.

Illis verò sermonis exordiebatur Gerenius eques Nestor;

„ E vestigio mihi, filii chari, perficite voluntatem;

„ Ut scilicet primum inter deos propitiâ-reddam Minervam,

„ Quæ mihi manifesta venit dei ad convivium celebre.

„ Verum alius quidem rus propter bovem eat, ut celerrimè

„ Veniat, adducat autem boum bubulcus vir.

„ Unus autem ad Telemachi magnanimi navem nigram

„ Omnes profectus socios ducat, relinquat verò duos solos:

„ Unus porro aurificem Laërceum huc jubeat

„ Venire, ut bovis aurum cornibus circumfundat.

„ Vos verò alii manete hic simul-omnes; mandate autem intus

„ Ancillis per domum inclytam convivium apparare,

„ Sediliâque, lignâque undique, & limpidam afferre aquam.

Sic dixit; illi autem omnes ministrabant: venit quidè**us** bos

Ex agro, venerunt etiam celeri à nave æquali

Telemachi socii magnanimi: venit porro faber,

Arma in manibus tenens fabrilia, instrumenta artis,

Incudè**us**que, malleumque, benè-factamque forcipem.

Quibus scilicet aurum elaborabat: venit quoque Minerva,

Sacris adfutura: Senex autem eques Nestor

Aurum dedit: ille verò deindè bovis cornibus circumfundit

Ubi elaborasset, ut ornatum dea gauderet intuita.

Bovem autem ducebant cornibus Stratius & nobilis Echephron.

Aquam autem ipsis Aretus in floribus-celato-lebate

Venit ex thalamo ferens: alterà verò gestabat molas

In canistro; securim autem bellicosus Thrasymedès

Acutam tenens in manu adstabat, bovem cælurus.

- Περσεύς δ' ἄμνιον εἶχε· γέρον δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 445 Χέρνυβ' ἑὺλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 Εὐχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλον.
 Αὐτὰρ ἔπει ῥ' εὗζαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 Αὐτίκα Νέστωρος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
 "Ἥλασεν ἄρχι γῆς· πέλαγος δ' ἀπέκοψε τένοντας
 450 Αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοδὸς μένος· αἰ δ' ἐδάλυξαν
 θυγατέρας τε, υἱοὶ τε, καὶ αἰδοίη παράκοιτις
 Νέστωρος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένηο θυγατρῶν.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναλόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἔσχον· ἄταρ σφάξεν Πεισίσρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 455 Τῆς δ' ἔπει ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀσεία θυμὸς.
 Αἰψ' ἔρα μιν διέχευαν· ἔφαρ δ' ἐκ μηρία τέμνον
 Πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.
 Καίτε δ' ἐπὶ σχίζης δ' γέρον, ἐπὶ δ' αἶθρα οἶνον
 460 Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπτῶλοκα χερσίν.
 Αὐτὰρ ἔπει κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἔρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 Ὡπρων δ', ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσίν ἔχοντες.
 Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λούσεν καλὴ Πολυκάχη,
 465 Νέστωρος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
 Αὐτὰρ ἔπει λούσεν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δέ μιν φῆρος καλὸν βάλεν ἡδὲ χιτῶνα,
 Ἐκ ῥ' ἄσπερινον βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 Πὰρ δ' ἔρα Νέστωρ ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, ποιμένι λαῶν.
 470 Οἱ δ' ἔπει ὥπτησαν κρῖ ὑπέρτερον, καὶ ἐρύσαντο,
 Δαίνυνθ' ἐξόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὕροντο,
 Οἶνον ἐνοίναρχοῦντες ἐν χρυσείῃς δαπνάσειν.
 Αὐτὰρ ἔπει πῶσιος καὶ ἰσητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 475 Παῖδες ἔμοι, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλιτρίχας ἵππους
 Ζευξάθ' ὕφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσωσιν ὁδοῖο.
 "Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔρα τοῦ μέλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο·
 Κερπαλίμως δ' ἔζευξαν ὕφ' ἄρμασιν ὀπίσας ἵππους.
 Ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
 480 Ὅψα τε, οἷα ἔδουσι διωτρεφῆες βασιλῆες.
 Ἄν δ' ἔρα Τηλέμαχος περικαλλέα βῆσατο δίφρον·
 Πὰρ δ' ἔρα Νεστορίδης Πεισίσρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἔς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἠνία λάζετο χερσὶ·
 Μάξιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἔκοντε πετέσθην
 485 Ἔς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
 Οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
 Δρῶστέ τ' ἥελιος, σκιδνόντ' ἐπὶ πᾶσι ἀγυαί.
 Ἔς Φηράς δ' ἔκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 Τίμας Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 490 Ἐνθα δὲ νύκτ' ἔσαν· ὁ δὲ τοῖς παρ' ξείνῃσι θῆκεν.
 Ἥμος δ' ἡιγάνεια φάνη ῥοδόδακτυλος Ἥδης,
 Ἴππους τ' ἐξεύγυνε, ἀνάθ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 Ἐκ δ' ἔλασαν προδύροιο, καὶ αἰθεύσης ἱριδοῦπου·
 Μάξιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἔκοντε πετέσθην.
 495 Ἴξον δ' ἐς πεδίον πυρρηφόρον· ἦν δ' ἔπειτα

Perseus autem vas-sanguini-recipiendo tenebat: senex autem equos
 Aquamque molisque praelibabat: multumque Minervæ (Nestor
 Supplicabat primitias-offerens, ex capite pilos in ignem conjiciens.
 Ceterum postquam precati sunt, & molas projecerunt,
 Statim Nestoris filius-magnanimus Thrasymedes,
 Fecit propè stans: securis autem abscidit nervos
 Cervicales, solvitque bovis robur: cum clamore verò precati sunt
 Filiique nuntisque, & pudica uxor
 Nestoris, Eurydice, maxima-natu Clymeni filiarum.
 Hi quidem deinde sublatam bovem à terrâ spatiosâ
 Tenebant: ceterum mactavit Pisistratus dux virorum. (animas,
 Ex illâ autem postquam niger sanguis fluxisset, reliquissetque ossa
 Celeritèr dein ipsam dividerunt; statimque femora excidebant
 Omnia ritè, adipèque cooperuerunt.
 Postquam duplicaverant; super ea verò frustra-cruda-imposuerunt.
 Adebat autem super ligna-fissa senex, & insuper nigrum vinum
 Libabat; juvenes verò iuxta eû tenebant verus-quinq;-cuspidi ma-
 Ceterum postquâ femora exusta erant, & viscera gustarant, (nibes.
 Minutatim dein secuerunt cætera, & verubus transixerunt,
 Assabantque, acuta verus in manibus tenentes.
 Interea verò Telemachum lavit pulchra Polycaste,
 Nestoris minima-natu filia Nelidæ.
 Porro postquam lavisset, & unxisset pingui oleo,
 Eique indusium pulchrum indidisset atque tunicam,
 E lavacro is exiit, corpore immortalibus similis:
 Juxta autem Nestorem profectus confedit, pastorem populorum.
 Hi verò postquam absarant carnes exteriores, & detraxerant,
 Epulabantur sedentes; deinde viri præstantes surgebant,
 Vinum infundentes in aureis poculis.
 Cætenum postquam potûs & cibi desiderium exemerant,
 Illis dein sermonis exordiebatur Gerenius eques Nestor;
 „ Filii mei, agite, Telemacho pulchras-jubas-habentes equos
 „ Jungite sub currum ducentes; ut conficiat iter.
 Sic dixit, hi verò ei statim auscultarunt atque paruerunt:
 Celeritèrque junxerunt sub currum veloces equos.
 Mulier verò proma panem & vinum imposuit,
 Obsoniaque, qualia edunt Jovis-alumni reges.
 Telemachus autem dein perpulchrum conscendit currum;
 Juxta eum verò Nestorides Pisistratus, dux virorum,
 In currumque conscendit, & habenas cepit manu:
 Verberavitque ut-inirent-cursum; illi verò non inviti volarunt
 In campum, reliqueruntque Pyli excelsam urbem.
 Illi verò totâ die quætiebant jugum utrinque tenentes.
 Occidit autem sol, obumbrabanturque omnes vis.
 Ad Pheras autem venerunt, Dioclis ad domum,
 Filii Orsilochi, quem Alpheus genuit filium.
 Ibi verò noctem dormiverunt: illeque iis hospitalia apposuit.
 Quando autem manè-genita apparuit rosea-digito Aurora,
 Equosque junxerunt, currumque ornatu-varium conscenderunt.
 Eque vestibulo agitarunt, & è porticu sonorâ: (volarunt.
 Flagellavit autem *Pisistratus*, ut-inirent-cursum: illi verò non inviti
 Venerunt autem in campum frugiferum: hic verò deinde

Ἦνον ἰδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον, ὥπεις ἦπποι.
Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Δ.
Ρ Α Ψ Ω, Δ Γ Α Σ

Ἐπόθεσις.

Παρὰ Μενελάω ξενιστεῖς σὺν Πεισιστράτῃ Τηλέμαχος, ἀπ-
κγγέλλει τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων πρατ-
τόμενα· ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τοῦ νόσου
τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς Πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ὤγνω τὸν
Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἶη.
Βουλὴ δὲ γίνεται τῶν μνηστήρων, περὶ τοῦ τὸν Τηλέμαχον
ἀνελεῖν. Πραμυθεῖται δὲ ἡ Ἀθηναῖα δι' ὄνειρου τὴν Πηνελό-
πην, ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχεραίνουσας, διὰ εἰδώ-
λου, ὁμοιωθεῖσα Ἰφθίμῃ, τῇ τῆς Πηνελόπης ἀδελφῇ.

Ἄλτα, μὲθ' ἀμφὶ πατὴρ παρ' Ἀτρεΐδα, λοχώμενος, υἱός.

Οἱ δ' ἔχον κοίλῃν Λακεδαιμόνα κητώεσσαν·

Πρὸς δ' ἦρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.

Τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτῃσιν,

Τίςος ἦδ' ἐυγατρὸς ἀμύμονος, ὃ ἐνὶ δίκῃ.

6 Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥήξινόρος υἱεὶ πέμπεν·

(Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν

Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον

Τὴν ἦρ' ὅγ' ἐνὶ ἴπποισι καὶ ἄρμασι πέμπει νέεσθαι·

Μυρμιδόνων προτὶ ἄρ' περικλυτὸν, οἷσιν ἔνασεν.)

10 Τίδ' ἰδὲ Σπάρτῃθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κούρην,

Ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγακλῆνδης,

Ἐκ δούλης· Ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον.

Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγγείνατο παῖδ' ἱρατεινῇν

Ἐρμιόνην, ἥ εἶδος ἔχε χρυσεῆς Ἀφροδίτης.

15 Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καὶ ὕπερθεδ' ἄλλα δῶμα

Γείτονες, ἦδ' ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο.

Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπειτο θεῖος ἀοιδός,

Φορμίζων· δοῖα δὲ κυβισιγῆτῃρ κατ' αὐτοὺς

Μαλπῆς ἐξάρχοντες ἰδίνεον κατὰ μέσσον.

20 Τῷ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ ἴππῳ,

Τηλέμαχος θ' ἦρως καὶ Νέστωρ ἀγλαὸς υἱός,

Στήσαν· ὃ δὲ προμολὼν ἴδετο κρεῖων Ἑταινεὺς,

Ὅτρηρδ' ἑσπάρων Μενελάου κυδαλίμοιο·

Βῆ δ' ἵμεν ἀγγαλέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν·

25 Ἀγχοῦ δ' ἰσάμενος ἔπει πτερβέντα προσήδα·

Ἐσὶν δ' ἤ τινα τῷδε, διοτρεφὲς ὃ Μενέλας,

Ἄνδρες δύο, γενεῇ δὲ Διδὸς μεγάλοιο εἵκτον.

Ἄλλ' εἰπ', εἰ σφῶν καταλύσομεν ὠκείας ἴππους,

Ἢ ἕλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε Φιλήσῃ.

30 Τὸν δὲ μέγ' ἐχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Οὐ μὲν νῆπιος ἦτά, Βοηβοΐδῃ Ἑταινεῦ,

Τοπρὶν, ἅτῃ μὲν νῦν γε, πάϊς ὤς, νῆπιος βάζεις.

Ἢ μὲν δὴ νῶϊ, ξεινήϊα πολλὰ φάγοντε

Ἄλλων

Conficiebant iter: usque adeò extulerunt veloces equi.
Occiditque sol, obumbrabanturque omnes viæ.

O D Y S S E Æ HOMER I IV.
LIBRI

Argumentum.

Apuđ Menelaum hospitio exceptus cum Pisistrato Telemachus, nunciat ea, quæ in Ithaca a prociis fiebant. Deinde narrat ipsi Menelaus de reditu Græcorum, & Protei vaticinio, per quod cognovit Agamemnonis mortem, quodque Ulysses apud Calypso esset. Sed proci consultant de Telemacho occidente. Consolatur autem Pallas per somnium Penelopen, filii profectiōnem graviter ferentem, per simulachrum, similis facta Iphitimæ Penelopes sorori.

A. Discit de patre ab Atrida insidiis circumdatus filius.

Hi autem venerunt cavam Spartam amplam:
Ad domum autem agebant Menelai gloriosi.
Hunc verò invenerunt exhibentem nuptiale epulum multis sodalibus.
Filiis atque filiæ eximix, suâ in domo.

Hanc quidem Achillis bellicosi filio mittebat:
(In Trojâ enim primum sponderat atque annuerat
Daturum se; illis verò dii nuptias perficiebant.
Eam utique ipse illuc cum equis & curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.)
Filio autem ex Spartâ Alektoris adducebat filiam,
Qui ei in senectute natus erat fortis Megapenthes,
E servâ: Helenæ autem dii prolem non ampliùs dabant,
Ex quo semel genuerat filiam amabilem
Hermionem, quæ speciem habebat aureæ Veneris.

Sic hi quidem epulabantur per sublimem magnam domum
Vicini, & amici Menelai gloriosi,
Oblestantes se: inter eos verò cantabat divinus cantor,
Citharam pulsans; duòque saltatores inter eos
Cantum auspicantes saltabant in medio.

Cæterum in vestibulo ædium ipsique & equi,
Telemachusque heros, & Nestoris inclytus filius,
Steterunt: progressus autem vidit præstans Eteoneus,
Sedulus famulus Menelai gloriosi;
Ivitque annunciaturus per ædes pastori populorum:

Prope autem stans verba alata dixit;
„ Hospites jam quidam isti, Jovis alumne ô Menelaë,
„ Viri duo; proli verò Jovis magni similes sunt.
„ Sed dic, an ipsis solvamus veloces equos,
„ An ad alium mittamus ire, qui eos amicè excipiat.
Hunc autem valdè indignatus allocutus est flavus Menelaus;
„ Non quidem stultus eras, Boëthide Eteoneu,
„ Antea, at quidem nunc puer veluti, puerilia loqueris.
„ Profecto jam nos, hospitalia multa depasti

- 35 ἄλλων ἀνδράπων, δεῦρ' ἰδόμεθ', αἷμα ποτὶ Ζεὺς
 ἔξοπισεν περ παύσῃ διζύος· ἄλλα λυ' ἵππους
 Πείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἔγχε βοιωθήηναι.
 "Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάρου διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλουρ
 Ὀτρηρὸς θεράποντας ἄμ' ἐσπένθει ἰοτ' αὐτῷ.
 Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώνοντας·
 40 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππεισιν κέπησι,
 Πάρ δ' ἔβαλον ζεῖας, ἀνὰ δὲ κρὶ λευκὸν ἔριξαν·
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανώνοντα·
 αὐτοὺς δ' εἰσῆγον βεῖον δόμεν· οἱ δὲ ἰδόντες
 Θυάμαζον κατὰ δῶμα διατρεφέος βασιλῆος.
 45 Ὡς γὰρ ἡελίου αἶγλη πέλεν, ἥδ' σελήνης,
 δῶμα καὶ ὑπερεφθές Μενελάου κυδαλίμιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν δρώμενοι ἐφθαλμοῖσιν,
 Ἔς ῥ' ἄσπεμνους βάντες ἐυξέσας, λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῶα λούσαν καὶ χρίσαν ἑλαίῳ,
 50 ἄμφι δ' ἔρα χλαίνας οὐλας βάλλον ἥδ' ἡχιτῶνας,
 Ἔς ῥ' ἐκ θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχέει ἐπ' ἔχευε φέρουσα
 Καλῇ, χρυσεῖν, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 Νίσσασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 55 Σίτην δ' αἰδοίη ταμὴν παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
 Δαιτρὸς δὲ κρείων πίνακας παρέθηκεν αἷρας
 Παντοίων· παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
 τὰ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 60 Σίτου ῥ' ἄπτεσθον, καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ', οἱ τινες ἐξὼν
 Ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλυλα τοκήων,
 Ἄλλ' ἀνδρῶν γένος ἐξ ἀδιοτρεφῶν βασιλῆων,
 Σικαντοῦχων, ἐπεὶ οὐ κε κακοὶ τοιοῦσδε τέκοιεν.
 65 Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοδὸς παρὰ πύονα θῆκεν,
 Ὅπ' ἐν χερσὶν ἱλὼν, τὰ ῥά οἱ γέρα πάρεσαν αὐτῷ.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
 70 Ἀγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πειθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 φράζεο, Νεστορίδη, τὰ μὲν κεχαρισμένα θυμῷ,
 Χαλκοῦ τε σερπῆν καδδώματα ἡχήμεντα,
 Χρυσοῦ τ', ἡλέκτρου τε, καὶ ἀργύρου, ἥδ' ἑλδφαντος.
 Ζηνὸς που τοιῆδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αἰλή.
 75 Ὅσσα τὰδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσφορῶντα.
 τοῦ δ' ἀγορεύοντος ζύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπειτα πτερβέντα προσήδα·
 τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἔν τις ἱρίξει·
 (ἀθάνατοι γὰρ τοῦγχε δόμοι καὶ κτήματ' ἕασιν.)
 80 Ἀνδρῶν δ' ἦκεν τίς μοι ἐρίσσεται, ἥδ' καὶ οὐκί,
 κτήμασιν· ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἠμαυρόμην ἐν νηυσὶ, καὶ δυδοάτῳ ἔτει ἤλθον·
 Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς,
 Αἰθιοπὰς δ' ἰαχόμεν, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἑρεμβοὺς,
 85 καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄνρες ἄφαρ κρατοὶ τελέθουσιν.

„ Aliorum virorum, huc venimus; sicubi Jupiter
 „ In posterum saltem liberarit ab ærumna: sed solve equas
 „ Hospitum, ipsosque introduc ad epulandum.
 Sic ait: ille. verò ex domo proruit, vocabatque alios
 Sedulos famulos, una ut sequerentur seipsum.
 Hi verò equos quidem solverunt sub iugo sudantes:
 Et hos quidem alligarunt ad equina præsepia,
 Apponebantque avenas, & hordeum album admiscuerunt;
 Currus verò posuerunt ad parietem collucentem:
 Ipsos porro duxerunt in augustam domum: hi autem videntes
 Admirabantur per domum Jovis-alumni-regis.
 Instar enim solis splendor erat, sive lunæ,
 Domum per excessum Menelai gloriosi.
 At postquam oblectati sunt videndo oculis,
 Ad labra descendentes perpolita, lavant.
 Hos verò postquam ancillæ lavant & unxerant oleo,
 Circūque chænæas villosas posuerant *ipsis* atque tunicas;
 In thronos utique consederunt *ii* juxta Atridem Menelaum.
 Aquam autem ancilla gutturnio fundebat ferens,
 Pulchro, aureo, super argenteo lebetes,
 Ad lavandum: juxta verò politam extendit mensam.
 Cibum verò veneranda proma apposuit ferens,
 Fercula multa imponens, largiens de præsentibus:
 Coquus autem carniū lances proposuit sublatis
 Diversarum: *ipsisque* apposuit aurea pocula.
 Hos etiam dextrâ prehensens allocutus est flavus Menelaus;
 „ Cibumque gustate, & gaudete: cæterum deinde,
 „ Coenam cum-gustaveritis, interrogabimus, quinam sitis
 „ Hominum: non enim vestrorum utique genus perit parentum,
 „ Sed viroꝝ gentis estis Jovis-alumnorum regum,
 „ Sceptraferorum: quippe nequaquam ignavi tales genuerint.
 Sic ait, & *ipsis* terga bovis pinguis apposuit,
 Assata in manibus eligens, quæ sibi munera apposuerant *ipsi*.
 Hi verò ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
 Cæterum postquam potus & cibi desiderium exemissent,
 Tum verò Telemachus alloquebatur Nestoris filium,
 Propè admoto capite; ut ne audirent alii;
 „ Considera, Nestoride, meo charissime animo,
 „ Ærisque splendorem, per domum sonoram,
 „ Aurique, electricæ, & argenti, atque eboris.
 „ Jovis utique talis est Olympii intus aula.
 „ Quanta hæc infinita multa! Admiratio me capit intuentem.
 Hunc autem loquentem intellexit flavus Menelaus,
 Et ipsos compellens, verba alata dixit:
 „ Filii chari, sane cum Jove mortalium hand ullus contenderit:
 „ (Immortales enim ejus sedes & possessiones sunt.)
 „ Hominum verò aut aliquis mihi contendat, aut non,
 „ Opibus: certè enim multa passus & multas vagatus
 „ Adduxi in navibus, & octavo *domum* anno veni:
 „ Ad Cyprum, Phœnicemque, & Ægyptios vagatus,
 „ Æthiopsque adii, & Sidonios, & Erembos,
 „ Et Libyam, ubi utique agni præcincti cœnati sunt.

- Τρις γὰρ τίκται μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 Ἐνθα μὲν οὔτε ἑναξὶ ἐπιδευῆς, οὔτε τι ποιμῆν,
 Τυροῦ καὶ κραιῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
 Ἄλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηγεγνὸν γάλα θῆσαι.
- 90 Ἔως ἐγὼ περὶ καίνα πολλὸν βίοτον συναγαίρων
 Ἠλύμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,
 Λάδρη, ἀνωίξι, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο.
 Ὡς οὔτοι χεῖρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
 Καὶ πτερόν τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἳ τινες ὑμῖν
- 95 Εἰσὶν· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαίον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
 Εὐ μάλα ναιετάοντα, καχανόβτα πολλὰ καὶ ἰσθλά.
 Ὡν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 Ναίειν, οἳ δ' ἄνδρες σβοὶ ἔμμεναι, οἳ τὸτ' ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἱκὰς Ἀργεὺς ἰπποβότοιο.
- 100 Ἄλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Πολλάνεις ἐν μαγάρῳσι κατήμενος ἡμετέροισιν,
 Ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Παύσμαι· αἰψήρως δ' ἄκρος κρυεροῖο γόοιο.
 Τῶν πάντων οὐ τόσσον δδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
- 105 Ὡς ἐνδὲς, ὅτε μοι ὕπνον ἀπαχθαίρει καὶ ἰδυδὴν
 Μνωμένῃ· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησιν,
 Ὅσο' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τὰ δ' ἔρ' ἔμελλεν
 Αὐτῷ κῆδ' ἔσσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἕλκεσσιν
 Κεῖνου, ὅπως δὴ θηρὸν ἀποίχεται· οὐδέ τι ἴδμεν,
- 110 Ζῷει ὅγ', ἣ τέθνηκεν. Ὀδύρονται νῦν που αὐτὸν
 Λαέρτης θ' ὁ γέρον καὶ ἰχέφρων Πηνελόπεια,
 Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαυτ' ἐνὶ οἴκῳ.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔρα πατὴρ δ' ὕφ' ἱμερον ἔρρε γόοιο.
 Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατὴρ ἀπούσας,
- 115 Χλαῖναν πορφυρεῖν ἔνν' ὀφθαλμοῖν ἀνσυχῶν
 Ἀμφοτέρωσιν χερσὶ· νόησε δὲ μιν Μενέλαος·
 Μερμήριξε δ' ἐπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 Ἥ μιν αὐτὸν πατὴρ ἐάσειε μνησθῆναι,
 Ἥ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἵκασά τε μυθήσαιο.
- 120 Ἔως δ' ταυτ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 Ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυάδεος ὑφορόφοιο
 Ἠλυθεν, Ἀρτίμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα·
 Τῇ δ' ἔρ' ἔμ' Ἀδρήσῃ κλισίῃν εὐτυκτον ὄθηκεν·
 Ἀλκίππῃ δὲ τάπητα φέρον μαλακοῦ ἑρίοιο·
- 125 Φυλῷ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔδωκε
 Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δάμαρ, ὅς ἐναι' ἐνὶ Θήβῃς
 Αἰγυπτίῃς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματι κείται·
 Ὅς Μενελάῳ δῶκε δὴ ἀργυρέας ἀσκαμένθους,
 Δοιούδας δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
- 130 Χρῆρι δ' αὖθ' Ἑλένῃ ἕλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
 Χρυσῇν τ' ἡλεκάτην, τάλαρόν θ' ὑπόμυκλον ἔκασσεν,
 Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλει κειράαντο.
 Τὸν ἴα οἱ ἀμφίπολος φυλῷ παρέθηκε φέρουσα,
 Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
- 135 Ἠλεκάτῃ τετάνυστο, ἰοδυβίς εἶρος ἔχουσα.
 Ἐξέτο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ θρήνης πόσιν ἦεν.
 Αὐτίκα δ' ἔγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἵκασα·

„ Ter enim pariant oves integrum per annum.
 „ Ibi quidem neque herus indigens est, neque omnino pastor,
 „ Cæci & carniū, neque dulcis lactis:
 „ Sed semper præbent per-totum-annum lac mungendum.
 „ Dum ego circa illa multas facultates colligens
 „ Errabam, interea mihi fratrem alius interfecit,
 „ Clam, ex-improvisò, dolo perniciosæ uxoris.
 „ Adeò nequaquam gaudens hisce facultatibus impero.
 „ Et ex patribus ista debetis audivisse, quicumque vobis
 „ Sint: quandoquidem valdè multa passus sum, & peridi domum,
 „ Perquam habitantibus commodâ, continentem multa & pretiosa,
 „ Quorum utinam vel tertiam habens in sedibus partem
 „ Habitarem; viri autem salvi essent, qui tum perierunt
 „ Trojâ in lætâ, longè ab Argis equis apto.
 „ Sed tamen omnes quidem lugens & deslens,
 „ Crebrò domi desidens nostræ,
 „ Interdum quidem luctu mente oblector, interdum verò rursus
 „ Quiesco: cita, nempe satietas molesti luctus.
 „ Horum omnium-causâ non tantum lugeo, veratus licet,
 „ Ut unius-gratiâ, qui utique mihi somnum invisum-facit & cibum
 „ Recordanti: quoniam nullus Græcorum tanta elaboravit,
 „ Quanta Ulysses elaboravit & pertulit: huic autem destinatū erat,
 „ Ipsi dolores ut-essent, mihi verò mœror semper gravissimus
 „ Ejus-causâ; quoniam diu longe abest; neque quid scimus,
 „ Vivâtne ille, an mortuus sit. Deslent utique illum
 „ Laërtesque senex, & prudens Penelope,
 „ Telemachusque, quem reliquit recens-natum in domo.
 Sic ait: huic autem ob patrem desiderium excitavit luctus.
 Lachrymam verò à palpebris humi demisit, de patre audiens,
 Chlœnam purpuream oculis prætendens
 Utrâque manu: observavit autem ipsum Menelaus;
 Deliberavitque deinde in mente & in animo,
 An eum ipsum patris sineret meminisse,
 An prior interrogaret, singulâque diceret.
 Dum ille hæc deliberabat in mente & in animo,
 Helena ex thalamo odorifero excelsò
 Egressa est, Dianæ aureum-arcum-habenti similis:
 Huic autem statim Adrasta sellam benè-factam apposuit:
 Alcippe verò tapetem ferebat mollis lanæ:
 Phylo autem argenteum calathum ferebat, quem illi dedit
 Alcandra, Polybi uxor, qui habitabat in Thebis
 Ægyptiacis, ubi plurimæ in ædibus possessiones jacent:
 Qui Menelao dedit duo argentea labra,
 Geminòsque tripodas, decemque auri talenta.
 Scorsum verò insuper Helenæ uxor dedit pulchra dona,
 Aureamque colum, calathumque sub-rotatum præbuit,
 Argenteum, auro verò labia munita erant.
 Hunc utique ei ancillâ Phylo apposuit ferens,
 Filo elaborato repletum: cæterum super eum
 Colus extensa erat, violaceam lanam habens.
 Sedit autem Helena in sellâ, scabellum verò sub pedibus erat.
 Continuo autem illa verbis maritum interrogabat singula;

- Ἴδμεν δ' ἡ, Μενέλαε διοτρεφές, οἵ τινες εἶδε
 Ἄνδρ' ἐρχετόντων ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
 140 Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἔρειν; κέλεται δέ με θυμός.
 Οὐ γάρ πω τινά φημι δοικόντα ἰδεῖν ἰδέσθαι
 Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα, (σίβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,) ὥς
 ὧς δ' Ὀδυσσεύος μεγαλήτορος υἱὲ ἴοικε
 Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλαπτε νέον γοργαυτ' ἐν δίκῃ
 145 Κείνος ἄνδρ', ὅτ' ἑμαιο κυνώπιδος εἶνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἥλαδ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον ἑρσύν ἑρμυίνοντας.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὥς σὺ εἴσκεις·
 Κεῖνον γὰρ τοιοῖδε πόδες, τοιοῖδε τε χεῖρες,
 150 Ὀφθαλμῶν τε βολαὴ, κεφαλῇ τ', ἐφ' ὧν ἑβέ τε χαῖται.
 Καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἄμφ' Ὀδυσῆϊ.
 Μυθεόμην, ὥσα κεῖνος διζύσας ἐμόγησεν
 Ἄμφ' ἑμοί· αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὅπ' ἐφύσει δάκρυον εἶβε.
 Χλαῖναν πορφύρεην ἔντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών.
 155 Τὸν δ' αὖ Νεστωρίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἠΐδα·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφές, ἕρχεσθαι λαῶν,
 Κεῖνου μέντοι δ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὥς ἀγορεύεις·
 Ἀλλὰ σαόφρων ἐγὼ, νεμεσῶται δ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὧς ἰλθὼν τοπρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνεин
 160 Ἄρτα σέθεν, τοῦ νῆϊ, θεοῦ ὥς, τερπόμεθ' αὐδῇ.
 Αὐτὰρ ἐμὲ πρόειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 Τῷ ἅμα πομπὴν ἔπεσθαι· ἐέλδοτο γάρ σε ἰδέσθαι,
 Ὅφρα οἱ ἢ τι ἔπος ὑποθήσεται, ἢ τι ἔργον.
 Πολλὰ γὰρ ἔλγ' ἔχει πατὴρ πάϊς οἰχομένοιο,
 165 Ἐν μεγάροις, ἢ μὴ ἄλλοι κοσμητῆρες ἔωσιν·
 ὧς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν εἰχεται, οὐδ' οἱ ἄλλοι
 Εἶς, οἱ κεν κατὰ δῆμον ἀλλάλοισιν πακύνεται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνδρός υἱὸς ἐμὸν δῶ
 170 ἴκει, ὃς εἶνεκ' ἑμαιο πολλοὺς ἐμόγησεν ἀέθλους·
 Καί μιν ἔφην ἰλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
 Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεῖρ ἕλα νόσον ἔδωκε
 Νηυσὶ θεῶσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύσκη Ζεὺς.
 Καί κεν οἱ Ἀργεῖ νάσσα πόλιν, καὶ δῶματ' ἔτευξε,
 175 Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν εὖν κτήμασι καὶ τέκνῳ ἢ,
 Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
 Ἀἷ περιναϊετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἑμοὶ αὐτῷ.
 Καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἔντες ἐμισγόμεθ'· οἷδ' κεν ἡμέας
 Ἀλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένῳ τε,
 180 Πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν που μέλλεν ἀγασσέσθαι θεοὶ αὐτῶς,
 Ὅς κείνον δύνῃον ἀνδρσίμον οἶον ἔθηκεν.
 ὧς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὅφ' ἱμερον ὤρε γόοιο.
 Κλαῖε μὲν Ἀργεῖν Ἑλένη Διὸς ἐκγοργαυτῆ,
 185 Κλαῖε δὲ Τηλεμάχῳς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος·
 Οὐδ' ἔρα Νέστωρος υἱὸς ἀδακρύτων ἔχεν ὄσσε·
 Μνήσκατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Τὸν ἑ' Ἡοὺς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαῆς υἱός·
 Τοῦ δ' ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεια πτερθέντ' ἀγόρευεν·
 190 Ἀτρεΐδῃ,

„ Scindſne jam, Menelaë Jovis-alumne, quānam hi
 „ Hominum glorientur veniſſe noſtram domum?
 „ Mentiar, an verum dicam? jubet autem me animus.
 „ Nondum enim ſæc ullum puto ſimilem adeo vididiſſe
 „ Neque virum neque mulierem, (admiratione me tenet afficiem-
 „ Ut iſte Ulyſſis magnanimi filio ſimilis (tem;)
 „ Telemacho, quem reliquit recens-natum in domo
 „ Ille vir, quando mei inverecundæ gratia Achivi
 „ Veniſtiſ ad Trojam, bellum ſævum excitantes.

Hanc autem reſpondens allocutus eſt flavus Menelaus:

„ Sic nunc & ego exiſtimo, ut tu conjicis:
 „ Illius enim ejuſmodi pedes, ejuſmodique manus,
 „ Oculorumque jaſtus, caputque, & ſupernè comæ.
 „ Et nunc ſane ego recordatus Ulyſſis,
 „ Loquebar, quantas ille ærumnas patiens toleraverit
 „ Pro me: at hic amaram à palpebris lachrymam ſtillabat,
 „ Chlænam purpuream oculis obtendens.

Hunc verò ruriſus Neſtorides Piſiſtratus contrà allocutus eſt:

„ Atride Menelaë, Jovis-alumne, dux populorum,
 „ Illius quidem hic filius eſt verè, quemadmodum dicis;
 „ Sed modeſtus eſt, indignumque putat in animo,
 „ Huc proſectus primùm, interpellationes proferre
 „ Coram te, cujuſ nos, dei tanquam, delectamur voce.
 „ Cæterùm me præmiſit Gerenius eques Neſtor,
 „ Hunc ſimul comes ut ſequerer; cupiebat enim te videre,
 „ Ut ei aut ſermonem aliquem ſuggereres, aut aliquod opus.
 „ Plurimos enim dolores patitur ob patrem filius abſentem,
 „ Domi ſuæ, cui non alii auxiliatores ſunt:
 „ Sic nunc Telemacho eſt: hic quidem abeſt, neque ei alii
 „ Sunt, qui per populum avertant calamitatem.

Hunc autem viciffim reſpondens allocutus eſt flavus Menelaus:

„ Papæ! certè perquàm-amici viri filius meam domum
 „ Venit, qui mei gratiâ plurima ſubiit certamina:
 „ Atque ipſum cogitabam huc-proſectum me amicè-excepturum
 „ Argivos, ſi nobis ſuper mare reditum dediſſet (præter alios
 „ Navibus velocibus fieri Olympius latè-tonans Jupiter.
 „ Et ſanè ei in Argo condidiſſem urbem, & ædes ædificaviſſem,
 „ Ex Ithacâ adducto cum facultatibus & filio ſuo,
 „ Et omni populo, unâ urbe evacuata,
 „ Earum quæ circum-habitantur, imperanturque à me ipſo.
 „ Et crebrò hic exiſtentes unâ fuiſſemus-verſati: neque nos
 „ Aliud diremiſſet amantesque oblectantèſque nos,
 „ Antequàm mortis nigra nebula obtexiſſet.
 „ Sed hæc quidem futurum erat, ut invideret deus ipſe,
 „ Qui illum infelicem abſque-reditu ſolum reddidit.

Sic ait: hiſ verò omnibus deſiderium excitavit lætæ.

„ Flebat quidem Argiva Helena ex-Jove-nata;
 „ Flebat etiam Telemachusque & Atrides Menelaus:
 „ Neque ſanè Neſtoris filius abſque-lachrymis habebat oculos;
 „ Recordabatur enim in animo eximii Antilochi;
 „ Quem ſcilicet Aurora interfecit ſplendide inclutus filius;
 „ Huius ille recordatus verba alata dixit;

„ Atride.

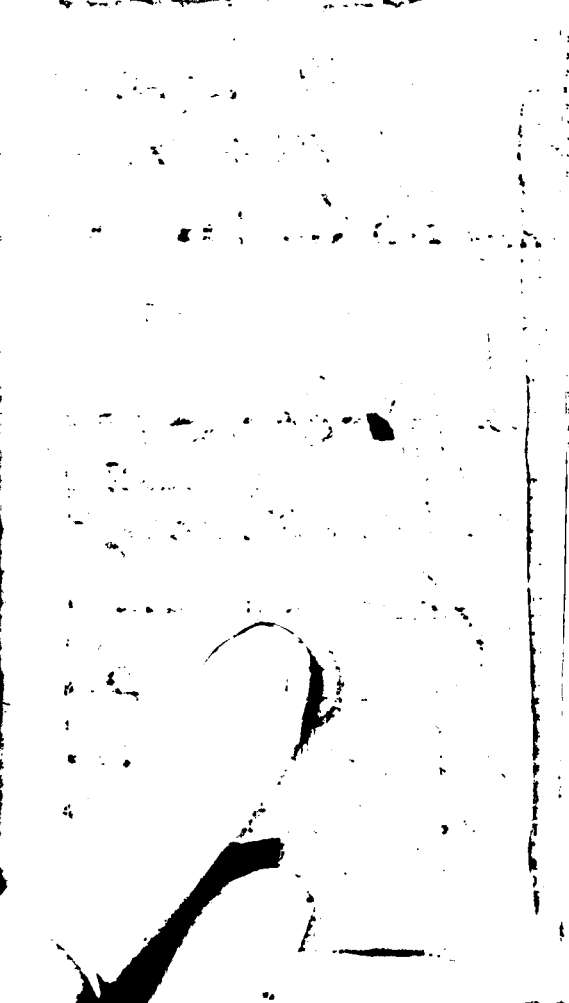
- 190 Ἀτρείδῃ, περί μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶπε
 Νέστωρ Φάσχ' ὃ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησάμεθα σεῖο
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἱέροισιν.
 Καὶ νῦν, εἴτι που ἐστὶ, πίθοί μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
 Τέρπομαι δούρῳ μενοειδέϊ· ἀλλὰ καὶ ἦδ' ἔτι
 205 ἔσεται ἡριγένεια· νεμεσῶμαι γὰρ μὲν οὐδὲν
 Κλαίειν, ὅς κα θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσκη.
 Τοῦτό νυ καὶ γάρ με οἶον διζυροῖσι βροτοῖσι,
 Κεῖρασθαι τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
 Καὶ γὰρ ἔμδς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὔτι κῆρυξ
 200 Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
 Ἦντησ', οὐδ' ἴδον· περί δ' ἄλλων Φασὶ γενέσθαι
 Ἀντίλοχον, περί μὲν θέειν ταχύν, ἥδ' ἀμυγνῆν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
 205 εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὅς προγενέσθερος εἴη·
 (τοῖου γὰρ καὶ πατὴρ, ὃ καὶ πεπνυμένον βάσεις·
 εἶτα δ' ἀρίωντος γόνος ἀνέρος, ἦ τε Κρονίων
 Ὀλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε.
 ὣς νῦν Νέστορ δῶκε διαμπερές ἤματα πάντα,
 210 αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
 Τίεας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.)
 Ἡμεῖς δὲ κλυθμόν μὲν ἔασομεν, ὅς περ ἐτύχη·
 Δόρπου δ' ἐξαυτίς μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 Χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἡὔδαν περ ἔσονται
 215 Τηλεμάχῃ καὶ ἔμοι, διαειπόμεν ἀλλήλοισιν.
 ὣς ἔφατ'· Ἀσφαλίων δ' ἔρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
 Ὅτρηρος θαλάσῃ Μενελάου κυδάλιμοι.
 Οἱ δ' ἐπ' ἐνείπῃ ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἔαλλον.
 Ἐνθ' αὐτ' ἔλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὶς ἐκγεγαυῖα·
 220 αὐτίκ' ἔρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
 Νηπενθὲς τ' ἔχολόν τε, κακῶν ἐπιλήθον ἀπάντων·
 Ὅς τὸ καταβρέξειεν, ἐπὶν κρητῆρι μυγίῃ,
 Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
 Οὐδ' εἰ οἱ καταθαναιὴ μήτηρ τε πατήρ τε,
 225 Οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱόν,
 Χαλκῆ δ' ἠΐθεον, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρέσσε.
 Τοῖα Διὶς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μνηστῆντα,
 230 Ἐσθλὰ, τὰ οἱ Πολύδαιμον πόρην Θῶνος παράκοιτις,
 Αἰγυπτίη· τῇ πλεῖστα φέροι Ζεῖδος ἥρουρα
 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ.
 Ἰητὴρ δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
 Ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιθόνος εἰσι γενέθλης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἐνόηκε, κέλευσέ τε οἶνοχοῆσαι,
 Ἐξαυτίς μῦθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 235 Ἀτρείδῃ Μενέλαε, διοτρεφές, ἥδ' ἀκαὶ οἶδ' ἔτι
 Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, (ἐτάρ σε) ἔλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ
 Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε δίδοι· δύναται γὰρ ἔκαστα·)
 ἦτοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
 Καὶ μῦθοις τέρασθε· λοικῶτα γὰρ καταλέξω.
 240 Πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,

119 Ed

130 Q

Per
fer
non
et pa
cy

m.
e,
2uot

„ Atride, suprà quidem alios mortales te prudentem esse
 „ Nestor dicebat senex; quandò mentionem-faceremus tui
 „ Suis in ædibus, & nos mutuò alloqueremur.
 „ Quare nunc, si fortè licet, pareas mihi; non enim ego
 „ Delector flens inter-coenandum: sed & Aurora
 „ Aderit manè-genita: molestè quidem neutiquàm fero
 „ Deslere eum, quicumque mortuus fuerit mortalium, & fatum
 „ Hic nimirum & honos solus est miseris mortalibus, (obienit,
 „ Tonderèque sibi comam, profundereque lachrymas à genis.
 „ Etenim meus mortuus est frater, neutiquàm ignavissimos
 „ Argivorum: debes autem tu nosse: non enim ego
 „ Cogressus sum, neque vidi: suprà autem alios dicunt fuisse
 „ Patilochum, suprà quidem currendo velocem, atque bellatorem,
 „ Cui autem respondens allocutus est flavus Menelaus:
 „ O amice, quandoquidem talia dixisti, quæcunque prudens vir
 „ Diceret & faceret, etiam qui major-natu esset:
 „ (Talis enim & patris es, quare etiam sapienter loqueris.
 „ Facile autem conspicua est proles viri; cui Saturnius
 „ Felicitatem destinaverit & uxorem-ducenti & nascenti.
 „ Quemadmodum nunc Nestori dedit perpetuò diebus omnibus,
 „ Ipsum quidem molliter senescere in ædibus,
 „ Filios porrò prudentes, & hastà esse optimos.)
 „ Nos verò fletum relinquemus, qui prius incidit:
 „ Coenæ autem rursus memores sumus, manibusque aquam
 „ Infundant: sermones autem etiam manè erunt
 „ Telemacho & mihi, ad colloquendum invicem.
 Sic ait: Asphalion verò aquam manibus infundebat,
 Sedulus famulus Menelai gloriosi.
 Hi verò ad cibos paratos appositos manus extendebant:
 Tum verò aliud cogitavit Helena è Jove nata:
 Protinus utique in vinum misit medicamen, unde bibeant,
 Lactui iræque adversum, malorum oblivionem-inducens omnium:
 Qui illud biberit, postquàm crateri mixtum fuerit,
 Non totà-die profuderit lachrymas per genas,
 Neque si ei mortui fuerint matrèque patrèque;
 Neque si ei coràm fratrem, aut charum filium,
 Ferro trucidàrint, ipse verò oculis viderit.
 Talia Jovis filia habebat medicamina efficacia,
 Bona, quæ ei Polydamna præbuit Thonis uxor,
 Ægyptia; ubi plurima producit alma terra
 Medicamina, multa quidem bona mixta, multa autem perniciofa,
 Medicus verò unusquisque peritus suprà omnes
 Homines: sane enim Pæonis sunt ex generatione.
 Cæterum postquàm immiserat, jusseratque vinum fundere,
 Denuò verbis excipiens allocuta est;
 „ Atride Menelaë, à Jove-nutrite, atque etiam hi
 „ Virorum fortium filii, (enim verò Deus alias in alium
 „ Jupiter bonumque malumque dat; potest enim omnia:)
 „ Sanè nunc convivamini, sedentes in ædibus,
 „ Et sermonibus delectamini: convenientia enim ordine-dicam.
 „ Omnia quidem non ego enarrare queam, neque nominare,
 „ Quot

- ὅσσοι Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος εἰσιν ἡέλοιο·
 Ἄλλ' οἶον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
 Αὐτὸν μιν πληγῇσιν ἀεικέλυσσι δαμάσσας,
 245 Σπεῖρα κακ' ἄμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῇ ἰοικῆς.
 Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδου πόλιν εὐρυάγυιαν.
 Ἄλλω δ' αὐτὸν Φωτὶ κατακρύπτων ἦϊσκε
 Δάκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἦν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Τῷ ἱκέλος κατέδου Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν
 250 Πάντες. ἰγὼ δέ μιν οἷη ἀνέγνων τοῖον ἰόντα,
 Καὶ μιν ἀνηρώτων· ὃ δὲ κερδοσύνη ἀλλείνεν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μιν ἰγὼν ἰλθεὺν καὶ χεῖρον ἱλαίῳ,
 Ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσα, καὶ ὤμοσσε καρτερὸν ὄρκον,
 Μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσσεύα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
 255 Πρὶν γε τὸν ἐς νῆας τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
 Καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 Πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκῷ,
 Ἥλθε μετ' Ἀργεῖους· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶαί λίσ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἔμην κῆρ
 260 Χαῖρ', ἔπει ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
 Ἀψ' οἰκόνδ'. ἔτην δὲ μετέζενον, ἦν Ἀφροδίτῃ
 Δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κείσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἰῆς,
 Παῖδά τ' ἔμην νοσφισσαμένη, βάλαμόν τε, πόσιν τε,
 Ὅψ' τευ δευόμενον, οὐτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι εἶδος.
 265 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπας.
 Ἦδη μὲν πολέων ἰδάνη βουλήν τε νόον τε
 Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλήν δ' ἐπελήλυθα γαίαν·
 Ἄλλ' εὖπερ τοιούτων ἰγὼν ἴδον ἐφθαλμοῖσιν,
 270 Οἶον Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ·
 Οἶον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ.
 Ἰππῳ ἐνὶ ξυσῇ, ἴν' ἐνήμεθα πάντες ἔρισι
 Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 Ἥλθες ἔπειτα σὺ κείσε· κτευστέμεναι δέ σ' ἔμελλε
 275 Δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κύδος δρέξαι·
 Καὶ τοι Διήφοβος θεοείκελος ἔσπετ' ἰούσῃ.
 Τρὶς δὲ περίσειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφύωσα,
 Ἐπ' ὄνομα κλήδην Δαναῶν δινόμαζες ἄριζους,
 Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἔσκουσ' ἀλόχοισιν.
 280 Αὐτὰρ ἰγὼ, καὶ Τυδείδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἡμενοὶ ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
 Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν δρμηθέντε,
 Ἥ ἐξελθέμεναι, ἣ ἔνδοθεν αἰψ' ὑπακοῦσαι·
 Ἄλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένῳ περ.
 285 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν·
 Ἀντικλὸς δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπείεσσιν
 Ἥθελεν· ἄλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστανι χερσὶ πίεζε
 Νωλεμέως κρατερῇσι, σώσει δὲ πάντας Ἀχαιοὺς·
 Τόφρα δ' ἔχ', ὅφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
 290 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνυ·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφέϊ, ὄρχαμε λαῶν,

Ἄλγιον·

„ Quot Ulyssis patientis sunt certamina :
 „ Sed qualiter istud fecit, & sustinuit fortis vir
 „ Populo in Trojanorum, ubi passus estis arumnas Achivi.
 „ Scipsum plagis indecentibus domans,
 „ Pannos viles circumjiciens humeris, servo similis,
 „ Virorum hostilium ingressus est urbem latam.
 „ Alii verò seipsum viro celans assimilabat
 „ Mendico, qui nequiquam talis erat apud naves Achivorum :
 „ Huic similis ingressus est Trojanorū urbem, illi verò ignorabant
 „ Omnes : ego verò ipsum sola agnovi talem existentem,
 „ Et ipsum interrogabam : ille verò astutiā tergiversabatur,
 „ Sed cum jam ipsum lavissem & unxissem oleo,
 „ Vestibusque induissem & juravissem firmum juramentum,
 „ Non prius Ulyssē Trojanis me prodituram,
 „ Quam ipse ad naves veloces tentoriisque pervenisset :
 „ Et tum demum mihi omnem mentem aperuit Achivorum.
 „ Plurimos autem Trojanorum cum interfecisset longo ferro,
 „ Ivit ad Argivos : astutiæ famam verò deportavit multam.
 „ Ibi aliæ Trojanæ stridulæ ejulabant : sed meum pectus
 „ Gaudebat : nam jam mihi cor versum erat ut redirem
 „ Rursus domum : noxam verò desiebam, quod Venus
 „ Dederat, quando me duxit illuc charā à patriā terrā,
 „ Filiamque meam separans, thalamūque, maritūque,
 „ Nullius rei indigentem, neque quo-ad mentem, neque omnia.
 „ Hanc autem respondens allocutus est flavus Menelaus ; (formam.
 „ Sanè hæc utique omnia, uxor, rectè dixisti :
 „ Jam quidem multorum cognovi consiliūque mentemque.
 „ Vironum heroum, multamque per-agravi terram :
 „ Sed nondum talem ego vidi oculis,
 „ Quale Ulyssis patientis erat charum cor ;
 „ Quale etiam illud fecit, & sustinuit fortis vir,
 „ Equo inposito, ubi insidebamus omnes optima
 „ Argivorum, Trojanis cædem & fatum ferentes.
 „ Venisti deindè tu illuc : jussisse autem te videbatur
 „ Deus, qui Trojanis volebat gloriam præbere ;
 „ Et te Deiphobus deo-similis sequebatur profectam.
 „ Ter autem circumlustrasti cavas insidias attractans,
 „ Nominatim verò Danaorum nominabas optimos,
 „ Omium Argivorum vocem assimilans uxoris.
 „ Cæterum ego & Diomedes & nobilis Ulysses,
 „ Sedentes inter medios, audivimus ut vocasti.
 „ Nos quidem ambo prompti-eramus facto-impetu,
 „ Aut exire, aut intus protinus respondere ;
 „ At Ulysses prohibuit & continuit quantumvis cupidus
 „ Ibi alii quidem omnes tacebant filii Achivorum :
 „ Anticlus verò te solus excipere verbis
 „ Volebat ; sed Ulysses os manibus comprimebat
 „ Indefinenter robustis, servavitque omnes Achivos :
 „ Tandem autem detinuit, donec te seorsū abduxisset Pallas Minerva.
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contrā allocutus est ; (va,
 „ Atreide Menelaë, Jovis-aluane, dux populorum,
 „ De-

- "Αλγισον· οὐ γάρ οἱ τι τάγ' ἤκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 Οὐδ' εἰ οἱ κραδίη γε σιδηρὴν ἔνδοθεν ἦεν.
 "Αλλ' ἔργετ', εἰς εὐνὴν τρέπετ' ἡμέας, ὅφρα παν ἦδη
 295 ἴκνην ὑπο γλυκερῷ τερπώμεθα κοιμηθέντες.
 "Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖη δ' Ἑλένη δμῳῆσι κέλυσσε
 Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 Πορφύρε' ἔμβασσεν, κορβῆσαι τ' ἐφύπερθε τέκνητας,
 Χλαῖνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἵσασθαι.
 300 Αἰ δ' ἴσαν ἐκ μαγάρου, δῶκε μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
 Δέμνια δὲ κορβῆσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἤγε κήρυξ.
 Οἱ μὲν ἔρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
 Τηλέμαχος δ' ἦρως, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός.
 Ἀτρεΐδης δὲ κάθευδε μυχαῖ δόμου ὑψηλοῦ,
 305 Πᾶρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο διὰ γυναικῶν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Πρηνυτ' ἔρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὴς Μενέλαος,
 Εἰμυτα ἰσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσαστο καλὰ πέδιλα·
 310 Βῆ δ' ἵμεν ἐκ θαλάμῳ βαῖν' ἐναλίγκιος ἄντην,
 Τηλεμάχῳ δὲ παρῖξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίπτε δὲ σε χρεῖω δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἦρως,
 Ἐς Λακεδαιμόνα διᾶν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 Δῆμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἔνισπε.
 315 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφὲς ὄρχαμα λαῶν,
 Ἥλυθον, εἰτινά μοι κληιδόνα πατρός ἐνίσποις;
 Ἐσθίεται μὲ οἶκος, ὕλῳ δὲ πόνα ἔργα.
 Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δῆμος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 320 Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσιν, καὶ εἰλίποδας ἔλικας βούς,
 Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
 Τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούνατ' ἱκάνομαι, αἶκ' ἐβέλησθα·
 Κεῖνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἵπου ὅπως
 Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἔκουσας
 325 Πλαζομένου· πέρι γάρ μιν διζυρὸν τέκε μήτηρ.
 Μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων.
 Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντητας ὀκνηπῆς.
 Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς ἐτῆλδς Ὀδυσσεὺς
 ἦ ἔπος, ἢ τί ἔργον, ὅπως εἰς ἐξετέλεσσε
 330 Δῆμῳ ἐν Τρώων, ὅθι πάτχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
 Τῶν νῦν μοι μνήσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἔνισπε.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος;
 "ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 Ἦθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἔδντες.
 335 "Ὡς δ' ὑπὸτ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῦ λεόντος
 Νεβροῦς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς,
 Κνημοὺς ἐξερέσσι καὶ ἄγχεα ποιήεντα
 Βοσκομένη, δ' δ' ἔπειτα εἰς εἰρήλυσεν εὐνὴν,
 Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
 340 "Ὡς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφῆσει.
 Αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,
 Τοῖος ἔδωκ' οἷός ποτ' ἐκτιμένη ἐνὶ Λίσσῃ.

- „ Durius est: non enim ei ista depulerunt tristem mortem,
 „ Neque si ei cor ferreum intus esset.
 „ Sed agite, ad cubile mittite nos, ut jam
 „ Somno à dulci delectemur cubantes.

Sic ait: Argiva autem Helena ancillis præcepit

Cubilia sub porticu ponere, & stragula pulchra
 Purpurea injicere, sterneréque suprà tapetas,
 Lænásq; imponere villosas superne quibus amicerentur.

Illæ verò iverunt ex ædibus facem in manibus habentes:

Cubilláque straverunt; hospites verò ducebat præco.

Ac quidem in vestibulo domàs illic cubarunt

Telemachusque heros, & Nestoris inclytus filius.

Atrides verò dormiebat in recessu domus excelssæ,

Juxtaque Helena sinuoso-peplo cubavit nobilissima mulierum.

Quandò verò manè-genita apparuit rosea-digitos aurora,

Surrexit utique ex lecto bello-strenuus Menelaus,

Vestes indutus; acutum verò gladium circumposuit humero,

Pedibusque nitidis subligavit pulchros calceos:

Perrexit verò ire ex thalamo deo similis coram:

Telemacho autem assidebat, verbumque fecit, dixitque;

„ Quenam autem te necessitas huc duxit, Telemache heros,

„ Ad Lacedæmona nobilem, per lata dorsa maris?

„ Publica res, an privata? hoc mihi verè dic.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;

„ Atride Menelaë, Jovis-alumne, dux populorum,

„ Veni, siquam mihi famam de patre diceres:

„ Comeditur mihi domus, pereunt verò pingua opera:

„ Hostilium autem virorum plena domus, qui mihi perpetuè

„ Pecora plurima mactant, & flexipedes camuros boves,

„ Matris meæ proci, superbâ-contumeliâ instructi.

„ Propterea nunc ad tua genua venio, si velis

„ Illius sevam mortem indicare, sicubi vidisti

„ Oculis tuis, aut alterius sermonem andivisti

„ Errantis: suprà-modum enim ipsum ærumnosum peperit mater.

„ Neque quicquam me veritus blandiaris, neque misertus,

„ Sed planè mihi enarra, quemadmodum tibi contigit videre.

„ Precor, si unquam tibi aliquod pater meus bonus Ulysses

„ Aut dictum, aut etiam factum, pollicitus effecit

„ Populo in Trojanorum, ubi passi estis ærumnas Achivi;

„ Horum nunc mihi memento, & mihi verum dic.

Hunc autem graviter ingemiscens allocutus est flavus Menelaus;

„ Papæ! Certè utique perquam-fortis viri in cubili

„ Volebant cubare, imbelles ipsi cum-sint.

„ Ut verò cum in lustrò cerva fortis leonis

„ Hinnulos ubi-collocarit recens-genitos lactentes,

„ Jura investigat, & valles herbosas

„ Pascens; ille verò deinde suum ingressus est cubile,

„ Et utrisque illis duram mortem inferet:

„ Ita Ulysses illis durum fatum inferet.

„ Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,

„ Talis existens, qualis olim, benè-conditè in Lesbo,

„ Con-

- Ἐξ ἔριδος φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἄνακτα,
 Κάδ' δ' ἔβαλε κρατερῶς, καχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
- 345 Τότος ἔην μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
 Πάντας κ' ὠκύμοροι τε γενοίαιτο πικρόγαμοί τε.
 Ταῦτα δ' ἄμ' εἰρωτῆς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔργωγῃ
 Ἄλλα παρὲξ εἰποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω·
 Ἄλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἄλιος νημερτῆς,
- 350 Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπιπαύσω.
 Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 Ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τελέεσσας ἐκατόμβας·
 Οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνησθαι ἰφετμέων.
 Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύς ἐνὶ πόντῳ,
- 355 Αἰγύπτου προπάροιθε, (Φάρον δ' εἰ κικλήσκουσι,)
 Τόσσον ἄνευδ', ὅσσον τε πανημερίῃ γλαφυρῇ νῆος
 Ἦνυσεν, ἥ λιγυρὸς εὖρος ἐπιπνεύεισιν ὀπισθεν.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖρομος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἴστας
 Ἔς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
- 360 Ἐνθά μ' εἰκόσιν ἡματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' εὖρος
 Πνεύοντες φαίνοντο ἄλιαιές, οἳ ῥά τε νῆων
 Πιομητῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῦτα θαλάσσης.
 Καὶ νῦ καὶ ἥϊα πάντα κατέφθιτο, καὶ μίνα' ἀνδρῶν,
 Εἰ μή τίς με θεῶν δλοφύρατο, καὶ μ' ἱσάνει,
- 365 Πρωτὸς ἰφθίμου θυγάτηρ, ἄλσιοιο γέροντος,
 Εἰδομένη, τῇ γὰρ ῥα μάλιστ' αἶψα θυμὸν ὄρινα·
 Ἦ μ' οἷα ἔρροντι συνήντετο, νόσφιν ἐταίρων.
 Αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυόεσσον
 Γυμναστοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτιυρ δὲ γαστέρα λιμὸς.
- 370 Ἦ δ' ἔμευ ἔγχε σῶσα, ἔπος φέτο φάνησέν τε·
 Νῆπιος εἰς, ὃ ξεῖνε, λίην τόσσον, ἥλ' χαλκίφρων,
 Ἦδ' ἐκὼν μάστιγος, καὶ τέρεται ἔλγεα πάσχων,
 Ὡς δὴ δῆθ' ἐνὶ νῆσῳ ἱρκεται, οὐδέ τι τέκμηρ
 Εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἐταίρων.
- 375 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἐκ μὲν τοι ἔρην, ἥτις σύ περ ἔσσι θεῶν,
 Ὡς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν κατερύκομαι, ἀλλὰ νυ μέλλω
 Ἀθανάτους ἀλιτῆσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 Ἄλλὰ σύ περ μοι εἰπέ, (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,)
- 380 Ὅσις μ' ἀθανάτων παδᾶ καὶ ἔδῃσε κελεύθου·
 Νόσον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 Ὡς ἰφάμην· ἡ δ' αὖτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶν·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Πωλεῖται τις δεῦρο γέρον ἄλιος νημερτῆς,
- 385 Ἀθανάτος Πρωταῖς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης
 Πάσης βάνθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 Τόνδε τ' ἔμην Φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἥδ' ἐκείνοισι,
 Τόνγ' εἰπὼς σὺ δύναιο λοχησάμενος λευκβίστηι,
 Ὅς κέν τοι ἐπῃσιν ἔδδῃ καὶ μέτρα κελεύθου,
- 390 Νόσον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 Καὶ δέ κ' ἐγὼ εἰπῃσι, διοτρεφῆς, αἶκ' ἰδέσθαι,
 Ὅ, ττι τοι ἐν μεγάροισι κικλόν τ' ἀγαθὸν τε τίττυται,
 Οἰχομένωιο εἴην δολιχὴν ὥδην ἀργαλίην τε.

Contentione cum Philomelide luctatus est insurgens,
 Prostravitque fortiter, gavisū sunt autem omnes Achivi;
 Talis existens cum procis congregaretur Ulysses:
 Omnes & brevis-vitæ fierent & amaris-nuptiis.
 Ista verò, quæ me interrogas & precaris, non equidem
 Alia præter-verum dixero declinando, neque decipiam:
 Sed ea quidem, quæ mihi dixit senex marinus verax,
 Horum nullum tibi ego celabo dictum, neque occultabo.
 In Ægypto me etiamnum dii huc cupientem redire
 Detinebant, quoniam non ipsis feceram perfectas hecatombas;
 Semper autem volebant Dii nos meminisse præceptorum.
 Insula deinde quædam est undoso in ponto,
 Ægyptum ante, (Pharum autem ipsam vocant,)
 Tantum semota, quantum toto die cava navis
 Confecerit, cui stridulus ventus aspiret à puppi.
 In eâ autem portus opportunus, unde utique naves æquales
 In pontum deducunt, postquam hauserint nigram aquam.
 Illic me viginti diebus detinebant dii, neque unquam venti-
 Spirantes apparuerunt mari-flantes, qui sinē navium (secundū
 Ductores sunt supra læta dōrsa maris.
 Et jam viatica omnia consumpta fuissent, & animi virorum,
 Nisi me aliquis dearum miserata fuisset, & me servasset,
 Protæ potentis filia, marini senis,
 Idothea: huic enim maxime sanè animum commovi;
 Quæ mihi soli erranti occurrit, seorsum à sociis.
 Semper enim circa insulam errantes piscantur
 Curvis hamis: urgebat autem ventrem fames.
 Hæc autem me prope astans, verbum fecit, dixitque;
 Stultus es, ô hospes, maximoperè, aut fatuus,
 Aut sponte cessas, & delectaris dolores ferens;
 Quod adeo utique diū in insulâ detineris, neque ullum finem
 Invenire potes; deficit autem tibi cor sociorum.
 Sic ait: at ego ipsam respondens allocutus sum;
 Equidem tibi dicam, quæcumque tandem sis dearum,
 Quod ego neutiquam volens detineor, sed videor
 Immortales offendisse, qui cælum latum habitant.
 Sed tu quidem mihi dic, (dii etenim omnia sciunt;)
 Quisnam me immortalium impedit, & moratur iter;
 Reditūmque, ut per pontum proficiscar piscosum.
 Sic dicebam: statim verò respondebat præstantissima dearum;
 Enimverò ego tibi, ô hospes, valde verè enarrabo.
 Versatur quidam hic senex marinus verax,
 Immortalis Proteus Ægyptius, qui utique maris
 Totius profunditates novit, Neptuno subditus:
 Hunc utique meum aiunt patrem esse, atque me genuisse,
 Quem si quo pacto tu possis ex-insidiis prendere,
 Ille tibi dicat viam & mensuras itineris,
 Reditūmque, ut per mare proficiscaris piscosum.
 Atque præterea tibi dicat, ô Jovis-almæne, si velis,
 Quodcumque tibi in ædibus matrumque bonūmque acciderit,
 Absente te per longam viam difficilēmque.

- 395 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Αὐτὴ νῦν φράξου σὺ λόχον θεῖοιο γέροντος,
 Μῆκας με προΐδων, ἢ προδαείς, ἀλέηται.
 Ἀργαλῆος γάρ τ' ἐς θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.
 Ὡς ἔφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δὴν θεῶν.
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 400 Ἦμος δ' ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἐμφιβέβηκε,
 Τῆμος ἥρ' ἐξ ἄλδς εἷσι γέρον ἄλιος νημερτῆς,
 Πνοιῇ ὕπο Ζεφύροιο, μελαινὴ φρικὴ καλυφθεῖς,
 Ἐκ δ' ἐλῶν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν.
 Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἀλοσύδνης.
 405 Ἀδράκ' εὐδουσιν, πολίῃς ἄλδς ἐξανασθῆσαι,
 Πικρὸν ἀποπνεύουσαι ἄλδς πολυβενθέος ὁσμῆν.
 Ἐνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἄμ' ἡοὶ φαينوμένῃφιν,
 Εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἱταίρους
 Τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν εὐσεβέλοισιν ἄριστοι.
 410 Πάντα δέ τοι ἐρέω ὁλοφύῳ τοῖο γέροντος.
 Φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει, καὶ ἔπεισιν·
 Αὐτὰρ ἐπὶ πᾶσας πεμπάσσεται, ἡδὲ ἴδῃται,
 Λέξεται ἐν μέσσοισι, νομεὺς ὥς πῶσι μῆλων.
 Τὸν μὲν ἐπὶ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδῃται,
 415 Καὶ τότε ἔπειτ' ὕμιν μελέτω κέρτος τε βίη τε·
 Λῦσι δ' ἔχειν μεμῶτα καὶ ἰσχυμένον παρ' ἀλύξαι.
 Πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
 Ἐρπιστα γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
 Τμεῖς δ' ἀσεμφένως ἐχέμεν, μᾶλλον τε πιδέειν.
 420 Ἀλλ' ὅτε κεν δῇ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
 Τοῖος ἔδν, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδῃται,
 Καὶ τότε δῇ σὺ σθένος τε βίης, λῦσαι τε γέροντα,
 Ἦως· εἰρεσθαι δὲ, θεῶν ὅς σε χαλέπτει·
 Νόσον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσει· ἰχθυόεντα.
 425 Ὡς εἰπαῦσ', ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔκασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 Ἦῖα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 Δόρπον ἔ' ὁπλίσάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίῃ νύξ·
 430 Δῇ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ βῆγγί·νι θαλάσσης.
 Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠῶς,
 Καὶ τότε δῇ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπρόοιο
 Ἦῖα, πολλὰ θεοὺς γουνοῦμενος· αὐτὰρ ἱταίρους
 Τρεῖς ἔγον, οἳσι μάλισα πεποιθεῖα πᾶσαν ἐπ' ἰῶν.
 435 Τόφρα δ' ἄρ' ἦγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 Τέσσαρα φωκῶν ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
 Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
 Εὐνάς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψας ἀλίησιν,
 Ἦσο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
 440 Ἐξείης δ' εὐνήσε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστω.
 Κεῖθε δῇ αἰνότατος λόχος ἐπλετο· τέτρε γὰρ αἰνῶς
 Φωκῶν ἁλιοτρεφῶν ὁλωτάτος ὁσμῇ·
 Τίς γὰρ ἂν εἰναλίη παρὰ κῆτεϊ κοιμηθεῖη;
 Ἀλλ' αὐτὴ ἰσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὕνειαρ·
 445 Ἀμβροσίην ὑπὸ βῖνα ἐκάστω θῆκε φέρουσα,

Sic ait: at ego ipsam vicissim allocutus sum:

„ Ipsa nunc explica tu insidias divini senis,

„ Ne quo pacto me praevidens, aut praesciens, effugiat:

„ Difficilis etenim est deus mortali homini domari.

Sic dicebam; contians vero respondit praestantissima deorum.

„ Enimvero ego tibi, hospes, valde verè enarrabo.

„ Cum sol medium coelum conscenderit,

„ Tum verò è mari emergit senex marinus verax,

„ Flatu sub Zephyri, nigra superficie-horrescentis-maris oblectans,

„ Egressus verò decumbit sub specubus cavis.

„ Circa verò ipsum Phocæ, progenies pulchræ Halosydæ,

„ Conserte dormiunt, è cano mari egressæ,

„ Acerbum spirantes mari profundi odorem.

„ Illic te ego ducens, simul atque aurora illuxerit,

„ Collocabo ex-ordine: tu verò probè elige socios

„ Tres, qui tibi apud naves transstratas optimi sunt.

„ Omnes autem tibi enarrabo astutias ipsius senis.

„ Phocas quidem primum numerabit, & obibit:

„ At postquam omnes per-quinterniones-umerarit atque in-

„ Cubabit in medio, pastor-veluti in græge ovium. (spexerit)

„ Hunc quidem ubi primum decubuisse videritis,

„ Tum deinde vobis curæ-sit roburque visque;

„ Illic verò tenete obluctantem & nitentem licet elabi.

„ Omnia verò tentabit ut-fiat, quæcumque in terrâ

„ Reptilia sunt, & aqua, & immanè-ardens ignis:

„ Vos autem firmiter tenete, magisque premite.

„ Sed quando demum te ipse interrogaverit verbis,

„ Talis apparens, qualem decubuisse videritis,

„ Tum verò desiste à vi, solvéque senem,

„ Heros: interroga verò, deorum quisnam te affligat;

„ Reditumque, ut per pontum proficiscaris piscosum.

Sic locuta, pontum subiit fluctuantem.

„ At ego ad naves, ubi stabant in arenâ,

„ Ibam: multa verò mihi cor agitabat eunti.

„ Cæterum postquam ad navem veni atque mare,

„ Cœnamque apparavimus, & supervenit divina nox;

„ Tum verò obdormivimus in littore maris.

„ Quando verò manè-genita apparuit rosea-digito aurora,

„ Ac tum quidem ad litus maris vasti

„ Ibam, multum diis supplicans: cæterum socios

„ Tres ducebam, quibus potissimum confidebam ad omne ince-

„ Interea verò illa ingressa maris latum sinum, (cœna)

„ Quatuor phocarum ex ponto pelles attulit;

„ Omnes verò erant recens-exconatæ: dolum autem struebat patet.

„ Cubilia porro in arenâ cùm-exsculpsisset m. rinâ,

„ Sedebat expectans; nos verò valde prope venimus eam:

„ Ex-ordine autem ea collocavit, iniecitque corium unicuique.

„ Illic sanè molestissimæ insidiæ erant: affligebat enim gravitas

„ Phocarum in-mari-nutritarum teterrimus odor:

„ Quis enim marinum apud cetum cubare-possit?

„ Sed ipsa servavit & excoogitavit magnum auxilium:

„ Ambrosiam naribus unicuique supposita afferens,

- Ἡδὺ μάλα πνεύουσιν· ὕλας δὲ κήτεος ὁδμήν.
 Πᾶσιν δ' ἦοίην μένομεν τετληότε θυμῷ.
 Φῶκαι δ' ἐξ ἑλδὸς ἤλθον βολλάδας· αἱ μὲν ἔπειτα
 Ἐξῆς ἠνιάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
- 490 Ἐνδὸς δ' ὁ γέρον ἤλθ' ἐξ ἑλδὸς, οὐρε δὲ Φάκας
 Ζατρεφάκας· πάσας δ' ἑρ' ἐπάχετο, λίκτο δ' ἀριθμῶν.
 Ἐν δ' ἡμέας πρώτους λίγας κήτεσιν, οὐδὲ τι θυμῷ
 Ὀπίσθ' ὁδόν σῆμι· ἔπειτα δὲ λίκτο καὶ αὐτὸς.
 Ἥμαίς δ' αἰψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
- 455 βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρον δολίχης ἐπελήθετο τέχνης·
 Ἄλλ' ἦτοι πρώτιστα λίων γένετ' ἠνυγάνεις,
 Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἥδ' ἐ μέγας σῶς·
 Γίνετο δ' ὕγρην ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὀψιπέττηλον.
 Ἥμαίς δ' ἀεμφέως ἔχονεν τετληότε θυμῷ.
- 460 Ἄλλ' ὅτε δὴ β' ἀνίαζ' ὁ γέρον, δλοφώϊα εἰδὼς,
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέσσειν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
 Τίς νύ τοι, Ἀτρεΐδης υἱ, ἰεὺν συμφράσσεται βουλή;
 Ὅφρα μ' ἔλαιοι ἀέκοντα λοχησάμενος ἰ τέο σε χροῖ;
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
- 465 Οἶσθα, γέρον, τί με ταῦτα παρατροπῶν ἱεραινεις;
 Ὡς δὴ δῆδ' ἐνὶ νῆσσι ἱρύκομαι, οὐδὲ τι τέκνωρ
 Ἐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
 Ἀλλὰ σύ περ μοι εἰπὲ, (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,) ὅς
 Ὅς μ' ἀθανάτων πεδῶα καὶ ἔδῃσι κελεύθου.
- 470 Νέσον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυοῦντα.
 Ὡς ἔφαμην· ὁ δέ μ' αὐτὶς ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Ἀλλὰ μάλ' ὄφελλες Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 Ρέξας ἱερὰ καλὰ ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
 Σὴν ἐς πατρίδ' ἴκοιο, πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
- 475 Οὐ γὰρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 Οἶκον ἔνκτιμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν,
 Πρὶν γ' ἔτ' ἂν Αἰγύπτιοις διΐπατος ποταμοῖο
 Αὐτὶς ὕδωρ ἔλθῃς, βέξῃς θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
- 480 Καὶ τότε τοι δώσουσιν ὄδον θεοὶ, ἣν σὺ μενοινᾷς.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμειγε κατεκλάσθη Φίλον ἦτορ,
 Οὐνεκά μ' αὐτὶς ἔνωγεν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον
 Ἐκγυπτιῶνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὄδον ἀργαλίην τε.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσειν ἀμειβόμενος προσέειπον·
- 485 Ταῦτα μὲν οὐτὰρ δὴ τέλει, γέρον, ὥς σὺ κελεύεις.
 Ἄλλ' ἦγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄτρεκέως κατὰλεξον,
 Πῶς πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἤλθον Ἀχαιοί,
 Οὓς Νέσωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηνθεν ἰόντες,
 Ἥ τίς τις ὤλετ' ἀλέθρα ἀδευκεῖ ἥς ἐπὶ νῆδς,
- 490 Ἡ δὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τόλῃ πευσεν;
 Ὡς ἔφαμην· ὁ δέ μ' αὐτὶς ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διείρει; οὐδὲ τι σε χροῖ
 Ἰδμέναι, οὐδὲ δαῖναι ἐμὸν νόον· οὐδ' ὅ σε φημί
 Δὸν ἑκαυτὸν ἔσεσθαι, ἱπὴν εὖ πάντα πύθῃαι.
- 495 Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίκοντο.
 Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μούνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Ἐν νῆσσι ἀπύλοντο· μάχη δὲ τι καὶ σὺ παρήστα·

- Dulce admodum spirantem, sustulitque ceteri odorem.
 Totum autem maturinum-tempus expectabamus patienti animo.
 Phocæ verò è mari venerunt confertæ: illas quidem deinde
 Ordine cubabant juxta litus maris.
 Meridianus autem senex exiit è mari, invenitque Phocas
 Obesas: omnes vero obibat, recensuitque numerum.
 Nos autem primos recensuit inter cetos, neque omnino in animo
 Suspiciabatur dolum esse: deinde autem decubuit & ipse.
 Nos vero protinus vociferantes irruimus; circumque manus
 Jecimus; neque senex dolosa obliviscebatur artis:
 Sed primum quidem leo factus est magnis-jubis,
 At deinde draco, & panthera, atque ingens sus;
 Factus est etiam liquida aqua, & arbor alto-vertice-convang.
 Nos vero firmiter tenebamus constanti animo.
 Sed cum jam angustabatur senex, versutias sciens,
 Tunc verò me verbis interrogans allocutus est;
 Quisnam tibi, Atrei fili, deorum contulit consilia,
 Ut me caperes invitum insidiatus? cujusnam-rei tibi opus?
 Sic ait; at ego ipsum respondens allocutus sum;
 Scis, senex; quid me ista decipiens interrogas?
 Quod jam diu in insula detineor, neque ullo-pacto sacem
 Invenire queo; conficitur autem mihi intus cor.
 Sed tu silem mihi dic, (dii etenim omnia sciunt;)
 Quisnam me immortalium detineat, & mihi impediat iter;
 Reditumque, ut per pontum profisciscar piscosum.
 Sic dicebam; ille vero me rursus respondens allocutus est;
 Atqui omnino debebas Jovique aliisque diis
 Sacris opinis factis, *novus*-conscendere, ut citissime
 Tuam in patriam venires, navigans per nigrum pontum.
 Non enim tibi prius fatum-est amicis-que videre, & venire
 Ad domum bene-ædificatam, & tuam in patriam terram,
 Quam Ægypti à Jove-fluentis fluvii
 Rursus ad aquas redieris, fecerisque sacras hecatombas
 Immortalibus diis, qui cælum latum tenent.
 Et tunc tibi dabunt viam dii, quam tu cupis.
 Sic dixit; at mihi contrafactum est charum cor,
 Eo quod me rursus jubebat per obscurum pontum
 In-Ægyptum ire, longum iter difficilique.
 Verum etiam sic ipsum verbis respondens allocutus sum;
 Ista quidem sic demum perficiam, senex, ut tu præcipis:
 Sed age mihi hoc dic & verè enarra;
 An omnes cum navibus incolumes redierunt Achivi,
 Quos Nestor & ego reliquimus à Trojâ profecti,
 An quisquam perlit morte inopinatâ, sua in nave,
 Aut amicorum in manibus, postquam bellum consecrit?
 Sic dicebam; ille vero me rursus respondens allocutus est;
 Atride, quid me ista interrogas? neque omnino te oportet
 Scire, neque explorare meum animum; neque te puto
 Diu absque-lacrymis fore, postquam bene omnia audieris:
 Multi etenim illorum domiti sunt, multi verò relictî:
 Duces autem duo soli Achivorum ære-loricatorum
 In reditu perierunt; (pugne autem & tu interfecti:)

Εἰς δ' ἔτι που ζωὴς καταρίσκεται εὐρεῖ πόντῳ.

- 500 Γυρῆσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐκέλευσε
Πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἔξεσσε βαλάττης.
Καὶ νῦν κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἔχθρομένος περ Ἀθήνῃ.
Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθη·
Φῆ δ' ἀέκῃτι θεῶν φυγεῖν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
505 Τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐθόσαντος·
Αὐτίκ' ἔπειτα τρίκιναν ἑλδὼν χερσὶ σιβαρῆσιν,
Ἦλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν.
Καὶ τὸ μὲν αὐτῷ μένει, τὸ δὲ τρύφος ἔμπισσε πόντῳ·
Ἦ δ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφειζόμενος μέγ' ἀάσθη·
510 Τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
Ὡς δ' μὲν ἐνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἄλμυρδον ὕδωρ.
Σὺς δὲ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἡδ' ὑπάλυξεν,
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πόντια ἦσιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειαῶν ὕρος αἰπὸν
515 ἔξεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θέελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρον, μέγала γενέχοντα,
Ἀγροῦ ἔκ' ἰσχυτήν, ἦ δὲ δώματα καὶ θυίης
τοκρὶν, ὅτ' ἀρ' ἐπ' ἑναιε θυσιάζουσ' Αἰγισθός.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόσος ἀπήμων,
520 Ἀφ' οὗ θεοὶ οὖρον ἐρέψαν, καὶ εἰκάδ' ἰκοντο·
Ἦτοι δ' μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἰῆς,
Καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαίαν.
Τὸν δ' ἔρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ἦν καθέσσαν
525 Αἰγισθός δολιχμήτις ἦγον· ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν,
Χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὄγ' εἰς ἑναιυτὸν,
Μὴ ἰ λάθοι παρὶδὺν, μνήσαιτο δὲ θυρίδος ἑλκῆς.
Βῆ δ' ἔμην ἀγγελίων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
Αὐτίκα δ' Αἰγισθός δολίχην ἐφάσσετο τέχνην·
530 Κρινάμενος κατὰ δῆμον λείκοσι φῶτας ἄριστους,
Εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ βῆ καλίων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ἴκποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
Τὸν δ' οὐκ εἰδὼτ' ὕλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
535 Δειπνίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βεῖον ἐπὶ φάτῃ.
Οὐδέ τις Ἀτρεΐδην ἱέμεν λήπ'· οἳ οἱ ἔποντο.
Οὐδέ τις Αἰγισθοῦ· ἀλλ' ἔκταθ' ἐν μεγάροισιν.
Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νῦν μοι κῆρ
540 ἦεν· ἔνι ζῶειν, καὶ ὄρεν φάος ἡελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλιγόμενός τ' ἱκορσέσθην,
Δὴ τότε με προσέειπε γέρον ἄλκιος νημερτής·
Μηκέτι, Ἀτρεὺς υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκέλλεις οὕτως
Κλαῖ, ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δόμοι· ἀλλὰ τάχις
545 Πείρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαίαν ἴκηαι.
Ἦ γάρ μιν ζῶν γέ κ' ἐχίσεις, ἢ κεν Ὀρέσης
Κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δὲ κεν τάφου ἀντιβολήσεις.
Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἱμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγώνων
Αὐτίκ' ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἐχθυμένῃ περ, ἰάνθη·

- 27 Unus verò adhuc alibi vivus detinetur lato in ponto.
 28 Ajax quidem apud naves domitus est longis-remis-instructas :
 29 Ad Gyras quidem primum Neptunus admovit
 30 Petras ingentes, & servavit è mari.
 31 Et sanè effugisset mortem, invisus licet Palladi,
 32 Nisi superbum dictum protulisset, & in magnum incidisset malum
 33 Dixit nempe, invictis diis, se effugitum ingentes fluctus maris.
 34 Hunc autem Neptunus magnifica audivit jactantem :
 35 Statim deinde, tridente sumpto, manu forti,
 36 Percussit Gyream petram, absciditque ipsam :
 37 Et unum quidem illic manebat, alteri verò frustum incidit manū,
 38 Cui scilicet Ajax primum insidens valde percussus erat ;
 39 Illum autem ferebat in mare ingens, undosum,
 40 Sic ille quidem ibi periit, postquam bibisset saliam aquam.
 41 Tuus verò utcumque effugit mortem frater, atque elapsus est,
 42 In navibus cavis : servavit enim veneranda Juno.
 43 Sed quando jam statim erat ad Malcarum montem arduum
 44 Perventurus, tum verò ipsum abreptum procella
 45 Pontum per piscosum tulit, valde ingemiscens,
 46 Agri ad extremam-oram, ubi aedes habitabat Thyestes
 47 Prius, at tunc habitabat Thyestides Ægisthus.
 48 Sed cum jam & illinc apparebat reditus incolomis,
 49 Retrò verò dii ventum verterunt, & illi domum venerunt ;
 50 Sanè ille quidem gaudens ingressus est patriam terram,
 51 Et osculabatur attingens suam patriam : multæ verò ab ipso
 52 Lachrymæ calidæ effundebantur, quia lubenter vidit terram.
 53 Hunc autem à speculâ conspexit speculator, quem constituerat
 54 Ægisthus dolosus, dicens : promissit autem mercedem,
 55 Auri duo talenta ; observabat verò hic toto anno,
 56 Nè ipsi lateret accedens, recordareturque strenue fortitudinis.
 57 Perrexit autem ire annunciaturus ad sedes pastori populorum.
 58 Statim verò Ægisthus dolosam excogitavit fraudem :
 59 Electis ex plebe viginti viris optimis,
 60 Constituit insidias, & ab-altera-parte jussit convivium apparari.
 61 At ipse ivit invitans Agamemnonem, pastorem populorum,
 62 Equis & curribus, nefanda animo-agitans.
 63 Hunc autem non sati providentem reduxit, & trucidavit
 64 Convivio-exceptum, ut si quis interfecerit bovem ad præsepe :
 65 Neque quisquam Atridae sociorum relictus est, qui cum sequeban-
 66 Neque quisquam Ægisthi ; sed trucidati sunt in ædibus. (tum,
 67 Sic dixit ; at mihi confractum est charum cor :
 68 Flebam autem in arenis sedens ; neque mihi cor
 69 Volebat amplius vivere, & videre lumen solis.
 70 At postquam flendóque volutandóque saturatus sum,
 71 Tum me allocutus est senex marinus verax ;
 72 Nè amplius, Atrei fili, longo tempore indefuenter sic
 73 Fleas, quoniam non remediū aliquod invenimus : sed citissimè
 74 Tenta, quo-pacto jam tuam in patriam terram pervenias,
 75 Aut enim ipsum vivum deprehendes, aut Orestes
 76 Interfecerit præveniens : tu verò sepulture occurrens.
 77 Sic dixit : at mihi cor & animus generosus
 78 Rursus intra pectus, & tristi licet, latebatur :

- 550 Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ἐνδμάζε,
 Ὅς τις ἔτι ζωὴς κατερύκεται εὐρεῖ πόντῳ,
 Ἥδ' ἰανών· ἰδέλω δὲ καὶ ἄχυνόμενός περ ἀκοῦσαι.
 Ὡς ἰφάμην· ὁ δὲ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
- 555 Τῆς Λαέρτης, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναιῶν.
 Τὸν δ' ἶδον ἐν νήσῳ θαλαρδὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
 Νύμφης ἐν μογάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη
 Ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰδέσθαι·
 Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἱπταῖροι,
- 560 Οἱ κἄν μιν πέμπκοιεν ὅπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, Διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 Ἀργεῖ ἐν ἱπποβότῃ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 Ἀλλὰ σ' ἐς Ἠλύσιον πεδῖον καὶ πείρατα γαίης
 Ἀθάνατοι πέμπουσιν, (ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
- 565 Τῇ περ ῥήϊζῃ βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
 Ὃν νεφότης, οὗτ' ἄρ' χερσὶν πολλὰς, οὔτε πότ' ὕμβρος,
 Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροισι λιγυρνεύοντας ἄητας
 Ὡκυανὸς ἀνίσχιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους·)
 Οὐκ ἔστιν ἔχθρ' Ἑλένην, καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἔστι.
- 570 Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἰδίστατο κυμαίνοντα.
 Αὐτὰρ ἰγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
 Ἦῖμ'· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίβντι.
 Αὐτὰρ ἔπει ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλδομεν ἠδὲ θάλασσαν,
 Δόρπον ὃ ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἄμβροσιν νύξ·
- 575 Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλὸς ἠὲς
 Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
 Ἐν δ' ἰσθμῷ τιθέμεσθα καὶ ἐς αἶα νηυσὶν ἔσχε·
 Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κλισίᾳ κάθισαν·
- 580 Ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολλοὶν ἔλα τύπτον ἱετμοῖς.
 Ἀψ' δ' εἰς Αἰγύπτουσι, διΐπτερός ποταμοῖο,
 Στήσα νέας, καὶ ἔρεξεν τεληέσσας ἱνακτόμβας.
 Αὐτὰρ ἔπει κατέπαυσα θεῶν γόλον αἶδν ἔδνταν,
 Κεῖν Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἴν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
- 585 Ταῦτα τελευτήσας νεύμην· ἔδσαν δέ μοι οὔρον
 Ἀθάνατοι, τοί μ' ὥκα Φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἱμοῖσιν,
 Ὅφρα κεν ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται·
 Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἄγλαα δῶρα,
- 590 Τρεῖς ἵππους καὶ δέφρον ἰθέρων· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δώσω καλὸν ἔλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
 Ἀθανάτοισι, ἐμὲθεν μακνημένος ἡμᾶτα πάντα.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 Ἀτρεΐδῃ, μὴ δὴ με πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
- 595 Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔγδ' ἀπὸ σοί γ' ἀνεχοίμην
 Ἥμενος, οὐδέ κ' ἐμ' εἰκοῦ ἔλοι πόθος, οὐδέ τοκήων·
 (Ἀντὶς γὰρ μῦθόισιν ἔπεσσι τε σοῖσιν ἀκούων
 Τέρπομαι) Ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἱπταῖροι
 Ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκεις.
- 600 Δῶρον δ' ὃ, ὅ, ττι κ' ἐμοὶ δοίης, κερμήλιον ἔσω·
 Ἴππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 Ἐνθάδε

Et ipsum allocutus verba alata dixi;

„ Istos quidem jam novi: tu verò tertium virum novinas,

„ Quinam adhuc vivus detinetur in lato mari,

„ Aut mortuus: volo autem, & moestus licet, audire.

Sic dicebam: ille verò me rursus respondens allocutus est;

„ Filius Laërta, in Ithacæ ædes habitans.

„ Hunc verò vidi in insulâ lacrymas uberes fundentem,

„ Nymphæ in ædibus Calypsus, quæ ipsum necessitate

„ Detinet; nec ille potest in suam patriam terram pervenire:

„ Non enim ei adsunt naves remigio-instructæ, & socii,

„ Qui ipsum vehant per lata dorsa maris.

„ Tibi verò non à-fato-decretum est, Jovis-alumne ô Menelaë,

„ In Argo equos-pascente mori & fatum obire:

„ Sed te in Elysium campum, & fines terræ

„ Immortales mittent; (ubi flavus Rhadamanthus est:

„ Ubi utique facilissima vivendi-ratio est hominibus:

„ Non nix, neque hyems multa, neque inquam imber,

„ Sed semper Zephyri argutè-spirantes auras

„ Oceanus emittit, ad refrigerandum homines:)

„ Quodd habes Helenam, & ipsis Jovis gener es.

Sic locutus, pontum subiit fluctuosum.

„ At ego ad naves simul-cum eximiis sociis

„ Ibam; multa autem mihi cor agitabat eunti.

„ Cæterum postquam ad navem venimus atque mare,

„ Conamque apparavimus, supervenitque divina nox,

„ Tum utique dormivimus in littore maris.

„ Quando autem manè-genita apparuit rosea-digito aurora,

„ Naves quidem imprimis deduximus in mare vastum,

„ Malòsque imposuimus & vela navibus æqualibus:

„ Ipsique porro ingressi super transtra sederunt;

„ Ordine autem confidentes spumoso mare verberabant remis.

„ Rursus autem ad Ægyptum, à-Jove-fluens flumen,

„ Constitui naves, & feci perfectas hecatombas.

„ At postquam sedâssem deorum iram semper-existentum,

„ Aggressi Agamemmoni tumulum, ut sempiterna gloria esset.

„ His peractis, redii: dederunt autem mihi ventura-secundum

„ Dii, qui me celeriter charam in patriam miserunt.

„ Verum age nunc mane in ædibus meis,

„ Donec undecimæque duodecimæque fuerit dies;

„ Et tunc te benè dimittam; dabòque tibi splendida dona,

„ Tres equos & currum benè-politum: cæterum dainde

„ Dabo pulchrum poculum, ut libes diis

„ Immortalibus, mei memor diebus omnibus.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contrà allocutus est;

„ Atride, nè sanè me multo tempore hic detine.

„ Etenim in annum ego apud te utique perdurarem

„ Sedens, neque me domus caperet desiderium, neque parentes:

„ (Vehementer enim verbis sermonibusque tuis audiam

„ Oblector:) sed jam mihi tædio afficiuntur socii

„ In Pylo divinâ: tu autem me longum-tempus hic detines.

„ Donum autem, quodcumq; mihi dederis, sit quod-recondi-possis

„ Equos verò in Ithacam non ducam, sed tibi ipsi

Ἐνθάδε λείψω ἡγαλμα· σὺ γὰρ ποσὶοιο ἀνάσσεις
Εὐρέος, ἥ ἔνι μὲν αὐτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπαιρον,
Πυροὶ τε, Ζεαὶ τε, ἡ δ' εὐρυφυὲς κρή λευκόν.

605 Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὐτ' ἄρ' ὁδοὶ εὐρέες, οὔτε τι λειμῶν·
Αἰγίβοτος· καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
Οὐ γὰρ τις νήσων ἱππήλατος, οὐδ' εὐλείμων,
Αἷ δ' ἄλλ' ἐκκλίσσεται· Ἰθάκῃ δὲ τε καὶ πέρι πασάντων.

610 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοῇν ἀγαθὴς Μενέλαος,
Χεῖρ' ἐγὼ μὲν κατέρειξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνδμάζον·
Αἵματος εἰς ἀγαθοιο, φίλον τέκος, οἱ ἀγορεύεις.
Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μετασέσω· δύναμαι γάρ.
Δῶρων δ', ὅσ' ἐν ἡμῶν οἴκῳ κειμήλια κείτῃ,
Δῶσω, ὃ κάλλιπον καὶ τιμῆσκατόν ἐστιν.

615 Δῶσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔσιν ἔπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεσσι κεκράνεται·
Ἔργον δ' ἠΦαίεοιο· πόρην δὲ ἱ Φαίδιμος ἦρας
Σιδωνίων βασιλεὺς, ὅς' ἰδὲ δόμος ἀμφεκάλυψε
Κεῖσ' ἐμὲ νοσήσαντα· τείν δ' ἐθέλω τόδ' ὑπάσσει.

620 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Δαιτυμόνες δ' ἐς δόματ' ἴσαν· θεῖον βασιλῆος·
Οἱ δ' ἔργον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
Σίτον δὲ σΦ' ἑλοχοὶ καλλικρήδεμνοὶ ἔνειπαν.
Ὡς οἱ μὲν περὶ δαίπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

625 Μνηστήρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσεὺς μεγάροισι
Δίσκωσιν τέρποντο καὶ αἰγανέθωσιν ἴντες,
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχασκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆσο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσπον ἔξοχ' ἄριστοι.

630 Τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιοις Νοήμων ἰγγυίδαν ἰλίδαν,
Ἀντίνοον μάλιστα ἀναιδέμενος προσέειπεν·
Ἀντίνο', ἡ βῆ τι ἴδμεν ἐνὶ Φρεσὶν, ἡ δὲ καὶ οὐκί·
Ὅππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμαδέντος·
Νῆά μοι οἶχετ' ἔργων· ἱμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς,

635 Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἵνα μοι ἦπποι
Δώδεκα θῆλαιαι, ὅπῃ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
Ἀδμήτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασάμην.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐδάμνεον· οὐ γὰρ ἔφαιτο
Ἐς Πύλον οἶχισθαι Νηληϊῶν, ἀλλὰ περ αὐτοῦ

640 Ἀγρῶν, ἡ μῆλαισι παρέμμεναι, ἥ δ' εὐβύτη.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱὸς·
Νημαρτές μοι ἔνισπε, πῶτ' ἔρχετο, καὶ τίνας αὐτῇ
Κοῦροι ἔποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι; ἡ ἰοὶ αὐτοῦ
Θοῦρές τε δμῶδες τε; δύναϊτό γε καὶ τὸ τελέσσαι;

645 Καὶ μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὐ εἰδῶ,
Ἥ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρατο νῆα μέλαιναν,
Ἥ ἐκὼν οἱ δῶκες, ἐπεὶ προσκτύξατο μύθε·
Τὸν δ' υἱὸς Φρονόιοις Νοήμων ἀντίον ἠΐδα·
Αὐτὸς ἐκὼν οἱ δῶκε· τί κεν βέξῃς καὶ ἄλλος.

650 Ὅππότε ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
Ἀΐτιζεν; χαλεπὸν κεν ἀνῆσθαι δόσιν εἶν.
Κοῦροι δ', οἱ κατὰ δῆμον ἀρισεύουσι μεθ' ἡμέας,
Οἱ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἔρχεν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνέηκα

39 Hinc relinquam ornamentum; tu enim campò imperas
 40 Lato, in quo quidem lotus multus, in quo cyperus,
 41 Triticum, speltæ, atque latè-germinans hordeum album,
 42 In Ithacâ autem neque sanè curricula lata, neque omnino pratium:
 43 Capris pascendis apta es; & magis grata sola equis pascendis apta
 44 Nulla enim insulæ equis idonea neque pratis accommodata,
 45 Quæ mari circumdata sunt; Ithaca autem & supra omnes.
 Sic dixit: sist, verò bello strenuus Menelaus,
 Manùque ipsius prehendit, verbūque dixit, atque compellavit;
 46 Sanguinis es boni, chara fili, quilibet loqueris.
 47 Atqui ego tibi hæc dona commutabo; possum enim.
 48 Donorum autem, quæcunque in meâ domo recondita jacent;
 49 Dabo, quod pulcherrimum & pretiosissimum est.
 50 Dabo tibi craterem elaboratum: argenteus verò
 51 Est totus, auro autem labra munita sunt;
 52 Opus verò Vulcani: donavit autem illum Phædrius heros
 53 Sidoniorum rex, quando ejus domus suscepit
 54 Illuc me in-reditu profectum: tibi autem volo id præbere.
 Sic hi quidem talis inter se loquebantur.
 Convivatores verò in domum ierant divini regis:
 Illi verò adducebant quidem oves, afferebantque generosum vinum;
 Panem verò ipsæ uxores pulchris vittis attulerunt.
 Sic illi quidem circa cœnam in ædibus Menelai occupabantur.

Proci autem ante Ulyssis sedes

Discis delectabantur & hastilibus jaculantes,
 In fabrefacto pavimento, ubi antea insolentiam exercebant.
 Antinoüs verò confederat & Eurymachus deo-formâ-similis,
 Duces procorum; virtute autem erant longè optimi:
 His autem filius Phronii Noëmon propè accedens,
 Antinoëm verbis interrogans allocutus est;
 55 Antinoë, Nunquid sciens in mente nostrâ, an non,
 56 Quando Telemachus redeat ex Pylo arenosâ?
 57 Navem mihi abiit abducens: mihi verò opus est illâ,
 58 Elidem in spatiosam ut trajiciam, ubi mihi equæ
 59 Duodecim femine, subtus autem multi patientes operis
 60 Indomiti; ex quibus aliquem adigens domarem.
 Sic ait: illi verò in animo obstupecebant; non enim putabant
 In Pylum eum abiisse Nelsæm, sed alicubi illic
 In agris, aut ovibus adesse, aut cum sabuleo.

Hunc autem rursus Antinoüs allocutus est Eupithei filius;

61 Vere mihi dic, quando abierit, & quoniam illum
 62 Juvenes secuti sint ex Ithacâ electi? an sui ipsius
 63 Mercenarii que mancipiæque? potuerintne scilicet hoc etiam
 64 Et mihi hoc dic verè, ut benè sciam, (perficere?)
 65 An tibi vi invito abstulit navem nigram,
 66 An lubens ei dedisti, postquam adortus est te sermone?
 Hunc autem filius Phronii Noëmon contrâ allocutus est;
 67 Ipse lubens ei dedi: quid fecerit etiam alius,
 68 Quando vir talis, habens curas in animo,
 69 Petat? difficile negare munus foret.
 70 Juvenes autem, qui in populo excellunt apud nos,
 71 Illi eum secuti sunt; ducem verò ego consensientem observavi

Μέντορα, ἥδ' ἐδὼν, τὰ δ' αὐτῷ πάντα δώσει.

655 Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα Δίου
Χθίζον ὑπ' ἡοῖαν· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.

Ὡς ἔρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρὸς.
Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγένηυρ.
Μνηστῆρες δ' ἑκαδὶς πάθεισαν, καὶ παῖδας ἀείλων.

660 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπαίδεος υἱός,
Ἀχλύμενος μένος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαινας
Πύμπλεον· ὅσση δέ οἱ κυρὶ λαμπετόωντι ἔκτλην·

Ὡ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη,
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε· Φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.

665 Ἐκ τίσσων δ' ἀέκητι νῆος παῖς οἴχοται αὐτῶς,
Νῆα ἱρυσσέμενος, κρήνης τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστου.

Ἀρξεί κὰδ προτέρῳ παῖδ' ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
Ζεὺς δάεσσι βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῖσθαι.

670 Ἀλλ' ὦγε μοι δότα νῆα βῆν καὶ εἰκὸς ἐταίρου,
Ὅφρα μιν κῆτ' ἰόντα λοχίσσομαι, ἥδ' ἐφυλάξω,
Ἐκ πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάφου τε περικυλοδόσης·

Ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς καυτίλλετ' αἶψα πατρός.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ἐπήνεον, ἥ δ' ἐπέλειον·

Ἀδρία· ἔπειτ' ἀνελόντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

675 Οὐδ' ἔρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦν ἔκρυτος
Μέδων, οὗς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμουον·

Κήρυξ γὰρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὅς ἐπαύετο βουλής,
Αὐλῆς ἐκτὸς ἰών· οἱ δ' ἐνδοθεὶ μῆτιν ὕφαινον.

Ἡ δ' ἔμην ἀγγελίῳν διὰ δώματα Πηνελόπειῃ·

680 Τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάννα προσεΐδα Πηνελόπεια·
Κήρυξ, τίπτε δέ σε πρόθεον μνηστῆρες ἀγαυοί;

Ἡ εἰπέμεναι θυμῷσιν Ὀδυσσεύος θεοῖο,
Ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι·

Μὴ μνηστῆσάντας, μὴδ' ἄλλοις ἐμιλήσαντας,

685 Ἔσθαι καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δεκπύησιαν,
Οἱ δ' αὖμ' ἀγαιρόμενοι, βίοτον κατακείρετε πολλόν,
Κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν

Ἐμωτέρων τδ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἰόντες,
Ὅλος Ὀδυσσεύς ἔσκε μετ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,

690 Οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξέκισιν, οὔτε τι σπῆν
Ἐν δῆμῳ· ἦτ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων·

Ἄλλον κ' ἐχθαίρεισι βροτῶν, ἄλλον καὶ φιλοῖν.
Κοῖνας δ' οὐκ οὔτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἔσργει·

Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ αἰεὶ ἔργα

695 φαίνεται· οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·

Αἶ γὰρ δὴ, βασίλειε, τόδε πλεῖστον κακὸν εἶν·
Ἀλλὰ πολὺ μείζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο

Μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·

700 Τηλεμάχον μεμῆασι κατακτάμεν ὀξεί χαλκῷ,
Οἴκαδε ναυσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρός ἀκουῖν
Ἐς Πύλον ἡγαθέην, ἥ δ' ἐς Λακεδαιμόνα δῖαν.

Ὡς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Ἀπὸ δ' ἔμιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τὸ δέ οἱ ὅσση

705 Διηγήσιν πλῆσθεν, θαλερῇ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

„ Mentorem, aut deum; illi vero ipsi omnimodo similis erat.
 „ Sed hoc miror; vidi hinc Mentorem divinum
 „ Heri sub aurorâ; tunc autem confocendit navem ad-Pylum.
 Sic locutus abiit ad domum patris.
 His vero utrisque percussus est animus generosus.
 Proci autem simul confederunt, & quieverunt à certaminibus.
 Iphis vero Antinoüs interfatus est Eupitheï filias,
 Dolens: furescè autem multâ præcordia circumfusa caligine
 Implebantur; oculi vero ei igni splendenti similes erant:
 „ Papæ! Certè ingens factum superbè patratum est,
 „ Telemacho profectio hæc! dicebamus vero ei non profectum-iri.
 „ Tot nempè invitis juvenculus puer exiit temerè,
 „ Nave deductâ, electisque per populum optimis.
 „ Incipiet & pteritis malum esse; sed ei ipsi
 „ Jupiter perdat vim, antequam nobis malum severit.
 „ Verùm agite, mihi date navem celerem & viginti socios,
 „ Ut eum ipsum venientem insidiis excipiam, atque observem,
 „ In freto Ithacæque Saniæque aspere:
 „ Ut cum sita pernicie naviget præter patrem.
 Sic dixit; illi vero omnes laudabant atque hortabantur:
 Statim deinde exurgentes ibant in domum Ulyssis.
 Neque vero Penelope longo tempore fuit iners
 Sermorum, quos proci in mente profunde cogitabant;
 Præco enim illi dixit Medon, qui audiebat consilia,
 Extra aulam cum esset: illi vero intus consilium texebant.
 Perrexit verò ire annunciaturus per domum Penelopæ.
 Hunc autem per limen venientem allocuta est Penelope;
 „ Præco, cur veso te præmiserunt proci iaclyti?
 „ An ut dicas ancillis Ulyssis divini,
 „ Ut à labore cessent, iisque ipsis convivium apparent?
 „ Nè, ambulas; neque isto detedentes,
 „ Ultimâ & postremum nunc hic euenent,
 „ Qui frequenter congregati, victum absumitis multum,
 „ Facultates Telemachi prudentis: neque quicquam à partibus
 „ Vestris antea audistis; pueri eam essetis,
 „ Qualis Ulysses erat inter vestros parentes,
 „ Neque ulli facies innotuit, neque quisquam tale locutus
 „ In populo; qui natus tuus est magnorum Regum:
 „ Alium ut oderit, aut mortalius, alium amet.
 „ Ille vero nunquam omnino malo quemquam affecit:
 „ Sed vester quidam aulam, & indigna facinora
 „ Apparent, neque ulla est gratia post beneficiorum acceptorum.
 Hanc autem rursus allocutus est Medon, prudens doctus;
 „ Utinam enim sanè, ô regina, hoc maximum malum esset;
 „ Sed multo majusque & gravius aliud.
 „ Proci meditantur, quod ne perficiat Saturnus:
 „ Telemachum cogitant interficere atuto ferro,
 „ Domum revertentem; ille vero profectus est ad patris simam
 „ In Pylum sacram, atque in Lacedæmonia divinam.
 Sic ait; ast ejus illic soluta sunt genua & charum cor:
 Diu autem ipsam inopia vocis tenuit; eique oculi
 Lachrymis lapsi sunt; electa autem ei detenta est vox.

Ὅθι δὲ δὴ μιν ἔπεισιν ἀμειβαμένη προσέειπε·

Κήρυξ, τίπτε δέ μοι πάϊς οἴχεται; οὐδὲ τί μιν χρεὼ
Νηὶν ἀκυρόων ἐπιβαινέμεν, αἶψ' ἄλλος ἵπποι
Ἀνδράσι γίγνεται, περόωνι δὲ πούλῳ ἐφ' ὕγρην.

710 Ἡ ἴνα μὴδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν Ἀνδράποισι λίσπεται;
Τὴν δ' ἡμίμβητ' ἔπειτα Μίδων, παπυρμένῃσι δόδας·
Οὐκ οἷδ', ἔτις μιν θαδὲ ἴππερον, ἥδ' καὶ αὐτοῦ
Θυμὸς δῶναι μὲν ἵμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύλωνας
Πατρὸς ἰοῦ ἢ νόστον, ἢ ὄντονα πότμον ἐπείσταν.

715 Ὡς ἔφαθ' ὦν ἡρώσας ἀπέβη κατὰ δῶρ' Ὀδυσῆος.
Τὴν δ' ἔχος ἀμφοχύην θυμοφέρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔταλιν
Δίφρω ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ εἶκον ἰόντων·
Ἀλλ' ἔρ' ἐπ' οὐδοῦ ἴξε πολυκλήτευσ' θαλάμοιο,
Οἴκτ' ἄλοφυραμένη περὶ δὲ δμῶν καὶ μινυρίζου

720 Πᾶσαι, ἔσσι κατὰ δῶματ' ἔσαν νέκ' ἡδὲ παλαιαί·
Τῆς ἀείδου γόφωσιν μετηύδα Πηνελόπειαν·

Κλύτε, Φίλοι, πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγος ἔδωκαν
Ἐκ πασῶν, ἔσσι μοι ὁμοῦ τράπον ὦδ' ἐγένετο.

Ἡ πρὶν μὲν πάσιν ἐσθλὴν ἠπύλασαν θυμολέοντα,

725 Παντοφρεσὶ ἀρετῇσι κικασμέναν ἐν Δαναοῖσιν.
Ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὸ καὶ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργος.
Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγκυπητὴν ἀνερρίψαντο βύλας
Ἀκλῆα ἐκ μεγάρων· οὐδ' ὀρμηδέντος ἥκουσα.
Σχέτλιχ', οὐδ' ὑμεῖς περ ἐγὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάσθῃ.

730 Ἐκ λαχέων μ' ἀνεγείρατ', ἐπισάμεναι σάφα θυμῷ.
Ὅππότε ἱκεῖνος ἔβη μοῖρην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
Εἰ γὰρ ἔγωγ' ἐπὶ πύλῳ πρῶτην ὁδὸν ἑρμαινόντα,
Τῷ κε μάλ' ἢ μιν ἐμίμνη, σάδ' ἐσαύμενός περ ὁδοῖο·
Ἡ κέ με τεύνηκυῖαν ἐγὶ μεγάροισιν ἔλειπον.

735 Ἀλλὰ τίς ἐπὶ φρεσὶ πόλλιον καλέσσει γέροντα,
Δμῷ ἱμῶν, (ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κινύσῃ,
Καί μοι κῆπον ἔχει παλυδένδρεον·) ὄφρα τάχιστα
Λαίρτητάδ' πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
Εἰ δὴ πού τις καί τις ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὕφηναι,

740 Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, εἰ μεμάρων
Ὅν καὶ Ὀδυσῆος φθίσαι γόγον Ἀντιθέα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη προφθὸς Εὐρύκλεα·
Νύμφα Φίλη, σὺ μὲν ἄρ' με κατέκτανε σπληνὲς χαλκῶδ',
Ἡ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι οὐκ ὀκνεύσεις.

745 Ἥϊδ', ἔγωγ' ἐγὼ τὰδε πάντα πόρον δέ σι, ἔσθ' ἐκέλευσε,
Σίτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἱμεῦ δ' ὄλετο μέγαν ὄρεσθ',
Μὴ πρὶν σοι ἱέσθιν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
Ἡ σ' αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκῶσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρέα καλὴν ἰάπτῃς.

750 Ἀλλ' ὕδρην αἰμένη, καθυρὰ χρεὼ εἴμην' ἰλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ ἀναβάστα, σὺν ἀμφοπόλοισι γυναιξίν,
Εὖχε Ἀθηναίη, κοῦρην Διὸς Ἀιγυόχοιο·
Ἡ γὰρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ ἱανάτοιο σάσσει.
Μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ δῖον

755 Πέγχῳ θεοῖς μακάρεσσι γούνην Ἀρκεῖσσι δάμο
Ἐχθιστ'· ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπείσεται, ὅς κεν ἔχῃσιν
Δῶματα ἢ ὑπερφέα καὶ ἀπόπρωι πίονας ἀγρούς.

Ὡς

Tandem verò ipsam verbis respondens allocuta est;

„Præco, cur verò mihi filius abiit? neque omnino ipsum opus-

„Naves celeres conscendere, quæ maris equi (erat

„Hominibus sunt, trahicuntque immensum humidum,

„An ut ne quidem nomen ejus inter homines relinquantur?

Huic autem respondit deinde Medon, prudentia doctus;

„Haud scio, an aliquis ipsum Deus impulerit, an & ipsum

„Animus impetum-cepetit ire in Pylum, ut audiat

„Patris sui aut rediatur, aut quodam fatum obierit.

Sic utique locutus abiit per domum Ulyssis.

Hanc autem dolor circumfudit animum-crocians, neque amplius

In-sella sedere, plures in domo cum-essent; (sustinuit

Verum super limen sedebat elaborati thalami,

Miserabiliter lamentans: circum autem ancillæ ejulabant

Ompes, quotquot in domo erant juvenes-atque vetulae:

Illas vehementer luens alloquebatur Penelope;

„Audite, amicæ, supra-modum enim mihi coactos dolores dederunt

„Ex omnibus, quotquot una mecum nutritæ atque natæ sunt;

„Quæ antea quidem maritum bonum amiss magnanimum,

„Omnibus virtutibus ornatum inter Danos,

„Eximium, cujus gloria lata per Helladæ & medium Argos.

„Nunc vero rursus filium dilectum abripuerunt procellæ

„Ingloriam ex sedibus, neque de-abstante audiui.

„Infelices, neque vos quidem in animum induxistis unaqueque

„E lectulo me suscitare, scientes certè in animo,

„Quando ille conscendit cavam navem nigram.

„Si enim ego intellexissem istud iter molientem,

„Sapè certè aut mansisset, quantumvis festinans ad-iter;

„Aut me mortuam in sedibus reliquisset.

„Sed aliquis famulus Dolium vocet senem,

„Mancipium meum, (quem mihi dedit pater jam hoc tanti,

„Et mihi hortum servat arboriferum;) ut celerrimè

„Laertæ hæc omnia assidens enarret;

„Si fortasse aliquod ille in mente consilium commentus,

„Progressus apud-populos deploret, qui cupiunt

„Ipsius & Ulyssis perdere prolem deo-paria.

Hanc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclæ;

„Domina chara, tu quidem me interfice sævo ferro,

„Vel sine in domo; sermonem vero omnino non celabo:

„Novi ego ista omnia; præhui autem illi, quæcumque postulavit,

„Panem & vinum dulce; à me autem exegit magnum juramentum,

„Non prius tibi me dicturam, quam duodecimæque adesset dies,

„Aut tu ipsa desiderares, & abiisse rescivisses;

„Nè flens corpus pulchrum læderes.

„Verum in lota, puris corpori vestibus sumptis,

„In superiorem-partem-domus conscendens, cum ancillis mulie-

„Supplica Palladi, filia Jovis Ægiochi: (ribus,

„Hæc enim ipsum deinde & à morte servaverit.

„Neque senem afflige afflictum; non enim existimo

„Penitus diis beatissimæ sobolem Arcefiadæ

„Invisam esse; sed adhuc alicubi aliquis supererit, qui habeat

„Domos excelsas, & procul-sitos pingues agros.

- Ὡς φάτο τῆς δ' εὐνῆς γένον, ὅχθε δ' ἔστα γένον.
 Ἥ δ' ὑδρηκαμένη, καθαρὰ χροὶ εἴμας ἰλαῖα,
 760 Εἰς ὑπερῷ ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 Ἐν δ' ἔειπ' οὐλοχόχτας κακῶν, ἥρπτο δ' Ἀθήνη.
 Κλέει μοι, πύγχιόχοις Διὸς τέκος, ἑρπύωνη,
 Εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεύς
 765 Ἥ βροδς, ἧ ἦος κατὰ πῖονα μηρὶ ἔκρη,
 Τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι φίλον υἷα σώσων.
 Μνηστῆρας δ' ἀπάλλαξαι κακῶς ὑπερνηρόντας.
 Ὡς εἰποῦς, ἀλόλυξε· βεῖ δέ οἱ ἔκλυεν ἄρης.
 Μνηστῆρας δ' ἠμάθησαν ἀνὰ μέγαρον σπιδόντα·
 Ὡς δέ τις εἰπίσκει νέον ὑπερνηρόντων.
 770 Ἥ μάλα δὲ γάμον ἔμμι πολυμήνη βασιλεία.
 Ἀρτύει· οὐδέ τι οἶδεν, ἧ εἰ φόνος υἱὶ τέτυκται.
 Ὁρῶμεν τις, ἔπεισε· τὰ δ' οὐκ ἔσαν, ὥς ἐνέτυκτο.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μοσάει·
 Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἄλσασθε
 775 Πάντας ἡμῶς, μήπως τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
 Ἀλλ' ὡς εὐγὴ τοῖον ἀνακάντες τελέσωμεν.
 Μῦθον, ὃ δὴ καὶ πάντιν ἐνὶ φρεσὶν ἤρπεν ἥελιν.
 Ὡς εἶπεν, ἐρίνατ' ἱέκοσι φῶτας ἄριστους.
 Βῆαν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα βοὴν καὶ θίνα θαλάσσης.
 780 Νῆα μὲν ἄρ' παμπρῶτον ἄλδς βένθοσδε ἔρυσσαν.
 Ἐν δ' ἰστὺν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰζία νηὶ μελαίνῃ.
 Ἡρτύναντο δ' ἱερτμὰ τροποῖς ἐν δερμητίνοις,
 Πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ θ' ἰζία λείων ἐπέντασαν.
 Τεύχεα δέ σφιν ἔνικαν ὑπέρθυμοι θαράσσοντες.
 785 Τρεῖς δ' ἐν νοτίῳ τῇν γ' ὤρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοί.
 Ἐνθα δὲ δόρπον ἔλαυντο, μένον δ' ἐπὶ ὑσπερον ἰλθεῖν.
 Ἥ δ' ὑπερῷ ἀναβῆσα περίφρων Πηνελόπεια
 Καίτ' ἥρ' ἥσιτος, ὥπαστος ἰδητύος ἡδὲ ποτήτος,
 Ὀρμαίνουσα, εἰ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
 790 Ἥ δ' ὑγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
 Ὅσσα δὲ μερμήριζε λείων ἀνδρῶν ἐν οὐλίῳ
 Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ὤγωσι.
 Τόσσα μιν ὀρμαίνουσιν ἐπέλλαβε νῆδυμος ὕπνος.
 Εἴθε δ' ἀνακλινθεῖσα· λῶθεν δέ οἱ ἔφεα πάντα.
 795 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνέησε ἑὸν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Εἰδὼλον ποίησε, δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί.
 Ἰφθίμῃ, κοῦρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο.
 Τὴν Εὐμῆλος ἔπεισε, φερέε' ἐνὶ οἰκίᾳ ναιῶν.
 Πέμπει δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος θείοιο.
 800 Εἴπως Πηνελόπειαν ἐδυρομένην, γούσων,
 Παύσειε κλαυθμόιο, γόοιό τε θαυροῦντος.
 Ἔς θέλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κλισίῃς ἱμάντα,
 Στῆ δ' ἥρ' ὄταρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐδαίς, Πηνελόπεια, φίλον τετιμῆμένη ἦτορ;
 805 Οὐ μὲν σ' ὁδὸν ἔδωκε θεοὶ βεῖτα ζῶντες
 Κλαίειν, οὐδ' ἀπαχῆσθαι· ἐπεὶ ῥ' ἐτι νόστιμός ἐστι
 Σὺς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ἐστιν.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἥδ' ὁ μάλα καῖσσουσ' ἐν ὑγερείῃσι πέλεσσι·

Sic ait: hujus autem sedavit luctum; cohibuitque oculos à luctu.
Ipsa verò lota, parvis corpori vestibus sumptis,
In superiorem partem domûs conscendit cum ancillis mulieribus;
Imposuitque molas canistro, supplicavitque Minervæ;

„ Audi me, Ægiochi Jovis filia indomita,
„ Si unquam tibi solers in ædibus Ulyssēs
„ Aut bovis, aut ovīs pinguis femora adolevit;
„ Horum nunc mihi memento, & mihi charum filium serva;
„ Procos verò averte malè superbientes.

Sic locuta, ejulavit; dea autem ejus audivit preces.

Proci verò tumultuabantur per sedes obscuras:

Sic autem aliquis dicebat juvenum superbientium;

„ Profectò jam nuptias nobis multum-ambita Regina
„ Apparat; neque omnino novit, quòd suo credes filio parata est.
Sic utique aliquis dicebat: ea autem nesciebant, ut acta erant,
Inter eos verò Antinoüs concionatus est & dixit;

„ Improvidi, sermones quidem arrogantes fugite
„ Omnes pariter; nè fortè aliquis annunciet etiam intus.
„ Sed age silentio sic exurgentes perficiamus
„ Consilium, quod jam etiam omnibus in mente placuit nobis.

Sic locutus, elegit viginti viros optimos:

Perrexerunt autem ire ad navem velocem & litus maris.

Navem quidem primum maris in altum traxerunt:

Malum verò imposuerunt, & vela navi nigra:

Aptârunt porro remos vertebis coriaceis,

Omnia ritè; ac vela alba expanderunt.

Arma porro ipsis tulerunt animosi famuli;

Altè verò in humido hanc stiterunt; ingressique sunt ipsi: (nitet,
Illic autem coenam sumpserunt, expectabantque dum vesper adve-

In superiorem verò partem domûs cùm conscendisset prudens
Jacebat sanè jejuna, non-gustans cibum, neque potum, (Penelope
Cogitans, an sibi mortem effugeret filius eximius,
An ille à procis superbis domaretur.

Quàm-multa autem cogitat leo virorum in turbâ,

Timens, cùm ipsam dolo circulo circumdent;

Tam multa ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus:

Dormiebat verò recumbens; solutæque sunt ei compages omnes.

Ibi tum aliud cogitavit dea cuncta Minerva;

Idolum effinxit, corpore autem assimilatum erat mulieri

Iphthimæ, filie magnanimi Icarci:

Quam Eumelus duxerat, in Pheris sedes habitans.

Misit verò hanc Minerva ad domum Ulyssis divini,

Si-quo-pacto Penelopen lamentantem, lugentem,

Compelleret à fletu, luctuque lachrymoso.

In thalamum verò ingressa est ad ferre lorum;

Stetitque supra caput, & ipsam sermone allocuta est;

„ Dorcas, Penelope, charo afflictæ corde?

„ Nequaquam te sinunt dii facile viventes

„ Flere, neque tristem-esse; quoniam adhuc rediturus est

„ Tuus filius: naquaquam enim Diis peccando-obnoxius est.

Huic autem respondit deinde prudens Penelope,

Suaviter admodum dormiens in somniorum portis;

- 840 Τίπτε, κασιγνήτη, δαῖρ' ἤλυσεν; οὔτε πάρος γε
Πῶλε', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπέπροι δάματα ταῖς·
Καί με κέλε παύσασθαι διζυός, ἡδ' ἰδυνάν·
Πολλέων, αἱ μ' ἰσέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν·
Ἦ πρὶν μὲν πόσιν ἰσθλὸν ἀπώλεα θυμαλέοντα,
845 Παντοίης ἀρετῆς κεκασμένον· ἐν Δαναοῖσιν,
Ἑσθλὸν τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσσιν Ἀργεός.
Ἢν δ' αὖτ' αὖτις ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νυκτός·
Νήπιος, οὔτε πόνων αἶψ' εἰδώς, οὔτ' ἀγοράων·
Τοῦ δ' ἡγάδ' καὶ μᾶλλον ἰδύρομαι, ἥπερ ἱκεῖνον·
850 Τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δεῖδια, μή τι πάθῃσιν·
Ἦ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἐν δόχῳ, ἢ ἐν πότῳ
Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανώμενται,
Ἰέμενοι κτείνειν, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰδέσθαι.
Τὰ δ' ἀπαμειβόμενα προσέφη εἰδῶλον Ἀμειβρόν·
855 Θάρσει, μηδὲ τι πύγχν' μετὰ φρεσὶ διδάδι λίην·
Τοίη γάρ τοι πομπὴ καὶ ἄρσεται, ἥν τε καὶ ἄλλος
Ἀχαιῆς ἔφρασαντο παρασάμεναι, (δύναται γάρ,)·
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ἰδυρομένην ἱλαίρει·
Ἢ νῦν με πρόειπε, τοῖν τάδε μυθήσασθαι.
860 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε σπερίφρων Πηνελόπεια·
Εἰ μὲν δὴ θεὸς ἔσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αἰδέης,
Εἰ δ' ὅγε μοι καὶ κείνον διζυρὸν κατέλεξον,
Εἵπου ἔτι ζῶει, καὶ ἔρ' ὦ φῶς ἡελίοιο,
Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἔκδοσ δόμοισι.
865 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον Ἀμειβρόν·
Οὐ μὲν τοι κείνῳ γε δημοσίως ἀγορεύειν,
Ζῶει ὅγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀναμύδια βάζειν.
Ὡς εἰπὼν, κατέμειλε παρὰ κληίδα λυγρῇ·
Ἐς ποσσὶς ἀνέμω· ἢ δ' ἔξ ὕπνου ἀνέρουσε.
870 Κούρη Ἰουκρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
Ὡς οἱ ἱμαργὸς ὕπνῳ ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῇ.
Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρ' ἀλευθῆα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰαῦν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμίνοντες.
Ἐς δέ τις νῆσος μέσση ἄλλ' πετρήεσσιν,
875 Μεσσηγύς· Ἰθάκη τε Σάμοιό τε καὶ κατὰ Λοκίαν,
Ἀσπερίε, οὐ μεγάλη· λιμένας δ' ἐνὶ ναύλοχῳ αὐτῇ
Ἀμφιδύμοι· τῇ τὸν γε μένου λωχώντες Ἀχαιοί·

Ο Α Τ Σ Σ Ε Γ Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Ε.
Ρ Α Ψ Ω Α Γ Γ Α Σ

ὑπὸ σεις.

ἘΚκλησίαν τῶν θεῶν δευτέρῳ ποιησάμενος ὁ Ζεὺς, Ἐρμῆν πέμπει ἐπὶ Καλυψίδι, κελεύων ἀποπέμψαι τὸν Ὀδυσσεῖα· ἢ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. Τῇ δὲ ἑκτομνηδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, καὶ χαλεπήνας, λύει τὴν σχοδίαν. Ἰνὼ δὲ αὐτῷ δίδωσι κρηδεμόνον, ἐντελευμένη ἐπιβάντι τῆς γῆς ἀποβῆναι αὐτόν· καὶ πολλὰ παθὼν, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται διασωθεὶς.

„ Cur, ô soror, huc venisti? nequaquam antea quidem
 „ Ventitabas, quandoquidem valde procul domum habitas:
 „ Et me jubes cessare ab ærumnâ atque doloribus
 „ Multis, qui me irritant in mente & in animo:
 „ Quæ antea quidem maritum bonum amissi magnanimum,
 „ Omnibus virtutibus ornatum inter Danâos,
 „ Eximium; cujus gloriâ lata per Græciam & medium Argos.
 „ Nunc autem rursus filius dilectus abiit cavâ in nave
 „ Puer, neque laborum probè gnarus, neque commerciorum.
 „ Hujus causâ jam ego etiam magis lugeo, quàm illius:
 „ Et ob hunc contremisco & timeo, nè quid patiat
 „ Aut ille eorum in populo, quò abiit; aut in ponto:
 „ Hostes enim multi in ipsum *mala* machinantur,
 „ Cupientes occidere, antequàm in patriâ terram venerit.
 Hanc autem respondens allocutum est simulachrum obscurum;
 „ Confide, neque omnino in mente timeas tantopere;
 „ Talis enim comes una sequitur, quam etiam alii
 „ Viri optârunt adesse, (pollet enim,) *Pallas*
 „ *Minerva*: te verò lamentantem miseratur:
 „ Quæ nunc me præmisit, tibi hæc ut-dicerem.
 Hanc verò rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Si quidem tu dea es, deæque audivisti vocem,
 „ Age mihi & illum ærumnosum enarra,
 „ An alicubi adhuc vivat, & videat lumen solis;
 „ An jam mortuus sit, & in Plutonis sedibus.
 Hanc autem respondens allocutum est simulachrum obscurum;
 „ Non sanè de-eo quidem continuò dicam,
 „ Vivatne ille, an mortuus sit: malum nempe vana loqui.
 Sic locutum, januæ apud seram evanuit
 In status ventorum: at ex somno exsurrexit
 Filia Icaei; charum autem ei cor exultavit,
 Ut ipsi evidens somnium superveneret noctis in-conticinio.
 Proci verò consensâ-nave navigabant humidus vias,
 Telemacho cædem gravem in mente meditantes.
 Est autem quædam insula medio mari petricosa,
 Inter Ithacâque Samûmque asperam,
 Asteris, non magna: portus verò navibus-apti in ipsâ (Achiv.)
 Ab-utroq;-latere-inrostrum-habentes; hunc expectabant insidiantes

O D Y S S E Æ HOMERI V. LIBRI

Argumentum.

Concilio deorum iterum factò, Jupiter Mercurium mittit ad
 Calypso, jubens dimittere Ulyssem. Quæ jussu facit.
 Decima vero octava die conspicatus eum Neptunus, & indi-
 gnatus, solvit ratem. Ino verò ei dat vittam, præciens, ut
 postquam ad terram appulisset, abjiceret eam. & mox passus,
 in Phæacum regionem venit servatus.

Ε, πλεῖ ἐπὶ σχεδὴς Ὀδυσσεὺς καθίσσης πόντην.

Ἦν' εἰς δ' ἐκ λεχέων παρ' Ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
 Ἄρου', ἐν' ἀθανάτοισι Φόως Φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν.
 Οἱ δὲ θεοὶ εὐκύνδε καθίζανον· ἐν δ' ἦρα τοῖσι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὐ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.

Τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγει κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος,
 Μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἔην ἐν δῶμασι νύμφης·
 Ζεὺς πάτερ, ἥδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἱόντες,
 Μῆτις ἔτι πρόφρων, ἄγανδς, καὶ ἥπιος ἔσω
 Σκηπτουῆχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα αἰδῶς,

Ἄλλ' αἰὲλ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἰσὺλα ῥέζοι·

Ὡς οὕτως μέμνηται Ὀδυσσεὺς θεοῖο,

Ἀπὼν, εἰσὶν ἔκαστε, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.

Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν γῇσι καίεται κρατὴρ ἄλγεια πάσχειν,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη

Ἰσχεῖ· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰδέσθαι·

Οὐ γὰρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρατοι, καὶ ἑταῖροι,

Οἱ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῦτα θαλάσσης.

Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτείνει μεμῆσιν,

Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀπουρῶν,

Ἐς Πύλον ἡγάγεον, ἥδ' ἐς Λακεδαίμονα διῶν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Τέκνον ἔμδν, ποῖδν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νῆον αὐτῇ,

Ὡς ἦντι καίνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἰλθὼν;

Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἱππασμένους, (δύνασαι γὰρ.)

Ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαίαν ἰκῆται·

Μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετέες ἀπονέωνται.

Ἡ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, Φίλον υἱὸν, ἀντίον ἡῖδα·

Ἑρμεία, (σὺ γὰρ αὐτὸ τά τ' ἔλλα περ ἡγγαλὸς ἔσσι.)

Νύμφη εὐπλοκάμῃ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,

Νῆστον Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὥς κε νήηται,

Οὔτε θεῶν πομπῇ, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·

Ἄλλ' ἔγ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμου πῆματι πάσχειν

Ἥματι κ' εἰκοσῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἴκοιτο,

Φαίηκων ἐς γαίαν, οἱ ἀγχιῖλοι γαγάσιν·

Οἱ κέν μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς τιμῆσουσιν,

Πέμπουσιν δ' ἐν νηὶ Φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,

Χαλκὸν τε χρυσοῦν τε ἄλλας, ἱερῆτά τε δόντας,

Πόλλ' ὅσ' ἂν οὐδέποτ' ἐκ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,

Εἰ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἴσαν.

Ὡς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ Φίλους τ' ἰδέων, καὶ ἰκίσθαι

Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἔην ἐς πατρίδα γαίαν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·

Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἰδήσατο καλὰ πίδαλα,

Ἀμβρόσια, χρύσεια· τὰ μιν φέρον ἡμῖν ἐφ' ὕγρην·

Ἦδ' ἐπ' ἀπείρονα γαίαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.

Εἰλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

ὣν ἰθάλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώνοντας ἑγείρει.

Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεϊφόντης·

Περὶν δ' ἐπιβάς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντην·

E. Navigat in rate Ulysses fracta mari.

AUrore autem ex lectis ab eximio Tithone
 Surgebat, ut immortalibus lucem ferret, atque mortalibus.
 Dii verò ad confessum confedebant; inter illos verò
 Jupiter altitonans, cujus potentia est maxima.
 Illis autem Pallas recensabat ærumnas multas Ulyssis,
 Recordata; curæ enim illi erant existens in domo Nymphæ:
 „ Jupiter pater, atque alii beati dii semper existentes,
 „ Nullus amplius benignus, mitis, & mansuetus sit
 „ Sceptrafer rex, neque animo iusta sentiens,
 „ Sed semper durus sit, & iniusta faciat:
 „ Adeò nemo memor-est Ulyssis divini,
 „ Populorum, quibus præfuit, pater autem valuit, mitis erat.
 „ Sed ille quidem in insulâ jacet graves dolores patiens,
 „ Nymphæ in sedibus Calypsos, quæ ipsum vi
 „ Detinet; is verò non potest suam in patriam terram venire;
 „ Non enim ei adiunt naves remigio-insuetæ, & socii,
 „ Qui ipsum deducant super lata dorsa maris.
 „ Nunc rursus filium dilectum occidere cupiunt,
 „ Domum revertentem: ille verò abiit ad patris famam,
 „ In Pythum divinam, atque in Lacedæmonia claram.
 Hanc autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;
 „ Filia mea, quale tibi dictum excidit septo dentium?
 „ Nonne enim hoc quidem excogitasti consilium ipsa,
 „ Ut scilicet illos Ulysses ulciscatur reversus?
 „ Telemachum autem tu deduc accuratè, (potes enim,)
 „ Ut incolumis suam in patriam terram veniat;
 „ Proci verò in nave retrò iter-relegant.
 Dixit utique, & Mercurium, dilectum filium, contrà alloquebatur;
 „ Mercuri, (tu enim itidem & in aliis nuncius es,)
 „ Nymphæ comas-pulchræ dicito firmum nostrum consilium,
 „ Reditum Ulyssis patientis; ut redeat,
 „ Neque deorum ductu, neque mortalium hominum;
 „ Sed is in rate multis-vinculis-aptè ærumnas patiens
 „ Die vicissimâ ad Scheriam fertilem perveniat,
 „ Phæacum ad terram, qui propinqui diis sunt;
 „ Qui ipsum ex animo, deum veluti, honorent,
 „ Mittantque in navi charam in patriam terram,
 „ Æsque aurumque abundè, vestemque cùm-dederint,
 „ Plurima, quanta nunquam ex Trojâ sustulisset Ulysses,
 „ Etiam si incolumis venisset, sortitus ex prædâ portionem.
 „ Sic enim ei fatale est amicisque videre, & pervenire
 „ Domum in-excelsam, & suam in patriam terram.
 Sic dixit; nec non-paruit internuncius Argicida:
 Statim deinde pedibus subligavit pulchros calceos,
 „ Immortales, aureos, qui ipsum ferebant sive per mare,
 „ Sive per immensam terram, pariter cum flatibus venti.
 Cepit etiam virgam, quâ virorum oculos demulcet,
 „ Quorumcunque vult, rursusque dormientes excitat.
 Hanc in manibus tenens volabat fortis Argicida:
 Pieriæ autem cacumen-nactus, ex æthere incidit in mare:

- Σέβας' ἔπειτ' ἐπὶ κύμα, Λάρω ὕβρις ἰοικὸς,
 Ὅς κ' αὐτὰ θειοῦς κέλευς ἄλδς ἀτρυγέτοιο
 Ἰχθύς ἀγρώσων, πυκινὰ πτερὰ δέσεται ἄλμῃ·
 Τῷ ἵαλος πολέσσειν ὀχρήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
 55 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλέσθ' ἰούσαν,
 Ἐνδ' ἐκ πόντου βὰς ἰοιδόος, ἤπειρόνδε
 ἦεν ἴφρα μέγα σπῆος ἱκετο, τῷ ἔνι νόμφῃ
 Νάϊον ὑπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοι τέτμεν ἰούσαν.
 Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρῆφιν μέγα καίετο, τηλέσθ' δ' ὀδμή·
 60 Κείδ'· ὅτ' εὐκλείετο, θίου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδῶει,
 Δειομένων· ἣ δ' ἔνδον δοιδάουσ' ὦπ' καλῇ,
 Ἰσὶν ἱποχομένη, χρυσαῖα κερκιδ' ὕφαινον.
 Τλῆ δὲ σπῆος ἀμφιπεφύκει τηλεδῶσα,
 Κλήρη τ' αἰγυρὸς τε, καὶ εὐδὴς κυάριστος.
 65 Ἐντα δέ τ' ὕβριες ταυνοσώτεροι εὐνάζοντο,
 Σκῶπες τ', ἱρκές τε, ταυόγλωσσοί τε κορῖνας
 Βινέλαι, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμνηται.
 Ἦ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
 Ἥμερις ἡβῶσα, τεθῆλαι δὲ καφυλῆσι·
 70 Κρήναι δ' ἐξείης πύσους μέν ὕδατι λευκῷ,
 Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἑλλοδὸς ἑλλῃ.
 Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου, ἠδὲ σελίνου,
 Θάλασσιν· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθανάτις περ ἱκελῶν
 Θηήσαστο ἰδῶν, καὶ τερφῶσθαι φρεσὶν ἔσιν.
 75 Ἐντα γὰρ θεῆοι διάκτορες Ἀργεϊφόντης.
 Αὐτὰρ ἱπείδῃ πάντα εἰδὲ θήεσσο θυμῷ,
 Αὐτὶν' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπῆος ἤλυθον· οὐδέ μιν ἔντην
 ὕγνῳσεν ἰδοῖσα Καλυψὶς, δῖα θεῶν.
 (Ὅν γὰρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πίθεσθαι
 80 Ἀθάνατοι, οὐδ' ὅστις ἀπὸ κροῖ δόματα νύκτι.)
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσεῖα μεγαλήτορα ἔνδον ἔττεμνεν,
 Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε κατήμενος· ἔνθα πάρος περ,
 Δάκρυσι καὶ σοναχῆσι καὶ ἄλγαςι θυμὸν ἐρέχθων,
 Πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον δερπίσκετο, δέκρυα λείβων.
 85 Ἑρμείην δ' ἐρέεινε Καλυψὶς, δῖα θεῶν,
 Ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα Φαιήνῃ, σιγαλῶντι·
 Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόβρατι, εἰλήλουθας,
 Αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
 Αὐδὰ, ὦ, τι φρονέας· τελέσαι δέ με θυμὸς ἔγνωγεν.
 90 Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τεταλασμένον ἔσιν.
 Ἀλλ' ὅππο προτέρῳ, ἴνα τοι πᾶρ ξείνια θείω.
 Ὅς ἦρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τραπέζην,
 Ἀμβροσίης πλῆσασα· κέρασσι δὲ νέκταρ ἐνυθόν.
 Αὐτὰρ ὅτ' ὦκε καὶ ἦτοε διάκτορος Ἀργεϊφόντης.
 95 Αὐτὰρ ἐπεὶ δέειπνε, καὶ ἦραε θυμὸν ἰδωδῇ,
 Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Εἰρωτᾷς μ' ἰλδόντα, θεὰ, θεόν; αὐτὰρ ἰγὼ τοι
 Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπῆσω· κέλευς γάρ.
 Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει δεῖν ἰλδόμενον οὐκ ἰλδόντα·
 100 Τίς δ' ἔν' ἐκὼν τεσσάνδε διαδράμοι ἄλμυρὸν ὕδωρ,
 Ἀσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, ὅτ' ἐρεῖται
 Ἰερὰ τε βέβηκε, καὶ ἐξείωνς ἀκατόμβας.

Festinabat deinde super fluctus, Laro avi similis,
 Quæ circum magnos sinus maris infructuosi
 Pisces venans, crebro alas mergit-sibi sanguine:
 Huic similis plurimâs supervectus-est fluctibus Mercurius.
 Sed quando jam insulam pervenisset procul sitam,
 Tum ex ponto ascendens cœruleo, ad litus
 Ibat, donec ad ingentem specum pervenit, in quo Nympha
 Habitabat comas-pulchra: hanc verò intus invenit.
 Ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul verò odor
 Cedrique fissilis, thysæque per insulam redolebat,
 Ardentium: ipsa verò intus cantillans voce pulchrâ,
 Telam percurrent, aureo radio texebat.
 Sylva autem specum circumcreverat virefcens,
 Alnusque, populusque, & bene-odorata cypressus.
 Ibi verò & aves extensas-alas-habentes nidulabantur,
 Bubones, accipitræque, latæque-linguas-habentes cornices
 Marinæ, quibus utique marina opera curæ-sunt.
 Ibidem porro extensa erat circum speluncam cavam
 Vitis pubescens, florebat verò uvis:

Fontes autem ex-ordine quatuor fluebant aqua limpida,
 Vicini inter-se versi aliò alius.

Circum verò prata mollia violarum, atque apii,
 Virescebant: ibi deinde etiam vel immortalis si-accidisset,
 Admiratus esset intuens, & oblectatus animo suo.
 Illic stans mirabatur internuncius Argicida.

Cæterum postquam omnia suo admiratus est animo,
 Statim in amplam speluncam perrexit; neque ipsam coram
 Ignoravit conspicata Calypso, nobilis dea.

(Non enim ignoti utique dii invicem sunt
 Immortales; neque siquis longè-procul aedes habitat.)

Neque verò Ulyssem magnanimum intus invenit,
 Sed is in litore flebat sedens; ubi antea etiam,
 Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
 Pontum in infructuosum prospiciebat, lachrymas stillans.
 Mercurium autem interrogabat Calypso, nobilis dea,
 In throno collocatum splendido, admirando;

„Cur ad me, Mercuri aureo-caduceo, venisti, (bas:

„Venerandusque charusque? antè quidem neutiquam frequenter.

„Eloquere, quod in-animo-habes; perficere autem me animus

„Si possum quidem perficere, & si perfici potest. (jubes,

„Verum sequere ulterius, ut tibi hospitalia apponam.

Sic utique locuta dea apposuit mensam,

Ambrosiâ repletam, miscuitque nectar rubrum.

Cæterum bibebat & comedebat internuncius Argicida.

Porro postquam cœnaverat, & refecerat animum cibo,

Tum verò ipsam verbis respondens allocutus est;

„Interrogas me huc-profectum, dea, deum? ast ego tibi

„Verè sermonem enarrabo; jubes enim.

„Jupiter me jussit huc ire invitum:

„Quis enim volens tantam percurreret salis aquam,

„Immensam? neque ulla propè mortaliûm urbs, qui utique diis

„Sacraeque faciant, & eximias hecatombas.

- Ἄλλὰ μάλ' οὕτως ἐς Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 Οὔτε παρὲς ἔλθειν ἄλλον ἑδν, οὐδ' ἀλῆσσαι.
 105 Φησί τοι ἄνδρα παρῆναι διζυρώτατον ἄλλον
 Τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἔσσ' ἐπεὶ Πριάμοιο μάχοντο
 Εἰνάστες, δεκάτῃ δὲ πάλιν πέσαντες ἔβησαν
 Οἴκαδ'· ἄτ' ἐν νόῳ Ἀθηναίων ἄλγιστον,
 Ἦ σφιν ἐπ' αὖρ' ἔνευεν τε καὶ ν, καὶ κύματα μακρὰ.
 110 Ἐν' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιον ἐσθλοὶ ἱεῖροι,
 Τὸν δ' ἔρα δεῦρ' ἔνευεν τε φέρων καὶ κύμα πέλασσαν.
 Τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποκεκμημένον, ττὶ τάχιστα·
 Οὐ γὰρ οἱ τῆδ' αἶσα φίλων ἔπο' νόσφιν ἰδέσθαι,
 Ἄλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐς φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέναι
 115 Οἶκον ἐς ὑψέροφον, καὶ ἰὴν ἐς πατρίδα γαίαν.
 Ὡς φάτο· μίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεῶν,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Σχέτλιοι ἐγὼ, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλον,
 Οἷτε θεῶς ἀγάσσεσθαι παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι.
 120 Ἀμφαδίην, ἣ τίς τε φίλον ποιήσεται ἀποιτήν.
 Ὡς μὲν ὅτ' Ὀρίων ἔλετο βοδοδάκτυλος Ἥδης,
 Τόφρ' οἱ ἀγάσσεσθαι βεῖα ζῶντες,
 Ἔως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσεόβροτος Ἀρτεμις ἀγνή
 Οἷς ἀγανοῖς βελέσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνε.
 125 Ὡς δ' ὁπότε Ἰωσῖνι εὐπλόκαμος Δημήτηρ,
 Ὡς θυμῷ εἶξατο, μίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 Νειῶ ἐνὶ τριπόλῃ· οὐδ' ὅθ' ἦν ἔκρυος
 Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῇτι κεραυνῷ.
 Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἔγασθε, θεοί, βροτῶν ἄνδρα παρῆναι.
 130 Τὸν μὲν ἰγὼν ἰσάσασα περὶ τρέποιος βαβαῖτα
 Οἶον· ἐπεὶ οἱ νῆα δοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ.
 Ζεὺς ἔλασε ἰσάσασα μέσῃ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 Ἐν' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιον ἐσθλοὶ ἱεῖροι,
 Τὸν δ' ἔρα δεῦρ' ἔνευεν τε φέρων καὶ κύμα πέλασσε.
 135 Τὸν μὲν ἰγὼ φίλεν τε καὶ ἔτρεφον, ἥδ' ἔφασκεν
 Θῆσιν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα.
 Ἄλλ' ἔπει οὕτως ἐς Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 Οὔτε παρὲς ἔλθειν ἄλλον ἑδν, οὐδ' ἀλῆσσαι·
 Ἐβρέτω, εἰ μιν κείνος ἱπποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 140 Πόνταν ἐπ' ἀτρέγγετον· πέμψω δέ μιν οὐπὶ ὕγυγι.
 Οὐ γὰρ μοι πάρα νῆες ἐπὶ ἡρώται, καὶ ἱεῖροι,
 Οἳ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικέσω,
 Ὡς καὶ μάλ' ἀσκηθὲς ἦν πατρίδα γαίαν ἱκνῆται.
 145 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτερος Ἀργεϊφόντης·
 Οὔτω νῦν ἀπόκεμπε, Διὸς δ' ἐκπέψω μῆνιν,
 Μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
 Ὡς ἔρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργεϊφόντης.
 Ἦ δ' ἐπ' Ὀδυσσεῖα μεγάλυτ' ἀνὰ πόντιον νύμφη
 150 Ἦδ', ἡπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλειεν ἀγγελιάων.
 Τὸν δ' ἔρ' ἐπ' ἑκτῆς εὖρα κατήμενον· οὐδ' ὅτ' ὕστα
 Δακρυόεντες ἔσαντο· κατεΐβοντο δὲ γλυκὺς αἶδων
 Νέστον ὀδυρομένον, ἔπει οὐκ ἔτι ἦν ἔδνα νύμφη.
 Ἄλλ' ἦτοι νύκτας μὲν λίσσασθαι καὶ ἀνώγει

„ Sed nullo modo fas-est Jovis mentem Ægiochi
 „ Neque prætergredi alium deum, neque irritam-facere.
 „ Ait tibi virum adesse ærumnosissimum præter cæteros
 „ Viros, qui circa urbem Priami pugnabant
 „ Novennio; decims verò urbem depopulati abiverunt
 „ Domum: at in reditu Palladem offenderunt;
 „ Quæ ipsis excitavit ventumque malum, & fluctus ingentes.
 „ Ibi alii quidem omnes perierunt eximii socii,
 „ Hunc autem huc ventusque ferens & fluctus appulit.
 „ Eum nunc te jubet dimittere quàm celerrimè:
 „ Non enim ei hic fors-est ab amicis seorsum perire;
 „ Sed adhuc ei fatale est amicisque videre, & pervenire
 „ Domum in excelsam, & suam in patriam terram.
 Sic dixit: exhorruit verò Calypso, nobilis dea,
 Et ipsum compellans verba alata dixit;
 „ Improbi estis, dii, invidi præ aliis,
 „ Qui utique deabus invidetis, cum viris eas dormire
 „ Palam, si qua charum sibi fecerit maritum.
 „ Sic quidem cum Orionem cepit rosea-digitos Aurora,
 „ Tandem illi invidebatis dii facile viventes,
 „ Donec ipsum in Ortygiæ aureum-solum-habens Diana castæ
 „ Suis mitibus sagittis aggrediens occidit.
 „ Sic etiam quando Iasioni comas-pulchra Ceres
 „ Suo animo obsecuta, commixta est amore & concubitu,
 „ Novali in tertiato; neque diu fuit ignarus
 „ Jupiter, qui ipsum occidit percussum corusco fulmine.
 „ Sic rursus nunc mihi invidetis, dii, mortalem virum adesse,
 „ Illum quidem ego servavi navis-carinæ insistentem
 „ Solum; quoniam ei navem celerem corusco fulmine
 „ Jupiter percussam diffudit medio in nigro ponto.
 „ Ibi alii quidem omnes perierunt eximii socii,
 „ Hunc verò huc ventusque ferens & fluctus appulit.
 „ Hunc quidem ego amicè-excipiebam & enutriebam, atque dicebam
 „ Me facturam eum immortalem, & senii-expertem diebus omnibus.
 „ Verum quandoquidem nullo-pacto fas-est Jovis mentem Ægiochi
 „ Neque prætergredi alium deum, neque irritam-facere;
 „ Valeat, si eum ille impellit & ire-jubet,
 „ Pontum per infructuosum: dimittam verò ipsum nusquam ego.
 „ Non enim mihi adsunt naves remigio-instructæ & socii,
 „ Qui ipsum deducant per lata dorsa maris.
 „ Ast ei lubens consulam, neque celo-bo,
 „ Ut omnino incolumis suam in patriam perveniat.
 Hanc autem rursus allocutus est inter-nuncios Argicida;
 „ Sic nunc dimitte, Jovisque respice iram,
 „ Nè fortassis tibi in posterum iratus succensuerit.
 Sic utique locutus abiit fortis Argicida.
 At ad Ulyssæm magnanimam veneranda Nympha
 Ibat, postquam Jovis audierat mandata.
 Illum autem in litore invenit sedentem; neque unquam oculi
 A-lachrymis siccabantur, consumebatur verò dulcis ætas
 Ob-reditam lagenti, quoniam non amplius placebat Nympha.
 At sanè nocte quidem dormiebat. etiam necessitate

- 155 Ἐν σπείσει γλαφυροίσι παρ' οὐκ ἰάλαν ἰαλούσῃ·
ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἡιόνεσσι καθίζων,
δάκρυσι καὶ σαναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχων,
πέντον ἐπ' ἀτρυγέστον δακρίσκοντο, δάκρυα λαίβων.
Ἀγχιῦ δ' ἱαμένη προσιφάνει δία θεῶν.
- 160 Κάμμορε, μή μοι ἐτ' ἐνθάδ' ὀδύρεα, μηδέ τοι αἰδὼν
φθινέτω· ἦδ' ἔτι σε μάλα πρόφραστο' ἀποπέμψω.
Ἄλλ' ἔγει, δούρεα μακρὰ ταμὼν, ἀρμόζω χαλκῷ
ἐφείλαν σχεδὴν· ἀτὰρ ἱερὰ πᾶσαι ἐπ' αὐτῇ
Τῆσφ, ὥς σε φέρουσιν ἐπ' ἡεροειδέα πέντον.
- 165 Αὐτὰρ ἐγὼ εἶπον καὶ ὕδωρ καὶ εἶνον ἱερῶν
ἐνθήσω μενοεικά, ἃ κέν τοι λιμὸν ἱρύκῃ.
Ἐίματα τ' ἀμφίεσσω· πέμψω δέ τοι οὖρον ὅπισθεν,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαίαν ἱκῆαι,
Αἴκε θεοὶ γ' ἰδέλῃσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
- 170 Οἱ μὲν φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρῖναι τε.
Ὡς φάτο· βίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόμενα προσηύδα·
Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεῶν, τῶδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπὴν.
Ἦ με κέλειαι σχεδὴν περὶ ἄν μίγα λαιτῆμα θαλάσσης,
- 175 Δεινὸν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἴσται
Ὠκύποροι περὶ ὤσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς εὖρε.
Οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκῃσι σέθεν, σχεδὴν ἐπιβαίην,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
μή τί μοι αὐτῇ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
- 180 Ὡς φάτο· μειδήσεν δὲ Καλυψὼ, δία θεῶν,
Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνδμαζε·
Ἦ δὴ ἀλιτρὸς γ' ἔσσι, καὶ οὐκ ἀποφύλια εἰδώς·
οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορευέσαι;
Ἴσω νῦν τῶδε Γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερβεν,
- 185 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, (ὅς κε μέγιστος
ὄρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,)
μή τί τοι αὐτῇ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἔσσι' ἂν ἡμοί περ
αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεῖω τέσσοι ἴκοι.
- 190 καὶ γὰρ ἡμὸς νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλατήμων.
Ὡς ἔρα φωνήσας ἡγήσατο δία θεῶν
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἔχυνια βαῖνε θεοῖο·
Ἴξον δὲ σπείρος γλαφυρὸν βάς ἦδ' καὶ ἀνήρ.
- 195 καὶ β' ὃ μὲν ἐνθά καθίζεν ἐπὶ ὀρένῳ, ἐνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας· νόμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἰδωδὴν,
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρας ἔδουσιν.
αὐτὴ δ' ἄντιον δ' ἴξεν Ὀδυσσεύς τε βίοιο,
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶα καὶ νέκταρ ἔθηκεν.
- 200 οἱ δ' ἐπ' ἐνθάδε ἱστοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἰδυτύος ἦδ' ποτῆτος,
τοῖς ἔρα μύθων ἤρχε Καλυψὼ δία θεῶν·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
- 205 αὐτίκα νῦν ἰέλεις ἵκναι· σὺ δὲ χαίρει καὶ ἔμπης.
εἴγε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν, ἴσται τοι αἴσα

In specubus cavis, nolens apud volentem:

Die verò in petris & littoribus sedens,

Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,

Pontum in infructuosum prospiciebat, lachrymas stillans.

Propè autem astans allocuta est nobilis dea;

„ Infelix, ne mihi amplius hic lugeas, neque tibi ætas

„ Consumatur; jam enim te perquam-lubens dimittam.

„ Verùm age, lignis longis absctillis, compinge-tibi ferro

„ Latam ratem: atque tabulata fige in eâ

„ Altè, ut te ferat per obscurum pontum.

„ Porro ego panem & aquam, & vinum tuium

„ Imponam animo-gratum, quæ tibi famem arceant:

„ Vestisquæ induam; mittamque tibi ventum à tergo,

„ Ut omnino incolumis tuam in patriam terram pervenias,

„ Si modò dii utique voluerint, qui cælum latum habitant,

„ Qui me potiores sunt in cognoscendoque judicandoque.

Sic ait: exhorruit autem patiens nobilis Ulysses,

Et ipsam allocutus verba alata dixit;

„ Aliud quid jam tu, dea, hoc moliris, & neutiquam dimissionem;

„ Quæ me jubes ræte trajicere ingentes fluctus maris,

„ Horrendoque difficilisque; quos neque naves æquales

„ Veloces trajiciunt, gaudentes Jovis vento.

„ Neque ego, te invitâ, ratem conscenderim,

„ Nisi mihi digneris, dea, magnum jusjurandum jurare,

„ Nullum mihi ipsi damnum malum structuram te aliud.

Sic ait; celsit verò Calypso, nobilis dea,

Manique ipsum demulsit, verbûmque fecit, dixitque;

„ Profectò imprebus es, & non incauta sciens:

„ Qualem jam hunc sermonem indaxisti-in-animum proloqui?

„ Sciat nunc hoc Terra & Cælum latum supernè,

„ Et subter-labens Stygis aqua, (quod utique maximum

„ Jusjurandum, gravissimûmque est beatis diis;)

„ Non ullum tibi ipsi damnum malum me structuram aliud.

„ Sed ea quidem cogito & suadebo, quæcumque sanè mihi

„ Ipsi suaderem, si-quando me necessitas tantoperè urgeret.

„ Etenim mihi mens est æqua; neque mihi ipsi

„ Animus intra præcordia ferreus, sed misericors.

Sic priusque locuta, prævit nobilis dea

Celeritèr; ille verò deinde post vestigia ibat dese:

Pervenerunt autem ad speluncam cavam dea atque vir,

Et ille quidem illic resedit in solio, unde surrexerat

Mercurius: Nympha verò apposuit omnem cibum

Ad-edendum & bibendum; qualia mortales viri edunt.

Ipsa verò è-regione sedit Ulyssis divini.

Ipsi autem ambrosiam ancillæ & nectar apposuerunt.

Hi verò ad cibos paratos appositos manus extendebant.

Cæterum postquam saturati sunt cibo & potu,

His deinde sermonis exordiebatur Calypso nobilis dea;

„ Inclyte Lærtiade, versute Ulysses,

„ Siccine verò domum charam in patriam terram

„ Protinus nunc vis proficisci? tu vero vale nihilominus.

„ Siquidem scires tuâ mente, quot tibi fatale-est

Κἄδε ἀναπλῆσαι, πάλιν πατρίδα γαίην ἰδέσθαι.
 Ἐνθάδε αἰθὶ μένων σὺν ἱμοὶ τόδε δῆμα Φυλάσσεις,
 Ἀδυνάτεις τ' εἴης· ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι.

- 210 Σὴν Ἥλαχον, τῆς αἰδὺν ἰδέσθαι ἡμᾶτα πάντα.
 Οὐ μὲν ἦν κείνης γε χαρίων εὐχομαι εἶναι,
 Οὐ δέμας, οὐδὲ Φυήν· ἔπει εὖπως οὐδὲ Ζεῖκεν
 Θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἱρίσειν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

- 215 Πότνια θεᾷ, μὴ μοι τόδε χρεῖο· εἶδα καὶ αὐτὸς
 Πάντα μάλ', οὐνοῖα σέο περίφρων Πηνελόπεια
 Εἶδος ἀειδυοτέρῃ, μέγας δέ τ' εἰς ἔντα ἰδέσθαι·
 (Ἡ μὲν γὰρ βροτῆσι, σὺ δ' ἀθανάτος καὶ ἀγήρευς.)
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἔβλεν καὶ ἰέλασμαι ἡμᾶτα πάντα.

- 220 Οἶκα δέ τ' ἰλέμεναι, καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι.

Εἰ δ' αὖ τίς τις ἔτι βροτῶν ἐνὶ σῖντι πόντῳ,
 Τλέσσομαι, ἐν σῆσσαν ἔχων ταλαπενθία θυμῷ.
 Ἦδὴ γὰρ μέλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμύθησα
 Κύμασι καὶ πολέμῳ μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.

- 225 "Ὡς ἔφατ'· ἥϊλος δ' ἄρ' ἔδν, καὶ ἐπὶ πύρρος ἦλθεν
 Ἐλθόντες δ' ἦρα τῷγε μοχλῷ σπείρεις γλαφυροῖο,
 Τερπείσθην Φιλότῃ, παρ' ἀλλήλοισι μένοντι.

Ἦμος δ' ἠριγύναια φάνη βοδοδάπτυλος ἥδης,
 Αὐτίχ' δ' μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς·

- 230 Αὐτὴ δ' ἀργύρεον φᾶρος μέγα ἔννυτο κύματι,
 Λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ Ζῶντι βάλαι· ἔπει
 Καλὴν, χρυσεῖν· κορυφαίῃ δ' ἐπέθηκε καλὴν τεύχεον·
 Καὶ τότε Ὀδυσσεὶ μογαλῆτορ μῆδετο πομπήν.

Δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἤμενον ἐν παλῆμῳ,

- 235 Κάλκον, ἀμφοτέρωθεν ἀναχμένον· σθένος ἐν αὐτῷ
 Στελείδην περικαλλὰς, ἐλπίων, εὐ ἐπαρκὴς·

Δῶκε δ' ἔπειτα ἐκόπηνον, ἰσχυρὸν· ἔρχε δ' ἔδδοτο
 Νήσου ἐπ' Ἰσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ ποφύκει,

Κλήρη τ', αἰγυίρας τ', ἐλάτη τ' ἦν εὐρανομήνης.

- 240 Ἀδὰ κάλαι, περίηλα, τᾷ δὲ πλώϊον ἱλαφῆδες.
 Αὐτὰρ ἔπειδ' ἔειρε, ὅθι δένδρεα μακρὰ ποφύκει,

Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψίδ', ὅττι θεῶν.

Αὐτὰρ δὲ τάμεντο δούρα· τοῖς δὲ οἱ ἔννυτ' ἔργον·

Εἴκοσι δ' ἐμβαλεῖ πάντα, πελοπύκνησεν δ' ἦρα χαλκῷ,

- 245 Εἴσοι δ' ἐπισκμήνως, καὶ ἐπὶ σάμμῳ ἔννυτ'.

Τόφρα δ' ὄνυκε τέτταρα Καλυψίδ', ὅττι θεῶν·

Τέττηγεν δ' ἦρα πάντα, καὶ ἡρμοσεν ἀλλήλοισι·

Γόμφοισιν δ' ἦρα τὴν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἤμαρ.

Ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ

- 250 Φορτίδος εὐρείης, εὐ εἶδ' ἐκτετοσυνᾶν,
 Τόσσον ἐπ' εὐρείαν σχεδὴν ποιήσας Ὀδυσσεύς.

Ἰκρίαν δὲ γῆρας, ἀμάρων θαμέσι σκαμίνεσσι,

Ποίει· ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπηγεκνίδεσσι τελευτᾷ.

Ἐν δ' ἔδν ποίει, καὶ ἐπὶ κριν ἁρμένον αὐτῷ·

- 255 Πρὸς δ' ἦρα πηδάλιον ποιήσας, ὅθρ' ἰδόναι

Φράζε δὲ μὲν ἔπεισσι διαμπερὲς οἰσύνῃσι,

Κύματός εἰλαρ ἔμεν· πολλὰ δ' ἐπὶ σχεδίατο βλήν.

Τόφρα δὲ φέρε· ἔκαστε Καλυψίδ', ὅττι θεῶν,

„ Dolores implere, priusquam in patriam terram pervenias.
 „ Certe hic manens una mecum hanc domum custodires,
 „ Immortalisque esses: quantumvis cupidus sis videndi
 „ Tuam uxorem, cujus usque desiderio teneris dies omnes.
 „ Nequaquam certe illa inferior gloriore esse,
 „ Nec corpore, neque oris habitu: quandoquidem minime decet
 „ Mortales cum immortalibus corpore & formâ contendere.
 Hanc autem respondens allocutus est versutus Ulysses;
 „ Veneranda dea, ne mihi ob hoc succenseas; scio enim ipsa
 „ Omnia omnino, quod te prudens Penelope
 „ Formâ deterior sit, staturâque, coram aspectu:
 „ (Illa enim mortalis est, tu vero immortalis & semi-corpore.)
 „ Sed & sic volo, & desidero diebus omnibus,
 „ Domumque redire, & reditâs diem videre.
 „ Quod si quis me pessundet deorum in nigro ponto,
 „ Patiar, in pectore habens patientem ærumnarum animam:
 „ Jam enim valde multa passus sum, & multa periculi
 „ Fluctibus & bello: post illa & hoc quoque fiat.
 Sic dixit; sol verò occidit, & tenebræ adveniant.
 Profecti autem hi in sœcissimâ speluncæ cavæ,
 Oblectabantur amore, præpè invicem manentes.
 Quando autem manè-genita apparuit rosea-digitos aurora,
 Continuo quidem chloanâque tunicâque induit Ulysses;
 Ipsa verò candidam stolam ingentem induit Nympha,
 Tenuem & venustam, zonâque circumposuit humbis
 Pulchram, auream: capitiq; imposuit calyptram:
 Et tum Ulyssi magnanimo apparabat dimissionem.
 Dedit quidem ei securim magnam, habilē in manibus,
 Ferream, utrinque acutam: cæteram in ipsâ erat
 Manubrium perspulchram, oleaginum, benè aptatum:
 Dedit verò deinde astium positum; & dux erat via
 Infusæ ad extremam oram, ubi arbores proceræ crescebant,
 Alnæque, populisq;que, abiesq;ue erat in cælum pretingens,
 Aridæ duræ, valde siccæ, quæ ei navigarent leviter.
 Cæterum postquam ostendisset, ubi arbores proceræ crescerent,
 Rediit quidem domum Calypso, nobilis dea.
 At illæ cædebat ligna; celeriter verò ei perficiebatur opus:
 Viginti autem deiecit arbores omnes, dolavitq; deinde ferro,
 Lævigavitq; scitè, & ad normam direxit.
 Interea autem attulit terebras Calypso, nobilis dea:
 Terebravit verò & omnia, & composuit inter se
 Clavis autem eam [rusticam] & compagibus aptavit.
 Quantumque quis fundum navis fabricaverit viri
 Onerariæ latæ, benè peritus fabrilis artis,
 In tantum latam ratem confecit Ulysses.
 Tabulata verò erigens, coaptans densis trabibus,
 Faciebat; cæterum longis assensibus perficiebat.
 In ea porò malum fecit, & uterinam congruentem ei:
 Præterea gubernaculum fecit, ut dirigeret:
 Communiavit quoque ipsam cratibus undique saligais,
 Fluctuum propugnaculum ut esset; multâque ingessit materiam.
 Interea verò linteas utinâ Calypso, nobilis dea,

- Ἰζία ποιήσασθαι· δ' δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τῆ.
 260 Ἐν δ' ὑπέραις τε, κάλους τε, πόδας τ' ἐνέδμεν ἐν αὐτῇ.
 Μοχλοῖσιν δ' ἦρα τὴν γε καταίρυσεν εἰς ἄλλα δῖαν.
 Τάτρετον ἡμῶν ἦν, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.
 Τῷ δ' ἦρα πέμπτῳ πέμπ' ἄπ' ἡέσθι δῖα Καλυψὶδ,
 Ἠμῶν τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λούσασα.
 265 Ἐν δέ οἱ ἄσπν' ἔθηκε δαδ μέλανος δίναιο
 Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦρα
 Κωρύκῃ· ἐν δέ οἱ ὕψι μένοικέα πολλὰ.
 Οὐρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιπρὸν τε.
 Γηθόβυνος δ' οὐρῷ πέτασ' Ἰζία δῖος Ὀδυσσεύς·
 270 Αὐτὰρ ἰπηδάλῳ ἰδύνετο τεχνήντως,
 Ἥμῶν· οὐδὲ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
 Πληϊάδας τ' ἰσορῶντι, καὶ ὅψι δύνοντα Βωώτην,
 Ἄρκτον θ'· ἦν καὶ ἤμαξεν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 Ἥ τ' αὐτοῦ γρέφεται, καὶ τ' Ὀρίωνι δεκαεὶ.
 275 Οἷν δ' ἡμμορος ἐξὶ λωστρῶν Ὀλεσνοῖο.
 Τὴν γὰρ δὴ μιν ἔγνωε Καλυψὶδ, διὰ θεῶν,
 Ποντοπαρευμέναι δπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς ἔχοντα.
 Ἑπταδεκαῖδεκα μὲν πλείν ἡμῶντα ποντοπαρεύων,
 Ὀκτωκαίδεκάτῃ δ' ἰφάνῃ ἕρεα σκίδεντα
 280 Γαίης φαιήκων, ὅτε τ' ἡγχιζόν πάλιν αὐτῇ.
 Εἶσατο δ', ὡς ὅτε μὲν ἐν ἡεροῦδ' ἐόντων.
 Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνδρῶν κρείων Ἑννοσίχθων,
 Τηλέσθην ἐκ Σολύμων δρῶν ἴδεν· εἶσατο γὰρ οἱ
 Πόντον ἐπὶ κλειῶν· ὃ δ' ἐχέσατο κηρέϊ μάλλον·
 285 Κιρήσας δὲ κάρη προτὶ ἐν μυθήσατο θυμῷ.
 Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὲ μεταβούλευσεν θεοὶ ἄλλως
 Ἀμφ' Ὀδυσεῖ, ἡμῶσ' μετ' Αἰθίοπας ἐόντος·
 Καὶ δὴ φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἴσα
 Ἐκφυγείην μέγα πῶδας οἴζυος, ἦ μιν ἰκάνει·
 290 Ἀλλ' ἔτι μὲν μιν φημι ἔδην ἰλῶαν κακότητος.
 Ὡς εἰπὼν, συναγεν νεφέλας, ἱτάραζε δὲ πόντον,
 Χερσὶ τράιναν ἑλάν· πάσας δ' ἐβόωνεν ἄλλως
 Παντρίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 Γαίαν ὁμοῦ καὶ πόντον· δρῶρε δ' οὐρανὸν νύξ.
 295 Σὺν δ' Εὐρὺς τε Νότος τ' ἔπασε, Ζέφυρος τε δυσπῆς,
 Καὶ Βορέης αἰθρηγομένης· μέγα κύμα κυλίνδων.
 Καὶ τότε Ὀδυσεὺς λυτο-γούνατα καὶ φίλον ἥτορ·
 Ὀχθήσας δ' ἤρκεϊτε πρὸς ἐν μεγαλήτερον θυμῷ·
 Ὡ μοι ἔγωγε δεῖλός, τί νύ μοι μήνικα γένηται;
 300 Δεῖδω, μὴ δὴ πάντα δαδ νημαρτέα εἰπὼν,
 Ἥ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 Ἄλγ' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 Οἷοισιν νεφέεσσι περιέφει οὐρανὸν ἑρῶν
 Ζεὺς, ἱτάραζε δὲ πόντον· ἐπισπέρχουσι δ' ἄλλως
 305 Παντοῖων ἀέρας· νῦν μοι οὕτως αἶψος βλαέας.
 Τελεῖ μῆμαρτος Ἀνακτοῦ καὶ τεταρκίης, οἱ τότε ἔλονται
 Τροίην ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
 Ὡς δὴ ἔγνω' Ὀφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπῶν
 Ἥματι τῷ, ὅτε μοι παλαιοὶ χαλκήρεα δοῦρα
 310 Τρώες ἐπέριψαν περὶ Πηλεΐδην ἱκόντι.

Ad vela conficienda, ille autem benè confecit & ista.
 Illigavit quoque funesque, rudentésque, pedesque in ea.
 Vectibus autem deinde eam deduxit in mare vastum.
 Quartus dies erat, & ei perfecta erant omnia.
 Quinto verò dimisit ab insulâ nobilissima Calypso,
 Vestibusque indutum odoratis, & lavatum.

Imposuit autem ei utrem dea nigri vini
 Alterum, alterum verò aquæ magnum; & viatica
 In perâ; imposuitque ei obsonia animo-grata multa:
 Ventum autem præmisit innocuümque placidümque.
 Lætus verò vento-secundo extendit vela nobilis Ulysses:
 Ipse verò gubernaculo dirigebat artificiose,
 Sedens: neque ei somnus palpebris incidebat,
 Pleiadasque contemplanti, & serò occidentem Boöten,
 Urfamque, quam & Currum cognomento vocant,
 Quæ ibidem vertitur, atque Orionem observat:
 Sola verò experta est lotionum Oceani.

Hanc enim eum iussit Calypso, nobilis dea,
 Ponto-navigare ad sinistram manum habentem.
 Septendecim quidem navigabat dies iter-faciens-mari.
 Decima-octava verò apparuerunt montes umbrosi
 Terræ Phæacum, quâ proximum erat illi:
 Apparebat autem, veluti scutum in obscuro ponto.

Hunc verò ex Æthiopibus reversus potens Neptunus,
 Procul ex Solymorum montibus conspexit; visus enim est ei
 Super pontum navigans; ille verò iratus est ex-corde magis:
 Quassansque caput ad suum dixit animum;

„Pape, profectò jam statuerunt dii aliter
 „De Ulyssè, me apud Æchiopas absente:
 „Et jam Phæacum terræ prope-est, ubi ei fatale
 „Effugere magnam metam ærumnarum, quæ ipsum occupant:
 „Sed adhuc quidem ipsum puto abundè miseriarum subitarum.
 Sic fatus collegit nubes, & turbavit pontum,
 Manibus tridente sumpto; omnesque concitavit procellas
 Omnigenorum ventorum; nubibusque operuit
 Terram simul & pontum; ingruit autem à-cælo nox.
 Unâ verò Eurysque Notusque ruit, Zephyrusque vehemens,
 Et Boreas serenus, ingentem fluctum provolvens.
 Et tunc Ulyssis soluta sunt genua & charum cor:
 Ingemiscensque dixit ad suum magnum animum;

„Heu me miserum, quid me tandem fiet?
 „Vereor, ne jam omnia dea vera dixerit;
 „Quæ me dicebat in mari, priusquam in patriâ terrâ pervenissem,
 „Dolores impleturum esse: ea sanè nunc omnia perficiuntur.
 „Qualibus nubibus obtegit cælum latum
 „Jupiter, turbavitque mare; ingruunt verò procellas
 „Omnigenorum ventorum: nunc mihi certum grave exitium.
 „Ter beati Danai & quater, qui tunc perierunt
 „Trojâ in latâ, Atridis gratificantes:
 „Utinam ego mortuus fuisset, & fatum obissem,
 „Die illo, quandò mihi plurimi æratas hastas.
 „Trojani iniecerunt circa Achillem mortuum.

Τῷ κ' ἔλκερον κτεάων, καὶ μευ κλῖος ἦγον Ἀχαιοί·
 Νῆς δέ με λανγαλίῃ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.

Ὡς ἔφα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κύμα κατ' ἤερης,
 Δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδὴν ἐλέλιξεν.

315 Τῆλε δ' ἔπεδ' σχεδὴς αὐτὸς πῖσος· πρῶταλιον δὲ
 Ἐκ χειρῶν προήκε· μέσσον δέ οἱ ἰσθ' ἔαψ
 Δεινὴ μισγομένην ἀνέμων ἰλδοῦσα θάλασσαν.
 Τηλοῦ δὲ σπείρον καὶ ἐπίρρον ἤμπεσε πόντου·

320 Τὸν δ' ἔρ' ὑπὸ βρυχά θῆκε παλὺν χρόνον· οὐδὲ δύνασθαι
 Αἶψα μάλ' ἐνσχέσειν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμήης·
 Εἴματα γάρ β' ἱβάρυνε, τὰ οἱ πῶρ διακαλυψῶ.
 Ὅψι δὲ δὴ β' ἀνείδου, σῶματ' οὐκ ἐξέπτυσεν ἄλμην
 Πικρὴν, ἣ οἱ πολλὰ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.

325 Ἀλλ' οὐδ' ὥς σχεδὴς ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
 Ἀλλὰ μεταστροφῆς ἐν κύμασιν, ἐλλάβει' αὐτῆς·
 Ἐν μέσση δὲ κάβηζε, τέλος θανάτου ἔκλεινον.
 Τὴν δ' ἰφθρεὶ μέγα κύμα κατὰ βῶν ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φέρεσιν ἀκάντας
 Ἀμπεδίου, πυκινὰ δὲ πρὸς ἀλλήλας ἔχοντα·

330 Ὡς τὴν ἀμπέλαγος ἔνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ἀλλοτε μὲν τε Νότος Βορρὴ προβάλλεσκε φέρεσθαι,
 Ἀλλοτε δ' αὖτ' Εὐρὸς Ζεφύρῳ εἴεσκε διώκειν.
 Τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφουρος Ἰνδῶ,
 Λευκοδάη, ἣ πρὶν μὲν ἦν βροτὸς αὐδήεσσα,

335 Νῦν δ' ἄλλος ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμορε τιμῆς·
 Ἡ β' Ὀδυσῆ' ἐλήσεν ἀλόμενον, ἄλγος ἔχοντα·
 Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτὶ ἀνεδύσατο λίμνης·
 Ἰξὺ δ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμου, εἰπέ τε μῦθον·

340 Κάμορε, τίπτε τοι ὧδε Πασειδάων ἐνοσίχθων
 Ὀδύσει' ἀπαγγέλλεις, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύεις;
 Οὐ μὲν δή σε καταφύσεις, μάλα περ μενεαίνων.
 Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρχαι, (δοκίεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν.)
 Εἴματα ταῦτ' ἀποδὸς, σχεδὴν ἀνέμοισι φέρεσθαι
 Κάλλιπ'· ἀτὰρ χεῖρεσσιν ἑνὸν, ἐπιμαίσο νόστον

345 Γαίης Φαιήκων, ὅτι τοι μοῖρ' ἔστιν ἀλύξαι.
 Τῇ δὲ τότε κρήδεμνον ὑπὸ ζέφυροισι τάνυσσαι
 Ἀμφοτέρων· οὐδέν τοι κάβησιν δέος, οὐδ' ἀπολίσσῃς.
 Αὐτὰρ ἐπὶ χεῖρεσσιν ἐφάψαι ἠπειροῖο,
 Ἀψ' ἀποδυάμενος βαλέειν εἰς ὄνοπα πόντον,

350 Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόφ' ἐτραπέσθαι.
 Ὡς ἔφα Φωνήεσσα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν·
 Αὐτὴ δ' ἄψ' ἐς πόντον ἰδύσατο κυμαίνοντα,
 Αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δὲ ἰ κύμα κάλυψεν.
 Αὐτὰρ δ' μαρμύρεζεν πολύτλης δῖος Ὀδυσσεύς,

355 Ὅχθέσας δ' ἔφα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἔγδ', μή τις μοι ὑφαίνῃσιν δόλον ἔλλον
 Ἀθανάτων, ὅτε με σχεδὴς ἀποθῆναι ἀνώγει.
 Ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ'· ἵπαι ἐκδὲς ὀφθαλμοῖσι
 Γαίαν ἔγδον ἰδύμεν, ὅτι μοι φάτο Φύξιμον εἶναι.

360 Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρχω, δοκίει δέ μοι εἶναι ἔρπον·
 Ὅφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμυνίῃσιν ἀρήρῃ,
 Τύφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσεμαι ἄλγος πάσχα·

Αὐτὰρ

- „ Tum fortitus effusa parentalia, & meam gloriam celebrassent
 „ Nunc verò me tristi mortis destinatum est perire. (Achivi:
 Sic utique ipsum locum pepulit ingens fluctus à vertice,
 Horrendum irruens, circumque egit ratem.
 Longe verò à rate ipse excidit; clavum autem
 E manibus dimisit, medium verò malum ei fregit
 Horrenda commixtorum ventorum irruens precessit.
 Longe autem velum & antena inciderunt ponto:
 Ipsum verò sub-aquâ detinuit longo tempore; neque potuit
 Citò admodum emergere, magni sub fluctus impetu:
 Vestes enim gravabant, quas illi præbuerat nobilissima Calypso.
 Serò verò tandem emerfit, & ex ore vomuit sanguinem
 Amaram, quæ ei multa à capite defluebat.
 Sed neque sic ratis oblitus est, tametsi afflictus,
 Sed impeto facto in fluctibus, apprehendit eam:
 In medio autem sedebat, finem mortis evitans.
 Hanc autem ferebat ingens fluctus per undarum-impetum huc
 Ut verò cum autumnalis Boreas fert spinas (atque illud
 Per campum, dense autem invicem coherent:
 Sic illam per mare venti ferebant huc atque illuc.
 Interdum quidem Notus Boreæ objectavit ferendum,
 Interdum verò rursus Eurus Zephyro cessit, ut persequeretur.
 Hunc autem vidit Cadmi filia, pulchra-talos Ino,
 Leucothea, quæ ante quidem erat mortalis vocalis;
 Nunc verò maris in fluctibus deorum sortita erat honorem.
 Hæc Ulyssæ miserata est vagantem, dolores habentem:
 Mergo verò assimilata volatu emerfit à gurgite;
 Seditque in rate multis-vinculis-aptæ, & locuta est;
 „ Infelix, quid tibi sic Neptunus terræ-quassator
 „ Iratus est vehementer, quòd tibi mala multa struat?
 „ Nequaquam quidem te perdet, licet valdè cupiens.
 „ Sed omninò sic fac, (videris autem mihi non desipere.)
 „ Vestibus istis exutis, ratem ventis ferendam
 „ Relinque; at manibus natans quære reditum
 „ Ad-terram Phæacum, ubi tibi fatale est effugere.
 „ Accipe autem hanc vittam, & sub pectore extendas
 „ Immortalem: haud tibi timendum nequid patiaris, aut percas.
 „ At postquam manibus contigeris litas,
 „ Rursus exuens projice in nigram pontum,
 „ Longè à continente, ipse autem seorsum te-avertas.
 Sic utique locuta dea vittam dedit:
 Ipsa verò rursus pontum ingressa est fluctuantem,
 Mergo assimilata: niger verò ipsam fluctus obtexit.
 Cæterum deliberavit patiens nobilis Ulysses,
 Ingemiscensque dixit ad suum magnum animum;
 „ Heu mihi, nè quis mihi struat dolum alium
 „ Immortalium, quandò me à rate discedere jubet.
 „ Sed omninò nondum parebo; quoniam procul oculis
 „ Terram ego vidi, ubi mihi dixit effugium esse.
 „ Sed omninò sic faciam, videtur verò mihi esse optimum;
 „ Quamdù quidem ligna in compagibus coheserint,
 „ Tandù hic manabo & sustinebo dolores patiens:

- Αὐτὰρ ἐπὶ νῆαί μοι σχεδὴν διὰ κύμα τινάξῃ,
 Νήξομαι· ἔπει οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἔμεινον.
 365 Ἔως δ' ταῦθ' ὀρμαίνει κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ὅρσε δ' ἐπὶ μέγα κύμα Ποσειδάων ἰνოსίχτων,
 Δεινὸν τ', ἀργαλέον τε, κατηρεφές· ἤλασε δ' αὐτόν.
 Ὡς δ' ἔνεμος ζαῆς ἦϊον θυμῶνα τινάξῃ
 Κερφαλίων, τὰ μὲν ἔρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
 370 Ὡς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὥς ἵππον ἑλαύνων.
 Ἔϊματα δ' ἐξαπέδυσε, τὰ οἱ πῶρ δια Καλυψώ.
 Αὐτίκα δὲ κρήδεμονον ὑπὸ ζέφυροιο τάνυσσεν.
 Αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἀλλ' ἀπῆπσε, χεῖρε πετάσσας,
 375 Νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρῖων Ἰνოსίχτων,
 Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν.
 Οὔτῃ νῦν κακὰ πολλὰ καίων ἄλλω κατὰ πόντον,
 Πίσθεν ἀνθρώποισι διοτρεφέσσι μιγείην·
 Ἄλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.
 380 Ὡς ἔρα Φωνήσας, ἴμασιν καλλίτριχας ἵππους·
 Ἴκετο δ' εἰς Αἰγᾶς, ὅθι οἱ κλυτὰ δῶματ' ἔασιν.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς, ἔλλ' ἐνόησεν·
 Ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδρησε κελεύθους,
 Πάυσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
 385 Ὅρσε δ' ἐπὶ κρηπιδὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύμαθ' ἔαξεν,
 Ἔως ὅγε φαιήκεσσι Φιληρέμοισι μιγείην
 Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἄλυσας.
 Ἔνθα δύο νύκτας, δύο δ' ἡμέματα κύματι πηγῶ
 Πλέζετο· πολλὰ δὲ οἱ κρηδίη προτίσσετο ὀλίβρον.
 390 Ἄλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμῶν ἑυπλόκαμος τέλος ἦδεν,
 Καὶ τοτ' ἔπειτ' ἔνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἦδ' ὑαλῆναι·
 Ἐπλετο νηνεμίη· δ' ἔρα σχεδὸν εἰσίδε γαίαν,
 Ὄφρ' μάλα προΐδων, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἁβείας.
 Ὡς δ' ὅταν ἀσπασίως βίος παίδεσσι φανείη
 395 Πατὴρ, ὅς ἐν νόσῃ καίται κρατὶρ ἄλγος πάσχων,
 Διὶ τὴν τεκνέμενος, συγερὸς δὲ οἱ ἔχρας δαίμων,
 Ἀσπασίαν δ' ἔρα τον γε θεὸς κακότητος ἔλυσεν·
 Ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπασθὲν εἰσάτο γαίᾳ καὶ ὕλῃ.
 Νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποσσὶν ἡπείρου ἐπιβῆναι·
 400 Ἄλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσην τε γέγωνε βοήσας,
 Καὶ δὴ δοῦπον ἔκρυψε πατὴρ σπινθήρεσσιν θαλάσσης·
 Ῥέχθει γὰρ μέγα κύμα ποτὶ ξερὰν ἡπείροιο
 Δεινὸν ἱερουργόμενον· εἴλυτο δὲ πάντ' ἄλδος ἔχων·
 Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὅχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
 405 Ἄλλ' ἄκται προβλήτες ἔσαν, σπινῆδες τε, πάγοι τε.
 Καὶ τοτ' Ὀδυσσεὺς λῦτο γούνατ' αὖτε φίλον ἦτορ,
 Ὁχθήσας δ' ἔρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαίαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήσας ἐπέρησα,
 410 Ἐκβασίς οὐκ ἔφαινεθ' ἄλδος πολιοῖο βύραζι·
 Ἐκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὄξεες, ἀμφὶ δὲ κύμα
 Βέβρυχεν ῥόδιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρουσε πέτρῃ·
 Ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὐτως ἐστὶ πόδεςσε
 Στήμεναι ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυγείην κακότητα·

At postquam mihi ratem fluctus discusserit,
 Natabo; quandoquidem nihil adest prospectu melius.
 Dum ille hæc cogitabat in mente & in animo,
 Immisit utique ingentem fluctum Neptunus terræ-quassator,
 Horrendumque, gravemque, excelsum; impulit autem ipsam.
 Ut verò cum ventus vehementer-spirans palæarum acervum dissipet
 Aridarum, quas quidem dispergat alias aliò;
 Sic ipse tabulata longa disperfit: verum Ulysses
 In unum lignum conscendebat, celerem ut equum impellens:
 Vestes verò exuit, quas ei præbuit nobilissima Calypso;
 Statimque vittam sub pectus extendit.

Ipsè autem pronus in mare cecidit, manibus extensis,
 Natàre paratus; vidit verò potens rex Neptunus,
 Quassantique caput ad suum locutus est animum;
 „ Sic nunc mala plurima passus erra per mare,
 „ Donec hominibus Jovis-alumnis inter sis:
 „ Sed neque sic te spero parvi-pensurum malum.
 Sic utique locutus impulit pulchros-jubis equos;
 Pervenitque ad Ægas, ubi ei inclytæ sedes sunt.

Cæterum Pallas, filia Jovis, aliud cogitavit;
 Aliorum quidem ventorum obstruxit vias;
 Quiesceréque jussit, & consopitos-esse omnes:
 Incitavit autem velocem Boream, fluctusque præfregit,
 Donec ipse Phæacibus remigii-studiofis misceretur
 Inclytus Ulysses, mortem & fatum elapsus.

Hic duas noctes, duosque dies in fluctu vasto
 Errabat: sæpè verò ei còt præsagiebat mortem.
 Sed quandò jam tertiam diem comas-pulchra complevit aurora,
 Et tam deinde ventus quidem quievit, atque serenitas
 Erat tranquilla; ipse verò deinde prope conspexit terram,
 Acute admodum prospiciens, magno à fluctu levatus.

Ut autem cum grata vita filiis appareat
 Patris, qui in morbo decumbit ingentes dolores patiens,
 Diu contabescens, infestus autem ei ingruerit deus:
 Grate verò hunc dii à morbo liberârint:
 Sic Ulyssi gratè apparuit terra & sylva.
 Natabat verò, nitens pedibus continentem ut-conscenderet:
 Sed cum tantum abesset, quantum scilicet auditur vociferatus,
 Tum verò sonitum audivit ad scopulos maris;
 Murmurabat enim ingens fluctus ad aridam continentis
 Horrendum eructans; obducta verò erant omnia maris aspergine:
 Non enim erant portus navium capaces, neque secessus;
 Sed littora projecta erant, scopulique, saxaque.
 Et tunc Ulyssi soluta sunt genua & charum cor;
 Ingemiscens verò is dixit ad suum magnum animum;
 „ Hei mihi; postquam terram insperatam dedit videre
 „ Jupiter, & jam has undas sulcatas penetravi;
 „ Egressus nusquam apparet ex mari eano foras:
 „ Extrà enim saxa acuta, circumque fluctus
 „ Fremit impetuosis, levisque eminet petra:
 „ Prope autem profundum mare; & nullo modo licet pedibus
 „ Consistere ambobus, & effugere malum:

- 415 Μήπως μ' ἐμβαίνοντα βάλλῃ λίθαι ποτὶ πέτρῃ
 Κύμα μέγ' ἀρπάξαν, μελέῃ δέ μοι ἔσσεται ὁμή.
 Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἰφθαίμῳ
 Ἥϊόνας τε παραπλήγας, λιμένας τε θαλάσσης,
 Δαίδω, μὴ μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξῃσιν θύελλα
- 420 Πόντον ἐπ' ἰχθυόοντα φέρῃ, βαρεῖα σανάχοντα.
 Ἡ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπισσέυῃ μέγα δαίμων
 Ἐξ ἄλδς, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὰς Ἀμφιτρίτῃ·
 Οἷα γὰρ, ὥς μοι δαΐδουσαι κλυτὰς Ἐννοσίγαιος.
 Ἔως δ' ταυτ' ἄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
- 425 Τόφῳ δέ μιν μέγα κύμα φέρον τρηχέαν ἐπ' ἀκτῶν.
 Ἐνδ' ἀπὸ βινός τε δρύφου, εὖν τ' ἐςδ' ἀράχῃ,
 Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπισσόμενος λάβει πέτρης,
 Τῆς ἔχτο σανάχων, εἰως μέγα κύμα παρήλθε.
- 430 Καὶ τὸ μὲν ὥς ὑπάλυξε· παλιβρόδιον δέ μιν αὖτις
 Πλήξεν ἐπισσόμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντος.
 Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος, θαλάμῃς ἐξεκκομένοιο,
 Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰν λαίγγυες ἔχονται·
 Ὡς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν
- 435 ῥινοὶ ἀπέδρυφέν· τὴν δὲ μέγα κύμα κάλυψεν.
 Ἐνθα κε δὴ δύσῃνος ὀπλὲ μέρων ὤλετ' Ὀδυσσεύς.
 Εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κύματος ἐξαναδὸς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
 Νῆχ' ἐπαρξὲς ἐς γαίαν δρώμενος, εἰπου ἰφθαίμῳ
- 440 Ἥϊόνας τε παραπλήγας, λιμένας τε θαλάσσης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ ζώμα καλλιβρόιο
 ἔξε νέων, τῇ δὲ οἱ εἰσάτο χῶρος ἑρίκος,
 Δαίς ποταμῶν, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
 Ἔγνω δὲ προρέοντα, καὶ εὐξάτο ὃν κατὰ θυμόν·
- 445 Κλυθεῖ, ἦναξ, ὅσ' ἱσσί· πολύλλισον δέ σ' ἱκάνω,
 φεύγων ἐκ πόντοιο Πρωσιδάωνος ἐνιπῆς.
 Αἰδοῖός μιν τ' ἐς καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Ἀνδρῶν ἕως ἱκνῆται ἀλώμενος, ὥς καὶ ἐγὼ νῦν
 Σὺν τε βίον, σά τε γούνατ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.
- 450 Ἀλλ' ἐλάοιρε, ἦναξ· ἱκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι.
 Ὡς φάσ'· ὁ δ' αὖτίκα παῦσεν ἰὼν ῥέον, ἔσχε δὲ κύμα·
 Πράττει δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἱσάωνσεν
 Ἐς ποταμοῦ προχόας· ὁ δ' ἔρ' ἔμφω γούνατ' ἔκαμψε,
 Χεῖράς τε σιβαράς· ἀλλ' γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
- 455 Ἦνδ' ἐπὶ χροῖα πάντα· θάλασσα δὲ κῆκ' ἐπολλή
 Ἀν' εἶμα τε, βινάς τε· ὁ δ' ἔπνευσε καὶ ἔναυδος
 Κεῖτ' ὀλιγοπελέων· κάματος δέ μιν αἰνὸς ἱκανεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δ' ἔμπνευτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρῃ,
 Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ τοῦ λῦσε θεοῖο.
- 460 Καὶ πρὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήντα μεθέκον·
 Ἀψ' δ' ἔφερεν μέγα κύμα κατὰ βίον· αἶψα δ' ἔρ' Ἴνδ
 Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λισσθεὶς
 Σχοῖν' ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἔρουραν·
 Ὀχθήσας δ' ἔρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
- 465 ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νῦ μοι μήκιστα γένηται;
 Εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,

Ne fortasse me egradientem jactet lapidosam ad petram
 Fluctus magnus abripiens; vacuus verò mihi erit conatus.
 Sin adhuc ulterius præternatabo, sicubi inveniam
 Littorâque obliqua, portusque maris;
 Vereor, ne me rursus abripiens procella
 Pontum in piscosum ferat, graviter gementem;
 Aut etiam mihi & cetum immittat magnus deus
 Ex mari, qualia multa nutrit incluta Amphitrite:
 Novi enim, quod mihi insensum est inclutus Neptunus.
 Dum ille hæc deliberabat in mente & in animo,
 Interea utique ipsum magnus æstus tulit ad asperum litus.
 Ibi cutisque lacerata, simulque ossa contracta fuissent,
 Nisi in mentem indidisset dea cæca-oculis Minerva:
 Ambabus verò manibus irruens apprehendit petram,
 Cui adhærebat ingemiscens; donec ingens fluctus præterisset,
 Et hunc quidem sic effugit: restans autem fluctus ipsum rursus
 Percussit irruens, longèque ipsum injectit ponto.
 Sicut verò cum Polypodis, è cubili extracti,
 Acetabulis multi calculi adhærescunt:
 Sic hujus ad fluxa fortibus à manibus
 Cutis lacerata erat; ipsum verò ingens fluctus obtegit.
 Ibi jam infelix præter fatum periisset Ulysses,
 Nisi prudentiam indidisset cæca-oculis Minerva:
 Ex fluctu is ubi-emersit, quâ propellitur ad litus,
 Præternatabat in terram spectans, sicubi inveniret
 Littorâque obliqua, portusque maris.
 Sed quando jam fluvii ad ostia pulchrâ-fluentis
 Pervenisset natans; ibi demum ei visus est locus optimus,
 Planus absque petris, & receptus inerat à ventò;
 Agnovit autem profluentem, & supplicavit suo in animo;
 Audi, rex, quisquis es; exoptatissimum autem ad te venio,
 Fugiens ex ponto Neptuni minas.
 Venerabilis quidem est etiam immortalibus diis,
 Ex hominibus quicumque venerit errans, quemadmodum ego
 Ad tuam fluentem, tuâque genus accedo, plurima passus. (Qualis
 Sed miserere, rex; supplicem enim tibi me esse profiteor.
 Sic ait; ille verò continuo sedavit suum fluentem, continuitque
 Et ante eum fecit tranquillitatem, ipsumque servavit (fluentem);
 Ad fluvii ostia: ille verò deinde utrumque genu flexit,
 Manusque fortes; mari enim afflicto erat charum cor.
 Tumebat verò corpore toto, mare autem manabat copiosum
 Per ôsque, marisque; ille verò absque-anhelitu & voce (palat)
 Jacebat viribus-defectus: defatigatio nempe eum vehemens occu-
 Sed quando jam respiravit, & in mente animus collectus est;
 Tum verò vittam à se solvit deæ,
 Et ipsam fluvium in sanguinosum immisit; (verò ino
 Retro autem illam ferebat ingens fluctus per fluentem; statim
 Suscepit manibus charis: ille verò ex fluvio secedens
 Junco recubuit, osculatûsque est almam terram:
 Ingemiscens autem deinde dixit ad suum magnum animum;
 Heu mihi, quid patiar? quid mihi denique restat?
 Si quidem in fundo gravem per noctem excubavero,

Μή μ' ἡμυδὶς εἴβῃ τε κακὴ καὶ θήλυς ἔρση,
 Ἐξ ὀλιγηπελὴς, θαμάσῃ κεκαφνότε θυμὸν.
 Ἀύρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἡδὴ πρό.

470 Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβᾷς καὶ δάσκειον ὕλην,
 Θάμνοισι ἐν πυκινότησι καταδραβῷ, εἰ με μαθεῖν
 ῥίγος καὶ κάρματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
 Δεῖδω, μὴ θήρῃσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένομαι.

Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δόσσαστο κέρδιον εἶναι.

475 Βῆ δ' ἵμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
 Ἐν περιφαινομένῃ· δαιοὺς δ' ἔρ' ὑπήλυθε θάμνους,
 Ἐξομώθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.
 Τοὺς μὲν ἔρ' οὐτ' ἀνέμων διᾶει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 Οὐδέ ποτ' ἡέλιος φαέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,

480 Οὐτ' ὄμβρος περάσκει διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ
 Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδὶς, οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
 Δύσειτ'· ἔφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
 Εὐρεῖαν· φύλλον γὰρ ἔην χύσις ἡλίκα πολλή,
 Ὅσσοι τ' ἢ δύν, ἢ δὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι

485 Ὡρῃ χαιμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι.
 Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἐν δ' ἄρα μέσῃ λέκτῳ, χύσιν δ' ἐπεχούστω φύλλον.
 Ὡς δ' ὅτε τις θαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
 Ἀγροῦ ἐκ' ἰσχατιῆς, ἢ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 490 Σπέρμα πυρὸς σῶζων, ἵνα μὴ πολεν ἄλλοθεν αἰοί·
 Ὡς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῇ δ' ἔρ' Ἀθήνη
 Ἴπνον ἐκ' ὄμμασι χεῦ, ἵνα μιν παύσειε τάχις
 Δυσπονόος καμάτοιο, φίλα βλάφαρ' ἀμφικαλύψας.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Ζ.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ

Ἱπνότεσις.

Ἀθνηὶ ἱπικῆσα ὕναρ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ Ναυσικῆα, κε-
 λεύει αὐτῇ τὴν ἱσθῆτα ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀγαγεῖν, πλύ-
 νειν· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸν γάμον· ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν
 ποιεῖ. Ἐπειτα παίζει μετὰ τῶν θεραπαινῶν· ἀκούσας δὲ αὐτῶν
 ὁ Ὀδυσσεὺς, ἐξυπνίζεται· καὶ δευτέρως Ναυσικῆας, ἱσθῆτα καὶ
 τροφὴν παρ' αὐτῆς λαβὼν, ἔπεται αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

Ζῆτα δὲ Ναυσικῆα κόμισ' ἐν Σχερίῃ Ὀδυσῆα.

Ὡς δὲ μὲν ὕναρ κάθευδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἴπνον καὶ καμάτω ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Βῆ δ' εἰς Φαιῶκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
 Οἱ πρὶν μὲν τοτ' ἕναϊον ἐν εὐρυχώρῃ Ἵππερίῃ,
 5 Ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνναρέντων,
 Οἱ σφειας σινέσκοντο, βίβρι· δὲ φέρτεροι ἦσαν.
 Ἐνθεν ἀναστήσας ἔγε Ναυσίθοος θεοειδῆς,
 Εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ, ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλφειῶν·
 Ἀμφὶ δὲ τεύχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἰδεύματ' εἰκούς,
 10 Καὶ νηὸς ποίησε θεῶν, καὶ ἰδῶσατ' ἀρούρας.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ θαμνὶς κῆιδόςδε βοθήκει·

Ἀλ-

„ Timeo, ne me simul frigus malum & fertilis ros,
 „ Præ imbecillitate, conficiat afflictum animo:
 „ Aura nempe ex fluvio frigida spirat matutino tempore,
 „ Si verò ad clivum conscendens & umbrosam sylvam,
 „ Arbuttis in densis dormiero, si me fineret
 „ Frigus & lassitudo, jucundus autem mihi somnus obseperet;
 „ Vereor, ne feris captura & præda fiam.
 Sic sanè ei deliberanti visum est fatiùs esse:
 Perrexit nempe ire in sylvam; hanc autem prope aquam invenit
 In conspicuo-loco; duo autem deinde subiit arbutta,
 Ex-uno-loco enata, hoc quidem oleastri, illud autem oleæ.
 Hæc quidem neque ventorum perflat vis humidum spirantium,
 Neque unquam sol lucens radiis percutiebat,
 Neque imber penetrabat penitus; sic sanè densa
 Invicem creverunt alterum-alteri intertextum; quæ Ulysses
 Subiit; statimque cubile congeffit manibus charis
 Latum: foliorum enim erat copia affatim ingens;
 Quantum utique duos, vel tres viros tegeret
 Tempestate hyberna, etiamsi vel admodum sæviret.
 Illam quidem videns gavisus est patiens nobilis Ulysses;
 In medio autem decubuit, copiamque superingessit foliorum.
 Quemadmodum autem cum aliquis torrem cinere absconderit ni-
 Agro in extremo, cui non adsunt vicini alii, (gro,
 Semen ignis servans, ut ne quæ aliunde incendat;
 Sic Ulysses foliis se-obtexit: huic autem Minerva
 Somnum in oculis fudit, ut ipsum is cessare-faceret citissime
 A-difficili labore, charas palpebras obtegens.

O D Y S S E Æ H O M E R I V L L I B R I

Argumentum.

Minerva adsans per somnium Nausicæ Alcinoi filiæ, ju-
 bet illam vestes ad flumen ferre lotum: instare enim ei
 nuptias. Illa vero iussa facit: deinde ludit cum ancillis. Au-
 diens autem ipsas Ulysses expergiscitur, & precatus Naufi-
 caam, vestemque & cibum ab ipsa accipiens, sequitur eam in
 urbem.

Z. Nausicæ excipit in Scheria Ulysses.

SIC illic dormiebat quidem patiens nobilis Ulysses,
 Somno & labore oppressus: verum Minerva
 Ibat ad Phæacum virorum populūque urbemque;
 Qui antea quidem habitabant in spaciōsa Hyperæa,
 Prope Cyclopa, viros superbientes,
 Qui ipsos infestabant; viribus autem potiores erant.
 Inde excitos illos deduxit Nausthous deo-similis,
 Collocavitque in Scheriâ, procul ab hominibus ingeniosis;
 Circum verò murum duxit urbi, & ædificavit domos,
 Et templa fecit deorum, & divisit agros.
 Sed hic quidem jamjam facto domitus, ad inferos descendere:

Ἀλκίνοος δὲ τέτ' ἔρχε, θεῶν ἔπε μήδεα εἰδώς.
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Νέφον Ὀδυσσεῖι μεγαλήτορι μητιόωσα.

15 Βῆ δ' ἔμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
 Κοιμᾶτ', ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Νηυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 Πὰρ δὲ δὺ' ἀμφιπόλοι, χαρίτων ἔπε κάλλος ἔχουσιν,
 Σταθροτὶν ἑκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαιναί.

20 Ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης.
 Στῇ δ' ἔρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρη νηυσικλειτοῖο Δύμαντος,

Ἡ οἱ ἀμφιπύκη μὲν ἔην, καχάρις δὲ θυμῷ.

Τῇ μιν εἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.

25 Νηυσικάα, τί νῦ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
 ἑμῶτα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόντα.
 Σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἔστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
 ἔνυσσαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχέιν, οἱ κέ σ' ἔχωνται.
 Ἐκ γάρ τοι τεύτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει

30 Ἑοῖλῃ· χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 Ἀλλ' ἵομεν πλυνέουσιν ἡμ' ἥοι φαινομένηφι,
 καὶ τοι ἰγὰρ συνέριθος ἡμ' ἔψομαι, ὅφρα τάχιστα
 ἔνυσσαι· ἔπει οὗτοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσαι.

Μὴ γάρ σε μνῶνται ἀριστῆς κατὰ δῆμον

35 Πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
 Ἀλλ' ἔγ', ἐπύτρουον πατέρα κλυτὸν ἠἴδῃ πρῶ,
 Ἡμιόνους καὶ ἡμαξὴν ἰφολίσαι, ἣ κεν ἡγρῇ
 Ζῆσρά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεα σιγαλόντα.
 Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἢ πάδεςαι

40 Ἐρχομαι· πολλὰν γὰρ ἔπε πλυνοὶ εἰσι πόληος.
 Ἡ μὲν ἔρ' ὡς εἰποῦς ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Οὐλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι· οὗτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε πόντ' ὕμβροσφ
 ἀεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη

45 Πάπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἶγλη.
 Τῇ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἡμᾶτα πάντα.
 Ἐνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἔπει διαπέφραδε κούρη.

Αὐτίκα δ' ἠδὲς ἦλθεν ἱόρονος, ἣ μιν ἔγειρε
 Νηυσικάαν ἑυπεπλον· ἔφαρ δ' ἀπεθάρμας ὕειρον.

50 Βῆ δ' ἰέναι διὰ δώμαθ', ἵγ' ἀγγεῖλαιε τοκαῦσι,
 Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κίχνηστο δ' ἔνδον ἔδοντας.
 Ἡ μὲν ἐπ' ἰσχάρι ἦτο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 Ἠλάκατα σρωφῶς ἀλκιόφουρα· τῷ δὲ θύραζε

55 Ἐρχομένην ξύμβλητο μετὰ κλειτοῦς βασιλῆας
 Ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλσον Φαίηκες ἀγαυοί.
 Ἡ δὲ μάλ' ἔγχε σῶσα φίλον πατέρα προσέειπε·

Πάπκα Φίλ', οὐκ ἂν δῆ μοι ἰφολίσσαις ἀπήνην
 Τψηλὴν, εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἶματ' ἔγωμαι

Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι ῥερυκμμένα κεῖται;

60 Καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρῶτοισιν ἔδντι
 Βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χρὸς εἶματ' ἔχοντα.
 Πάντε δέ τοι φίλοι υἱᾶς ἐνὶ μεγάροισι γεγάασιν,
 Οἱ δὲ ὑπνιόντες, τρεῖς δ' ἤϊεσι ἐκλίσκοντες·

Alcinoüs verò tunc imperabat, à diis consilia doctus.
 Hujus quidem ivit ad domum dea caesia-oculos Minerva,
 Reditum Ulyssii magnanimo moliens:
 Perrexit autem ire ad thalamum fabre-factum, in quo puella
 Cubabat, immortalibus oris-habitu & formâ similis,
 Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi:
 Juxta autem duæ ancillæ, à Gratiis pulchritudinem habentes;
 A-postibus utrinque, fores verò admotæ erant splendidas.
 Illa verò venti veluti flatus accessit ad cubilia puellæ;
 Stetitque supra caput, & ipsam sermone allocuta est,
 Assimilata filiæ celebris-in-re-nauticâ Dymantis,
 Quæ ei equalis quidem erat, grataque animo:
 Huic seipsam cum assimilâisset, allocuta est caesia-oculos Minerva;
 „ Nausicaa, quid te sic negligentem peperit mater?
 „ Vestes etenim tibi jacent neglectæ, pulchræ;
 „ Tibi verò nuptiæ instant, ubi oportet pulchras quidem teipsam
 „ Induere, aliasque illis præbere, qui te ducant.
 „ Etenim ex his fama apud homines oritur
 „ Bona; gaudent verò pater & veneranda mater.
 „ Quin eamvis loturæ simul ac aurora illuxerit,
 „ Et ego adjutrix unâ comitabor; ut celerrimè
 „ Expediaris; quoniam non amplius diu virgo eris:
 „ Jamjam enim te ambiunt optimi in populo
 „ Omnium Phæacum; ubi tibi genus & ipsi.
 „ Verùm age, hortare patrem inclytum sub auroram,
 „ Mulos & currum apparare, qui vehat
 „ Cingulæque, & peplos, & pallia mirabilia.
 „ Quippè tibi sic ipsi multò honestius est, quam pedibus.
 „ Ire; multum enim absunt labra ab urbe.
 Sic quidem locuta abiit caesia-oculos Minerva
 Ad Olympum, ubi aiunt deorum sedem firmam semper
 Esse: neque ventis concutitur, neque unquam imbre
 Rigatur, neque nix ingrat; sed omnino serenitas
 Panditur innubis; candidusque ambit splendor:
 In quo delectantur beati dii diebus omnibus.
 Eò abiit Pallas, postquam consilium contulerat puella. (tabat
 Statim verò aurora advenit pulchro-sedens-in-folio, quæ ipsi exst-
 Nausicaam pulchro-peplo: continuo autem ea admirata est somnii.
 Perrexit verò ire per sedes, ut annunciarer parentibus,
 Patri charo & matri: deprehendit autem eos intus existentes.
 Illa quidem ad focum sedebat, cum ancillis mulieribus,
 Pensa versans marinâ-purpurâ-tincta: in ipsum autem fors
 Egredientem incidit ad inclytos reges
 Ad consilium, quò ipsum vocabant Phæaces eximii.
 Hæc autem valde prope astans charum patrem allocuta est;
 „ Pater chare, nonne jam mihi apparaveris currum
 „ Excessum, agilem-rotis; ut pulchras vestes feram
 „ Ad flumen loturæ, quæ mihi sordidatæ jacent?
 „ Etenim tibi ipsi convenit inter primores versanti
 „ Consilia consulere, puras corpori vestes habenti.
 „ Quinque autem tibi chari filii in ædibus sunt,
 „ Quorum duo in-matrimonio, tres autem cælibes florentes:

- Οἱ δ' αἰεὶ θέλουσιν, νεόπλυτα εἶματ' ἔχοντες,
 65 Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμὴ Φρονὶ πάντα μέμνηται.
 Ὡς ἔφατ'· αἰδέτο γὰρ βαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
 Πατρὶ φίλῳ· ὃ δὲ πάντα νύει, καὶ ἀμείβετο μῦθον·
 Οὔτε τοι ἡμιόνων φρονέω, τέκος, οὔτε τοῦ ἑλλαν.
 Ἔρχε· ἄτάρ τοι δμῶες ἱφωκλίσσουσιν ἀπήνην
 70 Τῷ ἡλῶν, εὐκυκλον, ὑπερτερὴν ἀραρυῖαν.
 Ὡς εἰπὼν, δμῶεσσιν ἐκέλευε· τοὶ δ' ἐπὶ θόντο.
 Οἱ μὲν ἔρ' ἐκτὸς ἑμαζαν ἐυτροχον ἡμιοναίην·
 Ὀπλεον, ἡμιόνους δ' ὑπαγον, ζεύξαν θ' ὑπ' ἀπήνη·
 Κούρῃ δ' ἐν θαλάμοιο φέρον ἱστίητα Φαινήν,
 75 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέσῃ ἐπ' ἀπήνη·
 Μήτηρ δ' ἐν κίβρ' ἱτίζει μενοεικέ' ἰδωδὴν,
 Παντοίην, ἐν δ' ὕψα τίθει, ἐν δ' οἶον ἔχειεν.
 Ἀσπὶδ' ἐν αἰγείῃ· (κούρῃ δ' ἐπεβήσας ἀπήνης·)
 Δῶκε δὲ χρυσεῖν ἐν ληκίδι ὕγρην ἔλαιον,
 80 Ἐῖως χυτλώσκειτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 Ἡ δ' ἔλαβεν μάζιγα καὶ ἡνία σιγαλδέοντα,
 Μάξιξεν δ' ἑλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοιόν.
 Αἱ δ' ἑμτονον τανύοντο· φέρον δ' ἱστίητα, καὶ αὐτὰρ
 Οὐκ οἶον· ἄμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἑλλαι.
 85 Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥέον περικαλλὰ ἴκοντο,
 Ἐνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
 Καλὸν ὑπεκπροέει, μάλα περ ῥυπόωντα καθήρμι·
 Ἐνθ' αἰγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης,
 Καὶ τοὺς μὲν σέβαν ποταμὸν παρὰ δινύοντα,
 90 Τρώγειν ἰγρῶσιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἐπ' ἀπήνης
 Εἶματα χερσὶν ἔλοντο, καὶ ἱσφάριον μέλαν ὕδωρ·
 Στείβον δ' ἐν βόθροισι βοῶς ἑρίδα προφέρουσαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε, καθάραν τε ῥύπα πάντα,
 Ἐξέλης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, ἥχι μάλισα
 95 Λαίγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
 Αἱ δὲ, λοιπὸν ἀμύνειν, καὶ χρυσάμεναι λίπ' ἑλαίῳ,
 Δείπνον ἐπειθ' εἰλοντο παρ' ὕχθρῃσιν ποταμοῖο·
 Εἶματα δ' ἡελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμῶαί τε, καὶ αὐτῇ,
 100 Σφαίρην ταὶ τ' ἔρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
 Τῆσι δὲ Ναυσικῆα λευκώλενος ἤρχετο μαλπιῆς.
 Οἷν δ' Ἀρτεμις εἴσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
 Ἡ κατὰ Τηθύγοντον περιμήκετον, ἥ Ἐρύμανθον,
 Τερπομένην πάπροις καὶ ὠκείης ἑλάφοισι·
 105 Τῇ δὲ θ' ἄμα Νύμφαι, κοῦραι Διὸς Λιγιδόχοιο,
 Ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δὲ τε Φρόνη Λητώ·
 Πασάνων δ' ὑπερ ἥγε κάρη ἔχει ἡδὲ μέτωπα,
 Ρέει δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλὰ δὲ τε πάσαι·
 Ὡς ἥγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς·
 110 Ἄλλ' ὅτε δὴ ἔρ' ἑμῆλα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι,
 Ζεύξας ἡμιόνους, πτύξασά τε εἶματα καλὰ·
 Ἐνθ' αὖτ' ἑλλ' ἐνόησε βιὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὡς Ὀδυσσεὺς ἔγροτο, ἴδοι τ' εὐνόεα κοῦρην,
 Ἡ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαστο·
 115 Σφαίρην ἐπειτ' ἤρπυιαι μετ' ἀμφίπολον βασίλειαν.

„ Hi semper volunt, recens-lotis vestibus indoti,
 „ Ad choream ire; hæc autem mense menti omnia curæ sunt.
 Sic dixit; verebatur enim floridas nuptias nominare
 Patri charo; ille verò omnia intelligebat, & respondit sermone;
 „ Neque tibi mulos invideo, filia, neque quicquam aliud.
 „ Abi; cæterum tibi famuli apparabunt currum
 „ Altum, agilem-rotis, contabulatione instructum.
 Sic locutus, servis præcepit; illi verò paruerunt.
 Illi quidem foras currum agilem-rotis à-mulis-tractum
 Instruebant, mulosque submiserunt, junxeruntque sub curru;
 Virgo autem è thalamo ferebat vestes pulchras;
 Et eas quidem deposuit benè-polito in curru:
 Mater verò in cistâ collocabat animo-gratum cibum,
 Varium, obsoniaque imposuit, vinumque infudit
 Utre in caprino: (puella verò conscendit currum:)
 Dedit etiam aureâ in ampulla humidum oleum,
 Ut ungeretur cum famulis mulieribus.
 Illa verò accepit flagellum & habenas pulchras,
 Flagellavitque ut-inirent-cursum; strepitus autem erat mulorum.
 Illi verò incessanter contendebant, ferebantque vestes, & ipsam;
 Non solam; unâ cum illa scilicet & ancillæ ibant alie.
 Illæ verò cum jam fluvii ad alveum perpulchrum pervenissent,
 Ubi labra erant perennia, multaque aqua
 Pulchra profluebat, etiam admodum sordidata ad purgandum;
 Ibi illæ mulos quidem solverunt à curru,
 Et eos quidem egerunt fluvium propter vorticofum,
 Ut-ederent gramen dulce: ipsæ verò à curru
 Vestes manibus sumpserunt, & inferebant in nigram aquam:
 Constipabant autem in scrobibus celeriter-certamen profectas.
 At postquam lavassentque, purgassentque sordes omnes,
 Ordine explicuerunt ad littus maris, ubi potissimum
 Lapillos ad littus abluebat mare.
 Ipsæ porro lotæ, & unctæ pingui oleo,
 Prandium deinde sumpserunt ad ripas fluvii:
 Vestes autem, solis manebant dum siccarentur splendore.
 Cæterum postquam cibo saturatæ sunt ancillæque, & ipsas
 Pilâ ipsæ deinde ludebant, capitis-redimiculis depositis:
 Illis verò Nausicaa pulchra-ulnas exordiebatur cantus.
 Qualis autem Diana incedit per montem sagittis-gaudens,
 Aut per Taygetum arduum, aut Erymanthum,
 Oblectans-se apris, & velocibus cervis;
 Simul autem cum illâ Nymphæ, filiæ Jovis Ægiochi
 Agrestes ludunt; gaudet verò mente Latona:
 Omnes autem ipsa capite supereminat, atque fronte;
 Facileque conspicua est, pulchræ verò & omnes:
 Sic illa inter ancillas excellebat virgo indomita.
 Sed quum jam erat domum reditura,
 Junctis mulis, plicatisque vestibus pulchris;
 Tunc rursus aliud cogitavit dea cæcis-oculis Minerva,
 Ut Ulysses excitaretur, videretque pulchram-oculos puellam,
 Quæ ipsum ad Phæacum virorum urbem duceret.
 Filam deinde jecit versus ancillam regina;

- Ἀμφιπόλει μὲν ἔπαυσε, βάθει δ' ἔμπεσε δίωγ.
 αἶ δ' ἐπὶ μακρὸν κύσαν· ἰ δ' ἔγχετο δίος Ὀδυσσεύς.
 Ἐξέμενος δ' ὕρμασε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ὦ μολὼν γὰρ, τίων αὖτε βροτῶν ἐς γαίαν ἰκάνω;
 120 ἦ ῥ' οἴγ' ὀφθαλμοὶ τε καὶ ἰγυριοί, οὐδὲ δίκαιοι;
 Ἥδ' ἀφίλειται, καὶ σφιν νόος ἐς θεοῦδης;
 ὦς με πονηρῶν ἀμφόλοιο βήλων ἔστη
 Νυμφῶν, αἱ ἔχουσ' ἑρίων ἀλκιυὰ κάρηνα,
 Καὶ πηγάς ποταμῶν, καὶ πείρασ ποσσέντα.
 125 ἦ νύ που ἀνδρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδωμένων;
 Ἄλλ' ἐγ', ἰγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἥδ' ἴδωμαι.
 ὦς εἰπὼν ἑάμην ὑπεδύετο δίος Ὀδυσσεύς·
 Ἐκ πυκνῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 Φύλλον, ὥς ῥυσκετο περὶ χροῖ μῆδεα φωτὸς.
 130 Ἐῖ δ' ἔμην, ὥς λίαν δραστέροφος, ἀλλὰ πεποιθὼς,
 Ὅς εἰς ὕμνοιο καὶ ἀήμενος· ἐν δὲ αἱ ὕστε
 Δαίεσται· αὐτὰρ ἰ βουεῖν ἐπέρχεται, ἡ δίσσιν,
 Ἥδ' μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δὲ ἰ γαστήρ.
 Μήλων πειρήσονται καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἰλθεῖν·
 135 ὦς Ὀδυσσεὺς κούρῃσιν ἑπλοκάμοισιν ἔμελλε
 Μίξεσθαι, γυμνὸς περ ἰὼν· χρεῖδ' γὰρ ἴκανε.
 Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, πεπακωμένος ἄλμῃ·
 Τρίσσαν δ' ἑλλυδὶς ἑλλη ἐπ' ἡίδνας προὔχουσας·
 Οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένα· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 140 Θάσσεος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυῖον.
 Στῇ δ' ἀντασχομένη· ὃ δὲ μερμήριζεν Ὀδυσσεύς,
 ἦ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐνίπιδά κούρην,
 ἦ αὐτὸς ἐπείσσειν ἀποσαδὰ μελιχλίσει·
 Δίσσειν, αἱ δαίξεις πόλιν, καὶ εἴματα δαΐη.
 145 ὦς ἔρα οἱ φρονέοντι δαΐσσαντο κέρδιον εἶναι,
 Λίσσεσθαι ἐπείσσειν ἀποσαδὰ μελιχλίσει,
 Μὴ οἱ γούνα λαβόντι χολώσκειτο φρένα κούρη.
 Αὐτίκα μελιχλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
 Γουρῶμαι σε, ἄνασσα· τοῖς νύ τις, ἢ βροτὸς ἔσσι;
 150 Εἰ μὲν τις τοῖς ἔσσι, τοὶ εὐμεινὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Ἀρτέμιδι σε ἔγωγε, Διὸς κούρη μεγάληοι,
 Εἰδὸς τε, μέγαθός τε, Φοῖνι τ', ἔγχλις ἔσκεν·
 Εἰ δὲ τις ἔσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναυιτέουσιν,
 Τρισμέκαρες μὲν σοὶ γὰρ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 155 Τρισμέκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
 Αἰὼν εὐφροσύνησιν λαίνεται, εἴνεκα σέλο,
 Διουσιγόνων τοῖονδε βάρος χαρὸν εἰσοιχνεύσαν.
 Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔεχον ἑλλων,
 Ὅς κέ σ' ἐδνοῖσι βρίσας οἶκονδ' ἀγᾶγεται.
 160 Οὐ γὰρ πῶ τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ἐφθαλμῶσιν,
 Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορῶντα.
 Δῆλόν δ' ἦ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ.
 Φοῖνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐβόησα·
 (Ἥλλον γὰρ ἠκέϊσε, πολὺς δὲ μοι ἔσπετο λαὸς
 165 Τὴν ὁδὸν, ἡ δ' ἔμελλεν ἔμοι κακὰ κῆδε ἔσσεσθαι)
 ὦς δ' αὐτὸς καὶ κεῖνο ἴδον, ἐτεόπεια θυμῷ
 Δῆν· ἐπεὶ οὐκ οἶον ἀνέλυσεν ἐκ δόρυ γαστήρ.

Ab ancilla quidem aberravit, profundum autem incidit in verticem
illæ verò alte clamârunt; expectatus est nobilis Ulysses:
Sedensque cogitabat in mente & in animo;

„ Hei mihi, quorum demùm hominum in terram deveni?

„ Anne hi injuri & agrestes, neque justî?

„ An hospitales, & ipsis est mens decorum-reverens?

„ Ut me puellarum circumvenit formineus clamor

„ Nympharum, quæ habitant montium summos vertices,

„ Et fontes flaviorum, & palustria-loca herbosa.

„ An jam alicubi homines sum prope vocales?

„ Quin age, ego ipse experiar atque videbo.

Sic locutus arbutis egrediebatur nobilis Ulysses:

Ex densâ autem sylvâ ramum fregit manu crassa,

Foliosum, ut tegeret circa corpus pudenda viri.

Perrexit autem ire, veluti leo montanus, viribus confisus,

Qui incedit complutus & ventos-passus; intusque ei oculi

Ardent: cæterum is boves invadit, aut oves,

Aut agrestiores cervas; jubet nempe cum venter,

Pecudes tentaturum, etiam in densam domum ire;

Ita Ulysses puellis pulchris-comas erat

Congressurus, nudus licet esset; necessitas enim urgebat.

Horribilis autem ipsis apparuit, deturpatus salsugine:

Diffugerunt autem huc atque illuc per ripas prominentes:

Sola autem Alcinoi filia mansit; ei enim Minerva

Audaciam in mente indidit, & metum exemit è membris.

Stetit verò contrâ-expectans; deliberabat autem Ulysses,

An supplicaret genibus prehensis pulchræ-oculos puella:

An ut-erat, verbis eminus-stant blandis

Precaretur, si ostenderet urbem, & vestes daret.

Sic sanè ei deliberanti visum est satius esse,

Precari verbis eminus-stantem blandis,

Ne ei genua prehendenti irasceretur mente puella.

Protenus blandum & solentem dixit sermonem;

„ Supplex te oro, ô regina; deâne aliqua, an mortalis es?

„ Siquidem aliqua ex diis sis, qui latum cælum incolunt,

„ Dianæ te ego, Jovis filia magni,

„ Formæque, staturæque, orisque habitu, quàm-proximè affinislo;

„ Sin aliqua sis hominum, qui super terram habitant,

„ Ter-beati quidem tibi pater & veneranda mater,

„ Ter-beati & fratres; valdè nimirum ipsorum animus

„ Semper lætitiâ perfunditur, tui gratiâ,

„ Videntibus tale germen choream te ingredientem.

„ Ille verò rursus animo felicissimus præter cæteros,

„ Quicumque te sponsaliis præponderans, domum duxerit.

„ Nondum enim talem vidi mortalem oculis,

„ Neque virum, neque mulierem; admiratio me tenet aspicientem.

„ In Dælo equidem aliquandò tale, Apollinis juxta aram,

„ Palmæ recens germen succrescens vidi: (populari

„ (Profectus enim eram & illuc, multus autem me sequebatur

„ In eâ profectione, quæ demùm erat mihi malum damnum futura.)

„ Utque similiter & illud conspicatus, obstupui animo

„ Diu, quandoquidem nunquam tale succrevit lignum è terrâ;

„ Ita

- "Ὡς σέ, γύναι, ἠγαυαί τε, τίθηπά τε, δεῖδιά τ' αἰνῶς
 Γούνων ἔψασται· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
 170 Χλιδὴς δεικνομένη φύγον ἡμῖν εἰνοπα πόντον·
 Τόφῳ δέ μ' αἰεὶ κύμα φέρει κρατερῶναι τι θυέλλαι·
 Νήσου ἅπ' Ὀλυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλι δαίμων,
 "Ὅφρ' ἔτι πῶς καὶ τῆδε πάῳ κακόν· οὐ γὰρ δῖον
 Πλευσίῳδ' ἄλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελίουςι πάροισιν.
 175 Ἀλλὰ, ἔκαστο, ἔλκευε, σὲ γὰρ κῆκὰ πολλὰ μογήσας
 Ἔς πρῶτην ἰκόμεν· τὸν δ' ἑλλαν οὔτινα οἶδα
 Ἀνθρώπων, οἱ τήνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσιν.
 Ἄστυ δέ μοι δείξον, ὅς τις ἐξέλεος ἀμφιβαλέσθαι,
 Ἢ τίς ποῦ εἰδυμα σπείρων ἔχεις ἐνθάδ' ἰούσα.
 180 Σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ἴσα φρεσὶ σῆσι μανινῶς,
 Ἀνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὑπάσειαν
 Ἐσθλὴν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρείττονος καὶ ἡρείου,
 Ἢ ὅς ὁμοφρονέοντες νοήμασιν οἶκον ἔχῃτον
 Ἀνὴρ ἢ δὲ γυνή· πόλλ' ἔλγεα δυσμενέσσει,
 185 Χάρματα δ' εὐμενέσσει· μάστιγα δέ τ' ἑλυσον αὐτοῖ.
 Τὸν δ' αὖ Νηυσικάα Λευκώλενος ἀντίον ἤϊδα·
 Κεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῶ, οὔτ' ἔφρονι φῶτ' ἵοικας,
 Ζεὺς δ' αὐτὰς νέμει ὕλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 Ἐσθλοῖς, ἢ δὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ.
 190 Καὶ πού σοι τάδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμψης.
 Νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαίαν ἰκάνεις,
 Οὔτ' οὐδ' ἐσιγῆτος δευήσας, οὔτε τευ ἑλλου,
 Ὡν ἐπείοιχ' ἱκέτην ταλαπεῖριον ἀντίκταντα.
 Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἱέρω δέ τοι οὐνομα λαῶν.
 195 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσιν·
 Εἰρή δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 Τοῦ δ' ἐκ Φαίηκων ἔχεται κάρτος τε, βίη τε.
 Ἢ ἴα, καὶ ἀμφιπέλοισιν ἑυπλοκάμοισι κέλευσε·
 Στήτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσι φεύγετε, φῶτα ἰδοῦσθε;
 200 Ἢ μή ποῦ τινὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
 Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διεγὼς βροτῶς, οὐδὲ γένηται,
 Ὃς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαίαν ἵκηται,
 Διόσσητα φέρον· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυχλὺς ἐνὶ πόντῳ,
 205 Ἐσχάτοι, οὐδέ τις ἡμῖν βροτῶν ἐπιμίσηται ἄλλος.
 Ἀλλ' ὅδε τις δύσσηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,
 Τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόεις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε.
 Ἀλλὰ δέτ', ἀμφίπολοι, εἶναι βρώσιν τε, πόσιν τε·
 210 Λόσσατε δ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σάπκας ἔς' ἀνέμοιο.
 Ὡς ἔφασκε· αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλοισι κέλευσαν·
 Κάδδ' ἦρ' Ὀδυσσεὺς εἰσεν ἐπὶ σάπκας, ὃς ἐκέλευσε
 Νηυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 Πὰρ δ' ἦρα εἰ φάρός τε, χιτῶνά τε, εἰματ', ἔθηκεν·
 215 Δῶκεν δὲ χρυσὴν ἐν ληνούῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
 Ἢνωγον δ' ἦρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο βῆσι.
 Δὴ ἴα τότ' ἀμφιπέλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀμφίπολοι, σῆθε οὔτω ἀπόπροθεν, ὅφρ' ἐγὼ αὐτὸς
 Ἀλμὴν ἡμοῖν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἔλαιον.

„ Ita te mulier, admiror, obſtupro, & vereor admodum
 „ Genua prehendere: gravis autem me dolor occupat.
 „ Heri vigefimo effugi die nigrum pontum:
 „ Eouſque verò me perpetuò fluctus ferebat, & celeres procellæ
 „ Inſulâ ab Ogygiâ: nunc verò me huc appulit deus,
 „ Ut adhuc fortaffe & hic patiar mahum; non enim puto
 „ Ceſſaturos; ſed adhuc multa dii efficient priùs.
 „ Verum, regina, miſerere, te enim mala multa paſſus
 „ Primam acceſſi; cæterorum autem neminem novi
 „ Hominum, qui hanc urbem & terram incolunt. (gendum,
 „ Urbem verò mihi oſtende, dâque pannum ad me circumcin-
 „ Si quod fortaffe involucrium pannorum haberes huc proſecta.
 „ Tibi verò dii tanta dent, quanta animo tuo concupiſcis,
 „ Maritumque & familiam, & concordiam præbeant
 „ Bonam: non enim hoc quicquam præſtantius & melius,
 „ Quàm cum concordēs conſiliis, rem-familiarem adminiſtrent
 „ Vir atque conjux; multi dolores malevolis,
 „ Gaudia autem benevolis; maxime verò ſentiunt & ipſi.
 „ Hunc autem rurius Nauſicæ ulnas-candida contrâ allocuta eſt;
 „ Hoſpes, quandoquidem neque ignavo, nec ſtulto viro ſimilis-eſ,
 „ Jupiter autem ipſe diſtribuit felicitatem Olympius hominibus,
 „ Bonis atque malis, prout voluerit unicuique:
 „ Et nimirum tibi iſthæc dedit, te autem oportet pati omnino.
 „ Nunc verò, quum ad noſtram & urbem & terram venis,
 „ Neque veſtium indigebis, neque cuiuſquam alius rei,
 „ Quarum decet ſupplicem miſerum compotem-factum-eſſe.
 „ Urbem autem tibi oſtendam, & dicam nomen populorum.
 „ Phæaces hanc urbem, & terram habitant:
 „ Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi;
 „ Ex quo utique Phæacum pendet & imperium, & potentia.
 „ Dixit ſanè, & ancillis comas-pulchris imperavit;
 „ Siſtite mihi gradum, ancillæ: quò fugitis, virum conſpicatæ?
 „ An ſcilicet aliquem hoſtilium putatis eſſe viro-
 „ Non eſt ille vir vivus homo, neque naſcetur,
 „ Qui Phæacum in terram veniat,
 „ Hoſtilia inferens: valdè enim chari ſi immortalibus.
 „ Habitamus autem ſeorſum undoſo in mari
 „ Extre-
 „ Sed hic aliquis infelix errans huc venit, (habet-alius.
 „ Quem nunc oportet curare: à Jove enim ſunt omnes
 „ Hoſpitesque & egeni: donum autem etiam exiguum, & gratum
 „ Verum date, ancillæ, hoſpiti cibumque & potum; (eſt.
 „ Et lavate in fluvio, ubi receptus eſt à vento.
 „ Sic dixit: illæ verò ſteterunt, & ſe-invicem hortatæ ſunt:
 „ Ulyſſem autem collocârunt ſub umbraculo, quemadmodum juſſerat
 „ Nauſicæ, filia magnanimi Alcinoi;
 „ Eique pallium, & tunicam, veſtes, appoſuerunt:
 „ Dederunt porro ei aureâ in ampullâ liquidum oleum,
 „ Juſſeruntque dein ipſum lavare-ſe in fluvii ſtuento.
 „ Ac tum ancillas allocutus eſt nobilis Ulyſſes;
 „ Ancillæ, ſtate ita eminus, dum ego ipſe
 „ Saluginem ab humeris abluam, circumque oleo

- 220 Χρίστομαι· ἡ γὰρ θηρὴν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
 Ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγνωε λείστομαι· αἰδέομαι γὰρ
 Γυμνοῦσθαι, κοῦρῳσι ὑπλοκάμοισι μεταλλῶν.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἥρα κοῦρη.
 Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρεά νίξτο διος Ὀδυσσεὺς
- 225 ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἔμπεχον ἴμους.
 Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἄλδς χνόνος ἀτρυγέτοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶντα λείσσετο καὶ λίπ' ἡλαιψαν,
 Ἄμφι δ' εἴματα ἔσταθ', ἃ οἱ πῶρ παρθένος ἄδμης.
 Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διδὺς ἐκγεγαυῖα,
- 230 Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδ' δὲ κάραντος
 Οὐλας ἦκε κόμας, ὑπαινθίνῃ ἔνθει ὁμοίαν.
 Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχέυεται ἀργυρῷ ἀνδρ
 Ἴδρις, ὃν Ἡφαιστος δέδκεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τέλειαι.
- 235 Ὡς ἥρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ἴμοις.
 Ἐξετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κίον, ἐπὶ δῖνα θαλάσσης,
 Κάλλιδι καὶ χάρισι κίλβων· θηεῖτο δὲ κοῦρη.
 Δῆ ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ὑπλοκάμοισι μετηΐδα·
 Κλυτὴ μοι, ἀμφίπολοι, λουκῶλανοι, ὕφρα τι ἔπω·
- 240 Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ ὕλυμπον ἔχουσιν,
 Φαίηκετο· ὅδ' ἀνδρ' ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι.
 Πρῶτον μὲν γὰρ δῆ μοι Ἀικέλιος δῶκετ' εἶναι,
 Νῦν δὲ βαρύνει ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 Αἱ γὰρ ἔμοι τοιόσδε πόντις κεκλημένους εἴη
- 245 Ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδω αὐτότῃ μίμναιιν.
 Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῃ βρῶσιν τε, πόντιν τε.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἥρα τὸν μάλα μὲν κλύον, ἡδὲ πίθοντα·
 Πῶρ δ' ἥρ' Ὀδυσσεῖι θέσαν βρῶσιν τε, πόντιν τε.
 Ἦτοι δ' πῶν καὶ ἦτο πολύτλας διος Ὀδυσσεὺς
- 250 Ἀρπαλίως, θηρὴν γὰρ ἰδοῦός ἦεν ὕπατος.
 Αὐτὰρ Πανσικῆα λουκῶλανος ἄλλ' ἐνόησεν·
 Εἴματ' ἥρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπῆνης,
 Ζεῦξεν δ' ἡμίνους κρατερώνυχας· ἂν δ' ἔβη αὐτῇ.
 Ὤτρυνεν δ' Ὀδυσεῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμαζε·
- 255 Ὅρσε δὴ νῦν, ξείνε, πόλινδ' ἵμεν, ὕφρα σε πέμψω
 Πατὴρς ἱμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σε φημι
 Πάντων Φαίηκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἥριστοι.
 Ἀλλὰ μάλ' ὥδ' ἔρδειν, (δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,)·
 Ὅφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροὺς ἵομεν καὶ ἔργ' ἀνδρώπων,
- 260 Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μετ' ἡμίνους καὶ ἑμπεξαν,
 Καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
 Αὐτὰρ ἔπην πόλιος ἐπιβήσομεν, ἣν πέρι πύργος
 Τῆφῆδος, καλῆς δὲ λιμὴν ἐκώτερθε πόλης,
 Λεπτή δ' εἰσέμμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιδίστεσαι
- 265 Εἰρύεται· πᾶσιν γὰρ ἐπιζιόν ἐσὶν ἐκάσῃ.
 Ἐνθα δέ τε σφ' ἀγροῖ, καλὸν Ποσειδῆιον ἑμφίς,
 Ρυτολίην Ἀλάτσι κυτωρυχέσσ' ἑκαυσία.
 Ἐνθα δὲ τῶν ὕπλα μελαινάων ἀλέηουσι,
 Πείσματα, καὶ στείρω, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά.
 270 Οὐ γὰρ φαίηκεται μέλει βίδς, οὐδὲ Φαιέτῃ,
 Ἀλλ' ἰσθὶ καὶ ἐρετμῷ νῆων, καὶ νῆες ὄισσι,

- „ Ungam me; jam enim diu à corpore abest unctio.
 „ Coram verò haud ego lavero; valeor enim
 „ Nudari, inter puellas comas-pulchras versans.
 Sic dixit; illas verò secesserunt, narraruntque puellas
 At ex flumine à corpore lavabat nobilis Ulysses
 Salsuginem, quæ ei terga & latos obtexit humeros;
 E capite etiam eluebat maris sordes indomiti.
 Cæterum postquam omnem lavasset-se, & oleo unxisset,
 Vestesque induisset, quas ei præbuerat virgo indomita;
 Illum quidem Minerva reddidit, ex-Jove-nata,
 Majoremque aspectu, & crassiorē: à capite verò
 Crispas demisit comas, hyacinthino flori similes.
 Quemadmodum autem cum quis aurum circumfundat argento viz
 Solers, quem Vulcanus docuerit & Pallas Minerva
 Artem omnifariam; pulchra verò & opera perisit:
 Sic huic affudit gratiam capitique & humeris.
 Considebat is deinde, seorsum profectus, ad litus maris,
 Pulchritudine & gratiâ resplendens; admirabatur autem puella;
 Ac tunc ancillas comis-pulchras allocuta est;
 „ Audite me, ancillæ, candidæ-ulas, ut aliquid dicam:
 „ Non omnibus invitis diis, qui coelum tenent,
 „ Ad Phæacas hic vir pervenit diis-similes.
 „ Antea quidem mihi indecorus videbatur esse,
 „ Nunc verò diis similis-est, qui cælum lætum habitant.
 „ Utinam mihi talis maritus vocatus eñet
 „ Hic habitans, & ipsi placeret hic manere.
 „ Verùm date, ancillæ, hospiti cibumque, potumque.
 Sic dixit; illæ verò huic diligenter auscultarunt & paruerunt;
 Ulyssique apposuerunt cibumque, potumque.
 Ac bibebat quidem & edebat patiens nobilis Ulysses
 Rapaciter; diu enim cibum non gustaverat.
 Cæterum Nausicaa candida-ulas aliud cogitavit;
 Vestes utique plicatas posuit pulchrum in curram,
 Junxit verò mulos fortibus ungulis, conscenditque ipsa:
 Adhortata autem est Ulyssē, verbumque dixit, & compellavit;
 „ Surge nunc, hospes, ad urbem iturus, ut te-Ædæcam
 „ Patris aperi ad ædium prudentis; ubi te pater
 „ Omnium Phæacum visurum esse quotquot optini.
 „ Sed veniō sic facto, (videris autem mihi non desipere,) :
 „ Donec quidem per agros ierimus & opera hominū,
 „ Tandū cum ancillis, post mulos & curram,
 „ Celeriter venito; ego autem viam monstrabo:
 „ At postquam ad urbem conscenderitis, circa quam murus
 „ Altus, pulcher verò portus ex-utrâque-parte urbis,
 „ Arcus autem introitus; naves verò per viam utrinque-agitatas
 „ Subductæ sunt; omnisbus enim statio est unicuique.
 „ Ibi poræ & ipsæ forum est, pulchrum Neptani circa templam,
 „ Vestitiis lapidebus excisis exstructum.
 „ Ibi vas naviū armamenta nigrarum curant,
 „ Rudentes; & spiras; & possunt remps.
 „ Non enim Phæacibus curæ est arcus, neque pharetra,
 „ Sed mali, & remi navium, & naves equales,

- Ησιον ἀγκυλλόμενοι πολλὴν περὶ σὺν ἐλάσσον.
 Τῶν ἀλαίῳ φῆμιν ἄδουκὰ, μήτις ὀπίσσω
 Μοιμύη· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον.
 275 Καί νῦ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας,
 Τίς δ' ὕδ' Νηυσικὰρ ἔπεται καλὸς τε, μέγας τε
 Ξείνος; ποῦ δέ μιν εὖρε; πόσις νῦ τοι ἔσεται αὐτῇ.
 Ἦ τινά που πλεγχέοντα κομίσσαστο ἥς ἀπὸ νῆος;
 Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἔπει οὐ τινες ἐγγύθεν εἰσὶν.
 280 Ἦ τις οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
 Οὐράνοθεν καταβάς· ἔξει δέ μιν ἡμέα πάντα
 Βέλτερον, εἰ κ' αὐτῇ παρ' ἐποχομένη πόντιν εὖρεν
 Ἀλλοθεν· ἥ γὰρ τοῖσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοὶ μιν μνῶνται πολλὰς τε καὶ ἰσθλοῖ.
 285 Ὡς ἐρέουσιν, ἱμεῖ δέ κ' οὐκ ἴδμεν ταῦτα γέγοντα·
 Καὶ δ' ἕλλη νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε εἴξει,
 Ἦ τ' ἀέκητι φίλων πατρός καὶ μητρός ἰόντων
 Ἀνδράσι μίσσηται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἔλθειν.
 Ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμῶν θυμῷ ἔπος, ὅφρα τάχιστα
 290 Πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἱμεῖο.
 Δόμοισιν ἀγλαὴν ἔλσας Ἀθήνας, ὕψι κελεύθου,
 Λιγυρίων· ἐν δὲ κρήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λαιμῶν·
 Ἔνθα δὲ πατὴρ ἐμοῦ τέμενος, τοθαλυῖά τ' ἄλκι,
 Τέσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσπον τε γέγωνε βοήσας·
 295 Ἔνθα παθεζόμενος μῆναι χρόνον, εἰσέκεν ἡμῖς
 Ἀσυδὲ ἔλθωμεν, καὶ ἰκόμεθα δώματα πατρὸς.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμᾶς ἔλεπ' ἐπὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 Καὶ τότε Φαίηκων ἱμεν ἐς πόλιν, ἥδ' ἐρέσθαι
 Δώματα πατὴρ ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 300 Ρεῖα δ' ἀρίγυντ' ἐσὶ, καὶ ἂν παῖς ἡγήσαστο
 Νήπιος· εὐ μὲν γὰρ τι ἰοικέτα τῷσι τέτοκται
 Δώματα Φαίηκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 Ἦρος· ἀλλ' ἐπὶ τ' ἔν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλῇ,
 Ὡκα μάλ' ἐκ μεγάροιο διελλέμεν, ὅφρ' ἐν ἱκῃ
 305 Μητέρ' ἱμῶν· ἥ δ' ἦσσι ἐπ' ἐσχάτῃ ἐν πυρὶς ἀνυγῇ,
 Ἠλάνατι σρωφῶς· ἀλιπέρφυρα, βαῖμα ἰδέσθαι,
 Κίανι κεκλιμένη· δρῶναι δέ οἱ εἶατ' ὀπασθῆναι.
 Ἔνθα δὲ πατὴρ ἐμοῖο ἱρόνος ποτικέλειται αὐτῇ,
 Τῷ ὅγε εἰσποτάζει ἰφόμενος, ἀλάττορος ἥς.
 310 Τὸν παραμειψόμενος, μητὴρ ποτὶ γούνασι χεῖρας
 Βάλλων ἡμαρτέρης, ἵνα νύμφον ἡμαρ ἴδῃαι
 Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἔσσι.
 Εἴ κέν τοι κείνῃ γε φίλα φρονέης· ἐνὶ θυμῷ,
 Ἐλπωρῇ τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 315 Οἷον ἐκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ὡς ἔρα φωνήσας, ἱμασεν μάστιγι Φαιήκῃ
 Ἠμιόχους· αἱ δ' ὕκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
 Αἱ δ' εὖ μὲν τρώων, αὐτὰρ πλῆσσαντο πόδεσσιν.
 Ἦ δὲ μάλ' ἠνιόχευεν, ὅπως ἑμὶ ἔπειτατο πρὸς
 320 Ἀμφίπολός τ', Ὀδυσσεύς τε· νῆα δ' ἐπιβαλλέν ἱερόσθλην.
 Δύσετό τ' ἥελιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἔλσας ἵκοντο
 Ἰδὼν Ἀθηναίης, ἐν ἧρ' ἔζητο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρῃτο Διὸς κόρυμ' μαγάλαια,

„ Quibus læti trajiciunt spemofam mare.
 „ Horum evito famam amaram; nè quis à tergo
 „ Carpat: valde enim sunt insolentes apud vulgus.
 „ Et fortasse quis sic dicat vilior obviam-factus; (quo
 „ Quisnam verò ille, qui Nausicaam sequitur pulcherrum, magnus-
 „ Hòspes? ubi illum nacta est? maritus utique erit ipsi.
 „ Aut aliquem fortè vagatum excepit sua à navi,
 „ Virorum longinquorum; nam nulli prope sunt.
 „ Aut aliquis supplicanti multum-exoptatus deus advenit,
 „ E cœlo delapsus; habebit verò ipsum dies omnes.
 „ Rectius, si ipsa etiam adiens maritum invenit
 „ Aliundè: certe enim hos quidem spernit in populo
 „ Phæaces, qui ipsam ambiunt multique & nobiles.
 „ Sic dicent; mihi verò probra hæc essent:
 „ Etenim alii succensuerim, quoscunque talia utique fecerit,
 „ Quæ scilicet, invitis charis patre & matre viventibus,
 „ Viris misceatur, priusquam palam nuptiæ advenerint.
 „ Hòspes, tu verò ita meum observa sermonem, ut celeritè
 „ Deductione & reditu potiaris à patre meo.
 „ Inveniemus pulchrum lucum Palladis, prope viam,
 „ Ex-populis; fons autem effluit, circa verò pratum:
 „ Ibi autem patris mei & prædium, & florentes horti,
 „ Tantum ab urbe, quantum utique auditur clamans:
 „ Ibi desidens mane aliquandiù, donec nos
 „ Ad-urbem accesserimus, & pervenerimus ad aedes patris.
 „ At postquam nos putaveris ad aedes pervenisse,
 „ Tum verò Phæacum eas ad urbem, atque require
 „ Ædes patris mei magnanimi Alcinoi.
 „ Facile autem conspicuus sunt, & vel puer duceret
 „ Infans; neque enim omnino similes illis sunt
 „ Ædes Phæacum, qualis domus Alcinoi
 „ Herois: sed postquam te sedes occuberint & aula,
 „ Celeriter valde ex regiâ ulterius perge, donec perveneris
 „ Ad matrem meam; illa autem sedet ad focum in ignis splendore,
 „ Pensum versans purpureum, mirabile visu,
 „ Columnæ acclinata; ancillæ verò sedent pone-illam.
 „ Ibi autem patris mei solium adjacet ei,
 „ Quo ille vinum-potat insidens, immortalis ceu.
 „ Hoc præterito, matris ad genua manus
 „ Extende nostræ, ut reditus diem videas
 „ Gaudens, citò; etiamsi valde proci-hinc sis.
 „ Si tibi illa utique benè voluerit in animo,
 „ Spes tibi deinde amicòsque visurum-æ, & perventurum
 „ Domum ad pulchrè-ædificatam, & tuam in patriam terram.
 „ Sic utique locuta, flagellavit flagello splendido
 „ Mulos; hi verò celeriter reliquerunt survi fluenta:
 „ Illi autem bene quidem currebant & pulchrè alternabant pedes.
 „ Illa autem sedulo aurigabatur, ita-ut simul sequerentur pedites,
 „ Ancillæque, Ulyssesque; arte verò impingebat flagellum.
 „ Occidebat autem sol, & illi inclytum ad locum pervenerunt
 „ Sacrum Palladis, ubi proinde confedit nobilis Ulysses.
 „ Statim deinde supplicabat & Jovis filie magni;

ΚΑΥΪΙ ΜΟΙ, ΑΙΓΕΪΧΟΙΟ ΔΙΔΕ ΤΕΚΟΣ ΑΤΡΥΤΩΝΗ,
 325 ΝΥΝ Δ' ἄν περ μιν ἔκουσον, ἔπει πάρος οὔ ποτ' ἔκουσας
 ῥαυομένους, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὰς Ἑννοσθήμιος.
 Δὲς μ' ἐς Φαίηκας Φίλον ἔλθειν, ἥ δ' ἔλσεινός.
 ὣς ὕφατ' αὐχήμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 Αὐτὰρ δ' οὐκ ὦφ' ἔκλυε· ἔκλυε γὰρ ῥα
 330 Πατροκασιγνήτον· ὃ δ' ἐπιζαφελῆς μανίαιεν
 Ἀντιθέμ' Ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαίαν ἰκίσθαι.

Ο Δ Τ Σ Σ Γ Ι Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Ξ Η.
 Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α Σ

Ἐπίθεσις.

ΝΑΥΣΙΚΑΑ εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται· καὶ μετ' ὀλίγον Ὀ-
 δυσσεὺς ἰκίσθαι Ἀρήτην τὴν τοῦ Ἀλκινόου [Ita ex Edi-
 tionum vetustiorum nonnullis reperit Barnesius, pro vulgato
 τοῦ βασιλέως γυναῖκα.] καὶ μετὰ τὸ δαίπνον πωδόμενης, δρόπον
 τὴν ἰσθῆτα ἔσχευ, (ἰγνώρισε γὰρ αὐτὴν,) τὰ συμβάντα αὐτῇ
 κατὰ τὸν πλοῦν, ἀπὸ τῆς τῶν Φαίηκων γῆς, διηγείται.

Ἦτε δ' ἐν φρονέουσ' Ὀδυσσεὶ Σχερῆης βασιλῆας.

Ω Σ δ' μὲν ὕψ' ἤρ' αὖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Κούρην δὲ προτὶ ἑξυ φέρεν μένος ἡμιονοτῖν.
 Ἦ δ' ὅτε δὴ οὐ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώματ' ἔκτανεν,
 Στήσεν ἑρ' ἐν προθύροισι· κασιγνήτοί δέ μιν ἀμφὶς
 5 ἴσαντ', ἀθανάτοισι ἐναλίγκιοι, οἳ ῥ' ἀπ' ἀπῆνης
 ἡμιόνους ἔλυσον, ἰσθῆτά τε ἔσφερον εἶσω.
 Αὐτὴ δ' ἐς βάλαμον ἔδν ἤϊε· δαΐε δὲ οἳ πῦρ
 Γρῆυς Ἀπειρίῃ θαλαμηπύλας Εὐρυμέδουσα,
 Τὴν ποτ' Ἀπειρήθεν νέες ἡγαγον ἀμφιέλισσαι·
 10 Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὐνεκα πᾶσι
 Φαιήκισσιν ἔνασσε, θεοῦ δ' ὡς δῆμος ἔκονεν·
 Ἦ τράφε Νηυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
 Ἦ οἳ πῦρ ἀνέκασε, καὶ εἶσω δόρπον ἐκόμοι.
 Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὤρτο πόλινδ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 15 Πολλὴν ἡέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
 Μήτις Φαίηκων μεγαθύμων ἀντιβολῆσας
 Κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἑταρείῳ, ὅτις εἶη·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἑρ' ἔμελλε πόλιν θύσσεσθαι ἑρανήν,
 Ἐνία οἳ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 20 Παρθενικῇ εἰκυῖα νήνιδι, κάλπιν ἔχουσῃ·
 Σπῆ δὲ πρὸς αὐτοῦ· ὃ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ τίνας, οὐκ ἂν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
 Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ξείνος ταλαπεῖριος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 25 Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα
 Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
 Δείξω· ἔπει μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγυῖδι ναίει.
 30 Ἀλλ' ἴθι σπῆ ταύτην· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·

μηδέ

„ Audi me, Ægiocchi Jovis filia indomita;
 „ Nunc tandem saltem me exaudi, quoniam antea nunquam exau-
 „ Jactatum, quando me jactabat inclytus Neptunus. (divisti
 „ Da me ad Phœacas gratum venire, æque miserabilem.
 Sic dixit supplicans; cum autem audivit Pallas Minerva:
 Ipsi verò nondum apparebat palam; verebatur enim
 Patrum: is autem vehementer irascebatur
 Nobili Ulyssi, antequam se suam ad terram venisset.

O D Y S S E Æ HOMER I V I L L I B R I

Argumentum.

Nausicaa in urbem pervenit, & paulo post Ulysses supplicat Aretæ Alcinoi regis uxori. Atque illi post cenam interroganti unde vestimenta haberet, (cognoverat enim ea) omnia quæ acciderant sibi in navigatione ab Ogygia usque ad Phœacum terram narrat.

H. Bene cupiunt Ulyssi Scheria reges.

Sic quidem ibi supplicabat patiens nobilis Ulysses:
 Puellam verò ad urbem ferebat robur malorum.
 Illa verò quando jam ad sui patris inclytas ades pervenisset,
 Stetit in vestibulo: fratres verò ipsam undique
 Circumstabant, immortalibus similes; qui utique & currus
 Mulos solverunt, vestimenta portarunt intro.
 Ipsa verò ad thalamum suum ibat; accendebat autem ei ignem
 Anus Epirotica cubicularia Eurymedasa,
 Quam olim ex-Epiro naves duxerant utrinque-rebus-actis:
 Alcinoö autem eam nutus elegerunt, eo-quod omnibus
 Phœacibus imperabat, & eam deum veluti populus audiebat:
 Quæ nutritivâ Nausicaam ulnis-pulchram in molibus.
 Hæc ei ignem accendebat, & intus cenam adormebat.
 Et tunc Ulysses surrexit ad urbem iturus; at Minerva
 Multam caliginem circumfudit, bene cupiens Ulyssi,
 Nequis Phœacum magnanimorum obviam-factus,
 Convitiareturque verbis, & interrogaret, quissimam esset.
 Sed cum jam urbem ingressurus esset anathemam,
 Tum ei obviam-factus est deus cassio oculis Minerva,
 Virgini similis juvenescula, unam gestantis.
 Stetitque ante eum: interrogabat autem nobilis Ulysses;
 „ O filia, nomine me ad domum viri deduxeris
 „ Alcinoi, qui inter hosce homines imperat?
 „ Etenim ego hæspes multa-passus hæc venio,
 „ Procul è longinqua terra; quare nullum novi
 „ Hominem, qui hanc urbem & terram inhabitant.
 Hunc autem contra allocuta est deus cassio-oculis Minerva;
 „ Equidem tibi, hospes pater, domum, quam me jubes,
 „ Monstrabo: quoniam mihi patrem eximium prope habitat.
 „ Sed eas tacite sic; ego vobis viam monstrabo.

Μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προσέειπε, μηδ' ἔρπεινε.
 Οὐ γὰρ ξείνους εἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονταί,
 Οὐδ' ἀγκαλιζόμενοι φίλους, ὅς κ' ἔλλαθ' ἔλθοι.
 Νῆυσί βοῆσιν τοίγχε κεκοιμήτοες ὤκεισιν.

- 35 Δαΐτμα μὲν' ἐκπερόβουσιν, ὅπαι σφίσι δῶκ' Ἐνισίχθων.
 Τὸν νέος ὤκειται, ὥσπερ πτερὸν, ἥν νόημα.

Ὡς ἔρα Φωνήσας ἤρῃσ' αὖτο Παλλὰς Ἀθήνη
 Καρκαλίμας· ὅ δ' ἔπειτα μετ' ἔχνα βαῖνε θεοῖο.
 Τὸν δ' ἔρα φαίησας ναυσικλυτοὶ οὐκ ἰνόησαν

- 40 Ἐρχόμενον· ἰκαστὰ ἔστ' οὐδ' σφίσι· οὐ γὰρ Ἀθήνη
 Εἷα ὑπελόκαμος, δαινὴ βίος· ἥ βὰ οἱ ἀχλὺν
 Θεσπεσίην κατέχευε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 Θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἱέσας,
 Αὐτῶν δ' ἥριων ἀγορὰς, καὶ ταίχια μακρὰ,

- 45 Τηλέα, σκολόπεσσιν ἀμρότα, ταῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγκυλὴ δώματ' ἴκοντο,
 Τόισι δὲ μύθεον ἔρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Οὗτος δὲ τοι, ξεῖνε πάτερ, δῆμος, ἦν με κελεύεις
 Πεφραδέμεν, θῆεις δὲ διατροφίας βασιλῆας

- 50 Δαΐτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσθ' ἴσθ' αἶε, μηδὲ τι θυμῷ
 Τάρβει· ὑπεράλλος γὰρ ἄνωρ ἐν πῶσιν ἡμείνων
 Ἔργουσιν τελίβη, εἰ καὶ ποθεν ἔλλαθ' ἔλθοι.
 Δίεποντο μὲν πρῶτα κίχῃσιν ἐν μεγάροισιν,
 Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τακῆων

- 55 Τὸν αὐτῶν, οἱ περ τέκον' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ναυσίθεον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἑνισίχθων
 Γείνατο, καὶ Παρίβοια, γυναικὶν εἶδος ἁγίη,
 Ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτερος Ἐθρυμίδοντος,
 Ὅς ποτ' ἐπαύριμαισι Γυγάντεσσιν βασιλεύειν

- 60 Ἀλλ' εἰ μὲν ἔλασε λαὸν ἀνάσταλον, ἔλασε δ' αὐτῆς.
 Τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμύγη, καὶ θυγείντο παῖδα
 Ναυσίθεον μεγαθύμον, ὅς ἐν φαίηξιν ἔκασσε·
 Ναυσίθεος δ' ἔτασε ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοον τε.

- 65 Τὸν μὲν, ἔκουρον ἰόντα, βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 Νυμφίον ἐν μεγάροισιν, μίαν δὲν παῖδα ἀπώτα
 Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσας ἔπειτα,
 Καὶ μὲν ἔτις, ὥς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ἐπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν·

- 70 Ὡς καὶ νῦν περὶ κῆρ τετίμηται τε, καὶ ἐστὶν,
 Ἐκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόου.
 Καὶ λαὸν, οἱ μὲν ἴα, ταῦν ὥς, εἰσέρχοντες,
 Διόδεχεται μῖθους, ὅτε κρίχῃσ' ἀπὸ ἔστ.
 Οὐ μὲν γὰρ τι νόον γε καὶ αὐτῇ δέχεται ἰσθλοῦ,
 Οἷσιν τ' εὖ φρονέει, καὶ ἀνδράσι νοίκεα λυαί.

- 75 Εἰ κέν τοι καὶ νῦν γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδεῖν, καὶ ἰεσθαι
 Οἶκον ἐς Ὀφειρόφον, καὶ σὺν ἐς πατρίδα γαίαν.

- Ὡς ἔρα Φωνήσας, ἀπίβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον· ἵκει δὲ Σχερίην ἱερταίνην·
 80 Ἰκαστο δ' ἰς Μαρμαρίνα, καὶ εἰρυάγυιαν Ἀθήνην,
 Δύνε δ' Ἐραρυῆος πυκνῶν δόμων. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀλκινόου πρὸς δόματ' ἵε κλυτὰ· πελλὰ δὲ οἱ κῆρ

„ Neque quenkum hominum respicio, neque interroga:
 „ Non enim hospites hi crebro homines suspiciunt,
 „ Neque amanter excipientes amplectuntur, quicunque aliunde
 „ Navibus velocibus hi freti celeribus, (venere.
 „ Undis ingentes transant; quippe ipsis dedit Neptunus:
 „ Horum naves, veloces, veluti pennas, live cogitatus.
 Sic sane locuta porcebat Pallas Minerva
 Celeriter: ille vero deinde post vestigia libat dex.
 Hunc autem Phaeaces ac nauticae inolyti non adverterunt
 Gradientem in urbe per ipsos: non enim Minerva
 Sinebat comas pulchra, potens dea; quae utique ei caliginem
 Divinitus immixtam offudit, bene cupiens in animo.
 Mirabatur autem Ulysses portus & naves aequales,
 Ipsorumque Heroum fora, & moenia longa,
 Sublimia, vallis munita, mirabile visus.
 Sed quando jam Regis ad inclytam domum pervenissent,
 Hisce dein sermonibus exordiebatur dex cassia-oculos Minerva;
 „ Haec sane tibi, hospes, pater, domus, quam me jubes
 „ Monstrare; inopes Jovis-alumnos reges
 „ Convivium celebrantes: tu vero intro eas, neque quid animo
 „ Timeas: audax enim vir in omnibus potior
 „ Rebus existit, etiam sicunde aliunde venerit.
 „ Reginam quidem primo invenies in aedibus;
 „ Arete vero nomen est inditum: ei: ex parentibus autem
 „ Iisdem est, qui quidem genuerunt Alcinoem regem.
 „ Naustichum quidem primum Neptunus terras-quasistas
 „ Genuit, & Periboea, mulierum forma pulcherrima,
 „ Minima-natu filia magnanimi Eurymedontis,
 „ Qui olim superbis Gigantibus imperabat:
 „ Verum, hic quidem perdidit populum scelestum, perit & ipsa.
 „ Cum illa vero Neptunus missus est, & genuit filium
 „ Naustichum magnanimum, qui Phaeacibus imperabat:
 „ Naustichus vero genuit Rheseuque, Alcinoemque.
 „ Illu quide prole-mascula-carens interemit argenteti-arcum ges-
 „ Ducta-recens-uxore in regia, unica sola filia relicta (tana Apollo,
 „ Arete: hunc vero Alcinoes duxit uxorem,
 „ Et ipsam honoravit, ut nulla super terra honoratur alia,
 „ Quotquot nunc utique mulieres sub viris domum habent;
 „ Adeo illa ex animo honoraturque, & est cordi,
 „ Et apud charos liberos, & apud ipsum Alcinoem,
 „ Et cives, qui ipsam sane, deam veluti, suspicientes,
 „ Excipiant vocibus-faustis, cum incedit per urbem.
 „ Neque enim omnino mente utique & ipsa eget bona,
 „ Quibus utique bene velit, & viris lites solvit.
 „ Si tibi illa quidem bene velit in animo,
 „ Spes tibi deinde amicosque visum-te, & perventurum
 „ Domum in excellam, & tuam in patriam terram.
 Sic utique locuta, abiit cassia-oculis Minerva
 Pontum per instructuosum; reliquitque Soberiam amabilem:
 Venit autem ad Marathona, & latas-vias-habentes Achaean,
 Et ingressa est Erechthei bene-munitam domum. At Ulysses
 Alcinoi ad domum ibat inclytam; multa vero ei car

- "Οἱ μὲν ἱερὰ μὲν, πρὶν χάλκεον εὐδὸν ἐκείναι·
 ὅτε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλει, ἥ δ' εὐλόγηται,
 85 Δάμα καὶ ὕψιμοφες μεγαλήτερος Ἀλκινόοιο.
 Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχον ἐληλάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Ἔς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θρηγυδὲς σπένδοι·
 Χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον· ἐντὸς ἔργον
 Ἀργύρεοι δὲ καθυμολ ἐν χαλκῷ ἔστασαν· οὐδ' αὖ
 90 Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῇ δὲ κορυφῇ.
 Χρύσειαι δ' ἐκτέρφει καὶ Ἀργύρεαι κύνες ἦσαν,
 Οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυήσι προπίθεσσι,
 Δάμα φυλασσέμεναι μεγαλήτερος Ἀλκινόοιο,
 Ἀθανάτοιο θυγας καὶ ἀγῆρας ἡμῶτα πάντα.
 95 Ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηδέατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Ἔς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ διαμπερές· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
 Λεπτοὶ εὐνήτοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
 Ἐνθα δὲ θαμναίων ἡρώτερος ἐδμεῖοντο,
 Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηγεταὶν γὰρ ἔχουσιν.
 100 Χρύσειαι δ' ἦρα κοῦραι ἐυδήμων· ἐπὶ βωμῶν
 Ἔστασαν, αἰδομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
 Φαίοντες ὥκτος κατὰ δώματα δαιτυμένεσσιν.
 Πεντήκοντα δὲ οἱ ἄρσεναι κατὰ δῶμα γυναῖκες·
 Αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ὕπαι μέλιττα καρπῶν,
 105 Αἱ δ' ἰσθὺς ὀφθῶσι καὶ ἡλάκατα τραφέουσιν
 Ἥμενοι, οἷά τε φύλλα μακροδνῆς αἰγυίροιο.
 Καί ποτ' ἰσθὺς ἔδοντο δολοίβεται ὄγρον ἔλαιον.
 Τόσσον φαίνεσθαι πᾶσι πάντων ἰδρίαι ἀνδρῶν
 Νῆα δοῶν ἐνὶ πύλῳ ἐλαυνέμεν· ἔς δὲ γυναῖκες
 110 Ἰσθὺν τεχνήσας· πέρι γὰρ σφισσι δῶκεν Ἀθήνη
 Ἔργα τ' ἐπισκασίαι ποικιλλῆσαι, καὶ φρένας ἐσθλάς.
 Ἐντοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχωντες ἔγχευον
 Τετράγυες· περὶ δ' ἔρκος ἐλάλαται ἀμφότεραθεν.
 Ἐνθα δὲ δένδρεα μακρὰ σφόδρα τηλεβόαντα,
 115 Ὀρχυαί, καὶ ῥοαί, καὶ μηλαί ἀγλαΐκαρποι,
 Συκαὶ τε γλυκεραί, καὶ ἱλαΐαι τηλεβόανται.
 Τῶν οὐποτε καρπὸς ἀπέλλυται, οὐδ' ἐπιλείπεται
 Χείματος, οὐδ' ἀέρεος, ἐπαθήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρίῃ πνέουσα, τὰ μὲν φύει, ἕλλα δὲ πύσσει.
 120 Ὀρχυαὶ ἐπ' ὄρχυν γηράσκουσι, μήλων δ' ἐπὶ μήλοι.
 Αὐτὰρ ἐπὶ σαφυλῇ σαφυλῇ, οὐκον δ' ἐπὶ οὐκῷ.
 Ἐνθα δὲ οἱ πολύνκαρπος ἄλκι ἐρβύονται·
 Τῆς ἑταρὸν μὲν βελόπεδον λαυρῇ ἐνὶ χάρμῃ
 Τέρσεται ἡλίῳ· ἑτέρας δ' ἦρα τε τρυγόντων,
 125 Ἀλλας δὲ τραπέουσιν· πάροιθε δὲ τ' ὀμφανὲς εἰσιν·
 Ἄνθος ἀφίσταται, ἑτέρας δ' ὑποπεραλίζουσιν.
 Ἐνθα δὲ κοσμητὰν πρῶσαι παρὰ νεώτατον ὄρχον
 Παντοδαμὰ σφόδρασιν, ἐπηγεταὶν γυνάσκει·
 Ἐν δὲ δώμῳ κρήνη, ἥ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
 130 Σκιδνύεται, ἥ δ' ἐτέρωθεν ὅπ' αὐλῆς εὐδὸν ἴσκει
 Πρὸς δῶμον ἐβήλδον, ὅθεν ὀδρεύοντο πόλινταί.
 Τολὰ δ' ἐν Ἀλκινόοιο ἱερὸν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 Ἔσθ' ἡδὲ ἐνὶ πύλῳ πρὸς ὀδρεύοντο θυγαῖ,
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐπὶ ἐτήσαντο θυγαῖ,

Cogitabat stanti, prius-quam ad æreum limen venisset:
 Instar enim solis splendor erat, aut lunæ,
 Domum per excellam magnanimi Alcinoi.
 Ærei etenim parietes ducti erant hinc atque hinc,
 Ad intimum-secessum à limine: circa autem corona ex cyano:
 Aureæ verò fores firmam domum intus claudebant:
 Postes autem argentei in æreo stabant limine,
 Argenteum verò superliminare, aurea autem cornix,
 Aurei porro utrinque & argentei canes erant,
 Quos Vulcanus fecerat peritis præcoordiis,
 Domum ut-custodirent magnanimi Alcinoi,
 Immortales existentes & senii-expertes dies omnes.
 Intus verò folia circa parietem firmata erant hinc atque hinc,
 Ad intimum-secessum à limine usque: ibi pepili
 Tenuis bene-neti instrati erant, opera mulierum.
 Hic autem Phæacum primates sedebant,
 Bibentes & edentes: perpetuè enim *epulas*-habebant.
 Aurei verò juvenes bene-structas super aras
 Stabant, ardentes faces manibus tenentes,
 Illucentes nocte per domum convivia.
 Quinquaginta porrò ei ancillæ per domum *feminae*:
 Aliæ quidem molunt sub mola flavum frumentum;
 Aliæ verò telas texunt & pensum versant
 Sedentes, qualia folia excelsæ populi.
 Bene-textis autem à linteis distillat humidum oleum.
 Tantum Phæaces supra omnes periti sunt homines
 In celeri nave per pontum dirigenda: tantum etiam *mulieres*
 In tela texenda; supra modum enim illis dedit Pallas *(presens)*
 Operaque scire perpulchra, & ingenium bonum.
 Extra verò aulam ingens hortus prope januas
 Quatuor-jugum: circa autem septum ductum est *strinque*.
 Ibi verò arbores proceræ crescebant virentes,
 Pirus, & malus-punica, & mali pulchrum-fructum-ferentes,
 Ficusque dulces, & olæ virentes.
 Ex iis fructus nunquam perit, neque deficit
 Hyeme, neque æstate, perennis; sed omnino semper
 Zephyrus spirans, alia quidem crescere-facit, alia verò *naturefcere*.
 Pirus post pirum senescit, malum post malum,
 Ac post uvam uva, ficusque post ficum.
 Ibi porrò ei fructuosa vinea plantata est:
 Hujus alterum quidem apricum-solum lato in loco
 Siccatur sole; alias autem vindemiant,
 Alias verò calcant; ante autem uvæ immaturæ sunt,
 Florem emittentes, alia verò submaturefcunt.
 Ibi porrò excultæ areolæ ad extremum ordinem
 Omnis-generis confitæ sunt, perennè florentes:
 Insunt autem duo fontes; alter quidem per hortum totum
 Dispergitur, alter verò ex altera parte sub aulæ limen fluit
 Ad domum excellam, unde aquabantur cives.
 Talia utique in Alcinoi-dome decurram erant splendida dona.
 Ibi stans admirabatur patiens nobilis Ulysses.
 Cæterum postquam omnia suo admiratus esset animo,

- 235 Καρπαλίμως ὅπῃρ εὐδὸν ἰβήετο δώματος ἔσω.
 Εὖρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἡδὲ μέδοντας
 Σπένδοντας δεκάεσσι ἱυκίην Ἀργεῖφόντη,
 ὧι πυμάτω σπένδεισκον, ὅτε μνησαίετο κοῖτου.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 140 Παλλὰν ἡέρ' ἔχων, ἦν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
 Ὀφρ' ἵκετ' Ἀθήνην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ἀμφὶ δ' ἦρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς.
 Καὶ τότε δῆ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χυτο δέσφοτος ἄηρ.
 Οἱ δ' ἔννευ ἱγέοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες·
 145 Θαιύμαζον δ' ὀρόντες· ὁ δ' ἱλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
 Ἀρήτη, θυγάτηρ Ῥηξήνορος ἑντὸς αἴθιο,
 Σὺν τε πόσειν, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.
 Τούσδε τε δαιτυμένας, τοῖσιν ἑοὶ ὕλβια δοῖεν
 Ζυμέναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψωμι ἱκασος.
 150 Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας ῥ', ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν·
 Αὐτὰρ ἱμέλ' πομπὴν ἐτύνετε πατρίδ' ἱεσθαι
 Θῆξον· ἐπειδὴ δὴδ' ἀφίλων ἦπο πῆματα πάσχω.
 Ὡς εἰπὼν, κατ' ἦρ' ἵζιτ' ἐπ' ἰσχαρὴν ἐν κοίτῃσι
 Πὰρ πυρί· οἱ δ' ἦρα πάντες ἄκην ἱγέοντο σιωπῇ.
 155 Ὀφρ' δὲ δὴ μετέπειπε γέρον ἦρας Ἐχένης,
 Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
 Καὶ μέθοισι κέκασο, πηλαιά τε, πολλὰ τε εἰδώς.
 Ὃς εἶπεν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέπειπε·
 Ἀλκίνο', εὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικε,
 160 Κεῖνον μὲν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἰσχαρὴν ἐν κοίτῃσι·
 Οἷός γε δὲ εὖν μῖθον ποτιδόμενοι ἰσχανώνται.
 Ἀλλ' ὅγε δὴ κεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου
 ἔβουον ἀναστήσας· εὐ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
 Οἶνον ἐπιπρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικραίνῃ
 165 Σπείσομεν, ἔσθ' ἱκέτησιν ἡμ' αἰδοίοισιν ἐπηδεῖ.
 Δόρπον δὲ εἶναι ταμῆν δότῃ ἔνδον ἰόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόν γ' ἤκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 Χειρὲς ἱλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 Ὄρσεν ἐπ' ἰσχαρίφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἰς Φαινοῦ,
 170 Τῆν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
 Ὃς οἱ παλαιὸν ἴξε, μάλιξ δέ μιν φιλείσκει.
 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶν ἐπέχευε φέρουσα
 Καλῇ, χρυσείῃ, ὅπῃρ ἀργυροῖο λείβετος,
 Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνασσε τράπεζαν.
 175 Σίτον δ' αἰδοίῃ ταμῆι παρέθηκε φέρουσα,
 Εἶδατα πᾶλλ' ἐπιβέσσει, χαριζομένην παρεόντων.
 Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 Ποντόνοο, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νειμὼν
 180 Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικραίνῃ
 Σπείσομεν, ἔσθ' ἱκέτησιν ἡμ' αἰδοίοισιν ἐπηδεῖ.
 Ὡς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίσφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 Νώμῃσιν δ' ἦρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεκάεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπίον ῥ', ἔσεν ἡέλει θυμὸς,
 185 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέπειπε·
 Κέλυστε, Φαιήκων ἡγήτορας ἡδὲ μέδοντας,

Celeriter super limen ingressus est domum intra.
 Invenit autem Phæacum ductores atque principes
 Libantes poculis speculatori Argicidæ;
 Cui ultimo libabant, quando cogitabant de lecto.
 Verum ivit per domum patiens nobilis Ulysses;
 Multam caliginem habens; quam ei circumfudit Minerva,
 Donec pervenit ad Areten & Alcinoïum regem.
 Circumjecit autem Arete genubus manus Ulysses.
 Et tum demum retro ab eo dissipatus est divinitus affusus aë.
 Illi verò aut facti sunt per domum, vinum conspicati;
 Admirabanturque intuentes: supplicabat autem Ulysses;

„ Arete, filia Rhæxenoris deo-paris,
 „ Ad tuum maritum, & ad tua genus venio, multa passus,
 „ Et ad hosce convivæ; quibus dii feliciter dent
 „ Vivere, & liberis transmittat unusquisque
 „ Possessiones in aedibus, honoremque, quemcunque populus de-
 „ At mihi deductionem parate, in patriam ut-perveniam (derit:
 „ Ocyus; quoniam diu procul ab amicis serumitas patior.
 Sic fatus; resedit ad focum in cineribus

Juxta ignem; illi verò omnes obmutuerunt silentio.
 Sero autem tandem interfatus est senex heros Echeneus,
 Qui sane Phæacum virorum maximus-natu erat,
 Et eloquentia præstabat, priscaque & plurima doctus.
 Qui inter eos bene-volens concionatus est & dixit;
 „ Alcinoë, non sane tibi hoc honestius, neque convenit,
 „ Hospitem quidem humi sedere ad focum in cineribus:
 „ Hi verò tuum jussam expectantes continent-se.
 „ Verum age jam hospitem in sede argenteis-clavis-distincta
 „ Collocat erectum: tu autem præconibus impera
 „ Vinum infundere; ut & Jovi fulmine-gaudenti
 „ Libemus, qui utique supplices venerandos comitatur:
 „ Coram verò hosti proma det ex intus reconditis.

At postquam hoc audisset sacra vis Alcinoï,
 Manu prehensum Ulysses prudentem versutum,
 Erexit à foco, & in sedem collocavit splendidam,
 Filio exsuscitato, virtutis-amante Laodamante,
 Qui ei proximus sedebat; maxime autem ipse eum diligebat.
 Aquam verò ancilla gutturnio infudit ferens
 Pulchro, aureo; super argenteum lebetem,
 Ad lavandum, juxtaque politam extendit mensam.
 Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
 Percula multa apponens, largiens de præsentibus.
 Cæterum bibeat & comedebat patiens nobilis Ulysses.

Et tum præconem allocuta est vis Alcinoï;
 „ Pontonoë, cratere mixto vinum distribue
 „ Omnibus per domum; ut & Jovi fulmine-gaudenti
 „ Libemus, qui utique supplices venerandos comitatur.
 Sic ait: Pontonoë autem dulce vinum miscebat:
 Distribuitque omnibus, auspiciatus poculis.

Cæterum postquam libassentque bibissentque, quantum volebat
 Illis dein Alcinoë concionatus est & interfatus; (animus,
 „ Audite, Phæacum ductores atque principes,

- 134 Ὀφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι καλεῖται.
 Μῦν μὲν δαιδάμενοι κατακείεσθαι εἰκάδ' ἰόντας.
 Ἦνδ' ἐν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
 190 καί νιν ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἥδ' ἐοῖσι
 ῥέξομεν ἱερὰ καλὰ· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
 Μηυσόμειδ', ὡςχ' ὃ ξείνας ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
 Περμῇ ὕφ' ἡμετέρῃ ἢν πατρίδα γαίαν ἱκῆται,
 195 χαίρων καρφαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐξί.
 Μηδ' τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
 Πρὶν γε τὸν ἥς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 Πείσεται ἅσπερ αἰ αἶσα, κατακλῶδές τε βαρεῖαι,
 200 Γεινομένῳ νῆσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
 Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμυχανόωνται.
 Αἰεὶ γὰρ τοπάρως γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
 ἡμῖν, εἰδ' ἔρδωμεν ἀγκυλιτάς ἱκατόμβας.
 Δαίνυνται τε παρ' ἡμῖν καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.
 Εἰ δ' ἤρα τις καὶ μούνος ἰδὼν ξυμβληται ἰδέτης,
 205 οὔ τι κατακρύπτουσιν· ἔπει σφισιν ἐγγυδὲν εἰμὲν,
 Ὡς περ Κύκλωπές τε, καὶ ἑγρία Φύλα Γυγάντων.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνο', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσὶν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 Ἀθανάταισιν ἴσικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 210 οὐδέ μιν, οὐδὲ Φυὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν·
 οὐς τινὰς ὑμεῖς ἴσε μάλις ὀχέοντες διζῶν
 Ἀνθρώπων· τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσυσσάμεν.
 Καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μνησασάμεν,
 Ὅσσα γε δὴ ξυμπαντὰ θεῶν ἰότητι μόγησα.
 215 Ἀλλ' ἱμὲ μὲν δεσπῆσαι ἴσατε, κηδόμενόν περ·
 οὐ γὰρ τι συγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύνταρον ἄλλο
 ἔπλετο, ἦτ' ἐμύλευσεν ὅο μνήσασθαι ἐνάγκη,
 καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
 Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσὶν· ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
 220 ἑστέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐν δέ με πάντων
 λυγρῶναι, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνκαλήσασθαι ἀνώγει.
 Τίμεις δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν,
 Ὡς καὶ με τὸν δύσκηρον ἱμῶς ἐπιβήσετε πέταγος.
 καὶ περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λάποι αἰδῶν
 225 κτῆσιν ἐμῇν, δμῶές τε, καὶ ὕφερος φέδ' μέγα δῶμα.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἤρα πάντες ἀπήνεον, ἥδ' ἐκέλευον
 Περμῇ μιν τὸν ξείνον, ἔπει κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἔπειν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 οἱ μὲν κηκκίοντες ἔβαν οἰκόνδε ἑκάστος.
 230 Αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε, καὶ Ἀλκίνοος θεοῖδης,
 Ἥσθην· ἀρφίπολοι δ' ἀπεκόμεν' ἔντα δαιτὸς.
 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενας ἤρχετο μένων,
 Ἐγὼ γὰρ φάρβος τε, χιτῶνά τε, εἴματ' ἰδαῖσα,
 235 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτῇ τεύχεα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
 καὶ μιν φηκίεσθ' ἔπαυσεν ἰδὼν ἀφ' ἑσπέρας.
 καί νιν, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσσομαι αὐτῇ,
 τίς; τίθεν ἔς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἴματ' ἔδωκεν;

„ Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet.
 „ Nunc quidem epulati cubetis domum profecti:
 „ Mane verò senibus pluribus advocatis,
 „ Hospitem in sedibus hospitio-excipiemus, atque diis
 „ Faciemus sacra pulchra: deinde autem & de reductione.
 „ Cogitabimus, ut hospes absque labore & molestia
 „ Deductione sub nostra suam in patriam terram perveniat,
 „ Gaudens celeriter, etiam si valde procul sit:
 „ Neque quid interea mali & damni patiatur,
 „ Antequam ipse suam terram conscendat: ibi verò deinde
 „ Patiatur quæcumque ei Fatum, Parcæque graves,
 „ Nascenti neverunt filo, quando ipsum peperit mater.
 „ Quod si quis immortalium utique de cælo venerit,
 „ Aliud quippiam hoc deinceps dii moliantur.
 „ Semper enim antea quidem dii apparent manifesti
 „ Nobis, quando facimus ineluctas Hecatombas;
 „ Convivanturque apud nos sedentes, ubi scilicet nos.
 „ Si autem aliquis & solus profectus occurrerit viator,
 „ Nequaquam occultant; quoniam ipsos prope sumus,
 „ Quemadmodum Cyclopesque, & agrestes gentes Gigantum.
 „ Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Alcinoë, aliud quid tibi curæ sit in animo; non enim ego
 „ Immortalibus similis sum, qui cælum latum habitant,
 „ Neque corpore, neque oris habitu; sed mortalibus hominibus;
 „ Quoscumque vos nostis maxime subeuntes ærumnam
 „ Hominum; hisce in doloribus equipararer.
 „ Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,
 „ Quæ sane omnia deorum voluntate pertuli.
 „ Verum, me quidem cœnare finite, dolentem licet:
 „ Non enim odioso ventre importunius aliud
 „ Est, qui jubet sui recordari necessitate,
 „ Etiam valde afflictum hominem, & in animo dolorem habentem.
 „ Sic & ego hoc tum quidem habeo in animo; hic vero omnino
 „ Comedere jubet, & bibere; & me omnium (semper
 „ Oblivisci facit, quæcumque passus sum, & repleti jubet.
 „ Vos autem festinate, simul atque aurora illuxerit,
 „ Ut me infrastrum meum deducatis in patriam,
 „ Quamvis multa passum: conspicat me, vel relinquat vita,
 „ Possessionem meam, famulosque, & altam magnam domum.
 „ Sic dixit: illi autem omnes approbabant, & hostabantur
 „ Deducere hospitem, quoniam recte locutus erat.
 „ At postquam libassentque, bibissentque, quantum volebat animus,
 „ Illi quidem decubaturi iverunt domum unusquisque.
 „ At in sedibus relinquebatur nobilis Ulysses,
 „ Apud autem ipsum Areteque, & Alcinoüs deo-par,
 „ Sedebant; famule autem auferabant vasa convivii.
 „ His verò Arete-ukias-candida exordiebatur sermonis,
 „ Agnovit enim passum & tunicam, vestimenta videns,
 „ Pulchra, quæ Diis ipsi fecerat, cum ancillis mulieribus;
 „ Et ipsum allocuta verba alata dixit:
 „ Hospes, hoc quidem te primum interrogabo ipsa,
 „ Quis? unde es? hominum? quis tibi hæc vestimenta dedit?

Οὐ δὲ φῆς ἐπὶ πάντων ἀλάμινος ἐνὶ ἑστίῃ·

- 240 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμυτις Ὀδυσσεύς·
 Ἀργαλέον, βασιλεία, δεινὰ κίχες ἀγορεύσαι
 Κίχες, ἱκέ μοι πολλά δόσαν θεοὶ οὐρανίονες.
 Τοῦτο δέ τοι ἔρῳ, ὅ μ' ἀνείραϊ, ἥδ' ἀμεταλλῆς.
 Ὀλυγίη τις νῆσος ἀπέπροθεν εἰν ἄλλ' αἰτῆται,
 245 Ἐνθά μιν Ἀτλαντος θυγάτηρ, Δολέσσας Καλυψὼ,
 Ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
 Μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ἐπὶ τὸν δύσηνον ἰφέςιον ἤγαγε δαίμων
 Οἶον, ἱκέ μοι νῆα τοῦν ἀργῆτι κεραυνῷ
 250 Ζεὺς ἔλασας ἐκείσσει, μέσῃ ἐνὶ δίνῳ· πάντα
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπὶ φέβον ἰσθλοὶ ἱταῖροι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ, τρέπιν Ἀγκὰς ἰλῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 Ἐννῆμαρ φερόμεν· δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 Νῆσον ἰς Ὀλυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
 255 Ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ με λαβροῦσα,
 Ἐνδυκίως ἰφίλει τε, καὶ ἔτρεφεν, ἥδ' ἔφασκε
 Θῆσιν ἀδάνατον, καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 Ἀλλ' ἐμὲν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθεν.
 Ἐνθά μιν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἴματα δ' αἰεὶ
 260 Δάκρυσι δαύσκον, τὰ μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψὼ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔγδοὺν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 Καὶ τότε δὴ με κέλευσεν ἐπατύνουσα νέεσθαι,
 Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἣ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 Πέρμπι δ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
 265 Σίτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἴματα ἔσεν·
 Οὐρον δὲ πρόηκεν ἀπήμονά τε, λιπρὸν τε.
 Ἐπαδεκαίδεκα μὲν πλέον ἥματα ποντοπαύων,
 Ὀκτωκαιδεκάτη δ' ἰφάνη ἦρεν αἰδέοντα
 Γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἔτος,
 270 Δυσμέρην· ἣ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσσεσθαι ἐξέῳ
 Πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ὅς μοι ἰφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κελεύθους,
 Ὅριον δὲ θάλασσαν ἀέεσφατον· οὐδέ τι κύμα
 Εἶα ἐπὶ σχεδὴς ἑδινὰ σανάχοντα φέρεσθαι.
 275 Τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα δισκέδασ'· αὐτὰρ ἔγχευε
 Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
 Τμετέρα ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
 Ἐνθά κέ μ' ἐμβαίνοντα βίησατο κύμ' ἐπὶ χέρσου,
 Πέτρης πρὸς μεγάλῃσι βαλὼν, καὶ ἀτερπεί χώρῃ·
 280 Ἀλλ' ἀναχασσάμενός νῆχον πάλιν, ὥς ἐπῆλθον
 Ἐς ποταμὸν, τῇ δὴ μοι εἰσατο χώρος ἕρκος,
 Λαῖος πετράων· καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 Ἐκ δ' ἔπασσεν θυμυγερίων· ἐπὶ δ' ἄμβροσιν νύξ
 Ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διήκατος ποταμοῖο
 285 Ἐκβῆς ἐν ἐάμοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλας
 Ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεῖς κατ' ἀπείρονα χρεῖον.
 Ἐνθά μιν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιμῆμένος ἦτορ,
 Εὔδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἡδύ, καὶ μέσον ἡμῶν·
 Δύσσετο τ' ἥελιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 290 Ἀμφιπέλους δ' ἐπὶ ἱνὶ τῆς ἐνέησιν θυγατρὸς

„ An non dicis, per mare errantem te huc venisse?
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Difficile, Regina, penitus enarrare
 „Ærumnas, quandoquidem mihi multas dederunt dii coelestes,
 „ Hoc autem tibi dicam, quod me interrogas & inquiris.
 „ Ogygia quaedam insula procul in mari jacet,
 „ Ubi quidem Atlantis filia, dolosa Calypso,
 „ Habitat comas-pulchra gravis dea: neque quisquam cum ipsa
 „ Versatur, neque deorum, neque mortalium hominum.
 „ Sed infelicem me inquilinam et duxit deus
 „ Solum; postquam mihi navem velocem candenti fulmine
 „ Jupiter percussam diffidit, medio in nigro mari;
 „ Ubi alii quidem omnes periere boni socii:
 „ At ego, carinâ ulnis comprehensa navis utrinque-remis-agitata,
 „ Novem diebus ferebar: decima autem me nocte nigra
 „ Insulam ad Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypso
 „ Habitat comas-pulchra, gravis dea; quæ me susceptum
 „ Amica tractabatque, & siebat, & dicebat se
 „ Facturam immortalem, & senii-expertem diebus omnibus:
 „ Sed meum nunquam animum in pectusibus hæcebat.
 „ Illic quidem septem-annos manebam perpetuo, vestimenta autem
 „ Lachrymis figabam, quas mihi divina dedit Calypso: (semper
 „ Sed cum jam octavus mihi revolutus annus venisset,
 „ Et tum demum me iussit hortans redire,
 „ Jovis ex jussu, sive etiam animus mutatus est ipseus.
 „ Misit verò me in rate multis-vinculis-aptâ: multa autem dedit,
 „ Panem & vinum suava, & divinas vestes induit:
 „ Ventumque præmisit innocuumque, placidumque.
 „ Septendecim quidem navigabam dies per-mare-iter-faciens,
 „ Decima-octava verò apparuerunt montes umbrosi
 „ Terre vestre; lætatum verò est mihi charum cor,
 „ Infelici: certe tamen eram adhuc confiditatus æmulo
 „ Multis, quas mihi inmisit Neptunus terre-quasitor;
 „ Qui mihi incitatis ventis impedivit iter,
 „ Commovitque mare immensum; neque ullo-pacto me fluitus
 „ Sinebat in rate vehementer ingemiscentem vehi.
 „ Hanc quidem deinde procella disperfit: at ego
 „ Natans hoc pelagus emensus-sum; donec me terra
 „ Vestre appulit ferens ventisque & aqua.
 „ Ibi me egredientem allicisset fluitus ad terram,
 „ Petras ad magnas jaciens, & inamabilem locum:
 „ Sed retrogressus natavi rursus, donec veni
 „ Ad fluvium, ubi demum mihi visus est locus opportunissimus,
 „ Lævis absque-petris; & receptus inerat à vento.
 „ Excidi autem animum-collecturus: divina verò nox
 „ Advenit: ego autem seorsum ab à-Jove-fluente-fluvio
 „ Egressus in arbutis dormivi: circumquaque verò solis
 „ Congessi: somnum autem deus immensum infudit.
 „ Ibi quidem in foliis, charo afflictus corde,
 „ Dormiebam tota-nocte, usque ad auroram, & meridiem;
 „ Occidebatque sol, & me dulcis somnus dereliquit.
 „ Ancillas verò in littore me vidi illas.

- Παιδύσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκὺν θεοῖσιν.
 Τὴν ἱκτεύς· ἥ δ' οὔτι νοήματος ἡμβροτεν ἰσθλοῦ,
 ὣς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντίκαστα
 ἔρξμεν· αἰεὶ γὰρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
 295 Ἡ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλλος, ἢ δ' αἰδομαι οἶνον.
 Καὶ λούσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδε εἰματ' ἔδωκεν.
 Ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀλυσθῆναι κατέλαβον.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμειβέτο, φώνησέν τε·
 Χαῖν', ἦτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν
 300 Παῖς ἐμὴ, οὐνοῖά σ' οὔτι ματ' ἀμφοτέλοισι γυναιξίν.
 Ἦγεν ἐς ἡμέτερον· εὖ δ' ἔρεα πρώτην ἱκτεύσας.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἥως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύμονα νείπαι κόβηρ·
 Ἡ μὲν γὰρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφοτέλοισιν ἔσσεσθαι·
 305 Ἀλλ' ἔγῳ οἷα ἔειπον, δαΐσας, κισχυρήνεις τε,
 Μήπως καὶ σὺ θυμὸς ἐπισκύνωτο ἰδόντι.
 Αἰσχυροὶ γὰρ τ' εἰμὶ ἐπὶ χθονὶ φῶλ' ἀνθρώπων.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμειβέτο, φώνησέν τε·
 Χαῖν', οἷ μοι τοιοῦτον ἐνὶ σῖντοσι φίλον κῆρ
 310 Μακροδίνος καχοχλῶσθαι· ἀμείναι δ' αἰσίμα πάντα.
 Αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,
 Τόσος ἰδὼν, ὅσος ἐστὶ, τά τε φρονέων, ἔτ' ἐγὼ περ,
 Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλλίσσθαι,
 Αὐτοὶ μένων· οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δόωμι.
 315 Αἶα' ἐθέλων γε μένοισ' ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει
 Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
 Πομπήν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὅφρ' εὖ εἰδῆς.
 Αἰερίον· ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
 ὄξῃαι· οἱ δ' ἐλεύσει γαλήνην, ὅφρ' ἔν ἔκβαι
 320 Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ ἔσπου τοι φίλον ἱεῖν.
 Ἐπὶ περ καὶ μάλα πολλὰν ἐκαστέρω ἔς' Εὐβοίης·
 Τὸν γὰρ τηλοτάτω φάσ' ἔρμεναι, σ' μιν ἴδοντο
 Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε το ξανθὸν ῥυδάμηνεν
 Ἦγον, ἐποφόμενον Τιτυδὸν, γαστήριον υἱόν·
 325 Καὶ μὲν οἱ ἐνὶ ἤλδον, καὶ ἄτερ καμάρτοι τέλεισαν
 Ἥματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπῆγγον οἶκαδ' ὀπίσσω.
 Εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ἔσπον ἕρως
 Νῆες ἡμαὶ καὶ καθροὶ ἀναβήσκειν ἄλλα πηδῖ.
 ὣς φάτο· γένησιν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 330 Εὐξάμενος δ' ἔρεα εἶπεν, ἔπος σ' ἔφατ', ἐπ' τ' ἐνέμαζε·
 Ζεῦ πάτερ, αἰὲν ὅσα εἶπε, τελευτήσεται ἀπαντα,
 Ἀλκίνοος· τοῦ μὲν περ ἐπὶ ζείδωρ' ἔρουρεν
 Ἀφροδίτη κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 335 Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφοτέλοισιν
 Δέμει· ὅπ' αἰδοῦσθαι μέναι, καὶ ἴσχεα καλὰ
 Παφίφρ' ἐμψαλλεῖν, σφιδόσσι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐκδύμεναι οὐλας, καθύπερθε ὕσασθαι.
 Αἱ δ' ἴσαν ἱεὶς μεγάροιο, δῶος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 340 Αὐτὰρ ἐπεὶ σάρεσσιν πυκινὸν λείχεος ἐγκοχέεσσαι,
 ὤτρυνον Ὀδυσσεῖα παριζήμεναι ἑπείεσσιν·
 Ὅρσο κέων, ὡ ξείνε, περὶρήγαι δέ τῃ ἐνὶ γῇ.

- „ Ludentes : inter eas autem ipsa erat similis diis.
 „ Ei supplicavi : illa vero neutiquam à mente aberrabat bona ;
 „ Ut non sperares juniorem obvium-factum
 „ Acturum : semper etenim juniores desipiunt.
 „ Quæ mihi cibum dedit assatim, & generosum vinum,
 „ Et lavit in flumine, & mihi has vestes dedit.
 „ Hæc tibi, tæneti afflictus, verè enarravi.
 „ Huic autem rursus Alcinoüs respondit, dixitque ;
 „ Hospes, certe quidem hoc recte non advertit
 „ Filia mea, quod te neutiquam cum ancillis mulieribus
 „ Duxerit in nostram domum : tu nempe illi primæ supplicasti.
 „ Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses ;
 „ Heros, ne mihi ideò eximiam reprehende puellam :
 „ Nam ipsa quidem me jussit cum ancillis subsequi ;
 „ Sed ego nolui, timens, reverentiaque,
 „ Ne fortassis & tibi animus irasceretur conspicato :
 „ Suspiciaces etenim sumus supra terrarum genus hominum.
 „ Huic autem rursus Alcinoüs respondit, dixitque,
 „ Hospes, non mihi tale in præcordiis charum cor,
 „ Temere ut irascatur : potiora autem honesta emnia.
 „ Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
 „ Talis, existens, qualis es, easque sentiens quam ego & ipse,
 „ Filiam meam habere velles, & meus gener vocari,
 „ Hic manens ; domum autem ego & bona darna,
 „ Si modo volens maneres ; invicem verò te nullus detinebit
 „ Phæacum : ne hoc gratum Jovi patri sit.
 „ Deductionem verò in hoc ego constitui, ut bene intelligas,
 „ Cras : in id temporis autem, tu quidem domitus somnari
 „ Decumbes : illi verò remigabunt, per tranquillam ; donec perve-
 „ In patriam tuam, & domum, & sicubi tibi gratum sit ; aeris
 „ Etiam si valde multo longius abint quam Eubœa
 „ Eam enim longissime ajunt abesse, qui eam videntur.
 „ Ex populo nostro ; quando flavum Rhadamantimum
 „ Duxerunt, invisum Tityum, Terra filium :
 „ Atque illi quidem illuc venerunt, & absque labore perfec-
 „ Die eodem ; & deduxerunt domum retro.
 „ Cognosces verò & ipse in mente, quam optima
 „ Naves meæ & juvenes in torquendo mari remis.
 „ Sic dixit ; gavisus est autem patiens nobilis Ulysses :
 „ Precatus verò deinde dixit, verbumque fecit, & locutus est ;
 „ Jupiter pater, utinam quæcumque dixit, perficeret omnia.
 „ Alcinoüs : hujus quidem per aliam terram
 „ Immortalis gloria esset ; ego autem in patriam venirem.
 „ Sic illi quidem talia invicem colloquebantur.
 „ Jussit autem Arete candida-ulnas ancillas
 „ Cubilia sub porticu ponere, & stragula pulchra
 „ Purpurea injicere, instermereque desuper tapetas,
 „ Chlœnasque imponere villosas, ad superne induendum.
 „ Illæ verò siverunt ex ædibus, facem in manibus tenentes.
 „ Cæterum postquam stravissent densam lætæm accelerantes,
 „ Hortabantur Ulyssæm astantes verbis ;
 „ Surge decubituus, & hospes ; paratus verò est tibi lectus.

"Ὡς φάν' τὰ δ' ἄσπετον ἰέοντο κοιμηθῆναι.

"Ὡς δ' ἔκταν πάπυρα πολλὰς δὲς Ὀδυσσεύς,

345 Τρωτὶς ἐν λεχέσιν, ὅτ' αἰθέριον ἱριεύει.

"Αλκίνοος δ' ἔρα λείπετο μοχλὶ δέμου ὑψηλοῖο.

Πᾶρ δ' ἐρυτὴ δέσποινα λείχεσ' ἔργονα καὶ εὐνήν.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Θ.
Ρ Α Υ Ω Δ Γ Α Σ

Τυτῆσις.

Ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων παρὶ τὸ ξένον, καὶ ναῦς καθίσταται πρὸς ἐκπομπὴν τοῦ Ὀδυσσεύς, καὶ ἰσιῶνται παρὰ τὰ Ἀλκινόου τῶν Φαιάκων οἱ ἄρχει, καὶ μετὰ ταῦτα δίσκον ἀγωνίζονται Φαίαιες καὶ Ὀδυσσεύς· καὶ ὁ Δημόδοκος ἔδει, πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν μοχλίαν Ἀρεῆς καὶ Ἀφροδίτης· ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὴν εἰσχωρῆν τοῦ Δουρείου ἵππου· καὶ τοῦ Ὀδυσσεύς κλαίοντος, ὁ Ἀλκίνοος πυνθάνεται, διὰ τί κλαίει, καὶ τίς, καὶ πότεν εἴη.

Θῆτα δ' ἔδειξεν Φαίητας Ὀδυσσεὺς πείρηθεν.

- Ἦμος δ' ἤρπεντο φάνη φοδοδάκτυλος Ἦδης,
Ἦνον' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὴν μένος Ἀλκινόβοιο.
Ἄν δ' ἔρα διογενὲς ἔρτο προδάσκαλος Ὀδυσσεύς.
Τέλειον δ' ἤρπεντο ἔρτο μένος Ἀλκινόβοιο
5 Φαίηκων ἀγορήνδ', ἢ σφιν' παρὰ στυγὶ τέτυκτο.
Ἠλθόντες δ' ἠκάδιον ἐνὶ ξεστῶτι λείβοι.
Παυροῖον· ἢ δ' ἄνδ' ἔκτε μετὰ στυγὶ Πύλλω, Ἀθήνη·
Ἠλθόντες δ' ἠκάδιον ἐνὶ ξεστῶτι λείβοι,
Ἠλθόντες Ὀδυσσεὶ μεγαλήτορι μετρίβονα.
10 Καὶ ἔα ἱεστὴ φωνὴ παρὰ στυγὶ φάτο μέδων.
Ἄειδ' ἔρτο, Φαίηκων ἀγῆτορας, ἦδ' ἠδόντες,
Ἐξ ἀγορῆς ἰέναι, ἔρτα ξείνοιο πύθοιο,
Ὅς νέον Ἀλκινόβοιο δαίφρονος ἔκτε δῆμα,
Ἠλθόντες ἐκπληγχεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ἠμοῖος.
25 Ὅς εἶπευ· ἔρτα μένος καὶ θυμὸν ἱεστῶ.
Καρπαλίμης δ' ἔκπληκτον βροτῶν ἀγοραί τε, καὶ ἔρται,
Ἀγορῶν, πολλοὶ γὰρ ἰσθῆσαντο ἰδόντες
Τὴν Ἀπέρτα δαίφρονα· τὰ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Ἠλθόντες κατὰ χεῖρα χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ἠμοῖς.
30 Καὶ μὲν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
Ὅς μὲν Φαίητας φίλος πάντας γένοιτο,
Ἀνιὲς τ', αἰδοῖς τε, καὶ ἱεστῶσι δαίφρονος
Πολλῶς, οὗς Φαίητας ἱεστῶσαντ' Ὀδυσσεὺς.
Ἀπέρτα ἱεστῶ ἠγέρων, ἠμυγέρων τ' ἱγέρωντο,
35 Τέλειον δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετρίβονα.
Ἐκπληκτο, Φαίηκων ἀγῆτορας, ἦδ' ἠδόντες,
Ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Ἠλθόντες ἔρτα, οὐκ οἶδ' ἔρτα, ἀλάμενος ἔκτε ἔρτα δῶ,
Ἠλθόντες ἠμυγέρων, ἠμυγέρων ἀνδράπων.
40 Πομπὴν δ' ἔρτα, καὶ λίσσεται ἔκπληκτον εἶναι.
Ἠλθόντες δ' ὡς νεφέας περ, ἔκπληκτον ἀνδράπων.

Sic dixerunt : hanc verò gratum visum-est dormire.
 Sic ille quidem ibi dormiebat patiens nobilis Ulysses,
 Tornatis in lectis, sub porticu sonante.
 Alcinoös verò decubuit in penetrali domus excelsæ :
 Juxta verò uxor regina lectum ornavit & cubile.

ODYSSEÆ HOMERI VIII. LIBRI

Argumentum.

Concio fit Phæacum de hospite, & navis deducitur ad reductionem Ulyssis ; & convivio suscipiuntur ab Alcinoö Phæacum optimates. Et posthac disco certant Phæaces & Ulysses. Et Demodocus canit, primum quidem ea quæ acciderunt circa adulterium Martis & Veneris, deinde ea quæ circa introductionem lignei equi : Atque Ulyssæ siente, interrogatur quis & unde sit.

Ex certaminibus Phæaces de Ulyssæ experimentum sumpserunt.

Quando verò mane-genita apparuit rosea-digito Aurora,
 Surrexit ex lecto sacra vis Alcinoï.
 Surrexit porro nobilis urbium-everior Ulysses.
 Illis verò præibat sacra vis Alcinoï
 Phæacum ad concionem, quæ ipsis apud navet constituta erat.
 Ingressi autem confidebant in politis lapidibus
 Prope-invicem : per urbem autem obibat Pallas Minerva,
 Assimilata præconi prudentis Alcinoï,
 Reditum Ulyssæ magnanimo meditans ;
 Et sane unicuique viro astans dixit verbum ;
 „ Huc age, Phæacum ductores, & principes,
 „ Ad concionem ite, ut de hospite audiat,
 „ Qui recens Alcinoï prudentis venit domum,
 „ Ponto pererrato, corpore immortalibus similis.
 Sic locuta, incitavit robur & animum uniuscujusque.
 Cito verò implebantur hominibus forumque, & sedilia,
 Congregatis, multi enim admirati sunt conspicati
 Filium Laërtes prudentem : ei verò Minerva
 Divinam affudit gratiam capitisque, & humeris ;
 Et ipsum proceriorem & crassiorē reddidit aspectu,
 Ut Phæacibus gratus omnibus fieret,
 Gravisque & venerabilis, & ut-perficeret certamina
 Multa, quibus Phæaces experientur Ulyssē.
 Cæterum postquam convenerant, congregatique erant,
 Illis dein Alcinoös concionatus est & interlocutus ;
 „ Audite, Phæacum ductores, atque principes,
 „ Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet :
 „ Hospes hic, nescio quis, errans venit meam domum,
 „ Sive ab Orientalibus, sive Occidentalibus hominibus ;
 „ Deductionemque flagitat, & precatur ratam esse.
 „ Nos verò, ut antea quidem, maturemus deductionem.

„ Neque

- Οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅστις κ' ἑμὰ δώματ' ἵκηται,
 ἔντα δ' ἰδὺρ μένος θύρεσσιν ἔειπεν πομπῆς.
 Ἄλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἱρὺσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν
 35 Πρωτόπλοον· κούρῳ δὲ δύω, καὶ πεντήκοντα,
 Κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσιν ἄριστοι.
 Δυσάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληΐσιν ἱετρά
 ἔκβητ'· ἀφ' ὧν ἔπειτα θεῶν ἀλαγύνετε δαΐτα,
 ἡμιτέρων δ' ἰλθόντες· ἔγδ' ὃ εὖ πᾶσι παρέξω.
 40 Κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Σκηπτουχοὶ βασιλῆες ἑμὰ πρὸς δώματα καλὰ
 ἔρχουσ'· ὅφρα ξείνων ἐνὶ μεγάροισιν φιλέωμεν,
 Μυθεῖ τις ἀρναίσθω· καλίσσασθε δὲ θεῶν ἀοιδῶν.
 Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδῶν
 45 Τερπνὴν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
 Ὡς ἔκκ' ὦν ὦν ἡγήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔκοντο
 Σκηπτουχοὶ· κήρυξ δὲ μετόχῃσι θεῶν ἀοιδόν.
 Κούρῳ δὲ κρινάσθων δύω, καὶ πεντήκοντα,
 Εἴτην, ὡς ἐπέλετο, ἐπὶ δὲ ἄλλος ἀτρυγέτοιο.
 50 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυον, ἥδ' ἑτάροισιν,
 ἔκκ' ἔκκ' αἱ μετέλαιναι ἄλλος βένεσθε ἱρὺσσαν,
 ἔν δ' ἰσὺν τ' ἰτίθεντο καὶ ἑλὶα νηὶ μελαίνῃ.
 ἤρπυιαντο δ' ἱετρά τρεποῖς ἐν δαρματῖνοισι,
 Πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ δ' ἑλὶα λευκὰ πέτασσαν·
 55 Ἐφ' οὗ δ' ἐν νοτίῳ τῇν γ' ὤρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Βέν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος εἰς μέγα δῆμα.
 Πλήντο δ' ἔκ' εἰσβαλὼν τε, καὶ ἔρπον, καὶ δέμοι ἀνδρῶν
 Ἀγρομέων· πολλοὶ δ' ἔκ' ἔσσαν νέοι, ἥδ' παλαιοί.
 Τόλπειν δ' Ἀλκίνοος ἀνοκαίδεα μῆλ' ἱέροντες,
 60 Οὐτὰρ δ' Ἀργεῖδοντας ὕας, δύο δ' αἰλίοπδας βοῦς·
 Τὸς δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, τετόκοντ' ἐτε δαΐτ' ἑρατομένην.
 Κήρυξ δ' ἰγγύλας ἔλαυν ἔγων ἱρήρον ἀοιδόν·
 Τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλασε, δίδου δ' ἀγαθὸν τε, κακὸν τε,
 Ὀφθαλμῶν μὲν ἤμερσε, δίδου δ' ἡδῶν ἀοιδῶν.
 65 Τῷ δ' ἔκκ' Παντόνοος ἦκε θεδόνον ἀργυρόχλον
 Μίσσην δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἑρῖσας·
 Καὶ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγύειαν
 Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλίσσθαι
 Κήρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κένσον, καλὴν τε τράπεζαν,
 70 Πὰρ δὲ δέπας οἶνοιο, πικρὴν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
 Οἱ δ' ἐπ' οὐρανῷ ἱετρά προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐσθλῆος ἐξ ἔρον ἔκτο,
 Μοῦσ' ἔρ' ἀοιδῶν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
 Οἴμης, τοῦ τοτ' ἔκκ' κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
 75 Νεῖκος Ὀδυσσεύς καὶ Πηλεΐδην Ἀχιλλεύς,
 Ὡς ποτε θηρίσαντο, θεῶν ἐν δαυτὶ θαλαίῃ,
 Ἐκπύλοισι ἐπέεσσιν· ἀναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Χαῖρε νόμῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν θηρίωντο.
 Ὡς γάρ οἱ χροῖον μυθήσατο φοῖβος Ἀπόλλων
 80 Πυθαῖ, ἐν ἡγάθῃ, ὅς' ὑπέρβη λῆϊγον ὁδῶν
 Χρησόμενος· πόσι γάρ ῥα κινδύνετο σέμαστας ἀρχῇ
 Τρῶσιν τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλῆς.
 Ταῦτ' ἔκκ' ἀοιδὸς ἄρις παρμυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

Neque enim quisquam alius, quicunque meam domum parve-
 Hic lugens diu manet, propter deditionem. (uark,
 Sed age, navem nigram deducamus in mare vastum
 Recentem: juvenes autem duo, & quinquaginta,
 Eligantur è populo, quicunque olim sunt optimi.
 Ligatis autem bene omnes ad transtra remis
 Exite: ac deinde subitum apparate contrivium,
 Ad nostram domum profecti; ego autem laute omnibus pro-
 Juvenibus quidem hæc præcipio: at ceteri (hebo.
 Sceptigeri reges meam ad domum pulchram
 Veniatis; ut hospitem in sedibus amice-excipiantes,
 Neque quis recuset: advocate verò divinum cantorem
 Demodocum: huic otenim deus excellenter dedit cantilenam
 Jucundam, utcumque animus ipsem impellat ad cantendum.
 Sic utique locutus prævit; simul verò sequebantur
 Sceptigeri: præco autem adibat divinum cantorem
 Juvenes verò celsi duo, & quinquaginta,
 Iverunt, ut præceperat Alcinoi, ad litus maris instructum.
 Porro postquam ad navem pervenissent, atque videret,
 Navem quidem ipsi nigram maris in profundum deduxerant,
 Imposueruntque malum, & vela navi nigra;
 Aptaruntque remes viacula per coriacea,
 Omnia ritè; velaque alba expandeant:
 Alte vero in humida ipsam siterunt: ceterum postea
 Perrexerunt ire Alcinoi prudentis ad magnam domum.
 Implebantur autem porticibus, & septa, & domus viris
 Congregatis: multi namque erant juvenes atque senes.
 Illis verò Alcinoiis duodecim oves immolavit,
 Quosque albos dentibus suis, duosque etiam boves:
 Quos excoctarunt, curaruntque, appararuntque convivium magni.
 Præco autem prope venit dicens amabilem cantorem:
 Quem supra modum Musa dilexit, dedit verò bonumque malum
 Oculis quidem privavit, dedit autem dulcem cantem. (que;
 Huic verò deinde Pantonius posuit sedem argenteis clavis dis-
 In medio convivarum, columnæ longæ affixam: (ctetam,
 Ex paxillo autem suspendit citharam argutam,
 Ipsi supra caput, & monuit manibus prendere
 Præco; juxta autem apponebat calicem, pulchramque mensam,
 Juxta etiam poculum vini, ut biberet, quoties animas piberet.
 Illi verò ad cibos paratos appositos manus extenderant:
 Cæterum postquam potus & cibi desiderium extinxisset,
 Musa dein cantorem excitavit, ut caneret laudes virorum,
 Cantilenæ, cujus tunc utique gloriæ ad coelum latum pervenit;
 Contentiorem Ulyssis & Pelidæ Achillis,
 Ut quondam contenderunt, deorum in convivio celebri,
 Acris verbis: rex autem virorum Agamemnon
 Gaudebat animo; cum optimi Achivorum contenderent.
 Sic enim ei vaticinans prædixerat Phœbus Apollo
 In Pythia divina, quando supergressus est lapideum limen
 Draeculum-peticurus: tunc enim devolvebatur mali principium
 Trojanique & Danaïs, Jovis magni per consilia.
 Ista utique cantor cantabat inclytus: at Ulysses

- Περφίρεος μέγα φάρος ἰδὼν χερσὶν ἐβάρησεν·
 85 Κακισφαλῆς εἵρυσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
 Αἶδετο γὰρ Φαίηκας, ὅπ' ἰφρῖσι δάκρυα λείβων.
 Ἦτοι ὕπερ λήθειαν δαΐδων ἱεὸς δουρὸς,
 Δάκρυ' ἄμωρξάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φάρος ἔλασσε,
 Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἰδὼν, σπείσασκε δοῦλε·
 90 Αὐτὰρ ὅτ' αἶψ' ἤρχοντο, καὶ δαΐδωναι δαΐδων·
 Φαίηκων οἱ ἄριστοι, (ἔπει-τέρπεντ' ἐπέσσειν·)
 Ἀψ' Ὀδυσσεὺς κατὰ πρῶτα καλυψάμενος γούνασιν,
 Ἐνὶ ἄλλους μὲν πάντας ἑλάνθανε, δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἐπιφρέσας, ἥδ' ἐνέχσεν,
 95 Ἦμενος ἄγχι· αὐτὰρ βαρὺ δὲ γενέχοντος ἤκουσεν·
 Αἶψα δὲ Φαίηκαςσι φιληρέτμοισι ματηύδα·
 Κάλυπτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἥδ' ἐμδυντες·
 Ἦδη μὲν δαΐδης κεκορήμεθα θυμὸν ἱότης,
 Φόρμιγγός εἰ, ἣ δαΐδι συνήρεός ἐστι· ἀελλεύ·
 100 Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ δόλυν περὶ μέδοντα·
 Πρώτον· ἢ εἴ μ' ἐξέλθες ὑλίσσῃ οἷσι φίλοισιν,
 Οἴκαδ' ἄρυσσας, ὅσσοι περιγινώσκῃ ἑλλήνων,
 Πῶς ἔμε, παλαιαμένον τε, καὶ ἄλμασιν, ἥδ' ἐπιδόουσι·
 Ὅς ἔμε Φωνήσας, ὄρησεντο· τοιοῦτ' ἔμε ἔποντο·
 105 Καὶ δ' ἐκ πασκαλῶν κρήμασσι Φόρμιγγα λυγρὴν,
 Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα, καὶ ἔχοντι ἐν μεγάροισι·
 Κρητὴρ ἔρχε δὲ τῶν αὐτῶν ἰδὼν, ἦντο οἱ ἄλλοι·
 Φαίηκων οἱ ἄριστοι, δόλυν βαυκανίζοντες·
 Βάν εἰ μιν εἰς ἀγορὴν ἄμα δ' ἔποντο· πικρὸς θυμὸς,
 110 Μυρίοι· ἐν δ' ἔσαντο καὶ παλδοί τε, καὶ ἱεῖσσι·
 Ὄρτο μὲν Ἀκρήνωρ τε, καὶ ἰωνάκας, καὶ Ἐλατρεὺς,
 Ναυταίης τε, Περικλῆς τε, καὶ Ἀρχίαλος, καὶ Ἐρεμίδης,
 Πάντας τε, Πρωτόν τε, Θόων, Ἀκακηνίδης τε,
 Ἀμφιάλῃς δ', υἱὸς Πελωνίου Τυκταΐδας·
 115 Ἀν δὲ καὶ Εὐρύαλος, Ἀπολλογυῖος ἄρσι,
 Ναυβολίδης δ', ὅς ἑκαστος ἦν εἰδὸς τε, δῆμος τε,
 Πάντων Φαίηκων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
 Ἀν δ' ἔσαν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας δ', Ἀλίδς τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόννης·
 120 Οἱ δὲ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν·
 Τόλῃ δ' ἀπὸ γύσσης τέκετο δρόμος· οἱ δ' ἄμα πάντας
 Καρπαλίμως ἔπείραντο κενύοντες παδίοισι.
 Τῶν δὲ θέειν ὅχ' ἄριστος ἦν Κλυτόννης ἀμύμον·
 Ὅσσοι τ' ἐν νεῖᾳ οὖρον πέλοι ἡμιμόντιν·
 125 Τόσσον ὕπερπρόβον Λαοὺς ἰνὴν, οἱ δ' ἐλίποντο·
 Οἱ δὲ πελαγισμῶν ἄλγιστιν κείρησαντο·
 Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπακύνετο πάντας δρόμους·
 Ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστερος ἦν·
 Δίδκε δ' αὖ πάντων προφερέστατος ἦν Ἐλατρεὺς·
 130 Πῶς δ' αἶψ' Ἀποδάμης, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν Φρόνι· ἄλλοις,
 Τοῖς ἔμε Λαοδάμας μετέφθι, παῖς Ἀλκινόοιο·
 Δαῖτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐράμεθα, ὅστιν ἐβόλων
 Οἶδ' τι καὶ δεδάμε· Φοῖν γὰρ μὲν οὐ κακὸς ἐστίν,
 135 Μυρούς τε, κνήμας τε, καὶ ἔρπον· χεῖρες ὑπερέει·
 Ἀνδρῶν

Purpuream ingentem vestem prehensam manibus robustis,
 In-caput traxit, obtexitque pulchram faciem:
 Reverebatur enim Phæaces, sub superciliis lachrymas stillans.
 At quando desit canere divinus cantor,
 Lachrymis absterfis, & capite vestem demisit,
 Et poculo rotundo sumpso, libavit illis:
 Verum quando rursus incipiebat, & hortabantur eum, ut-caheret,
 Phæacum optimates, (quippe oblectabantur illius carminibus;) 2
 Rursus Ulysses, capite obveluto, lugebat.
 Ibi alios quidem omnes latebat, lachrymas stillans,
 Alcinoüs verò solus ipsum animadvertit atque observavit,
 Sedens prope ipsum; graviter autem suspirantem auditvit:
 Continuo verò inter Phæaces remigii-studiosos loquebatur;
 „ Audite, Phæacum ductores, atque principes;
 „ Jam quidem convivio saturavimus animum equali,
 „ Citharæque, quæ convivio congruens est lauto:
 „ Nunc verò exeamus, & certamina experiamur
 „ Omnia; ut hospes narret suis amicis,
 „ Domum reversus, quantum supereminis alios,
 „ Pugilatæque, luctæque, & saltu, atque cursu. 2
 Sic utique locutus, prævit; illi verò una secuti sunt.
 E paxillo autem suspendit citharam argutam,
 Demodocum verò prehendit manu, & eduxit ex sedibus
 Præco; præibat autem ei eandem viam, quam & alii
 Phæacum optimates, certamina spectaturi.
 Perrexerunt autem ire ad forum, simulque sequebatur ingens turba,
 Innumeri; surgebant verò juvenes multique, & fortes.
 Surrexit quidem Acronæusque, & Ocyalus, & Elatreus,
 Nanteusque, Prymneusque, & Anchialus, & Eretmeus,
 Pontæusque, Proreusque, Thoön, An-besineusque,
 Amphialusque, filius Polynæi Tectonides;
 Surrexit etiam Euryalus, homicide similis Marti,
 Napholidesque, qui optimus erat specieque, corporeque,
 Omnium Phæacum, post egregium Laodamantem:
 Surrexerunt porro tres filii eximii Alcinoi,
 Laodamasque, Haliusque, & deo-par Clytoneus.
 Hi porro primum quidem periculum-fecerunt pedibus.
 Eis autem à carceribus extensus-erat cursus; simul verò omnes
 Celeriter volabant pulverem-excitantes in-campo.
 Horum autem currendo longe optimus erat Clytoneus eximius;
 Quantumque in novali spatio est miliarum,
 Tantum præcurrens ad populum venit; ceteri verò relictæ sunt.
 Alii autem luctæ moleste periculum-fecerunt:
 In hac porro Euryalus vicit omnes optimates.
 Saltu verò Amphialus omnium optimus erat:
 Disco autem omnium præstantissimus erat Elatreus:
 Pugilatu denique Laodamas, eximius filius Alcinoi.
 Cæterum postquam omnes oblectassent animum certaminibus,
 Inter hos deinde Laodamas locutus est, filius Alcinoi;
 „ Agite, amici, hospitalem rogemus, si quod certamen
 „ Novitque & didicit: habitu-corporis quidem non malus est,
 „ Femoribusque, & cruribus, & ambabus manibus superne, 2
20 Car-

- Ἀρχέμεν τε σιβαρδόν, μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἤβης
 Διεύεται, ἀλλὰ κακῶς συνέβηκεται πολέεσσιν.
 Οὐ γὰρ ἔργον ἐστὶ Φημί κακώτερον ἕλλο θαλάσσης,
 Ἄνδρα τε συγχεύει, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
- 140 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύκλος ἀπαμείβετο, Φῶπθον τε·
 Λαοδάμῃ, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 Αὐτὸς νῦν προκαλέσσαι ἰδὼν, καὶ πέφραδεν μέδων.
 Αὐτὰρ ἔπει τόν' ἄκουσ' Ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 Στῆ ῥ' ἐς μέσσοι ἰδὼν, καὶ Ὀδυσσεὺς προσέειπεν·
- 145 Διῦρ' ἔγε καὶ εὖ, ξείνε πάτερ, πείρησαι Ἀέθλων,
 Εἰ τινά που δαδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἰδμεν Ἀέθλους·
 Οὐ μὲν γὰρ μείζον κλέος ἄνερως, ὕφρα κεν ᾔσιν,
 Ἥ ὅτι ποσσὶν τε ῥέξη καὶ χερσὶν ἴησιν.
 Ἄλλ' ἔγε πείρησαι, σπάδαςον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
- 150 Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκ ἔτι θυρὸν ἀπέσσεται, ἀλλὰ τοι ἤδη
 Νηὺς τε κατέρυσαι, καὶ ἱππότες εἰσὶν ἱταῖροι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Λαοδάμῃ, τί με τιῦτα καλέετε καρτομένοντες;
 Κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἢ περ ἔσθλα.
- 155 Ὅς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐπρόβηκα·
 Νῦν δὲ μετ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νῆσοιο χατίζω
 Ἡμεῖ, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύκλος ἀπαμείβετο, νείκεσσι τ' ἔντην·
 Οὐ γὰρ σ' οὐδέ, ξείνε, δαήμενι φῶτ' ἴσκει
- 160 Ἀθλῶν, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνδράποισι πέλονται·
 Ἀλλὰ τῇ, ἥς ῥ' ἔμεν νηὶ πολυκλήϊδι θαμίζων,
 Ἀρχὸς νευτάνων, οἷτε πρηκτῆρες ἔασιν,
 Φόρτου τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ᾗσιν ὀδῶν,
 Κερδαίων ῥ' ἀρκαλίων· εὐδ' ἄλλητῆρι ἔεικας.
- 165 Τὸν δ' ἔρ' ὑπὲρ ἀνδρῶν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλην ἀνδρὶ ἔοικας.
 Οὕτως οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
 Ἀνδράσιν, οὔτε Φοῖβη, οὔτ' ἤρ' Φρένας, οὔτ' ἀγορητὴν.
 Ἄλλος μὲν γὰρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
- 170 Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεισι ξείφει· εἰ δέ τ' ἐς κῆτον
 Τερπόμενοι λίσσασθουσιν· ὃ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύει
 Αἰδοῖ μιλισχίῃ, μετὰ δὲ πρᾶπει ἀγορευόμενοι·
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἔστυ, θῶν ὥς, εἰσπορεύσει·
 Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλγυμῖος ἀθανάτοισιν·
- 175 Ἀλλ' οἳ εἰ χάρις ἀμφιπαριξέφεται ἰπείεσσιν,
 ὧς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀπρηπὸς, οὐδὲ κεν ἕλλαν·
 Οὐδὲ θεὸς τέυξει· νόον δ' ἀποφύλιος ἔσσι.
 Πρινᾶς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 Εἰπὼν οὐ κατὰ νόμον· ἔγδ' οὐ νῆϊς Ἀέθλων,
- 180 ὧς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὅτι
 Ἐμμεναι, ὕφρ' ἤβη τε ποποιῖσας, χερσὶ τ' ἔμψον·
 Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἕλγος· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
 Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλογυνά τε κόμασσι πείρων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς, κακὰ πολλὰ πάθον, πειρήσομαι Ἀέθλων·
- 185 Θυμοδαμῆς γὰρ μῦθος· ἐπείτρυνας δέ με εἰπὼν·
 Ἥ με, καὶ ἀπὸρ' ὀφείλει ἀντιξέας λάβε δίσκον
 Μείδων καὶ πέρχοντων, σιβαρώτερον οὐκ ἔλχον περ·

„Cerviceque firma, ingentique robore: neque omnino vigore-
 „Caret; at malis contractus est malis. Juvenili

„Non enim ego quid existimo pejus aliud mari,
 „Ad hominem confringendum; etiam si valde fortis fuerit.
 Huic autem rursus Euryalus respondit, dixitque;

„Laodama, sane hunc sermonem recte dixisti.

„Ipse nunc provoca profectus, & admone sermone.

At postquam hoc audisset eximius filius Alcibi,

Stetit in medium progressus, & Ulyssē allocutus est;

„Huc age & tu, hospes pater, periculum-fac certaminum,

„Si quad fortassis didicisti; par enim est, te scire certamina;

„Neque enim major gloria hominis, quo-ad fuerit,

„Quam quod pedibus strenue-agat & manibus suis.

„Verum age, fac-periculum; & pelle moestitiam ab animo;

„Tū vero profectio non adhuc diu aberit, sed tibi jam

„Et navis deducta est, & parati sunt socii.

Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

„Laodama, quid me ista jubetis incessentes?

„Dolores mihi etiam magis in animo, quam certamina;

„Qui antea quidem valde multa passus sum, & multa pertuli;

„Nunc verò in vestro confesso reditus indigens

„Sedeo, precans regemque, omnemque populum.

Huic verò rursus Euryalus respondit, objurgavitque palam;

„Neque enim te, hospes, perito viro assimilo

„Certaminum, qualia utique multa inter homines sunt;

„Sed illi, qui apud navem multis-transstris-instructam frequenter-

„Princeps nantarum, qui & negotiatores sunt, (versans,

„Onerisque memor, & inspector sit viaticorum,

„Luxurique rapto-acquisiti; neque athletee similis-es.

Illum autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;

„Hospes, non honeste dixisti; protervo viro similis-videris.

„Ita non omnibus Deus amabilia-munera donat

„Hominibus, neque formam, neque ingenium, neque eloquen-

„Etenim alius quidem specie invenustior est vir, (tiam.

„At deus formam verbis ornat: alii verò in ipsum

„Oblectati aspicunt: hic autem secure loquitur

„Modestia cum suavi, eminetque inter congregatos:

„Incedentē autem eum per urbem, denm veluti, aspiciunt;

„Alius verò rursus forma quidem similis immortalibus;

„Verum haud ei gratia circum-affunditur sermonibus.

„Sic & tibi species quidem decora, neque aliter

„Ne Deus quidem fingeret; mentē verò imperitus es.

„Iritasti mihi animum in praeordiis charis,

„Locutus indecenter: ego verò non ignarus certaminum,

„Ut tu fabularis, verum inter primos puto

„Fuisse me, donec juvenia fretus sui, manibusque meis:

„Nunc verò premor ærumna & doloribus; multa enim passus sum,

„Virorumque bella, sævosque fluctus penetrans.

„Sed etiam sic, mala multa passus, periculum-faciam certaminum;

„Mondax enim est sermo tuus; impulisti autem me locutus.

Dixit utique, & cum ipsa veste impetu-facto prehendit discum

Majorē & crassam, gravioremque non paulo quidem, Quam

- Ἡ οἷα φαίηκες ἰδίσκεον ἀλλήλοισι.
 Τὸν δ' αὖ περιερέψας ἦκε σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς·
 190 Βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἐπτήξαν ποτὶ γαίῃ
 φαίηκες δολιχέρητμοι, γαυσίλυτοι ἄνδρες,
 Ἄθος ὑπὸ καὶ βίης· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων,
 ῥίμφα ἔχων ἀπὸ χειρὸς· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη,
 Ἄνδρ' ἀέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμαζε·
 195 Καὶ κ' ἑλάβε· τοι, ξείνε, διακρίνεις τὸ σῆμα
 Ἀμφαφῶν· ἔπει οὔτι μαινογμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
 Ἄλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἑτάλῳ·
 Οὔτις φαίηκων τόνγ' ἔρεται, οἷδ' ὑπερήσει.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 200 Χαίρων, οὐνεχ' ἱταῖρον ἱνῆα λεῦσσε' ἐν ἀγῶνι·
 Καὶ τότε κουφότερον μετεφάνεε φαίηκεσσι·
 Ταῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕπερον ἕλλον
 Ἥσειν ἢ τοσσούτων δίωμα, ἢ ἔτι μᾶλλον.
 Τῶν δ' ἕλλων, ὅτινα κραδίη θυμὸς τε κελεύει,
 205 Διὸρ ἔγχε πειρηθῆτω, ἔπει μ' ἐχολώσατε λίην,
 Ἡ πῦξ, ἢ δὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσσὶν, οὔτι μεγαῖρων,
 Πάντων φαίηκων, πλὴν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος·
 Ξείνος γάρ μοι ὤδ' ἐστὶ· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
 Ἄφρων δὲ κείνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
 210 Ὅσις ξεινοδόκῃ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων,
 Δῆμῳ ἐν ἁλλοδαπῇ· ἔο τ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
 Τῶν δ' ἕλλων οὐπαρ τίν' ἀναινομαι, οἷδ' ἀπειρίζω,
 Ἄλλ' ἰδέλω ἴδμεν καὶ πειρηθῆμεναι ἔντην.
 Πάντα γὰρ οὐ κακὸς εἰμι μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἕσθλοι·
 215 Εὐ μὲν τόξον οἷδα εὐξέον ἀμφαφάσθαι·
 Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι, διζεύσας ἐν ὁμίλῳ
 Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἱταῖροι
 Ἀγχι παρασάεν, καὶ τοξασδίατο Φυτῶν.
 Οἷός με φιλοκτῆτης ἀπικαίνυτο τέξῃ,
 220 Δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξασδοίμεθ' Ἀχαιοί.
 Τῶν δ' ἕλλων ἐμὲ φημι πολὺ προφειρέερον εἶναι,
 Ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σίτον ἰδόντες·
 Ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζόμεν οὐκ ἰθαλῶσω,
 Οὐδ' Ἠρακλεῖ, οὐτ' Εὐρυπύτῃ Οἰχαλιεῖ,
 225 Οἳ δ' αὖ καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τέξων·
 Τῷ δ' αὖ καὶ αἰψ' ἔβανεν μέγας Εὐρυπύτης, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
 Ἰκτε' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
 Δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσων οὐκ ἄλλος τις διέειπε·
 230 Οἷόισιν δαίδοικα ποσσὶν, μήτις με παρέλεθ' ἄνθρωπος
 φαίηκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἰδαμείσθην
 Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἔπει οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
 Ἥεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λείονται.
 Ὡς ἔφατ'· οἳ δ' ἔρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 235 Ἀλκίνοος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε·
 Ἥλιν, ἔπει οὐκ ἀχάρισα μεθ' ἡμῶν ταῦτ' ἀγορεύεις,
 Ἄλλ' ἰδέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἢ τοι ὀνηδεῖ,
 Χυόμενος, ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παρασῆκε
 Νείκεσεν· ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔτις ἔγνωτο,

Quam quali Phæaces ludebant invicem.

Hunc utique circumrotatum misit valida è manu :

Insonuit verò lapis ; inclinaverunt autem se ad terram

Phæaces longis-remis-utentes, navigatione-celebres viri,

Lapidis ab impetu : is verò supervolavit signa omnium

Rapide ruens à manu : posuit verò signa Minerva,

Viro corpus assimilata, verbumque dixit, & locuta est ;

„ Etiam cæcus tibi, hospes, posset distinguere signum

„ Palpando ; quandoquidem neutiquam mixtum est multitudini,

„ Sed longe primum : tu autem confide hoc quidem in certamine :

„ Nullus Phæacum ad hoc utique perveniet, neque transmittet.

Sic ait, lætatus verò est patiens nobilis Ulysses,

Gaudens, quod socium benignum videret in circo :

Et tum lenius allocutus est Phæacas ;

„ Hunc nunc æsequimini, Juvenes ; brevi autem denovo aliam

„ Me missurum esse aut tantum puto, aut adhuc majus.

„ Ex aliis verò, quemcunque cor animusque jubet,

„ Huc age, periculum-faciat, quoniam me irritastis valde,

„ Aut pugilatu, aut luctu, aut etiam cursu ; nihil recuso ;

„ Ex omnibus Phæacibus, præter ipsum Laodamantem ;

„ Hospes enim mihi ille est : quis cum amico pugnaverit ?

„ Inspiciens ille & nullius-pretii est vir,

„ Quicumque cum-hospite contentionem proferat certaminum,

„ Populo in alieno ; sui que ipsius res omnes perturbat.

„ Aliorum autem haudquaquam ullum rejicio, neque despicio ;

„ Sed volo cognoscere & periculum-facere palam.

„ Non enim omnino ignavus sum inter homines, quotquot certami-

„ Bene quidem arcum novi perpolitum tractare : (na sunt :

„ Primus virum contingerem, sagitta missa in turba

„ Virorum hostilium ; etiam si valde multi focii

„ Juxta astarent, & sagittas-mitterent in viros.

„ Solus sane me Philoctetes vincebat arcu,

„ Populo in Trojanorum, quando arcum-tendebamus Achivi.

„ Aliis verò me aio longe præstantiorem esse,

„ Quo:quot nunc mortales sunt in terra panem edentes :

„ Cum viris autem prisca contendere nolo,

„ Neque cum Hercule, neque cum Euryto Oechaliensi ;

„ Qui etiam cum immortalibus contendebant de arcum-peritia :

„ Ideo etiam statim mortuus est ingens Eurytus, neque ad sene-

„ Pervenit in sedibus ; iratus enim Apollo (tutem

„ Occidit, eo-quod ipsum provocasset ad-arcum-tendendum.

„ Hasta porro jaculor, quantum non alius quisquam sagitta :

„ Solis timeo pedibus, ne aliquis me superet

„ Phæacum ; nimium enim male domitus sum

„ Fluctibus in multis ; quoniam non comneatus apud navim

„ Erat perpetuus ; ideoque mihi chara membra soluta sunt.

Sic dixit ; illi verò omnes obmutuerunt silentio :

Alcinous autem ipsum solus respondens allocutus est ;

„ Hospes, quandoquidem non ingrata inter nos hæc concionaris,

„ Sed vis virtutem tuam ostendere, quæ te comitatur ;

„ Iratus, quod te ille vir in certamine astans

„ Objurgavit ; ut tuam virtutem mortalis nullus vituperaret,

- 240 Ὅς ἐπίσμετο ἥσι Φρασίην ἔρτια βάζειν.
 Ἄλλ' ἔγχε, νῦν ἔμεθεν ξυνίαι ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῃ
 Εἴπος ἥρων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μαγάροισι
 Δαινύη παρὰ σῇ τ' ἀλόχῃ καὶ σοῖσι τέκασσιν,
 Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἶα καὶ ἡμῖν
- 245 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθῃσι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
 Οὐ γὰρ πυγμαῖοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαιαί,
 Ἄλλὰ ποτὶ κραιπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἔριστοι.
 Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε Φίλη, κισθάρης τε, Φοροί τε,
 Εἵματα τ' ἐξημοιβὰ, λαστρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί.
- 250 Ἄλλ' ἔγχε, Φαιήκων βητάρμονες, ὅσσοι ἔριστοι,
 Παῖσαιτε· ὥς χ' ὁ ξείνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
 Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων
 Ναυτιλίῃ, καὶ ποσσὶ, καὶ ὀρχησῶν, καὶ χοιδῇ.
 Δημοδόκῃ δέ τις αἶψα κιδὼν Φόρμιγγα λίγειαν
- 255 Οἰσέτω, ἣ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
 Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοεικέλος· ὥρτο δὲ κήρυξ
 Οἶσαν Φόρμιγγα λιγυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
 Αἰσυνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέκας·
 Ἀήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐπρήσσασπον ἴκασα·
- 260 Λαίηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὐρυκανὸν ἀγῶνα.
 Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων Φόρμιγγα λίγειαν
 Δημοδόκῃ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
 Πρωτῆβαι ἴσαντο, δαήμενες ὀρχησάμενοι.
 Πέπληγον δὲ χορὸν θέλον ποσὶν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
- 265 Μαρμαρυγὰς θεεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ὁ Φορμίζων ἀναβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
 Ἄρμ' Ἀρεὸς Φιλότητος, ἔυσεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
 Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἠφαιεῖοι δόμοισι
 Λάβῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤσχευε καὶ εὐνήν
- 270 Ἠφαιεῖοι ἀναικτος· ἔφαρ δὲ οἱ ἀγγελος ἦλθεν
 Ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους Φιλότητι.
 Ἠφαιεὺς δ', ὥς οὖν θυμολυγέα μῦθον ἔκουσε,
 Βῆ β' ἵμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ Φρασί βυτσοδομεύων·
 Ἐν δ' ἔειπ' ἀκροβέτῃ μέγαν ἔκμονα, κόπτε δὲ δασμοῦς
- 275 Ἀρήκτους, ἐλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτὴ μένοιεν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τέυξε δόρην, καχολωμένος Ἀρεῖ,
 Βῆ β' ἵμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ Φίλα δέμνι· ἔκειτο·
 Ἀμφὶ δ' ἔρ' ἐρμίσιν χεῖς δέσματα κύκλῳ ἀπάντη·
 Πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκάχυντο,
- 280 Ἡὐτ' ἐρέχονα λεπτὰ, τὰ κ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο
 Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῖρεν,
 Εἵτατ' ἵμεν ἐς Αἴημον, ἐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ἡ οἱ γαίῳ πολὺ Φιλτάτῃ ἐστὶν ἀπασίων.
- 285 Οὐδ' ἀλασποσιπὴν εἶχε χρυσήνιος Ἀρεῖς,
 Ὡς ἴδεν Ἠφαιεὺς κλυτοτέχνην νόσφι κιδύτα·
 Βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἠφαιεῖοι,
 Ἰσχανόων Φιλότητος ἔυσεφάνου Κυβερειῆς.
 Ἡ δὲ νέον παρὰ πατρός ἐπισπένδους Κρονίωνος
- 290 Ἑρχομένη κατ' ἄρ' ἔζεθ'· ὁ δ' εἶσω δῶματός ἦει,
 Ἢν τ' ἔρα οἱ Φῶ χεῖρ, ἔπος τ' ἔφατ'· ὅς τ' ὀνόμαζε·

„ Quicumque norit sua mente idonea loqui.
 „ Sed age, nunc meum intellige sermonem; ut etiam alii
 „ Dicis heroum, quando tuis in ædibus
 „ Epuleris apud tuamque uxorem & tuos liberos,
 „ Nostræ virtutis recordatus; qualia etiam nobis
 „ Jupiter opera imponat perpetuo jam-inde à maioribus.
 „ Non enim pugiles sumus inclyti, neque luctatores,
 „ Sed pedibus celeriter currimus, & navibus optimi-*fluitus*:
 „ Semper autem nobis conviviumque gratum, citharæque, chori-
 „ Vestesque mutatorie, lavacraque calida, & cubilia (que,
 „ Verum age, Phæacum saltatores, quotquot optimi,
 „ Ludite; ut hospes dicat suis amicis,
 „ Domum reverſus, quantum superemus alios
 „ Rei-nauticæ-peritia, & pedibus, & saltatione, & cantu:
 „ Demodoco verò aliquis statim profectus citharam argutam
 „ Afferat, quæ alicubi jacet in nostris sedibus.
 Sic dixit Alcinoüs deo-similis: surrexit autem præce
 Allaturus citharam argutam domo ex regis.
 Præfecti autem Ludorum lecti novem omnes surrexerunt
 Publici, qui in certaminibus ordinabant singula:
 Complamarant autem arcam, pulchreque dilatant circum.
 Præco verò prope venit ferens citharam argutam
 Demodoco; is autem deinde ivit in medium: circum verò juvenes
 Jam-pubescentes stabant, periti saltationis:
 Quatiabant verò circum divinum pedibus: at Ulyſſes
 Micationes admirabatur pedum, stupescibatque animo.
 Cæterum *Demodocus* citharam-pulsans cepit pulchre canere,
 De Martis amore, pulchreque-coronata Veneris,
 Ut primum coierint in Vulcani ædibus
 Cithra: plurima autem dedit, lecturæque dedecoravit & cubile
 Vulcani regis: statim verò illi nuntius venit
 Sol, qui ipsos observavit commixtos amore.
 Vulcanus autem, ubi tristem sermonem audiverat,
 Perrexit ire in officinam, mala animo profunda-cogitans:
 Imposuit autem incudis-repositorio ingentem incudem, cadebatque
 Infrangibilia, insolubilia; ut firmiter illic manerent. (vincula
 Cæterum postquam struxisset dolum, iratus Marti,
 Perrexit ire in thalamum, ubi ei chara cubilia statæ-erant:
 Circumfudit autem lecti-fulcris vincula circumlatim omni-ex-parte;
 Multa autem & desuper è-fastigio effusa-erant,
 Perinde atque araneæ-fila tenuia, quæ nemo ne cerneret quidem,
 Neque deorum beatorum: perquam enim dolosa facta erant.
 Cæterum postquam omnem dolum circa lectum fudisset,
 Simulavit se ire in Lemnum, pulchre-ædificatum oppidum,
 Quæ illi terrarum multo charissima est omnium.
 Neque cæcam-speculationem habebat aureo-fræno-stens Mars;
 Ut vidit Vulcanum inclytum-arte fecerunt profectum:
 Perrexit autem ire ad domum inclyti Vulcani,
 Cupiens amoris pulchre-coronata Veneris.
 Illa verò recens à patre præpotente Saturnio
 Veniens jam desidebat; ille verò intra domum ivit,
 Inque manu ejus hæsit, verbumque dixit, atque compellavit;

- Δεῦρο, φίλη, λείκτρονδε τραπίεσμεν ἐδνηθέντα·
 Ὅδ' γὰρ ἔθ' Ἠφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ πρὺ ἡδὴ
 Οἴχεται ἐς Λήμνον, μετὰ Σίντιος ἀγριοφώνους.
- 295 Ὡς φάτο· τῇ δ' Ἀσπασὶν εἰσάκτο κοιμηθῆναι.
 Τὰ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραβον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
 Τεχνήντας ἔχυντο πολύφρονος Ἠφαιστοιο·
 Οὐδέ τι κινήσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι.
 Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκ ἔτι Φυκτὰ πέλονται.
- 300 Ἀρχιμέλον δέ σφ' ἤλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆσις,
 Αὐτὶς ὑποτρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἰδέσθαι·
 Ἠέλιος γάρ οἱ στυπὴν ἔχεν, εἰπέ τε μῦθον.
 Βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένους ἦτορ·
 Ἔσθ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἔγχιος ἦρει.
- 305 Σμαρδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·
 Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 Δεῦθ', ἵνα ἔργα γέλως καὶ οὐκ ἐπισκτὰ ἴδῃσθε·
 Ὡς ἱμὶ χαλδὸν ἔντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 Αἶν ἀτιμάζει, Φιλῆει δ' ἀΐδηλον Ἄρηα.
- 310 Οὐραχ' ὅ μιν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγχεα
 Ἠπειδάνδης γενόμεν· ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,
 Ἀλλὰ τοκῆς δύν· τὰ μὴ γαίναςθαι ὕφελον.
 Ἀλλ' ὕψεσθ', ἵνα τῷ γε κατεύδετον ἐν Φιλότῃτι,
 Εἰς ἱμὶ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀπάχημαι.
- 315 Οὐ μὲν σφέας ἔτ' ἔολπα μίνυνθ' ἄ γε κείμεν οὔτω,
 Καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐβλήσεται ἔμφω
 Εὐδύν· ἀλλὰ σφῶς δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
 Εἰσέει μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔδνα,
 Ὅσσα οἱ ἐγγυέλιξα, κυνέπιδος εἴνεκα κούρης.
- 320 Οὐνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος·
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
 Ἦλθε Ποσειδάων γαῖόχορος· ἦλθ' ἱερὸν ἦτορ
 Ἑρμείας· ἦλθεν δὲ ἕναξ ἱκέτοργος Ἀπόλλων.
 Θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ σῆκοι ἐκέστη.
- 325 Ἔσαν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἰάνων·
 Ἀσβεστος δ' ἔρ' ἐνῶρτο γέλωος μνηστέρῃσι θεοῖσι,
 Τέχνας εἰσδρόμῃσι πολύφρονος Ἠφαιστοιο.
 Ὡδε δέ τις εἰπέσκεν ἰδὼν ἐς πλησθὺν ἄλλων·
 Οὐκ ἀρετὰ κακὰ ἔργα· κηχάνει τοι βραδὺς ὥκισ'.
- 330 Ὡς καὶ νῦν Ἠφαιστος ἰδὼν βραδὺς εἶπεν Ἄρηα,
 Ὡκυτάτῳ περ ἔντα· θεῶν, οἱ Ὀλυμπὸν ἔχουσι,
 Χαλδὸς ἰδὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάγῃ ἐφέλλει.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἕναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
- 335 Ἑρμεία, Διὸς υἱὲ, Διάκτορε, δῶτορ ἰάνων,
 Ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐβλήοις κρείτεροισι πιστεύεις
 Εὐδύν ἐν λείκτροισι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ;
 Τὸν δ' ἡμῖβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 Αἶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἕναξ ἱκατηβόλ' Ἀπόλλων·
- 340 Δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόπσοι ἀπείρονος ἀμφὶς ἔχουσιν,
 Τμῆες δ' εἰσδρόμῃσι θεοὶ, πᾶσαι τε θέαιναι,
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοίμῃ παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· ἐν δὲ γέλωος ὥρ' ἀδανάτῃσι θεοῖσιν.

Age, chara, ad lectulum divertamus decubaturi;
 Non enim amplius Vuleanus domi-est, sed alicubi jam
 Proficiscitur in Lemnum, ad Sintias barbaros-voce.
 Sic dixit: huic autem gratum visum-est cubare.
 Illi verò lectum ingressi concumbebant; viacula autem
 Fabrefacta circumfundebantur prudentis Vulcani:
 Neque ullum movere erat membrum, neque attollere.
 Et tum demum agnoscebat, non amplius effugium patere.
 Prope autem eis venit inclytus Vulcanus,
 Retro reversus, antequam ad Lemni terram venisset:
 Sol enim ei speculationem habuit, narravitque historiam.
 Perrexit autem is ire ad domum, charo afflictus corde:
 Stetitque in vestibulo, ira autem ipsum vehemens cepit:
 Horrendum verò clamavit, auditumque movit omnibus diis;
 Jupiter pater, atque alii beati dñi semper existentes,
 Venite, ut opera ridicula & non tolerabilia videatis:
 Ut me, claudus cum-sim, Jovis filia Venus
 Semper ignominia-afficit, amatque perniciosum Martem:
 Eo-quod ille quidem pulcher & sanus-pedibus, at ego
 Imbecillis fuerim: at nequiquam mihi causa alijs est,
 Quam parentes duo; qui non gemuisse debebant.
 Sed videte, ubi illi dormiunt in amore,
 Meo lecto consensu; ego autem aspiciens tristior.
 Non quidem illos amplius puto vel paululum dormituros hoc;
 Et valde licet amantes: cito non volent ambo (modo,
 Dormire: sed ipsos dolus & vinculum detinebit,
 Donec mihi prorsus omnia pater retribuat sponsalia,
 Quaecumque ei præbui, impudentem ob puellam:
 Quoniam illi pulchra filia, at non animi-continens.
 Sic dixit; congregati autem sunt dii æream ad domum.
 Venit Neptunus terre-quassator; venit & utilitatum-auctor
 Mercurius; venit etiam rex jaculator Apollo.
 Fœminæ autem deæ manebant pudore domi singulæ.
 Stabant verò in vestibulo dii, datores bonorum:
 Immensus verò risus exortus est diis beatis,
 Artificia insipientibus prudentis Vulcani.
 Sic autem aliquis dicebat intuitus proximum alium;
 Non bene-succedunt mala opera: assequitur tardus celerem;
 Ut nunc Vulcanus, cum-sit tardus, cepit Martem,
 Velocissimum licet deorum, qui Olympum tenent,
 Claudus existens, artificio: propter quod & adulterii-mulctam
 Sic illi quidem talia inter se loquebantur. (debet.
 Mercurium autem allocutus est rex, Jovis filius, Apollo;
 Mercuri, Jovis fili, internuncie, dator bonorum,
 Nunquid in vinculis velles fortibus compressus
 Dormire in lectulo, apud auream Venerem?
 Huic autem respondit deinde internuncius Mercurius;
 Utinam enim hoc fieret, ô rex jaculator Apollo;
 Vincula quidem ter tot infinita circumfusa essent,
 Vos autem inspicereis dii, omnesque deæ,
 At ego dormirem apud auream Venerem.
 Sic dixit; risus autem exortus est immortalibus diis.

- Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωσ' ἔχε, λίσσεται δ' αἰεὶ
 345 Ἥφαιστον κλυτοέργον, ὅπως λύσειεν Ἄρηα.
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπαυ πτερύοντα προσήυδα·
 Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπὲρχομαι, (ὡς σὺ κελεύεις,)·
 Τίσιεν αἵσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὶς Ἀμφιγυήεις·
 350 Μὴ με, Ποσειδάων γαῖόχοε, ταῦτα κέλευε·
 Αἰαλαί τοι δειλὴν γέ και ἑγγύαι ἑγγυάσθαι.
 Πῶς ἂν ἐγὼ σε δέωμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Εἶκεν Ἄρης εἵχοιτο, χρεὸς καὶ δεσμὸν ἀλύξας;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἑσείχθων·
 355 Ἥφαιε, ἔπειρ γάρ κεν Ἄρης χρεὸς ὑπαλύξας
 Οἵχηται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Οὐκ ἔς, οὐδὲ ἴοικα, ταῖν ἔπος ἀρνήσασθαι.
 Ὡς εἰπὼν, δεσμὸν ἄνισι μένος Ἥφαιόσιο.
 360 Τῷ δ' ἔπει ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἐόντος,
 Αὐτίκ' ἀνέβηκε, ὃ μὲν Θρήκηδε βαβήκει,
 Ἥ δ' ἦρα Κύπρον ἵκανε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
 Ἐς Πάφον· ἐνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυαίης.
 Ἐνθα δέ μιν Χάριτες λούσαν, καὶ χρίσαν ἑλαιῷ
 365 Ἀμβρότω, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἔοντας·
 Ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ταῦτ' ἔρ' ἀοιδὸς κτεῖδε περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Τέρετ' ἐνὶ φρεσὶν ἥσιν ἀκούων, ἡδὲ καὶ ἄλλοι
 Φαιήκας δολιχόηρετμοι, νηυστέκλυτοι ἕνδρες.
 370 Ἀλκίνοος δ' ἄλιον καὶ λαοδάμαντα κέλευσεν
 Μουνάξ' ἐρχήσασθαι, ἔπει σφισιν εὖτις ἔριζεν.
 Οἱ δ' ἔπει εὖν εφάειραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλαντο
 Πορφυρέην, τὴν σφὴν Πέλυβας ποίησι δαΐφρων·
 Τὴν ἔντορος βίπτασκε ποτὶ νῆφει σκυδέντα,
 375 Ἰδνωθεὶς ἐπίσω· ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀετρεῖς,
 Ῥηιδίωκε μετέλεσκε, πάρος ποτὶν οὐδας ἰκέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ εφάειρεν ἂν ἰθὺν παρήσαντο,
 Ἦρχεσθην δὴ σπείτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 Ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπαλῆκεον ἄλλωι,
 380 Ἐσαότες κατ' ἀγῶνα, πολλὰς δ' ὑπὸ κόμπῳ δρώσας.
 Δὴ τότε ἔρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε διὸς Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶι,
 Ἥ μὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 Ἥ δ' ἔρ' ἱστοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 385 Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
 Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
 Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορας, ἡδὲ μέδοντες·
 Ὁ ξεῖνος μέλα μοι δοκείει πεπνυμένος εἶναι.
 Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶκεν ξεινήϊον, ὥς ἐκισεύς·
 390 Δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπείας βασιλῆας
 Ἀρχοὶ κραινοῦσι, τρισκαίδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
 Τῶν οἱ ἔπακτος φῆρος ἑὺπλυνός, ἡδὲ χιτῶνα,
 Καὶ χρυσοῖο τέλειαντον ἑνείκατε τιμήμενος·
 Αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλείς, ὅφρ' ἐνὶ χερσὶ
 395 Αἶνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἦν χαίρων ἐνὶ θυμῷ.

Non verò Neptunum iſus tenebat, precabatur autem *i*; indefinens
Vulcanum inclytum-artificem, ut ſolveret Martem: (ter

Et ipſum allocutus verba alata dicebat;

„ Solve; ego autem tibi ipſum ſpondeo, (ut tu jubes,)

Penſurum ſequa omnia inter immortales deos.

Hunc autem rurfus allocutus eſt inclytus Vulcanus;

„ Ne me, Neptune terre-quaiſitor, hæc jube:

„ Miſeræ utique pro miſeris etiam ſponſiones ad-ſpondendum.

„ Quo-paſto ego te obligarim inter immortales deos,

„ Si Mars abierit, debito & vinculis elapſus?

Hunc autem rurfus allocutus eſt Neptunus terre-quaiſitor;

„ Vulcane, etiamſi enim Mars debitum renuens

„ Abierit fugiens, ipſe tibi ego hæc perſolvam.

Huic autem reſpondit deinde inclytus Vulcanus;

„ Non fas-eſt, neque decet, tuam orationem abnuere.

Sic locutus, vincula ſolvit robur Vulcani.

Illi verò poſtquam è vinculis ſoluti erant, fortia hæc eſſent,

Statim proſilientes, ille quidem in Thraciam ivit;

Ad Cyprum verò pervenit riſum-amans Venus,

In Paphum; ubi ſcilicet ei lucus aræque odorata.

Ibi autem ipſam Gratiæ lavarunt, & unxerunt oleo

Immortali, qualia diis gratiam-addunt ſemper exiſtentibus:

Veſteſque induerunt amabiles, mirabile viſu.

Hæc utique cantor cantabat inclytus: at Ulyſſes

Obleſtabatur mente ſua audiens, atque etiam alii

Phæaces longis-remis-utentes, re-nautica-inclyti viri.

Alcinõus autem Halium & Laodamanta juffit

Solos tripudiare, quoniam cum-ipſis nemo certabat.

Hi igitur poſtquam pilam pulchram in manibus accepiſſent

Purpuream, quam ipſis Polybus fecerat prudens:

Hanc alter jaſtabat ad nubes umbroſas,

Flexus retro; alter autem à terra in-altum elevatus,

Facile receptabat, antequam pedibus in ſolum veniſſet.

At poſtquam pilâ in rectum-jacienda periculum-feciſſent,

Saltabant deinde in terrâ almi,

Frequenter alternantes; juvenes verò applaudebant cæteri,

Scantes in certamine: multus autem ſtrepitus ſubortus eſt.

Tum verò Alcinõum allocutus eſt nobilis Ulyſſes;

„ Alcinoë rex, omnium clariffime populorum,

„ Sane quidem pollicitus es tripudiatoreſ eſſe-optimos;

„ Sane autem proinde perfectæ ſunt: ſtupor me tenet inſpicientem.

Sic dixit; lætata autem eſt ſacra vis Alcinoë;

Statimque Phæaces remigii-ſtudioſos allocutus eſt;

„ Audite, Phæacum ductoreſ atque principes:

„ Hoſpes mihi valde videtur prudens eſſe.

„ Verum agite, ei demus hoſpitale-munus, uti par eſt.

„ Duodecim enim in populo præclari reges

„ Principes imperant, tertius-decimus autem ego ipſe.

„ Horum ſinguli ei veſtem bene-lotam & tunicam,

„ Et auri talentum ferte pretioſi:

„ Statim verò omnia portemus conferti; ut in manibus

„ Hoſpes habens ad cenam veniat gaudens in animo.

Εὐρύκλος δὲ ἰ αὐτὸν ἀρυσσάμενος ἐπέεσσιν·
Καὶ δῶρα· ἔπει οὔτε ἔπος κατὰ μέγαν ἔειπεν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ἐπήνεον, ἥδ' ἐκέλευον·
Δῶρα δ' ἔρ' οἰσέμεναι πρόβειαν κήρυκα ἱερός.

400 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύκλος ἀπαμειβέτο, φωνήσεν τε·
Ἀλκίνοος κρείον, πάντων ἀριδείκτε λαῶν,

Τοιγὰρ ἰγὼ τὴν ξείνον ἀρυσσάμεναι, ὥς σὺ μελεύεις·
Δῶσθαι οἱ τὸδ' ἔρα παυχάλακτον, ὃ ἐπὶ κῆπη

Ἀργυρήν, κολεῶν δὲ νεοκρίστου ἐλέφαντος

405 Ἀμφιδεδόγηται· πολλὸς δὲ οἱ ἔξιον ἔσται.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει ξίφος Ἀργυρῆλον,

Καί μιν φωνήσας ἔπει πτερβέντα προσηύδα·

Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἶπερ τι βέβακτας

Δεινὸν, ἔφαρ τὸ φέρειν ἀναρπάξασαι ἑλλαι.

410 Σοὶ δὲ θεοὶ ἑλοχὸν τ' ἰδέειν, καὶ πατρίδ' ἐκίσθαι,

Δοῖεν· ἐπειδὴ δηρὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Καὶ σὺ, φίλος, μέλα χαῖρε, θεοὶ δὲ τοι ὕλβην δοῖεν·

Μηδὲ τί τοι ξίφεός γε ποδῇ μετόπισθε γένοιτο

415 Τούτου, ὃ δὴ μοι δῶκες ἀρυσσάμενος ἐπέεσσιν.

Ἦ ἴα, καὶ ἔμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος Ἀργυρῆλον.

Δύσετό τ' ἡέλιος, καὶ τᾷ κλυτὰ δῶρα παρήεν·

Καὶ τάγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·

Δεξιόμενοι δ' ἔρα παῖδες ἐμύμονος Ἀλκινόοιο,

420 Μητρὶ παρ' αἰδοῖν ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.

Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·

Ἐλδόντες δὲ κἀθίζον ἐν ὀψηλοῖσι θρόνοισι.

Δὴ ἴα τέτ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

Δαῖμα, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπὲς, ἥ τις ἀρίστη·

425 Ἐν δ' αὐτῇ τις φᾶρος ὑπκλυνὺς, ἥδ' ἄντι χιτῶνα.

Ἀμφὶ δὲ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἱγνᾶτε, θερμετὶ δ' ὕδωρ.

Ὅφρα λουσάμενός τε, ἰδὼν τ' εὖ καίμεναι πάντα.

Δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἐμύμονος ἐνθάδ' ἔνεικον,

Δαιτί τε τέρπηται, καὶ δοιδῆς ὕμνον ἀκούων.

430 Καὶ οἱ ἰγὼ τὸδ' ἔλκισον ἱμὸν περικαλλὲς ἐπάσσω,

Χρῆσθαι, ἔφρ' ἐμῆθεν μεμνημένος ἡμάτα πάντα

Σπένδω ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ τ', ἑλλοισὶν τε θεοῖσιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῶήσιν ἔειπεν,

Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.

435 Αἱ δὲ λοστροχὸν τρίποδ' ἔσασσαν ἐν πυρὶ πηλῆα·

Ἐν δ' ἔρ' ὕδωρ ἔχεον, ὅπδ' δὲ ξύλα δαῖον ἐλίσσασαι.

Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἔμφορε, θερμετὶ δ' ὕδωρ·

Τόφρα δ' ἔρ' Ἀρήτη ξεῖνε περικαλλέα χηλὸν

Ἐξίφειν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,

440 Ἐπὶ θῆτα, χρυσὸν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·

Ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν, καλὸν τε χιτῶνα,

Καί μιν φωνήσας ἔπει πτερβέντα προσηύδα·

Ἀδελφὲς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλον,

Μή τις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅππότεν αὐτε

445 Εὐδρατα γλυκὺν ὕπνον ἰῶν ἐν νηὶ μελαίνῃ.

Αὐτὰρ ἔπει τόγ' ἔκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Αὐτίκ' ἐπῆρτε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλε

„ Euryalus autem eum ipsum placet verbis,
 „ Et dono; quoniam nequaquam decenter locutus est.
 Sic dixit: illi autem omnes approbabant, & hortabantur;
 Donaque portatum præmiserunt præconem singuli.
 Huic autem rursus Euryalus respondit, dixitque;
 „ Alcinoë rex, omnium clarissime populorum;
 „ Equidem ego hospitem placabo, sicut tu jubes:
 „ Dabo ei hunc ensen totum æreum, cui est manubrium
 „ Argenteum, vagina autem recens-festi eboris
 „ Circundata est: magni autem ei pretii erit.
 Sic fatus, in manibus posuit ensen argenteis-clavis-distinctum,
 Et ipsum allocutus verba alata dixit;
 „ Gaude, pater ô hospes; verbum verò si quod temere dictum est
 „ Grave, statim illud auferant abreptum procellæ.
 „ Tibi autem dii uxorem videre, & in patriam redire,
 „ Dent, quandoquidem dii procul ab amicis ærumnæ pateris.
 Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 „ Et tu, amice, valde gaude; dii verò tibi felicia dent;
 „ Neque amplius tibi ensis desiderium posthæc fiat
 „ Hujus, quem jam mihi dedisti ubi-placâsset verbis.
 Dixit utique, & circa humeros sibi-posuit ensen argenteis-clavis-
 Occidebat autem sol, & ei inclyta dona aderant: (distinctum.
 Et hæc in domum-Alcinoui tulerunt præcones illustres:
 Suscepta autem filii eximii Alcinoi,
 Matrem juxta venerandam posuerunt perpulchra dona.
 Illis autem præbat sacra vis Alcinoi,
 Profecti verò sedebant in altis solis.
 Tunc utique Areten allocuta est vis Alcinoi;
 „ Agè, mulier, fer arcam perpulchram, quæ optima;
 „ Inque eâ pone vestem bene-lotam & tunicam.
 „ Et ei super ignem ahenum calefacite, tepesciteque aquam;
 „ Ut ubi & laverit-se, & viderit bene posita omnia
 „ Dona, quæ ei Phæaces eximii huc tulerunt,
 „ Convivioque oblectetur, & cantilenæ-melos audiens.
 „ Atque ei ego hoc poculum meum perpulchrum præbebo,
 „ Aureum; ut mei memor diebus omnibus
 „ Libet domi-/us Jovique, aliisque Diis.
 Sic ait; Arete autem ancillis dixit,
 Ut super ignem ponerent lebetem magnum quam celerrime.
 Hæc autem lavacralem lebetem posuerunt super ignem ardentem;
 Aquamque infuderunt, subtusque ligna accendebant allata.
 Alvum quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque aqua:
 Interea verò Arete hospiti perpulchram arcam
 Efferebat è thalamo, imposuitque pulchra dona,
 Vestes, aurumque, quæ ei Phæaces dederant:
 In eâ porro pallium imposuit, pulchramque tunicam,
 Et ipsum allocuta verba alata dixit;
 „ Ipse nunc vide de-operculo, statim verò vinculum inde,
 „ Ne quis tibi in itinere damnum-asserat, cum fortè
 „ Dormieris dulcem somnum, profectus in nave nigra.
 Cæterum postquam hoc audiisset prudens nobilis Ulysses,
 Statim aptavit operculum, celeriterque vinculum indidit

- Ποικίλον, ὅν ποτ' ἐμιν δέδωκε Φρασί πόντια Κίρκη.
 Αὐτόθιον δ' ἦρα μιν ταμὴν λαύσασθαι ἄνωγεν,
 450 Ἔς δ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὃ δ' ἦρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
 Θερμὰ λούτρ'· ἔπει οὔτι κομιζόμενός γ' ἰθάμιζεν,
 Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψεύς ἠυκόμοιο·
 Τόφρα δέ οἱ κομιδὴ γε, θεῶ ὥς, ἔμπεδος ἦεν.
 Τὸν δ' ἔπει οὖν δμῶα λούσαν, καὶ χρίσαν ἐλαίῳ.
 455 Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἥδ' ἠχιτῶνα,
 Ἐκ δ' ἀσάμινθου βὰς ἑνδρας μετὰ οἰνοποτήρας
 ἦε· Ναυσικάα δὲ, θεῶν ἔκτο κάλλος ἔχουσα,
 Στῆ βα παρὰ σταδὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
 Θάυμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσα,
 460 Καί μιν φωνήσας· ἔπει πτερδέντα προσήυδα·
 Χαῖρε, ξεῖν, ἵνα καὶ ποτ' ἔδῃ ἐν πατρίδι γαίῃ
 Μνήσῃ ἐμεῖ, ὅτι μοι πρώτη ζωάγρι' ὀφέλλεις.
 Τὴν δ' ἀπκαμβιδόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 465 Οὕτω νῦν Ζεὺς θεῖη ἱριγδοῦπος πόσις ἦρκε,
 Οἴκαδ' ἐ' ἰδόμεναι, καὶ νῆσιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι·
 Τῷ κέν τοι κῆκεῖθι, θεῶ ὥς, εὐχετοῶμην
 Αἰεὶ ἡμᾶτα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιάσαιο, κούρη.
 Ἦ βα, καὶ ἐς θρόνον ἴξε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 470 Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κερδαντό τε οἶνον.
 Κήρυξ δ' ἐγγυδὲν ἦλθεν, ἔγων ἱρίηρον ἀοιδόν,
 Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἦρ' αὐτὸν
 Μίσσῳ δαιτυμύνων, πρὸς κίονα μακρὴν ἑρῖσας.
 Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 475 Νῶτον ἀποπρόταμῶν· ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο
 Ἀργυρόδοντος ὕδρς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιοφῇ·
 Κήρυξ, τῇ δὲ τοῦτο πόρε κρέας, ὅφρα φάγησι,
 480 Δημόδοκον, καὶ μιν προσπύξομαι, ἀχνύμενός περ.
 Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὸν
 Τιμῆς ἔμμορσι εἶσι καὶ αἰδοῦς, οὐνεκ' ἦρα σφέας
 Οἴκας Μοῦσ' ἰδίδαξε, Φίλητε δὲ φύλον ἀοιδῶν.
 Ὡς ἦρ' ἔφη· κήρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 Ἠρώϊ Δημόδοκον· ὃ δ' ἰδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Οἱ δ' ἐπ' οὐραία ἱτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
 485 Αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δημόδοκ', ἔξοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων·
 Ἦ σέ γε Μοῦσ' ἰδίδαξε, Διὸς παῖς, ἥ σέ γ' Ἀπέλλων·
 ἦν γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
 490 Ὅσοι ἔρξαν τ', ἔπαθον τε, καὶ ὅσοι ἐμδγησαν Ἀχαιοί.
 Ὡς τὲ που ἡ αὐτὸς παρῶν, ἢ ἑλλου ἀκούσας.
 Ἀλλ' ἔγωγε δὴ μετέβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἕισον
 Δουρατίου, τὸν ἔπειδ' ἐκοίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 Ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν, δόλον, ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
 495 Ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἱ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
 Αἶψαν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξεθι,
 Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
 Ὡς ἦρα τοι πρόφρων βίβς ὤπασε θέσπιν ἀοιδόν.
 Ὡς φασ· ὃ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδόν,
 500 ἔνθεν

Varium, quod olim eum docuit in-animo veneranda Circe.
 E-vestigio autem ipsum mulier-œconomia lavari iussit,
 In balneum ingressum; ille verò libenter vidit animo
 Calida lavacra; quoniam nevtiquam curatus scilicet frequenter-
 Ex-quo reliquerat domum Calypsus comas-pulchras: (faciat,
 Tunc autem ei curatio, tanquam deo, perpetua erat.
 Hunc verò postquam ancillæ lavassent & unxissent oleo,
 Circaque ipsum lænam pulchram jecissent atque tunicam,
 E balneo utique egressus viros ad vinipotatores
 Ibat: Nausicaa verò, à diis pulchritudinem habens,
 Stetit juxta postes tecti pulchrè fabricati:
 Admirabatur autem Ulyssē oculis aspiciens,
 Et ipsum allocuta verba alata dicebat;

„ Salve, hospes, ut etiam olim, cum-fueris in patriâ terrâ,
 „ Memineris mei, quod mihi primæ vitæ-conservata-pretium de-
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses; (boa

„ Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi,
 „ Sic nunc Jupiter det altitonans maritus Junonis,
 „ Domumque ut veniam, & reditus diem videam:
 „ Ita tibi etiam illuc, deo veluti, vota-fecerim
 „ Semper diebus omnibus: tu enim me servasti, puella.
 Dixit, & in thronum sedit juxta Alcinoem regem.

Hi verò jam portiones distribuebant, miscebantque vinum.
 Præco autem propè venit, ducens amabilem cantorem,
 Demodocum, populo honoratum; collocavitque ipsum
 In medio convivarum, ad columnam longam acclinatum.

Ac tunc præconem allocutus est solers Ulysses,
 A tergo parte-abscissa; multum verò supererat
 Albis-dentibus suis, florida autem erat circum pinguedo;

„ Præco, accipe jam, hanc præbe carnem, ut comedat,
 „ Demodoco; & ipsum complectar, mœstus licet.

„ Omnibus enim hominibus terrestribus cantores
 „ Honoris compotes sunt & reverentiæ; eò quòd ipsos
 „ Cantus Musa docuit; amavitque genus cantorum.

Sic dixit; præco autem ferens in manibus posuit
 Heròi Demodoco: is autem accepit, gaudebatque animo.
 Illi verò ad cibos paratos appositos manus extenderunt.

Cæterum postquam potus & cibi desiderium exemissent,
 Tum verò Demodocum allocutus est solers Ulysses;

„ Demodoce, longè sumè te supra-mortales laudo omnes:

„ Aut te Musa docuit, Jovis filia, aut te Apollo;

„ Valdè enim accuratè Achivorum fatum canis,

„ Quanta fecerint, passique sint, & quanta laborarint Achivi:

„ Tanquam alicubi aut ipse præsens fueris, aut ab alio audieris.

„ Verim age jam perge, & equi apparatus cantu

„ Lignei, quem Epeus fecit cum Minerva,

„ Quem quondam in arcem, dolum, duxit nobilis Ulysses,

„ Viris impletum, qui Ilium diripuerunt.

„ Si jam mihi hæc accurate enarraveris,

„ Statim ego omnibus edicam hominibus,

„ Quòd sanè tibi benignus deus præbuerit divinum cantum. (transit

Sic dixit: ille verò conceitus à deo incipiebat, exhibebatque cantile-

- 500 ἔνθεν ἔλθων, ὡς οἱ μὲν εὐσσελέμων ἐπὶ νηῶν
 πάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
 Ἄργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἴππῃ·
 αὐτοὶ γὰρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
 505 Ὡς δ' οὐ μὲν εἰζήκει· τοὶ δ' ἔκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
 ἡμενοὶ ἀμφ' αὐτὸν· τρίχ' αὖ σφισιν ἦνδ' ἀνεβουλή.
 ἦ δὲ διατμήξαι κοῖλον δόρυ νηλεὲς χαλκῷ,
 ἡ κατὰ πετρῶν βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἔκρας,
 ἡ ἔκ' αὖ μάλ' ἡγαλμα θεῶν θαλαττῆριον εἶναι,
 510 τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
 αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὶ νηὶ πόλις ἀμφικαλύψῃ
 δουράτεον μέγαν ἵππον, ὃν εἶατο πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων, Τρῶεςσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦσ' ἰδὲν δ' ὡς ἄς διέπραθον υἱὲς Ἀχαιῶν,
 515 ἵπποδ' ἐκχόμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
 ἄλλον δ' ἔλλ' ἔειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰθήν·
 αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς πρὸτ' ὀνόματα θεῶν ἀντιθέτω Μενελάῳ.
 Κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
 520 νικῆσαι καὶ ἔπειτα, διὰ μαγὰ θυμὸν Ἀθῆνῃν.
 ταῦτ' ἔρ' αἰδοῖς αἶδε περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 τίκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
 Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
 ὅς τε εἴς τ' ἐπὶ πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πύργων,
 525 Ἀχαιοὶ καὶ τεκέρσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
 ἡ μὲν τὴν θυήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δὲ τ' ὀπίσθεν
 κρόττοντες δούρεσσι μετάφρενον, ἡδὲ καὶ ὤμους,
 εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ διζύν·
 530 τῆς δ' ἐλεεινοτάτῃ αἰχμῇ φθινύθουσι παρειαί·
 Ὡς Ὀδυσσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ἑφύσει δάκρυον εἶβεν.
 ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δὲ μιν οἷος ἐκεφράσατ', ἡδ' ἐνύησεν,
 ἡμενός αἴψ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ γενάχοντος ἄκουσεν·
 535 αἶψ' αὖ δὲ φαίηκετ' ἐφ' αἰχμῇσι μετηύδα·
 Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Δημόδοκος δ' ἤδη σχεδέτω Φόρμαιγγα λίγειαν,
 οὐ γὰρ πως πάντεςσι χαρίζομενος τάδ' αἶδει.
 ἔξ οὐ δορπόμεν τε, καὶ ὥρρε δῖος αἰδοῖς,
 540 ἔκ τ' οὐδ' οὐκ παύσατ' διζυροῖο γόοιο
 ὁ ξείνος· μάλα ποῦ μιν ἀχὸς φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 Ἄλλ' αἴψ', ὃ μὲν σχεδέτω, ἐνθ' ὁμοῦς τερπόμεθα πάντες,
 Ξεινοδόχοι καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
 εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοῖοιο τέτυκται,
 545 Πομπῇ καὶ φίλῃ δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες.
 ἄντ' ἐκαστοῦ ξείνους δ' ἐκείνης τε τέτυκται
 ἄνθρωποι, ὅς δ' ἀλίγον περ ἐπιψαύει πρῶτιδες.
 τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῖθι νοήμασι κερδαλέοισιν,
 ὅ, τι καὶ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δὲ σε κάλλιον ἐστίν.
 550 εἶτ' ὄνομ', ὅ, τι σε κεῖθι κάλειον μήτηρ τε, πατήρ τε,
 ἄλλοι δ'· οἱ κατὰ ἄς, καὶ οἱ περιναϊστάουσιν.

Inde aggressus, quo-pacto alii quidem bene-tabulatis navibus
 Conscendis enavigarunt, igne in tentoria injecto,
 Argivi: alii verò jam inclytum circum Ulysses
 Sedebant in Trojanorum coetu, tecti equo:
 Ipsi enim eum Trojani in arcem protraxerant.
 Sic ille quidem stabat; ii autem incerta multa predicabant,
 Sedentes circa ipsum: trifariam autem ipsis placebat consilium;
 Aut discindere cavum lignum sævo ferro,
 Aut de rupe dejicere protractum in summitatem,
 Aut sinece ingens simulachrum deorum placamen esse;
 Qua utique *sententiâ* etiam postea peragendum erat:
 Fatale enim erat ut-perirent, postquam urbs intra-se-conchassisset
 Ligneum ingentem equum, ubi sedebant omnes optimates
 Argivorum, Trojanis cædem & mortem ferentes.
 Canebat porro, ut urbem depopulati sint filii Achivorum,
 Ex equo effusi, cavis insidiis relictis.
 Alium autem alias canebat urbem diripere excelsam;
 At Ulysses ad ædes Deïphobi
 Ivisse, tanquam Martem, cum deo-pari Menelao.
 Illic jam gravissimum bellum dicebat ausum
 Vicisse etiam deinde, per magnanimam Minervam.
 Hæc utique cantor cantabat eximius: at Ulysses
 Tabescebat; lachryma autem rigabat sub palpebris genas.
 Ut verò fremina flet dilectum virum, & circumvoluta,
 Qui suam ante urbem populumque ceciderit,
 Urbi & liberis arcens sævum diem:
 Hæc quidem illum morientem & palpitantem intuits,
 Super illum fusa stridule ejulat; illi verò pone
 Cædentes hastis tergum, atque etiam humeros,
 Servitutem inducunt, laboremque ut-sustineat & ærumnam;
 Hujus autem miserabilissimo dolore tabescunt genæ:
 Sic Ulysses miserabilem sub palpebris lachrymam stillabat.
 Ibi alios quidem omnes latebat lachrymas fundens,
 Alcinoüs autem ipsum solus animadvertit atque observavit,
 Sedens prope ipsum, graviter autem ingemiscentem audivit:
 Statim verò Phæacibus remigii-studiofis dicebat;
 „ Audite, Phæacum ductores atque principes,
 „ Demodocus verò jam cohæbeat citharam argutam;
 „ Nequaquam enim omnibus gratificans hæc cantat.
 „ Ex quo cœnavimusque, & cœpit divinus cantor,
 „ Ex hoc nunquam cessavit ab ærumnoso luctu
 „ Hospes; valde ipsum quodammodo dolor mentem circumdedit.
 „ Sed age, ille quidem cesset, ut simul oblectemur omnes,
 „ Hospitio-suscipientes, hospesque: quoniam multo satius ita.
 „ Propter enim hospitem hæc venerandum parata sunt,
 „ Deductio & amica dona, quæ ei damus amanter-excipientes.
 „ Instar fratris & hospes & supplex est
 „ Viro, qui utique vel paululum attingat mente.
 „ Idèò nunc neque tu cela ingenio versuto,
 „ Quodcunque te percontatus fuero: dicere nempe te satius est.
 „ Dic nomen, quo te illic vocabant materque, paterque,
 „ Aliique, qui in urbe tua, & qui circum-habitant.

- Ὁδὸ μὲν γὰρ τις πάμπαν ἀνώνυμος ἔς' ἀνθρώπων,
 οὐ κακὸς, οὐδὲ μὲν ἰσθλὸς, ἔπην τὰ πρῶτα γένηται,
 Ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκῃσι τοκῆες.
- 555 Εἰπὼ δέ μοι γαίαν τε τεῖν, δῆμόν τε, πόλιν τε·
 Ὅφρα σε τῇ πέμπῳσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
 Οὐ γὰρ φαίηκεσσι κυβερνητῆρες ἴασιν,
 οὐδὲ τι πηδάει' ἐστὶ, τὰ τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
 Ἄλλ' αὐταὶ ἴασσι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
- 560 Καὶ πάντων ἴασσι πόλιος καὶ πόινας ἀγροῦς
 ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἄλδς ἐκπερῶσιν,
 ἥρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδὲ ποτὲ σφιν
 οὔτε τι πημανθῆναι ἐπὶ δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
 Ἄλλὰ τὰδ' ὥς ποτε πατὴρ ἐγὼν εἰπόντος ἤκουσα
- 565 ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
 ἡμῖν, οὐνεκα πομπῇ ἀπήμονες εἰμὲν ἀπάντων.
 φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργεία νῆα
 ἔκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
- 570 Ὡς ἀγρόεν' ὃ γέρον· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
 ἢ κ' ἀτίλεις· εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Ἄλλ' ἔγε μοι τόδε εἶπε, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Ὅππῃ ἀπεκλάγχθης τε, καὶ ἄς τινας ἴκεο χώρας
 ἀνθρώπων· αὐτοὺς τε, πόλεις τ' εὐ ναιετάσας.
- 575 Ἡ μὲν ὅσοι χαλεποὶ τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
 οἱ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
 Εἰπὼ δ' ὃ, τι κλέεις καὶ ἡδύρεαι· ἐνδοθὶ θυμῷ,
 Ἀργεῖων, Δαναῶν, ἥδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
 Τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὕλαθρον
- 580 ἀνθρώποις, ἵνα ᾗσι καὶ ἱσομένοισιν ἄοιδῃ.
 Ἡ τίς τοι καὶ πῆδς ἀπώλετο Ἰλίοθι πρὸ,
 Ἑσθλὸς ἔδν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἱ τε μάλισα
 κῆδοις τελέθουσι, μετ' αἵμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
 Ἡ τίς που καὶ ἐταῖρος ἀνὴρ καχαρισμένα εἰδὼς
- 585 Ἑσθλός· ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χερσίων
 γίνεται, ὅς κεν, ἐταῖρος ἔδν, πεπνυμένα εἰδῇ.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Ι
 Ρ Α Ψ Ω Δ Γ Γ Α Σ

Ἐπὶθεσις.

Ἀρχὴ τῶν Ὀδυσσεύς διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ πεπολεμη-
 κέναι τοῖς Κίκοσι, καὶ πρὸς τοὺς Λατοφάγους παραγε-
 νέσθαι, καὶ πρὸς τὸν Κύκλωπα Πολύφημον πορευθῆναι· καὶ
 τοῦτον, φαγόντα ἐξ ἥδη ἐταίρους, ἐκτυφλῶσαι.

Λατοφάγων, Κικόνων, σὺν Κυκλώπεσιν, Ἴωτα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοος κρεῖον, πάντων ἀριδείκτε λαῶν,
 Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκούμεν ἐστὶν ἄοιδου
 τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν·
 5 Οὐ γὰρ ἔγνωγέ τι φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,

Ἡ ἔταν

„ Etenim nemo omnino absque-nomine est hominum,
 „ Neque malus, neque bonus, postquam primum natus sit;
 „ Sed omnibus imponunt, simul-atque genuerint parentes.
 „ Dic etiam mihi terramque tuam, populumque, urbemque,
 „ Ut te illuc mittant collimantes mente naves.
 „ Non enim Phæacibus navium-gubernatores sunt,
 „ Neque omnino gubernacula sunt, quæ scilicet aliæ naves ha-
 „ Sed ipsæ sciunt cogitata & mentes virorum: (bent;
 „ Et omnium norunt urbes & pingues agros
 „ Hominum; & undas celerrimè maris tranant,
 „ Caligine & nebula obtectæ, neque unquam ipsis
 „ Neque damni quid subeundi est metus, neque periculi.
 „ Sed hæc ita quondam patrem ego locutum audiui
 „ Nautilhœum, qui dicebat Neptunum succensere
 „ Nobis, quod deductores tuti sumus omnium.
 „ Dixit aliquandò Phæacum virorum affabre-factam navem
 „ Ex deductione reversam in obscuro ponto
 „ Perditurum eum esse, ingentemque nobis montem urbi obductum.
 „ Sic prædicabat senex: ea verò deus vel perfecit, (num.
 „ Vel imperfecta sint, ut ei placitum est in animo.
 „ Verùm age mihi hoc dic, & verè enarra,
 „ Ubinam erraveris, & ad quasnam perveneris regiones
 „ Hominum; enarra ipsosque, urbemque benè-habitas:
 „ Et quotquot sævique & agrestes, neque iusti;
 „ Quique hospitales, & iis mens sit deorum-reverens.
 „ Dic item, quidnam fleas & loqueas intra animum,
 „ Argivorum, Danaorum, atque Ilii fatum audiens.
 „ Hoc autem dii quidem fecerunt, destinâruntque interitum
 „ Hominibus, ut sit & posteris cantilena.
 „ An aliquis tibi cognatus perijt ante Ilium,
 „ Qui eximius erat gener, aut focer, qui utique maxime
 „ Curæ sunt, post sanguinem & genus hominum ipsorum?
 „ An aliquis fortasse socius vir grati doctus
 „ Eximius? Quoniam nequaquam quidem fratre inferior
 „ Est, qui, socius cum-sit, prudentia doctus-sit.

O D Y S S E Æ HOMERII IX. LIBRI

Argumentum.

Principium Ulyssis narrationum, in quo ait se bellasse cum
 Ciconibus, & ad Lothophagos appulso, & ad Cyclopem
 Polyphemum venisse, & cum postquam comedisset sex jam so-
 los excæcasse.

I. Cum Lothophagis & Ciconibus Cyclops est.

Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 Alcinoi rex, omnium clarissime populorum,
 „ hoc pulchrum est, audire cantorem
 „ Iliem, qualis hic est, diis assimilis voce:
 „ enim ego illum puto eventum gratiorum esse,

Quam

- "Ἡ ὕταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντας,
 Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται Δαίδαυ,
 Ἥμενοι ἱερίης· παρὰ δὲ πλήθους τράπεζαι
 Σίτου καὶ κρείων· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων.
- 10 Οἶνοχθος Φορέης καὶ ἑυχέην δεπάζουσιν.
 Τοῦτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
 Σοὶ δ' ἐμὰ κῆδεα θυμὸς ἐπατράπετο ζονδόντα
 Εἴρεσθ', ὅφρ' ἔτι μάλλον ὀδυρόμενος ζοναχίζω.
 Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑσώτιον καταλέξω;
- 15 Κῆδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
 Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὅφρα καὶ ὁμῆς
 Εἴδῃ· ἰγὼ δ' ἂν ἔπειτα, Φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἡμᾶρ,
 Τμῖν ξείνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
 Εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
- 20 Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει·
 Ναιετάει δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὅρος αὐτῇ
 Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι.
 Πολλὰ ναιετάουσιν μάλα σχεδὸν Ἀλληήρσι,
 Δουλίχιόν τε, Σάμην τε, καὶ Ὀλήεσσα Ζάκυνθος.
- 25 Αὐτὴ δὲ χθίσταλῃ πανυπερτάτῃ εἰν ἄλλῃ κεῖται
 Πρὸς ζῶφον, (αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἡῶ τ' ἡελίον τε).
 Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐτι ἔγνων
 Ἦς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 Ἡ μὲν μ' αὐτὸς ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
- 30 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτὸς Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν.
 Αἰαίη, Δολέεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
 Ἄλλ' ἐμὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
 Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἤς πατρίδος οὐδὰ τοκῆων
- 35 Γίνεται, εἴπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίνομαι οἶκου.
 Γαίῃ ἐν Ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
 Εἰ δ' ὄγε τοι καὶ νόσον ἐμὸν πολυκηδὲ' ἐνίσκη,
 Ὅν μοι Ζεὺς ἐφείηκεν ἀπὸ Τροίηςθεν ἰόντι.
- Ἰλιόθεν με φέρων ἥνεμος Κικλόνεσσι πέλασσαν,
 40 Ἰσμάρῃ· ἐνθα δ' ἰγὼ πόλιν ἔπραθον, ἄλιστα δ' αὐτοῦς.
 Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 Δασσάμεθ', ὥς μητίς μοι ἀτεμβόμενος κίσι ἴσθῃ.
 Ἐνθ' ἦτοί μιν ἰγὼ διερεῖ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
 Ἠνώγεια· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
- 45 Ἐνθα δὲ πολλὰν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
 Ἐσφαζόν παρὰ θύνα, καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῆς.
 Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικλόνεσσι γαγώνων,
 Οἱ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλείονες καὶ ἀρείους.
 Ἠσπείρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἄφ' ἵππων
- 50 Ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἔδντα.
 Ἠλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα, καὶ ἔνθεα γίνετ' ὤρη,
 Ἠέριοι· τότ' ἔβ' ἱεὲς κακὴ Διδὸς αἶσα παρέστη
 Ἠμῖν αἰνομήροισιν, ἵν' ἔλγοι πολλὰ πάθωμεν.
 Στήθεσμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ βοῆσι.
- 55 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἑυχέησιν.
 Ὅφρα μὲν ἦδ' ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμᾶρ,
 Τόφρα δ' ἀλεξάμενοι μένομεν πλεονάς περ ἔδντας.

Quàm cum lætitia quidem detineat populum universum,
 Convivæque per domum audiant cantorem,
 Sedentes ordine; juxta autem plenæ sint mensæ
 Pæne & carnibus; vinum autem ex cratere hauriens
 Pincerna afferat & infundat poculis:
 Hoc quiddam mihi pulcherrimum in mente videtur esse.
 Tibi verò meas ærumnas animus iussit iustas
 Sciscitari; ut adhuc magis lugens ingemiscam.
 Quid primum, quid autem deinde, quid verò ultimum narabo?
 Ærumnas quandoquidem mihi multas dederunt Dii cælestes.
 Nunc verò nomen primum dicam; ut & vos
 Sciatis; ego verò deinde, postquam-effugero sævum fatum,
 Vobis hospes sim, etiam longe domum habitans:
 Sum Ulysses Laërtiades, qui omnibus dolis
 Hominibus curæ-sum, & mea fama ad cælum pervenit:
 Habito autem Ithacam apricam: in ipsa verò mons est
 Neritus, nemorosus, conspicuus: circum autem insulæ
 Multæ habitantur valdè propè invicem,
 Dulichiûmque, Sameque, & nemorosa Zacynthus:
 Ipsa autem humilis longe-suprema in mari jacet
 Ad Occasum, (illæ verò seorsum ad auroram solemque;)
 Aspera, sed bona juvenum-altrix; nihil ego
 Propriâ terrâ possum dulcius aliud videre.
 Sanè quidem me illic detinebat Calypso, nobilissima dearum,
 In specubus cavis, cupiens sibi maritum esse:
 Similiter porò Circe detinebat domi suæ
 Ææa, dolosa, cupiens sibi maritum esse:
 Sed meum nunquam animum in pectore flectebant.
 Adeò nihil dulcius suâ patriâ neque parentibus
 Est, etiam si & quis procul divitem domum
 Terrâ in alienâ habitet seorsum à parentibus.
 Agè verò tibi & reditum meum lachrymosum narabo,
 Quem mihi Jupiter immisit à Trojâ profecto.
 Ab Illo me ferens ventus Ciconibus appulit,
 Ad Ismarum: ibi autem ego urbem depopulatus sum, occidique ipsos
 Ex urbe verò uxores & possessiones multas ubi-ceperamus, (incolas,
 Divisimus, ut nequis mihi privatus abiret æquali-portione.
 Tum verò quidem ego celeri pede fugere nos
 Hortabar; illi verò valdè stulti non parebant.
 Hic verò multum quidem vinum bibebatur, multas autem oves
 Mactabant ad litus, & flexipedes camuros boves.
 Interea verò abeuntes Cicones Ciconibus acclamabant,
 Qui ipsis vicini erant simul plures & meliores,
 Continentem habitantes, docti quidem ab equis
 Cum-hominibus pugnare, & cum opus-esset peditem pugnare.
 Venerunt deinde, quot folia & flores nascantur vere,
 Matutini: tunc sanè malum Jovis fatum affuit
 Nobis infelicibus; ut dolores multos pateremur.
 Consistentes autem pugnabant pugna ad naves veloces;
 Feriebantque se-invicem æreis hastis.
 Quamdiù quidem tempus-matutinum erat, & augebatur sacra dies,
 Tamdiù utique nos-defendentes sustinebamus, plures licet essent:

Quandò

ἤρας δ' ἥλιος μετενίσσετο βουλατίνδε,
καὶ τότε δὴ κίκονες κλίαν δαμάσαντες Ἀχαιοὺς.

60 Ἐξ δ' ἄφ' ἐκείνης νῆος ἱυκνήμιδες ἑταῖροι
ὦλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγαμεν θάνατῴν τε, μέρον τε.

Ἐνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσπενοι ἐν θανάτοισι, φίλους ἐλίσσαντες ἑταίρους.

65 Πρὶν ταῦτα τῶν δειλῶν ἑτέρων τρεῖς ἔπασεν αὔσαι,
οἳ θάνατον ἐν παδίῃ κίκονων ὑποδηϊσθέντες.

ἤκουσ' δ' ἐκπῆρ' ἔνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι βεσπασίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε

70 Αἱ μὲν ἔπειτ' ἰφίροντ' ἐπικάρσιαι, ἰζία δὲ σφιν
Τριχιά τε καὶ τετραχθὰ δίσχισεν ἕς ἀνέμοιο.

καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δείσαντες ὕλεθρον,
αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προεῖρυσσάμεν ἡπειρόνδε.

75 Ἐνθα δύν νύκτας, δύο τ' ἡμέατα συνεχὲς αἶολ
Κεῖμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντας·

Ἄλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ ἱπλόκαμος τέλεισ' ἦδ' ἔως,
ἱσοὺς κησάμενοι, ἀνά τ' ἰζία λεύκ' ἐρύσαντες

80 ἡμεῖα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆται τ' ἴθυνον.
καὶ νύ κεν ἀσκηθῆς ἱκόμεν ἐς πατρίδα γαίαν,

85 Ἀλλὰ με κῦμα, ῥόος τε, περιγυάμπτοντα Μάλαιαν,
καὶ βορέης ἀπείσει, παρέπληγξεν δὲ Κυθήρων.

Ἐνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμεν ὁλοῖς ἀνέμοισι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπιβήμεν

90 Ἐνθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδαρ·
αἶψα δὲ δεικνον ὕλοντο βοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.

αὐτὰρ ἐπεὶ οἴτοισ' τ' ἐπασσάμεθ', ἥδ' ἐποτήτος,
ἀπὸ τῶν ἑλὼν ἑτέρους προτὴν πεύθεσθαι ἰόντας,
(Ἄνδρ' ὅν κρινας, τρίτατον κήρυχ' ἤμ' ἐπάσσεας.)

95 Οἵτινες ἄνδρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σίτον ἔδοντας.
οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγην ἀνδράσι λωτοφάγοισιν.

οὐδ' ἤρα λωτοφάγοι μῆδονθ' ἑτάροισιν ὕλεθρον
ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσαστάμ.

100 τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἠθέλεν, οὐδὲ νέεσθαι·

Ἄλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι λωτοφάγοισι
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόσου τε λαθεῖσθαι.

τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἔβην κλαίοντας ἀνάγκῃ,
νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσας·

105 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίφρας ἑταίρους
σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειῶν,

μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν νόσοιο λάθεται.
οἱ δ' αἶψ' εἰσβαίνουν, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθίζον·

Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

110 Ἐνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαίαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίζων,

ἱκόμεθ', οἱ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·

Ἄλλὰ τάγ' ἡσπάρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
115

Quando verò sol transibat vesperam-versus,
 Tum verò Cicones pepulerunt domitos Achivos.
 Sex autem à singulis navibus bene-occrenti socii
 Perierunt: ceteri verò effugimus mortemque fatumque.
 Illinc verò ulterius navigabamus dolentes corde,
 Lubentes ex morte, charis amissis sociis. (tunc,
 Neque sanè mihi ulterius naves procedebant remis-utrinque-agi-
 Priusquam homines miserorum sociorum ter utrumqueque vocasse-
 Qui perierunt in campo à Ciconibus trucidati. (mus,
 Navibus autem immisit ventum Boream nubium-confectus Jupiter
 Cum procellâ ingenti, nubibusque cooperuit
 Terram simul & pontum; ingruit verò è-cælo nox.
 Hæc quidem deinde ferebantur oblique; vela autem ipsæ
 In tres quatuorque partes discidit vis venti.
 Et hæc quidem in naves deposuimus, timentes interitum:
 Ipsas verò festinanter subduximus ad continentem.
 Hic duas noctes & duos dies continenter semper
 Jacebamus, simul laboreque & doloribus animam redemptes:
 Sed quando jam tertium diem comas-pulchra complevisset aurora,
 Malis erectis, velisque albis explicatis,
 Sedebamus: illas verò ventusque gubernatoresque dirigebant:
 Et jam incohantis pervenissem in patriam terram,
 Sed me unda, æstusque, circumflecentem Maleam,
 Et Boreas depulit, & aberrare-fecit Cytheris.
 Hinc autem novem-diebus ferebar perniciosis ventis.
 Pontum per piscosum: at decimo conscendimus
 Terram Lotophagorum, qui utique floridum cibum edunt.
 Hic verò continentem ingressi-sumus & hausimus aquam;
 Statim autem prandium cepimus celeres apud naves socii.
 At postquam cibum gustissemus, & potum;
 Tum verò ego socios præmisi sciscitantum præfatos,
 (Viris duobus electis, tertio præcone simul addito,)
 Quinam viri essent in terrâ panem edentes.
 Hi verò statim abeuntes congressi sunt viris Lotophagiis.
 Neque sanè Lotophagi parabant facili mortem
 Nostris, sed ipsis præbuerunt lotum gustandum.
 Horum autem quicumque loti comedisset dalcem fructum,
 Non amplius rennunciare rursus volebat, neque redire:
 Sed illic volebant apud viros Lotophages
 Lotum edentes manere, reditusque oblivisci.
 Hos quidem ego ad naves duxi flentes necessitate,
 Navibusque in cavis sub-transra ligavi tractos.
 At ceteros jussi dilectos socios
 Festinantes naves conscendere celeres,
 Nè fortassis quis loto pastus reditus oblivisceretur.
 Hi autem statim ingrediebantur, & per transra sedebant:
 Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
 Illinc autem ulterius navigabamus dolentes corde.
 Cyclopi autem ad terram superborum, exlegum,
 Venimus, qui scilicet diis freti immortalibus,
 Neque plantant manibus plantam, neque arant:
 Sed hæc absque semine & aratione omnia proveniunt,

- 110 Πυρὸν, καὶ κριθὰν, ἥδ' ἥμπελοι, αἵτε φέρουσιν
 Οἶνον ἱριζάφυλον, καὶ σφιν Δίδε υἱότρος αἰεὶ.
 Τοῖσιν δ' οὐτ' ἀγορὰ βουλευφόροι, οὔτε θέμιζες·
 Ἄλλ' αἶψ' ὑψηλὴν ὁρέων ναίουσιν κάρηνα,
 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιζέσθαι δὲ ἱκάσας
- 115 Παιδὸν ἥδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
 Νῆσος ἔπειτα Λάχεια παρὰ λιμένος τοτάνυσται·
 Γαίης Κυκλάων, οὔτε σχεδὸν, οὐτ' ἀποτηλοῦ,
 Τλήεσσ'· ἐν δ' αἶψα ἀπειρέσiai γεγάσιον
 Ἀγρῆαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
- 120 Οὐδ' αὖ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἷτε καὶ ὕλην
 Ἀλγέα πᾶσ' χροῦσιν, κορυφὰς ὁρέων ἰφίποντες.
 Οὐτ' ἥρα κείμηνσιν κατατεχεται, οὐτ' ἄρβοισιν,
 Ἄλλ' ἥγ' ἥσπερτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα,
 Ἀνδρῶν χηρεῖ, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἶγας.
- 125 Οὐ γὰρ Κυκλάπεςσι νέες πᾶρα μιλτοκάρηοι,
 Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονας, οἳ κε κάμοιεν
 Νῆας εὐστέλμους, αἳ κεν τελείων ἱκάσας,
 Ἄς ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
 Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περιώσι θάλασσαν·
- 130 Οἳ κὲ σφιν καὶ νῆσον ἐκτιμένην ἐκάμεντο.
 Οὐ μὲν γὰρ τι κακὴ γε, φέροι δὲ κεν ὤρια πάντα·
 Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἄλδς πολιοῖο παρ' ὕχθας
 Τόρμηλοι, μαλακοί· μάλα κ' ἐφίτοι ἥμπελοι εἶεν.
 Ἐν δ' ἥρσις λείη· μάλα κεν βαθεὺς λήϊον αἶψιν
- 135 Εἰς ὕρας ἄμψαν· ἐπεὶ μάλα πᾶρ ὕπ' οὐδας.
 Ἐν δὲ λιμῶν εὐοσμος, ἐν' οὐ χρεὶν πείσματός ἐστιν,
 Οὐτ' εὐνὰς βαλάν, οὔτε πυρηνήσι ἀνάψαι,
 Ἄλλ' ἐπιπέλασαντας μέλαι χρένον, εἰσέει νουτέων·
 Θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐκπνεύσασιν αἰήται.
- 140 Αὐτὰρ ἐπὶ κρωτὸς λιμένος ἰέει ἀγλαὴν ὕδωρ,
 Κρήνην ὑπὸ σπέλαος· παρὶ δ' αἰγίροι πεφύασιν·
 Ἐνθα κατεπλέομεν, καὶ τες θεὸς ἡγαμόνευε
 Νύκτα δι' ὀρφαίνην· οὐδ' αὖ προῦφαίνετ' ἰδέσθαι·
 Ἀλλ' γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ ἦν, οὐδ' αὖ σελήνη
- 145 Οὐρανὸθεν προῦφαίνε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν·
 Ἐπ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Οὐτ' αὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα ποτὶ χέρσον·
 Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας εὐστέλμους ἐκπέλασαι.
 Κελσάσθαι δὲ νηυσὶ, καθεύδομεν ἱζία πάντα·
- 150 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ἡγυμῖνι θαλάσσης·
 Ἐνθα δ' ἀπαβιβξάντες ἐμείναμεν ἥδ' ἴσαν.
 Ἦμος δ' ἡριγένεια Φάνη βοδодάκτυλος ἡδὲ,
 Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεύμασθα κατ' αὐτήν.
 Ὡρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Δίδε Αἰγιόχοιο,
- 155 Ἀλγέα δρεσκώζεις, ἵνα δειπνήσειαν ἐταῖροι.
 Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγυνέας δολιχαύλους·
 Εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν· διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
 Νῆες μὲν μοι ἔποντο δυνάδεα, ἐς δὲ ἐκέστην
- 160 Ἐννέα λάγχανον αἶγας· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔχελον οἷα.
 Ὡς τότε μὲν πρόβην ἤμαρ, ἐς ἡέλιον καταδύντα,

Triticum, & hordeum, atque vites, quæ utique ferunt
 Vinum ex-magnis-uvis, & ipsa Jovis imber incrementum-dat.
 Illis verò neque conciones consiliariæ, neque leges;
 Sed ipsi celsorum montium inhabitant cacumina,
 In speluncis cavis: jus autem-dat unusquisque
 Liberis atque uxoribus; neque se-invicem curant.
 Insula deinde humilis præ portu obtenditur
 Terræ Cyclopum, neque prope, neque remotè,
 Sylvosâ: in eâ verò capræ innumere nascuntur
 Agrestes; neque enim frequentatio hominum prohibet:
 Neque ipsam ingrediuntur venatores, qui per sylvam
 Dolores patiuntur, juga montium lustrantes.
 Neque sanè gregibus occupatur, neque arationibus,
 Sed ipsa absque-semente & inarata diebus omnibus
 Viris caret; pascit verò balantes capras.
 Non enim Cyclopibus naves adsunt præoras-rubras-habentes,
 Neque viri insunt navium fabri, qui conficiant
 Naves bonis-transiris-instructas, quæ perficiant singula,
 Ad urbes hominum euntes; veluti crebrò
 Viri ad se-invicem navibus trajiciunt mare;
 Qui-ipsis & insulam benè-habitatam elaborarent.
 Neque enim omnino mala; ferret autem tempestiva omnia:
 Insunt enim prata maris cani ad littus
 Irrigua, mollia; omnino perennes-vites essent.
 In eâ etiam aratio facilis; valde altam segetem semper
 Statis temporibus meterent: quia valdè pingue subest.solum.
 In eâ porrò portus opportunus, ut non opus fune sit,
 Neque anchoras jacere, neque rudentes alligare,
 Sed qui-appulerint manere aliquandiu, donec nautarum
 Animus impulerit, & aspirârint venti.
 Cæterum in vertice portus fuit limpidâ aqua,
 Fons sub specu: circum autem populi nascuntur.
 Huc descendebamus, atque aliquis deus ducebat
 Noctem per obscuram: non enim apparebat, ut videretur;
 Caligo enim circa naves densa erat, neque luna
 E cœlo lucebat; obtegebatur enim nubibus.
 Hic nullus insulam vidit oculis;
 Neque sanè fluctus magnos volutos ad littus
 Vidimus, antequam naves bonis-transiris-instructæ appulissent.
 Appulsis autem navibus, collegimus vela omnia:
 Egressi autem & ipsi sumus in littus maris;
 Ibique somno-soluti expectavimus auroram divinam.
 Quando autem manè-genita apparuit rosea-digitos aurora,
 Insulam admirantes, obambulabamus per eam.
 Excitârunt verò Nymphæ, filiæ Jovis Ægiochi,
 Capras montanas, ut prandium-sumerent socii.
 Continuo incurvos arcus & hastas longis-cuspidibus
 Cepimus ex navibus: in-tres-partes autem dispositi
 Jaculabamur; statim verò dedit deus copiosam venationem.
 Naves quidem me sequebantur duodecim; in unamquamque autem
 Novem sortitò-contigerunt capræ, mihi verò decem elegi soli.
 Sic tum toto die, ad solis occasum,

- Ἡμεῖς δαινόμενοι κρέα τ' ἕσπата, καὶ μέθυ ἡδύ.
 Οὐ γὰρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
 Ἀλλ' ἐνέην· πολλὰν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ὕψαροι
 165 ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον εἰδόντες.
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἱλεύσσομεν, ἐγγυς ἰόντων,
 Καπνὸν τ', αὐτῶν τε φλόγγην, οἶόν τε, καὶ αἰγῶν.
 Ἥμος δ' ἡέλιος κατέδου, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ βηγμῖνι θαλάσσης.
 170 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος ἡώς,
 Καὶ τότε ἔγνων ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνεντ' ἐμοὶ ἐρίφρας ἑταῖροι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
 Ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἳ τινὲς εἰσιν·
 175 Ἥ ῥ' οἴγ' ὕβρις αἰ τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
 Ἥδ' φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
 Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἑταῖρους,
 Αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι.
 Οἳ δ' αἰψ' εἰσβαίγον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κἀθίζον·
 180 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγυς ἔντα,
 Ἐνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἔγχει θαλάσσης,
 Τψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἐνθα δὲ πολλὰ
 Μῆλ', βίῃς τε, καὶ αἶγας ἱάεσκον· περὶ δ' αὐλῇ
 185 Τψηλῇ δέδμητο πατωρυχέεσσι λίθοισι,
 Μακρῆσιν τε πίτυσιν, ἰδὲ δρυὸν ὑψικέμοισιν.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἐνίκυε πελώριος, ὃς ῥά τε μῆλα
 Οἶος ποιμαίνεται ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
 Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἰδὼν ἀεμίσια ἦδη.
 190 Καὶ γὰρ θαῦμα ἑτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἴωκε
 Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίμ ὕληντι
 Τψηλῶν ὄρεων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
 Δὴ τότε τοὺς ἄλλους καλόμεν ἑρίφρας ἑταῖρους
 Αὐτοῦ παρ νηὶ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
 195 Αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυσκαίδεν' Ἀρίστου
 Βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἄσπεδον ἔχον μέλανος οἴνοιο,
 Ἠδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
 Ἴρεος Ἀπόλλωνος, ὃς Ἰσμάρον ἀμφιβεβήκει·
 Οὐνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμεθ', ἡδὲ γυναῖκι,
 200 Ἀζόμενοι· ἔκει γὰρ ἐν ἡλσεί δανδρήντι
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος· ὃ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶμα·
 Χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἐπτατάλαντα·
 Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Θῶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δωδέκα πᾶσιν ἀφύσσας,
 205 Ἠδὼν, ἀκηράσιον, θέλον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
 Ἥϊδει δμῶν, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 Ἀλλ' αὐτός τ', ἔλοχός τε φίλη, ταμὴν τε μὲ σίη.
 Τὸν δ' ὅτε πίνσιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
 Ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
 210 Χεῦ· δδμη δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος δδῶδει,
 Θεσπεσίη· τότε ἄν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
 Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἄσπεδον μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦϊας
 Κωρύκη· αὐτίκα γάρ μοι ἔδσσατο θυμὸς ἀγήνηρ,

Sedebamus epulantes carnes immensas, & vinum dulce.
 Nondum enim ex navibus absumptum erat vinum rubrum,
 Sed ierat; multum enim in amphoris singuli
 Hautimus, Ciconum sacro oppido capto.
 Cyclopus autem ad terram prospiciebamus, propè existentium,
 Fumumque, ipsorumque vocem, oviumque, & caprarum.
 Quando autem sol occidit, & tenebræ advenerunt,
 Sanè tunc decubimus in littore maris.
 Quando autem manè-genita apparuit rosea-digito aurora,
 Tum verò ego concione habità omnes allocutus sum;
 „ Alii quidem nunc manete mihi dilecti socii;
 „ At ego cum navi meâ & meis sociis
 „ Profectus, hos homines explorabo, quinam sint;
 „ An illi contumeliosi & agrestes, neque iusti,
 „ An hospitales, & ipsis mens sit decorum-reverens.
 Sic fatus, navem conscendi; iussique socios
 Ipsosque conscendere, & rudentes solvere.
 Illi verò continuò conscendebant, & per transstra sedebant;
 Ordine autem sedentes canum mare verberabant remis.
 Sed cum jam in locum pervenissemus, propè existentem,
 Hic deinde in extremâ-parte speluncam vidimus, prope mare,
 Excelsam, lauris contextam: ibi verò multa
 Pecora, ovesque, & capræ quiescebant: circum autem chors
 Excelsa ædificata erat excisis lapidibus,
 Procerisque pinis, & quercubus altè-comantibus.
 Hic autem vir habitabat ingens, qui scilicet pecora
 Solus pascibat procul; neque cum aliis
 Versabatur; sed seorsum existens nefaria sciebat.
 Etenim monstrum erat horrendum, neque similis-videbatur
 Homini pane-vescenti, sed cacumini sylvestro
 Excelsorum montium, cum appareat solum ab aliis.
 Atque tum cæteros iussi dilectos socios
 Illic apud navemque manere, & navem custodire:
 Ast ego, electis sociorum duodecim optimis,
 Ivi; cæterum caprinum utrem habebam nigri vini
 Dulcis, quod mihi dederat Maron, Euanthei filius,
 Sacerdos Apollinis, qui lînarum tuebatur;
 Quòd ipsum cum liberis tutati simus atque uxore,
 Reverentiâ-moti; habitabat enim in luco arborifero
 Phœbi Apollinis: ille utique mihi dedit pulchra dona;
 Auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta;
 Dedit autem mihi craterem totum-argenteum: cæterum deinde
 Vinum in amphoris duodecim ipsis haustum,
 Suave, incorruptum, divinum potum: neque quisquam illud
 Nôrat famulorum, neque ancillarum in domo,
 Sed ipseque, uxorque chara, promaque una sola.
 Hoc autem quoties biberent dulce vinum rubrum,
 Unum poculum qui-impleverat, aquæ viginti mensuras
 Infundebat; dulcis autem odor à cratere spirabat,
 Divinus: tum nequaquam abstinere gratum fuisset.
 Hujus ferebam impletum utrem magnum; itemque viaticis
 In perâ: statim enim mihi suspicatus est animus generosus,
 Virum

Virum superventurum ingenti præditum robore,
 Agrestem, neque jura bene doctum, neque leges.
 Celeriter autem in antrum venimus, neque ipsum intus
 Invenimus; sed pascebat per pascua pingua pecora.
 Ingressi verò antrum admirabamur singula:
 Calathi quidem caseis gravabantur; repleta autem erant stabula
 Agnorum atque hœdorum; separatæ verò singulæ (mediæ,
 Inclusæ erant; seorsum quidem grandiores-natæ, seorsum & ætate
 Seorsum itidem recens-natæ: natabant autem scto vasa omnia,
 Multraliæque, scaphiæque, elaboratæ; quibus immulgebat:
 Tum me quidem imprimis socii præcabantur verbis,
 Ut sumptis caseorum-*nonnullis* abiremus retrò; et deinde
 Confestim ad navem celerem hœdosque & agnos
 E stabulis agentes navigaremus salsam aquam:
 Sed ego non parui, (certe multo satius fuisset,) *Donæc*
 ipsum viderem, & *experirer* si mihi hospitalia daret:
 Neque sanè erat sociis visus amabilis futurus.
 Tum verò igne accenso sacrificavimus; & ipsi
 E-caseis sumentes comedimus, expectabantque ipsum intus
 Sedentes, donec venit pascens: ferebat autem iagens onus
 Ligni aridi, ut ei ad-cœnam esset.
 Extræ autem antrum dejiciens strepitum fecit;
 Nos verò perterriti diffugimus in recessum antri.
 Ast ille in latam speluncam egit pingua pecora,
 Omnia prorsus, quæ mulgebat: mares autem reliquit foris,
 Arietesque, hircosque, altam extra choetem,
 Cæterum deinde admovit operculum iagens altè sublatum,
 Grave: non illud duo & viginti currus
 Fortes, quaternis-rotis, à solo dimovissent:
 Tantam excelsam petram admovit ostio.
 Sedens autem mulgebat oves & balantes capras,
 Omnia ritè, & suctum submitit singulis.
 Statim autem dimidium ubi-coagulasset albi lactis,
 Textilibus in calathis constructum reposuit:
 Dimidium verò rursus constituit in vasis, ut sibi esset
 Ad-potandum epulanti, & sibi ad-cœnam foret.
 At postquam expediisset obiens sua opera,
 Tum verò ignem accendebat, & aspexit, interrogabatque nos;
 „ O hospites, quinam estis? unde navigatis humidas vias?
 „ Nunquid ad negotiationem; an temerè erratis,
 „ Tanquam prædones super mare, qui errant,
 „ Animas periculo-objectantes, malum alienigenis ferentes?
 Sic dixit: nobis autem statim confractum est charum cor.
 Timenribus sonitumque gravem, ipsumque monstruosum.
 Sed & sic ipsum verbis respondens alloquebar;
 „ Nos quidem à Trojâ devii-acti Achivi
 „ Variis ventis super ingentes fluctus maris,
 „ Domum petentes, aliâ viâ, aliis itineribus
 „ Venimus; sic nimirum Jupiter voluit constituere.
 „ Populi autem Atridæ Agamemnonis gloriamur esse,
 „ Cujus sanè nunc maxima sub-cœlo gloria est:
 „ Tantam enim diripuit urbem, & perdidit populos.

- Πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κίχνομενοι τὰ σά γούνα
 'Ιχόμεθ', εἴτι πόροις ξεινήιον, ἥδ' καὶ ἕλλως
 Δῶκε δωτήνην, ἥτε ξείνων θέμις ἴσιν.
 'Αλλ' αἰδοῖο, Φέριξε, θεούς· ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
- 270 Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆται ἀμετῶν τε, ξείνων τε·
 ξείνων, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοῖσιν ὀνηθεῖ.
 'Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίς ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·
 Νήπιος εἰς, ὃ ξείν', ἡ τηλόθεν εὐήλουστος,
 'Ὅς με θεοὶ κέλευε ἢ δειδύμεν, ἢ ἀλῆκτομαι.
- 275 Οὐ γὰρ Κύκλωπας Δίδω αἰγυῖον ἀλέγουσιν,
 Οὐδὲ θεῶν μακάρων· ὅταν πολὺ Φέρτεροι εἰμέν.
 Οὐδ' ἂν ἐγὼ Δίδω ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδόμην,
 Οὔτε σὺ, οὐδ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει.
 'Αλλὰ μοι εἶφ', ὅπῃ ἔσχατος ἰὼν εὐεργέει νῆα.
- 280 'Ἡ που ἐπ' ἐσχατιῇς, ἢ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαίσιος.
 'Ὡς φάτο πειράζων· ἔμε δ' οὐ λάθην εἰδότε πολλὰ·
 'Αλλὰ μιν ἠψάμην προσέειπν' ἀλλότῳ ἐπέεσσιν·
 Νέε μὲν μοι κατέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὅμῃς ἐπὶ πείρασι γαίης,
- 285 Ἄσπερ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον πτόλιν ὄλεθρον.
 'Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·
 'Αλλ' ὅγ' ἀνέβας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἔαλλε·
 Σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥς ἐ σκύλακας, ποτὶ γαίῃ
- 290 Κόπτ', ἐκ δ' ἐγχεύφαλος χαράδις ῥέει, δεῦτε δὲ γαίαν.
 Τοὺς δὲ διαμειλίσσι ταμῶν ἀπλίσσατο δόρπον·
 'Ἡεὶ δ', ὥς ἐ λῶν δρυσίτροφος, οὐδ' ἐπέλεπεν
 'Εὐκατέ τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα μυελόνεσσιν·
 'Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνυσχέτομεν Διὶ χεῖρας·
- 295 Σχέτλια ἔργ' ἐρώοντες· ἀμυχανίῃ δ' ἔχε θυμόν.
 Αὐτὰρ ἐπὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν,
 Ἀνδρόμαα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἐκρήτο γάλα πίνων,
 Κεῖτ' ἐντοσθ' ἄντροιο ταυυσσάμενος διὰ μήλων.
 Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν,
- 300 Ἄσπον ἰὼν, εἴφας δὲ ὑρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Οὐτάμεναι πρὸς σῆθος, ὅθι φρένες ἦσαν ἔχουσιν,
 Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
 Αὐτοῦ γὰρ καὶ καὶ ἡμεῖς ἀπώλομεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 Οὐ γὰρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλῶν
- 305 Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέειπεν.
 'Ὡς τότε μὲν σενάχοντες ἐμείναμεν ἡῶ δῖαν·
 'Ἡμὸς δ' ἡριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος ἥως,
 Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἡμελεγε κλυτὰ μῆλα
 Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὕπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάσῃ.
- 310 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,
 Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ἀπλίσσατο δαίπνον.
 Δειπνήσας δ' ἑντροῦ ἐξήλασε πύονα μῆλα,
 'Ρηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 'Αψ' ἐπέθηχ', ὥς εἴτε Φαρέτρη πῶμ' ἐπιθεῖη.
- 315 Πολλὰ δὲ ροῖζον πρὸς ὕρος τρέπε πύονα μῆλα
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν κακὰ βυσσοδομεύων,
 Εἶπας τίτταί μιν· δῆν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.

„ Multos : nos autem demum procumbentes ad tua genua
„ Supplicamus, si quod præbeas hospitale-munus, siue etiam aliter
„ Donum des; qui utique hospitum mos est.
„ Sed verere, optime, deos; supplices nempe tibi sumus :
„ Jupiter autem ultor est supplicumque, hospitumque,
„ Hospitalis, qui hospites simul venerandos comitatur.
Sic dicebam; ille verò mihi rursus respondit sævo animo;
„ Stultus es, ô hospes, vel longè advenisti,
„ Qui me deos jubes aut timere, aut observare.
„ Non enim Cyclopes Jovem Ægiocum curant,
„ Neque deos beatos, quoniam multo præstantiores sumus.
„ Neque ego Jovis inimicitias evitans pepercerim
„ Neque tibi, neque sociis, nisi animus me jubeat,
„ Sed mihi dic, ubi appuleris huc-profectus fabre-factam navem;
„ An alicubi ad extremam-oram, an & prope, ut sciam.
Sic dixit tentans : me autem non latuit scientem multa;
Sed ipsam vicissim allocutus sum dolosis verbis;
„ Navem quidem mihi confregit Neptunus terræ-quassator,
„ Ad scopulos conjectam; vestra ad fines terræ,
„ Promontorio impactam; ventus autem ex ponto tulit;
„ At ego cum hisce effugi arduam perniciem.
Sic dicebam; ille autem mihi nihil respondit sævo animo :
Sed ipse impetu-facto sociis manus inferebat;
Simulque duos correptos, tanquam catulos ad terram
Illidebat : cerebrum autem humi fluebat, irrigabatque terram.
His verò membratim dissectis apparavit cœnam :
Vorabat autem, quemadmodum leo montanus, neque relinquebat
Intestinæque, carnesque, & ossa medullis-plena.
Nos verò flentes sustulimus Jovi manus,
Misera opera videntes; desperatio autem tenebat animum.
Cæterum postquam Cyclops magnum implevisset ventrem,
Humanas carnes comedens, & insuper mœrum lac bibens,
Jacebat intra antrum extensus inter pecora.
Hunc quidem ego volui, magnanimo in animo,
Propius accedens, gladio acuto stricto à femore,
Vulnerare ad pectus, ubi præcordia hepar circumdant,
Manu admotâ : aliud autem me consilium retinebat.
Ibidem enim & nos perissemus sævâ morte :
Non enim potuissemus ab ostio excelsi
Manibus amoverè saxum grave, quod admovent.
Ita tum quidem ingemiscientes expectabamus auroram divinam.
Quandò verò manè genita apparuit rosea-digito aurora,
Tum verò ignem accendebat, & mulgebat egregia pecora
Omnia rite, & fœtum submitit singulis.
At postquam expediisset obiens sua opera,
Simul ille rursus duobus correptis apparavit prandium.
Pransus autem, ex antro egit pingua pecora,
Facile amoto operculo ingenti : at deinde
Rursus admovit, veluti si pharetræ operculum imponeret.
Multo autem strepitu ad montem agebat pingua pecora
Cyclops : cæterum ego relictus eram mala profunde-cogitans,
Si quo pacto ulciscerer, daretque mihi gloriam Pallas.

- Ἦδε δὲ μοι κατὰ θυμὸν ἄριση φαίνεται βουλὴ·
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥοπαλὸν παρὰ σπηῶ,
 820 Χλωρὸν, ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα Φοροῖη
 Λυκιδέν· τὸ μὲν ἡμῖς εἰσκόμεν εἰσορόωντες,
 Ὅσσην δ' ἰδὼν νηὶς εἰκροσδροῖο μελαίνης,
 Φορτίδης, αἰρήνης, ἦτ' ἐκπεράα μέγα λαΐτμα·
 Τόσσην ἦν μήκος, τόσσην πᾶχος εἰσορόασθαι.
 325 Τοῦ μὲν ὅσσην τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκδοφα παρασᾶς,
 Καὶ παρέβηχ' ἐτάροισι, ἀποξύναι δ' ἐκέλευσα.
 Οἱ δ' ὀμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἰδῶσα παρασᾶς
 Ἄκρον, ἔφαρ δὲ λαβὼν ἐκυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέα.
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέβηκα κατακρύψας ὑπὸ κέπρῳ,
 330 Ἦ ἴα κατὰ σπείους κέχυτο μέγαλ' ἥλιθα πολλή.
 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρω πεπαλάχθαι ἔκωγον,
 Ὅσις τολμήσειεν ἡμοὶ σὺν μοχλὸν ἄειρας,
 Τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱάνοι.
 Οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἔν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
 335 Τόσσηρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
 Ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
 Αὐτίκα δ' εἰς ἐδρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
 Πάντα μάλ'· οὐδὲ τι λείπε βαθείης ἐκτοδὲν αὐλῆς,
 Ἦ τι δισσάμενος, ἦ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευεν.
 340 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὕψος ἄειρας,
 Ἐξόμενος δ' ἡμελγεν οἷς καὶ μηχανάδας αἶγας,
 Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὅτ' ἐμβρυον ἦεν ἐκάσῃ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ δ' ἔργα,
 Σὺν δ' ὄγε δ' αὐτὴ δῶμα μάρψας ὀπλίσσατο δόρπον.
 345 Καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηΐδων ἀγχι παράσας,
 Κισσούβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἶνοιο·
 Κύκλωψ, τῇ, πῆε οἶνον, ἔπει Φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
 Ὅφρ' εἰδῆς, οἶδν τι ποτὸν τόδε νηὺς ἐκεκεύθει
 Ἠμετέρῃ· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἰ μ' ἐλεήσας
 350 Οἴκαδε πέμπσεις· σὺ δὲ μαίνειαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
 Σχέτλιε, πῶς κέν τις σε καὶ ὕπερον ἄλλος ἴκοιτο
 Ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.
 Ὡς ἰφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσάτο δ' αἰνῶς
 Ἦδ' οὐ ποτὸν πίον· καὶ μ' ἦτεε δεῦτερον αὐτίς·
 355 Δός μοι ἔτι πεδφρῶν, καὶ μοι τετρὺ οὔνομα εἰπέ
 Αὐτίκα γῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ὥς κε σὺ χαίροις.
 Καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ξείδωρος ἄρουρα
 Οἶνον ἐρισάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὕμβρος ἄεξει·
 Ἀλλὰ τόδ' ἄμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀποβῶξ.
 360 Ὡς ἔφαθ'· αὐτὰρ οἱ αὐτίς ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον·
 Τρεῖς μὲν ἔδωκα φέρων, τρεῖς δ' ἔκπιεν Ἀφραδίησιν.
 Αὐτὰρ ἔπει Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηΐδων μελιχίοισι·
 Κύκλωψ, εἰρωτᾶς μ' ὄνομα κλυτὸν; αὐτὰρ ἐγὼ τει
 365 Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὕπνης·
 Οὔτις ἔμοι γ' ὄνομ' ἔς· Οὔτιν δέ με κηλήσκουσι
 Μήτηρ, ἦδὲ πατήρ, ἦδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.
 Ὡς ἰφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίς ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισι,

Hoc autem mihi in animo optimum videbatur consilium;
 Cyclopi enim jacebat ingens clava ad stabulum,
 Viridis, oleagina; hanc quidem exciderat, ut ferret
 Arefactam; eam & nos tantum imaginabamur insipientes,
 Quantus utique malus navis vigintiremibus agitata nigra,
 Oneraria, late, quæ scilicet trajicit ingentem pelagum;
 Tanta erat longitudo, tanta spissitudo aspectu.
 Ab hac quidem, quantum ulna est, ego abscidi astans,
 Et apposui sociis, lævigareque jussi.
 Hi verò lævem fecerunt; ego autem acui astans
 Summum: statimque prehensam adurebam in igne ardente.
 Et hanc quidem bene deposui reconditam sub stercore,
 Quod per speluncam fuscum erat admodum densè multum.
 At cæteris forte fortiri jussi,
 Quinam anderet mecum vectem sublatum
 Terere in oculo, quando eum dulcis somnus occuparet.
 Hi autem forte electi sunt, quos utique & voluissim ipse eligere,
 Quatuor, ast ego quintus cum his delectus sum.
 Vespertinus autem rediit pulchra-vellecribus pecora pascens;
 Continuo verò in latam speluncam egit pinguia pecora.
 Omnis prorsus; neque ullum relinquebat altam extra chortem.
 Sive quid suspicatus, sive etiam deus sic jussit.
 At deinde admovit operculum ingens alte sublatum,
 Sedenque mulgebat oves & balantes capras,
 Omnia rite, & sortum submisit singulis.
 Cæterum postquam expediisset obiens sua opera,
 Simul utique ille rursus duobus correptis apparavit cenam.
 Et tum ego Cyclopem alloquebar prope astans,
 Poculum in manibus tenens nigri vini; (carpes;
 „ Cyclope, accipe, hibe vinum, postquam comedisti humanas
 „ Ut scias, qualem utique potum hunc navis reconditum habuerat.
 „ Nostra; tibi autem porro libamen ferebam, si forte me miseratus
 „ Domum mitteres: tu verò furis non amplius tolerabiliter.
 „ Inique, quomodo quisquam ad te in-posterum alius accedat
 „ Ex hominibus multis? quoniam non recte fecisti.
 „ Sic dicebam: is autem accepit & ehibit; delectatusque est vehe-
 „ Dulcem potum bibens; & à me petebat secundo rursus; (menter
 „ Da mihi adhuc lubens, & mihi tuum nomen dic
 „ Statim nunc; ut tibi dem hospitale-munus, quo tu gaudeas.
 „ Etenim Cyclopius fert alma terra
 „ Vinum ex-magnis-uvīs, & ipsis Jovis imber dat-incrementum;
 „ Verum hoc ambrosiæ & nectaris est latex.
 „ Sic dixit; at ei rursus ego dedi generosum vinum:
 „ Ter quidem præbui ferens, ter autem is ehibit stultitia.
 „ Cæterum postquam Cyclopi circa mentem venit vinum,
 „ Tunc utique ipsum verbis alloquebar blandis;
 „ Cyclope, interrogas me nomen inclytum? at ego tibi
 „ Dicam; tu autem mihi da hospitale-munus, ut scilicet pollicitus
 „ Outis mihi nomen est; Outin verò me vocant (es:
 „ Mater atque pater, & omnes alii socii.
 „ Sic dixi; Ille verò mihi rursus respondebat inclementi animo &c.
 „ Outin ego postremum edam post suos socios,

- 370 Τόδ' ὁ ἄλλους πρόσθεν· τόδ' τοι ξεινήϊον ἔστι.
 Ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πίπτον ὑπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
 κεῖτ' ἀποδοχμύσας παχὺν αὐχένα· καδδὲ μιν ὕπνος
 ἤρπυι πανδαμάτωρ· Φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος,
 ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο δῖο βαρείων.
- 375 Καὶ τότ' ἐγὼ τὴν μοχλὴν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασσε πολλῆς,
 εἰως θερμαίνοντο· ἔπεσσι τε πάντας ἑταίρους
 θάρουν· μή τις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὰχ' ὁ μοχλὴς ἰλαίνοντο ἐν πυρὶ μέλλον
 ἄψασθαι, χλωὺς περ ἰὼν, διαφαίνεται δ' αἰνῶς.
- 380 Καὶ τότ' ἐγὼν ἄσπον φέρον ἐκ πυρὸς, ἄμφω δ' ἑταίρους
 ἴσαντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
 Οἱ μὲν, μοχλὴν ἰλόντες ἰλαίνοντο, δέδοντο ἔκ ἑκρη,
 ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερεῖς
 δίνεον· ὥς δ' ὅτε τις τρυπᾷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
- 385 Τρυπᾶν, οἱ δὲ τ' ἐνερθεὶν ὑποσσεύουσιν ἱμάντι
 Ἀψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἱμμενὲς αἶεν·
 ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυρίκεα μοχλὸν ἰλόντες
 δινέσμεν, τὸν δ' αἶμα περίβρεθε θερμὸν ἔδοντα.
 Πάντ' ἑοῖσι βλάφαρ' ἄμφω καὶ ὀφρύας ἔδυσεν αὐτμή,
 γλῆνης κισιομένης· σφαιραγεῦντό δέ οἱ πυρὶ βίβαι.
- 390 ὣς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκίους πέλεκυν μέγαν, ἥε σκέπαρνον,
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰαχοντα,
 φαρμάσσων· (τὸ γὰρ αὐτὲ σιδήρου τε κράτος ἐστίν)
 ὣς τοῦ σιζ' ὀφθαλμοὺς ἐλαϊνέω περὶ μοχλῶ.
- 395 Σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν· περὶ δ' ἴαχε πάτερ.
 Ἡμεῖς δ' ἐθεύσαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἔξερυσ' ὀφθαλμοῖο πέφυρμένον αἵματι πολλῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἐρίψεν ἀπὸ τοῦ χερσὶν ἄλυσιν
 κούρω δ' ἐκκλωπας μεγάλ' ἤπυνεν, οἱ δὲ μιν ἄμφω
- 400 Ὀικισὸν ἐν σπήεσσι δι' ἑκριας ἠνεμοέσσας·
 οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
 ἰσάμενοι δ' ἔπροντο περὶ σπέος, ὅ, τιτι ἐκείνοι.
 Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὡδ' ἐβόησας,
 Νύκτα δὲ ἀμβροσίην, καὶ αὐτνοὺς ἡμμε τίθησθαι;
- 405 Ἦ μή τις σοῦ μῆλα βροτῶν ἀένοτος ἰλαύνει;
 Ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ, ἥε βίηφι;
 τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἑντροῦ προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 ἦ φίλοι, οὐτὶς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφι.
 οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπειτ' ἑταίρωντ' ἀγόμενοι·
 410 ἦ μὲν δὴ μή τις σε βιάζεται, οἷον ἔδοντα,
 νοῦσόν γ' οὕτως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
 Ἀλλὰ σὺ γ' εὐχεσθαι πατρὶ Ποσειδάωνι ἔνακτι.
 ὣς ἔρ' ἔφην ἀπιόντες· ἱμῶν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
 ὣς ὄνομ' ἐξᾠπύησεν ἱμῶν καὶ μή τις ἄμυμων.
- 415 Κούρω δὲ σενάχων τε, καὶ ὀδύνων δόδυνσι,
 χερσὶ ψάλαφῶν, ἀπὸ μὲν λίθον εἴλε θυράων·
 αὐτὰς δ' εἰνὶ θυρῇσι καθέζετο, χεῖρε πετάσσας,
 εἴ τινα πού μετ' ὅσσοι λάβοι χεῖροντα θυράζε·
 οὕτω γὰρ πρὸς μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νῆπιον εἶναι.
- 420 Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως δ' ἔκ' ἡρίκα γένοιτο,
 εἴτιν' ἑταίροισιν θανάτου λῦσιν, ἥδ' ἱμῶν κούρω

„ Cæteros autem prius; hoc tibi hospitale munus erit.
 Dixit, & recumbens cecidit supinus; at deinde
 Jacebat inflexa crassa cervice; & illum somnus
 Capiebat omnium domitor; è gutture verò erumpebat visum,
 Frustraque humanæ carnis; ipse autem eructabat vino gravatus.
 Et tum ego vectem sub cinere dimisi multo,
 Donec calcifieret; verbisque omnes socios
 Confirmabam, nequis mihi subveritus deficeret.
 Sed cum jam vectis oleaginus in igne erit.
 Arsurus, viridis licet esset, cundabaturque vehementer;
 Tum verò ego propius affarebam ex igno, circum autem socii
 Stabant; cæterum audaciam inspiravit ingentem deus.
 Hi quidem vectem prehensum oleaginam, acutum in summo,
 Oculo infixerunt; ego autem superne arrectus
 Versabam: Ut verò cum quis terebrat lignum navale vi
 Terebra, alii autem infra torquent loro
 Apprehensum utrinque, illa autem circumvolvitur affidos semper:
 Sic ejus in oculo ignitum vectem prehensum
 Versabamur; hunc autem sanguis circumfluebat calentem.
 Omnes verò ei palpebras circum & supercilia cremavit vapor,
 Pupilla ardente: crepitabant autem ei igne radices.
 Veluti autem cum vir faber securim magnam, aut asciam,
 In aquâ frigidâ mergit valde stridentem,
 Temperans, (hoc enim denique ferri & robusti est:)
 Sic ejus stridebat oculus oleaginam circum vectem.
 Horrendum autem valde ejulavit; insonans verò petra.
 Nos autem perterriti dissingimus: at illa vectem
 Extraxit oculo foedatam sanguine multo.
 Illum quidem deinde abiicit à se manibus dolore-furens:
 Cæterum ipse Cyclopes magno clamore vocabat, qui utique circa
 Habitabant in speluncis per promontoria ventosa: (ipsum
 Illi autem clamorem audientes accurrebant aliunde alii;
 Consistentesque interrogabant circa speluncam, quidnam ipsum
 „ Cur tantum, Polypheme, læsus sic clamasti, (affligeret;
 „ Noctem per divinam, & insomnia nos facis?
 „ Num quis à te oves mortalium invito abigit?
 „ An metuas ne quis te ipsum occidat dolo, aut vi?
 Hos autem nactus ex antro allocutus est fortis Polyphemus;
 „ Amici, Outis me occidit dolo, neque viribus.
 Illi verò respondentes verba alata dicebant;
 „ Siquidem reverà nemo tibi vim infert, solus cum sis;
 „ Morbum sane nullo modo licet, Jovis magni effugere:
 „ Sed tu quidem supplica petri Neptune regi.
 Sic dixerunt abeuntes; meum autem risit charum eor,
 Quod nomen decepisset meum, & consilium eximium.
 Cyclopes autem ingemiscensque, & cruciatus doloribus,
 Manibus palps, amovit quidem lapidem ab ostio;
 Ipse verò in ostio sedabat, manibus extensis,
 Siquem fortassis inter oves deprehenderet exeuntem foras;
 Adeo enim videlicet me putabat in monte stultum esse.
 Ast ego deliberabam, quid factu optimum esset,
 Siquam sociis mortis liberationem, atque mihi ipsi.

- Ερόισμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
 "Ὡς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἰγγύθει ἦεν.
 Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἄριση φαίνεται βουλή.
 425 Ἀρσενες δῖες ἦσαν ἑντραφέες, θασύμαλλοι,
 Καλοὶ τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
 Τοὺς ἁγίων συνέργον ἑντραφέεσσι λυγοῖσι,
 Τῆς ἐπὶ Κύκλωψ εὐδε, πέλωρ, ἀθιμίσιαι εἰδῶς,
 Σύντραις κινύμενος· ὃ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
 430 Τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκότερην ἔτην, σώοντες ἐταίρους.
 Τρεῖς δὲ ἕκασον Φῶτ' ὅτις φέρον· αὐτὰρ ἔγχευε,
 (Ἀρνεῖδς γὰρ ἦν, μήλων ὕχ' ἕριστος ἀπάντων,)·
 Τοῦ κατὰ νῦτα λαβὼν, λασίην ὑπὲρ γαστρί' ἑλυσθεὶς
 Μαίμην· αὐτὰρ χερσὶν αὐτοῦ βασπεσίῳ
 435 Νυλαμένως σρεφίλῃς ἰχθύμην τετληῖν θυμῷ.
 "Ὡς τότε μὲν γενάχοντες ἱμείνουμεν ἡδ' ἴδαν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος ἡώς,
 Καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
 Θύλειαι δ' ἱμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκοῦς,
 440 Οὐτά τε γὰρ σφραγεῦντο· ἕναξ δ' ἐδύνησι κακῆσι
 Τεινόμενος, πάντων δῖων ἐπιμαίετο νῦτα
 Ὀρβῶν ἐκόντων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνέησεν,
 "Ὡς οἱ ἐπ' εἰροπῶκων δῖων σέβνῃσι δέδεντο.
 Τσατος Ἀρνεῖδς μήλων ἕσαιχε θύραζε,
 445 Λαχμῷ σενόμενος, καὶ ἱμοὶ πυρινὰ φρονέοντι.
 Τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 Κρεῖττόν πεπον, τί μοι ἦδε διὰ σπῆος ἔσσυτο μῆλων
 Τσατος; οὔτι πάρος γε λαλειμμένος ἔρχεαι οἶόν,
 Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνδρα ποίης,
 450 Μακρὰ βιβιάς· πρῶτος δὲ βοῶς ποταμῶν ἀφικάνεις·
 Πρῶτος δὲ σαρμένδε λαλαίειαι ἀπονέσσειαι
 Ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἢ σὺν' ἑκκνκτος
 Ὀφθαλμὸν πόδας; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάτωε,
 Σὺν λυγοῖς ἐτάροισι, θαμασσάμενος φρένας δῖνας,
 455 Οὔτις, ὃν οὔπω φημι πεφυγμένον εἶναι ὕλεθρον.
 Εἰ δὲ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένεοι,
 Εἰπεῖν, ὅππῃ κείνος ἱμὸν μένος ἡλασκήσει·
 Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπῆος ἡλαυδίς ἄλλῃ
 Σπασομένον ῥαίνοιτο πρὸς οὐδὲ· καδδὲ ἱμὸν κῆρ
 460 Λωφῆσαι κακῶν, τὰ μοι οὐτιδανδς πῶρεν Οὔτις.
 "Ὡς εἰπὼν, τὸν κρινὸν ἀπὸ ἕο πέμπει θύραζε.
 Ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε, καὶ αὐλῆς,
 Πρῶτος ὑπ' Ἀρνεῖοῦ λυόμεν, ὑπέλυσε δ' ἐταίρους.
 Καρκαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,
 465 Πολλὰ περιτροπόμεντες ἐλαύνουμεν, ὕφρ' ἐπὶ νῆα
 Ἰκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 Οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ γενάχοντο γοῶντες.
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ἐφρύσι νεῶν ἐκῆσθι,
 Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσε θεὸς καλλίτριχα μῆλα
 470 Πάλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρὸν ὕδαρ.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κἀβίζον·
 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἡλα τύπτον ἑσπεμοῖς.
 Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὕσσον τε γέγωνε βοήσας,

Invenirem; omnes verò dolos & consilia texeram,
 Utpote de vitâ; ingens enim malum imminabat.
 Hoc verò mihi in animo optimum videbatur consilium.
 Mares oves erant bene-nutriti, densis vellerebus;
 Pulchrique, magnique, violaceam lanam habentes:
 Hos tacite colligabam bene-sortis viminibus,
 In quibus Cyclops dormiebat, monstrum, nefaria doctus,
 Tres-una sumens: medius quidem virum ferebat,
 Ceteri autem duo utrinque ibant, servantes socios.
 Terni autem virum oves ferebant: ceterum ego,
 (Aries enim erat, pecudum longe optimus omnium,)
 Hujus tergo arrepto, villosum sub ventrem volutas
 Extendebat: at manibus lævæ egregiæ
 Firmiter implicitus hærebam constanti animo.

Sic tum quidem ingemiscens expectavimus aurorem divinam.
 Quando autem mane genita apparuit rosta digitos aurora,
 Tum verò deinde ad præcur erumpebant mæcula pecora;
 Fœminæ verò balabant innulæ per stabula,
 Ubra enim gravabantur; Domitæ verò doloribus gravibus
 Afflicta, omnium ovium palpat terga
 Recte statium: illud autem stultus non animadvertit,
 Ut illi sub lanigerorum ovium pectoribus ligati essent.
 Ultimus aries pecorum exhibet foras,
 Vellere gravatus, & me multa cogitante.

Hunc autem palpatum allocutus est fortis Polyphemus;

- „ Aries chare, quid mihi ita per speluncam exis pecudum
 „ Ultimus? nequitiam antea scilicet relictas venire soles ab ovis
 „ Sed multo primus pascuis teneros flores herbarum, (bis,
 „ Magnis passibus incedens; primusque ad fluvia fluviorum
 „ Primus poro in stabulum cupis redire (pervenis:
 „ Vespertinus; nunc contra omnium ultimus: num tu domini
 „ Oculum desideras? quem vir malus eruit,
 „ Cum perniciosis sociis, postquam demississet mentem vino,
 „ Outis; quem nondum existimo elapsum esse mortem.
 „ Si jam idem mecum sentire, vocalisque fieres,
 „ Ut-diceres, ubinam ille meum robur evitet;
 „ Profecto ei cerebrum per speluncam huc & illuc
 „ Eliso spargaretur ad solam; meum verò cor
 „ Quiesceret à malis; quæ mihi nullius præciù vir intulit Outis.

Sic locutus, arietem à se mittebat foras.

Quum-venissemus autem paululum à speluncaque & chorte,
 Præus ab ariete me-expedivi; solvi verò socios.

Celeriter autem pecora longipeda, pingula adipe,
 Multa circumducentes abigebamus; donec ad navem
 Pervenissemus; desiderati verò charis sociis apparuimus,

Qui-effugimus mortem: ceteros autem lugebant sientes.
 Sed ego non sinebam, supercilis autem innuebam unicuique;

Ne flierent; sed jussi celeriter, pulchris vellerebus pecora
 Multa in navem cum-inmisissent, navigare saluta aquam.

Illi verò statim conscendebant, & per transstra sedebant;

Ordineque sedentes eam mare verberabant remis. (Canens,

Sed quando tantum aberam, quantum utique audis potest esse-
 Tum

- Καὶ τότε ἔγν' Ἐκκλῶπτα προσηύδων ποταμίῳσι·
 475 Κύκλωψ, οὐκ ἔρ' ἔμελλας ἀνάγκηδ' ἀνδρὸς ἑταίρου
 ἔδμεναι ἐν σπηΐ γλαφυρῷ κρατερῶφι βίῃφι.
 Καὶ λίην σέ γε μέλλε κυχῆσθαι κακὰ ἔργα·
 Σχέτλι· ἔπει· ξείνους αὖτε ἄλλοι σὺ βὺν ἄλκι·
 Ἐσθίμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσαστο καὶ ἑσθ' ἄλλοι.
 480 Ὡς ἔφαθ'· ἔ δ' ἔπειτα χαλῶσθε κηρὸν μάλλον·
 ἦκε δ' ἀπορήξας κορυφῇ ὄρος μεγάλοιο·
 Καὶ δ' ἔβαλε προπάροιθε νειὸς κυανοπρώτοιο,
 Τυτθὸν ἰδεύουσεν δ' οἰήον ἄκρον ἰκίσθαι·
 Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 485 Τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρρόδιον φέρε κύμα,
 Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωτε δὲ χέρσον ἰκίσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ χεῖραςσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
 Ὡς παρῆξ' ἑτάροισι δ' ἱποπρίνας, ἐκίλευσε
 Ἐμβαλέων κάπης, ἵν' ὅπ' ἐκ κακότητά Φινγοίμεν·
 490 Κρατὶ κατακύνων· οἳ δὲ, προπεσόντες ἄρυσαν·
 Ἄλλ' ὅτ' ἐδὴ δὲ τόσσον ἄλλ' πρήσσοντες ἀπῆμεν·
 Καὶ τότε ἔγν' Ἐκκλῶπτα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 Μαλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρώτησεν ἄλλοθεν ἄλλος·
 Σχέτλιε, πότν' ἐθέλεις ἐρεδίζεμαν ἄγριον ἄνδρα;
 495 Ὅς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα
 Αὐτίς ἐς ἠπειρόν, καὶ δὴ φάμεν αὐτόδ' ἐλθεῖναι.
 Εἰ δὲ φθευξαμένου τευ, ἢ αὐθίσαντος ἄκουσε,
 Σύν κεν ἡμεῖς ἡμέων κεφαλὰς, καὶ νῆα δοῦρα,
 Μαρμάρῳ ἐκρυβάντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴσθι.
 500 Ὡς φάσαν· ἄλλ' οὐ πείθων ἑμὸν μεγαλήτορα θυμὸν·
 Ἀλλὰ μιν ἔψορρον προσέφην αἰκνητότι θυμῷ·
 Κύκλωψ, αἶψαν τις σε κατὰ θυγῶν ἀνθρώπων
 Ὀφθαλμοῦ εἰρήται ἀμικελίην ἀλαωτὸν,
 φάσθαι· Ὀδυσσεὺς πτολιπόρδων ἔξαλαῦσαι,
 505 Τίδν Λαέρτῳ, ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.
 Ὡς ἔφαθ'· ἔ δέ μ' οἰμώξας ἡμεῖβετο μῦθον·
 Ὡ πέποι, ἢ καὶ δὴ με παλαίφατα ἑσφὰς ἰκάνει.
 Ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἦδ' ὅς τε μέγας τε,
 Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὅς μαντεσσὺν ἐκίκατο,
 510 Καὶ μακτευόμενος κατεγύη· Κυκλώπῳσσιν·
 Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὅπισσιν,
 Χειρῶν ἐξ Ὀδυσσεὺς ἀμαρτήσεσθαι ὀπυκῆς.
 Ἀλλ' αἰεὶ τίνα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἰδέγμην
 Ἐνθάδ' ἐλευσέσθαι, μεγάλην ἐπισκιάμενον ἐλπίην·
 515 Νῦν δέ μ', ἔων ὀλίγος τε, καὶ οὐτιδανὸς, καὶ ἄδικος,
 Ὀφθαλμοῦ ἀλάσσειν· ἔπει μ' ἰδομάσσοιτο οἶνον.
 Ἀλλ' ἔγε δούρ' Ὀδυσσεύ, ἵνα τοὶ παρ' ξείνῳ θεῶν,
 Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμῳ· κλυτὸν ἔννοσίγαιον·
 Τοῦ γὰρ ἐγὼ πᾶσι οἶκον, πατὴρ δ' ἱμὸς εὐχεται εἶναι·
 520 Αὐτὸς δ' αἶψ' ἀλέησιν ἰήσεται, ὅνδ' ἐτις ἄλλος,
 Οὔτε βῶν μακάρων, οὔτε θυγῶν ἀνθρώπων.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμειβομένης προσέειπον·
 Ἀλλὰ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός τε δυναίμεν·
 ἔννιν ποήσας πέριφαι δόμον Ἀΐδος· εἶναι·
 525 Ὡς οὐκ ὀφθαλμὸν γ' ἰήσεται εὐδ' Ἐννοσίγαιον.

Tum verò ego Cyclopem alloquebar convitiis;
 „ Cyclops, non ergò eras imbellis viri socios.
 „ Comesurus in speliuncâ cavâ, fortè vi.
 „ Et abunde te utique affecutura erant mala facta tua;
 „ Inique! quoniam hospites non verebaris tuâ in domo
 „ Comedere: idèò te Juppiter ultus est & dii alii.
 Sic dixi; ille autem deinde iratus est ex corde magis:
 Misit autem abruptum verticem montis magni;
 Dejecitque ante navem nigram-prooram-habentem;
 Paululum verò absuit quin clavum extremum attingeret.
 Inundavit autem mare decedente à petrâ:
 Ipsam autem (navem) statim ad continentem refluxus ferebat fluctus,
 Inundatio ex mari, adegitque prope terram ut-veniret.
 At ego manibus sumpto prælongo conto
 Detrussi à littore; sociosque hortatus, jussi
 Incumbere remis, ut malum fugeremus,
 Capite annuens; illi verò, incumbentes remigabant.
 Sed quando jam his tantum mare sulcantes aberamus,
 Tum verò ego Cyclopem alloquebar; circum verò socii
 Blandis verbis inhibebant aliunde alias;
 „ Imprudens, cur vis irritare ferum virum?
 „ Qui etiam nunc in pontum jacto telo deduxit navem.
 „ Rursus ad continentē, & sine existimabamus illic nos perituros.
 „ Si verò vociferatum aliquem, aut locutum audivisset,
 „ Collisisset nostra capita, & navalia ligna,
 „ Saxo aspero coniecto; tantum enim jaculatur.
 Sic dixerunt; sed non fluctebant meum generosam animam,
 Sed ipsum rursus allocutus sum irato animo;
 „ Cyclops, si quis te inter mortales homines
 „ De oculi interrogaverit sædâ cœpitare,
 „ Dic, Ulyssē urbium everlorem excercasse te,
 „ Filium Laërtes, in Ithacâ aedes habentem.
 Sic dixi: ille autem mihi respondens respondebat sermone;
 „ Papæ! certè omino jam me antiqua vaticinia attingunt.
 „ Erat quidam hîc vates vir bonusque, magnusque,
 „ Telemus Eurymedes, qui vaticiniis excellebat,
 „ Et vaticinans consenescebat inter Cyclopes;
 „ Qui mihi dixit hæc omnia perfectum-iri in posterum,
 „ Manibus ex Ulyssis privatum-iri visa.
 „ Sed semper aliquem virum ingentem & pulchrum expectabam:
 „ Huc venturum esse, magno præditum robore:
 „ Nunc autem me, parvulusque cum-esset, & nullius-pretii, &
 „ Oculo privavit, postquam me domivisset vino. (ambellus,
 „ Sed age huc-veni, Ulysses, ut tibi hospitalia præbeam,
 „ Deductionemque hortor ut-det inclytus Neptunus:
 „ Hujus enim ego filius sum, patèr autem is meus gloriatur esse:
 „ Ipse autem, si vulneris, linabit, neque quisquam alius,
 „ Neque deorum immortalium, neque mortalium hominum.
 Sic dixit; at ego ipsum respondens alloquebar;
 „ Utinam enim jam anima & vita te possam
 „ Privatum mittere domum Platonis intra:
 „ Adeò haud oculum utique sanabit neque Neptunus.

- "Ὡς ἰφάμεν· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι κῆρατι
 Εὐχεται, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀερθάντα·
 ΚΑῶθι, Ποσειδάων, γαίηοχε, κυανοχαῖτα·
 Εἰ ἔπειν γὰρ σὺς εἰμι, πατὴρ δ' ἡμῶς εὐχεται εἶναι,
 530 Ἀδὲρ μὲν Ὀδυσσεῖα πτολιπόρθιον δῖα καὶ ἰδέσθαι,
 "Τὸν Λαέρτην, ἰθάκη ἔνι οἴκῳ ἔχοντα.
 "Ἀλλ' εἰ οἱ μὲρ ἐς φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰδέσθαι
 Οἶκον εὐκτίμενον, καὶ ἔην ἐς πατρίδα γαίαν,
 "Ὅψα κακῶς ἔλθοι, δόλσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
 535 Νῆες ἐπ' ἄλλοτρίης, εὐροὶ δ' ἐν πῆματα εἶκα.
 "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κυανοχαΐτης.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἱεῦτις πολλὸν μείζονα λᾶν ἀείρας,
 ἦν' ἐπιεινήσας· ἐπέρισε δὲ ἱὺ ἀπέλειπον.
 Καὶ δ' ἔβαλεν μετέπιπθε νεὼς κυανοπρύμοιο,
 540 Τυτθὸν ἰδούσῃσιν δ' οἴῳ ἦκρον ἰδέσθαι.
 "Εὐλύτῃ δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 Τὴν δὲ πρῶτον φέρε κύμα, θέμωσσι δὲ χέρσιν ἰδέσθαι.
 "Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἕλλαται
 Νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἀέροι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 545 ἕλκτ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδάγμενοι αἰεὶ·
 Νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλευσεν ἐν ψαμάθοισιν,
 "Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,
 Δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀταμβόμενος κίσι ἴσῃς.
 550 "Ἀρνεῖν δ' ἔμοι οἶψ' εὐκνήμιδες ἑταῖροι,
 Μήλων δαιόμενων, δόσαν ἔροχα· τὸν δ' ἐπὶ θογῇ
 Ζηνὶ κελαηφεΐῃ Κρονίῳ, ὅς πάσιν ἀνάσσει,
 "Ρέξας, μὴρὶ ἔκρον· ὁ δ' οὐκ ἐμπόζετο ἱρὺν,
 "Ἀλλ' ἔκκα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίετο πᾶσαι
 555 Νῆες εὐσσελμοὶ, καὶ ἔμοι ἑρίπρες ἑταῖροι.
 "Ὡς τότε μὲν πρόπην ἤμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 "Ἥμετα δαινόμενοι κρέα τ' ἕσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 "Ἥμος δ' ἥλιος κατέδω, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Καὶ τότε ἱκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 560 "Ἥμος δ' ἡριγένεια Φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥδης,
 Δὴ τότε ἱγὼν ἑταῖροισιν ἱποτρύνων ἐκέλευσα,
 Αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι·
 "Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
 "Ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτον ἑρπμοῖς.
 565 "Εὐθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν ἀκπαχήμενοι ἦτορ,
 "Ἀσμενοὶ ἐκ θανάτοιο, φίλους δόλσαντες ἑταίρους.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Ξ Κ.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ

Ἐπιδόσεις.

ΤΑ περὶ τὸν Αἰόλον ἀπαγγέλλαι, τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα,
 ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ οὐρίον Ζέφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους
 ἀγκατεῖρας ἐν ἑσπέρῳ· ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες, ποιμωμένον
 Ὀδυσσεὺς, ἥτε ἐν αὐτῷ χραυσθὲν εἶναι νομίζοντες, ὀπνοσοῦσι
 πρὸς Αἰόλον· οὐ προσκείμενον δὲ τοῦ Αἰόλου τὸν Ὀδυσσεῖα,
 ἰκθίνον ἀποπλάων· εἰς Λαιτρυνόνας ἀφικνεῖται· παρ' οἷς
 ἔνδεκα

Sic dixi: ille autem deinde Neptuno regi
 Supplicabit, manus tendens ad coram stellatum;
 „ Audi, Neptune, terram-continens, cœrulee-crines:
 „ Si revera tuus sum, patremque te meum profiteris esse,
 „ Da, ut ne Ulysses urbium-everfor in patriam veniat,
 „ Filius Laërtis, in Ithacâ domum habens.
 „ At si ei fatale est amicosque videre, & pervenire
 „ Domum ad bene-sedificatam, & suam in patriam terram;
 „ Sero male veniat, amissis omnibus sociis,
 „ Nave in alienâ; inveniatque calamitates domi.
 Sic dixit precans: eum autem audit Neptunus.
 Cæterum ille rursus multo majore lapide sublato,
 Misit circum-rotatum, intendit autem vim immensam.
 Dejecit verò post navem nigram-prorâ,
 Paululum abfuit autem, quin clavum extremum attingeret.
 Inundavit verò mare decidente à petra: (ram ut-venisset.
 Ipsam autem (navim) ulterius ferebat fluctus, adegitque prope ter-
 Sed quando jam ad insulam pervenissemus, ubi scilicet cætera
 Naves bonis-transiris-instructæ stabant confertæ, circum autem
 Sedebant iugentes, nos expectantes semper; (socii
 Navem quidem, illuc ubi-venissemus, subdaximus in arenis,
 Ipsique porro exivimus in litus maris.
 Pecudes autem Cyclopi cavâ ex navi sumptas,
 Divisimus, ut nullus mihi privatus abiret sequali-portione.
 Arietem autem mihi soli bene-ocreanti focii,
 Divisis ovibus, dederant insuper: eum verò in litore
 Jovi atrarum-nubium-coactori Saturnio, qui omnibus imperat,
 Ubi-sacrificassem, femora incendebam: ille verò non curabat
 Sed sane deliberabat, quo-pacto perderentur omnes (sacra;
 Naves bonis-transiris-instructæ, & mihi dilecti focii.
 Sic tunc quidem totâ die, ad solis occasum,
 Sedebamus, epulantes carnesque immensas & vinum dulce.
 Quando verò sol occiderat, & tenebræ supervenerant,
 Tum sane decubimus in litore maris.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digito Aurora,
 Tum verò ego socios adhortans jussi,
 Ipsosque conscendere & rudentes solvere:
 Illi verò statim ingrediebantur, & per transra sedebant;
 Ordineque sedentes canum mare verberabant remis.
 Hinc verò ulterius navigabamus, dolentes corde,
 Lubentes ex morte, charis amissis sociis.

O D Y S S E Æ HOMER I X. L I B R I

Argumentum.

EA quæ apud Aeolum acciderunt narrat ventorum custodem,
 ut dederit Ulyssî secundum ventum Zephyrum, aliis ven-
 tis incluis in utre: quem socii solventes dormiente Ulyssæ,
 videlicet in ipso aurum esse existimantes, redeunt ad Aeolum.
 Sed non recipiente Aeolo Ulyssæ, illinc navigans ad Læstry-
 gonas pervenit: apud quos undecim navibus amissis, una in
 H 7

Εὐδοκία τῶν νεῶν ἀπολάσας, μὴ εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παρα-
γίνεται· καὶ σὺν Εὐρυλόχῳ τοῖς ἡμίταις τῶν ἱταίων κλήρη
λαχόντας ἐκπέμπει περσόμενους, τίνες εἰ κατοικοῦντες· με-
ταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων, εἰς σῶας ὑπὸ τῆς Κίρκης, πλὴν
Εὐρυλόχου, αὐτὲς ἐπὶ ζήτησιν ἰσθίων, λαβὼν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ
φάρμακον, τὸ Μῶλυ, οὐδὲν βλάπτεται· ἀλλὰ καὶ τῶν ἱταί-
ων τὴν ἀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἐν αὐτὸν παραμείνας παρὰ
τῇ Κίρκῃ, εἰς ἥδον κατέχευται.

Κάτι' ἔχει Αἰόλου, Λαϊφυγδόνος, ἔργα τε Κίρκης.

Α Ἰλίου δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ' ἔνθα δ' ἔναιεν
 Ἀίολος ἱπποτάδης, Φίλος ἑταῖοις βασις,
 Παντὶ ἐν νήσῳ πᾶσαν δέ τε μιν περί τείχος
 Χάλασαν, ἤρμητον· λισσὴ δ' ἀναδέσμευε πέτρῃ.
5 Τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γυγάσιν·
 Ἐξ μὲν θυγατέρας, ἔξ δ' υἱέας ἠβώοντες.
 Ἐνθ' ὄγε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτας.
 Οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι καδὺνῇ
 Δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν θνητὰ μῦθ' αἰεὶ κεῖται.
10 Κνισσοῦν δέ τε δῶμα περιεναχίζεται αὐλῇ
 Ἥματα, νύκτας δ' αὐτὲ παρ' αἰθροῖσις ἀλόχοισιν
 Εὐδούς· ἐν τε τάπητι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσι.
 Καὶ μὲν τῶν ἱδυμεῖσθαι πόλιν καὶ ἄρματα καλά.
 Μῆνα δὲ πάντα φίλει μα, καὶ ξερερίηνεν ἱκασα,
15 Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ γόσον Ἀχαιῶν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὀδὸν ἤτεον, ἡδ' ἐπέλευον
 Παμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἐγγύατο, τεύχε' δὲ πομπῇν·
 Δῶκε δέ μοι δέρας ἄρκον βοός ἐνεαίροιο·
20 Ἐνθὰ δὲ βυκτῶν ἀνέμῳ κατέδρασε βέλυσμα.
 Καῖνον γὰρ ταμῖν ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
 Ἥμιν παυέμεναι, ἡδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐπέλεσε.
 Νῆϊ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδρε μέρμηρι Φαιεῖνῃ
 Ἀργυρεῇ, ἵνα μῆτι παραπνοήσῃ δλίγον περ·
25 Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοὴν Ζεφύρου πρόσηκεν ἄηται,
 Ὅφρα φέροι νῆας τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἐμελλεν
 Ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἐπ' αἰλόμαθ' ἀφραδίσιν.
 Ἐννήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ·
 Τῇ δεκάτῃ δ' ἡδὴ ἐνεφάνετο πατρὶς ἥρουρα·
30 Καὶ δὴ περπολέοντας ἐλθέσσομεν, ἐγγὺς ἰόντας.
 Ἐνθ' ἐμὶ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
 Αἰεὶ γὰρ πόδες νηὸς ἐνέμαρ· οὐδέ τις ἔλλω
 Δῶχ' ἐτάρων, ἵνα βάσσαν ἱοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
 Οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἐγόρευον,
35 Καὶ μ' ἔφασκον χρυσὸν πε καὶ ἥρηνον δίκᾳδ' ἔγχεσθαι,
 Δόρα παρ' Αἰόλου μεγάλυττος ἱπποτάδης.
 Ὅτε δέ τις εἰπάσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ὡ πόποι, ὥς ὅδε πῶς Φίλος καὶ τίμωδ' ἔσιν
 Ἀνθρώποις, ὅττιν τε πόλιν καὶ γαῖαν λήπται.
40 Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἔγεται κειμήλια καλὰ
 Ληίδες· ἡμεῖς δ' αὐτὲ ὁμῶν ὀδὸν ἐκτελέσαντες,

O'neil's

Aeëam insulam proficiscitur. Et cum Eurylocho dimidium sociorum sorte electum emisit, interrogaturus quinam essent inhabitatores. Transformatis autem illis in sues & Circe præter Eurylochum, ipse ad inquisitionem egressus, accepto a Mercurio medicamento moly, non est laesactus: imo etiam socis pristinam naturam adeptis, postquam annum mansit apud Clocen, ad inferos descendit.

K. Habet Aeoli, Lestrygonum, & Circes gesta.

IN Aeoliam autem insulam pervenimus; ubi habitabat Æolus Hippotades, charus immortalibus diis, Natatili in insula; totam verò ipsam circa murus est Æreus, infrangibilis; laevisque sursum-procurrit petra. Hujus & duodecim liberi in ædibus nati sunt; Sex quidem filiae, sex autem filii pubescentes. Ibi ille filias dedit filiis ut essent uxores. Hi verò semper apud patrem charum & matrem venerandam, Convivantur; ipsique cibaria varia apponuntur. Odorata autem domus circum-personat aula Die; nocte verò rursus apud pudicas uxores Dormiunt, inque tapetibus & in tornatis lectis. Et quidam ad horum pervenimus urbem & aedes pulchras. Mensem verò totum amice-exciebat me, & exquirebat singula, De-Illo, Argivorumque navibus, & reditu Achivorum: At ego ei omnia accurate enarravi. Sed quum jam & ego iter postulabam, atque hortabar Dimittere, nihil quicquam ille abnuat, paravit autem deductionem. Deditque mihi excoriatum utrem bovis novennis; In eo verò procellosorum ventorum ligavit flatum. Illum enim promum ventosum fecit Saturnius, Et ut compefcit, & ut cleat, quemcumque velit. Nave verò in cavā alligavit funiculo splendido Argenteo, ut nequid præter-flaret vel paululum: Ceterum mihi flatum Zephyri immisit ad-flandum, Ut ferret navesque & nos: neque sanè erat Perfecturus: ipsorum enim perimus insipientiā. Per novem quidem dies continuo navigabamus noctesque & dies. Decimā verò jam apparebat patria terra: Et jam ignem accendentes videbamus, prope existentes. Ibi me quidem somnus occupavit defessum; Semper enim pedem navis movebam; neque cuiquam alii Dedi sociorum, ut citius perveniremus in patriam terram. Socii autem verbis ad se invicem loquebantur, Et me dixerunt aurumque & argentum domum reportare, Dona ab Æolo magnanimo Hippotadā. Sic autem aliquis dicebat intuitus in proximum alium; „ Papæ! ut hic omnibus gratus & magni-precij est „ Hominibus, quorumcumque in urbem & terram venerit. „ Multas quidem ex Trojā ducit res-preciosas, pulchras, „ Ex prædā: nos verò contrā, idem iter emensi,

- Ὀϊκάδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
Καὶ νῦν οἱ τάγ' ἴδμε καριζόμενος Φιλότητι
Αἰόλος· ἀλλ' ἔγε θάσσον ἰδόμεθα, ὅ, ττι τὰδ' ἐστίν.
- 45 Ὅσσοι τις χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἑσπώ' ἔνασιν.
Ὡς ἔφασκον· βουλὴ δὲ κακὴ νίκηταιν ἑταίρων.
Ἀνδρῶν μὲν λῶσιν, ἔνέμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
Τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρον πόντονδε θύελλα
Κλαίοντας, γαίης ἥπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγχευε
50 Ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριζε,
Ἥϊ-πτεσὶν ἐκ νῆος ἀπέφθιμην ἐνὶ πόντῳ,
Ἥ ἀέων τλαίην, καὶ ἔτι ζωῶσι μετήην.
Ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυφάμενος δ' ἐνὶ νηϊ
Κεῖμαιν· αἱ δ' ἑφόροντο κακῇ ἀνέμοιο θύελλῃ
- 55 Αὐτίς ἐπ' Αἰολίην νῆσον· σενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Ἐνθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδαρ·
Αἶψα δὲ δειπνὸν ἔλοντο θεῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοις τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἰγὰ κήρυκά τ' ὠπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
60 Ἦν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
Δαινύμενον, παρὰ ἧ τ' ἀλόχῃ καὶ οἷσι τέμεσσι.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα, παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
Ἐξόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἰθάμβεον, ἔκ τ' ἱέοντο.
Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι παῖδες ἔχρει δαίμων;
- 65 Ἥ μὲν σ' ἰνδυκίως ἀποκείμετον, ὕφρ' ἀφίκαιο
Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ ἔκτου τοι φίλον ἑστίν.
Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἰγὰ μετεφώτισεν, ἀχνύμενος κῆρ·
Ἄασάν μ' ἑταῖροί τε κακοί, πρὸς τοσοῦτ' ἐπ' ὕπνος
Σχέτλιος· ἀλλ' ἀέσωσθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὁμῇν.
- 70 Ὡς ἑφάμην, μαλακώτεσι καθυπνόμενος ἐπέεσσιν·
Οἱ δ' ἄνεμ' ἰγύνοντο· πατὴρ δ' ἡμείβετο μῦθον·
Ἐῖθ' ἐκ-νῆσου θάσσον, ἱλέγχῃς ζυβόντων·
Οὐ γὰρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποκίμειν
Ἀνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν.
- 75 Ἐῖθ', ἐπειὴ ἴα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
Ὡς εἰπόν, ἀπέπεμπε δῶμων βαρὴα σενάχοντα.
Ἐνδὲν δὲ πρὸτέρῳ πλέομεν, ἀμαχήμενοι ἦτορ.
Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὅπ' εἰρωσῆς ἀλγυεινῆς,
Ἥμετέρῃ ματίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
- 80 Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμέας·
Ἐβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμῃσι πικρὰ πτολίεθρον,
Τηλέκυλόν Καικυρονίην, ὅδε ποιμένα ποιμῆν
Ἥκυει εἰσελάνων, ὅδε τ' ἱξελάνων ὕπακοοι.
Ἐνθα κ' ἑὺπνος ἀνὴρ δειοῦς ἐξήρατο μισθοδός,
85 Τὸν μὲν, βουκολέων, τὸν δ', ἄργυφον μῆλα νομαύων·
Ἐγγυὲς γὰρ νυκτὸς τε καὶ ἡματὸς εἴσι κέλευθοι.
Ἐνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλδομεν, ὅν περὶ πέτρῃ
Ἥλιβτος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν·
Ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἐκνντῆσαι ἀλλήλοισιν
- 90 Ἐν σῶματι προῦχουσιν· ἀραιὴ δ' εἰσαεὶς ἐστίν·
Ἐνθ' ὄγ' εἰσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιπλοῖστας.
Αἱ μὲν ἥρ' ἄντισθεν λιμένας κοῖλοιο δίδαντο
Πλησίαι· οὐ μὲν γὰρ πόντ' ἀέξετο κύμα γ' ἐν αὐτῇ,

„ In patriam redimus vacuas manus habentes.
 „ Et nunc ei hæc dedit gratificans præ amicitia
 „ Æolus: sed age ocyus videamus, quidnam hæc sint,
 „ Quantum quid aurique & argenti utri insit.
 Sic dicebant; consiliumque malum vicit sociorum:
 Utrem quidem solverunt, venti autem omnes eruperunt.
 Illos verò statim abreptos ferebat in pontum procella
 Flentes, terrâ à patriâ; at ego
 Experrectus, in animo exinio deliberavi,
 Utrum delapsus ex navi perirem in ponto,
 An tacitus sustinerem, & adhuc vivis interessem:
 Sed sustinui & mansi; tectus autem in navi
 Jacebam: illæ verò ferebantur malo venti turbine
 Rursus ad Æoliam insulam: gemitant autem socii.
 Ibi verò littus conscendimus, & hausimus aquam:
 Statim autem prandium cepimus celentes apud naves socii.
 At postquam cibumque gustaveramus atque potum,
 Tum sane ego, præconem mihi ubi-asciveram & lætium,
 Ivi ad Æoli inclytas sedes: eum autem inveniebam
 Convivantem apud suam uxorem & suos liberos.
 Ingressi autem domum, ad fores in limine
 Sedebamus: illi verò in animo obtupecebant, interrogabantque:
 „ Quomodo venisti, Ulysses? quis tibi malus ingruit deus?
 „ Certe quidem te accurate demittebamus, ut pervenires
 „ In-patriam tuam, & domum, & sicubi tibi gratum sit.
 Sic dixerunt; at ego alloquebar, mœrens corde;
 „ Læserunt me focique mali, insuperque somnus
 „ Infaustus: sed medemini, amici; potestas enim penes vos.
 Sic dixi, blandis demulcens verbis:
 Illi verò muti facti sunt; pater autem respondebat sermone,
 „ Abi ex insula ocyus, pessime viventium:
 „ Non enim mihi fas est excipere neque dimittere
 „ Virum illum, qui diis invisus sit beatis.
 „ Abi; quoniam sane diis invisus huc venis.
 Sic locutus, demittebat ex-ædibus graviter gementem.
 Hinc verò ulterius navigabamus, dolentes corde.
 Fatigabatur autem virorum animus à remigatione molesta,
 Nostra stultitiâ; quoniam non amplius apparebat redemptio.
 Per-sex-dies quidem continuò navigabamus noctesque & dies;
 Septimâ verò venimus Lami ad excelsam urbem,
 Telepylum Læstrygoniam, ubi pastorem pastor
 Inciamat intrò-agens, alter verò exigens audit.
 Ibi infomnis vir duplicem caperet mercedem,
 Unam quidem pascendis bobus, alterum verò pascendis candidis
 Prope enim noctisque & diei sunt visæ. (pecudibus:
 Ibi postquam ad portum inclytum venissemus, quem circum petra
 Excelsa est, continenter utrinque;
 Littorique prominentia è regione sibi-invicem
 In ostio procurreunt; angustus autem introitus est:
 Ibi illi intus omnes tonebant naves remis-utrinque-agitatas:
 Atque hæc quidem intra portum concavum ligatæ erant
 Propinque: nunquam enim attollebatur fluctus in ipso. Neque

- Οὐτε μίγ', οὐτ' ἐλάττω· λευκὰ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
 95 Αὐτὰρ ἐγὼν αἶος ἀχέων ἔειπεν νῆα μέλαιναν.
 Αὐτοῖσι δ' ἐπεχέτω, πάτρης δὲ παῖσιν ὄψας.
 Ἔσθην δ', ἐκοπιῶν ἐς πεποδὸσσι κινεσθῶν.
 Ἔνθα μὲν αἶψα βόη, οὐτ' ἀνδρῶν φαίματο ἔργα,
 Κεκυμένον δ' οἷον ὄψασθαι ἀπὸ χθονὸς ἄισσαντα.
 100 Δὴ τότε θυγὰν ἐπάρκας πρῶτον παύσασθαι λέοντας.
 Οἵτινες ἄνδρες εἰν ἐπὶ χθονὶ σέτον ἔδοντες.
 Ἄνδρες δύο κρίνας, τρίστονον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσεας.
 Οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λαίην ἄδην, ἥπερ ἤμαξαι
 Ἄσυνδ' ἀφ' ὀψιμῶν ἔρπον κατακρίναον ὕλην.
 105 Κούρη δὲ ξυμβληντα πρὸ ἥκεος δάκρυαί σιν,
 Θυγατρὶ κρήνη Λαιερυγίνας Ἀντιφάτω.
 Ἥ μὲν ἤρ' ἐς κρήνην πατιβόρετο καλλιφύειρον
 Ἀρτακίην, ἡ δὲ γὰρ ὕδαρ προτὶ ἑκὼν φέρεσκον.
 Οὐδ' ἄλλοι παρὰ μένος τρῶσφ' ὄνομα, ἄν. τ' ἔρποντο,
 110 Ὅς τις τῶν αἰὲν βασιλίδε, καὶ οἷσιν ἀνάσκει.
 Ἥ δὲ μῶδ' αὐτίκα πατρός ἐπέφραδεν ὀφθαλμοῖς δᾷ.
 Οἱ δ' ἐπὶ εἰσέλλου κλυτὰ δόμματα, τὰν δὲ γυναῖκα
 Εὐρον, ἦν μ. τ' ἥκεος κορυφῇ, κατὰ δ' ἔκυσεν αὐτήν.
 Ἥ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφάτην,
 115 Ὅν πᾶσιν, ὅς δ' αὖ τοῖσιν ἐμῶσσο Λυγρὸν ὕλαρον.
 Αὐτίχ' ἔνα μάρψας ἐσάρον, ὠπλίσσατο δόρπον.
 Τὰ δὲ δὴ ἄλιστα φωνῇ ἐπὶ νῆας ἐκέστην.
 Αὐτὰρ δ' ἐπείχε βοῇν διὰ ἥκεος· οἱ δ' ἄκοντες
 Φοίτων ἴφθιμαι Λαιερυγίνας ἑλλοθεν ἑλλος,
 120 Μυρίαι, οὐκ ἔνδραστον τοικότες, ἀλλὰ Γύγασιν.
 Οἱ δ' ἀπὸ πατρῶν ἀνδρὶ καὶ χεῖρι χερμαδίσιαι
 Βέλλον· ἥκερ δὲ κακὸς κίναβας κατὰ νῆας δρώρει,
 Ἀκλῶν δαλνυμένην, νῆδν δ' ἤμα ἀγνυμέναν.
 Ἰχθύς δ' ὥς, πείροντας, ἀπερπία δαῖτα φέροντο.
 125 Ὅφρ' οἱ τοῦδ' ὕλαρον λιμένας πολυβενθέος ἐνδός,
 Τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ἐξυῖ βρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Τῇ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα καὶς κυανοπέρωιο.
 Αἶψα δ' ἐμοῖς ἐταίροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 Ἐμβάλλειν κόπησ', ἐν ὅτ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
 130 Οἱ δ' ἤμα πάντες ἀνέβησαν, δείσαντες ὕλαρον.
 Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγαν πέτρας
 Μυῖς ἐμῇ· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολάες αὐτῷ ὄλοντο.
 Ἐνδὲν δὲ πρότερον πλέομεν, ἀκπαχήμενοι ἦτορ,
 Ἀσμενοὶ ἐκ θανάτοιο, φίλους ἐλίσσαντες ἐταίρους.
 135 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε
 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἀδδήεσσα,
 Αὐτοκτεσιγνήτη δλοδφρονος Αἴητας.
 Ἀμφὶ δ' ἐκγεγάτην φασειμβρότου Ἥελιοιο,
 Μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὀϊσεὺς τέκε παῖδα.
 140 Ἐνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεθα σιωπῇ
 Ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεός ἡγεμόνευσεν.
 Ἐνθα τότε ἐκβάντες, δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
 Καίμεθ', ὁμοῦ καμάτῃ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλει ἦώς,
 145 Καὶ τότε θυγὰν ἐμὴν ὕγχος ἔλῶν καὶ φάσγανον ἐξῆ.

Neque magnus, neque parvus; candida autem erat circum fran-
 At ego solus tenui extra navem nigram, (quillitas
 Illic in extrema parte, è petrâ funibus ligatis.
 Constiti vend, speculâ præruptâ conscensâ:
 Ibi quidem neque bovis neque virorum apparebant opera,
 Fumum autem solum videbamus à terrâ exurgentem.
 Tum verò ego socios præmissi scilicetatum profectos,
 Quinam viri essent supra terram pane vescientes;
 Viris duobus electis, tertio præcone unâ comite addito.
 Hi verò iterant egressi per planam viam, qua utique præmissi
 Ad urbem ab excessis montibus devehebant lignum.
 Puellæ verò obvii facti sunt ante urbem aequanti,
 Filiae eximiae Læstrygonis Antiphatri.
 Hæc quidem ad fontem descendebat pulchre-fluentem
 Artaciam; hinc enim aquam ad urbem ferebant:
 Illi verò astantes alloquébantur, interrogabantque,
 Quisnam illorum esset rex, & quibus impetaret.
 Illa verò valde cito patris ostendit excessam domum.
 Hi autem postquam ingressi sunt inclytam domum, mulierem
 Invenierunt, velut montis verticem; horrueruntque illam. (utique
 Illa autem cœnens è foro vocabat inclytum Antiphatem,
 Suum maritum, qui sane illis molitus est sævam mortem:
 Statim uno correpto sociorum, apparavit sibi cœnam:
 Alteri verò duò conceiti fugâ ad naves pervenerunt.
 Cæterum ille clamorem excitabat per urbem, audientes verò
 Ibant fortes Læstrygonés abunde alios,
 Innumeros, non hominibus similes, sed gigantibus;
 Qui à petris viro-gravibus saxis
 Jacébant; statim autem malus strepitus per naves excitatus est,
 Virorum pereuntium, naviumque simul fractarum.
 Pisces verò tanquam, transigentes, tristes epulas ferebant.
 Dum illi hos perdebant profundum portum intra,
 Interea utique ego, gladio acuto extracto à femore,
 Eo funes abscidi navis prorâ-cæruleæ.
 Statim autem meos socios adhortatus jussi
 Incumbere remis, ut calamitatem subterfugeremus.
 Hi verò simul omnes remigabant, vetiti mortem.
 Libenter autem in portum imminentes effugit petras
 Navis meâ; at reliquæ unâ omnes illic perierunt.
 Hinc autem ulterius navigabamus dolentes corde,
 Lubentes ex morte, charis amissis sociis.
 Æream verò ad insulam pervenimus: Ibi autem habitabat
 Circe comâs-pulchrâ, veneranda dea, vocalis,
 Gæthiâna-soror prudentis Ætæe:
 Ambo enim nati sunt ex hominibus-lucem-præbente Sole,
 Et matre ex Perse, quam Oceanus genuit filiam.
 Hic verò ad litus nave appulimus tacite
 Navium-capacem in portum, & deus aliquis dux erat.
 Ibi tum egressi, duosque dies & duas noctes
 Jacebamus, pariter & labore, & doloribus animum rodentes:
 Sed quando jam tertiam diem comâs-pulchrâ complevisset Amora,
 Tum verò ego mea hasta sumpta & gladio acuto,

- Καταλίμνος παρὰ νηὶς ἀντίον ἐς παραπήν,
 Εἶπες ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἵνα γὰρ το πύλοισιν.
 Ἔσθην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλοέσσαν ἀνελθὼν,
 Καὶ μοι εἰσέατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυδαίης,
 150 Κίρκης ἢν μακάροισι, διὰ δρυμὰ πυνυτὰ καὶ ὕλην.
 Μιγμήρεα δ' ἐπαιτα κατὰ φάνακ' καὶ κατὰ θυμὸν
 ἔλθειν, ἥδ' ἐπύθεσθαι, ἔπει' ἴδον αἰδοῖα καπνόν.
 Ὡς δὲ μοι φρονέοντι δοάσεται κέρδιον εἶναι,
 Πρῶτ' ἔλθοντ' ἐπὶ νῆα θεῶν καὶ εἶνα θαλάσσης.
 155 Ἀλπίον ἐταίροισιν δέμεναι, προέμεν τε πύλοισιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σχαδὸν ἦα κίων ναὸς ἀμφιπέσσης,
 Καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μούνον ἔδοντα,
 Ὃς βέ μοι ὑψίκερυν ἔλαφον μέγα κ' εἰς ἔδον αὐτὴν
 ἦεν, ἢ μὲν ποταμὸν καταΐεν ἢ νομοῦ ὕλης,
 160 Πιδόμενος, (δὴ γὰρ μιν ἔχον μένος ἡέλιος.)
 Τὸν δ' ἐγὼ ἐμβαίνοντα κατ' ἡκυκτὴν μέγα νῆα
 Πληῆξα, τὸ δ' ἄντ' αὐτοῦ δόρυ χάλκεον ἔσπερμασ'·
 Καδ' ὅ' ἔπει' ἐν κινήσει μακρὸν, ἀπὸ δ' ἄσπερτο θυμός·
 Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὤτειλῃς.
 165 Εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖτε κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
 Εἶας· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥάπας τε λυγροὺς τε
 Πείσμα δ', ὅσον τ' ἔργωσαν, ὑπερφθὲς ἀμφοτέρωθεν
 Πληξάμενος, συνέδισα πόδας δεινοῖο πελῶρου.
 ἦν δὲ καταλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 170 Ἐγχεὶ λρεῖδόμενος, ἔπει' οὕτως ἦεν ἐπ' ὕμου
 Χεῖρ' ἔφerein ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θυρίον ἦεν.
 Καδ' ὅ' ἔβαλον προπάρῳε νεὸς· ἀνέχευα δ' ἐταίρους
 Μαιλιχίοις ἐπέσσει, παρασάδον ἑνδρα ἑκατὼν.
 Ὡ φίλοι, οὐ γὰρ πῶς καταδυθήσεθ', ἀχρῆμεν οἱ περ.
 175 Εἰς Ἀἴδαο δόμους, πρὶν μόνον ἡμᾶς ἐπέλθω.
 Ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἐν νηὶ βοῆ βρωσίς τε πόσις τε,
 Μνησόμεθα βρώμεν, μηδὲ τραχέμεθα λιμήν.
 Ὡς ἰφάμην· οἱ δ' ὅκα ἱμοῖς ἐπέσσει πίδοντο.
 Ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ εἴν' ἄλδς ἀτρυγέτοιο.
 180 Θῆσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θυρίον ἦεν.
 Αὐτὰρ ἔπει' τάρπησαν δρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 Χεῖρας νιψάμενοι τεύχεοντ' ἐρικυδέα φαῖτα.
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶς ἐς ἥλιον καταδύκτα
 ἦμεθα δαιτύμενοι κρέα τ' ἄσπερα καὶ μέθυ ἡδύ.
 185 Ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε ἔκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἦμος δ' ἔφηνεναι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠῆς,
 Καὶ τότε ἔγνων ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν εἶπον·
 Κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες, ἱταῖροι.
 190 Ὡ φίλοι, οὐ γὰρ τ' ἴδμεν, ὅπῃ ζόφος, οὐδ' ὅπῃ ἦες,
 Οὐδ' ὅπῃ ἥελος φασγίμβροτος εἰς ὑπὸ γαίαν,
 Οὐδ' ὅπῃ ἀννέται· ἀλλὰ φραζόμεθα ἴασσιν,
 Εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις, ἐγὼ δ' οὐκ εἰομαι εἶναι.
 Εἶδον γὰρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλοέσσαν ἀνελθὼν,
 195 Νῆσον, πῇ περὶ πόντος ἀπείριτος ἐσφάνωνται.
 Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ καίται· καπνὸν δ' ἐν μέσση
 Ἐδρακὸν ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυνυτὰ καὶ ὕλην.

Celeriter à nave ascendi in speculam,
 Sicubi opera viderem mortalium, vocemque audirem.
 Steti autem, speculam in præruptam ubi-conscendissem,
 Et mihi visus est fumus à terrâ latâ,
 Circes in ædibus, per querceta de ipsâ & sylvam.
 Cogitavi autem deinde in mente & in animo
 Ire, atque sciscitari; postquam vidi atrum fumum.
 Sic verò mihi cogitanti visum est scitius esse,
 Primum profectum ad navem celerem & litus maris,
 Prandium sociis dare, præmittereque sciscitatum. (tatam,
 Sed quando jam prope etiam profectus navem remis-utrinque-agi-
 Tum verò aliquis me deorum misertus est solum existentem,
 Qui utique mihi excelsis-cornibus cervum magnum in viam ipsam
 Misit: is quidem ad flumen descendebat ex pascuis sylvæ
 Potaturus, (dudum enim ipsum urgebat vis Solis:)
 Illum verò ego egredientem per spinam medio tergo
 Percussî, penitus autem hastile æreum transiit;
 Decidit verò is in pulveribus vociferatus, avolvitque animam;
 Illi verò ego irruens, hastam æream ex vulnere
 Extraxi, quam quidem illic reclinatam in terrâ
 Reliqui; at ego avulsi virgultaque viminaque;
 Funeque ad ulnæ-longitudinem bene-torto undique
 Complicato, colligavi pedes ingentis monstri.
 Ibam autem cervice ferens ad navem nigram,
 Hastâ fultus, quoniam nequaquam erat in humero
 Manu ferre alterâ; valde enim magna bellua erat.
 Dejeci autem ante navem; excitavique socios
 Blandis verbis, astans, viros singulos;
 „ O amici, nequaquam enim descendemus, afflicti licet,
 „ In Phœtœis ædes, antequam fatalis dies advenerit.
 „ Sed agite, quamdiù est in navi celeri cibisque potusque,
 „ Recordemur escæ; neque vexemur fame.
 Sic dixi; illi verò ocyus meis verbis paruerunt:
 Egredi autem à latebris, ad litus maris infructuosi
 Admirabantur cervum; valde enim magna bellua erat.
 Cæteram postquam oblectati essent spectantes oculis,
 Manibus lotis apparabant eximium convivium.
 Sic tum quidem totum diem ad solis occasum
 Sedebant, epulantes carnes copiosas & vinum dulce:
 Quando autem sol occidit, & tenebræ advenerunt,
 Utique tunc decubimus in littore maris.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitos aurora,
 Tum verò ego concione factâ inter omnes locutus sum;
 „ Audite meos sermones, mala licet patientes, socii:
 „ O amici, neque enim scimus, ubi Occasus, neque ubi Aurora,
 „ Neque ubi sol hominibus-lucem-præbens vadit sub terram,
 „ Neque ubi resurgit; sed consistemus ocyus,
 „ Siquid amplius sit consilium; ego autem non existimo esse
 „ Vidi enim, speculam in præruptam ubi ascendissem,
 „ Insulam, quam pontus infinitus circumdat;
 „ Ipsa verò humilis jacet: fumum autem in medio
 „ Conspicatus sum oculis, per querceta densa & sylvam.

- 190 Ὡς ἰφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλίσθη φίλον ἦτορ,
 Μνησάμενοις ἔργων Παισυρόντος Ἀντιφάτος,
 200 Κύκλωπες τε βίης μεγαλήτορος ἑνδροφάγοιο.
 Κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 Ἄλλ' οὐ γὰρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἑυκνήμιδας ἱταίρους
 Ἠρίθμεον· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπισστα·
 205 Τῶν μὲν ἐγὼν ἄρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
 Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλομεν ὄκα·
 Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρύλοχοιο.
 Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δῶν καὶ εἶκος ἱταίροι
 Κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γόδωντας ὀπίσθεν.
 210 Εὐρον δ' ἐν βήσσησι τατυγμένα δώματα Κίρκης
 ἑσπείουσιν λάσσει, περισκέπτῳ ἐνὶ χάρμῃ.
 Ἀμφὶ δὲ μιν λύκοι ἦσαν δρέκεροί, ἡδὲ λέοντες,
 τοὺς αὐτὴ κατέβλεψεν, ἵπει κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 Οὐδ' οἳ γ' ἠρμήθισαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἦρα τόγυς
 215 Οὐρῆσιν μακρῆσι περισσαινόντες ἀνέσαν.
 Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνας δαίτηθεν ἰόντα
 Σαῖνωσ', (αἰὲ γὰρ τε φέροι μελίγμυτα θυμοῦ·)
 Ὡς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες, ἡδὲ λέοντες,
 Σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδαισαν, ἵπει ἴδον αἰνὰ πέλαρα.
 220 Ἔσαν δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλάκαμοιο·
 Κίρκης δ' ἐνδον ἤκουον βαιδούσης ὀπί κελῆ,
 Ἰσὼν ἱπποχόμενης μέγαν, ἡμβροτον· οἷα θεῶν
 Λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 225 Ὃς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν, κενυότατός τε·
 Ὡ φίλε, ἐνδον γὰρ τις ἱπποχόμενῃ μέγαν ἰσὼν,
 Καλὴν δοιδιᾶσι, (δάπεδον δ' ἔπαιν ἀμφιμέμνηται·)
 Ἡ θεὸς, ἡ δὲ γυνή· ἀλλὰ φεγγώμεθα βᾶσπον.
 Ὡς ἔρ' ἰφώνησεν· τὰ δ' ἰφθέγγοντο καλεῦντες·
 230 Ἡ δ' αἰψ' ἔξεληθ' ὄσα θύρας ὥϊξε Φαινιάς,
 Καὶ κάλει· οἳ δ' ἅμα πάντες αἰδρεῖσθαι ἔποντο·
 Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, δισσάμενος δῆλον εἶναι.
 Εἶπεν δ' εἰσαγαγούσῃ κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε.
 Ἐν δὲ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ κόλι· χλωρὸν
 235 Οἶνον Πραμνεῖα ἐκύκα· ἀνέμιστος δὲ σίγη.
 Φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαβρίατο πατρίδος αἰῆς.
 Αὐτὰρ ἵπει δῶκέν τε καὶ ἄκτιον, αὐτὴν ἔπειτα
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κατὰ σφυεοῖσιν ἔεργεν.
 Οἳ δὲ συὼν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, δέμας τε,
 240 Καὶ τρίχας· αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὥς τοπάφος περ.
 Ὡς οἳ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
 Πάρ εἰ ἄκυλον, βάλλονόν τ' ἔβαλεν, καρπὸν τε κρηνεῖς,
 Ἐδμεναι, οἷα σῆες χαμαιαινεάδες αἰὼν ἔδουσιν.
 Εὐρύλοχος δ' αἰψ' ἤλθει· βόην ἐπὶ νῆα μάλασαν.
 245 Ἀγγελλῖν ἐτάρων ἑρέων καὶ ἄδευκέα πότμον.
 Οὐδὲ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἰεμένος περ·
 Κῆρ ἄχει μέγαν βεβλημένος· ἐν δὲ οἳ ἄσπε
 Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὥϊετο θυμός.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ὠγασσάμεν' ἔξερόντες·

Sic dixi: illis verò confractum est charum cor,
 Recordatis facinorum Læstrygonis Antiphæte,
 Cyclopiſque violentiæ magnanimit, viros-deverantia.
 Flebant autem ſtridule, uberes lacrymas profuſidentes:
 Sed nullus profectus fiebat lugentibus.
 At ego bipartito omnes bene-ocreatos ſocios
 Numerabam; ducesque utriſque præbui:
 Alterorum quidem ego dux-eram, alterorum verò Eurylochus deo-
 Sortes autem in galeâ aereâ concutiebamur ocleriter; (ſimilia.
 Exiliit verò ſors magnanimi Eurylochi.
 Perrexit autem is ire; unaque cum eo duo & viginti ſocii
 Flentes; nos verò reliquerunt lugentes pone.
 Invenerunt autem in convalle adſiſſeatas ades Circes
 Politis lapidibus, conſpicio in loco.
 Circa verò ipſam lupi erant montani atque leones,
 Quos ipſa cicuraverat, poſtquam mala medicamina dodiſſet.
 Neque illi ſane irruerunt in viros, ſed utique ipſi
 Caudis longis adulantes aſſurrexerunt.
 Ut verò cum circa domum canes à convivio profecti
 Adulantur, (ſemper enim ſert delinquentia animi;)
 Sic circa hos lupi fortibus unguibus atque leones,
 Adulabantur: illi verò timebant, ut viderunt gravia monſtra.
 Steterunt autem in veſtibus deæ comas pulchras:
 Circe autem intus audiebant cantantem voce pulchrâ,
 Telam percurrentem ingentem, divinam; qualia doctum
 Subtiliaque, & venuſta, & ſplendida opera ſunt.
 His verò ſermonem exordiebatur Polites princeps viſorum,
 Qui mihi chariſſimus ſociorum erat, maximeque venerandus;
 „ O amici; intus enim aliqua percurrent ingentem telam
 „ Pulchre canit, (pavimentum autem totum reſorat,)
 „ Aut dea, aut femina; ſed compellendus ocyus.
 Sic utique dixit: illi verò compellabant vocantes:
 Ea autem continuo egreſſa fores aperuit ſplendidas,
 Et invitabat; illi verò unâ omnes imprudentiâ ſequebantur:
 Eurylochus autem remanebat, ſuſpicatus dolum eſſe.
 Collocavit verò eos introductos per ſediliaque, thronosque,
 Ipſiſque caſeumque & farinam & mel recens,
 Vino Prænio immiſcebat; commiſcebatque poni
 Medicamina pernicioſa, ut penitus obliſcerentur patriæ terræ.
 Cæterum poſtquam præbuiſſetque & ii obſiſſent, ſtatim deinde
 Virga percuſſos intra has concludibat.
 Illi verò ſuum quidem habebant capita, vocemque, corpusque,
 Et ſetas; at mens erat integra, ut antea ſcilicet.
 Sic hi quidem flentes concluſi ſunt: eis autem Circe
 Glandem-ilignam, quernamque projecit, fructumque cotai,
 Ad edendum, qualia ſues humi-crebantes ſemper edunt.
 Eurylochus autem continuo venit celere ad navem nigram,
 Nuncium de ſociis relatus, & amaram fatum.
 Neque ullum proloqui poterat verbum, compiens licet,
 Cor dolore ingenti percuſſus: ei autem oculi
 Lacrymis implebantur: luſtumque imaginabatur animus.
 Sed poſtquam eum omnes admirati ſumus interrogantes,

Tum verò cæterorum sociorum narravit exitum ;
 „ Ivimus, ut jubeas, per querceta, inclyte Ulysses ;
 „ Invenimus in convalle ædificatas ædes pulchras
 „ Politis lapidibus, conspicuo in loco.
 „ Illic autem quedam magnam telam percurrens argute candelæ,
 „ Aut dea, aut mulier: hi verò compellabant vocantes.
 „ Illa autem continuo egressa fores aperuit splendidas,
 „ Et invitabat; hi verò simul omnes imprudentiâ sequebantur:
 „ At ego subfisti, suspicatus domum esse.
 „ Illi verò simul evanuerunt universi, neque quâquam eorum
 „ Apparuit: diu autem desidens speculabar.
 Sic dixit: at ego gladium quidem argenteis-clavis-distinctum
 Humeris circumjeci ingentem, arcum; circumque arcum.
 Illum verò continuo jussi eandem viam præire.
 At ille utraq; manu prehenfis precabatur genibus,
 Et me lugens verbis alatis allocutus est;
 „ Ne me dnc illuc invitum, Jovis-alumne, sed relinque hic:
 „ Novi enim, quod neque ipse redibis, neque quenquam aliorum
 „ Reduces tuorum sociorum: sed cum hisce ocyus
 „ Fugamus: adhuc enim effugere poterimus malum diem.
 Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;
 „ Euryloche, sane tu quidem mane ibidem hoc in loco,
 „ Edens & bibens, cavam apud navem nigram:
 „ At ego ibo; dura enim mihi adest necessitas.
 Sic factus, à nave ascendebam, atque mari.
 Sed cum jam eram, profectus sacras per valles,
 Circes accessurus veneficæ ad magnam domum,
 Ibi mihi Mercurius aureo-caduceo obviam-venit
 Proficiscenti ad domum, adolescenti viro similis,
 Primum pubescenti; cujus scilicet gratiosissima pubertas:
 Inhæsitque mihi manui, verbumque dixit, & compellavit;
 „ Quorū verò temere, infelix, per juga vadis solus,
 „ Locorum ignarus cum-sis? socii autem tibi illi in Circes-adiis.
 „ Conclufi sunt, ut sua densa latibula habitantes.
 „ An eos liberaturus huc venis? neque te puto
 „ Ipsum rediturum esse: manebis verò tu, ubi utique alii.
 „ Sed age jam te ex malis expediam, atque servabo:
 „ Accipe hoc medicamen bonum, habensque ad ædes Circes
 „ Vade, quod tibi à capite avertat malum diem.
 „ Omnia autem tibi dicam perniciosâ consilia Circes:
 „ Apparabit tibi potionem-miscellanæ, injiciet verò medicamina
 „ Sed neque sic incantare te poterit; non enim sinet (in escam:
 „ Medicamen eximium, quod tibi dabo; dicam verò singula:
 „ Quandò Circe te percutiat prælongâ virgâ,
 „ Tum sane tu, gladio acuto stricto à femore,
 „ In Circen irruæ, quasi interficere cupiens.
 „ Illa verò te subverita invitabit ad-concubitum:
 „ Ibi tu nequaquam deinde recusa deæ cubile,
 „ Ut tibi solvatque socios, neque ipsum benigne-excipiat:
 „ Séd jube ipsam beatorum magnum juramentum jurare,
 „ Nullum tibi ipsi damnum malum machinaturam-que aliud;
 „ Ne te nudatum vilem & enervem reddat.

- "Ὡς ἦρα Φωνήσας πρὸς Φάρμακον Ἀργεϊφόντης,
 Ἐκ γαίης ἱρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
 Ρίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἰκαλον ἔνθος.
 305 Μᾶλιν δὲ μιν καλεῖσσι θεοί· χαλκῶν δὲ τ' ὀρύσσων
 Ἀνδράσι γε θυγατρὶ· θεοὶ δὲ τε πάντα δύνανται.
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἐπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Νῆσον ἂν ὕψιστον· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
 ἦκα· πολλὰ δὲ μοι κραδίη πόνυρμα κίβντι.
 310 Ἔσθην δ' εἰνὶ θυρῇ· θεῶς καλλιπλοκάμοιο.
 Ἐνθά σῃς ἰβήσας, θεὰ δὲ μευ ἔκλυεν ἀδόλφῃ.
 Ἡ δ' αἰψ' ἐξελοῦσα τύρας ὤϊζε Φαιειῶς,
 καὶ κλέαι· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπύμην, ἀπαχήμενος ἦτορ.
 Εἷας δὲ μ' εἰσπαγγοῦσαι ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου,
 315 Καλοῦ, δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν·
 Τεῦξε δὲ μοι κυναῖ χροσὴν δέπν', ὕφρα πίοιμι.
 Ἐν δὲ τε Φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δᾶκν' τε καὶ ἔκπιν', εὐδὲ μ' ἔβελξεν,
 βράβδ' ἀποπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὑνόμεζεν·
 320 Ἐρχοο νῦν ευφρόνδα, μετ' ἄλλων λέξο ἑταίρων.
 Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἦαρ δὲδ ἱρυστάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
 Ἡ δὲ μέγα ἰαχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβει γούρην,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπει πτερύοντα προσώδα·
 325 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδὲ τοκήες;
 Θαῦμά μ' ἔχει, ὥς εὔτι πῖον τάδε Φάρμακ' ἐβέλχθης.
 Οὐδέ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε Φάρμακ' ἀνέτλη·
 Ὅς κε πῖν', καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἱρκὸς δόδοντων.
 Σοὶ δὲ τίς ἐν στήθεσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
 330 Ἡ εὖ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι κλέῃ
 φάσκον ἰλαύνεσθαι χρυσόβροχ' Ἀργεϊφόντης,
 Ἐκ Τροίης ἀνιόντα δοῖν σὺν νηὶ μαλαίῃ;
 Ἀλλ' ἔχει δὴ κολεᾷ μὲν ἦτορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα
 Εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήσομεν, ὕφρα μολέοντα
 335 Εὐνῇ καὶ Φιλότητι, ποσειδομεν Ἀλλήλοισιν.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Κίρκη, πῶς γὰρ με κέλεαι σοὶ ἦπιον εἶναι;
 Ἡ μοι εὖς μὲν ἔθηκες ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους·
 Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα καλῶσεις
 340 Ἐς βάλαμόν τ' εἶναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 Ὅφρα με γυμνώλυντα, κακὸν καὶ ἀνήμερον βίης;
 Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐβέλοισι τῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 Εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὄρκον δόσσαι,
 Μητι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
 345 Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὖτίκ' ἀπώμυνεν, ὥς ἐκέλευον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔ' ὅμοσέν τε τελεσθήσέν τε τὸν ὄρκον,
 Καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
 Ἀμφίπολος δ' ἦρα κεδναῖ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
 Τέσσαρες, αἳ οἱ δῖμα κάτα δρήσειραι ἔασι.
 350 Γίνονται δ' ἦρα ταί γ' ἐκ τε κρητῶν, ἀπὸ τ' ἁλῶν,
 Ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἑλλάδα προρέουσι.
 Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοισι ἐνὶ ῥήγμα καλῷ,
 Πορφύρεα καθύπερ', ὑπένεθρε δὲ λίθ' ὑπὲρβαλλον·

Sic utique locutus præbuit medicamen Mercurius,
 Ex terrâ evulsum, & mihi naturam ejus ostendit.
 Radice quidem nigrum erat, lacti autem simile florem;
 Moly autem ipsum vocant dii: difficile verò effossu
 Viris utique mortalibus; dii autem omnia possunt.
 Mercurius quidem deinde discessit ad magnum Olympum,
 Insulam per sylvas; ego autem ad domum Circeæ
 Ivi; multum verò mihi cor aestuabat profecto.
 Steti autem in vestibulo deæ comas-pulchras:
 Ibi stans clamavi; deæ autem meam audivit vocem.
 Illa verò statim egressa fores aperuit splendidas,
 Et invitabat: at ego sequebar, dolens corda.
 Collocavit autem me introductum in throno argenteo-clavis-distin-
 Pulchro, fabrefacto; scabellum verò sub pedibus erat: (Circæ,
 Apparavit autem mihi potionem-miscellaneam aureo poculo, ut
 Immisitque medicamen, mala meditans in animo. (biberem;
 At postquam dederatque & ebiberam, neque me incantavit.
 Virgulâ ubi-percussisset, verbumque fecit, dixitque;
 „ Abi nunc hæc haram, cum cæteris cuba sociis.
 Sic dixit: ego verò, gladio acuto stricto à femore,
 In Circen irruî, quasi interficere cupiens.
 Illa verò vehementer exclamans sub-tercursit & prehensit genas;
 Et me ligens verbis alatis allocuta est?
 „ Quis? unde es hominum; ubi tibi urbs atque parentes? (cæcus sis.
 „ Scopos me tenet, quodd cum-biberis hæc medicamina non incan-
 „ Minime enim quisquam albus vir hæc medicamina sustinuit,
 „ Quicumque hauserit, & primum transiisset septena dentium;
 „ Tibi verò quædam in pectoribus indomabilis metus est.
 „ Præfecto tu Ulysses es versutus, quem etiam mihi semper
 „ Prædicabat venturum aureo-caduceo Mercurius,
 „ E Trojâ reversum calcei cum nave nigri?
 „ Sed age nunc in vaginam gladium pone: nos verò deinde
 „ Læctum nostrum conscendamus, ut commixti
 „ Cubili & amore, confidamus nobis-invicem.
 Sic dixit: at ego ipsam respondens allocutus sum;
 „ O Cîrce, quo autem pacto me-jubes tibi mitem esse?
 „ Quæ mihi læes quidem fecisti in ædibus focos;
 „ Ipsum verò hic datinens dolos-meditans jubet
 „ In-thalamusque ire, & tuum conscendere lectum,
 „ Ut me nudatum, vilem & enervem reddas?
 „ Non ego voluerim tuum conscendere lectum,
 „ Nisi mihi sustinueris, dea, magnum juramentum jurare,
 „ Nullum mihi dæmonum malum machinaturam-re aliud.
 Sic dixi: illa verò continuo abjurabat, ut jubebam.
 At postquam jurasset perfecissetque jurjurandum,
 Tum verò ego Circeæ conscendi perpulchrum lectum.
 Ancillæ autem honestæ in ædibus ministrabant
 Quatuor, quæ ei domi famulæ sunt.
 Natæ verò hæc utique sunt ex fontibus & à sylvis,
 Et ex sacris fluminibus, quæ in mare prosiliunt.
 Harum una quidem injiciebat throni stragula pulchra,
 Purpurea superne, inferne autem linteæ subiciebat:

- 355 Ἡ δ' ἐτέρη προπάρουσα θρόνων ἐτίθεινε τραπέζας
 Ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεα.
 Ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνε
 Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα.
 Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιε
 Ἡσάλλην ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· λαίνετο δ' ὕδωρ.
 360 Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζήσεν ὕδωρ ἐν ἡνοπι χαλκῇ,
 Ἔς β' ἀσάμινθον ἵστατο, λδ' ἐκ τρίποδος μεγάλου,
 Θυμῆρες κερύσσοντα κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων,
 Ὅφρα μοι-τε κάματον θυμωφόρον εἴλετο γυνών.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ λαῖσεν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 365 Ἀμφὶ δέ με χλαῖνων καλὴν βάλλον, ἥδ' ἑλπίδων.
 Εἰσε δέ μ' εἰσπαγοῦσιν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου,
 Καλοῦ, Δαίδαλου· ὅπδ' δὲ λήνους ποσὶν ἦεν.
 Χόρυβα δ' ἀμφίπολος τροχὸν ἐπέχευε φέρουσα
 Καλῇ, χρυσείῃ, ὅπδ' ἀργυροῖσι λείβοιτο.
 370 Νῆψασθαι· παρὰ δὲ ἑσθλὴν ἐτάσσετο τράπεζαν.
 Σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παραθήκε φέρουσα,
 Εἶδατα πόλλ' ἐπιβίβειν, χαριζομένη παρόντων.
 Ἑστέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἀμφὶ δ' οὐχ ἡνδάνε θυμῷ.
 Ἀλλ' ἦμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὕστατα θυμός.
 375 Κίρκη δ' ὥς ἐβόησεν ἔμ' ἤμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῃ
 Χείρας ἰάλλοντα, συγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
 Ἀρχὴν παρασημαμένη ἔπειτα πτερύοντα προσηύδα·
 Τίφ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἔρ' ἔξαι ἵσος ἀναΐδου;
 Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' οὐχ ἔνταται, οὐδὲ ποτὶς;
 380 Ἡ τίνα ποῦ δόλον ἔλλον ἔισαι, οὐδ' ἔτι σε χρὴ
 Δαΐδμεν· ἦδ' ἡ γὰρ τοι ἀπώμοσεν κρητάρην ἕρκεν.
 Ὅς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειψόμενος προσέειπον·
 ὦ Κίρκη, τίς γὰρ κακὴ ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσμενος εἴη,
 Πρὶν τλαίῃ πάσσεσθαι ἰδητύος, ἥδ' ἐποτὶς;
 385 Πρὶν λῦσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδίσθαι;
 Ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσιν πιστὴν, Φαγέμεν τε καλεΐσαις,
 Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἱρήρας ἐταίρους.
 Ὅς ἐφάμην· Κίρκη δὲ δὲ ἐν μεγάρῳ βοήθειαι,
 Ῥάβδον ἔχουσα ἐν χειρὶ, ὄρυς δ' ἀνέργε σφυροῦ,
 390 Ἐκ δ' ἔλασεν σιέλασιν τοικόντας ἐναΐροισιν.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔρυσαν ἐναντίῳ· ἡ δὲ δὲ αὐτῶν
 Ἐρχομένη προσάλειψεν ἐκαστῷ φάρμακον ἕλλο.
 Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχας ἔρρεον, ὥς πρὶν ἔφυσεν
 φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πέτνια Κίρκη.
 395 Ἀνδρες δ' αἰψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν.
 Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράσασθαι.
 Ἐγνώσαν δέ με κείνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
 Πᾶσιν δ' ἡμερβεις ὑπέδου γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 Σμυρδαλέον κονάβιζε· βία δ' ἐλάμψε καὶ αὐτῇ.
 400 Ἡ δὲ μὲν ἄγχι εἶσα προσήδα δίκ' ἀνάν.
 Διογενὲς Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἐρχοο νῦν ἐπὶ νῆα βοῶν καὶ θίνα θαλάσσης·
 Νῆα μὲν ἔρ' ἀμπερπτον ἱρύσατε ἡπειρόνδε,
 Κτήματα δ' ἐν σπῆσαι πελάσσετε, ὅπλα τε πάντα.
 405 Αὐτὸς δ' αἰψ' ἰέναι, καὶ ἄγειν ἱρήρας (ταίρους.

Altera verò ante thronos extendebat mensas
 Argenteas, eisque imponebat aurea canistra:
 Tertia autem cratere surve vinum miscebat:
 Dulce in argenteo, distribuebatque aurea pocula;
 Quarta verò aquam ferebat, & succendebat ignem
 Multum sub tripode magno; calefiebat autem aqua.
 Cæterum postquam calefacta esset aqua in splendido ahenò,
 In balneum me inductum lavabat ex tripode magno,
 Suaviter fusa aqua per caputque & humeros,
 Donec mihi defatigationem animum-rodentem exemisset membris.
 At postquam lavasset & unxisset pingui oleo,
 Lenamque mihi pulchram induisset, atque tunicam;
 Collocavit me deinde introductum in throno argenteis-clavis-di-
 Pulchro, fabrefacto; scabellum verò sub pedibus erat. (stincto,
 Aquam autem ancilla gutturnio infundebat ferens
 Pulchro, aureo, super argenteo lebetes,
 Ad-lavandum; juxta verò politam extendit mensam,
 Victum autem veneranda proma apposuit ferens,
 Ferculis multis appositis, largis de presentibus.
 Edere verò jubebat: meo autem non placebat animo;
 Sed sedebam alia-cogitans, mala autem imaginabatur animus.
 Circe verò ut animadvertit me sedentem, neque ad cibum
 Manus porrigentem, gravem autem me dolorem habentem,
 Prope altans verba alata dixit;

„ Quid sic, Ulysses, sedes similis muto,
 „ Animum rodens? cibum autem non attingis, neque potum?
 „ Certe aliquem dolum alium suspicaris: neque te oportet
 „ Timere; jam enim tibi è-contra-juravi firmum juramentum.
 Sic dixit: at ego ipsam respondens allocutus sum;
 „ O Circe, quis enim vir, qui æquus fuerit,
 „ Prius sustinuerit gustare cibum atque potum,
 „ Quam redemerit socios & oculis viderit?
 „ Sed si revera ex-animo bibere, edereque jubes,
 „ Libera; ut oculis videam dilectos socios.
 Sic dixi: Circe autem ex sedibus ivit,
 Virgam tenens in manu; foresque aperuit hæræ,
 Exegitque porcis similes novemvibus.

Illi quidem deinde stabant ex-adverso: illa verò per eos
 Obiens adungebat unicuique medicamen aliud. (duxerat
 Eorum autem è membris quidem pili defluebant, quos ante pro-
 Medicamen perniciosum, quod ipsis dederat veneranda Circe;
 Viri autem statim facti-sunt juniores, quam antea fuerant,
 Et multo pulchriores & majores aspectu.
 Agnoverunt verò me illi, hæseruntque in manibus unusquisque.
 Omnibus autem dulcis subortus est luctus; circumque domus
 Horrendum resonabat; dea verò miserabatur & ipsa.
 Prope autem me stans allocuta est nobilissima dearum;
 „ Générose Lærtiade, solers Ulysses,
 „ Vade hunc ad navem celerem & lictus maris:
 „ Navem quidem omnium-primum subducite ad lictus,
 „ Possessiones verò in speluncis deponite, armaque omnia:
 „ Ipse autem statim revertere, & adduc dilectos socios.

- "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐκπαίδετο θυμὸς ἀγῆνωρ·
 ἦν δ' εἶναι ἐπὶ νῆα βοῶν καὶ εἶνα θαλάσσης.
 Εὐρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ βοῶ ἱρήρας ἑταίρους
 Οἴκτ' ἰλοφωμένους, θαλαρδὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
 410 Ὡς δ' ἔταν ὕψικυλοι πόρτιες περὶ βοῦς ἀγελαίας
 Ἐλθεύσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσσονται,
 Πῶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἑκαντία· οὐδέ τι σηκοὶ
 Ἰσχυεῖ, ἀλλ' ἀδινδὺν μυκόμεναι ἀμφιβόουσι
 Μητέρας· ὥς ἐμὲ καίνοι, ἐπεὶ ἴδον ἰφθαλμοῖσι,
 425 Δακρυέοντες ἔχοντο· δάκρυα δ' ἔρα σφίσι θυμὸς
 "Ὡς ἔμεν, ὥς εἰ πατρίδ' ἰκοίετο καὶ πόλιν αὐτῶν
 Τρηχέης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτρέφον, ἥδ' ἀγέοντο·
 Καὶ μ' ἰλοφωμένοι ἔπειτα πτερύοντα προσήδυν·
 Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διωτράφει, ὥς ἰχάρημεν.
 430 Ὡς εἶτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικομένη πατρίδα γαίαν·
 Ἄλλ' ἄγε, τῶν ἑλλων ἐτάρων καταλάζον ὕλειρον.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἰὺδ' ἀπείσφην μαλακῶν ἐπέεσσιν·
 Νῆα μὲν ἄρ' ἀπικραῖτον ἱρύσσομεν ἱππεύονδε,
 Κτήματα τ' ἐν σπῆσσι παλάσσομεν, ὕπλα τε πάντα·
 435 Αὐτοὶ δ' ἐστίνοντο ἱμοὶ ἅμα πάντες ὑπεσθαι,
 Ὅφρα ἴδῃ ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
 Πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηγετανδὸν γὰρ ἔχουσιν.
 "Ὡς ἰφάμεν· εἰ δ' ὦκα ἱμοῖς ἐπέεσσιν ἐπίοντο·
 Εὐρύλοχος δέ μοι οἷος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους,
 440 Καὶ σφειας φωνήσας, ὕπασα πτερύοντα προσήδα·
 Ἄ δειλοὶ, πῶς ἔμεν; τί κακῶν ἱμεῖρετε τούτων,
 Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἥ κεν ἅπαντας
 Ξεσθῇ, ἥδ' ἀνέους ποιήσεται, ἥδ' ἀλόντας·
 Οἳ κέν οἱ μάλα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνέγκη.
 445 Ἦσπερ Κούκλωφ ἔρε', ὅτε οἱ μέσσηλον ἵκοντο
 Ἠμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θεοσὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
 Τούτου γὰρ καὶ κείνοι ἀπαστάλῃσιν ὕλοντο.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγνωγε μετὰ φρεσὶ μετμήριξ,
 Σπασσάμενος ταυόηκας ἄρ' παχέος παρὰ μηροῦ,
 450 Τῇ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὐδάσδε πελάσσαι,
 Καὶ πηδ' περ ἴοντι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἑταῖροι
 Μαιλιχίους ἐπέεσσιν ἱρήνουν ἄλλοθεν ἄλλος·
 Διογενὲς, τοῦτον μὲν ἱάσσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
 Αὐτοῦ παρ νηὶ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
 455 Ἡμῖν δ' ἠγαμέμν' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.
 "Ὡς φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἥδ' ἐπὶ θαλάσσης.
 Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηὶ λείλειπτο,
 Ἄλλ' ἔπειτ'· ἔδδισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπὴν.
 Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ
 460 Ἐνδυκέως λεῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·
 Ἀμφὶ δ' ἔρα χλαίνας οὐλας βάλεν, ἥδ' ἐπὶ χιτῶνας·
 Δαιτυμένους δ' ἔρα πάντας ἱφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
 Οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φρέσσαντό τε πάντα,
 Κλαῖον δαδύρομενοι, περὶ δὲ ζοναχίζετο δῶμα.
 465 Ἡ δέ μιν ἔγχε' εἶσα προσήδα δία θεῶν·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Μηνέτι νῦν θαλαρδὸν γένον ἔρυντε· οἶδα καὶ αὐτῇ

Sic dixit : at mihi persuasus est animus generosus :
 Perrexi autem ire ad navem celerem & litus maris.
 Inveni deinde apud navem celerem dilectos socios,
 Miserabiliter lugentes, uberes lachrymas profundentes.
 Ut verò cum villaticæ vitulæ circum vaccas armentales
 Profectas ad mandram, postquam herbæ se-saturaverint,
 Omnes simul vitalantur adverſe ; neque amplius stabula
 Detinent, sed crebro mugientes circum-currunt
 Matres : sic *circum* me illi, postquam viderunt oculis,
 Lachrymabundi fusi sunt ; visusque est etiam ipsorum animus
 Ita esse, ac si in patriam venissent & urbem suam
 Asperge Ithacæ, ubi & nutriti, atque nati sunt :
 Et me, lugentes verbis alatis allocuti sunt ;

„ Tibi quidem reverso, Jovis alumne, sic gratulamur,
 „ Ac si in Ithacam venissemus patriam terram :
 „ Sed age, cæterorum sociorum narra interitum.
 Sic dixerunt : ast ego allocutus sum blandis verbis ;
 „ Navem quidem omnium-primum subducamus in litus,
 „ Possessionesque in speluncis deponamus, armaque omnia :
 „ Vos autem properate me una omnes sequi ;
 „ Ut videatis socios sacris in ædibus Circes,
 „ Bibentes & comedentes : ætatem enim habent.
 Sic dixi : illi autem celeriter meis verbis paruerunt :
 Eurylochus verò solus mihi detinebat omnes socios,
 Et ipsos allocutus verba alata dixit ;

„ Ah miseri, quò imus ? quid mali appetitis ista,
 „ Circes ad sedes ut descendatis ? quæ omnes
 „ Aut sues, aut lupos reddat, aut leones ;
 „ Qui ei magnam domum custodiamus etiam necessitate.
 „ Sicut Cyclops fecit, quando ei ad caulam venerunt
 „ Nostri socii, unaque hic videt comitatus est Ulysses :
 „ Hujus enim etiam illi recordiâ perierunt.

Sic dixit : at ego in mente cogitavi,
 Stricto gladio longo, crasso à timore,
 Illo ei abscissum caput ad solum dejicere,
 Etiam si consanguinitate mihi proximo, sed me foeci
 Mollibus verbis retinebant aliunde alius ;
 „ Jovis-alumne, hunc quidem sinemus, si tu jubes,
 „ Hic apud navem manere, & navem custodire :
 „ Nobis autem *dux tu* esto sacra ad domum Circes.
 Sic locuti, à nave ascendebant atque mari.

Neque quidem Eurylochus cavum apud navem relictus est,
 Sed sequebatur ; veritus est enim meas atroces minas.
 Interea verò cæteros socios in ædibus Circe
 Studiose lavitque, & unxit pingui oleo ;
 Circumque deinde lænas pulchras induit atque tunicas :
 Epulantes autem omnes invenimus in ædibus.

Hi verò postquam invicem conspexerunt, reputaruntque omnia,
 Flebant lugentes ; circum autem gemiscebant domus.

At prope me stans allocuta est nobilissima dearum ;

„ Generosæ Lærtiade, solem Ulysses,
 „ Ne amplius, nunc ubi es, istum excitetis : novi etiam ipsa

- Ἦμιν ὅς ἐν πάντων πάθος ἔλγχεσσι γινώσκοντες,
 Ἦδ' ὅς ἀνέρες ἄνδρες ἐδηλήσαντες ἐπὶ χέρσῳ.
 460 Ἀλλ' ἔγωγε, ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
 Εἰσέκων αὐτίς θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
 Οἷον ὅτε πρῶτον ἐλαίπετε πατρίδα γαίαν
 Τρηχέης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελές καὶ ἔδυμοι,
 Ἀδὺν ἄλγος χαλεπὴς μνηστῆρας· οὐδέ ποθ' ὄμνῃ.
 465 Θυμὸν ἐν εὐφροσύνῃ, ἵππειά μάλ' ἀποπείθεο.
 ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεκείβετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ἦνθα μὲν ἡμῶτα πάντα τέλασφόρον εἰς Ἰνιάκων
 ἦμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἕσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ β' Ἰνιάκων ἦν, περὶ δ' ἑταρῶν ἦσαν,
 470 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμῶτα μακρὰ τέλεισθαι,
 Καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφην ἱρήρες ἱταῖροι·
 Δαιμόνι, ἡδὴ νῦν μνηστῆρας πατρίδος κίης,
 Εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σωθῆναι, καὶ ἰκέσθαι.
 Οἶκον ἐς ὑψέροφον, καὶ εἴην ἐς πατρίδα γαίαν.
 475 ὣς ἔφην· αὐτὰρ ἔμοιγε ἐπεκείβετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ὣς τότε μὲν πρῶτον ἡμῶν ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἦμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἕσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 Ἦμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κλέφας ἦλθεν.
 Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα κλισίῃσιν.
 480 Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλίδος εὐχῆς,
 Γούνων ἑλλυτάνυσσα, θεὰ δέ μευ ἔκλινον αὐδῆς·
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδην·
 ὦ Κίρκη, τέλεισόν μοι ὑπέρχουσιν, ἦν περ ὑπέρης,
 Οἴκαδε παμφέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἕσσεται ἡδὴ,
 485 Ἦδ' ἔκλινον ἱτάρων, εἴ μευ φθινέθουσι φίλων κῆρ,
 Ἀμφ' ἔμ' ἰδυόμενοι, ὅτε που εὖγε εὖρεσι γένωμαι.
 ὣς ἔφάμην· ἡ δ' αὖτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶν·
 Διὶ γένεθ' ἀπερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Μηνέτι νῦν ἀκοντάς ἐμ' ἐνὶ μνήστῃσι· εἴα.
 490 Ἀλλ' ἔκλινον χερὶ πρῶτον ὁδὸν τέλεισαι, καὶ ἰκέσθαι
 Εἰς Ἀῖδα δόμους καὶ ἑταιρῆς Περσεφονείης,
 Ψυχῇ χρητομένους Θηβαίου Τειρεσίαιο,
 Μάντιος ἄλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπροσθεν εἰσι·
 Τῷ καὶ τεινεῖσθαι νόον πόρε Περσεφονεία,
 495 Οἷον πεπνύσθαι· τοὶ δὲ, σιωπῇ ἀίσουσιν.
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατακλίσθη φίλον ἦτορ·
 Κλαῖον δ' ἐν λυχέσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
 Ἦνελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρεν φῶς ἡέλιον.
 Αὐτὰρ ἱκέτ' ἐκλινὼν τε κυλινδόμενός τε κατέστην,
 500 Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ὦ Κίρκη, τίς γὰρ τούτῃν ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
 Εἰς Ἀῖδος δ' οὐκ ἔστιν ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.
 ὣς ἔφάμην· ἡ δ' αὖτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶν·
 Διὶ γένεθ' ἀπερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 505 Μὴ τί τοι ἡγεμόνος γε ποδὶ παρὰ νηὶ μελίσθην·
 Ἴσθ' ὅτε σῆσας, ἀνὰ δ' ἰσθίον λευκὰ πετάσσας,
 Ἦσθαι· τὴν δέ κ' εἰ τοι πεισὴ Βαριάς φέροισιν.
 Ἀλλ' ὅπῃ ἐν δὴ νηὶ δι' ἀμεινύλο παρῆες,
 Ἦν' ἀκτὴ τε λείχεται καὶ ἔλγχεσσι Περσεφονείης.

„ Et quot in ponto passi-estis dolores piscose,
 „ Et quot hostiles viri damna-intulerunt in terrâ.
 „ Sed agite, comedite cibum, & bibite vinum,
 „ Donec rursus animum intra præcordia receperitis,
 „ Qualẽm *babuistis*, quando primum relinquebatis patriam terram
 „ Asperæ Ithacæ: nunc verò imbecilles & abjecti *estis*,
 „ Semper erroris duri recordati; neque anquam vobis
 „ Animus in lætitia *est*, quippe valde multa passi-estis.
 Sic dixit: nobis autem continuo persuasus est animus generosus.
 Illic quidem diebus omnibus integrum in annum
 Sedebamus, epulantes carnes copiosas, & vinum dulce:
 Sed quando jam annus erat, & circumverterant horæ,
 Mensibus exeuntibus, diesque longi circumacti sunt;
 Utique nunc me evocato dixerunt dilecti socii;
 „ Infelix, jam nunc memor-esto patriæ terræ,
 „ Si tibi fatale est servari, & pervenire
 „ Domum in excelsam, & tuam in patriam terram.
 Sic dixerunt: at mihi persuasus est animus generosus.
 Sic tum quidem toto die ad solis occasum
 Sedebamus, epulantes carnes copiosas & vinum dulce:
 Quando verò sol occidit, & tenebræ supervenerunt,
 Illi quidem decubuerunt per aedes obscuras.
 At ego Circes consensu perpulchro lecto,
 Ad-genua supplex-rogavi; dea verò meam audivit vocem;
 Et ipsam compellans verba alata dixi;
 „ O Circe, perforce mihi promissum, quod scilicet pollicita-eris,
 „ Domum *te me* missuram; animus nempe mihi impellitur jam,
 „ Et cæterorum sociorum, qui mihi macerant charum cor,
 „ Circa me lugentes; quandocumque tu seorsum abis.
 Sic dixi: continuo verò respondebat nobilissima dearum;
 „ Generose Lærtiade, solers Ulysses,
 „ Ne amplius nunc inviti mea manete in domo:
 „ Sed aliam oportet primum viam perficere, & pervenire
 „ In Plutonis domos, & formidabilis Proserpinæ,
 „ Animam consulturos Thebani Tireisie,
 „ Vatis cæci, cujus utique mens integra est;
 „ Cui etiam mortuo mentem præbuit Proserpina,
 „ Solus ut-sapiat; reliqui verò, umbræ circumvolitant.
 Sic dixit: at mihi contractum est charum cor:
 Flebam autem in lecto desidens, neque omnino animus
 Volebat amplius vivere, & videre lumen solis.
 Cæterum postquam flendoque volutandoque satiatum-fueram,
 Tum verò deinceps ipsam verbis respondens allocutus sum;
 „ O Circe, quisnam enim hujus itineris dux-erit?
 „ Ad Orcum autem nondum quisquam pervenit nave nigra.
 Sic dixi: continuo verò respondebat nobilissima dearum;
 „ Generose Lærtiade, solers Ulysses,
 „ Minime tibi ducis desiderium apud navem curæ-sit:
 „ Malo autem erecto, velisque albis expansis,
 „ Sede; illam verò tibi flatus Boreæ ferat.
 „ Sed cum jam nave per Oceanum trajeceris,
 „ Ubi litusque humile & luci Proserpinæ.

- 510 Μακραί τ' αἰγίραι, καὶ ἱταὶ ὠλεσίκαρποι·
 Νῆα μὲν αὐτῷ κίλσαι ἐπ' ὀκεανῷ βαθυδίνῃ,
 Αὐτὸς δ' εἰς Ἀΐδην ἰέναι δέμον ἐθέοντα.
 Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχίρонта Πυριφλογέδων τε βένουσι,
 Κόκυντός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ἕδατος ἐσιν ἀποβῶν·
- 515 Πέτραν τε, ζύνσεις τε δύο ποταμῶν ἱριδοῦπων.
 Ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρας, χαίμαθ' αἰς πύλας, ὡς σε καλεῶν,
 Βίβρον δρόξαι ὕδον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
 Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,
 Πρῶτα μελικρήτη, μετέπειτα δὲ ἡδὲ δίνῃ,
- 520 Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἕλφιντα λευκὰ παλύνειν.
 Πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκῶν ἀμνηνὰ κέρηνα,
 Ἑλάν εἰς Ἰάκην, εἶραυ βοῦν, ἦτις ἄριση,
 Ῥέξειν ἐν μεγάρῳσι, πύρην τ' ἐμπλησέμεν ἐστλῶν.
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν εἶν ἱερυνέμεν εἶν.
- 525 Παιμμελῆαν, ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑματέρῳσι.
 Αὐτὰρ ἐπὶν εὐχῆσι λίην κλυτὰ ἔνεα νεκῶν,
 Ἔνθ' εἶν ἄρουρον ῥέξιν, ἐλάν τε μέλαιναν,
 Εἰς Ἑρεβος εἰσέψας, αὐτὸς δ' ἀπονέσφι τραπέσας,
 Ἰμμενας ποταμοῖο ῥοάν· ἔνθα δὲ πολλὰ
- 530 Ψυχὰς ἱλεύσονται νεκῶν κατετρίνειων.
 Δὴ τότ' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύναι καὶ ἀνῆξει
 Μῆλα, τὰ δὲ κατέκλυτ' ἐσφαγμένα νηλεὲς χαλκῷ,
 Δαίπντας κατακῆαι· ἐπεύξεσθαι δὲ θεοῖσιν,
 Ἰφίμην τ' Αἶδην καὶ ἱππιῶν Περσεφονείη.
- 535 Αὐτὸς δὲ ἕξφορ ἐξδ' ἱρυστάμενος παρὰ μηροῦ
 ἦσθαι, μηδὲ ἱὼν νεκῶν ἀμνηνὰ κέρηνα
 Αἵματες ἄσσειν ἦεν, πρὶν Τειρεσίῳ πυθέσθαι.
 Ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἱλεύσεται, ὕρχαμε λαῶν,
 Ὅς κέν τοι εἴησιον ὅδον καὶ μέτρα καλεῖσθαι,
- 540 Νέσον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἱλεύσεται ἰχθυόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠῶς.
 Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἔσσειν·
 Αὐτὴ δ' ἀργύρεον φῆρος μέγα ἔννυτο Νύμφη
 Λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱεῦσι,
- 545 Καλὴν, χρυσεῖαν· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
 Αὐτὰρ ἑὺθ' διὰ δώματ' ἰὼν ὠτρυνον ἱταίρους,
 Μελιχχοῖς ἐπέσσι παρασάδον ἕνδρα ἕκασον·
 Μνηέτι νῦν εὐδοντες ἀνταῖτε γλυκὺν ὕπνον·
 Ἀλλ' ὅρμεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πόντια Κίρκη.
- 550 Ὡς ἔφασκεν· τοῖσιν δ' ἐκπέφλετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν παρ' ἀπήμονας ἦγον ἱταίρους·
 Ἐλπίων δὲ τις ἔσκε νεώτατος, οὐδέ τι λίην
 Ἀλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρὸς,
 Ὅς μοι ἔντυθ' ἐτάρων, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
- 555 Ψύχας ἱαίρων κατελέξατο οἰνοβαρίων·
 Κυνυμένων δ' ἐτάρων ὕμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας,
 Ἐξαπνίης ἀνδρῶσι, καὶ ἱκλάετο φρεσὶν ἦσιν
 Ἀψοῖον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·
 Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγους πῖσιν· ἐν δὲ οἱ αὐχλὴν
- 560 Ἀσπυγέων ἰάγη, ψυχὴ δ' ἐκδόσθε κατῆλθεν.
 Ἐρχομένοιαι δὲ τοῖσιν ἑὺθ' μετὰ μῦθον ἔειπον·

29 Excelsaeque populi, & salices fructum-pendentes:
 30 Navem quidem illuc appelle in Oceano profundo-vorticibus,
 31 Ipse autem in Phatonis eas domum squalidam.
 32 Ibi quidem in Acherontem Pyriphlegethonque fluunt,
 33 Cocytusque, qui scilicet Stygis aquae est rivus;
 34 Rupeque est, & concursus duorum fluminum sonorumum,
 35 Illic autem deinde, heros, admotus prope, ut te jubes,
 36 Fossam sodo magnitudine cabitalem quasquaversum:
 37 Circa illam autem libanem funde omnibus mortuis,
 38 Primum mists, deinde vero dacti vino,
 39 Tertium itidem aqua; farinamque albam insperge.
 40 Valde vero precare manibus inania capita, totius,
 41 Ubi-veneris in Ithoam, sterilem vaccam, quaecunque optima,
 42 Sacrificaturum in aedibus, pyramque impleturum rebus bonis.
 43 Tiresias vero separatim arietem sacrificaturum soli.
 44 Procius-nigrum, qui inter oves excellat vestras.
 45 Caeterum postquam precibus oraveris inclitas gentes mortuo-
 46 Ibi ovem marem sacrificas, foetivamque nigram, (nam,
 47 Ad Erebum venies; ipse vero seorsum averfus-sis,
 48 Contendens ad fluvii fluentia: ibi vero multas
 49 Animas accedent mortuorum defunctorum.
 50 Tum vero deinde socios hortare & jube
 51 Pecudes, quae jam jaceant mactatae sevo ferro,
 52 Excoriatas comburere; votaue facere diis,
 53 Praepotentique Phaton, & formidabili Proserpinae.
 54 Ipse autem gladio acuto stricto à femore
 55 Sede, neque sine manibus inania capita
 56 Ad sanguinem prope accedere, antequam Tiresiam sciscitatus-
 57 Ibi tibi statim vates adveniet, dux populorum, (fucriis.
 58 Qui tibi dicat iter & mensuras viae,
 59 Reditumque, ut per pontum proficiscaris piscosum.
 60 Sic dixit: statim autem aureo-folio venit aurora.
 61 Mihi vero lenamque, tunicamque, vestimenta induit:
 62 Ipsa autem candidam togam ingentem induit Nymphis
 63 Tenuem & venustam, zonamque circumposuit humbis
 64 Pulchram, auream; capitiue imposuit calyptram.
 65 At ego per domum profectus hortabar socios,
 66 Mollibus verbis astans virum unumquemque;
 67 Ne amplius nunc dormientes carpite dulcem somnum;
 68 Sed eamus: jam enim me monuit veneranda Circe.
 69 Sic dixi: illis vero persuasus est animus generosus.
 70 Neque quidem vel illinc incolumes abduxi socios:
 71 Elpenor nempe quidam erat minimus-natu, neque valde
 72 Fortis in bello, neque mente sua aptus,
 73 Qui mihi seorsum à sociis, sacris in aedibus Circes,
 74 Refrigerii cupiens decubuit vino-gravatus:
 75 Moventium autem sociorum tumultu & strepitu audito,
 76 Repente experrexit, & oblitus est mente sua
 77 Retrosum descendere, profectus ad scalam longam;
 78 Sed recta de recto decidit: ei autem cervix
 79 Ex articulari fracta est: anima vero ad orcum descendit.
 80 Venientibus autem illis ego sermonem dixi,

- Φάσθε νύ που οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 ἔρχεσθ'· ἄλλῃν δ' ἡμῖν ὀδὸν τεκμήρετο Κίρκη
 Εἰς Αἶδαο δέμους καὶ Ἰπαινῆς Παρσεφονείης,
 565 Ψυχὰς χηρομένους Θηβαίου Τειρεσίαιο.
 ὣς ἰφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάνθη φίλον ἦτορ·
 ἔξδεμνοι δὲ καταυθὶ γόνυ, τίλλοντό τε χεῖρας.
 Ἄλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἔγινετο μυρομένοισιν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα βούην καὶ θῖνα θαλάσσης
 570 ἦσιμον ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χεῖντες,
 τόφρα δ' ἔρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
 Ἀρνεῖν κατέβησεν ὄϊν, θῆλιν τε μέλαιναν,
 ῥεῖα παρελθούσα· τίς αὖ βῆδν οἶα ἰδέλοντα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδουτ', ἢ ἐνθ', ἢ ἐνθα κίοντα;

Ο Δ Τ Σ Σ Β Γ Α Σ Ὅ Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Α
 Ρ Α Υ Σ Ω Δ Γ Α Σ

Ἐπίθεσις.

- Ἀ Παγγύλλαι, πῶς κατὰ Κίρκης ἑταλὰς εἰς αἶδου κατήλθε·
 καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου, τοῦ μάντιος, περὶ τῆς ἑαυτοῦ
 καὶ τῶν ἄλλων εὐτηρίας· καὶ ὡς τοὺς ἥρως καὶ τὰς ἡμεῖδας
 εἶδεν ἐν αἶδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἐς Ἴλιον εὐερετουσάντων
 ἐνίους, καὶ τῶν ἐν αἶδου κολαζομένων τίνες.

Λάμβδα δ' ἐν Αἶδου ψυχαῖς ἐνετύγχαν' Ὀδυσσεύς.

- Ἀ Ττάρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλομεν, ἥδ' ἐθάλασσκον,
 Νῆα μὲν ἄρ' πάμπρωτον ἱρύσσαμεν εἰς ἄλλα δῖαν·
 Ἐν δ' ἰζὼν τιθέμεσθα καὶ ἱζία νηὶ μελαίνῃ·
 Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἰβήσαμεν, ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
 5 Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χεῖντες.
 Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νύδς κυανοπώριον
 Ἴαμενον οὖρον ἴει πλησίον, ἰσάδην ἑταῖρον,
 Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ βεδς, αὐδήεσσα.
 Ἡμεῖς δ' ὄπλα ἔλασκα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
 10 Ἡμεῖα τὴν δ' ἔνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθονεν.
 Τῆς δὲ πανημερίας τέταθ' ἱζία ποντοπορούσης,
 Δύσετέ τ' ἥελιος, σκιδωντέ τε πᾶσαι ἀγυαί.
 Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἴκανε βαθυῤῥέου Ὀκαιοῖο·
 Ἐνθα δὲ Κυμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
 15 Ἠέρι καὶ νοφέλῃ κευαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς
 ἥελιος Φαίδων ἐπιδέρμεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐδ' ἥκετ' ἂν εἰσέλθοι πρὸς οὐρανὸν ἀσεβέντα,
 Οὐδ' ὅταν αἶψ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται·
 Ἄλλ' ἐπὶ νύξ' ὅλαθ' ἐτάταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 20 Νῆα μὲν ἐνθ' ἰλόντες ἐκείσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
 εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὐτοὶ παρὰ ῥέον Ὀκαιοῖο
 ἦσιμον, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
 Ἐνθ' ἱερῆα μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχος τε,
 Εἰχον· ἐγὼ δ' ἔορ' ἐξὺ ἱρυσάμενος παρὰ μηροῦ,
 25 Βάβρον ὄρυφα, ὅσον τε πυγούσιον, ἐνθα καὶ ἐνθα·
 Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χροῖς χόροισιν πᾶσιν νεκέεσιν,

πρῶτα

„ Existimatis jam fortassis domum, charam ad patriam terram
 „ Profecturos: aliud verò nobis iter designavit Circe
 „ Ad Plutonis domum, & formidabilis Proserpinæ,
 „ Animam consulturos Thebani Tiresiæ.
 Sic dixi: illis verò contractum est charum cor.
 Desidentes autem illic flebant, vellebantque capillos:
 Sed neque ullus profectus fiebat lugentibus.
 At quando jam ad navem celerem & litus maris
 Ibamus tristes, uberes lachrymas profundentes;
 Interea utique vadens Circe ad navem nigram,
 Masculam alligavit ovem, foeminamque nigram,
 Facile clam-prætergressa: quis deum nolentem
 Oculis viderit, aut huc, aut illuc profectum?

O D Y S S E Æ HOMERII XL LIBRI

Argumentum.

E Narrat quomodo ad Circes mandata ad inferos descenderit:
 & quo pacto audiverit Tiresiam vatem de sua & cæterorum
 fortuna. Et ut Heroas & Heroidas viderit apud inferos, &
 matrem, & eorum qui ad Ilium militarunt, nonnullos: & eorum
 qui apud inferos puniuntur.

A. Apud Orcum animas convenit Ulysses.

CÆterum postquam ad navem venissemus & mare,
 Navem quidem omnium-primum deduximus in mare vastum;
 Malumque imposuimus & vela navi nigrae:
 Pecudes autem sumptas induximus; ipsique deinde
 Ingrediebamur dolentes, uberes lachrymas profundentes.
 Nobis verò dein pone navem cæruleam-prorâ
 Secundum ventum immisit, implentem-velum, bonum socium,
 Circe comas-pulchra, veneranda dea, vocalis.
 Nos autem armis singulis ordinatis per navem
 Sedebamus, hanc verò ventusque, gubernatorque dirigebat.
 Hujus autem totâ-die extendebantur vela per-pontum vadentis;
 Occiditque sol, obumbrabanturque omnes viæ.
 Illa verò ad fines pervenit profundi Oceani:
 Ibi autem Cimmeriorum erat virorum populusque civitasque,
 Caligine & nebulâ tecti: neque unquam eos
 Sol lucidus aspicit radiis,
 Neque cum vadat ad cælum stelliferum,
 Neque cum rursus in terram de cælo vertatur;
 Sed nox perniciofa offunditur miseris mortalibus.
 Navem quidem illuc profecti subduximus; pecudes autem
 Exprompsimus; ipsique deinde propter fluentem Oceani
 Ivimus, donec in locum pervenissemus, quem monuerat Circe.
 Hic victimas quidem Perimedes Eurylochusque
 Tenebant; ego verò gladio extracto à femore
 Fossam fodi, magnitudine cubitalem quaquaversus;
 Circa eam autem libamina omnibus manibus,

- Πρώτη μελικρήνη, μετέπειτα δὲ ἡδὲ δύνῃ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἔλφεται λευκὰ κάλυτον·
Πολλὰ δὲ γουνοῦμην νεκύων ἀμνητὰ κάρηνα,
20 Ἐλδὼν εἰς Ἰθάκην, σείραν βοῦν, ἥτις ἄριση.
Ῥάξιν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἱσθλῶν·
Τειρασίη δ' ἀπάνευθεν δὴν ἱερυσέμεν οἶον
Παμμέλαν', ὅς μῆλοις μεταπρέπει ἡμετέροισι.
Ταὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσαι λιτῆσί τε, ἔδνα νεκρῶν,
25 Ἐλλισάμεν, τὰ δὲ μῆλα λαβδὼν ἀπεδειροτόμησα
Ἔς βόθρον, ῥέε δ' αἶμα καλαινεφέες· αἱ δ' ἀγέροντο
Ψυχὰι ὧν ἔξ' Ἑρέβους νεκύων κατατεννευῶτων,
Νύμφαι τ', ἡἴθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
Παρθενικαί τ' ἀταλαί, νιοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
30 Πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείρουν,
Ἄσπερος ἀσπίδατο, βεβρωμένα τεύχε' ἔχοντες,
Οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἱφείτων ἑλλοθεν ἕλλες,
Θεσπεσίη λαχῇ· ἱμὲρ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.
Δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
35 Μῆλα, τὰ θὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεὲς χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆσαι, ἐκτύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφιδίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἱπαινῇ Περσεφονείῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος δέξδ' ἱρυσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἥμην, οὐδ' εἶων νεκύων ἀμνητὰ κάρηνα
40 Αἶματος ἄσπον ἵμαν, πρὶν Τειρασίῳ πυθέσθαι.
Πρῶτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἐταίρου·
Οὐ γὰρ πῦρ ἐτέβαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης καταλείπομεν ἡμεῖς
Ἀελαῦσον καὶ Ἰθάκτον· ἐκεῖ πέτος ἕλλος ἔπαιγε.
45 Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἐλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζῆφον ἡερδεντα;
Ἐφθης περὶ δὲ ἰδὼν, ἦ ἐγὼ σὺν νῆϊ μελαίνῃ;
Ὡς ἰθάμην· ὃ δὲ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ·
50 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἄσέ με δαίμονος αἶσα κακῇ, καὶ ἀδῆσφατος οἶνος
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
Ἀψορβὸν καταβῆναι, ἰδὼν ἐς κλίσμακα μακρὴν,
Ἄλλὰ καταπτικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δὲ μοι αὐχλὴν
55 Ἀσραγάλων ἰάγη, ψυχὴ δ' ἠΐδῃσδε κατήλθε.
Νῦν δέ σέ τῶν ὑπιδεν γουναῶμαι, οὐ παρεδντων,
Πρὸς τ' ἀλόχου, καὶ πατρὸς, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἰδὼντα,
Τηλεμάχου δ', ὃν μούνοιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
Οἶδα γὰρ, ὡς ἐνδένδε κιδὼν δόμου ἐξ' Αἴδαο,
60 Νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·
Ἐνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
Μή μ' ἑκλαῦσον, ἄδακτον, ἰδὼν ὑπιδεν καταλείπειν,
Νεσφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
Ἄλλὰ με κακκῆσαι σὺν τεύχεσιν, ἄστα μοι ἐσιν,
65 Σῆμά τέ μοι χεῖραι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
Ἄνδρες δυσήνοιο, καὶ ἱσσομένοισι πυθέσθαι·
Ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἱερτμδν,
Τῷ καὶ ζῶδες ἔρυσσον, ἰὼν μετ' ἱμοῖς ἐτάροισιν.

Primum mulso, postea verò dulci vino,
 Tertio demum aquâ; farinamque albam inspergebam.
 Multum autem supplicabam manium inanibus capitibus, *votans*,
 Reversum in Ithacam, sterilem bovem, quæcumque optima,
 Sacrificaturum me in ædibus, pyramque impleturum bonis;
 Tiresiæ verò seorsum ovem sacrificaturum soli
 Totum-nigrum, qui inter pecudes excellat nostras.
 Hos verò postquam votis precibusque, gentes mortuorum,
 Precatus sum; pecudes utique prehensas jugulavi
 Super fossam, fluebat autem sanguis ater; congregabantur verò
 Animæ ex Erebo manium defunctorum,
 Sponsæque, coelibesque, & multa passi senes,
 Virgunculeque tenellæ, recenti-luctu-affectum animum habentes;
 Multi quoque vulnerati æratis hastis,
 Viri in-bello-occisi, cruentata arma habentes,
 Qui multi circa fossam obambulabant aliunde alius,
 Immenso clamore: me verò pallidus timor cepit.
 Tum verò deinde socios adhortatus iussi,
 Pecudes, quæ jam jacebant mactatæ sævo ferro
 Excoriatis adolere, & vota-facere diis,
 Fortique Plutoni, & horrendæ Proserpinæ.
 At ego gladio acuto stricto à femore
 Sedebam, neque sinebam manium inania capita
 Ad-sanguinem prope accedere; priusquam Tiresiam sciscitatus.
 Prima verò anima Elpenoris venit socii: *(cessa)*
 Nondum enim sepultus erat sub terrâ spatiosa:
 Cadaver enim in ædibus Circes reliqueramus nos
 Indefletum & insepultum, quoniam labor alius urgebat.
 Illum quidem ego flevi conspicatus, miseratusque sum animo,
 Et ipsum allocutus verba alata dixi:
 „ Elpenor, quo-pacto venisti sub caliginem obscuram?
 „ Prius-venisti, pedes cum-fueris, quam ego cum navi nigrâ?
 Sic dixi: ille verò mihi plorans respondebat sermone;
 „ Generose Lærtiade, consiliis-abundans Ulysses,
 „ Læsit me dæmonis fatum malum; & copiosum vinum:
 „ Circes autem in domo cubans non adverti,
 „ Retrosum ut-descenderem, profectus ad scalam longam,
 „ Sed recta de tecto decidi; mihique cervix
 „ Ex articulis fracta est: anima verò ad inferos descendit.
 „ Nunc verò te per eos qui pone-te-sunt, oro, non præsentem,
 „ Per uxoremque, & patrem, qui te nutrit, parvulus cum-esses,
 „ Telemachumque, quem unicum in ædibus reliquisti:
 „ Novi enim, quod hinc profectus ex domo Plutonis,
 „ Insulam in Æream appelles fabrefactam navem:
 „ Ibi te deinde, rex, hortor recordari mei,
 „ Ne me indefletum, insepultum profectus pone relinquant,
 „ Digressus; neque tibi deorum indignatio fiam:
 „ Sed me combure cum armis, quæcumque mihi sint,
 „ Tumulumque mihi aggere cani in lictore maris,
 „ Viri infelices; etiam posteris audiendum:
 „ Hæc mihi perforce, figæque super sepulchrum remum,
 „ Quo etiam vivus remigabam, cum-esset apud meos socios.

- 80 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἰγὼ μὲν ἀμειβομένος προσέειπον·
 Ταῦτά ται, ὦ δύσηνε, τελευταίω τε καὶ ἔρξω.
 Νῦν μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένοις συγεροῖσιν
 ἡμεῖς ἰγὼ μὲν ἀνευθεὶν ἰφ' αἵματι φάσγανον ἴσχω·
 Εἰδωλον δ' ἐτέρωθεν ἱταίρου πέλλ' ἀγύρευεν.
 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς καταταβνυίης,
 85 Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγάλητορος Ἀντίκλεια,
 Τὴν ζῶν κατέλειπον, ἰδὼν εἰς Ἴλιον ἱρὴν.
 Τὴν μὲν ἰγὼ δάκρυα ἰδὼν, ἑλέσθαι τε θυμῷ·
 Ἀλλ' οὐδ' ὡς εἶον προτέρην, πυκινὸν περ ἀχάων,
 Αἵματος ἄσπον ἵμαν, πρὶν Τειρεσίῳ πυθέσθαι.
 90 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
 Χρῆστον σκῆπτρον ἔχων, ἑμὶ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν·
 Τίπτε αὐτ', ὦ δύσηνε, λιπὼν φάος ἡελίοιο,
 Ἠλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
 Ἀλλ' ἀποχάρξο βόθρου, ἀπισχε δὲ φάσγανον δέξθ',
 95 Αἵματος ὄφρα πῶ, καὶ τοι νημερτέα εἰπῶ.
 Ὡς φάτ'· ἰγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
 Κουλεῖ ἐγκατέπηξ'· ὃ δ' ἐπεί πῖεν αἷμα κελαινὸν,
 Καὶ τότε δῆ μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·
 Νέσον δίζηαι μέλιθδεα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 100 Τὸν δέ τοι ἀργαλέον ἦσσι θεός· οὐ γὰρ δῖω
 Λήσσειν ἔννοσίγαιον, ὃ τοι κῆτον ἔνθετο θυμῷ,
 Σκῶμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
 Ἀλλ' ἔτι μὲν γε καὶ ὡς, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε·
 Αἴκ' ἰδέσθης σὸν θυμὸν ἐρυκακτεῖν καὶ ἱταίρων,
 105 Ὅππότε δὴ πρῶτον πελάσσης εὐεργέα νῆα
 Θρινακίῃ νῆσω, προφυγὼν Ἰοιδεία πόντον·
 Βασκομένας δ' εὔρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα·
 Ἠελίου, δε πάντ' ἰφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·
 Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἰάας, νέσου τε μέθηαι,
 110 Καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε·
 Εἰ δέ κε σῖναι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 Νῆϊ τε, καὶ ἱτάροισ' αὐτὸς δ' εἴπωρ κεν ἀλύξῃς,
 Ὅψι κακῶς νείηαι, ὀλέσας ἔπο πάντας ἱταίρους,
 Νῆδος ἐκ' ἄλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πῆματι εἴκη,
 115 Ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βίωσαν κατέδουσιν,
 Μνώμενοι ἀντιθέην ἕλοχον, καὶ ἔδνα διδόντας·
 Ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βιάς ἀποτίσσειαι ἰλθὼν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖαι
 Κτείνῃς, ἥ δὲ δόλῳ, ἥ ἀμφαδὼν δέξῃ χαλκῷ,
 120 Ἐρχεσθαι δὴ πείτα, λαβὼν εὐήρες ἱετμὸν,
 Εἰσδύκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι βάλασσαν
 Ἄνδρες, οὐδέ σ' ἄλῃσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν·
 Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρμούς,
 Οὐδ' εὐήρ' ἱετμὰ, τέ τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται·
 125 Σῆμα δέ τοι ἱρὼ μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσσει·
 Ὅππότε κεν δῆ τοι συμβλήμενός ἄλλος ὀδύτης
 Φῆη ἀθηρηλοῖγδ' ἔχειν ἄνα Φαίδιμν ὤμῳ,
 Καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξας εὐήρες ἱετμὸν,
 Ρέξας ἱερὰ καλλὰ Ποσειδάωνι ἔνακτι,
 130 Ἀργεῖδν, ταῦτόν τε, σὺν τ' ἐπιβήτορα κέπρην,

Sic dixit: at ego ipsam respondens allocutus sum;
 Hæc tibi, ô infelix, perficiam & expediam.
 Nos quidem sic verbis alternantes trîstibus
 Sedebamus; ego quidem super sanguine gladium tenens;
 Simulachrum verò ex alterâ parte locii multa loquebatur.
 Supervenit autem anima matris defunctæ,
 Antolyci filia magnanimi Anticles,
 Quam vivam reliqui, profectus ad Ilium sacrum.
 Hanc quidem ego flevi conspiciens, miseratusque sum animo;
 Sed neque sic sinebam priorem, valde licet dolens,
 Ad sanguinem prope accedere, antequam Tiresiam sciscitatus
 Supervenit verò anima Thebæpi Tiresias, (cessam
 Aureum sceptrum tenens: me autem agnovit & allocuta est;
 Quid verò, ô infelix, relicto lumine solis,
 Venisti, ut videas umes & inamabilem locum?
 Verum recede à fossa; amoveque gladium acutum,
 Ut de sanguine bibam, & tibi vera dicam.
 Sic dixit: ego verò retrogressus gladium argenteis-clavis-distinctum
 Vagina infixi: at postquam bibisset sanguinem quigum,
 Tum sane deinceps me veritas alloquebatur vates eximius;
 Rediunt: queris dulcem, illustris Ulysses;
 Hunc verò tibi difficilem faciet deus: non enim pote
 Latiturum æ Neptunum, qui in te iram posuit animo,
 Iratus, quod ei filium charum excœcisti.
 Verum adhuc quidem & sic, mala licet patientes, pervenietis
 Si velis, tantum animum cohibere & sociorum, (titis
 Quando scilicet primum appuleris fabrefactam navem
 Trinacriam ad insulam, elapsus obscurum pontum:
 Pascensesque invenentis boves & pingues pecudes
 Solis, qui omnia videt & omnia audit.
 Has si quidem illæsas sinas, reditusque memor sis,
 Etiam adhuc in Ithacæ, mala licet patientes, perveneritis;
 Sin lædas, tum tibi prædico exitium.
 Navique & sodalibus: ipse verò etiam si effugeris,
 Serò male redibis, amissis omnibus foelis,
 Nave in alienâ; inveniesque mala domi,
 Viros superbos, qui tibi victum comedunt,
 Ambientes divinam uxorem, & munera dantes:
 Sed sans illorum injurias ulcisceris cum advenieris.
 Cæterum postquam procos in sedibus tuis
 Interfeceris, sive dolo, sive palam acuto ferro;
 Proficiscere deinde, sumpto fabrefacto remo,
 Donec ad illos perveneris, qui haud norunt mare
 Viri, neque sale conditum cibum comedunt;
 Neque sane hi norunt naves proras rubras habentes,
 Neque fabrefactos remos, qui utique alæ navium sunt.
 Signum verò tibi dicam valde manifestum, neque te latebit;
 Quando utique tibi obviam factus alius viator
 Dixerit æ ventilebrum habere super splendido humero,
 Tum sane terræ infixo fabrefacto remo,
 Factisque sacris eximile Neptuno regi,
 Ariete, iuroque, sumque marito verbe,

- Οἷμάδ' ἀποτείχαι, ἔρδαν δ' ἐπὶ δὲ ἐκπύρβας
 Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἄλλης αὐτῇ
 Ἀβληχεὶς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφυκ'
 135 Γάρ τοι ὑπὸ λυπαρῇ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 Ὀλβιοὶ ἔσσονται· τάδε τοι νημερτέα εἰρω.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Τειρεσίη, τὰ μὲν ἔρ που ἐπέλασσεν θεοὶ αὐταί.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτραπέως κατὰλαβον,
 140 Μῆτερς τῶνδ' ὅπως ψυχὴν καταταβεναιεύης·
 "Ἢ δ' ἀέεουσ' ἦσαι σχαδὺν αἵματος, οὐδ' ὃν υἱὸν
 Ἐγὼ ἐσάντα ἰδεῖν, οὐδ' ἐπρωτιμυθήσασθαι.
 Εἰπὲ, ἦναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοῖν τοῖον ἔόντα.
 "Ὡς ἰφάμην· ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 145 Ῥηϊδίον τοι ἔπος ἔρδω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θέσω·
 Ὅντις μὲν κεν ἔῃς νεκρῶν καταταβεναιεύων
 Αἵματος ἄσπον· ἔμεν, ἔδε τοι νημερτὲς ἐνὶ φρεσὶ.
 "Ὡς δέ κ' ἐπιφρονέεις, ἔλε τοι πάλιν εἰσιν ὑπίσταν.
 "Ὡς φάμεν, ψυχὴ μὲν ἔρθ' ἄμεινον Ἀΐδος εἴσω
 150 Τειρεσίαιε θάνατος, ἐκεῖ κατὰ ἔσσηται· ἔλεξεν.
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
 Ἥλθε, καὶ πῶς αἶμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
 Καὶ μ' ὀλοφύρομένη ἔπασσεν πτερύοντα προσηύδα·
 Τέκνον ἔμην, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζέφον ἡρόντα,
 155 Ζῶδες ἰών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωῶσιν ἑρᾶσθαι;
 Μίσσῃ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δαινὰ ῥέεθρα,
 Ὀκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὐκῶς ἐς περὶ ἔσαι,
 Πιεζοῦ δόντ', ἦν μὴ τις ἔχῃ εὐρυγέα νῆα.
 Ἢ νῦν δ' ἂν Τροίηθεν ἀλώμενος ἰνέειδ' ἰκάνεις
 160 Νῆϊ τε, καὶ ἱτάροισι, πολλὸν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
 Εἰς Ἰθάκην; οὐδ' εἶδες ἐντὶ μεγάροισι γυναῖκα;
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Μῆτερ ἔμῃ, χρεῖώ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαο,
 Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
 165 Οὐ γάρ πω σχαδὺν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμείβε
 Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶν ἔχων ἀλλάλημαι διζὺν,
 Ἐξ οὗ τὰ πρῶτισθ' ἐτόμην Ἀγαμέμνονι δῖῳ
 Ἴλιον εἰς ὑπὸ κλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτραπέως κατὰλαβον;
 170 Τίς νύ σε κῆρ ἰδάμεσσι πανηγυρὸς θανάτοιο;
 Ἢ δολιχῇ νόστος; Ἢ Ἀρτεμὶς Δοχναίῃα
 Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἱπποχομένη κατέκτανεν;
 Εἰπὲ δέ μοι πατὴρς τε, καὶ υἱὸς ὃν κατέλειπον.
 Ἢ ἔτι παρ κείνοισιν ἔμην γέρας, ἢ τις ἤδη
 175 Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
 Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλὴν τε νόον τε,
 Ἢδ' ἔμεναι παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει;
 Ἢ ἤδη μιν ἔγχευεν Ἀχαιῶν, ἔξισ ἥριος;
 "Ὡς ἰφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 180 Καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
 Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· διζυρὰ δέ οἱ αἰεὶ
 Φθίγουσιν νύκτας τε, καὶ ἡμέρας ἀναιδέα.

- Domum revertere, faciasque sacras hecatombas
 Immortalibus diis, qui cœlum latum habitant,
 Omnibus prorsus ordine: mors verò tibi ex mari ipsi
 Lenis admodum talis adveniet, quæ te occidat
 Senectute sub molli confectum; circum autem populi
 Felices erunt: hæc tibi vera dico.
 Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;
 Tiresias, hæc quidem quodammodo decreverunt dii ipsi.
 Sed age mihi hoc dic & vere enarra,
 Matris hanc video animam defunctæ:
 Illa autem tacita sedet prope sanguinem, neque summi filium
 Dignata est palam aspicere, neque alloqui.
 Dic, rex, quo-pacto me agnoscat talem esse.
 Sic dixi: ille verò me rursus respondens allocutus est;
 Facile tibi verbum dicam, & in mente ponam;
 Quemcumque quidem sinas manium defunctorum
 Ad-sanguinem prope accedere, ille tibi verum dicet;
 Cui verò invidas, ille tibi abiit retro.
 Sic locuta, anima quidem abiit domum Platonis intra
 Tiresie regis, postquam vaticinia edixerat.
 Ast ego illuc manebam constanter, donec mater
 Adventit, & bibit sanguinem nigrum: statim verò agnovit,
 Et me lugens verbis alatis allocuta est;
 Fili mi, quo-pacto venisti sub caliginem obscuram,
 Vivus cum-sis? difficile nempe hæc viventibus videre:
 In-medio enim ingentes fluvii & gravia fluenta;
 Oceanus quidem primum, quem nequaquam licet transicere,
 Peditem, nisi quis habeat fabrefactam navem.
 Num jam demum à Trojâ errans huc venis
 Cum navique, & sociis, longo tempore? hec dum pervenisti
 In Ithacam? neque vidisti in sedibus uxorem?
 Sic dixit: at ego ipsam respondens allocutus sum;
 Mater mea, necessitas detulit me in Platonis aedes,
 Animam consulturum Thebani Tiresie.
 Nondum enim prope veni Achaiam, neque nostram
 Terram attigi; Sed semper habens erro ærumnam,
 Ex quo primum secutus sum Agamemnonem nobilem
 Ad Ilium equis-aptum, ut cum Trojanis pugnarem.
 Sed age mihi hoc dic & vere narra,
 Quodnam te fatum domuit longam-somnum-adferentis mortis?
 An diuturnus morbus; an Diana sagittis-gaudens
 Suis matribus tellis superveniens occidit?
 Dic item mihi & de-patre, & filio quem reliqui,
 An adhuc apud illos meum manus, an aliquis jam
 Virorum alius habeat; me autem non amplius potent reditum?
 Dic etiam mihi nuptæ uxoris consiliumque mentemque,
 An maneat cum puero, & salva omnia custodiat;
 An jam eam duxerit Achivorum, quicumque optimus?
 Sic dixi: statim verò respondebat veneranda mater;
 Et omnino illa quidem manet afflictæ animo
 Tuis in sedibus; ærumnosæ autem ei semper
 Consumuntur noctesque diesque lacrymas-fendenti.

- Σὺν δ' οὐκ οὐκ τις ἔχει καλὴν γέρας· ἀλλὰ ἔκκλητος
 Τηλέμαχος τεμένει νέμεται, καὶ δαίτας ἴσας
 185 Δαδνύται, ὥς ἐπείκει δικασπύλον ἔνδρ' ἀλεγύνειν·
 Πάντες γὰρ καλέουσι· πατὴρ δὲ εἰς αὐτῷ μίμνεα
 Ἄγρῃ, οὐδὲ πύλονδε κατέρχεται· οὐδὲ οἱ εὐναί,
 Δέμνια, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγαν σιγαλόντα·
 Ἄλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὐδαί, ὅθι δμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,
 190 Ἐν κῆνι, ἄγχι πυρὸς, καπὰ δὲ χροῖ εἵματα εἴκει·
 Αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθοι ἄρας, τεταλυσία τ' ὀπάρη,
 Πάντη οἱ κατὰ γούνην ἄλκις οἰνοπέδοιο
 195 Φύλλων κακλιμένον χθαμαλὰ βεβλήκαται εὐναί·
 Ἐνὲ ὅγε κείτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀΐξει·
 Σὺν πότμον γούων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.
 Οὐτὶ γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον·
 Οὐτ' ἔμ' ἐνὶ μογάρεισιν ἰσχυρὸς ἰοχέαιρα
 Οἷς ἀγνοῖς βολέεσσι τοιχομένη κατέπεφον·
 200 Οὔτε τις εὖν μοι νύκτας ἐπάλυθεν, ἥτε μάστιγι
 Τυχεῶνι συγερῇ μελῶν ἐβόλοτο θυμὸν·
 Ἄλλὰ με εὖς τε πῆλος, σά τε μήδεια, Φαίδιμ' Ὀδυσσεύ,
 Σὴ τ' ἀγνοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπαύρα.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἄγῳγ' ἔειπεν· φρεσὶ μεμνηρίξας
 Μητρὸς ἐμῆς ψυχῇ ἐλέειν κατατεθνεύουσιν·
 205 Τρις μὲν ἰφωρμήθην, ἐλέειν τί με θυμὸς ἔνωγε,
 Τρις δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἰκελον, ἣ καὶ οὐεῖρα,
 Ἐπτατ' ἱμοὶ δ' ἔχος ἐξ γενέσκειτο κηρόδι μᾶλλον·
 Καὶ μιν Φωνήσας ἔπειτα πτερύοντα προσήδον·
 Μητρὸς ἐμῆ, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
 210 Ὅφρα καὶ εἰν αἶδασ, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντες,
 Ἀμφοτέρω κρυοῖα τεταρκύμεσθα ὑβόιο;
 ἢ τί μοι εἰδωλὸν τόδ' ἀγνοῖ Περσεφόνεια·
 Ὄτρυν', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ἰδυρόμενος στυγχιζῶ;
 Ὡς ἰφάμην· ἣ δ' αὐτίκ' ἀμειβετο πότνια μήτηρ·
 215 Ὡ μοι τέκνον ἱμὸν, περὶ πάντων κάμμοιο φωτῶν,
 Οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 Ἄλλ' αὐτὴ δίκη ἐσι βροτῶν, ὅτε κῆν τε θάνουσιν·
 Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ἑσεία ἴνας ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰδομένοιο·
 220 Δαμνῇ, ὅπει κα πρῶτα λίπη λαύκ' ἑσεία θυμὸς·
 Ψυχῇ δ', ἥντ' οὐνεμος, ἀποπταμένη ποπτότῃται·
 Ἄλλὰ φέωςδε τάχιστα λιλαίσο· ταῦτα δὲ πάντα
 Ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τοῖς εἰρησθῶ γυναικί.
 Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεν' αἱ δὲ γυναῖκες·
 225 Ἠλυθόν, (ἥτρυνεν γὰρ ἀγνοῖ Περσεφόνεια)
 Ὅσαι ἀριζήν ἔλοχρ' ἔσαν, ἥδ' ὀυγατρες·
 230 Αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν κολλάδες ἡγαγέοντο.
 Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐρέομι ἐνάσῃ·
 Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 Στρεφόμενος ταυνίηρας ἕορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 Οὐκ εἶναι πείσειν ἔμεα πάσας αἶμα κελαινόν.
 Αἱ δὲ προμνηστῆραι ἐπῆσαν· ἣ δὲ ἐκῆτη
 Ὅν γένον ἐξαγέρευν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας·
 Ἐνὲ ἥτοι πρῶτον Τυρὸν ἰδὼν εὐπατέρειον,

Tuum verò nondum quis habet pulchrum munus; sed quietus
 Telemachus prædia colit, & convivia æqualia
 Epulatur, quæ decet principem virum curare;
 Omnes enim invitant; pater autem tuus illic manet
 In agro, neque in urbem proficiscitur: neque ei lecti,
 Strata, & lænas, & stragula splendida;
 Sed ille hyeme quidem dormit, ubi mancipia, in domo,
 In pulvere, prope focum; vilibus verò corpori vestimentis indu-
 Ast ubi venerit æstasque, virensque autumnus, (tas est:
 Undique illi per fertilem partem vineæ vitiferæ
 Ex foliis delapsis humiles sternuntur lectuli:
 Hic ille jacet dolens, ingentemque in mente dolorem auget,
 Tuum fatum deffens: molesta autem insuper senectus urget.
 Sic enim & ego perti, & fatum obii:
 Neque me in ædibus jaculatrix certa Diana
 Suis matibus telis superveniens interemit;
 Neque aliquis me morbus invasit, qui utique maxime
 Tabe invisâ ex membris tollere solet animum:
 Sed me cuique desiderium, cuique curæ, inclyte Ulysses,
 Tuaque benignitas dulci animo privavit.
 Sic dixit: Cæterum ego volebam mente cogitans
 Matris meæ animam prehendere defunctæ:
 Ter quidem aggressus sum, amplectique me animus jubebat;
 Ter autem mihi ex manibus, instar umbræ, vel & somnii,
 Avolavit: mihi verò dolor acutus exortus est ex animo magis
 Et ipsam allocutus verba alata dixi:
 Mater mea, cur me non manes amplecti te cupientem,
 Ut etiam apud inferos, chara circa manibus amplexi,
 Ambiq; tristi satiemur luctu?
 Nunquid mihi simulachrum hoc inclyta Proserpina
 Immisit, ut adhuc magis lamentans ingemiscam?
 Sic dixi: statim verò respondit veneranda mater;
 Eheu, fili mi, supra omnes infelix viros,
 Minime te Proserpina, Jovis filia, delndit,
 Sed hæc conditio est mortalium, cum mortui fuerint:
 Non epim amplius carnesque & ossa nervi habent,
 Sed ea quidem ignis valida vis ardentis
 Absumit, ubi primum reliquerit alba ossa animus:
 Anima verò, tanquam somnium, avolans volitat.
 Sed in lucem celerrime contende; hæc autem omnia
 Scias, ut etiam in posterum tuæ dicas uxori.
 Nos quidem sic verbis colloquebamur: mulieres autem
 Accesserunt, (incitabat enim inclyta Proserpina,) 2
 Quotquot optatum uxores erant, atque filiar:
 Hæc utique circa sanguinem nigrum frequentes congregabantur.
 Cæterum ego consultabam, quo pacto interrogarem singulas:
 Illud autem mihi in animo optimum videbatur consilium;
 Stricto acuto gladio, crasso à femore,
 Non sinebam bibere simul omnes sanguinem nigrum.
 Illæ verò deinceps accedebant; unaquæque autem
 Sum genus narrabat: ego verò interrogabam omnes.
 Hic sane primum Tyro vidi nobis patre natam,

- 235 Ἦ φάτο Σαλμωνίδης ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
 Φῆ δὲ Κρηίδης γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
 Ἦ ποταμοῦ ἠράσσαντ' Ἐνπιῆος βεῖαιο,
 Ὃς παλὸν κάλλιφος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἔκει·
 Καί ῥ' ἐπ' Ἐνπιῆος πυλίσκετο καλὰ ῥέερα.
- 240 Τῇ δ' ἤμα εἰσάμμενος γαμβρός Ἐννοσίγαιος,
 Ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελίσκετο δονηέντας·
 Πορφύρεον δ' ἤμα κῆμα παρίσκη, εὐρεῖ ἴσον,
 Κυρτωθέν· κρύψαν τε βῆδν, θνητὴν τε γυναικα·
 Λῦσε δὲ παρθενίην ζήνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.
- 245 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεισσε βῆδες Φιλοθήσια ἔργα,
 Ἐν τ' ἤμα οἱ Φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμαζε·
 Χαῖρε, γύναι, Φιλότῃτι· περπλομένου δ' ἐνικυτοῦ,
 Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ οὐκ ἀποφάλοισι εὐναὶ
 Ἀθανάτων· εὐ δὲ τοδὲς καμείων, ἀπενκαλλέμεναι τε.
- 250 Νῦν δ' ἔρχεν πρὸς δῆρα, καὶ ἔχει, μὴδ' ὀνομήνης·
 Αὐτὰρ ἐγὼ τοι εἰμὶ Πασσιδάων ἐννοσίχθων.
 Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ πάντοσ' ἰδύσαστο κορμίνοντα.
 Ἦ δ' ὀπαυσασμένη, Περίην τέκε καὶ Νηλεῖα·
 Τὸ κρατερὸν βεράποντα Διδὸς μεγάλῳ γενέσθην
- 255 Ἀμφότερῳ· Περίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰολκῆ
 Ναῖα πολυῖξνες· ὃ δ' ἤρ' ἐν Πύλῳ ἡμαῖδεντι.
 Τοδὲ δ' ἐτέρους Κρηίδι τέκεν βασιλεία γυναικῶν,
 Αἰσονά τ', ἠδὲ Φέρην· Ἀμυδάων δ' ἱππιοχάρμην.
 Τὴν δὲ μέτ', Ἀντιόην ἴδον, Ἀσωπίῳ θυγάτρῃ,
- 260 Ἦ δὴ καὶ Διδὸς εὐχέτ' ἐν ἀγαλίνῃσιν ἰαῦσαι·
 Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιονά τε, Ζῆλόν τε·
 Οἱ πρῶτοι Θήβης ἴδος ἔκτισαν ἐκταπύλοιο,
 Πύργωσάν τ'· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἰδύναντο
 Ναίεσσαν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῶ περ ἰδύντε.
- 265 Τὴν δὲ μέτ', Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἑκκοστίν·
 Ἦ ῥ' Ἠρακλῆα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
 Τείναι, ἐν ἀγνοίῃσιν Διδὸς μεγάλῳ μινεῖσσαν·
 Καὶ Μεγάρην, Κρήοντος ὑπερύμνοιο θυγάτρῃ,
 Τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύων υἱὸς, μένος αἰὼν ἀτειρής.
- 270 Μητέρα τ' Οἰδῖπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικλῆσιν,
 Ἦ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀιδρεῖσσι νόοιο,
 Γημαμένη ἢ υἱεῖ· ὃ δ' ὅν πατέρ' ἔξαναρίξας
 Γῆμεν· ἦφαρ δ' ἀνάπυσσεν θεοὶ βέσαν ἀνδράποισιν.
 Ἄλλ' ὃ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῃ ἔλγεα πάσχων,
- 275 Καδμείων ἥμισσε, βεῖν δλοὰς διὰ βουλὰς·
 Ἦ δ' ἔβη εἰς Ἀἶδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
 Ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἔφ' ὕψηλοιο μελάθρου,
 Ὡς ἔχει σχομένη· τῇ δ' ἔλγεα κάλλιπ' ἐπίσσω
 Πολλὰ μάλ', ὅσσοι τε μητρὸς Ἐριννύας ἐκτελέουσιν.
- 280 Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς
 Γῆμεν, δὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
 Ὀπλοτάτην κόρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο·
 Ὃς ποτ' ἐν Ὀρχομένῳ Μινυητῷ Ἴφι ἔκασσεν,
 Ἦδὲ Πύλου βασιλεὺς· τέκεν δὲ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
- 285 Νέσφορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰφίτην Πηνελό τεκε, βαῖμα βροτοῖσι,

Quæ dixit Salmonæi eximii & filiam esse;
 Dixitque Crethæi & uxorem esse Æolidæ:
 Quæ fluvium amavit Enipsum divinam,
 Qui longe pulcherrimus fluviorum super terram labitur:
 Et ea propter Enipsei versabatur pulchra fluente.
 Huic verò cum se assimilasset terram-cingens Neptunus,
 In ostiis fluvii accubuit vorticosi:
 Purpureus autem fluctus circumstitit, monti æqualis,
 Curvatus; absconditque deum, mortalemque formidam:
 Solvit autem virginem zonam, somnumque offudit.
 Caterum postquam perfecisset deus amatoris opera,
 Inhæsit sane ei manui, verbumque dixit, & compellavit;
 „ Gaudes, mulier, amore-hæc: circumvoluto autem anno,
 „ Paries pulchros liberos; quoniam hæud inanes concubitus
 „ Immortalium: tu verò eos cura nutritique.
 „ Nunc autem i ad domum, & contine-te, neque mentionem-
 „ At ego tibi sum Neptunus terræ-quassator. (feceris;
 Sic locutus, pontum subit fluctuantem.
 Illa autem gravis-facta, Peliam peperit & Neleum;
 Qui fortes ministri Jovis magni fuerunt
 Ambo: Pelias quidem in spatiosa Ilioco
 Habitabat abundans-pecore; hic verò in Pylo ætiosa.
 Alios verò Cretheo peperit regina mulierum,
 Æsonemque, atque Pheretem, Amythaonemque gatidentem-equis;
 Post hanc verò, Antiopen vidi, Asopi filiam;
 Quæ utique & Jovis gloriabatur in ulnis se-dormisse;
 Et peperit duos filios, Amphionemque Zethumque,
 Qui primi Thebarum sedem condiderunt septem-portas-habentium,
 Turribusque munierunt; quoniam non absque-turribus poterant
 Habitare spatiosas Thebas, fortes licet essent.
 Post hanc autem, Alcmenam vidi, Amphitryonis uxorem,
 Quæ scilicet Herculem audacem, animum-leonis-habentem,
 Peperit, in ulnis Jovis magnanimi commissa:
 Et Megaram, Creontis magnanimi filiam;
 Quam habuit Amphitryonius filius, robore semper indomitum.
 Matrem quoque Oedipodis vidi, pulchram Epicasten,
 Quæ ingens factus commisit insipientia mentis,
 Nupta suo filio; ille verò suam patrem ubi-interfecisset,
 Eam uxorem-duxit: statim verò hæc vulgata dii fecerunt hominib-
 Sed ille quidem in Thebe amabili dolores patiens, (bus;
 Cadmæis imperabat, deorum dira per consilia:
 Illa autem abiit in orcum validas-portas-habentem, firmam,
 Deligato laqueo sublime ab alta trabe,
 Suo dolore correpta; illi verò dolores reliquit pone
 Valde multos, quotquot scilicet matris Furis efficiunt.
 Et Chlorin vidi perpulchram; quam olim Neleus
 Uxorem-duxit, suam ob pulchritudinem postquam dedisset ima-
 Minimam-natu filiam Amphionis Jasidæ: (mera sponsalia,
 Qui quondam in Orchomeno Minyæo fortiter imperabat;
 Atque in Pylo regnabat: peperit autem ea illi insignes liberos,
 Nestoremque, Chromiumque, Periclymenumque magnanimum.
 Post hos autem eximiam Pero peperit miraculum hominibus,
 Quam

- Τὴν πάντες μνῶντο περιττῆται· οὐδέ τι Νηλεὺς
 Τῇ Ἰδίδου, ὅς μὴ ὕλικας βίας εὐρυματίπους
 Ἐκ φυλάκης ἰλάσαις βίης Ἴφικληΐης
 290 Ἀρχαλάας· τὰς δ' ὅλας ὑπέσχετο μάντις Ἀμύμων
 Ἐξέλααν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖραν πέδησε,
 Δασμοὶ τ' Ἀρχαλαῖοι, καὶ βουκόλοι Ἀγροῦται.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
 Ἀψ' περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπὶ λυτοῦ ἔραι,
 295 Καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἴφικληΐην,
 Θέεφκτα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἰτολείστο βουλή.
 Καὶ Λῆδην εἶδον, τὴν Τυνδαρεῖου παρήμενιν,
 Ἥ δ' ὑπὸ Τυνδαρεῖω κρατερόφρονι ἔγχετο παῖδε,
 Κέκροα δ' ἱππίδαμον, καὶ πύξ Ἀγαμέδν Πολυδῆικαν·
 300 Τοὺς ἄμφω ζωὸς κατέχει Φυσίζας πικ·
 Οἱ καὶ νέεσθαι γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
 Ἄλλοτε μὲν ζωὸς ἑταρήμεραι, ἄλλοτε δ' αὐτοῖς
 Τετάρτῃσι· τιμὴν δὲ λαλόγχεα· ἴσα βεσῆαι.
 Τὴν δὲ μέτ' Ἴφιμάδων, Ἀλκίῳ παρήμενιν,
 305 Εἰσίδου, ἣ δὲ Φόσκι Προειδάσκει μυχῇναι·
 Καὶ δ' ἔτεκεν δύο παῖδε, (μινυνθαδίῳ δὲ γενέσθην,)·
 Ὡτὸν τ' ἄντισσον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην·
 Οὓς δὴ μνηστῆρας θράψα Ζεῖδαμος Ἀρουρα,
 Καὶ πολὺ καλλίεους, μετὰ γὰρ πλῆττον Ὀρίωντα·
 310 Ἐνέμεραι γὰρ τοῖ γὰρ καὶ ἰονεσπῆχες ἦσαν
 Εὐρος, ἑτάρ' μῆκος γὰρ γενέσθην ἰονεργυνοῖοι.
 Οἱ μὲν καὶ ἀθανάτοισιν ἐπειλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
 Φυλόπιδά κ' εἴσαι πολυδαίμων πολέμοιο·
 Ὅσων ἐπ' Ὀλύμπῳ μέμασκ' ἔμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὅσων
 315 Πήλιον εἰσεσίφυλλον, ἔνθα οὐρανὸς ἀμφοτέρω δῖη.
 Καὶ νῦν κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἤβης μέτρον ἴκοντο·
 Ἀλλ' ὕλασεν Διὸς υἱὸς, ἐν ἧτοκος τέκε Λητώ,
 Ἀμφότερῳ· πρὶν σφῶν ὑπὸ κρατάφοισιν ἰούλους
 Ἀνῆσαι, πυκάσαι τε γένυν εὐανθεῖ λάχνη.
 320 Φαίδρην τε, Πέρδικριν τε ἴδον, καλὴν τ' Ἀριάδην,
 Κούρην Μίνως δλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς,
 Ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηναίων ἱέρων,
 Ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δὲ μιν Ἀρτεμις ἔσχε
 Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρήσει.
 325 Μαίραν τε, Κλυμένην τε ἴδον, συγερὴν τ' Ἐριφύλην,
 Ἥ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
 Πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ἐνομήην,
 Ὅσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον, ἡδὲ θυγάτρας·
 Πρὶν γὰρ κεν καὶ νύξ φθῇτ' ἔμβροτος· ἀλλὰ καὶ ὥρη
 330 Εὐδαίν, ἣ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλδόντ' ἐς ἐταίρους,
 Ἥ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς, ὅμιν τε μελήσει.
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἔρα πάντας ἀκὴν ἐγάνοντο σιωπῇ·
 Κληθῆναι δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρον σιέοντα.
 Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 335 Φαίηκας, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὄγε φαίνεται εἶναι,
 Εἰδὸς τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον εἰσας·
 Εἴνως δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν· ἵκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 Τῇ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τῇ δῶκε

Quam omnes ambiebant vicini: neque omnino Neleus
 Ulli dabat, qui non camuras boves latis-frontibus
 Ex Phylace abegisset roboris Iphiclei
 Difficiles-abacti: has verò solus pollicitus est vates eximius
 Abacturum se: grave autem dei fatum impedivit,
 Vinculaque sœva, & hubulci agrestes.
 Sed cum jam mensesque & dies exacti essent,
 Rursus circumvoluto anno, & advenissent horæ;
 Tum verò demum ipsum solvit vis Iphiclea,
 Vaticinia omnia locutum: Jovis autem perficiebatur consilium.
 Et Ledam vidi, Tyndari uxorem,
 Quæ ex Tyndaro magnanimos peperit filios,
 Castoremque equorum-domitorem, & pugilatu strenuum Pollicem;
 Quos ambos vivps detinet alma terra;
 Qui etiam infra terram, honorem à Jove habentes,
 Interdum quidem vivunt alternis-diebus, interdum autem rursus
 Mortui sunt: honorem verò sortiti sunt aequaliter diis.
 Post hanc autem, Iphimedian, Aloëi uxorem,
 Asperi, quæ sœpe dicebat Neptuno sibi commixtam fuisse:
 Et peperit utique duos filios, (brevis autem vitæ fuerunt,)
 Otumque deo parem, inclytumque Ephialtem;
 Quos scilicet procerissimos enutrivit alma Terra,
 Et longe pulcherrimos, post inclytum Orionem:
 Novennes etenim hi etiam novem-cubitorum erant
 Latitudine; at longitudine erant novem-ulnarum,
 Qui etiam immortalibus minabantur, in Olympo
 Certamen moturos, sibi tumultuosi belli:
 Ossam Olympo conati sunt imponere, at Ossæ
 Peliam nemorosam; ut coelum scanfile esset.
 Et sœpe perfecissent, si ad pubertatis mensuram pervenissent:
 Sed perdidit eos Jovis filius, quem comas-pulchra peperit Latona,
 Ambos: antequam ipsi sub temporibus pili
 Florerent, tegerentque mentum florenti lanugine.
 Phædræque, Procrinæque vidi, pulchramque Ariadnam,
 Filiam Minos, prudentis, quam olim Theseus,
 Ex Cretâ in sacundam-solum Athenarum sacrarum,
 Duxit quidem, sed non potitus est: antea nempe ipsam Dianæ
 Diâ in circumsluâ, Bacchi testimonio. (detinuit
 Mæramque, Clymenamque vidi, odiosamque Eriphylen,
 Quæ aurum pro dilecto marito accepit pretiosum.
 Omnes verò non ego dixero, neque nominavero,
 Quotquot Heroûm uxores vidi, & filias;
 Prius enim etiam nox periret divina: sed & hora
 Dormiendi mibi, sive ad navem celerem digresso ad socios,
 Sive hic: deductio autem diis, vobisque curæ-erit.
 Sic dixit: illi verò omnes muti facti sunt silentio;
 Voluptateque tenebantur per domum obscuram.
 His verò Arete candida-ulnis exordiebatur sermonem;
 „ Phæices, quomodo vobis vir hic videtur esse,
 „ Formæque, magnitudinæque, atque mente intus æqua?
 „ Hospes verò itidem meus est; unusquisque autem particeps-est
 „ Ideò ne festinantes dimittite, neque dona (honoris:
 „ Sic

- Οὕτω χρηρίζοντι κολούεσθε· πολλὰ γὰρ ὕμῳ
 340 Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον, ἥρως Ἕχίνος,
 "Ὅς δὲ Φαίηκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·
 "ὦ φίλοι, οὐ μὲν ὑμῖν ἀπὸ σπουτοῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
 Μυθεῖται βασιλεία περιφρων· ἀλλὰ πίθεσθε·
 345 Ἀλκίνοῦ δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος τε.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσσι ἔπος, αἶψα ἔγωγ'·
 Ζῆδ' ἐφαίνεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 Ἕϊνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόσοιο χατίζων,
 350 Ἐμψυγὸν ἐπιμείναι ἐς αὔριον, εἴσοκε πᾶσαν
 Δατίνην τάλισσ'· πομπὴ δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 Πᾶσι, μέλιστα δ' ἱεραὶ τοῦ γὰρ κράτος ἔς ἐνὶ δήμῳ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμητις Ὀδυσσεύς·
 "Ἀλκίνοε κρεῖτον, πάντων ἀριδείκνυτε λαῶν,
 355 Εἴ με καὶ εἰς ἐνισπυγὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μέμναι,
 Πομπὴν τ' ὑπέρουσι, καὶ ἀγλαὰ δῶκε δαιδότε,
 Καί κε τὸ βουλομένο, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
 (Πλειστήρην σὺν χερσὶ φίλῃν ἐς πατρίδ' ἰεῖσθαι·
 Καί κ' αἰδιόττερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
 360 Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκῃνδ' ἰδοῖατο νοστήσαντα.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 "ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' εἴσομεν εἰσορόωντες,
 Ἡπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπὶ κλοπῇ, οἷά τε πολλοὺς
 Βόσκει γαῖα μέλαινα πολυοπέρεας ἀνθρώπους,
 365 Ψεύδεά τ' ἀρτύνονται, ὅθεν καὶ τίς οὐδ' ἴδοιτο·
 Σοὶ δ' ἐνὶ μὲν μορφῇ ἐπέω, ἐπὶ δὲ φρονέειν ἴσθαι
 Μῦθον δ', ὥς δ', τ' ἀειδὲς ἐπισημένως κωτέλεξαι
 Πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ, κήδεα λυγρὰ.
 Ἀλλ' ὄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατέλεξον,
 370 Εἴ τινες ἀντιθέων ἐτέρων ἴδες, οἳ ται ἤμ' αὐτῇ
 Ἴλιον εἰς ἡμ' ἔποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
 Νῦξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ, ἀέεσφωτος· οὐδέ τίς ὦρ'·
 Εὐδαιὲν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
 Καί κεν ἐς ἡδ' ὄδαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι ἔδῃ
 375 Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ δὲ κήδεα μυθήσασθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόλεμητις Ὀδυσσεύς·
 "Ἀλκίνοε κρεῖτον, πάντων ἀριδείκνυτε λαῶν,
 "Ὡς μὲν πολέων μύθων, ἄρη δὲ καὶ ὕπνου·
 Εἰ δ' ἔτ' ἀκουόμεναί γε Λαλαίεμε, οὐκ ἂν ἔγωγ'
 380 Τούτων σοὶ φρονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεύσαι
 Κήδε' ἐμῶν ἱτάσων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
 Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον ζωνδέσσαν αὐτὴν,
 Ἐν νόσῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπέτεκ' ἀσ' ἄλλυδις ἄλλη
 385 Ἀγνὴ Περσεφονεία γυναικῶν θηλυτεράων,
 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο
 Ἀχινυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγνηγέραι, ὅσσαι ἡμ' αὐτῇ
 Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάναον καὶ πότμον ἐπέσπον.
 Ἐγὼ δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαϊνόν·
 390 Κλαίει δ' ὄγε λυγρῶς, θαλερὴν κατὰ δάκρυον εἵβων,

„ Sic egenti inhibete : multa enim vobis
 „ Bona in ædibus, deorum benignitate, jacent.
 Inter hos autem & locutus est senex Heros Echenæus,
 Qui sane Phæacum virorum maximus-natu erat;
 „ O amici, non utique vobis à scopo neque præter decorum
 „ Loquitur regina prudens; sed obedite:
 „ Alcinoë autem ex ipso pendet opusque, dictumque.
 Huic autem rursus Alcinoëus respondit, dixitque;
 „ Hoc quidem ita demum peractum erit verbum, si ego
 „ Vivus Phæacibus navigandi-studiosis imperem.
 „ Hospes autem sustineat, valde licet reditum desiderans,
 „ Omnino igitur expectare in crastinum, donec totum
 „ Munus perficiam: deductio autem viris curæ-erit
 „ Omnibus, potissimum autem mihi; hujus enim imperium est in
 Huic autem respondens allocutus est prudens Ulysses; (popula.
 „ Alcinoë rex, omnium clarissime populorum,
 „ Si me etiam in annum jusseritis hic manere,
 „ Deductionemque apparaveritis, & splendida dona dederitis,
 „ Etiam hoc mallet, & multo utilius esset,
 „ Pleniori cum manu charam patriam pervenire;
 „ Et magis honorabilis & charior viris essem
 „ Omnibus, quotquot me in Ithacam viderent reversum.
 Huic autem rursus Alcinoëus respondit, dixitque;
 „ O Ulysses, hoc quidem neutiquam te suspicamur aspicientes,
 „ Impositoremque esse & fallacem, perinde ut multos
 „ Pascit terra nigra late-dispersos homines,
 „ Mendaciaque concinnantes; unde quis neque suspicaretur:
 „ Tibi verò inest quidem elegantia verborum, inest & mens bo-
 „ Historiam verò, ut & cantor, scite recensuisti (na;
 „ Omniumque Argivorum, tuique ipsius dolores tristes.
 „ Sed age mihi hoc dic, & accurate narra;
 „ Si quos eximiorum sociorum videris, qui te ipsum
 „ Ad Ilium unà comitati sunt, & illic fatum obierunt.
 „ Nox autem hæc valde longa, immensa; neque adhuc tempus
 „ Dormiendi in sedibus; tu autem mihi, diè mite opera.
 „ Etiam in auroram divinam sustinerem, quando mihi tu
 „ Sustineres in sedibus tuos dolores narrare.
 Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 „ Alcinoë rex, omnium clarissime populorum,
 „ Tempus quidem multi sermonis, tempus vato & somni:
 „ Sin adhuc audire utique cupis, haud ego
 „ His tibi recusavero & miserabilioras alios narrare
 „ Dolores meorum sociorum, qui scilicet postea perierunt;
 „ Qui Trojanorum quidem effugerunt luctuosum bellum,
 „ In redita verò perierunt, mala decessu femine.
 „ Cæterum postquam animas quidem dispersisset huc atque illuc
 „ Casta Proserpina multarum iumentarum,
 „ Supervenit deinde anima Agamemnonis Atridae
 „ Dolens; circumque alia congregata erant, quæcumque simul-
 „ Domo in Ægisthi perierunt & fatum obierunt.
 „ Agnovit verò statim me ille, postquam bibisset sanguinentis algrum;
 „ Flebat autem is vehementer, uberes lachrymas stillans.

- Πιτνᾶς εἰς ἐμὲ χεῖρας, δρέξασθαι μανταίνων·
 Ἄλλ' οὐ γὰρ οἱ ἔτ' ἦν ἱς ἔμπροσθεν, οὐδέ τι κίκυς,
 Οἷον παρ' πάρος ἔσκεν ἐνὶ γυναιπτοῖσι μέλεισσι.
 Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
 395 Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 Ἀτρείδην κῦδιζε, ἔναξ ἀνδρῶν, Ἀγέμενον,
 Τίς σὺ σε πῆρ' ἰδάμασσε ταυηλεγέος θανάτοιο;
 Ἥ δέ σ' ἔν νῆσσι Ποσειδάων ἰδάμασσε,
 Ὅρας ἀργαλίων ἀνέμων ἐμίσγατον αὐτμῆν;
 400 Ἥ δ' ἀνῆρσι τοὶ ἄνδρες ἰδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
 Βοῆς περιταμνόμενον, ἧδ' οἷων πῶσα καλὰ,
 Ἥ περὶ πτόλιος μαχεούμενον, ἧδ' ὀϊνῶν;
 Ὡς ἰφάμεν· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 Διογενὲς Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 405 Οὐτ' ἐμὲ γ' ἐν νῆσσι Ποσειδάων ἰδάμασσε,
 Ὅρας ἀργαλίων ἀνέμων ἐμίσγατον αὐτμῆν,
 Οὔτε μ' ἀνῆρσι τοὶ ἄνδρες ἰδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου·
 Ἀλλὰ μοι Αἰγισθος τεύξας θανάτῳν τε, μῆρον τε,
 Ἔκτα, σὺν οὐλομένη ἀλόχῳ, οἰκνύδα καλίσσας,
 410 Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃ·
 Ὡς θάνον οἰκτίσας θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
 Νηλεΐδης κτείνοντο, σύες ὥς ἀργυρόδοντες,
 Οἱ δέ τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 Ἥ γάμῳ, ἧ ἐράνῳ, ἧ εἰλαπίνῃ τεταλυῖν.
 415 Ἦδ' ἂν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντιβόλησας
 Μοῦναξ κτενομένων, καὶ ἐν κρατερῇ ὕσμινῃ·
 Ἀλλὰ κί κτεῖνα μέλις ἐδὼν ὀλοφύρεα θυμῷ,
 Ὡς ἐμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πληθεύσας,
 Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἔκταν αἵματι θύεν.
 420 Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ἕκα Πριάμοιο θυγατρὸς,
 Κασσάνδρης, τὴν πτεῖνε Κλυταιμνήσῃ δολομήτις
 Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἁίρων,
 Βάλλον ἀποθήσκων περὶ Φασγάνῳ· ἧ δὲ κύνῃσι
 Νοσφίσαντ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Αἴδαο,
 425 Χερσὶ κατ' ὀφθαλμοῦς ἰλίσιν, ὅτ' ἂν τε εἴμ' ἔρπτοι.
 Ὡς εὖκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὶς,
 Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργῳ βάλλεται·
 Οἷον δὲ καὶ κτεῖν ἐμήσατο ἔργον ἁεινὸς,
 Κουριδίῃ τεύξασα πᾶσαι φόνον· ἦτοι ἔφην γε
 430 Ἀσπίδα καὶ παῖδεςσιν, ἰδὲ δμῶεσσιν ἐμοῖσιν,
 Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἧ δ' ἔβοχα λυγρ' εἰδυῖα,
 Ἥτε κατ' αἰσχὸς ἔχουσ, καὶ ἑσσομένησιν ἐπίσσω
 Θηλυτέρῃσι γυναῖξιν, καὶ ἧ κ' εὐεργὸς ἦσιν.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 435 ὦ πόποι, ἧ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεὺς εὐρύσκα Ζεὺς
 Ἐκπύλως ἤχθησε, γυναικείῃς διὰ βουλάς,
 Ἐξ ἀρχῆς· Ἐλένης μὲν ἀπωλόμαθ' εἵνεκα πολλοί·
 Σοὶ δὲ Κλυταιμνήσῃ δόλον ἤρπυε τηλόθ' ἔννι.
 440 Ὡς ἔφαμεν· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 Τῇ γὺν μή ποτε καὶ σὺ γυναικὶ περ ἥκιοι εἴναι,
 Μῆδ' οἱ μύθοι ἔκταντα σιφαισκέμεν, ὅν κ' εὖ εἰδῆς,
 Ἀλλὰ σὺ μὲν φράσαι, τὸ δὲ καὶ περὶ μενέμενον εἴναι.

Extendens ad me manus, attingere cupiens :
 Sed non amplius ei aderat vis firma, neque omnino potentia,
 Qualis scilicet antea erat in flexilibus membris,
 Illum quidem ego & flevi conspicatus, misertusque sum in animo,
 Et ipsum compellans verbis allocutus sum ;
 „ Atride gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
 „ Quodnam te fatum domuit longum-somnum-adferentis mortis ?
 „ An te scilicet in navibus Neptunus domuit,
 „ Excitato sævorum ventorum immenso flatu ?
 „ An te hostiles viri læserunt in terrâ
 „ Boves prædantem, atque ovium greges pulchros,
 „ An pro urbe pugnantem, sive sæminis ?
 Sic dixi : ille autem me statim respondens allocutus est ;
 „ Inclyte Laërtiade, solers Ulysses,
 „ Neque me sane in navibus Neptunus domuit,
 „ Excitato sævorum ventorum immenso flatu ;
 „ Neque me hostiles viri læserunt in terra :
 „ Sed mihi Ægisthus structâ morteque fatoque,
 „ Occidit, cum perniciofa uxore, ad domum ubi vocasset,
 „ Convivio-excepti, quemadmodum quis occidit bovem ad præse-
 „ Sic perii miserabilissima morte ; circum autem alii socii (pe-
 „ Continuo occidebantur, ut sues albi-dentibus,
 „ Qui scilicet *madantur* in locupletis viri pæpotentis
 „ Aut nuptiis, aut convivio-collatio, aut epulis lautis.
 „ Jamjam *in* quidem multorum virorum cædi interfuisti,
 „ Separatim interfectorum, & in asperâ pugna ;
 „ Sed illa potissimum conspicatus misertus esses animo,
 „ Ut circa craterem, mensasque plenas,
 „ Jacebamus in domo ; pavementum autem totum sanguine stæbat.
 „ Miserabilissimam autem audiui vocem Priami filie,
 „ Cassandra, quam occidebat Clytemnestra dolosa
 „ Juxta me : at ego ad terram manus elevans (dens
 „ Jaciebam moriens, ad gladium *captandum* ; illa autem impu-
 „ Secessit ; neque mihi sustinuit, eunti licet ad Orcum,
 „ Manibus oculos comprimere, atque os constringere.
 „ Aded non gravius & improbius aliud muliere,
 „ Quæcumque scilicet talla in mentem facinora induxerit ;
 „ Quale utique & illa patravit facinus indignum,
 „ Cui-virgo-nupserat structa marito cæde : sane putabam quidem
 „ Gratum *me* liberis, atque famulis meis,
 „ Domum venturum : illa verò apprime exitialia callens,
 „ Sibi que infamiam offudit, & futuris in posterum
 „ Fœmineis mulieribus ; etiam *ei* quæ proba fuerit.
 Sic dixit : at ego ipsum respondens allocutus sum ;
 „ Pater ! certe valde utique genus Atræi altitonans Jupiter
 „ Vehementer odit, fœminæ propter consilia,
 „ Ab initio : Helenæ quidem causâ perimus multi ;
 „ Tibi verò Clytemnestra dolum struxit procul absenti.
 Sic dixi : ille autem me protinus respondens allocutus est ;
 „ Ideo jam nunquam etiam tu vel uxori mansuetus sis,
 „ Neque ei sermonem omnem revela, quem bene noveris :
 „ Sed aliud quidem dic, aliud verò & celatum sit,

- Ἄλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσσεύ, φόνος ἔσσεται ἔκ τε γυναικὸς·
 Αἶψα γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδα,
 445 Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 Ἡ μὲν μιν νύμφην γε νύην καταλείπομεν ἡμεῖς,
 Ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῶ,
 Νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζει ἀριθμῶ.
 450 Ὀλβιος· ἡ γὰρ τὸν γε πατὴρ φίλος ὕψεται ἔλθων,
 Καὶ κείνος πατέρα προσπύσσει, ἥ θέμις ἐστίν·
 Ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐπικλησθῆναι ἔμοιγας
 Ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρως, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεις σῆσι·
 Κρύβδην, μὴδ' ἀναφανδὰ, Φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 455 Νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιὰ γυναιεῖν.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξεν,
 Εἰπου ἔτι ζώντος ἀκούετε παῖδες ἱμοῖο,
 Ἡ που ἐν Ὀρχομενῶ, ἡ ἐν Πύλῳ ἡμαρτάνετι,
 Ἡ που παρ Μενελάῳ, ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
 460 Οὐ γὰρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέης.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
 Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διείρεις; οὐδέ τι οἶδα,
 Σῶε βῦ', ἡ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀναιμῶλια βάζειν.
 Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ συγχεύουσιν
 465 Ἐσχαρὸν ἀχύνουσι, θαλαρὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πηληϊάδῳ Ἀχιλλεύς,
 Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχου,
 Αἰαντός θ', ὅς ἑρικός ἦν εἰδός τε, δέμας τε,
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μέτ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 470 Ἐγὼν δὲ ψυχὴ με ποδάρεος Αἰακίδαο,
 Καὶ δ' ἀλοφυρομένη ἔκασα πτερύοντα προσήυδα·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μείζον ἐνὶ φρεσὶ μῆσαι ἔργον;
 Πῶς ἔτλης αἰδύσδε κατελθέμεν, ἵνα τε νεκροὶ
 475 Ἀφραδέες γαῖουσι, βροτῶν εἶδωλα καμάντων;
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλεὺς υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 Ἦλθον Τειρεσίαιο κατὰ χρεός, εἴτινα βουλήν
 Εἴποι, ὅπως ἰθάκην ἐς παιπαλodeσσαν ἰκίσμην·
 480 Οὐ γὰρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶψα ἔχω κακὰ σείο δ', Ἀχιλλεῦ,
 Οὔ τις ἀνὴρ προπάραιδε μακάρτατος, αὐτ' ἔρ' ὑπίσσω·
 Πρὶν μὲν γὰρ σε ζῶν ἐτίομεν, ἴσα θεοῖσιν,
 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
 485 Ἐνθάδ' ἰὼν· τὰ μῆτι θανὼν ἀκαχίξει, Ἀχιλλεῦ.
 Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 καὶ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἰὼν θητευέμεν ἄλλῳ
 Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοςτος πολλὸς εἴη,
 490 Ἡ πάντιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνισπε,
 Ἡ ἔπειτ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἥ καὶ οὐκί.
 Εἰπὼν δέ μοι, Πηληϊὸς ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
 Ἡ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολλήν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,

„ Sed haud tibi, Ulysses, exitium erit utique ex uxore;
 „ Valdè enim sapiensque *est*, & bene in mente consilia novit,
 „ Filia Icarii, prudens Penelope.
 „ Profecto quidem ipsam nuptam novum relinquebamus nos,
 „ Abeuntes ad-bellum; filius autem ei erat ad mamillam,
 „ Infans, qui alicubi nunc sane in viroꝝ sedet numero,
 „ Felix: certe enim eum pater charus videbit, ubi venerit,
 „ Et ille patrem amplectetur, ut fas est.
 „ Mea autam ne quidem filii *me* saturari uxor.
 „ Oculis permisit; prius nempe me occidit & ipsum.
 „ Aliud verò tibi dicam, tu autem in mente reconde tuâ;
 „ Clâm, neque palam, charam in patriam terram
 „ Navem appelle; quoniam non amplius fidendum est foeminis.
 „ Sed age mihi hoc dic, & vere narra,
 „ Sicubi adhuc viventem audiat filium meum,
 „ Sive alicubi in Orchomêno, sive in Pylo arenosa,
 „ Sive alicubi apud Menelaum, in Sparta lata:
 „ Nondum enim mortuus est in terra nobilis Orestes.
 „ Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;
 „ Atride, quid me hæc interrogas? neque enim quicquam scio,
 „ Vivatne ille, an mortuus sit: malum autem vana loqui.
 „ Nos quidem sic verbis alternantes tristibus
 „ Stabamus dolentes, uberes lachrymas profundentes.
 „ Supervenit autem anima Pelidæ Achillis,
 „ Et Patrocli, & eximii Antilochi,
 „ Ajaxisque, qui præstantissimus erat formaque corporeque
 „ Cæterorum Danaorum, post eximium Pelidem.
 „ Agnovit autem me anima pedibus velocis Æacidæ,
 „ Et lamentans verba alata dixit:
 „ Generose Laërtiade, solers Ulysses,
 „ Infelix, quodnam adhuc majus in mente molieris facinus?
 „ Quo-pacto ausus-es ad inferos descendere, ubi scilicet mortui
 „ Sensuum-expertes habitant, hominum simulachra defunctorum?
 „ Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;
 „ Achilles, Pelei fili, longe præstantissime Achivorum,
 „ Veni Tiresiæ propter vaticinium; si quod consilium
 „ Diceret, quo-pacto Ithacam ad asperam pervenirem:
 „ Necdum enim prope veni Achaiam, necdum nostram
 „ Terram conscendi; sed semper habeo mala: te verò, Achilles,
 „ Nullus vir majorum beator, neque sane posterorum:
 „ Antea etenim te vivum honorabamus æque ac deos,
 „ Argivi; nunc rursus late imperas mortuis,
 „ Hic existens; ideo neutiquam mortuus tristeris, Achilles.
 „ Sic dixi: ille autem me protinus respondens allocutus est;
 „ Ne jam mihi mortem consolare, inclyte Ulysses;
 „ Mallem rusticus existens mercede-servire alii
 „ Viro snopi, cui haud victus multus esset,
 „ Quam omnibus manibus defunctis imperare.
 „ Sed age mihi de filio meo generoso sermonem dic,
 „ An pergat ad bellum inter-primos-pugnator esse, an & non.
 „ Dic etiam mihi, de Peleo eximio si quid audiveris,
 „ An adhuc teneat honorem multos apud Myrmidonas.

- 495 Ἡ μιν ἀτιμάζουσιν ἄν' Ἑλλάδα τε Θέβην τε,
 Οὐνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
 Οὐ γὰρ ἔγδ' ἱππευγὺς ὕπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 Τοῖος ἴδ' ἄν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 Πέφνον λαὸν ἔριζον, ἀμύνων Ἀργεῖοισιν.
- 500 Εἰ τοῖσδ' ἔλθοιμι μίνυντά περ ἐς πατέρος δῶ,
 Τῷ κε τίνε σῶξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἄπτοους,
 Οἱ κείνον βιάονται, ἐργουσίην τ' ἀπὸ τιμῆς.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγδ' μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 "Ἦτοι μὲν Πηλεΐδης ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι·
- 505 Αὐτὰρ τοι παῖδες γε Νεοπτολίμαχο φίλοισι
 Πᾶσαν ἀληθεῖν μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 Αὐτὸς γάρ μιν ἔγδ' κοίλῃς ἐπὶ νῆς ἵσθης
 "Ἠγώνον ἐκ Σκύρου μετ' ἑυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 "Ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζόμεθα βουλὰς,
- 510 Αἰεὶ πρῶτος ἔβραζε, καὶ οὐχ' ἡμάρτανε μύθων·
 Νέσσω τ' ἀντίθεος καὶ ἔγδ' νεϊκέσκομεν δῖον.
 Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοί,
 Οὐποτε ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὀμίλῳ,
 Ἀλλὰ πολλὸν προέβασκε, τὸ δ' ἄν μένος οὐδ' ἐν εἰκῶν·
- 515 Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ θηϊότητι·
 Πάντας δ' οὐκ ἄν ἔγδ' μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 "Ὅσσοι λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργεῖοισιν.
 Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενῆρατο χαλκῷ
 "Ἠρῷ Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἱταῖροι
- 520 Κήτειοι κτείνοντο, γυναῖων εἵνεκα δῶρων·
 Κεῖνον δὲ κάλλιζον ἴδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.
 Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, δὴν καμ' ἔπειδες,
 Ἀργεῖων οἱ ἔριζοι, ἔμοι δ' ἐπὶ πάντ' ἱτίεταλτο,
 Ἡμῖν ἀνακλίνειν πυκινὸν λόχον, ἧδ' ἐκτείνειναι·
- 525 Ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἧδ' ἐμείδοντες,
 Δάκρυά τ' ὀμβρόγγυντο, τρέμεν δ' ὅπδ' γυῖα ἐκάζου·
 Κεῖνον δ' οὐποτε πάμπαν ἔγδ' ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Οὐτ' ὠκλήσαντα χροῖα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
 Δάκρυ' ὀμφορέαμενον· ὃ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν
- 530 Ἰππότεν ἐξίμεναι· ξίφος δ' ἐκπαΐετο κώπῃν,
 Καὶ δόρυ χαλκοβαρὺς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοῖνα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέραμεν αἰπὴν,
 Μοῖραν καὶ γέρας ἱσθλὸν ἔχων ἐπὶ νῆς ἔβαινεν
 Ἀσκηθὴς, οὐτ' ἄρ' βεβλημένος ἔδει χαλκῷ,
- 535 Οὐτ' αὐτοσχεδὴν οὐτασμένος· οἷά τε πολλὰ
 Γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῆξ δέ τε μάλιστα Ἀρης.
 "Ὡς ἰφάμεν· ψυχὴ δὲ ποδάρεος Αἰακίδαο
 Φοῖτα· μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 Γηθοσύνη, ὃ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκτεον εἶναι.
- 540 Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων καταταφειῶν
 Ἔσσαν ἀχνύμεναι, εἶρόντο δὲ κῆδε' ἐκάζῃ·
 Οἷν δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδου
 Νόσφιν ἀφεσκήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
 Τὴν μιν ἔγδ' νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,
- 545 Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
 Παιῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Πάλλας Ἀθήνη·

„ An ipsum despiciunt per Heliadaque Pthiamque,
 „ Eo-quod ipsum seniam occupet manusque pedesque.
 „ Non enim ego adjutor *sum* sub splendore Sedis,
 „ Talis existens; qualis olim in Tœja lata
 „ Trucidabam populum fortissimum, propugnans pro Argivia.
 „ Si talis venirem vel paulisper in patris domum,
 „ Tum cuivis terribiliter ostenderem *meum* robur & manus in-
 „ *Eorum*, qui illum violant, arcentque ab honore. (victas,
 Sic dixit: at ego ipsum respondens allocutus sum;
 „ Profecto quidem de Peleo eximio nihil audiui;
 „ Sed tibi de filio utique Neoptolemo charo
 „ Omnem veritatem dicam, ut me jubes:
 „ Ipse enim illum ego cava in navi equali,
 „ Duxi ex Scyro ad bene-ocreatos Achivos.
 „ Profecto quando circa urbem Trojam inibamus consilis,
 „ Semper primus dicebat, & non ab-errabat sermone:
 „ Nestorque deo-par & ego contendebaris soli.
 „ At quum circa urbem Trojam pugnabamus Achivi,
 „ Nunquam in multitudine manebat virorum, neque in turba,
 „ Sed longe præcurrebat, suo robore nulli cedens;
 „ Multos autem viros trucidavit in aspera pugna:
 „ Omnes verò non ego dixero, neque nominavero;
 „ Quantum populum occideret propugnans pro Argivia.
 „ Sed quomodo Telephidem interfecerit ferro;
 „ Herœem Eurypylum; multi autem circa eum socii
 „ Ceti trucidabantur, muliebria propter dona:
 „ Illum sane pulcherrimum vidi, post Memnona nobilem.
 „ Cæterum quum in equum conscendimus, quem fabricavit Epœus,
 „ Argivorum optimates, commissa autem mihi erant omnia,
 „ Et ut aperirem densas infidias, & ut concluderem:
 „ Hic alii Danorum ductores, atque principes,
 „ Lachrymasque abstergebant, subtrecebantque membra ejus-
 „ Illum autem nunquam omnino ego vidi oculis, (que;
 „ Neque pallescentem corpore pulchro, neque à genis
 „ Lachrymas abstergentem: verum is mihi multum supplicabat
 „ Ab equo ut-exiret; gladii autem pressabat capulum;
 „ Et hastam ære-gravem; mala verò Trojanis mollebatut.
 „ Sed quando jam Priami urbem depopulati sumus excelsum,
 „ Portionem & munus eximium habens, navem conscendebat
 „ Incolumis, neque eminus-ictus acuto ære,
 „ Neque cominus vulneratus; uti sepius
 „ Fit in bello; permiste etenim fuit Mars.
 Sic dixi: anima autem pedibus-celeris Æacide
 Abibat magnis-passibus gradiens per herbosum pratum,
 Læta, quod ei dixissem filium egregium esse.
 Aliæ verò animæ mortuorum defunctorum
 Stabant moerentes, narrabantque dolores unaqueque.
 Sola autem Ajacis anima Telamonii
 Longe abstitabat, læta propter victoriam,
 Qua ipsum ego vici, judicio-contendens apud naves,
 Pro armis Achilles; proposuit autem veneranda mater:
 Filii autem Trojanorum judicavit & Pallas Minerva.

Ὦς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιαῦτ' ἐπ' ἀέθλῳ.

Τοῖνυ γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευε,
Αἴανθ', ὅς περὶ μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο

550 τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Τὸν μὲν ἔγδον ἐπέσσει προσκύνων μαιλιχοῖσιν.

Αἴαν, πᾶσι Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἔρ' ἔμελλες

οὐδ' ἀνδρῶν λήσσεσθαι ἐμὰ χόλου, εἴνεκα τευχέων

οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.

555 τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείτο δ' Ἀχαιοὶ

Ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδῳ,

Ἀχύνεσθαι φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος

Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν κρατὸν αἰχμητῶν

Ἐκπάγλως ἠχθύρε· τείν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.

560 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἔναξ, ἴν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς

ἡμῶν· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγῆνορα θυμὸν.

Ὦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδέν ἁμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλῳ

Ψυχᾶς εἰς Ἑρεβος νεκῶν κατατεθνηϊώτων.

Ἐνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἢ κεν ἔγδον,

565 Ἀλλὰ μοι ἦθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι

τῶν ἄλλων ψυχᾶς ἰδέειν κατατεθνηϊώτων.

Ἐνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Δίδε Ἀγλαδὸν υἱὸν,

Χρύσειον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιζέοντα νεκύεσσιν,

ἡμενον· οἱ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας εἶροντο ἄνακτα,

570 ἡμενοι, ἐσαότες τε, κατ' εὐρυκυλλεὶς Αἴδος δῶ.

Τὸν δὲ μετ', Ὀρίωνα πελώριον εἰσανόησα

Θῆρας ὁμοῦ εἰλαύντα, κατ' ἀσφοδελὸν λαιμῶνα·

τοὺς κῦτρες κατέπεφνον ἐν αἰσπάλουσιν ἕρεσσι,

Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἶν' ἀσγές.

575 Καὶ Τιτυδὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱὸν,

Κεῖμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλασθαι.

Γύπε δὲ μιν ἐκότερθε παρημένῳ ἦπαρ ἔκειρον,

ἄεττον· ἔτσι δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνατο χερσὶ·

Ἀητῶ γὰρ ἤλαψε, Δίδε κυδρὴν παράκοιτιν,

580 Πυθιδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Παντοπῆος.

Καὶ μὲν Τένταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,

Ἐσάτ' ἐν λίμνῃ· ἢ δὲ προσέπλεξε γενεῖα.

Σταῦρα δὲ διψᾶν, πῖεσιν δ' οὐκ εἶχεν ἐλθεῖναι·

Ὅσσάκι γὰρ κύψει· ὁ γέρον, πῖεσιν μενεαίνων,

585 Τεσσαχ' ὕδαρ ἀπολέσκει· ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ περσὶ

Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνσκε δὲ δαίμων.

Δένδρεα δ' ὑψιπέτῃλα κατακρήθεν χεῖς καρπῶν,

Ὀρχναι, καὶ ροιαί, καὶ μηλαί, ἀγλαόκαρποι,

Συκαὶ τε γλυκεραί, καὶ ἐλαταὶ τηλεβώσκει.

590 Τῶν ἀπὸτ' ἰδύσαι· ὁ γέρον ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,

Τάσδ' ἄνεμος βίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιδόντα.

Καὶ μὲν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,

Ἄδαν βαρύνοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν.

Ἦτοι δ' μὲν, σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε,

595 Ἄδαν ἔνω ἔθεσκε ποτὶ λῶφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι

Ἄκρον ὑπερβαλεῖν, τότε ἀποσρέψκεσε κραταίῃς·

Αὐτῇς ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.

Αὐτὰρ ἔπειτα ἔπειτα τιτανόμενος· κατὰ δ' ἰδρύς

Ἄλγε' ἔπειτα ἔπειτα τιτανόμενος· κατὰ δ' ἰδρύς

Utinam fane non debuiffem vincere tali in certamine:
 Tale enim caput ob ifta arma terra detinuit,
 Ajacem, qui præftantiffimus quidem forma, præftantiffimus &
 Cæterum Danaorum, poft eximium Pelidem. (rebus-geftis fuit
 illum quidem ego verbis alloquebar blandis;
 „ Ajax, fili Telamonis eximii, nonne ergo eras
 „ Ne mortuus quidem obliturus mihi iræ, ob arma
 „ Perniciofa? illa autem perniciem dii fecerant Argivis:
 „ Talis enim ipfis turris perifti; propter te autem Achivi,
 „ Æque-ac propter Achillis caput Pelidæ,
 „ Dolemus defunctum penitus: neque quifquam alius
 „ In-culpa-efit; fed Jupiter Danaorum exercitum bellicoforum
 „ Graviter odit; tibi verò fatum impofuit.
 „ Sed age, huc-veni, rex, ut verbum & orationem audias
 „ Noftream; doma autem robur & generofum animum.
 Sic dixi: ille verò mihi nihil refpondit; ibat autem ad alias
 Animas in Erebum mortuorum defunctorum.
 Ibi tamen me allocutus fuiffet iratus, aut ego ipfum,
 Sed mihi volebat animus in pectore charo
 Aliorum animas videre defunctorum.
 Ibi fane Minõem vidi, Jovis illuftrem filium,
 Aureum fceptrum tenentem, jus-dicentem mortuis,
 Sedentem: illi verò circa ipfum caufas dicebant regem,
 Sedentes, ftantesque, per amplam-portis Plutonis domum.
 Poft hunc autem, Orionem ingentem animadverti
 Feras fimul agitantem per herbofum pratium;
 Quas ipfe occiderat in defertis montibus,
 Manibus tenens clavam totam-æream, fempet infrangibilem.
 Et Tityum vidi, terræ gloriofæ filium,
 Jacentem in folo; is verò per novem jacebat jugera:
 Vultures autem ipfum utrinque affiftentes jecur rodebant,
 In vifcera penetrantes; ille autem non propulfabat manibus:
 Latonæ enim vim-infulit, Jovis gloriofæ conjugî,
 Ad-Pytho eunti, per amœnum Panopeum.
 Et fane Tantalum vidi, graves dolores fubeuntem,
 Stantem in lacu; hic autem attingebat ad mæstum:
 Videbatur verò is fitienti fimilis; ad-bibendum autem non pot:
 Quoties enim inclinaret, fenex, bibere cupiens, (raccapere:
 Toties aqua peribat abfcripta; circa autem pedes
 Terra nigra apparebat, arfacebat nempe deus.
 Arbores porro proceræ à-capite fundebant fructum,
 Pyri, & mali-punicæ, & mali pulchrum-fructum-ferentes,
 Ficusque dulces, & olæ virentes:
 Quas quum recta-pergeret fenex manibus prehendere,
 Eas ventus difpellebat in nubes obfcuras.
 Et profecto Sifyphum afpexi, duros dolores patientem,
 Lapidem geftantem ingentem utraque-manu:
 Sane ille quidem innixus manibusque pedibusque,
 Lapidem furfum pellebat ad cacumen; fed quando erat
 Summum fuperaturus, tunc repulfabat potens-vis;
 Rurfus deinde in folumolvebatur lapis immanis.
 Verum ille rurfus pellebat contendens; fudor autem

- Ἔββεν ἐκ μελέων, κνήν δ' ἐκ κρᾶτος δρώρει.
 600 Τὸν δὲ μετ', εἰσενόησα βίην Ἡρακλεΐην,
 Εἶδ' αὖλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τέρεται ἐν βαλίσκῃ, καὶ ἔχει καλλισφυρον Ἡβὴν,
 Παιῖδα Διδεσ μέγαλοιο καὶ Ἡρῆς χρυσοπεδίλου.
 605 Ἀμφὶ δὲ μιν πηλαγῇ νεκίων ἦν, εἰωνὸν ὥς,
 Πάντος· ἀτυχεμένων· ὃ δ', ἱερμνὴ νυκτὶ λοικῆς,
 Γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νεοῖσιν διζὼν,
 Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι λοικῆς.
 Σμερδαλέος δὲ οἱ ἀμφὶ περὶ σῆσσιιν κορτῆρ,
 Χρῦσιος ἦν τελαμῶν· ἵνα θέσμελα ἔργα τέτυκτο,
 610 Ἀρκεῖ τ', ἀγρότεροί τε σύες, χαροκοί τε λέοντες,
 Τσμίναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τε.
 Μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἕλλο τι τεχνήσαιτο,
 Ὅς κείνον τελαμῶνα εἴς ἐγκάτθετο τέχνη.
 Ἔγνω δ' αὐτίκα κείνος, ἔπει ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
 615 Καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπει πτερόμεντα προσνύδα·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἄ δ' ἔλ', ἡ τινα καὶ σὺ πακδὸν μόρον ἤγηλάξεις,
 Ὅν περ ἑγὼν δ' ἔχεσκον ὑπ' αὐγὰς ἡελίου.
 Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίουος, αὐτὰρ διζὼν
 620 Εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖροσι Φωτὶ
 Δεδμήμην, ὃ δὲ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους·
 Καὶ ποτὲ μ' ἐνθάδ' ἐπεμψε κύν' ἔξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 Φράζετο τοῦδ' εἴ μοι χαλεπώτερον εἶναι ἔθελον.
 Τὸν μὲν ἑγὼν ἀνένικα καὶ ἡγαγὼν ἐξ Ἀΐδαο·
 625 Ἑρμείας δὲ μ' ἐπεμψεν, ἰδὼν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὐτὶς ἔβη δόμον Ἀΐδος εἴσω.
 Αὐτὰρ ἑγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
 Ἀνδρῶν ἥρώων, οἳ δὲ τὸ πρόσθεν ὕλοντο.
 Καὶ νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ,
 630 Θῆσας, Περσίδον τε, θεῶν ἱριπυδία τέκνα·
 Ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἄνδ' ἀγείρετο μύρια νεκρῶν,
 Ἥχῃ δεσπεσίῃ· ἐμὰ δὲ χλωρὸν ὄθος ἦρει,
 Μὴ μοι Γοργεῖνν κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
 Ἐξ Ἀΐδος πέμψειν ἀγαυὴ Πέρσεφόνεικ.
 635 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κίων, ἐκέλευον ἑταίρους
 Αὐτοῦς τ' ἀμβάινειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισαν.
 Τὴν δὲ κατ' Ὀκεανὸν ποταμὸν Φέρε κύμα βόοιο·
 Πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

Ὅ Δ Τ Σ Σ Ε Ύ Α Σ Ὅ Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Μ.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ

Ἐπίθεσις.

Διηγείται τὴν ἐξ ἄδου γενομένην αὐτῷ ἐπάνοδοσιν πρὸς Κίρκην·
 καὶ ὡς τὰς Σειρήνας παρέπλευσε, καὶ τὰς Πλαγκτὰς
 πέτρας, Σκύλλαν τε, καὶ Χάρυβδιν· καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ νεῶς
 καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν, ἀνελόντων τινὰς τῶν ἡλίου βοῶν·
 καὶ ὡς μόνος ἐπὶ βύλου πρὸς Καλυψὶν διεσῆθη.

Defluēbat ex membris, pulvis verò ex capite quibat.
 Post hunc autem vidi vim Herculeam,
 Simulachrum; ipse verò apud immortales deos
 Oblectatur in conviviis; & habet pedibus-elegantem Heben,
 Filiam Jovis magni & Junonis aureos-calceos-habentis.
 Circa autem ipsum clamor mortuorum erat, avium instar,
 Undique agitatatum: ille verò obscuræ nocti similis,
 Nudum arcum tenens, & ad nervum sagittam,
 Horrendum circumspiciens, semper jaculaturò similis.
 Terribilis autem ei circum pectora bathetus,
 Aureum erat lorum; ubi miranda opera elaborata-erant,
 Urisque, agrestesque apri, torvique leones,
 Præliaque, pugneque, cædesque, homicidiaque.
 Ne hoc fabricatus, aliud quid fabricaverit,
 Qui illud cingulum sua comprehenderit arte:
 Agnovit autem statim ille, postquam vidit oculis,
 Et me lugens verbis alatis allocutus est:
 „ Generose Laertiade, solers Ulysses,
 „ Heu miser, certe aliquod & tu malum fatum sustines,
 „ Quale scilicet ego ferebam sub radiis solis.
 „ Jovis quidem filius eram Saturati; verum ærumnam
 „ Habebam infinitam: valde enim longe deteriori viro
 „ Subditus eram; ille verò mihi graves imperabat labores;
 „ Et olim me huc misit, canem ut-ducerem: non enim aliud
 „ Existimabat hoc omnino mihi gravius fore certamen.
 „ Eum quidem ego subdixi & traxi ex inferis;
 „ Mercurius autem me deduxit, atque cæcis oculis Minerva.
 Sic fatus, ipse quidem rursus descendit in Platonis-domum.
 At ego illic manebam constanter; si quis amplius veniret
 Virosum Heroum, qui utique olim perierunt.
 Et jam adhuc priores vidissem viros, quos volebam scilicet,
 Theseum, Pirithoumque, deorum gloriosos filios:
 Sed prius multitudo congregabatur infinita mortuorum,
 Sonitu immenso; me verò pallidus timor cepit;
 Ne mihi Gorgonium caput horrendi monstri
 Ex Orco mitteret incluta Proserpina.
 Statim deinde ad navem profectus, jobebam socios
 Ipsosque consolare, & radentes solvere:
 Illi verò statim ingrediebantur, & per transra sedebant.
 Illam autem per Octaonum flumen ferebat unda fluctu:
 Primum quidem remigatio, postea autem optatus ventus.

O D Y S S E Æ H O M E R I X I I
 L I B R I

Argumentum.

NARRAT ab inferis qualis fuerit sibi reditus ad Circen: & quo-
 modo Sirenes præternavigaverit, & erratiles patras, Scyl-
 lanque & Charybdim: & suæ navis & sociorum interitum, qui
 occiderant quosdam Solis boves: & ut solus in signo ad Ca-
 lypso evaserit.

Μὴ Σειρήνας ἔχει, πλαγκτὰς, βοῦς τ' Ἡελίοιο.

- Α** Ττάρ ἐπὶ ποταμοῖς λίπεν ῥέον Ὀκεανοῖα
 Νῆες, ἐπὶ δ' ἔκτο κῦμα θαλάσσης εὐρυπάρου,
 Νῆσον ἐς Αἰαίην, ῥεῖ τ' Ἥους ἡρρυγμένης
 Οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἡελίοιο.
 5 Νῆα μὲν ἐνθ' ἰλθόντες ἐκέλευσαν ἐν ψαμάθοισιν,
 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηχμῶνι θαλάσσης.
 Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἱμείναμεν ἡῶ δ' ἴαν.
 Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος ἥως,
 Δὴ τότε ἰγὼν ἑτάρους προΐην εἰς δώματα Κίρκης
 10 Οἰσόμεναι νεκρὸν Ἑλπήνορα τεθνεῖῶτα.
 Φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅδ' ἀκροτάτῃ πρὸς ἄκτῃ,
 Θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χεύοντες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἑκάη, καὶ τεύχεα νεκροῦ,
 Τύμβον χεύοντες, καὶ ἐπὶ σήλην ἱρυσάντες,
 15 Πήξαμεν ἀκροτάτῃ τύμβῳ εὐφρῆς ἱερυμέν.
 Ἥμεις μὲν τὰ ἔκαστα διεΐπομεν· οὐδ' ἔρα Κίρκη
 Ἔξ' Αἶδαν ἰλθόντες ἰλθόμεν, ἀλλὰ μάλ' ὥκα
 Ἥλθ' ἐντυναμένη· ἡμᾶ δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
 Σῖταν καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἶθρα οἶνον ἱερυμέν.
 20 Ἦ δ' ἐν μέσσω σάσα μετῆδα διαθεῶν.
 Σχέτλιοι, οἳ ζῶντες ὑπῆλθετε δῶμ' Αἶδαο,
 Δισθάνεις, ὅτε τ' ἄλλοι ὥκαξ ὀνήσκουσ' ἀνθρώποι.
 Ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 Αὐτοὶ πανηγύριοι· ἡμᾶ δ' ἦοι φαινομένηφι.
 25 Πλευστήθ'· αὐτὰρ ἰγὼ δεῖξω ῥέον, ἡδὲ ἔκαστα
 Σημανέω· ἵνα μὴ τι κακοῖμα φῶν ἀλεγαιῶν,
 Ἦ ἄλδς, ἢ ἐπὶ γῆς, ἀλγύσεται πῆμα παδόντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεκείβετο θυμὸς ἀγνῶν.
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 30 Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἔσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
 Ἥμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
 Οἳ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς·
 Ἦ δέ με χεῖρὸς ἰλοῦσα, φίλων ἀποκούσφιν ἑταίρων.
 Εἰσέ τε, καὶ προσέλεγκτο, καὶ ἔξερίσινεν ἕκαστα·
 35 Αὐτὰρ ἰγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσήψα πόντιν Κίρκην·
 Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπεῖρανται· σὺ δ' ἤκουσον,
 Ὡς τοὶ ἰγὼν ἔρην, μνήσαι δέ σε καὶ ἑδς· αὐτός.
 Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξαι, αἱ ῥά τε πάντα
 40 Ἀνδρώπους θέλγουσιν, ὃ, τις σφέας εἰσαφίκηται.
 Ὅσες αἰδρήν τε πάσης, καὶ φθόγγου ἀκούου
 Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνή, καὶ νήπια τέκνα,
 Οἵκαδε νοσήσαντι, παρίσεται, οὐδέ γάνυνται.
 Ἀλλὰ τε Σειρήνες λαγυρῇ θέλγουσιν αἰοδῇ,
 45 Ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀρεοφιν δις
 Ἀνδρῶν πυδομένων, παρὰ δὲ βίνοι μανύθουσιν.
 Ἀλλὰ παρὲξ ἑλάν· ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων,
 Κηρὸν δεψήσας καλιχδέα, μήτις ἀκούου
 Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκούμεν, αἶψ' ἰθέλωσθα.
 50 Διψάντων σ' ἐν νηὶ τοιῇ χεῖράς τε, πόδας τε,

M. Sirenes habet, petras, atque boves Solis.

CÆterum postquam fluvii reliquit fluentum Oceani
 Navis, pervenitque ad fluctus maris vasti,
 Insulam ad Ææam, ubi utique Auroræ mane-genitæ
 Domicilium & chori sunt, & ortus Solis;
 Navem quidem, huc quum-venissemus, subducimus in arenam;
 Ipsi autem egressi sumus ad littus maris:
 Hic verò requiescentes expectavimus auroram divinam.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitis aurora,
 Utique tunc ego socios præmisi ad domum Circes
 Allaturos mortuum Elpenorem defunctum.
 Lignis verò statim cæsis, ubi summum prominebat litus,
 Sepelliebamus dolentes, uberes lachrymas fundentes.
 At postquam cadaverque combustum est, & arma mortui;
 Tumulo aggesto, & desuper cippo erecto,
 Fiximus in summo sepulchro fabrefactum remum.
 Nos quidem hæc singula administrabamus: neque verò Circeam
 Ab inferis regressi latuimus, sed valde celeriter
 Venit, postquam-se-ornasset: simul autem ancillæ ferebant cum-
 Panem & carnes multas, & generosum vinum rubrum. (ipsæ
 In medio verò stans alloquebatur nobilissima dearum;
 „ Miseri, qui viventes subiistis domum Plutonis,
 „ Bis-mortui, cum alii semel moriantur homines.
 „ Verum agite, edite cibum, & bibite vinum:
 „ Hic toto-die; simul autem atque aurora illuxerit,
 „ Navigabitis: at ego monstrabo viam, atque singula
 „ Significabo; ut nequid malo-consilio damnofo;
 „ Aut in mari, aut in terra, doleatis damnum passi.
 Sic dixit: nobis verò statim persuasus est animus generosus.
 Sic tunc quidem toto die, ad solis occasum,
 Sedebamus, epulantes carnesque copiosas, & dulce vinum:
 Quando verò sol occidit, & tenebræ advenerunt,
 Illi quidem decubuerunt juxta retinacula navis:
 Illa verò me manu prehensum, dilectis seorsum à sociis,
 Locavitque, & è-regione-sedit, & interrogavit singula:
 At ego ei omnia ordine recensui.
 Et tum deinceps me verbis alloquebatur veneranda Circe;
 „ Hæc quidem sic omnia peracta sunt: tu autem audi,
 „ Ut tibi ego dicam; in memoriam verò reducet etiam deus ipse.
 „ Ad Sirenes quidem primum pervenies; quæ utique omnes
 „ Homines fascinant, quicumque ad eas pervenerit.
 „ Quicumque imprudentia appulerit, & vocem audierit
 „ Sirenium, huic utique nequitiam uxor & infantes liberi
 „ Domum reverso astant, neque lætantur.
 „ Sed Sirenes arguto fascinant cantu,
 „ Sedentes in præto: ingens verò circum ossium acervus
 „ Virorum putrefactorum; circumque cutes tabescunt.
 „ Sed præternavigato: aures autem obline sociorum,
 „ Cera malassata dulci, ne quisquam audiat
 „ Cæterorum: at ipse audias, si velis.
 „ Ligent te in navî veloci manusque pedesque.

„ Erectum

- Ὅρμον ἐν ἱσοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω·
 Ὅφρα κε τερπόμενος ὑπ' ἀκούης Σειρήνοισιν.
 Αἱ δέ κε λίσσεται ἰτάρους, λῦσαι τε κελεύεις,
 Οἱ δ' εἴ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δασμοῖσι δαδόντων.
 55 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσγε παρὲξ ἱλάσωνσιν ἱταῖροι,
 Ἔνθα τοι οὐκ ἔτ' ἐπείτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
 Ὅσπετέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἕσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 Θυμῷ βουλεύειν· ἱρῶν δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἱπηρεφείες, προτὶ δ' αὐτὰς
 60 Κῆμα μέγα βεχθεὶ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
 Πλαγκτὰς δὴ τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
 Τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτιτὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
 Τρήμονες, ταῖ τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
 Ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῆς πέτρη·
 65 Ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
 Τῇ δ' οὐκω τις νῆυς φύγεν ἀνδρῶν, ἦτις ἱκνται,
 Ἀλλὰ θ' ἱμοῦ πίνακας τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
 Κῆμαθ' ἄλδς φορέουσι πυρὸς τ' ἔλοστο δύναι.
 Οἷη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπύρος νῆυς,
 70 Ἀργὸν πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
 Καὶ νῦν κε τὴν ἐνθ' ὕκα βάλεν μογέλας ποτὶ πέτρας,
 Ἀλλ' ἦρ᾽ ἀνέπεμψεν, ἔπει φίλος ἦεν Ἴήσων.
 Οἱ δὲ δύν σκόπελοι· ὁ μὲν οὐρανὸν οὐρὸν ἱκάνει
 Ὄξειν κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
 75 Κυανέη· τὸ μὲν οὐκὸς ἱρμεῖ, οὐδέ ποτ' αἶθρη
 Κείνου ἔχει κορυφὴν, οὐτ' ἐν θέρει, οὐτ' ἐν ὀπώρῃ·
 Οὐδέ κεν ἀμφαῖη βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίη,
 Οὐδ' εἰ οἱ χεῖρες γε εἰπώσει καὶ πόδες εἰεν·
 Πέτρη γὰρ λῆς ἐσι, παρεσθῇ εἰκυῖα.
 80 Μίσση δ' ἐν σκοπέλῃ ἐστὶ σπέος ἡεροειδὲς
 Πρὸς ζόφον, εἰς Ἑρεβος τετραμμένον· ἥπερ ἂν ὕμεῖς
 Νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰδύνετε, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
 Τόξῃ διζεύσας κοῖλον σπέος εἰσπφίκοιτο.
 85 Ἔνθα δ' ἐνὶ Ἐκύλλῃ ναίει, δεινὸν λελακυῖα·
 Τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν, δση ἐκύλακος νεογιλῆς,
 Γίνεται, αὐτὴ δ' αὐτὴ πέλωρ κακός· οὐδέ κε τίς μιν
 Γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 Τῆς ἦτοι πόδες εἰσι δυνάδεα πάντες ἥωροι·
 90 Ἐξ δέ τί οἱ δειρὰ περιμήκεας· ἐν δ' ἐκάζῃ
 Σμερδαλέῃ κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχοι δδόντες,
 Πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖτοι μέλανος θανάτοιο.
 Μίσση μὲν τε κατὰ σπείους κοῖλοιο δέδυνεν·
 Ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινολο βερέθρου·
 95 Αὐτοῦ δ' ἰχθυάα σκόπελον περιμυμῶωσα
 Δελφινάς τε, κύνας τε, καὶ εἰποδὶ μέλινον ἔλυσεν
 Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγέροντας Ἀμφιτρίτῃ.
 Τῇ δ' οὐκω ποτὶ σάβηται ἀκήρια εὐχετόωνται
 Παρφυρέειν σὺν νηὶ· φέρεῖ δέ τε κρατὶ ἱκάνῃ.
 100 Φῶτ' ἱεραπάξασα νεὺς κυανοπρώροιο.
 Τὴν δ' ἕτερον σκόπελον χθιμαλλώτερον ὕψει, Ὀδυσσεῦ,
 Πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διοίξεσθαιες.

„ Erectum ad basim-mali; ex ipso autem fines alligantur,
 „ Ut cum-voluptate vocem audias Sirenum.
 „ Quod si rogaveris socios, solvereque jubeas,
 „ Illi dein te in pluribus tunc vinculis illigent.
 „ Caterum postquam has præternavigarint socii,
 „ Tum tibi non amplius deinceps continue dicam,
 „ Utra demum tibi via fuerit; sed & ipse
 „ Animo considera: dicam autem tibi utrinque.
 „ Hinc etenim petrae imminentes; ad eas autem
 „ Fluctus ingens resonat cærulei maris:
 „ Erraticas profecto eas dii beati vocant.
 „ Hac quidem neque volucres prætervolant, neque columbae
 „ Timidae, quæ ambrosiam Jovi patri ferunt;
 „ Sed etiam ex iis aliquam semper adimit lævis petra;
 „ Sed allam summittit pater, ut in numero-sit.
 „ Hic verò nondum ulla navis effugit virorum, quæcumque ac-
 „ Sed pariter tabulæque navium, & corpora virorum, (cæsserit
 „ Fluctus maris auferunt ignisque perniciosi procelles.
 „ Sola sane illa præternavigavit mare-sulcans navis,
 „ Argo omnibus-cura-habita, ab Ætæa navigans:
 „ Et sane illam ibi celeriter fluctus coniecissent magnas ad petras;
 „ Sed Juno præterire-fecit, quoniam charus erat Jason.
 „ Duo verò scopuli; hic quidem latum coelum attingit
 „ Acuto vertice, nubes autem ipsam circumdat
 „ Obscura: quod quidem nunquam cessat, neque unquam serenitas
 „ Illius occupat verticem, neque in æstate, neque in autumno:
 „ Neque ascendere-possit mortalis vir, neque descendere,
 „ Neque si illi manus utique viginti & pedes essent:
 „ Petra enim lævis est, circum-polita similis.
 „ Medio autem in scopulo est spelunca obscura,
 „ Versus occasum, ad Etebium conversa; qua vos
 „ Navem cavam præteragatis, exiale Ulysses.
 „ Neque ex navi cava juvenis vir
 „ Arcu jaculatus, ad cavam speluncam perveniret.
 „ Hic autem Scylla inhabitat, graviter vociferans:
 „ Ejus profecto vox quidem, quanta ostuli recens-nati,
 „ Fit; ipsa verò monstrum malum; neque quisquam ipsam
 „ Lætaretur conspiciat, neque si deus obviam-veniret.
 „ Hujus sane pedes sunt duodecim omnes anteriores;
 „ Sex autem ei colla prælonga; in unoquoque verò
 „ Horrendum capite, insunt autem triplici-ordine dentes,
 „ Densi & frequentes, pleni atræ mortis.
 „ Media quidem per speluncam cavam immergitur:
 „ Extra verò exerit capita ex horrendo barathro;
 „ Illic autem piscatur scopulum circumlustrans
 „ Delphinasque, canesque, & sibi majorem capere possit
 „ Cetum, quæ innumera alit sonora Amphitrite:
 „ Hac verò nondum unquam aequæ illæsi gloriantur
 „ Præternavigasse cum nave; aufert etenim capite unoquoque
 „ Virum absciptum ex nave cæruleæ-proram.
 „ Alterum verò scopulum humiliorem videbis, Ulysses,
 „ Prope invicem; & jacula-atingere.

- Τῷ δ' ἐν ἱριναῖς ἐσι μέγας, φύλλοισι τεθῆλως·
 Τῷ δ' ὑπο δία Χάρυβδις ἀναβρίβδαι μέλαν ὕδωρ·
 105 Τρίς μὲν γάρ τ' ἀνίσσιν ἐπ' ἡμάτι, τρίς δ' ἀναβρίβδαι
 Δεινὸν· μὴ σὺ γε καίηι τύχοις, ὅτε βοιβδήσειεν·
 Οὐ γὰρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐννοσίγαιον.
 Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης ἀκατέλῃ πεπλημένος, ὥκαπε
 Νῆα παρῆξ ἔλααν· ἐπειδὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
 110 Ἐξ ἱτάρους ἐν νηϊ ποθέμεναι, ἢ ἅμα πάντας.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγε μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Εἰ δ' ἔγε δὴ μοι τοῦτο, θεά, νημαρτὲς ἐνίσπε,
 Ἔσπεως τὴν ὁλοήν μιν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδι,
 Τῶν δέ κ' ἀμυνάμεν, ὅτε μοι εἰνοτὸ γ' ἱταίρους;
 115 Ὡς ἱφάμεν· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δία θεῶν·
 Σχέτλας, καὶ δ' αὖ τοι πολεμῆϊα ἔργα μέμνηται
 Καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπέϊξαι ἀθανάτοισιν;
 Ἡ δέ τοι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἐσι,
 Δεινὸν γ', ἀργαλέον τε, καὶ ἔγριον, οὐδὲ μυχῆτόν·
 120 Οὐδέ τις ἐς ἄλκῃ· Φυγέειν κάρτισον ἐπ' αὐτῆς·
 Ἦν γὰρ ἐθύνουσα, καρυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
 Δεῖδω, μὴ σ' ἐξαυτίς ἱφορμηθεῖσα κίχρῃ·
 Τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ Φύτας ἔλῃται.
 Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἔλααν, βωρεῖν δὲ Κραταίην,
 125 Μητέρα τῆς Σκύλλης, ἢ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
 Ἡ μιν ἔπειτ' ἐποπιάσει ἐς ὕπερου ὀρμηθῆναι.
 Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεται· ἐνθα δὲ πολλὰ
 Βόσκοιτ' Ἥελίοιο βόας καὶ ἴφια μῆλα,
 Ἐπὶ βεῖν ἀγέλαι, τόσα δ' εἰδὼν πῶσα καλὰ,
 130 Πεντήκοντα δ' ἱάκας· γένος δ' οὐ γίνεσθαι αὐτῶν,
 Οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεὰ δ' ἐκικνούμενος εἰς αὐτὴν,
 Νύμφαι ἐυπλόκαμοι, θαύτουσά τε, λαμπρότην τε,
 Ἄς τέκεν Ἥελίῳ Ἰπέρῳ δία Νέαιρα.
 Τὰς μὲν ἔρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πέτνια μήτηρ,
 135 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόθι ναίειν,
 Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἱλίας βοῦς.
 Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινάας ἔσας, νόθου τε μέδουσαι,
 Ἡ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακὰ περ πάσχοντες, ἰκοισθε·
 Εἰ δέ κε εἴηται, τότε τοι παρμαίρομ' ὄλαθρον
 140 Νηϊ τε, καὶ ἱτάρους· αὐτὸς δ' εἰπερ κεν ἀλύξαις,
 Ὅψε κακῶς νῆμαι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἱταίρους.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦκυθεν ἡῶρ.
 Ἡ μὲν ἔπειτ' ἐνὰ νῆσον ἀπέσιχε δία θεῶν·
 Αὐτὰρ ἔγνων ἐπὶ νῆα κίων, ὠτρυνον ἱταίρους,
 145 Αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἐνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι.
 Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνουσι, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισαν·
 Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι, πολλὴν ἄλκι τύπτον ἱετμοῖς.
 Ἠμῶν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
 Ἴκμενον οὖρον ἴσι πλοησίσιον, ἐσλὸν ἱταῖρον,
 150 Κίρκη κλυπλόκημος, δεινὴ θεὸς, αὐδήσασα.
 Αὐτίκα δ' ὅπλα ἔκαστα πονησάμενοι κεντὰρ ῥῆμα
 ἤμεθα· τὴν δ' ἱεναῖός τε, κοβερνήτης τ' ἴθουνον.
 Δὴ τότε γῶν ἱταίροιςι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
 Ω φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἔνα ἰδμεναι, αὐδ' οὐ δύναι·
 155 Θέσφατ'

„ In hoc autem caprificus est ingens, foliis florens;
 „ Sub hoc verò gravis Charybdia absorbet nigram aquam:
 „ Ter etenim eructat quotidie, ter verò resorbet
 „ Horrendum; ne tu utique ibi incideris, quando absorbet;
 „ Non enim liberabit te ex malo neque Neptunus.
 „ Sed valde Scyllæ scopulo prope-admotus, celeriter
 „ Navem præterage: quoniam longe satius est,
 „ Sex socios in navi desiderare, quam simul omnes.
 Sic dixit: at ego ipsam respondens allocutus sum;
 „ Age verò jam mihi hoc, dea, vere dic,
 „ Si-quo-pacto perniciosam quidem effugiam Charybdiem,
 „ Illam [Scyllam] autem propulsem, cum mihi lædet scilicet
 Sic dixi: statim verò respondit nobilissima dearum; (socios?
 „ Infelix; & adhuc tibi bellica opera curæ-sunt
 „ Et labor; nec diis cedes immortalibus?
 „ Illa nempe tibi non mortalis, sed immortale malum est,
 „ Graveque, difficileque, & immane; neque expugnabile:
 „ Neque ullum est præsidium; fugere optimum-est ab illa:
 „ Si enim cuncteris, arma-induens ad petram;
 „ Vereor, ne te denno impetu-facis consequatur
 „ Tot capitibus, totque viros abripiat.
 „ Sed valde celeriter præternaviga; voca autem Cratæin
 „ Matrem Scyllæ, quæ ipsam peperit perniciem hominibus:
 „ Quæ ipsam deinde compeffet, denno ne irruat.
 „ Trinacriam verò ad insulam pervenies: ibi autem multas
 „ Pascuntur Solis boves & pingues pecudes,
 „ Septem botum armenta, tot verò ovium pulchri greges,
 „ Quinquaginta verò singula: propagatio autem non sit ipsarum,
 „ Neque iniquæ moriantur: deæ verò pastores sunt,
 „ Nymphæ comas-pulchras, Phaethonæque, Lampetieque,
 „ Quas peperit Soli Hyperioni nobilis Nemæ.
 „ Has quidem postquam educavit peperitque veneranda mater,
 „ Trinacriam in insulam relegavit, procul ut-habiterent,
 „ Ad oves custodiendas paternas, & camuras boves.
 „ Eas si quidem illæsas finas, redditusque memor-fis,
 „ Sane & adhuc in Ithacam, mala licet patientes, perveneritis?
 „ Sin lædas, tum tibi prædico exitium
 „ Navique & sodalibus: ipsæ verò si quidem effugas,
 „ Sero male redibis, amissis omnibus sociis.
 Sic dixit: statim verò aureum-follum-habens venit Aurora.
 Ipsa quidem deinde per insulam abiit nobilissima dearum:
 At ego ad navem profectus hortabar socios,
 Et ipsi ut-ascenderent, & retinacula solverent.
 Illi verò statim ingrediebantur, & per transtra sedebant;
 Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
 Nobis autem dein pone navem prorsus-cæruleam
 Secundum ventum misit implentem-vela, bonum socium,
 Circe comas-pulchra, gravis dea, vocalis.
 Continuo verò armis omnibus ordinatis per navem
 Sedebamus; hanc autem ventusque gubernatorque dirigeant.
 Tum verò ego socios alloquebar, dolens corde;
 „ O amici, non enim oportet unum scire, neque duos solos.

- 255 Θέσφατ', ἃ μοι Κίρκη κατήσατο, δὴα θέσαν·
 Ἄλλ' ἱρῶν μὲν ἰγὼν, ἵνα εἰδότες ἢ κε θάνωμεν,
 Ἥ κεν ἀλευόμενοι θάνεκτον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
 Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνάγει θεσπεσίαν
 Φλόγγον ἀλεύεσθαι, καὶ λειμῶν' ἀνθεμνόντα·
- 260 Οἷον ἔμ' ἠρώγει ἔπ' ἀκούειν· ἀλλὰ με δεσμῇ
 Δάσκατ' ἐν ἀργαλέῃ, (ὄφρ' ὕμπεδον κύτθῃ μέμνω,)·
 Ὅρδῳ ἐν ἱσοπέδῳ· ἐκ δ' αὐτοῦ παίρατ' ἀνήφθη.
 Αἱ δέ κε λίσσεται θρήσκαι, λῦσαι τε καλεῖω,
 Τμήτε δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζουσιν.
- 265 Ἦτοι ἰγὼ τὰ Ξανθα λόγων ἐτάροισι πίφουσικον·
 Τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίμετο νῆος εὐεργῆς
 Νῆσον Σειρήνοισιν· ἔπειγε γὰρ εὖρος ἀπήμων.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἠπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
 Ἐπλετο νημεμία, καίμησε δὲ κύματα δαίμων.
- 270 Ἀνσάντες δ' ἔταροι νεὸς ἱζία μῆρυσαντο,
 Καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ βάλλον· οἱ δ' ἐκ' ἱερτρῶ
 Ἐξόμενοι, λούκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτρουσιν.
 Αὐτὰρ ἰγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ἐξεί χυλὰ καὶ
 Τυτῖα διατμήξας, χερσὶ σιβαρῆσι πιέζουσιν·
- 275 Αἶψα δ' λαίνατε κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη γέ,
 Ἥλιου τ' ἀδύγη, Τριπονίδας ἀνακτορ·
 Ἐξείης δ' ἐτάροισιν ἐπ' οὐατα πάσιν ἔλειψα.
 Οἱ δ' ἐν νηὶ μ' ἔδεσαν ὁμοῦ χεῖράς τε, πόδας τε,
 Ὅρδῳ ἐν ἱσοπέδῳ, ἐκ δ' αὐτοῦ παίρατ' ἀνήψαν·
- 280 Αὐτοὶ δ' ἐξόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτον ἱερτμοῖς.
 Ἄλλ' ὅτε τόσσον ἀπήμων, ὅταν τε γέγωνα βοήσας,
 Ρίμφα διώκοντες, τάσδ' οὐ λάβον ὀπίσθας νηὸς
 Ἐγγύθεν ἐρυμμένη· λυγυρῇ δ' ἔντυνον ἀοιδῶν·
 Δαῦρ' ἔγ' ἰδὼν, πολύκωιν Ὀδυσσεῦ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
- 285 Νῆα κατὰρσεν, ἵνα νηϊτέρην ἔπ' ἀκούσῃς.
 Οὐ γὰρ πῶ τις τῆδε παρήλασε νηὶ μαλακῇ,
 Πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ σομάτων ἔπ' ἀκούσαι·
 Ἄλλ' ὅγε τερψάμενος νείτῃ, καὶ πλεῖστα εἰδώς.
 Ἰδμεν γὰρ τοὶ πάντ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρεῖν
- 290 Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν·
 Ἰδμεν δ', ὅσσα γίνηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 Ὡς φάσαν, λίσσαι ὅπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἑμὼν κῆρ
 Ἥδ' ἐλ' ἀκούεσθαι, λῦσαι τ' ἐκέλευεν ἐταίρους,
 Ὅφρ' οὐσι νευσάζων· οἱ δὲ, προσπεσόντες ἔρυσσαν·
- 295 Αὐτίκα δ' ἀνσάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
 Πλείσοί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλον τε πιέζουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσγε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
 Φλόγγης Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
 Αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλονται ἐμοὶ ἐρήφας ἐταῖροι,
- 300 Ὅν σφιν ἐπ' ὤσιν ἔλειψ', ἐμὲ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 Καπνὸν καὶ μέγα κῆμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἠκούσα·
 Τῶν δ' ἦρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτат' ἱερτμῶ·
 Βόμβησεν δ' ἦρα πάντα κατὰ ῥόον· εἶχετο δ' αὐτοῦ
- 305 Νηῦς, ἐπεὶ ῥοὴν ἔτ' ἱερτμῶ προήκα χερσὶν ἔπειγον.
 Αὐτὰρ ἰγὼ, διὰ νηὸς ἰδὼν, ἔτρουνον ἐταίρους

„ Vatinia, quæ mihi Circe dixit nobilissima dearum;
 „ Sed dicam quidem ego, ut scientes vel moriamur,
 „ Vel elapsi mortem & fatum effugiamus.
 „ Sirenum quidem primum jubet divinarum
 „ Vocem evitare, & pratum floridum:
 „ Solum me jubebat vocem audire; sed me vinculo
 „ Ligat in arcto, (ut firmiter illic maneam,)
 „ Erectum ad basim-mali: ex ipso autem funes alligentur.
 „ Quod si orem vos, solvereque jubeam,
 „ Vos dein pluribus tum verò in vinculis constringite.
 Sane ego hæc singula dicens sociis declarabam:
 Interea autem celeriter venit navis fabrefacta
 Ad insulam Sirenum; urgebat enim ventus innoxius.
 Statim deinde ventus quidem quievit, atque tranquillitas
 Erat absque-vento; sopivit autem fluctus deus.
 Surgentes verò socii navis vela complicitur,
 Et ea quidem in navi cava collocarunt; ipsi autem ad remos
 Sedentes, dealabant aquam politis remis-abiegnis.
 At ego ceræ ingentem massam-rotundam acuto ære
 Minutatum dissectam manibus validis premebam:
 Statim verò calefiebat cera, nam urgebat magna vis,
 Solisque splendor, Hyperionidæ regis:
 Ordine verò sociis ad aures omnibus illevis.
 Illi autem in navi me ligarunt, simul manusque pedesque,
 Erectum ad basim-mali; ex ipso autem funes alligarunt:
 Ipsi verò sedentes canum mare verberabant remis.
 Sed quum tantum aberamus, quantum scilicet auditur clamans,
 Celeriter pergentes; illæ utique non latuit velox navis
 Prope impulsâ: argutum verò exordiebantur cantum;
 „ Huc age profectus, laudatissime Ulysses, ingens decus Achi-
 „ Navem siste; ut nostram vocem audias. (vorum,
 „ Non enim unquam aliquis præter-navigavit nave nigra,
 „ Priusquam nostram suavem ab ore vocem audisset:
 „ Verum ille delectatus abiit, & plura doctus.
 „ Scimus enim utique omnia, quæcumque in Troja lata
 „ Argivi, Trojanique, deorum voluntate pertulerunt:
 „ Scimus etiam, quæcumque sunt in terra alma.
 Sic dixerant, emittentes vocem dulcem; at meum eor
 Volebat audire; solvereque me jubebam socios,
 Superciliis innuens: illi autem incumbentes remigabant:
 Statim verò surgentes Perimedes Eurylochusque,
 Pluribus me in vinculis ligabant, magisque premebant.
 Caterum postquam illas præterisset *Navis*, neque amplius deinde
 Vocem Sirenum audiremus, neque cantum,
 Continuo ceram sibi-dempserunt mei dilecti socii,
 Quam ipsæ auribus illeveram; neque ex vinculis resolverunt.
 Sed quando jam insulam reliquimus, statim deinde
 Fumum & ingentem fluctum vidi, & fragorem audivi.
 His autem percussis, ex manibus exciderunt remi;
 Insomnerunt verò omnes per fluctum; sisebatur autem illic
 Navis, quoniam non amplius remos prolixos manibus urgebant.
 Ast ego, per navem profectus, hostia hæc socios.

Μυλιχίαις ἐπέσσει παρακαδὼν ἄνδρα ἱκανόν·

Ὡ φίλοι, οὐ γὰρ πῶ τι κακῶν ἀδικήμονες εἰμέν·

Οὐ μὲν δὴ τόδε μείζον ἐπὶ κακῶν, ἢ ὅτε Κύκλωψ

210 Εἶλαι ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῇ πρωταρῶφι βίβριν·

Ἄλλα καὶ ἔνθεν ἐμὲ ἀρετῇ, βουλή τε, νόος τε,

Ἐκφύγομεν· καὶ πού τῶνδε μνήσεσθαι δύν.

Νῦν δ' ἔγωγε, ὡς ἐν ἔγδον εἶπα, πειθόμεθα πάντες.

Τμῆς μὲν κόπρῃσιν ἄλδς ῥηγμῖνα βάθειαν

215 Τύπτετε κληΐδεςσιν ἐφήμενοι, αἶψα πῶδ' Ἰδός

Δῶν τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγεῖν καὶ ἁλύξαι.

Σοὶ δέ, κυβερνήτ', ὡδ' ἐπιτέλλομαι, (ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ

Βάλλει, ἐπεὶ νηὶς γλαφυρῆς εἰρία νημεῖς·)

Τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔργε

220 Νῆα· σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεσθαι, μὴ σε λάθῃσι

Κεῖσ' ἐξορμήσασθαι, καὶ ἐς κακὸν ἡμε βαλῆσθαι.

Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὥκα ἡμεῖς ἐπέσσει πίοντο.

Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεύμεν, ἔπηκτον ἀνίην,

Μήπως μοι δέισαντες ἀπολλήξειαν ἐταῖροι

225 Εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζουσαν σφίεας αὐτούς.

Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς

Λαυθαυμένη, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει ἐμνήσεσθαι·

Αὐτὰρ ἐγὼ καταδύς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε

Μάκρ' ἐν χερσὶν ἔλδον, εἰς ἱκρία νηὶς ἔβαινον

230 Πρώτης· ἦνεν γὰρ μιν ἐδέγμεν πρῶτα φανεῖσθαι

Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἐτάρδοισιν.

Οὐδέ πη ἀλῆσσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε

Πάντη καπταίνοντι πρὸς ἡεροσδέα πέτρην.

Ἡμεῖς δὲ σεικυπὼν ἀνεπλόμεν γούωντες·

235 Ἐνθεν μὲν γὰρ Σκύλλη, ἑτέρωθεν δὲ διὰ Χάρυβδ' ἰσ

Δεινὸν ἀνέροιβόησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.

Ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσαι, λίβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ,

Πᾶς ἀναμαρτύρεσκε κυκμῆν· ὕψους δ' ἢ νη

Ἀκροφς σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπίπτεν·

240 Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόβησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ,

Πᾶς ἔνθεσθε φάνεσκε κυκμῆν· ἀμφὶ δὲ πέτρῃ

Δεινὸν ἐβροβύχε· ὁπότερθε δὲ γὰρ φάνεσκε

Ψάμμα κυκμῆν· τοῦ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει

Ἡμεῖς μὲν πρὸς τήνδ' ἔδομεν, δέισαντες ὕδαρ·

245 Τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὶς ἐταίρους

Ἐξ ἔλαθ'· οἱ χερσὶν τε βίβρε τε φέροντο ἦσαν.

Σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἦμα καὶ μετ' ἐταίρους,

Ἠδ' ἑαὶν ἐνέησα πῶδας, καὶ χεῖρας ὑπερην,

Ἐψάσ' ἀερωμένων· ἐμὲ δὲ φέροντο καλαιντες

250 Ἐξονομακλήδην, πῶτα γ' ὕψατον, ἀγχύμενοι πῆρ.

Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβάτῳ ἁλιεύς περιμῆκετ' ἰάβδω

ἰαχόμενος τοῖς ἁλίοις δόλον παρὰ εἴδατο βῆλλον,

Ἐς πόντον προΐηκε βόας κάρμας ἀγροέλοιο,

Ἀσπαράγῳ δ' ἔπειτα λαβὼν ὑβρίδα θυμῷ·

255 Ὡς ὄγ' ἀσπαράγοντες αἶσαντο πρὸς πέτρας·

Αὐτοῦ δ' εἰνὶ θυμῷ κατήσθαι κακλήγοντας,

Χεῖρας ἐμὲ δρόγοντας ἐν κλυτῇ δηιοτήνῃ·

Οἴκτισον δὲ καί τοι ἡμεῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι

Πάντων,

Blandis verbis prope-astans virum quemque; (sumus;
 „ O amici, non enim hactenus ullo-pacto malorum inexpert
 „ Non quidem jam hoc majus imminet malum, quam cum Cy-
 „ Claudebat nos in spelunca cata, forti vi; (clope
 „ Sed & illinc meâ virtutē, consilioque, prudentiaque
 „ Effugimus; & aliquando horum recordaturos vos pato.
 „ Nunc verò agite; quemadmodum ego dixero, pareamus omnes;
 „ Vos quidem remis maris fluctus profundos
 „ Verberate, transiris insidentes; si forte Jupiter
 „ Det hanc saltem mortem effugere & evitare.
 „ Tibi verò, gubernator, hoc præcipio; (sed in animo
 „ Reconde, quoniam navis cave gubernacula regis:)
 „ Hunc quidem fumum & fluctum extra dirige
 „ Navem; tu autem scopulum observa, ne te lateat
 „ Illinc evagata, & in malum nos conjicias.
 Sic dixi: illi verò celeriter meis verbis paruerunt.
 Scyllam autem nondum commemorabam inmedicabile damnum;
 Ne quodammodo veriti cessarent socii
 A-remigando, intraque constiparent seipsos.
 Et tum sane Circes quidem mandati tristes
 Obliviscebar, quoniam neutiquam me jussit armari:
 Ast ego indutus incluta arma, & duabus hastis
 Longis in manus sumptis, ad tabulata navis conscendebam
 Proræ; inde enim ipsam expectabam primum apparituram
 Scyllam petrosam, quæ mihi ferebat damnum sociis.
 Nec usquam videre potui; hussit autem erant mihi oculi
 Undique circumspicantibus & obscuram petram.
 Nos verò angustum locum transibamus iugentes;
 Ab altera etenim parte Scylla; ab altera autem gravis Charybdis
 Horrendum absorbit maris falsam aquam
 Utique cum evinceret, lebes sicut in igne fulto,
 Tota immurmurabat conturbata; in altum autem aspergo
 Summis scopulis utrisque incidebat:
 Sed cum absorberet maris falsam aquam,
 Tota intus apparebat commota; vincit verò petram
 Horrendam resonabat: infra autem terra apparerat
 Arena capulea: illos verò, pallidus timor cepit.
 Nos quidem ad hanc aspiciebamus; veriti interitum;
 Interea autem mihi Scylla cava, ex navi socios
 Sex abstulit, qui manibusque viribusque optimi erant.
 Conspicatus autem in navem velocem simulque ad socios,
 Jam horum animadverti pedes & manus superne
 In altum sublatorum; me verò compellabant vocantes
 Nominatim, tunc sane postremo, dolentes corde.
 Quemadmodum autem cum in scopulo-projecto piscator prælon-
 Piscibus minutis per dolum oscam objiciens, (Ga virga
 In pontum demittit bovis cornu agrestis,
 Palpitantemque deinde correptum projicit foras:
 Sic illi palpitantes tollebantur ad petras:
 Illic autem pro foribus devorabat exclamantes,
 Manus mihi porrigentes in gravi calamitate.
 Miserabilissimum demum illud meis vidi oculis

- Πάντων, ἴσ' ἐμάχησα, πόνους ἄλλος ἔξεραίνων.
 260 Αὐτὰρ ἱππὶ πάτρας φύγομεν, δεινὴν τε Χέρουβιν,
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμόνονα νῆσον
 ἱκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσση καλὰ βόες εὐρυμέτωποι,
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' ὑπερίσως Ἥελιοιο.
 Δὴ τότ' ἐγὼ, ἔτι πάντα ἔδην ἐν νηϊ μελαίνῃ,
 265 Μυκηθμεῦ τ' ἠκουεα βοῶν αὐλιζομένων,
 Οἶδ' ἐν τε βληχὴν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 Μάντιος Ἀλφειοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαΐας, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
 Νῆσον ἀλευέσθαι περψιμβρότου Ἥελιοιο.
 270 Δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων, ἐχθόμενος κῆρ·
 Κέλνυτέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες, ἑταῖροι,
 Ὅφρ' ὁμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαΐας, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
 Νῆσον ἀλευέσθαι περψιμβρότου Ἥελιοιο·
 275 Ἐνθα γὰρ κινέτατον κακὸν ἡμῖναι ἡμῖν ὕφασκον.
 Ἀλλὰ παρὶξ τὴν νῆσον ἱλαίνετε νῆα μέλαιναν.
 Ὡς ἰφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλίσθη φίλον ἦτορ.
 Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος συγερῶ μ' ἠμείβετο μῦθον·
 Σχέτλιος εἰς, Ὀδυσεὺς πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γούνα
 280 Κάμνει· ἢ ῥά νυ σοὶ γε σιδήρεα πάντα τίττοται,
 Ὅς εἰ ἐτάρους, καμάντ' ἀδδηκόντας, ἥδ' ἐκ καὶ ὕπνῳ,
 Οὐκ ἔλας γαίης ἐπιβήμαται· ἔνθα κεν αὐτὴ
 Νῆσον ἐν ἀμφρύτῃ λαρὶν τετυκομένηα δόρπον·
 Ἀλλ', αὐτὸς διὰ νύκτα θεῶν ἀλέεσθαι ἐνώγεις·
 285 Νῆσου ἀποπληγυρθέντας ἐν ἡρασιδὲι πάντα·
 Ἐκ νυκτῶν δ' ἀνέμοι χαλεποὶ, θαλάματ' ἰππῶν
 Γίνονται· πῇ κέν τις ἀπεκφύγοι αἰπὸν ὄλεθρον,
 Ἦν πως ἱεακίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θυελλὰ,
 Ἡ Νότου, ἥ Ζεφύροιο δυσάεος, οἳ τε μάλα
 290 Νῆα διαβρίαιονσι, θεῶν ἀέκητι ἀνέκτων;
 Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κειδόμενα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρπον εἰ ὀπλισόμεθα, θεῶν παρὰ νηϊ μένοντες·
 Ἠδὲν δ' ἀναβάντες ἐνῆσμεν εὐρέϊ πόντῳ.
 Ὡς ἰφάκ' Εὐρύλοχος· ἱππὶ δ' ἦενον ἄλλοι ἑταῖροι.
 295 Καὶ πότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μέδετο δαίμων·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 Εὐρύλοχ', ἥ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἔοντα·
 Ἀλλ' ἔγωγε νῦν μοι πάντες ἐμέσσετε καρτερὸν ἔρκον,
 Εἴ κέ τιν' ἦε βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶῦ μέγ' οἶδ' ὦν
 300 Εὐρώμεν, μήπου τις, ἀπαστάλῃσι κακῆσιν,
 Ἡ βοῶν, ἢ ἔτι μῆλον, ἀποντάνῃ· ἀλλὰ ἱκέλοι
 Ἑστίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
 Ὡς ἰφάμην· οἳ δ' αὐτίκ' ἀπώμυνον, ὥς ἐκέλευον.
 Αὐτὰρ ἱππὶ εἰς ὁμοσάν τε, τελευτήσαν τε τὸν ἔρκον,
 305 Στήσαντες ἐν λιμένι γλαφυρῇ εὐαργεία νῆα,
 Ἀγχι ὕδατος γλυκεροῦ καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
 Νηὺς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισάμενους τετύκοντο.
 Αὐτὰρ ἱππὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἐκλαίον ἑταῖρους,
 310 Οὓς ἰφάκει Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἰλοῦσα·

Κλακ ὄντεσσι

Omnium, quaecumque passus sum, vada maris perlustrans.
Ceterum postquam petras effugissemus, horrendamque Cha-
Scyllamque; statim deinde dei ad eximiam insulam (rybdia,
Pervenimus: ibi autem erant pulchrae boves latis-frontibus;
Multaque pingues pecudes sublimis Solis.

Tum verò ego adhuc in mari cum-esset in navi nigra,
Mugitumque audiui bovis stabulantium,
Oviumque balatum; & valde sermo incidit animo
Vatis caeci Thebani Tiresiae,

Circesque Aëæ; quae mihi plurimum praecebat,
Insulam ut vitarem homines-oblactantis Solis.

Tum verò ego socios alloquebar, dolens corde;

„Audite meos sermones, mala quamvis patientes, socii,

„Ut vobis dicam vaticinia Tiresiae,

„Circesque Aëæ, quae mihi plurimum praecebat,

„Insulam ut vitarem homines-oblactantis Solis:

„Ibi enim gravissimum malum fore nobis dicebat.

„Sed praeter insulam agite navem nigram.

Sic dixi: illis autem contractum est charum cor.

Statim verò Eurylochus molesto mihi respondit sermone;

„Crudelis es, Ulysses; abundat tibi robur, neque omnino mem-

„Defatigaris: profecto utique tibi omnia ferrea sunt; (bris

„Qui scilicet socios, labore defatigatos, atque etiam somno

„Non finis terram conscendere; ubi demum (domitos,

„Insula in circumflua lautam paremus coenam:

„Sed temere per noctem celerem errare jubes

„Ab insula divagatos in obscuro ponto.

„Ex noctibus autem venti graves, perniciēs navium,

„Oriuntur: qua quis effugerit saevum exitium;

„Si forte repente ingruerit venti procella,

„Aut Noti, aut Zephyri graviter-spirantis, qui utique potis-

„Navem disperdant, diis regibus invitis? (sumus

„Verum sane nunc quidem pareamus nocti nigrae,

„Coenamque apparemus, celerem apud navem manentes;

„Mane, autem conscensa-~~navi~~, intremus latum pontum.

Sic dixit Eurylochus; comprobant autem alii socii.

Et tunc demum agnoscebam, quod jam mala moliretur deus:

Et ipsum compellans, verba alata dixi;

„Euryloche, profecto valde jam me urgetis, solus cum-sum:

„Sed age, nunc mihi omnes iurate firum jusjurandum;

„Siquod bonum armentum, aut gregem magnum ovium

„Inveniamus, nullo-pacto quis insipientia mala

„Aut bovem, aut etiam pecudem, occidat: sed quiesci

„Comedite cibum, quem immortalis praebuit Circe.

Sic dixi: illi autem protinus iurabant, ut iussi.

At postquam iurassent, perfecissentque jusjurandum,

Constituimus in porta cavo fabrefactam navem,

Prope aquam dulcem; & agressi sunt socii

E-navi; deinde autem coenam scite appararunt.

Ceterum postquam potus & cibi desiderium exemissent,

Recordati deinde charos flebant socios,

Quos devoraverat Scylla, cava ex navi ereptos:

- Κλαίοντεςσι δὲ τοῖσιν ἐκήλυθε νῆδυμος ὕπνος·
 ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἦν, μετὰ δ' ἔσπευε βαβήκεν
 ὤρσεν ἐπὶ ξανῇ ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 315 Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' ἀφ' ἁνέμων νύξ.
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Νῆα μὲν ὤρμισαμεν, κοῖλῃν σπείας αἰετάρσαντες·
 ἔνθα δ' ἔσκε Νυμφῶων καλὰ χροὶ, ἡδὲ ἰδέσθαι·
 Καὶ τότε ἔγνων ἄγορην ἔμμενος, μετὰ μῦθον εἶπον·
 320 ὦ φίλοι, ἐν γὰρ καὶ τοῖς βράσιον τε, πῶς τε
 ἔσιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μὴ τι πάθωμεν;
 Δεινὸν γὰρ θεοῦ αἶδε βίας καὶ ἴφια μῦθος,
 Ἥελίου, ὃς πάντ' ἰφοῖα καὶ πάντ' ἐπαυροῖ.
 Ὡς εἰφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεκείβετο θυμὸς ἀγῆναι.
 325 Μῆνα δὲ πάντ' ἑλληκτες ἦν Νέστος, οὐδ' αἷς ἑλλας
 γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρύς τε, Νέστος τε·
 οἱ δὲ, ὡς μὲν σίτον ἔχον καὶ οἶνον ἀμάρων,
 τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λαλαϊόμενοι βιότῃσιν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ νῆος ἐξέφθιτο ἦμα πάντα,
 230 Καὶ δὴ ἔγρην ἐφίπασκον ἄλγχιόντες ἀνέγκη,
 Ἰχθυῖς, ὄρνιθας τε, φίλας δ', οἱ χεῖρας ἵκοντο,
 Ἰναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρας λιμός.
 Δὴ τότε ἔγνων ἀνὰ νῆσον ἀπέσχιον, ὅφρα θεοῖσιν
 Εὐξαίμην, εἴ τις μοι ὀδὸν φήνειε νέεσθαι.
 335 Ἄλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
 Χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 Ἥρώμην πάντεςσι θεοῖς, οἱ ὄλυμπον ἔχουσιν·
 οἱ δ' ἔρε μοι γλυκύν ὕπνον ἐπὶ βλάφασσιν ἔχουσιν.
 Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
 340 Κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες, ἑταῖροι·
 Πάντες μὲν συγεροὶ θάνατοι θελοῖσι βροτοῖσι,
 Λιμῶ δ' οἴκτιζον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπαῖν.
 Ἄλλ' ἔγχετ', Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντας ἄριστας,
 ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 345 Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πεπερίδα γαίαν,
 Αἰψά κεν Ἥελίῳ ἵππεριον πόνα νηὶν
 Τεύξομεν, ἔνθα κε βεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἰσθλὰ·
 εἰ δὲ χολωσάμενός τε βοῶν ὀλοπραϊρέων,
 Νῆ' ἐβέλη δάεσθαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
 350 Βούλομ' ἄπαξ πρὸς κύμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν δάεσθαι,
 Ἥθρᾳ σφύγγεσθαι, ἰὼν ἐν νήσῳ ἱρήμῃ.
 Ὡς εἶπας· Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦσαν ἄλλοι ἑταῖροι·
 Αὐτίκα δ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντας ἄριστας
 ἔγγυθεν, (οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώρου
 355 Βοσκέσκοντο) ἔλικες καλὰ βίαις, εὐρυκέτωποι,
 Τὰς δὲ περιήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
 Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὀψιπόροιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κατ' αὐκὸν εὐστέλμου ἐπὶ νῆος.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' εὐξάντο, καὶ ἀφάξαν καὶ ἰδαίραν,
 360 Μηροῦς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 Δίπτρυχα ποιήσαντες, ἐκ' αὐτῶν δ' ὠμοδέτησαν·
 οὐδ' εἶχον μένιν ἀεΐψαι ἐκ' αἰθαμένους ἱεροῖσιν.

Flentibus autem iis supervenit dulcis somnus.

Quando verò tertia pars noctis erat, & astra transierant,

Immisit vehementem ventum nubium-coactor Jupiter

Turbine cum ingenti; nubibusque coöperuit

Terram simul & pontum: ingruit autem de-cælo nox.

Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitos aurora,

Navem quidem subduximus, in cavum specum intro-tractam;

Ubi scilicet erant Nympharum pulchri chori, atque sedilia:

Et tum ego, concione habita, sermonem dixi;

„O amici, in navi enim celeri cibisque, potusque

„Est; à bobus verò abstinemus, ne quid patiamur;

„Gravis enim Dei hæc boves & eximiae pecudes,

„Solis, qui omnia inspicit, & omnia audit.

Sic dixi: illis verò persuasus est animus generosus.

Mensem autem integrum perpetuus flabat Notus, neque quis alius

Oriebatur deinde ventorum, nisi Euruscque, Notuscque.

Illi autem, quamdiu quidem panem habebant, & vinum rubrum,

Tamdiu à-bobus abstinabant, studiosi vitæ-conferenda:

Sed cum jam è navi absumpta-essent viatica omnia,

Tum demum prædam sequebantur palantes ex-necessitate,

Pisces, avesque, charas quodcumque in manus venisset,

Uncis hamis: vexabat verò ventrem fames.

Atque tum ego per insulam secessi, ut diis

Supplicarem, si quis mihi viam monstraret ut-redirem.

Sed cum jam per insulam profectus, declinasset à sociis,

Manibus lotis, ubi receptus erat à-vento,

Supplicabam omnibus diis, qui cælum habitant;

Hi verò deinde mihi dulcem somnum palpebris infuderunt.

Eurylochus autem sociis mali autor-erat consilii;

„Audite meos sermones, mala quamvis patientes, socii;

„Omnes quidem invisæ mortes miseris mortalibus,

„Fame verò miserrimum mori, & fatum consequi.

„Sed agite, Solis boum abactis optimis.

„Sacra-faciemus immortalibus, qui cælum latum habitant.

„Quod si in Ithacam pervenerimus, patriam terram,

„Statim Soli sublimi opulentum templum

„Struamus; ubi ponamus donaria multa & pretiosa:

„Sin iratus aliquantum ob boves capita-alte-ferentes,

„Navem velit perdere, suffragenturque dii alii;

„Malo semel ad fluctus hians animam perdere,

„Quam diutius tabescere, manens in insula deserta.

Sic dixit Eurylochus; comprobabant verò alii socii.

Statim autem Solis ex-bobus cum-abegissent optimas

E-propinquo, (non enim longè à nave prora-cærulea

Pascabantur camara-cornibus pulchræ boves, latis-frontibus,)

Eas utique circumstabant, & vota-faciebant diis,

Foliis decerptis teneris quercus alto-vertice;

Non enim habebant hordeum album bene-tabulata in navi.

Cæterum postquam precati essent, & mactassent & excoassent;

Femoraque exsecuerunt, atque adipe coöperuerunt,

Postquam-duplicaverant, & super ipsis frustra-cruda posuerunt:

Neque verò habebant vinum ad-libandum super ardentia sacra;

- 365 Ἄλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπὶ πύκτων ἔγκετα πάντα.
 Αὐτὰρ ἔπει κατὰ μῆρ' ἑκάη, καὶ σπλάγχχν' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἐπείραν.
 Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος.
 Βῆν δ' ἵεναι ἐπὶ νῆα θεῶν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 Καὶ τότε με κνίσσης ἄμφ' ἤλυθεν ἡδὺς αὐτμή.
 370 Οἰμῶξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνειν.
 Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοί, αἶν ἐόντες,
 Ἥ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεὲς ὕπνῳ.
 Οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.
 Ὠκέα δ' Ἡελίῳ Ἵππερίονι ἄγγελος ἦλθε
 375 Λαμπετὴν τανύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετῴδα, χνόμενος κῆρ.
 Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοί, αἶν ἐόντες,
 Τίσι δὲ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 Οἱ μὲν βοὺς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ἦσιν ἔγωγε
 380 Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀφερέντα,
 Ἥδ' ὅπῳτ' ἄψ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
 Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσιν βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
 Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαίην.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 385 Ἥελι', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
 Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ ζεῖδωρον ἔρουραν.
 Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θεῶν ἀργῇτι κεραυνῷ
 Τυτθὰ βαλὼν κεάσσαιμι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πότιν.
 Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο.
 390 Ἥ δ' ἔφη Ἑρμείας διακτόρου αὐτῇ ἀκοῦσαι.
 Αὐτὰρ ἔπει ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισαδὼν, οὐδέ τι μῆχος
 Εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βόας δ' ἀποτέθνησαν ἡδῆ.
 Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα προῦφαινον·
 395 Εἶρπον μὲν βῖοι, κρέα δ' ἄμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
 Ὀπταλῖα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὥς γίνετο φωνή.
 Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἔμοι ἐρίφρας ἑταῖροι
 Δαίνυντ', Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίσας.
 Ἄλλ' ὅτ' ἄρ' ἐβδόμον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς βῆκε Κρονίων,
 400 Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων.
 Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρεὶ πόντῳ,
 Ἰσὼν σῆσάμενοι, ἀνά θ' ἰξίχ λευκ' ἐρύσαντες.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 Φαίνετο γαίαν, ἀλλ' οὐρανὸς, ἡδὲ θάλασσα.
 405 Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔζησε Κρονίων
 Νηὶς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 Ἥ δ' ἔβει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
 Κεκληγὼς Ζεφύρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων.
 Ἰσοῦ δὲ προτόνους ἔρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 410 Ἀμφοτέρους· ἰσὼς δ' ὀπίσω πέσεν, ὕπλα τε πάντα
 Εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὃ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηὶ
 Πλήξε κυβερνήτῳ κεφαλὴν, σὺν δ' ὀξέ' ἄραξε
 Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι τοικῶς
 Κάππεσ' ἀπ' ἰκρίοφιν, λίπε δ' ἰξίχ θυμὸς ἀγῆνωρ.

Sed aqua libantes affabant intestina omnia.
 Cæterum postquam femora exusta sunt, & viscera gustarunt,
 Minutatimque secuerunt cætera, & verubus transfixerunt;
 Et tunc mihi palpebris excidit suavis somnus:
 Perrexi autem ire ad navem velocem & littus maris.
 Sed cum jam prope essem profectus navem remis-utrinque-agita-
 Tum verò mihi nidoris obvenit dulce flamen: (tam,
 Lugens autem deos ad immortales clamavi;
 „ Jupiter pater, atque alii beati dñi semper-existentes;
 „ Profecto me magnum in damnum sopivistis sævo somno;
 „ Socii verò magnum facinus moliti-sunt manentes.
 Velox autem Soli sublimi nuncia venit
 Lampetia longo-peplo-induta, quod ei boves interfecerant socii.
 Statim autem is deos allocutus est iratos corde;
 „ Jupiter pater, atque alii beati dñi semper-existentes,
 „ Fac-luere jam socios Laërtiade Ulyssis,
 „ Qui meas boves occiderunt superbe; quibus ego
 „ Gaudebam quidem profectus in cælum stellatum,
 „ Et quando retro ad terram è cælo revertebar.
 „ Quod si mihi non luant boum condignam talionem,
 „ Descendam in Orcum, & inter mortuos lucebo.
 Hunc autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;
 „ Sol, sane quidem tu inter immortales luceto,
 „ Et mortales homines, super almam terram:
 „ Horum autem ego cito navem celerem candenti fulmine
 „ Paululum ictam diffidero, medio in nigro ponto.
 Hæc verò ego audiavi à-Calypso comas-pulchra;
 Illa autem dixit à-Mercurio internuncio se ipsam audivisse.
 Cæterum postquam ad navem pervenissem atque mare,
 Objurgabam aliunde alium ordine; neque ullum remedium
 Invenire potuimus: boves enim mortuæ erant jam.
 Eis autem continuo deinde dñi prodigia ostendebant:
 Serpebant quidem pelles, carnes autem circum verua mugiebant,
 Assæque & crudæ; boumque quasi fiebat vox.
 Sex-diebus quidem deinde mihi dilecti socii
 Epulabantur, Solis bobus abactis optimis:
 Sed quando utique septimum diem Jupiter induxit Saturnius,
 Tum verò deinde ventus quidem desit turbine sævire:
 Nos autem statim nave-conscensa immisimus lato mari,
 Malo erecto, velisque albis expansis.
 Sed quando jam insulam relinqueramus, neque ulla alia
 Apparebat terrarum, sed cælum atque mare,
 Sane tum cœruleam nebulam statuit Saturnius
 Navim supra cavam; obscuratus autem est pontus sub ipsa.
 Ea autem curriebat haud valde multum per tempus; statim enim
 Stridens Zephyrus, ingenti cum turbine furens: (venit
 Mali autem rudentes rupit venti procella
 Utrosque; malus verò retro cecidit, armamentaquo omnia
 In sentinam deciderunt: is autem in puppi navis
 Percussit gubernatoris caput, ossaque confregit
 Omnia simul capitis; ille verò urinatori similis
 Decidit à tabulatis, reliquitque ossa animus generosus: Jupiter

- 415 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν·
 Ἥ δ' ἐλελίχθη πάσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
 Ἐν δὲ θεοῖου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἱταῖροι.
 Οἱ δὲ κορώνησιν ἱέλοιο περὶ νῆα μέλαιναν
 Κύμασιν ἐμφορέοντο· βεῖς δ' ἀποκίοντο νόσον.
- 420 Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
 Λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κύμα.
 Ἐκ δὲ οἱ ἰδὼν ἔαξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Ἐπίτονος βέβλητο, βεῖς ῥινοτο τετευχῶς·
 Τῷ δ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἥδ' καὶ ἰδὼν.
- 425 Ἐξόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, Φερόμην ὁλοῖς ἀνέμοισιν.
 Ἐνὶ ἧτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
 Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὥκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
 Ὅφρ' ἔτι τὴν ὁλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 Παννύχιος Φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι.
- 430 Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκοπέλον, δεινὴν τε Χάρυβδιν.
 Ἥ μὲν ἀνεῖρσιβόησε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ·
 Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἔρινεν ὑψόσ' ἀεθελίς,
 Τῷ προσφύς ἐχόμην, ὥς νυκτερίς· οὐδέ πη εἶχον
 Οὔτε κηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιθῆναι.
- 435 Ῥίξαι γὰρ ἐκὰς ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
 Μακροὶ τε, μεγάλοι τε, κατεσκήπον δὲ Χάρυβδιν.
 Νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
 Ἰδὼν καὶ τρόπιν αὐτίς· ἐλδομένω δέ μοι ἦλθεν
 Ὅψ' ἥμος δ' ἐπὶ ὄρεπον ἀνὴρ ἀγορήθεν ἀνέστη,
- 440 Κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
 Τῆμος δ' ἄν τέ γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφάνθη.
 Ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρα φέρεσθαι,
 Μέσσω δ' ἐνδρύπησα παρὰ περιμήκεα δοῦρα,
 Ἐξόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
- 445 Σκύλλην δ' οὐκ ἔτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰτῶν ὕλατρον.
 Ἐνθεν δ' ἐννῆμαρ Φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
 Νῆσον ἐς Ὀλυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὼ
 Ναιέι ὑπλόκαμος, δεινὴ βεῖς αὐδήεσσα,
- 450 Ἥ μ' ἐφίλει τ', ἐρόμει τε. Τί τοι τάδε μυθολογεῖω;
 Ἥδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
 Σοὶ τε καὶ ἰφθίμῳ ἄλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι εἶσιν,
 Αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

Ὅ Δ Τ Σ Σ Ε Γ Γ Α Σ Ὅ Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Ν.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Γ Γ Α Σ

Τρόποις.

Κοιμώμενον Ὀδυσσεύα, μετὰ τῶν δώρων, ἐκτιθέασιν οἱ
 Φαίακες εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰακκηγίων· καὶ τὴν μὲν ναῦν
 ὑποσρέφουσιν λίθον ποιεῖ Ποσειδῶν· Ἀθήνῃ δὲ ἐπὶ τῷ αἰ-
 γριαλῷ Ὀδυσσεὺ συμβουλεύει περὶ τῆς μνηστρεφονίας· καὶ
 τὰ χρήματα ἐν τινὶ σπηλαίῳ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντας
 μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσεύα.

Jupiter autem crebro intonuit, & injecit fulmen navi;
 Ea autem contorta est tota, Jovis icta fulmine:
 Sulphureque impleta est: coeciderunt verò è navi socii.
 Illi autem cornicibus similes circa navem nigram
 In fluctibus ferebantur: deus autem aufererat reditum.
 At ego per navim incedebam; donec latera
 Solvit fluctuum impetus à carinâ, eam verò inermem ferebat unda.
 Effregit autem ei malum usque ad carinam; at super ipso
 Lorum inditum erat, bovis corio factum:
 Hoc utique utrumque colligabam pariter carinam atque etiam
 Sedens autem super hæc, ferebar perniciosis ventis. (malum:
 Tum sane Zephyrus quidem desuit turbine furere:
 Supervenit autem Notus celeriter, ferens meo dolores animo;
 Ut iterum perniciosam remotirer Charybdim.
 Tota nocte ferebar: simul autem ac sol ortus est,
 Veni ad Scyllæ scopulam, horrendamque Charybdim.
 Hæc quidem absorpsit maris salsum aquam;
 At ego ad prociâ caprificam alte levatus,
 Ei implicitus tenebar, veluti vespertilio: neque ipsam potui
 Neque hære pedibus firmiter, neque ascendere.
 Radices enim longe erant, alte remoti autem erant rami,
 Longique, ingentisque; obumbrabant verò Charybdim.
 Continenter autem hærebam, donec evomeret retrorsum
 Malum, & carinam demud; cupienti autem mihi advenit
 Tandem: quando autem ad coenam vir è foro surgit,
 Judicans lites multis litigantium juvenum,
 Tunc demum ligna ex Charybdi apparebant.
 Demisi verò ego desuper pedes & manus, ut possem fecti;
 In medium autem cum sonitu cecidi præter prælonga ligna,
 Sedensque super hæc remisavi manibus meis.
 Scyllam autem non amplius dixit pater hominumque deorumque
 Aspicere me: non enim effugissem sævam mortem.
 Hinc autem per novem dies ferebar: decima autem me nocte
 Insulam in Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypso
 Habitabat comas pulchra, veneranda dea vocalis;
 Quæ me amice excipiebat, fovebatque. Quid tibi hæc enarro?
 Jamjam etenim heri enarzabam in domo
 Tibique & castæ uxori: odiosum autem mihi est
 Rursus plane enarrata reponere.

ODYSSEÆ HOMERII XIII
 LIBRI

Argumentum.

Dormientem Ulysses cum donis exponunt Phæaces in ter-
 ram Ithacensem. Et navem quidem ipsorum redeuntem,
 lapidem fecit Neptunus: Minerva autem in littore Ulyssi con-
 sultat de procorum cæde: & bona ejus in quadam spelunca oc-
 cultat, in senemque transformat Ulysses.

Νῦν, Ἰθάκης ἐπέβη, Φαίηκων πομπῇ, Ὀδυσσεύς.

Ω Σ' ἔφαθ'· οἱ δ' ἔκμα πάντες ἄκην ἐγένοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιδέντα.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

Ὡ Ὀδυσσεῦ, ἔπει' ἔκκευ ἔμδν ποτὶ χαλκαβαπτὲς δῶ

5 Τ' ἔφερεςφίς, τῷ σ' οὔτι παλαμπλαγχθέντα γ' ἔστω

Ἀψ' ἐπονόςῃσιν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπεταις.

Τμείων δ' ἀνδρὶ ἐκάστη ἐφιδόμενος τάδ' εἶπεν.

Ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἶθοπα οἶνον

Αἰεὶ πίνετ' ἱμοῖσιν, ἐκουάζεσθε δ' αἰδοῦ.

10 Εἶματα μὲν δὴ ξείνῃ ἐυξέστη ἐνὶ χυλῷ

Κεῖται, καὶ χρυσοῦς πολυδαίδαλος, ἕλλα τε πάντα

Δῶρ, ὅσα Φαίηκων βουληφόροι ἐνδᾶδ' ἐνείκαν.

Ἀλλ' ἔγωγε, οἱ δῶμεν τρίποδά μέγαν, ἡδὲ λέβητα,

Ἀνδρακῆς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμεναι κατὰ δῆμον

15 Τισόμεθ'· ἐργαλίον γὰρ ἔνα προικὸς χαρῖσάσθαι.

Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιηνέσθη μῦθος.

Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἔκαστος.

ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

Νῦν ἔρ' ἐπασσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·

20 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέβηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,

Αὐτὸς ἰδὼν διὰ νηὸς, ὑπὸ ζυγᾷ, μὴ τίγ' ἑταίρων

Βλάπτει ἱλαυνόντων, ὅπότε σπερχοίαν' ἱερτοῖς.

Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο πῆον, καὶ δαῖτ' ἄλέγουον.

Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο

25 Ζηνὶ κελαϊνεφδί Κρονίδῃ, ὅς πᾶσιν ἀνάσσει.

Μηρὰ δὲ καίαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα

Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλκοντο βεῖος ἀειδὼς

Δημόδοκος, λαοῖσι τοτιμένους· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

30 Πολλὰ πρὸς ἥελιον κεφαλὴν τρίπε πικρὸν ἀνέειπε,

Δύναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρυκιο λιλαίεται, ὅτε πανῆμαρ

Νειδὼν ἀνέλκητον βίβ' εἰνεπε πηκτὸν ἔροτρον,

Ἀσπασίως δ' ἔκμα τῇ κατέδυ φῶς ἥελιοιο,

Δόρυκιο ἐποίχεσθαι, βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόντι·

35 Ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπασὼν ἔδυ φῶς ἥελιοιο.

Αἶψα δὲ Φαίηκεςσι φιληρέτμοισι μετηΐδα,

Ἀλκινόω δὲ μάλισα πιφασκόμενος φάτο μῦθον·

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκτε λαόν,

Πέμπτε με σκείναντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοῖ·

40 Ἡδὴ γὰρ τετέλεσαι, ἔμοι φίλος ἦθελε θυμὸς,

Πομπῇ καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ οὐρανίωνες

Ὀλβία ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν

Νοστήσας εὐροίμῃ, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.

Τμείς δ' αὖτις μένοντες εὐφραίνοντε γυναῖκας

45 Κουριδίαν, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὑπάσσειαν

Παντοίην· καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔκμα πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐκέλευον

Πεμπόμεναι τὸν ξείνον, ἔπει κατὰ μοῖραν ἔειπεν.

Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

50 Ποντῶνος, κρητῆρα κερασσάμενος, μέθυ νεῖμον

N. Ithacam ingressus est Phæacum ductu Ulysses.

SIC dixit: illi autem omnes muti facti sunt silentio;

Obletationeque tenebantur per ædes umbrosas.

Huic autem vicissim Alcinoüs respondit, dixitque;

„ O Ulysses, quandoquidem venisti meam ad æratam domum

„ Altam, ideo te haud retrorsum jactatum puto

„ Retro rediturum, & si valde multa passus es.

„ Vestrum autem viro unicuique præcipiens hæc dico,

„ Quotcumque in ædibus honorarium generosum vinum

„ Semper bibitis meis, auditisque cantorem:

„ Vestes quidem jam hospiti bene-politâ in arcâ

„ Jacent, & aurum arte-elaboratum, aliaque omnia

„ Dona, quæcumque Phæacum senatores hæc attulerunt:

„ Verum age, ei demus tripodem magnum, & lebetem,

„ Viritim; nos autem rursus congregati in populo

„ Rependemus: grave enim uni fuerit de-suo-totum præbere.

Sic dixit Alcinoüs: illis verò placebat sermo.

Li quidem decubitori abierunt domum unusquisque.

Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitos aurora,

Ad navem deinde properabant, ferebantque viros-honestans æs:

Et hæc quidem bene deposuit sacra vis Alcinoi,

Ipse profectus per navem, sub transiris, ne aliquem sociorum

Læderent impellentium, quando incumberent remis.

Illi autem ad Alcinoi-domum iverunt, & convivium curabant.

Horum autem gratia bovem mactavit sacra vis Alcinoi

Jovi atrarum-nubium-coactori Saturnio, qui omnibus imperat.

Femoribus autem assatis, celebrabant lautum convivium

Obletantes-*se*: inter ipsos verò canebat divinus cantor

Demodocus, populis honoratus: at Ulysses

Sæpe ad Solem caput vertebat splendentem,

Ut-occideret expetens; jamdudum enim cupiebat reverti.

Sicut autem cum vir cœnam concupiscit, cui toto-die

Per novale traxerunt boves nigri compactile atramentum;

Optato autem huic occidit lumen Solis,

Ad-cœnam ut-eat; affliguntur verò genua cuncti:

Sic Ulyssi gratum occidit lumen Solis.

Stanim autem inter Phæaces remigii-studiosos locutus est,

Alcinoö autem maxime orationem-dirigens dixit sermonem;

„ Alcinoë rex, omnium clarissimæ populorum,

„ Mittite me, postquam-libaveritis, ilhesum; Valet autem ipsi:

„ Jam enim perfecta-sunt, quæ mihi charus volebat animus,

„ Deductio & chara dona, quæ mihi Dii cœlestes

„ Fortunata faciant: eximiam autem domi uxorem

„ Reversus inveniam, cum iacolumibus amicis.

„ Vos autem hic manentes oblectetis uxores

„ Quas-virgines-duxistis, & liberos; Dii verò virtutem dent

„ Omnigenam; & ne quod malum publicum sit.

Sic dixit: illi verò omnes collaudabant, & jubebant

Dimitti hospitem, quod decenter locutus esset.

Atque tum præconem allocuta est vis Alcinoi;

„ Pontonoë, cratere mixto, merum distribue

Νῦν, Τράκης ἐπέβη, Φαίηκων πομπῇ, Ὀδυσσεύς.

Ω Σέφαρ· οἱ δ' ἔρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρον ἐκίοντα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, Φώνησέν τε·

ὦ Ὀδυσσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἔμδν ποτὶ χαλκαβατὲς ἰδὼν

5 Τυφεροφίς, τῷ σ' οὔτι παλαμπλαγχνόωντα γ' ὄβω
Ἀψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπεται·

Τρέων δ' ἀνδρὶ ἐκάσῃ ἐφιδόμενος τάδρ' εἶπεν·

Ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἶθοπα σῖνον

Ἀλεῖ πίνετ' ἑμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδῷ·

10 Εἰματα μὲν δὴ ξείνῃ ἐυξέσῃ ἐνὶ χυλῷ

Κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἕλλα τε πάντα

Δῶρ, ὅσα Φαίηκων βουληφόροι ἐνὶ ἅδ' ἐνεικον·

Ἀλλ' ἔγωγε, οἱ δῶμεν τριποδᾶ μέγαν, ἥδ' ἐλέβητα,

Ἀνδρακᾶς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον

15 Τισόμεθ'· ἔργαλέον γὰρ ἔνα προικὸς χαρίσασθαι.

ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιηρόμενε μῦθος.

Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἔκαστος.

Ἥμος δ' ἡριγένηα φάνη ῥοδεδάκτυλος ἥως,

Νῆ ἔρ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·

20 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέβηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,

Λῆτς ἰὼν διὰ νηὸς, ὑπὸ ζυγᾷ, μή τι ν' ἐταίρων

Βλάπτει ἱλαυνόντων, ὅποτε σπερχοῖατ' ἱερτοῖς.

Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο πῖον, καὶ δαῖτ' ἀλέγουν.

Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο

25 Ζηνὶ καλαινεφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.

Μηρὰ δὲ κείαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα

Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἡμέλπετο βέλος Ἀσκάδω

Ἀημιόδοκος, λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Πολλὰ πρὸς ἥελιον κεφαλὴν τρίπε παμφανόωντα,

30 Δῶναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.

ὣς δ' ἔτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ἥτε πανῆμαρ

Νεῖδν ἀνέλακτον βῆς δίνουε πηκτὸν ἔροτρον,

Ἀσπασίως δ' ἔρα τῇ κατέδω φῶος ἡελίοιο,

Δόρπον ἱποίχασθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·

35 ὣς Ὀδυσσῇ ἄσπεκτον ἔδω φῶος ἡελίοιο.

Αἶψα δὲ Φαίηκαςσι φιληρέτμοισι μετηύδα,

Ἀλκινόω δὲ μάλισα πιφασκόμενος φάτο μῦθον·

Ἀλκίνοε πρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

Πέμπετε με σκείναντες ἀπήμονα· χαίρετέ δ' αὐτοῖς·

40 Ἥδη γὰρ τετέλεσαι, ἔμοι φίλος ἦθελε θυμὸς,

Πομπῇ καὶ φίλᾳ δῶρα, τὰ μοι θεοὶ οὐρανίωνες

Ὀλβία ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' εἰκοὶ ἀκοιτὶν

Νοστήσας εὐροίμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.

Τμεῖς δ' αὖθι μένοντες ἐυφραίνουτε γυναῖκας

45 Κουριδίᾳς, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὑπάσσειαν

Παντοίην· καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.

ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἥδ' ἐκέλευον

Πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.

Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

50 Ποντῆγον, κρητῆρα κερασσάμενος, μέθυ νεῖμον

N. Ithacam ingressus est Phæacum ductu Ulysses.

SIC dixit: illi autem omnes muti facti sunt silentio;
Oblectationeque tenebantur per aedes umbrosas.

Huic autem vicissim Alcinoüs respondit, dixitque;

„ O Ulysses, quandoquidem venisti meam ad seratam domum

„ Altam, ideo te haud retrorsum jactatum puto

„ Retro rediturum, & si valde multa passus es.

„ Vestrum autem viro unicuique præcipiens hæc dico,

„ Quotcumque in ædibus honorarium generosum vinum

„ Semper bibitis meis, auditisque cantorem:

„ Vestes quidem jam hospiti bene-politâ in arcâ

„ Jacent, & aurum arte-elaboratum, aliasque omnia

„ Dona, quæcumque Phæacum senatores hæc attulerunt:

„ Verum age, ei demus tripodem magnum, & lebetem,

„ Viritim; nos autem rursus congregati in populo

„ Rependemus: grave enim uni fuerit de-suo-totum præbere.

Sic dixit Alcinoüs: illis verò placebat sermo.

Il quidem decubitori abierunt domum unusquisque.

Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitos aurora,

Ad navem deinde properabant, ferebantque viros-honestans æs:

Et hæc quidem bene deposuit sacra vis Alcinoi,

Ipse profectus per navem, sub transtris, ne aliquem sociorum

Læderent impellentium, quando incumberent remis.

Illi autem ad Alcinoi-domum iverunt, & convivium curabant.

Horum autem gratia bovem mactavit sacra vis Alcinoi

Jovi atrarum-nubium-coæctori Saturnio, qui omnibus imperat.

Femoribus autem assatis, celebrabant lautum convivium

Oblectantes-sese: inter ipsos verò canebat divinus cantor

Demodocus, populis honoratus: at Ulysses

Sæpe ad Solem caput vertebat splendentem,

Ut-occideret expetens; jamdudum enim cupiebat reverti.

Sicut autem cum vir cœnam concupiscit, cui toto-die

Per novale traxerunt boves nigri compactile antrum;

Optato autem huic occidit lumen Solis,

Ad-cœnam ut-eat; affliguntur verò genua cuncti:

Sic Ulyssi gratum occidit lumen Solis.

Statim autem inter Phæaces remigii-studiosos locutus est,

Alcinoö autem maxime orationem-dirigens dixit sermonem;

„ Alcinoë rex, omnium clarissimæ populorum,

„ Mittite me, postquam-libaveritis, ilbesum; Valet autem ipsi:

„ Jam enim perfecti-sunt, quæ mihi charus volebat animus,

„ Deductio & chara dona, quæ mihi Dii cœlestes

„ Fortunata faciant: eximiam autem domi uxorem

„ Reversus inveniam, cum iacolumibus amicis.

„ Vos autem hic manentes oblectetis uxores

„ Quas-virgines-duxistis, & liberos; Dii verò virtutem dent

„ Omnigenam; & ne quod malum publicum sit.

Sic dixit: illi verò omnes collaudabant, & jubebant

Dimitti hospitem, quod decenter locutus esset.

Atque tum præconem allocuta est vis Alcinoi;

„ Pontonoë, cratere mixto, merum distribue

- Πῆτιν ἄνὰ μέγαρον· ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ,
 Τὸν ξείνον πέμπωμεν ἐν ἑς πατρίδα γαίαν.
 Ὡς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 Νώμῃσεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισπᾶν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 55 Ἐσπείσαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Αὐτόθεν ἐξ ἰδμεῶν· ἄνδρ' ἔλατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόντα προσηύδα·
 Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερές, εἰσέκε γῆρας
 60 Ἐλθῆ, καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
 Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπειο τᾷδ' ἐν δόκῳ,
 Παισὶ τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.
 Ὡς εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὲν ἐβήτατο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Τῷ δ' ἄμμ κήρυκα προΐει μάνος Ἀλκινόοιο,
 65 Ἥγεισθαι ἐπὶ νῆα βοῆν, καὶ θίνα θαλάσσης·
 Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶδες ἄμ' ἔπαμπε γυναῖκας·
 Τὴν μὲν, Φᾶρος ἔχουσαν ὑππλυνὸς, ἥδδ' ἡχιδῶνα,
 Τὴν δ' ἑτέρην, χηλὴν πυκινὴν ἄμ' ἔπαμπε κομίζειν·
 Ἥ δ' ἄλλα σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἱερὸν.
 70 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυον, ἥδδ' ἐθάλασσαν,
 Αἶψα τὰ γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆης ἀγαυοὶ
 Δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρώσιν ἅπασαν·
 Καδ' δ' ἄρ' Ὀδυσσεῖ ζόρεσαν ῥῆγός τε, λίνον τε,
 Νηὶς ἐπ' ἱερὴν γλαφυρῆς, (ὧα νήγρετον εὐδοί,)
 75 Πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο, καὶ κατέλακτο
 Σιγῇ· τοὶ δὲ κάβηρον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστος
 Κόσμον· πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λῖθοιο.
 Ἐνθ' οἱ ἀνακλιθέντες ἀνερῶντο ἄλλα πηδᾶ·
 Καὶ τῷ νηῦδμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
 80 Νήγρετος, ἥδιος, θανάτῳ ἀγχιζα ἰοικώς.
 Ἥ δ' ὡς ἐν πεδίῳ τετράκοροι ἄρσενες ἵπποι,
 Πάντες ἄμ' ἐρηκθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
 Τυφός· ἀειρόμενοι, ῥίμῃ κρήσσουσι κέλευθον·
 Ὡς ἄρα τοῦ πρύμνη μὲν αἶρετο, κύμα δ' ὀπίσθε
 85 Πορφύρεον μέγα βῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 Ἥ δὲ μάλ' ἀσφαλῶς θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρῃε
 Κίρκος ὁμαρτήσσειεν, ἰλαφρόντατος πετεηνῶν·
 Ὡς ἡ ῥίμῃφά θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
 Ἀνδρᾶ φέρονσα, θεᾶς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα·
 90 Ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἔλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
 Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἐλασγινὰ τε κύματα πείρων·
 Δὲ τότε γ' ἀτρέμας εὐδῆ, λελασμένος ὅσ' ἐπεπόνθει.
 Εὖτ' ἀγῆρ ὑπέρσχε Φαίντατος, ὅς τε μάλιστα
 Ἐρχεται ἀγγέλλων φάος Ἥους ἡριγενεῖς·
 95 Τῆμος δὲ νῆσιν προσπίλνατο ποντοκύβρος νηῆς.
 Φόρκυνος δὲ τις ἐστὶ λίμνη, ἁλίοιο γέροντος,
 Ἐν δὴμᾳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῇ
 Ἀχταὶ ἀπορρίπτος, λιμένος ποτισπητυῖται·
 Αἵ τ' ἀέμων σκεπτάσι δυσμήων μέγα κύμα·
 100 Ἐκτολεῖν· ἔντοσθεν δὲ ἔνεν δεσμοῖο μένουσι
 Νῆες εὐσταλμοί, ὅταν ὄρου μέτρον ἰκωνται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κρητὸς λιμένος τανύφυλλος Ἰθάκη·

„ Omnibus in domo; ut precati Jovem patrem,
 „ Hospitem dimittamus suam in patriam terram.
 „ Sic dixit: Pontonöus verò dulce vinum miscebat;
 Distribuit deinde omnibus astando: illi autem Diis
 Libarunt beatis, qui cælum latum habitant,
 Indidem ex sedibus: surrexit verò nobilis Ulysses,
 Areteque in manibus posuit poculum rotundum,
 Et ipsam affatus verba alata dixit;
 „ Vale mihi, ô regina, in-perpetuum; donec senectus
 „ Venerit, & mors, quæ utique hominibus accidunt.
 „ At ego proficiscor; tu autem delectare hâc in domo,
 „ Liberisque, & populis, & Alcinoö rege.
 Sic fatus, super limen ibat nobilis Ulysses.
 Una autem cum eo præconem præmisit vis Alcinoï,
 Ut-duceret ad navem velocem, & littus maris;
 Arete autem cum-eo famulas simul misit mulieres;
 Alteram quidem chlamydem habentem bene-lotam, & tunicam,
 Alteram autem, arcam bene-munitam ura misit ut-portaret:
 Alia verò panesque ferebat & vinum rubrum.
 At postquam ad navem pervenissent & mare,
 Statim hæc in navi cavâ comites eximii
 Accepta deposuerunt, potum & cibum omnem:
 At Ulyssi straverunt stragulamque, linteumque,
 Navis in tabulatis cavæ, (ut tranquille dormiret,)
 In-puppi: conscendit autem & ipse, & decubuit
 Silentio: illi autem sedebant in transstris unusquisque
 Ordine; funemque solverunt à perforato lapide:
 Ibi illi reclinati torquebant mare remo:
 Et huic suavis somnus in palpebris incidit,
 Altus, jucundissimus, morti proxime similis.
 Illa autem, sicut in campo quadrijuges masculi equi,
 Omnes simul incitati à verberibus scuticæ,
 Alte elevati, celeriter conficiunt viam:
 Sic sane hujus poppis quidem tollebatur; fluctus autem pone
 Niger ingens ruebat sonori maris.
 Hæc autem valde tute creabat firmiter; neque accipiter
 Cincus affectus fuisset, perniciosissimus volucrum:
 Sic illa celeriter currens maris fluctus secabat,
 Virum ferens, diis paria consilia habentem:
 Qui antea quidem multos passus erat dolores suo in animo,
 Virorumque bella, sævosque fluctus transiens;
 At tunc placide dormiebat, oblitus quot passus fuerat.
 Quando stella super-institit lucidissima, quæ scilicet maxime
 Venit nuncians lumen Aurora mane-genitæ;
 Tum demum insula applicabatur pontum-transiens navis.
 Phorcynis autem quidam est portus, marini senis,
 In agro Ithacæ; dno verò projecta in ipso
 Littora abrupta, in portum vergentia:
 Quæ utique à-ventis defendunt raucis magnam fluctum
 Extra; intus verò sine vinculo manent
 Naves bene-tabulatæ, cum portus spatium intraverint.
 At in vertice portus patulis-ramis olivæ;

- Ἀρχοὶ δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἡρωεῖδες,
ἱρὸν νυμφῶν, αἱ Νηϊάδες καλέονται.
- 105 Ἐν δὲ κρητῆρες τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι
Λαῖνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαμβώσουςι μέλισσαι.
Ἐν δ' ἰσοὶ λίθοι περιμήκειες, ἔνθα τε Νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλικόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἐν δ' ὕδατ' ἀνέκοντα· δύω δέ τ' οἱ θύραι εἰσὶν·
- 110 Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο, καταιβαταὶ ἀνδρώποισιν,
Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσι θαῦτεραι· οὐδὲ τι κείνῃ
ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.
Ἐν δ' οὔγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
Ἠπείρῃ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἡμῖσι πάσης·
- 115 Σπερχομένη· τοῖων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἱεράων.
Οἱ δ' ἐκ νηὶς βάντες εὐζύγου Ἠπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὶς ἔειραν,
Αὐτὰρ σὺν τε λίμῃ, καὶ βῆγεί σιγαλόντι,
Καδ' δ' ἔρ' ἐπὶ ψαμάθῃ ἔθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ·
- 120 Ἐκ δὲ κτήματ' ἔειραν, αἳ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὀπάσαν οἴκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάλθυμον Ἀθήνην.
Καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πύθμειν' ἐλαίης ἀδρόα θῆκαν
Ἐκτὸς ὁδοῦ, μὴ πού τις ὁδοιτῶν ἀνθρώπων,
Πρὶν γ' Ὀδυσσῆ' ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιο.
- 125 Αὐτοὶ δ' αὐτ' οἰκόνδε πάλιν κίον· οὐδ' ἔνοσίχθων
Λήθετ' Ἀπειλῶν, τὰς ἀντίβειν Ὀδυσσῆι
Πρῶτον ἱππηεῖλησε· Διὸς δ' ἐξείρετο βουλὴν·
Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἐγώ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔτι τίουσσι
- 130 Φαίηκες, τοί περ τοι ἐμῆς ἔξεις γενέθλης.
Καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσσῆα Φάμην κακὰ πολλὰ πάθοντα
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόσον δέ οἱ οὐποτ' ἀπηύρων
Πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας.
Οἱ δ' εὐδόντ' ἐν νηὶ θεῶν ἐπὶ πόντον ἔγοντες
- 135 Κάθεσαν εἰν' Ἰθάκῃ, ἔθεσαν δέ οἱ ἄσπετα δῖρα,
Χαλκὸν τε, χρυσὸν τε ἄλλισ, ἐσθῆτά δ' ὕφαντῃν,
Πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
ἔπειρ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἵσαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
- 140 ὦ πόποι, ἔννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες;
οὔτι σ' ἀτιμάζουσιν θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἶη
Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμήσιν ἰέλλειν.
Ἄνδρῶν δ' εἴπερ τίς τε βίη καὶ κάρτεϊ εἴκων
οὔτι τίσι, σοὶ δ' ἔτι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰὲν.
- 145 Ἔρπον, ὅπως ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Τὸν δ' ἡμειβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἔνοσίχθων·
Ἀΐψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφίς, ὥς ἀγορεύεις·
Ἄλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ἐπίτρεμαι, ἥδ' ἀλαείνω.
Νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
- 150 Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἡρωεῖδεί πόντῳ
ῥάσσαι· ἐν ἥδ' ὁ σῶνται, ἀπολλήξεσι δὲ πομπῆς
Ἀνδρώπων· μέγα δέ σφιν ὕρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
ὦ πόποι, ὥς μὲν ἐμῷ θυμῷ δακρύειναι ἔμελλεν,

Prope autem ipsam, antrum amœnum, obscurum,
 Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur.
 Intus verò crateresque & amphoræ erant
 Lapidæ; ibi verò præterea mellificant apes.
 Intus porro juga lapidea prælonga; ibique Nymphæ
 Pallia texunt purpurea, mirabile visu.
 Intus quoque aquæ perpetuo-fluentes: dux autem ei janitæ sunt;
 Hæ quidem ad Boream, permeabiles hominibus,
 Illæ autem contra ad Notum sunt diviniore; neque omnino illæ
 Homines intrant; sed immortalium via est.
 Huc illi *navem*-adegerunt, loco prius cognito: ea quidem postea
 Terræ appulsa est, quantum ad dimidium totius,
 Concitata; talium enim impellebatur manibus remigum.
 Illa autem ex navi egressi bonis-transstris-instructa in terram,
 Primum Ulysses cava ex nave sustulerunt,
 Ipso cumque linteo, & stragula splendida;
 Atque in arena deposuerunt; oppressum somno:
 Extulerunt autem bona, quæ ei Phæaces illustres
 Dederant domum eunti, propter magnanimam Minervam;
 Et ea quidem dein ad iunum olivæ conferta posuerunt
 Extra viam; ne forte aliquis viatorum hominum,
 Antequam Ulysses expergisceretur, aggressus violaret.
 Ipsi verò contra domum redibant: neque Neptunus
 Oblivisceretur minarum, quas deo-pari Ulyssi
 Primum minatus erat: Jovis autem rogabat consilium;
 „ Jupiter pater, haud amplius ego inter immortales Deos
 „ Honoratus ero, quam me mortales minime honorant.
 „ Phæaces, qui sane à me oriundi sunt stipe.
 „ Etenim nunc Ulysses putabam mala multa passum
 „ Domum venturum; reditum verò illi nunquam auferbam
 „ Omnino, quoniam tu primum promissisti, & annuisti.
 „ Hi autem dormientem in navi veloci super pontum vehentes
 „ Deposuerunt in Ithaca, dederuntque ei immensa dona,
 „ Æsque, aurumque abunde, vestemque textilem,
 „ Multa, quot nunquam Troja extulisset Ulysses,
 „ Si incolumis venisset, sortitus de præda portionem.
 Hunc autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;
 „ Papæ! Neptune late-potens, quale dixisti?
 „ Nequaquam te despiciunt Dii; grave autem esset
 „ Antiquissimum & præstantissimum ignominia prosequi.
 „ Hominum autem si quis te viribus & robori suo obsequens
 „ Non honorat; tibi sane est & postea ultio semper.
 „ Fac; ut vis, & tibi gratum est animo.
 Huic autem respondit deinde Neptunus terræ-quassator;
 „ Statim ego facerem, nubium-coactor, sicut dicis;
 „ Sed tuam semper iram observo, & fugito.
 „ Nunc verò Phæacum volo perpulchram navem
 „ Ex deductione reversam in nigro ponto
 „ Perdere; ut jam abstineant, desistantque à deductione
 „ Hominum; magnumque ipsis montem urbi obducere.
 Hunc autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;
 „ O bone, sic quidem meo animo videtur esse optimum,

- 155 Ὀππότε κεν δὴ πάντες ἑλαυνομένην προσέδωνται
 Ἄποι ἀπὸ πτόλιος, θείναι λίθον ἐγγυῖθι γαίης
 Νηϊ βοῇ ἵκελον, (ὅνα θανμάσσωντι ἅπαντες
 Ἄνθρωποι) μέγα δὲ σφιν ἕρος πάλαι ἀμφικαλύψαι.
 Αὐτὰρ ἔπει τόγ' ἤκουσε Πηλεΐδων ἐνοσίχθων.
- 160 Βῆ δ' ἔμην ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάσιν.
 Ἐνὶ ἔμην· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπύρος νηὺς
 Ῥίμφο διωκομένη· τοῦ δὲ σχεδὸν ἦλθ' Ἐνοσίχθων·
 Ὃς μιν λῆαν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἄναρθε,
 Χεῖρὶ καταπρηνέῃ ἐλάσας· ὃ δὲ νόσφι βεβήκει.
- 165 Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
 Φαίηκες δολιχόηρετμα ναυσίχλυτοι ἄνδρες·
 Ὡς δὲ τις εἶπενεν ἰδὼν ἐς πλοσίον ἕλλον·
 ὦ μοι, τίς δὴ νῆα βοὴν ἠπείδεσ' ἐνὶ πόντῃ,
 Οἷα δ' ἑλαυνομένην; καὶ δὴ προῦφαίνετο πᾶσα.
- 170 Ὡς ἔρα τις εἶπενεν· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.
 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ὡ πῆτι, ἡ μάλα δὴ με παλαίφωτα θέσφατ' ἱκέωνε
 Πητρὸς ἱεροῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγασσέσθαι.
 Ἡμῖν, αὖνεκα πομπῇ ἀπήμονες εἰμὲν ὀπώντων.
- 175 Φῆ ποτε Φαίηκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα
 Ἐκ πομπῆς ἀνωῦσαν ἐν ἡροειδέϊ πόντῳ
 Ῥαισίμεναι, μέγα δ' ἔμην ἕρος πάλαι ἀμφικαλύψαι.
 Ὡς ἀγόρευ' ὃ γέρον· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἔγδω εἴπω, παιδόμεθα πάντες·
- 180 Παιμῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἰκῆται
 Ἡμῶταρον προτὶ ἡγυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
 Δώδεκα κειριμένους ἱερεύσομεν, αἶψ' ἐλεήσῃ,
 Μηδ' ἡμῖν περίμηκας ἕρος πάλαι ἀμφικαλύψῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδισαν, ἱτοιμάσαντο δὲ ταύρους.
- 185 Ὡς οἱ μὲν δ' εὐχοντο Ποσειδάωνι ἔνκαπτε
 Δόμου Φαίηκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Ἐκάστες περὶ βωμόν· ὃ δ' ἔγνωτο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Εὐδῶν ἐν γαίῃ πατρώϊῃ, οὐδὲ μιν ἔγνω,
 Ἦδη δὴν ἀπείων· περὶ γὰρ θεὸς ἡέρα χεῖεν,
- 190 Παλλὰς Ἀθηναίῃ, κόρη Διός· ὄφρα μιν αὐτὰ
 Ἀγνώσων τεύξειν, ἕκαστά τε μυθήσαιο·
 Μὴ μιν πρὶν ἄλοχος ἴνῳιη, ἀσπί τε, φίλοι τε,
 Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 Τοῦνεκ' ἥρ' ἄλλοσι δὲ φαινέσκειτο πάντα ἕκαστι,
- 195 Ἀτρωπιτοὶ τε διηνεκές, λιμένες τε πάνορμοι,
 Πέτραι τ' ἡλίβωτοι, καὶ δένδρεα τηλεθώοντα.
 Στῆ δ' ἥρ' ἀναίεας, καὶ δ' εἰσίδα πατρίδα γαίην·
 Ὡμωξέν τ' ἥρ' ἔπειτα, καὶ δ' ἐκπλήγετο μηρῷ
 Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρμένος δ' ἔπος ἠΐδα·
- 200 ὦ μοι ἔγδω, τέων αὐτὲ βροτῶν ἐς γαίην ἱκέων;
 Ἡ δ' οἴγ' ὕβρις καὶ τε καὶ ἡγυμοί, οὐδὲ δίκαιοι,
 Ἡ δὲ φιλόξεينوι, καὶ σφιν νόος ἐξ ἑουδῆς;
 Πῆ δὴ χρήμματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆ δὲ καὶ αὐτὸς
 Πλάζομαι; αἶψ' ὄφελον μέγιστον παρὰ Φαίηκεσσιν
- 205 Αὐτοῦ· ἔγδω δὲ κεν ἕλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 Ἐξικόμην, ὥς κέν μ' ἐφίλοι καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.

„ Cum jam omnis incitatum intueatur
 „ Populus ab urbe, tum eam facere lapidem prope tectum
 „ Navi veloci similem, (ut admirentur omnes
 „ Homines;) magnumque ipsis montem urbi obducere.
 At postquam hoc audivisset Neptunus terre-quassator,
 Perrexit ire in Scheriam, ubi Phæaces sunt;
 Illic manebat: at valde prope venit pontum-transiens navis
 Celeriter impulsâ: hanc autem prope venit Neptunus,
 Qui ipsam lapidem reddidit, & radicari-fecit infeme,
 Manu prona percussam: ipse autem discessit.
 Ast inter se verba alata loquebantur
 Phæaces longis-remis-utentes re-nautica-incltyti viri:
 Sic autem aliquis dicebat intuitus in propinquam aliam;
 „ Eheu, quis jam navem velocem ligavit in ponto,
 „ Domum-versus impulsam? & jam apparebat tota.
 Sic utique quis dicebat: hæc autem non intellexerunt, quomodo
 Inter hos verò Akiniös concionatus est, & dixit; (facta-essent.
 „ Papæ! certe omnino jam me antiqua vaticinia æstuantur
 „ Patris mei, qui dicebat Neptunum iratum esse
 „ Nobis, quoniam deductores tuti sumus omnium.
 „ Dixit aliquando Phæacum virorum perpulchram navem
 „ Ex deductione reversam in nigro ponto
 „ Perditurum, magnumque nobis montem urbi obducturum.
 „ Sic prædicabat senex; hæc utique nunc omnia perficiuntur.
 „ Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes:
 „ A-deductione quidem desistite mortalium, cum aliquis venerit
 „ Nostram ad urbem: Neptuno autem tauros
 „ Duodecim electos sacrificabimus, si misereatur,
 „ Neque nobis ingentem montem urbi obducatur.
 Sic dixit: illi autem metuerunt, paraveruntque tauros.
 Sic quidem supplicabant Neptuno regi
 Populi Phæacum ductores & principes,
 Stantes circum altare: Experrectus autem est nobilis Ulysses,
 Cubans in terra patria, neque ipsam cognovit,
 Jam diu cum-absuisset; circum enim Dea nebulam fudit,
 Pallas Minerva, filia Jovis; ut eum ipsum
 Ignotum faceret, singulaque ediceret:
 Ne ipsum prius uxor cognosceret, civesque, amicique,
 Quam omnem proci injuriam hussent.
 Propterea mutata videbantur omnia regi,
 Viæque perpetuæ, portusque undique-itationibus-apti,
 Petræque altæ, & arbores virentes.
 Stetit autem cum-exsurrexisset, & inspexit patriam terram;
 Flevisque postea, & sua percussit femora
 Manibus pronis; lugensque verbum dixit;
 „ Hei mihi, quorumnam demum hominum in terram venio?
 „ Nunquid hi injuriosique & crudeles, neque justî?
 „ An-hospitales, & ipsis mens est sancta?
 „ Quonam jam bona multa fero hæc? quonam autem & ipse
 „ Vagor? utinam mansissent apud Phæaces
 „ Illic; ego verò ad alium magnanimorum regum (revertendum.
 „ Pervenissem, qui me amice excepisset, & dimisisset-instructum ad
 „ Nunc

Νῦν δ' οὐτ' ἔρπη θέσται ἐπίσκημαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
καλλείψω, μήπως μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.

Ὡ πόποι, οὐκ ἔρα πάντα νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι

810 Ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
οἱ μ' εἰς ἄλλην γαίην ἀπήγαγον· ἦτέ μ' ἔφοντο
Ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείλειον· οὐδ' ἐτέλεσαν.

Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
Ἀνδρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίνυται, ὅς τις ἀμάρτη.

815 Ἀλλ' ὄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, καὶ ἰδωμαι,
μή τί μοι οἷχωνται κοίλῃς ἐπὶ νηὶς ἔγοντες.

Ὡς εἰπὼν, τρίποδας περικαλλείας, ἡδὲ λίσβητας,

Ἠρίθμει, καὶ χρυσὸν, ὕφαντά τε εἵματα καλά·

τῶν μὲν ἔρ' οὔτε πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαίην,

820 Ἐρπύζων παρὰ Νῆα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενος· σχεδόνθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,

Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέφ', ἐπιβώτορι μύλων,

Παναπέλῃ, οἷοι τε ἀνάντων παῖδες ἴασιν,

Δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λῶπην·

825 Ποσειδ' ὅπαι λυπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χειρὶ δ' ἔκοντα.

τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ ἐναντίος ἦλθε,

καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῃ,

χαῖρέ τε, καὶ μή μοι τι κακῇ νύφ' ἀντιβόλῃσσαις·

830 Ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγνωα

εὐχόμαι, ὥς τε θεῶ, καὶ σευ φίλα γούνατ' ἱκάνω.

καὶ μοι ταῦτ' ἀγόμευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,

τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγυγάσιν;

ἦ πού τις κῆρυξ εὐδείλειος, ἡδὲ τις ἀκτὴ

835 κεῖθ' ἄλλ' κεκλιμένη ἐριβώλακος ἡπείροιο;

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Νήπιος εἰς, ὦ ξεῖν', ἡ τηλόθεν εἰλήλουθας,

εἰ δὴ τήνδε τε γαίην ἀνείρεαι· οὐδέ τι λίην

οὕτω νῶνυμὸς ἐστίν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,

840 Ἥμιν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἡῶ τ', ἡέλιόν τε,

Ἥδ' ὅσοι μετόπισθε πατὴρ ζόφον ἡέροντα.

ἦτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,

οὐδὲ λίην λυπρὴ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.

Ἐν μὲν γὰρ οἱ σῖτος ἀδίαφαιτος, ἐν δέ τε οἶνος

845 γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεταλυῖά τε ἔρση·

Αἰγυβότος δ' ἀγαθὴ, καὶ βούβοτος· ἔτι μὲν ὕλη

παρτοῖη, ἐν δ' ἀρόμοι ἐπηετανοὶ παρίεσιν.

τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἴκοι·

τὴν παρ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.

850 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,

χαίρων ἢ γαίῃ πατρῴῃ, ὥς οἱ ἔειπε

Παλλὰς Ἀθηναίη, κόρη Διὸς Αἰγυβόχοιο·

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

οὐδ' ὄγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὄγε λάξτετο μῦθον,

855 αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκαρδέα νωμῶν·

Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρεῖα,

τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς

χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπὼν δ' ἐτι παιστὴ τσσαῦτα

„ Nunc autem neque sane usquam ponere scio, neque quidem
 „ Relinquam, ne forte mihi praeda aliis fiant. (ille
 „ Pape! non ergo omnino sapientes, neque iusti
 „ Erant Phæacum doctores & principes,
 „ Qui me in aliam terram abduxerant: certe me dicebant
 „ Ducturos /ē in Ithacam amoenam; neque perfecerunt.
 „ Jupiter ipsos ulciscatur supplicum-custos, qui & alios
 „ Homines inspicit, & punit, quicumque peccot.
 „ Verum age jam bona numerabo, & videbo,
 „ Nequid mihi discesserint cava in navi auferentes.
 Sic locutus, tripodas perpulchros & lebetes,
 Numerabat, & aurum, textaque vestimenta pulchra:
 Horum quidem nihil desiderabat: lugebat autem patriam terram,
 Reptans juxta littus sonori maris,
 Multum lamentans: prope autem cum venit Minerva,
 Viro corpore assimilata juveni, pastori ovium,
 Delicato; quales utique regum filii sunt;
 Duplicem circa humerum habens pulchre-factam vestem:
 Pedibus verò sub nitidis calceos habebat, manuque jaculum.
 Hanc verò Ulysses gaudebat conspiciatus, & obviis venit,
 Et ipsam compellans verba alata dixit;
 „ O amice, quandoquidem te primum invenio hoc in loco,
 „ Salve, & neutiquam mihi malo animo occurreris:
 „ Sed serva quidem hæc, serva etiam me; tibi enim ego
 „ Supplico, tanquam Deo, & ad tua chara genua accedo
 „ Et mihi hæc dic verè, ut bene sciam,
 „ Quenam terra? quis populus? quinam viri insunt?
 „ Num quæ insularum amena? an aliquod litus
 „ Jacet ad mare vergens glebosæ continentis?
 Hanc autem contra allocuta est dea casta-oculis Minerva;
 „ Stultus es, ô hospes, aut è-longinquo venisti;
 „ Si revera de hac terra interrogas: neque sane valde
 „ Adeo ignobilis est; norunt autem eam admodum multi,
 „ Tum quotquot habitant ad Auroramque, Solemque,
 „ Tum quotquot pone ad caliginem obscuram.
 „ Profecto quidem aspera & non equitabilis est;
 „ Neque valde sterilis, at neque lata est.
 „ In ea etenim triticum copiosum, in ea autem & vinum
 „ Est; semper verò pluvia habet illam, secundusque ros;
 „ Capris autem pascendis apta, & bobus; est quidem sylva
 „ Omnigena: ibi quoque aquationes perennes adsunt.
 „ Itaque, hospes, Ithacæ sane & in Trojam nomen pervenerit.
 „ Quam quidem procul dicunt Achaïca esse à terra.
 Sic dixit: laetatus est autem patiens nobilis Ulysses,
 Gaudens sua terra patria, sicut ei dixerat
 Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi:
 Et ipsam compellans verba alata dixit:
 Neque is vera dixit, ex-obliquo verò instituebat sermonem.
 Semper in pectore mentem perastutam agitans;
 „ Audiebam de-Ithacæ quidem & in Creta lata,
 „ Longe trans pontum; nunc autem veni, & ipse
 „ Bonus cum hisce; relictis verbis adhuc apud filios tantis
 „ Fugio;

- 260 Ορσίλοχον πόδας ὤκυν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
 Ἀνέρος ἀλφειῆς νότα ταχέαςσι πέδασιν·
 Οὐνεκά με γέρουσι τῆς ληίδος ἤθελε πάσης
 Τρωιάδος, τῆς εἶνεν ἔγδ' πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 Ἀνδρῶν τε πτελέμευς, ἄλεγενά τε κύματα πείρων.
 265 Οὐνεκ' ἔρ' ὡχ' ἢ πατρὶ χαρίζομενος ἐκράπευον
 Δήμη ἐν Τρώων, ἀλλ' ἔλλυν ἤρχον ἐταίρων·
 Τὸν μὲν ἰγὴ κατιέντα βύβαλ' χαλκήρεϊ δαυρὶ
 Ἀγρόθεν, ἰγυῖς ὄψεο λοχισάμενος σὺν ἐταίρῳ·
 Νῦξ δὲ μάλα θυνοφειρὴ κατέχ' οὐρανὸν, οὐδὲ τις ἠρόατο
 270 Ἀνδρῶπων ἐνὸς· λάθον δὲ ἐ θυμῷ ἀποιόεσ·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε κατέκταναν ἄεϊ χαλκῷ,
 Αὐτίκ' ἰγὼν ἐπὶ νῆα κιδὼν φοίνικας ἀγαυοὺς
 Ἐλλισάμεν, καὶ σφιν μαλακίαια ληίδα δῖα·
 Τότε μ' ἐκέλευε Πύλονδε καταρτίσαι καὶ ἰφίσσαι,
 275 Ἥ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι πρατέουσιν Ἑπαιεῖ.
 Ἄλλ' ἦτοι σφέας κείθεν ἀπώσαστο ἔς ἀνέμοια,
 Πέλλ' ἀκαζόμενους· οὐδ' ἤθελον ἐξαπατήσκει.
 Κείθεν δὲ πλავυχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε τυκτός·
 Σπουδῇ δ' ἰς λιμένα προερέεσμεν, οὐδὲ τις ἡμῖν
 280 Δέρπου μνήεις ἦν, μάλα περ χατέουσιν ἐλίσσασθαι·
 Ἄλλ' αὐτως ἀποβάντες ἰκίμεθα νηὶς ἅπαντες.
 Ἐνθ' ἰμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπῆλυθε κεκμηῶτα·
 Οἱ δὲ χρήματ' ἰμὲ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,
 Κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἰκίμεσθον.
 285 Οἱ δ' ἔς Σιδωνίην αὖ ναιετάειν ἀναβάντες
 Ὀρχοντ'· αἰετὰρ ἐγὼ λατὸρμην ἀναχρήμονος ἦτορ.
 Ὀς φέτο· μείδοντο δὲ θεῶν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Χερσὶ τέ μιν κατέρρεε· δέμας δ' ἦντο γυναικί,
 Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαῇ ἔργ' αἰδοῖα·
 290 Καὶ μὲν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπὶ κλοπος, ὃς σε παράλθοι
 Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσκει.
 Σχέτλιε, ποικιλομήτα, δόλων ἄτ', οὐκ ἔρ' ἐμελλας,
 Οὐδ' ἐν σῇ περ ἰὼν γαίῃ, λήξῃν ἀπατάνων,
 295 Μύθων τε κλοπίων, εἰ τοι πεδῶσαν φίλοι εἰσὶν;
 Ἄλλ' ἔγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἔρφα
 Κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἔκριστο ἀπάντασιν
 Βουλή καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
 Μῆτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ὄρνυς
 300 Παλλὰς Ἀθηναίην, κοῦρην Διὸς, ἦτις τοι αἰεὶ
 Ἐν πάντεσσι πόντοις παρίσσεαι, ἡδὲ φυλάσσω;
 Καὶ δέ σε φαίηκαςσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκε.
 Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκέμεν, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὤφθῃω,
 Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι φαίηκες ἀγαυοὶ
 305 Ὀπίσσαν, οἵκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βουλῇ τε νόω τε·
 Εἴπω δ'· ὅσσεται αἷσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι
 Κῆδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγειν,
 Μηδέ τω ἐκφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
 Πάντων, οὐνεκ' ἔρ' ἥλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
 310 Πέσσειν ἄλγεα πολλὰ, βίαν ὑποδύμενος ἀνδρῶν.

„ Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei,
 „ Orilochum pedibus velocem, qui in Creta lata
 „ Viros ingeniosos vincebat velocibus pedibus:
 „ Quoniam me privare præda volebat omni
 „ Trojana; cujus gratia ego passus eram dolores animo,
 „ Virorumque bella, tristisque undas transiens:
 „ Quoniam scilicet haud suo patri gratificans serviebam
 „ Populo in Trojanorum; sed aliis imperabam sociis:
 „ Hunc quidem ego revertentem percussî aërea hasta
 „ Ex-agro, prope viam insidiatus cum socio:
 „ Nox autem valde obscura occupavit coeli, neque quisquam nos
 „ Hominum animadvertit: latui autem illum animâ spoliatus.
 „ At postquam hunc interfecissem acuto aere,
 „ Statim ego ad navem profectus Phœnices illustres
 „ Oravi, & ipsis animo-gratam prædam dedi:
 „ Hos me jussi in Pylum deferre & collocare,
 „ Vel in Elida divinam, ubi dominantur Epœi.
 „ Sed sane ipsos illinc depulit vis venti
 „ Admodum invitos; neque volebant fallere.
 „ Illinc autem vagati venimus huc nocte; (nobis)
 „ Ægre autem in portum temorum-ope-appellatus, neque ulla
 „ Cænz mentio erat, valde licet indigentibus sumere;
 „ Sed tumultuarie egressi jacebamus ex navi omnes.
 „ Hic me quidem dulcis somnus invasit defessum:
 „ Illi autem bona mea cava ex navi sublata
 „ Deposuerunt, ubi utique ipse in arenis jacebam.
 „ Ipsi verò in Sidoniam bene-habitatam nos-consensu
 „ Ibant; at ego relictus sum dolens corde.
 Sic dixit: risit autem dea cæcis-oculis Minerva,
 Manuque ipsum demulsit; corpore verò assimilata est mulier:
 Pulchraque, magnæque, & illustria opera scienti;
 Et ipsum compellens verba alata dixit;
 „ Astutus esset, & fallax, qui te superaret
 „ In omnibus dolis, etiam si Deus occurreret.
 „ Infauste, versute, dolorum insatiabilis, non ergo eras,
 „ Ne in tua quidem cum-esses terra, destitutus fallaciis,
 „ Verbisque fallacibus, quæ tibi ab-ortu chara sunt?
 „ Sed age, ne amplius hæc dicamus, scientes ambo
 „ Dolos; quia tu quidem es hominum longè optimus omnium
 „ Consilio & verbis; ego autem litem omnes Deos
 „ Consilioque celebror & dolis: neque tu scilicet novisti
 „ Palladem Minervam, filiam Jovis, quæ tibi semper
 „ In omnibus laboribus asto, & te servo?
 „ Atque te Phœacibus gratum omnibus reddidi.
 „ Nunc verò rursus huc veni, ut tibi consilium contexam,
 „ Bonaquæ abscondam, quæcunque tibi Phœaces illustres
 „ Dederunt, domum proficiscenti, meo consilioque menteque:
 „ Dicamque, quod tibi fatale-est ædibus in fabrefactis
 „ Dolores perferre: tu autem tolera etiam necessitate;
 „ Neque cuiquam eloquere, neque virorum, neque mulierum,
 „ Omnium, quod veneris errans: sed tacite
 „ Patere dolores multos, injuriis sustinere virorum.

Hanc

- Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀργαλέον σε, θεῖε, γινῶναι βροτῶ ἀντίσταντι,
 Καὶ μάλ' ἐπισκμένω· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἴσκεις.
 Τοῦτο δ' ἰγὼν εὐ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἦπιή ἦστα,
 315 ἔως ἐνὶ Τροίῃ πολεμιζόμεν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ἰπεί Πριάμοιο πόλιν διαπέρσασμεν αἰπὴν,
 Βῆμεν δ' ἐν νῆσσι, θεὸς δ' ἐκέλευσεν Ἀχαιοὺς,
 Οὐδέ γ' ἔπειτα ἴδον, κοίῃσι Διὸς, οὐδ' ἐνόησε
 Νηὸς ἑμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἔλλογος ἀλάλκοις·
 320 Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχον δεδαιγμένον ἦτορ
 Ἠλώμην, εἰως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
 Πρὶν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμον
 Θάρσυνάς τ' ἐπέσει, καὶ ἐς πόλιν ἡγάγεας αὐτή.
 Νῦν δέ σε πρὸς πατρός γουνάζομαι, (οὐ γὰρ δῖω
 325 ἦκειν εἰς Ἰθάκην εὐδαίμονα, ἀλλὰ τιν' ἄλλην
 Γαίαν ἀναγρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέλουσεν δῖω
 Ταῦτ' ἀγορεύμεναι, ἵν' ἑμὰς φρένας ἡπεροπέυσῃς·)
 Εἰπέ μοι, εἰ ἔτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἐκάνω.
 Τὸν δ' ἡμίβροτ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 330 Αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
 Τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλαπεῖν δύστηνον ἔνθα,
 Οὔνεκ' ἐπητής τ' ἴσσι, καὶ ἀγχινοός, καὶ ἐχέφρων.
 Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμονος ἑλθὼν
 ἴετ' ἐνὶ μεγάροισι ἰδεῖν παῖδάς τ' ἔλλοχόν τε·
 335 Σοὶ δ' οὐπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι, οὐδὲ πυθέσθαι,
 Πρὶν γέ τι σῆς ἐλόχου πειρήσῃς, ἦτε τοι αὐτὸς
 ἤσῃς ἐνὶ μεγάροισιν· διζυρεὶ δέ οἱ αἰεὶ
 Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέραι δακρυχεοῦσα.
 Αὐτὰρ ἰγὰρ σὲ μὲν οὐποτ' ἀπίσειν, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 340 ἦδε, ὃ νοήσεις ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἱταίρους·
 Ἀλλὰ τοι οὐκ ἰδέλῃσι Ποσειδάωνι μάχεσθαι
 Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἔνθετο θυμῷ,
 Χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάσπας.
 Ἀλλ' ἄγε, τοι δείξω Ἰθάκης ἔδος, ὅφρα πεποιθήῃς.
 345 Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος·
 ἦδε δ' ἐπὶ κρητὸς λιμένος τανύφυλλος ἑλαΐη·
 Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἡφειεῖδες,
 Ἴρην Νυμφῶν, αἱ Νηϊάδες καλέονται·
 Ταῦτο δέ τοι σπείος εὐρὺ κατρεφὲς, ἔνθα σὺ πολλὰς
 350 Ἐρδեսκίης Νύμφης ταλμύσσας ἐκαστόμβας·
 Τοῦτο δὲ Νυμφιτὸν ἔστιν ὄρος, καταεῖμνον ὕλη.
 Ὡς εἰπούσα θεὰ σκέδαε' ἥεκα· εἰσάτο δὲ χθών·
 Γῆθησέν τ' ἥρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Χαίρων ἢ γαίῃ· κύσε δὲ ζεῖδωρον ἔρουραν·
 355 Αὐτίκα δὲ Νύμφης ἡρήσατο χεῖρας ἀγασχών·
 Νύμφαι Νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὐποτ' ἐγὼ γε
 Ὀφεισθ' ὑμῖν ἰφάμην· νῦν δ' εὐχλωρῆς ἀγανῆσι
 Χαίρει· ἀτὰρ καὶ δῶρα δίδωσμεν, ὥς τοπάρους παρ,
 Αἶκεν ἱὴ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
 360 Αὐτόν τε ζῶειν, καὶ μοι φίλον υἱὸν ἀείη.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Θάρσει, μὴ σοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;

„ Difficile est te, Dea, cognoscere mortali congresso,
 „ Etiam admodum scienti: te enim ipsam cuilibet assimilas.
 „ Hoc autem ego bene novi, quod mihi antea benigna eras,
 „ Dum in Troja pugnabamus filii Achivorum:
 „ At postquam Priami urbem diripimus altam,
 „ Ivimusque in navibus, Deusque dissipavit Achivos;
 „ Haud te postea vidi, filia Jovis, neque animadverti
 „ Navem meam ingressam, ut mihi dolorem arceres:
 „ Sed semper mente propria habens distractum cor
 „ Vagabar, donec me Dii malo solverunt:
 „ Prius scilicet quam Phœacum virorum in ubere populo
 „ Animastique verbis, & in urbem duxisti ipsa.
 „ Nunc autem te per patrem supplex-oro; (non enim puto
 „ Venisse me in Ithacam amœnam, sed aliquam aliam
 „ Per terram verfor; te autem illudentem puto
 „ Hæc dicere, ut meam mentem decipias:)
 „ Dic mihi, an vere dilectam in patriam venerim?

Hunc verò respondit deinde dea cæcia oculis Minerva;

„ Semper tibi tale in pectore cogitatum:
 „ Propterea te etiam non possum deferere infelicem existentem;
 „ Quoniam facundus es, & ingeniosus, & prudens.
 „ Libenter enim alius vir errans reversus,
 „ Cuperet in ædibus videre filiosque uxoremque;
 „ Tibi verò nondum gratum est scire, neque exquirere,
 „ Priusquam tuæ uxoris periculi quid feceris, quæ tibi incassum
 „ Sedet in ædibus; luctuosæ verò ei semper
 „ Pereunt noctes & dies lachrymas-fundenti.
 „ At ego de-hoc quidem nunquam diffidebam, sed in animo
 „ Sciebam, quod rediturus esses, amissis omnibus sociis:
 „ Sed sane nolui Neptuno obistere
 „ Patruo, qui iram adversus-te induxit in-animum,
 „ Iratus, quod ei filium dilectum excæcasti.
 „ Verum age, tibi ostendam Ithacæ sedem, ut credas.
 „ Phorcynis quidem hic est portus, marini lenis;
 „ Hæc autem in vertice portus patula oliva:
 „ Prope verò ipsam antrum amabile, obscurum,
 „ Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur:
 „ Hæc autem spelunca lata, convexa, ubi tu multas
 „ Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas:
 „ Hic autem Neritus est mons, vestitus sylvâ.

Sic fata Dea dissipavit nebulam; apparuit autem terra:

Lætatusque est deinde patiens nobilis Ulysses,
 Gaudens sua terra; osculatus est autem almam tellurem;
 Statimque Nymphis supplicavit manibus sublatis;

„ Nymphæ Naiades, filiæ Jovis, nunquam ego
 „ Visurum me vos putabam: nunc verò votis blandis
 „ Salvete: at & dona dabimus, sicuti antea scilicet,
 „ Si sinat lubens Jovis filia prædatrix.
 „ Ipsamque me vivere, & mihi charum filium auctet.

Hunc autem rursus allocuta est Dea cæcia-oculis Minerva;

„ Confide, ne tibi hæc in mente tua curæ-sint.

- Ἄλλ' ἔγωγε, χρήματα μὲν μυχρὰ ἔντρον ἱεραίοιο
Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σὸα μίμνη·
- 365 Αὐτοὶ δὲ φραζώμεν', ὅπως ἔχ' ἔρισα γένηται.
Ὡς εἰπούσα θεὰ δῦνε σπῆος ἡεροειδῆς,
Μαιομένη κευθμώνας ἀνὰ σπῆος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
Ἄσσει πᾶντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀταιρία χαλκῶν,
Εἴματα τ' εὐποίητα, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
- 370 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θυρῆσι
Παλλὰς Ἀθηναίη, κόρυη Διδε Αἰγιδόχοιο.
Τὸ δὲ καταζομένῳ ἱερῆς παρὰ πυθμὲν' ἑλπίης,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀλέθρον.
Τοῖσι δὲ μύθων ἔρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
- 375 Διγενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἠράξεν, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσης,
Οἳ δὴ τοι τρίστας μέγαρον κατακυραίνουσιν,
Μνώμενοι Ἀστιάδην ἑλοχόν, καὶ Ἔδνα διδόντες·
Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,
- 380 Πάντας μὲν β' ἔλαπει, καὶ ὑπὸ σχετὰν ἀνδρὶ ἐκάσῃ,
Ἀγγελίας προΐστα· νόστος δὲ οἱ ἄλλα μανοῖνῃ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ πόποι, ἣ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου
Φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμαλλον,
- 385 Εἰ μὴ μοι σὺ ἔκασα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἄλλ' ἔγωγε, μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσσομαι αὐτοῦς·
Πῆρ δέ μοι αὐτὴ γῆθι, μένος πολυδαρὲς ἐνείσῃ,
Οἷον, ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
Αἶε μοι ὥς μεμαυῖα παρμασπίης, Γλαυκῶπι,
- 390 Καὶ κατὰ τριηκασίοισιν ἔγδον ἑνδρεσι μαχοίμην,
Ἔδν σοι, πότνια θεὰ, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
Ὅππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καὶ τιν' ὀΐω
- 395 Αἵματι τ' ἐγκυφάλῃ τε καλαξέμεν ἕσπετον οὐδας,
Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίοντον κατέδουσιν.
Ἄλλ' ἔγωγε, σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
Κάρφω μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ἐκνέας δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἑμφί δὲ λαΐφος
- 400 Ἔσσω, ὃ κεν συγέσθῃ ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα·
Κλυζέω δέ τοι ὕστα, πάρος περικαλλὲ ἔντε,
Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
Σῆ τ' ἁλόχῃ, καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
Αὐτὸς δὲ πρῶτις σὺ βῶτῃν εἰσαφικέσθαι,
- 405 Ὅς τοι ὤν ἐπίουρος· δμῶς δέ τοι ἦπια οἶδε,
Παιῖδά τε σὸν φιλεῖ, καὶ ἰχέφρονα Πηνελόπειαν.
Δῆεις τὸν γε σῶσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
Πᾶρ Κέραιος πέτρῃ, ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεϊούσῃ,
Ἑσθουσιν βάλανον μενέσκικα, καὶ μέλαν ὕδωρ
- 410 Πίνουσιν, τὰ δ' ὕδασι τρέφει τεθλαυῖαν ἑλοϊφῆν.
Ἐνθα μένειν, καὶ πάντα παρήμενος ἑξερέσθαι,
Ὅφρ' ἂν ἐγδὼν ἔλθῃ Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα,
Συδάμναχον καλέουσα, τὸν φίλον υἱὸν, Ὀδυσσεῦ·
Ὅς τοι ἐς εὐρύχρον Λακωνίδαον παρ Μενέλαον

„ Sed age, bona quidem in recessu antri divini
 „ Ponamus statim nunc, ubi utique hæc tibi silva emanant:
 „ Ipsi autem consultemus, quo pacto quam optime fiat.
 Sic locuta Dea ingrediebatur spectum obscurum,
 Explorans latibula per specum: at Ulysses
 Propius omnia portabat, aurum & indomitum æs,
 Vestimenta que bene elaborata, quam ei Phæaces dederant:
 Et hæc quidem bene deposuit; lapidem verò imposuit foribus
 Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi.
 Hi autem sedentes sacre ad radicem olivo,
 Moliebantur procis insolestibus exitum.
 Inter hos verò sermonem exordiebatur Dea cæsa-oculis Minerva;
 „ Generose Laërtiade, prudens Ulysses,
 „ Considera, quomodo procis impudentibus manus inferas,
 „ Qui jam tibi per triennium in domo dominantur,
 „ Ambientes eximiam uxorem, & sponsilla dantes:
 „ Illa autem, tum semper reditum cum fletu desiderans in animo,
 „ Omnibus quidem spem dat, & pollicetur viro unicuique,
 „ Nuncios mittens; mens autem ei alia versat.
 Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 „ Pape! profecto omnino jam Agamemnonis Atridæ
 „ Periturus malo fato in sedibus eram,
 „ Nisi mihi tu singula, Dea, accurate dixisses.
 „ Verum age, consilium texe, quo pacto ulciscar ipsos;
 „ Et mihi ipsa asta, animus valde audacem immittens,
 „ Qualem, quando Trojæ solvebamur splendida mœnia:
 „ Si mihi sic studiosa astares, Minerva,
 „ Etiam adversus trecentos ego viros pugnarem;
 „ Tecum, veneranda dea, quando me prompto animo adjuvares.
 Huic autem respondit deinde Dea cæsa-oculis Minerva;
 „ Et omnino tibi ego adero, nequæ me latebis,
 „ Quandocunque demum hæc obeamus; atque aliquem patro
 „ Sanguineque cerebroque foedaturum immensum solum,
 „ Virorum procorum, qui tibi victum absumunt.
 „ Sed age, te incognitum faciam omnibus mortalibus:
 „ Arefaciam quidem cutem pulchram in flexilibus membris;
 „ Flavosque ex capite delebo crines; circumquæ pallium
 „ Induam, quod aversetur conspiciatus homo habentem:
 „ Deformabo etiam tibi oculos, antea perpulchros existentes;
 „ Ut turpis omnibus procis appareas,
 „ Tuæque uxori, & filio, quem in sedibus reliquisti.
 „ Ipse verò primam subulcum adi,
 „ Qui tibi suum custos; simulque tibi bene vult,
 „ Filiumque tuum diligit, & prudentem Penelopen.
 „ Invenies hunc utique subus assidentem; hæc verò pascuntur
 „ Apud Coracis petram, & ad fontem Arethusam,
 „ Comedentes glandem suavem, & nigram aquam
 „ Bibentes, quæ scilicet subus alunt florentem pinguedinem.
 „ Illic mane, & omnia assidens interroga,
 „ Dum ego ivero ad Spartam pulchris mulieribus abundantem,
 „ Telemachum accersitura, tuum dilectum filium, Ulysses;
 „ Qui in spatiosam Lacedæmonem ad Menelaum

- 415 Ὀϊχετο, πνευόμενος μετὰ σὸν κλέος, ἔκκευ ἔτ' εἰς.
 Τὴν δ' ἀπαμαρβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τίττε τ' ἦρ' οὐ οἱ ἕσπεες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖαι;
 Ἥ ἴνα πού καὶ κείνους ἀλάμενος ἄλγεα πάσῃ
 Πόντον ἐν' ἀτρίγυτον; βίωσιν δέ σι ἄλλοι ἔδουσι.
 420 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Μὴ δὴ τοι κείνους γε λίην ἐνέμιος ἦεν·
 Αὐτὴ μιν πέμπουσιν, ἴνα κλέος ἱστέων ἦροισι,
 Χεῖρ' ἰλθών· ἀτὰρ οὐτὴν ἔχει πόνον· ἀλλὰ ἔπηλος
 ἦεν· ἐν Ἀτρεΐδαι δόμοις, παρὰ δ' ἑσπετα καῖται.
 425 Ἥ μὲν μιν λοχῶσι νέοι σθένει μελαίνῃ,
 Ἰέμενοι κτείνου πρὶν πατρίδα γαίαν ἰδέσθαι·
 Ἀλλὰ τὰ γ' οἶα εἶω, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίωσιν κατέδουσιν.
 ὣς ἔφα μιν φασμένη βέβηκεν ἱερὰ μῆνοισι· Ἀθήνη·
 430 Κάρφῃ μὲν οἱ ῥῶα καλὴν ἐκ γυαμπτῶσι μέλυσσι,
 Κανθάς δ' ἐκ καφαλῆς ὤλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δόρκα
 Πλάντεσσιν μελίσσει παλαίου ἔηκε γέροντος·
 Κνύσσειν δέ σι ὄσσε, πάρος περικαλλὲς ἔοντο·
 Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο καλὸν βάλεν, ἥδ' ἡχέων,
 435 ῥωγυλῆα, ῥυκόντα, κακῇ μαμαρυγμένῃ καπνῇ·
 Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δόρκα ταχείης ἴσσι· ἰλῆφοιο
 Ψιλόν· δῶκε δέ σι σκῆπτρον καὶ βεικία πήρην,
 Πικρὰ ῥωγυλῆν· ἐν δὲ στέφος ἦεν ἀορτήρ.
 Τὰ γ' ὡς βουλευσάντε διέτμωρον· ἡ μὲν ἔπειτα
 440 Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Η Ξ Κ.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ

Ἱπποβοίας.

Ὀδυσσεύς παρουσία πρὸς Εὐμαίον, καὶ λόγοι γίνονται,
 ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν, καὶ πράξεις τινὰς ἐπιθεμένου.

Ἢ δ' Ὀδυσῆα χεῖνισεν Εὐμαῖος ἀγρῷ ὑφορβός.

- Ἀτὰρ δ' ἐκ λιμένος προσέβη τριχηλαὶ ἀταρπὴν,
 Χῶρον ἂν ὕληντα δι' ἄρκας· ἡ οἱ Ἀθήνη
 Πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὃ οἱ βιότοιο μάλιχα.
 Κήδετο οἰκῆων, οὐς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
 5 Τὸν δ' ἦρ' ἐνὶ προδόμῃ εὖρ' ἤμνον, ἔνθα οἱ αὐτὰρ
 Ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῃ ἐνὶ χώρῃ,
 Καλὴ τε, μεγάλη τε, περιδρομος· ἦν ἐκ συβώτης
 Αὐτὸς δαίμαθ' ὕσσιν, ἀποιχομένοιο ἔνακτος,
 Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος,
 10 Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθρίγκωσεν ἄχέρῃ·
 Σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διωμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν θρυὸς ἀμφικέκαστος·
 Ἐντοσθεν δ' αὐλῆς εὐφροὺς δυσκαίδεκα ποῖαι
 Πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσὶν· ἐν δὲ ἑκάστῃ
 15 Παντήκοντα σύες χαμαιαινῶδες ἱρκατῶντο
 Θήλειαι τεκέδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,

Πολλὰν

„ Abiit, sciscitaturus de tua fama, sicubi adhuc esses.
 Hanc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 „ Et cur non ei dixisti, in mente omnia sciens?
 „ An ut alicubi & errans dolores patiatur
 „ Pontum super infructuosum? victum autem ei alii edunt.
 Huic autem respondit deinde dea cæcia-oculos Minerva;
 „ Ne jam tibi ille valde curæ sit:
 „ Ipsa cum mittebam, ut famam bonam adipisceretur,
 „ Illuc profectus: quinetiam nullam habet molestiam; sed quietam
 „ Sedet in Atridæ sedibus; copiosa autem ei adsunt.
 „ Profecto quidem ei insidiantur iuvenes cum nave nigra,
 „ Cupientes interficere, antequam in patriam terram venerit;
 „ Sed ea scilicet non *futura* puto; prius etiam aliquem terra de-
 „ Virorum procorum, qui tibi victum devorant. (tinebat
 Sic utique ipsum locuta virga tetigit Minerva:
 Arefecit quidem ei cutem pulchram in flexilibus membris;
 Flavosque ex capite delevit crines; circum verò pellem
 Omnibus membris antiqui posuit sanis:
 Deformavit porro ei oculos, antea perpulchros existentes:
 Circum autem ipsum lacernam aliam malam jecit, & tunicam,
 Laceras, squallentes, malo fudatas fumo:
 Circumque ipsum magnam pellem velocis induit cervi
 Depilem; deditque ei baculum & turpem peram,
 Crebris-locis laceram: inerat verò tortum lorum.
 Illi utique ita consilio-habito discesserunt: hæc quidem deinde
 In Lacedæmonem divinam ivit ad filium Ulyssis.

O D Y S S E Æ HOMERI XIV.
LIBRI

Argumentum.

Ulyssis adventus ad Eumæum, & sermones sunt dissimulan-
tis seipsum, & facta quædam exponentis.

E. Ulysses excepit hospitio Eumæus in agro subulcus.

A T hic ex portu ingressus est asperam viam,
 Locum per sylvofum, per juga; qua ei Minerva
 Designaverat eximium subulcum, qui & victum maxime
 Curabat famulorum, quos comparaverat nobilis Ulysses.
 Eum autem in vestibulo invenit sedentem; ubi ei caula
 Alta ædificata erat, undique-conspicuo in loco,
 Pulchraque, magnaue, vacuis-spatis-circumdatus; quam scilicet
 Ipse ædificaverat subus, absente rege, (subulcum
 Sine domina, & Laërte sene,
 Advectitiis lapidibus, & cinxerat sepe-spinosa;
 Palosque extra adegerat prorsus hinc atque illinc,
 Denfos & crebros, nigra roboris parte circum-fissa:
 Intra verò caulam suilla duodecim fecerat
 Prope invicem, cubilia subus; in singulis autem
 Quinquaginta suæ humi-cubantes concludebantur
 Fœminæ genitrices; mares autem foris dormiebant,

Πολλὸν παυρόταροι· τοὺς γὰρ μινύθεισκον ἔδοντες
Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἔπει προέβαλλε ευβώτης
Αἰὼ Ζατρεφένων σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων·

20 Οἱ δὲ τριηκόσιοι τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο.

Πὰρ δὲ κύνας, θήρεσσιν ἰοικότες, αἶν' ἔκυσον
τέσσαρες, οὓς ἔθραψε ευβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἰοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
τάμνων δέρμα βόειον, ἐυχρεός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

25 "Ὡχοντ' ἄλλυδις ἄλλος, ἔμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν
οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπρόεχε πόλινδε,
Σὺν ἀγέμει μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
Ὅφρ' ἱερύσαντες, κραιῶν κορσεαῖατο θυμὸν.

Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνας ὑλακόμεναι·

30 Οἱ μετὰ, κακλήγοντες ἐπιδόρμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Ἔζετο κερδοσύνη· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.
Ἔνθα κεν ἦ παρὰ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθειν ἔλγος,
Ἄλλα ευβώτης ὥκα ποσὶ κραυνοῖσι μετασπῶν
Ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον· σκῆτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς·

35 Τοὺς μὲν ὁμοκλήσας εἶπεν κύνας ἄλλυδις ἄλλη
Πυκνῆσιν λιβάδεσσιν· ὃ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·

"Ὡ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνας διεδηλῆσικοντο
Ἐξαπίνης· καὶ κεν μοι ἱεροχραῖν κατέχευας.
Καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἔλγος τε, στυγῆάς τε·

40 Ἀντίθεον γὰρ ἄνακτος ἰδυρόμενος καὶ ἀχεύων
Ἥμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλων
Ἔδμεναι· αὐτὰρ καίνας ἐλδόμενός πευ ἰδουδῆς
Πλάζετ' ἐπ' ἄλλοδρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε, πόλιν τε,
Ἐῖπυ' ἔτι ζῶει, καὶ ὁρᾷ φάος ἡελίοιο.

45 Ἄλλ' ἔπει, κλισίηνδ' ἵομεν, γέρον, ὕφρα καὶ αὐτὸς
Σίτω καὶ οἴνοιο κορσεσάμενος κατὰ θυμὸν,
Εἴπης, ἐκπέθεν ἔσσι, καὶ ἐκπέσα κῆδε' ἀνέτλης.

"Ὡς εἰπὼν κλισίηνδ' ἠγήσατο δῖος Ὀφειρβός·
Εἶπεν δ' εἰσαγαγὼν, ἱώπας δ' ὑπέχευε δασείας·

50 Ἐσέρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθᾶδος ἀγρίου κίγδς,
Αὐτοῦ ἱνεύναιον, μέγαν καὶ δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς,
Ὅττι μιν ὥς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνομάζε·

Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
Ὅττι μάλις' ἰδέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.

55 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμῆιος ευβώτα·
Ἡεῖν, οὐ μὲν θέμις ἔς', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
Ἡεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσὶν ἄπαντες
Ἡεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσεις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
Γίγνεται ἡμετέρῃ· ἡ γὰρ δμῶων δίκη ἐστίν,

60 Αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες
οἱ νέοι· ἡ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόσον ἔδησαν,
Ὅς κεν ἔμ' ἐνδυνέως ἰφίλει, καὶ κτήσιν ὑπασσεν,
οἷά τε ἦ οἰκῇ ἄναξ εὐθυμος ἔδωκεν,

65 Ὅκινε τε, κλέρβη τε, πολυμνήσῃν τε γυναῖκα,
Ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξει·
Ὡς καὶ ἐμοὶ τάδε ἔργον ἀέξεται, ἦ ἔπι μίμνω.
Τῷ κέ με πόλλ' ὠνήσεν ἄναξ, εἰ αὐτόν' ἰγύρα·

Ἄλλ' ὀλέθ'· ὥς ὤφειλλ' Ἐλένης ἐκτὸς φύλον ὀλέσσαι

Multo pauciores; hos enim minuebant comedentes
 Eximii proci; quippe mittebat subulcus
 Semper saginatorum porcorum optimum osmium:
 Hi verò trecentique & sexaginta erant.
 Juxta autem canes, feris similes, semper dormiebant
 Quatuor, quos nutriverat subulcus, princeps virorum.
 Ipsa autem circa pedes suos aptabat calceamenta,
 Incidens pellem bubulam, bene-coloratam: ceteri autem jam
 Ibiut alio alius; cum congregatis suis
 Tres; quartum autem dimiserat ad urbem,
 Suam ut ageret procis superbis, ex-necessitate;
 Ut sacris-factis, carnibus satiarent-se animo.
 Extemplo verò Ulysses viderunt canes latratores:
 Hi quidem clamantes accurrerunt; at Ulysses
 Sedit astitit; baculumque ei excidit manu.
 Tunc suum apud stabulum indignum sustinisset dolorem,
 Sed subulcus ocyus pedibus velocibus subsacutus
 Ruit per vestibulum; corium verò ei excidit manu:
 Canes quidem increpans pepulit alio aliam
 Crebris lapidibus; ipse verò affatus est dominum;
 „ O senex, certe propemodum te canes dispendidistis
 „ Repente; & mihi opprobrium offudisses.
 „ Quinetiam mihi alios Dii dederunt doloresque, gemitusque:
 „ Deo-parem enim ob-herum lugens & dolens
 „ Sedeo; alijs autem sues pingues nutrio
 „ Ad-comedendum: at ille egens alicubi cibi
 „ Vagatur apud alienorum virorum populumque, urbanque;
 „ Sicubi adhuc vivit, & videt lumen solis.
 „ Verum sequere, ad casam eatius, senex, ut & ipse
 „ Cibo & vino saturatus in animo,
 „ Dicis, unde sis, & quot dolores toleraveris.
 Sic locutus ad casam prævit nobilis subulcus;
 Collocavitque illum introductum; virgulta autem sisttravit densa;
 Instravitque pellem villosa agrestis capre,
 Ibidem cubile-ut-esset, magnum & densum: gandeat autem Ulysses,
 Quod ipsum sic exciperet; verbumque dixit, & compellavit;
 „ Jupiter tibi det, hospes, & immortales dii alii
 „ Quodcunque maxime velis, quia me lubens excepisti.
 Illum autem respondens allocutus es, Eumæo subulco;
 „ Hospes, non mihi sis est, neque si peior te venerit,
 „ Hospitem indigne-tractare; à Jove enim sunt omnes.
 „ Hospitesque, pauperesque; manus verò exiguumque, cha-
 „ Est nostrum: hic enim servorum mos est, (cumque
 „ Semper timentium, cum dominantur heri
 „ Juvenes: certe enim illius quidem Dii reditum impedierunt,
 „ Qui me studiose dilexisset, & possessionem dedisset,
 „ Qualia scilicet suo famulo Dominus benignus dederit,
 „ Domumque, & facultates, & multum-ambitum uxoris;
 „ Qui ei stultum laboraverit, cuique Deus laborem incrementis
 „ Ut & mihi hic labor incrementis habet, in quo versor (adjuvavit
 „ Ideo me stultum juvisset dominus, si hic fenesceret;
 „ Sed peris: usquam Melas genus petisset

- Πρόχυν, ἵπαι πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυθεν.
 70 Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνωνος εἵνεκα τιμῆς
 Ἰλιον εἰς ἔκπῳλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
 "Ὡς εἰπὼν, ζωσῆρι θεῶς συνέργε χιτῶνα·
 Βῆ δ' ἵμεν ἐς σφαιρὸς, ὅθι ἔνεα ἔρχατο χοῖρων·
 Ἐνδον ἐλὼν δὴ ἔνευκε, καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν.
 75 Εὐσέ τε, μέσσην τε, καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἔπειρεν·
 Ὀπτήσας δ' ἦρα πάντα φέρων παρέθηκε Ὀδυσῆϊ,
 Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελόισιν· ὃ δ' ἄλφειτα λευκὰ πάλυνεν.
 Ἐν δ' ἦρα κισσυβίῳ κέρτη μελιηδέα οἶνον·
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν, ἱποτρύνων δὲ προσήυδα·
 80 Ἔσθιε νῦν, ὦ ξείνε, τά τε θμῶσσι πάρεςι
 Χοῖρε· ὅτῃρ σιάλους γε σῶας μνηστῆρας ἔδουσιν,
 Οὐκ ὑπὶδα φρονέοντας ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ἱλαητύν.
 Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκρας φιλοῦσιν,
 Ἀλλὰ δῖον τινοῖσι, καὶ αἰσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
 85 Καὶ μὲν δυσμενέας καὶ ἀνάρσους, οἳ τ' ἐπὶ γαίης
 Ἀλλοτρίας βῆσιν, καὶ σφιν Ζεὺς λήϊδα δάη,
 Πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε Ἰνακτος·
 Καὶ μὲν τοῖς ὑπὶδος κρητάρην θέας ἐν φρεσὶ πίπτει·
 Οἷα δὲ καὶ τί ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδῇν,
 90 Κρίνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
 Μνῆσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'. Ἀλλὰ Ἰκηλος
 Κτήματα δαρδάρουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔτι φειδῶ.
 Ὅσσαι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσιν,
 Οὐκοῦν ἐν ἱερύουσι ἱερήιον, οὐδὲ δὴ οἶον·
 95 Οἷον δὲ φειδόμενοι ὑπέρβιον ἱερὰ φρονέας.
 Ἦ γὰρ οἱ Ζῶν γ' ἦν ἱσμενός· οὐτινι τόσσῃ
 Ἀνδρῶν ἥρώων, αὐτ' Ἠπειρώο μακάρης,
 Οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτε φονεῖκοσι φωτῆν
 Ἐς ἕφρονος τεσσούτον· ἐγὼ δέ κε τοι καταλῆξω·
 100 Δώδεκ' ἐν Ἠπειρῷ ἀγέλαι· τόσα πάσα οἶδον,
 Τόσσα σῶν συβόσεια, τόσ' αἰπόλια πλατὲ αἰγῶν
 Βόσκουσι· ξείνοί τε, καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
 Ἔσθα δέ τ' αἰπόλια πλατὲ αἰγῶν ἔνδεκα πάντα
 Ἐσχατιῇ βόσκοντ'· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ δρονται.
 105 Τῶν αἰεὶ σφιν Ἰνακτος ἐπ' ἡματι μῆλον ἀγινεῖ,
 Ζασσεφάνων αἰγῶν, ὅς τις φαίνεται ἥριος.
 Αὐτὰρ ἐγὼ σὺς πάσδε φυλάσσει τε, βύομαι τε,
 Καὶ σφιν σῶν τὸν ἔρπον ἐν κρήναις ἀποπέμπω.
 "Ὡς Φάε'· ὃ δ' ἐκδυπῆς κρέα τ' ἠέσθιε, πᾶσι τε οἶνον
 110 Ἀρκαλῶες, ἀκῆν· κακὰ δὲ μνηστῆρας φύτευεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἦραρε θυμὸν ἰδωδῆ,
 Καὶ οἱ πλησάμενος ὄρεα σκύφος, ὃ περ ἔπινεν,
 Οἶνον ἐνὶ πλεῖον· ὃ δ' ἰδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 115 ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίετο κτεάτεσσιν ἰοῖσιν,
 Ὡς μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς, ὥς ἀγορεύεις;
 Φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνωνος εἵνεκα τιμῆς.
 Εἰπά μοι, αἶκε τίθι γυνὴ τοιοῦτον ἰόντα.
 Ζεὺς γὰρ που τῶνδε ἰδὼς, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 120 Εἰ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδῶν· ἐπὶ πολλὰ δ' ἄλγισθην.

„ Funditus; quoniam multorum virorum genua solvit:
 „ Etenim ille ivit Agamemnonis propter honorem
 „ In Ilium aptum-equis, ut Trojanos oppugnaret.
 Sic locutus, cingulo celeriter constringebat tunicam:
 Perrexeratque ire ad suilia, ubi greges conclusi erant porcorum;
 Illinc sumptos duos attulit, & ambos mactavit;
 Ustulavitque, conciditque, & verubus infixit:
 Assata autem omnia, ferens apposuit Ulyssi,
 Calida ipsis in-verubus; farinamque albam insperfit;
 In poculo autem miscebat dulce vinum:
 Ipse verò ex-adverso sedit; adhortansque allocutus est;
 „ Comede nunc, ô hospes, qui utique servis adsunt,
 „ Porculos; at pingues sane sues proci comedant,
 „ Non ultionem-divinam habentes in mentibus, neque miseri-
 „ Hand quidem improba opera Dii beati amant, (cordiam.
 „ Sed iustitiam honorant, & sequa opera hominum.
 „ Etiam hostes quidem & inimici, qui terram
 „ Alienam invaserint, & ipsis Jupiter prædam dedit,
 „ Impletisque navibus redierint domum unusquisque;
 „ Etiam his quidem ultionis ingens metus animis incidit:
 „ Hi verò etiam aliquid sciunt, Deique aliquam audierunt vocem,
 „ Illius tristem mortem; quandoquidem volunt rite
 „ Ambire, neque redire ad sua: sed tranquilli
 „ Bona absument immodice, neque amplius est parsimonia.
 „ Quotquot enim noctesque & dies à Jove oriuntur,
 „ Nunquam unam mactant victimam, neque duas solas;
 „ Vinum verò consumunt immoderate exhaustientes.
 „ Certe ei victus erat copiosus: nulli tantus
 „ Virorum heroum, neque continentis nigrae,
 „ Neque ipsius Ithacæ, neque simul-viginti virorum
 „ Sunt divitiæ tantæ; ego verò tibi recensebo:
 „ Duodecim in continente armenta sunt; tot greges ovium,
 „ Tot suum pascua, tot stabula lata caprarum,
 „ Pascunt hospitesque, & ipsius pastores viri.
 „ Hic autem stabula lata caprarum undecim omnia
 „ In extremo-agri pascuntur; virique boni custodiunt.
 „ Quorum semper ipsis unusquisque in-dies pecudem fert,
 „ Saginatorum caprarum, quicumque appareat optima.
 „ At ego sues has custodiloque, tueorque,
 „ Et ipsis suum optimum bene-selectum mitto.
 Sic dixit: ille autem intente carnes comedeat, bibebatque vinum
 Avide, tacitus; mala autem procis moliebat.
 At postquam cœnasset, & refecisset animum cibo,
 Etiam ei impletum dedit *Eumæus* poculum, quo scilicet bibebat,
 Vino plenum: is verò accepit, gaudebatque animo,
 Et ipsam compellens verbis alatis allocutus est;
 „ O amice, quisnam te emit possessionibus suis,
 „ Ita valde dives & fortis, ut prædicas?
 „ Dicis autem ipsum periisse Agamemnonis propter honorem.
 „ Dic mihi, si forte norim, talis cam-fuerit.
 „ Jupiter enim hoc scit, & immortales dii alii,
 „ Si de-co viso nuntium-ferre-potui; per multa etenim loca erravi.

- Τὸν δ' ἡμεῖβει· ἔπειτα συβώτης, ὕρχαμος ἀνδρῶν·
 Ὡ γέρον, οὔτις ἐκείνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἰδὼν
 Ἀγγέλλων πείσεια γυναικῶ τε καὶ φίλον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄλλως νομιδῆς καχρημένον ἦνδρες ἀλλήτως
 125 Ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Ὃς δ' ἂν ἀλητεύων Ἰθάκῃς ἐς δῆμον ἵκηται,
 Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἱμῶν, ἀπατήλια βάζει.
 Ἡ δ' εὖ δεξαμένη φιλεῖ, καὶ ἔκαστα μεταλλάττει·
 Καὶ οἱ ἰδυρομένη βλαφάρων ὑπο δάκρυα πίπτει,
 130 Ἡ ἑμῖς ἐς γυναικὸς, ἐπὶν πόσις ἕλλοδ' ὕληται.
 Αἴψα καὶ καὶ εὖ, γαριὰ, ἔπος παρατεκτῆναι,
 Εἴτις τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα δόει.
 Τοῦ δ' ἦδη μάλλουσι κύνας ταχέας τ' οἰνοῖ
 Ῥινὼν ἀπ' ὀρεσφῶν ἱρύσαι· ψυχὴ δὲ λείλοικεν·
 135 Ἡ τὸν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύας, ὅσα δ' αὐτοῦ
 Κεῖται ἐπ' ὑπεῖρου, ψαμάδων εἰλυμένα πολλῇ.
 Ὡς δ' μὲν ἐνδ' ἀπόλλυται· φίλοις δὲ κῆδε' ὀπίσσω
 Πᾶσιν, ἱμοὶ δὲ μάλικα, τοτεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλου
 Ἠπίον ὧδε ἄνακτα κίχισομαι, ὀππότε' ἰπέλω·
 140 Οὐδ' εἰ κεν πατὴρ καὶ μητέρα αὐτὶς ἴκωμαι
 Οἶκον, ὅθι πρῶτον γαμέην, καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.
 Οὐδέ τι τῶν ἔτι τόσσον ἰδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἰδὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
 Ἀλλὰ μ' Ὀδυσσεὺς πόθος αἰνυται οἰχομένοιο.
 145 Τὸν μὲν ἑγὼν, ὧ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν
 Αἰδέομαι· περὶ γὰρ μ' ἱφίλει καὶ κῆδοιο θυμῷ·
 Ἀλλὰ μιν ἡθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἰόντα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ὡ φίλ', ἔπειδ' ἀμύμονα ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῆσθαι
 150 Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἶν' ἔκτιστος·
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὐτῶς μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὕρκῳ,
 Ὡς νεῖται Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἴσω,
 Αὐτίκ', ἵπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἑ δώμαδ' ἵκηται·
 Ἔσσαι με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα καλά·
 155 Πρὶν δέ με, καὶ μάλα περ καχρημένος, οὔτε δεχοίμην.
 Ἐχθρὸς γὰρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀἰδῶο πόλῃσι
 Γίνεται, ὅς κεν ἐῖπων ἀπατήλια βάζει.
 ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ γε τρέπεσθαι,
 Ἰσὴν τ' Ὀδυσσεὺς ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,
 160 Ἡ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὥς ἀγορεύω·
 Τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσαμένοιο,
 Οἴκαδε νοσήσει, καὶ τίσεται, ὅς κεν ἐκείνου
 Ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἕλοχον, καὶ φαίδιμον υἱόν.
 165 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαῖε συβώτα·
 Ὡ γέρον, οὐτ' ἔρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
 Οὐτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
 Πῖνε, καὶ ἕλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδὲ με τούτων
 Μίμνησκ'· ἢ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι μοῖσιν
 170 Ἀχνυμαι, ὀππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
 Ἀλλ' ἦτοι ὕρκον μὲν ἔασομεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἐλθὼν, ἔπος μιν ἔγνω· ἰδέσθω, καὶ Πηνελόπειαν,

Haic autem respondit deinde subulcus, princeps virorum;
 „ O senex, nullus illum vir vagatus ubi-venerit
 „ Nuncians persuaserit uxoriq; & dilecto filio.
 „ Sed aliter receptionis indigentes viri errones
 „ Mentuntur, neque volunt vera loqui.
 „ Quicumque enim errans Ithacæ in populum venerit,
 „ Profectus ad dominam meam, fallacia loquitur:
 „ Hæc verò benigne exceptum diligit, & singula inquit;
 „ Et ei lugenti palpebris lacrymæ decidunt;
 „ Qui mos est mulieris, cum maritus alibi perierit.
 „ Statim & tu, senex, fabulam fabricares,
 „ Si quis tibi lænamque, tunicamque, vestimenta daret.
 „ Illius autem jam oportet canes velocesq; alites
 „ Cutem ab ossibus traxisse; anima verò destituit:
 „ Vel illum sane in ponto comederunt pisces, ossa autem ipsius
 „ Jacent in littore, arena involuta multa.
 „ Sic ille quidem illic perit; amicis verò dolores pone (alium
 „ Omnibus, mihi autem maxime, effecti-sunt: non enim amplius
 „ Mitem adeo dominum inveniam, quocumque profectus-fuero;
 „ Neque si ad patris & matris iterum ivero
 „ Domum, ubi primum natus sum, & me educaverunt ipsi.
 „ Neque omnino ob-hos amplius tantum lugeo, dolens licet,
 „ Oculis ut-videam, existens in patria terra;
 „ Sed me Ulyssis desiderium caput absentis.
 „ Hunc quidem ego, ô hospes, etiam non presentem nominato
 „ Revereor; valde enim me diligebat & curabat in-animo:
 „ Sed ipsum fratrem-majorem voco, etiam longe absentem.
 Hunc autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses;
 „ O amice, quandoquidem prorsus negas, neque omnino dicis
 „ Illum venturum esse, animus verò tibi semper incredulus:
 „ Verum ego non temere loquar, sed cum juramento,
 „ Quod reddibit Ulysses; munus-læti-nuntii verò mihi sit,
 „ Statim, postquam ille reversus suas ad ædes pervenerit;
 „ Indue mihi lænamque, tunicamque, vestimenta pulchra:
 „ Ante autem, etiam licet valde indigens, nequaquam acciperem.
 „ Inimicus enim mihi is seque ac Orci portæ
 „ Est, qui egestati cedens fallacia loquitur.
 „ Sciat nunc Jupiter primum deorum, hospitalisque mensa,
 „ Larque Ulyssis eximii, quem adveni;
 „ Certe quidem hæc omnia perficientur, sicut dico:
 „ Hoc autem ipso anno veniet hac Ulysses;
 „ Hoc quidem exeunte mense, isto autem instante,
 „ Domum revertetur, & ulciscetur, quicumque illius
 „ Hic probro-afficit uxorem, & illustrem filium.
 Hunc autem respondens allocutus es, Eumææ subulce;
 „ O senex, neque profecto ego munus-læti-nuntii hoc solvam;
 „ Neque Ulysses amplius domum veniet: sed quietus
 „ Bibe, & alia præter-hæc memoremus; neque mihi hæc
 „ In-mentem-revoca: certe enim animo in pectore meo
 „ Doleo, quando aliquis meminerit honorandi Domini.
 „ At sane juramentum quidem omittamus: verum Ulysses
 „ Veniat, ut ipsum ego volo, & Penelope,

- Λαέρτης ὃς ἔγερν, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
 Νῦν αὖ παῖδες ἔλασον δάδουμαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
 375 Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ, ἔρνεϊ ἴσον,
 Καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔτι χειρίῳ
 Πατὴρς ἰοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγυιάν.
 Τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάβη φρένας ἔνδον ἴσας,
 ἢ τίς ἀνθρώπων· ὃ δ' ἔβη, μετὰ πατὴρς ἀκουήν,
 380 Ἔς Πύλον ἡγαθέην· τὸν δὲ μνηστήρες ἀγαστοὶ
 Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὥπως ἀπὸ Φύλον ὀλγῆται
 Νόονμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκαισίου ἀντιθέοιο.
 Ἄλλ' ἦτοι κείνον μὲν ἔασομεν, ἢ κεν ἄλῳη,
 ἢ κε Φύγοι, καὶ κέν οἱ ἐπέρσχοι χεῖρας Κρονίων·
 385 Ἄλλ' ὦγε μοι εὖ, γεραί, τὰ σκευτοῦ κῆδε' ἔνισπε,
 Καί μοι τοῦτ' ἀγέραςον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Τίς· πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδ' τοκῆς;
 Ὅπποίης δ' ἐπὶ νῆος ἀφίκοι; πῶς δέ σε νῆυται
 Ἠγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 390 Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν δίομαι ἐνθάδ' ἰκῆσθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χερσὶν ἡμῶν ἰδωδῆ,
 Ἡδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἐντοσθεν ἑούσι,
 395 Δαίνυσθαι τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ὑποίεν,
 Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιμυτὸν ἄπαντα
 Οὔτε διαπρήξαιμι, λήγων ἱμᾶ κῆδεα θυμοῦ,
 Ὅσσα γὰρ δὴ ζῦμπαντα θεῶν ἰότητι μύθησκα.
 Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι εὐρεῖσθαι,
 400 Ἀνέρος ἀφνειοῦ παῖς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
 Τίτες ἐν μαγάρῳ ἡμῶν τρέφειν, ἥδ' ἐγένοντο,
 Γηήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἱμᾶ δ' ὠνήτῃ τέκε μήτηρ
 Παλλὰς, ἀλλὰ με ἴσον ἰθαγενέσσιον ἐτίμα
 Κῆρ' Ὀδυσσεύς, τοῦ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι·
 405 Ὅς ποτ' ἐνὶ Κρήτῃσσι, θεὸς ὥς, τίετο δῆμῳ,
 Ὀλβῳ τε, πλούτῳ τε, καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
 Ἄλλ' ἦτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσσι
 Εἰς Αἶδοιο δόμους· τοὶ δὲ ζῶντες ἔδασκοντο
 Παῖδες ἐπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλλοντο·
 410 Αὐτὰρ ἱμῶι μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἷα' ἐνείμαν.
 Ἠγαγόμεν δὲ γυναῖκα πολυκλήρην ἀνθρώπων,
 Εἶνακ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
 Οὐδ' ἀφυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἡδὴ πάντα λείλοιπεν·
 Ἄλλ' ἔμψης καλὰ μιν γὰρ σ' δίομαι εἰσορῶντα
 415 Γινώσκειν· ἢ γὰρ με δῦν ἔχει ἥλιος πολλή.
 Ἡ μὲν δὲ θάσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
 Καὶ Ῥηξνορίην· ἐπὶ τε κρῖνομι λόχονδε
 Ἄνδρας ἀριστῆς, πακὰ δυσμενέσσι φυτεύων,
 Οὐποτέ μοι θάνατον προτίδασσέτο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 420 Ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμενος ἔγχεϊ ἔλασκον
 Ἀνδρῶν δυσμενέων, ὃ, τε μοι εἴξει πόδεςσι.
 Τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν,
 Οὐδ' οἰκωφελὴν, ἦτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
 Ἄλλὰ μοι αἰὲν νῆος ἐπήρεται φίλας ἦσαν,

29 Laërtesque senex, & Telemachus deo-par. (Ulysses,
 30 Nunc rursus nati-causa in-perpetuum lugeo, quem genuit
 31 Telemachi, quem postquam nutrierant dii, plantæ similem,
 32 Et ipsum putabam fore in viris haud pejorem
 33 Patre suo charo, mente & specie admirabilem;
 34 Ejus utique aliquis immortalium læsit mentem intus aequam,
 35 Vel aliquis hominum; is autem ivit, ad patris auditionem,
 36 In Pylum divinam: ei verò proci superbi
 37 Domum venienti insidias-struunt, ut genus dispereat
 38 Sine-nomine ex Ithaca Arcesii deo-patris.
 39 Sed sane illum quidem sinamus, sive opprimatur,
 40 Sive effugiat, & eum protegat manu Saturnius:
 41 Sed age mihi tu, senex, tuas ipsius ærumnas enarra,
 42 Et mihi hoc dic verum, ut bene sciam,
 43 Quis? unde es vinorum? ubi tibi urbs, & parentes?
 44 Quanam autem in nave venisti? quomodo te nautæ
 45 Duxerunt in Ithacam? quosnam se esse profitebantur?
 46 Nequaquam enim te peditem puto huc venisse.
 47 Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 48 Enimverò tibi ego hæc valde accurate enarrabo.
 49 Effet quidem nunc nobis in *longum*-tempus & cibus,
 50 Et vinum dulce, casam intra manentibus,
 51 Epularique quietis, alii autem opus obirent;
 52 Facile postea & in annum integrum
 53 Neutiquam perficerem narrans meos dolores animi,
 54 Quotquot utique jam omnes deorum voluntate pertuli.
 55 Ex Creta quidem genere gloriior *me* esse lata,
 56 Viri divitis filium: multi verò & alii
 57 Filii in ædibus & educati sunt, & nati,
 58 Legitimi ex uxore; me autem empta peperit mater
 59 Pellex; sed me æque ac legitimos honorabat
 60 Castor Hylacides, cujus ego genus gloriior *me* esse:
 61 Qui quondam in Creten-sibus, Deis veluti, honorabatur populo,
 62 Fortunisque, divitiisque, & filiis gloriosis.
 63 Sed sane illum fata ivenunt mortis ferentia
 64 In Orci domos: facultates verò diviserunt
 65 Filii magnanimi, & sortes jecerunt:
 66 At mihi valde pauca dederunt, & sedes tribuerunt.
 67 Duxi autem uxorem locupletissimorum hominum
 68 Gratiæ meæ virtutis; quia non despicibilis eram,
 69 Neque fugax-in-bello: nunc autem jam omnia defecerunt:
 70 Sed tamen stipulam saltem te arbitror intuentem
 71 Cognoscere; profecto enim me calamitas tenet cumulate multa.
 72 Sane quidem omnino audaciam Marsque dederunt & Minerva,
 73 Et vires-bellicas: cum legerem ad insidias
 74 Viros optimates, mala inimicis ferens;
 75 Nunquam mihi mortem ante-oculos ponebat animus generosus,
 76 Sed multo primus insillens hasta occidebam
 77 Virorum inimicorum, quicumque mihi cederet pedibus.
 78 Talis eram in bello; opus verò mihi haud gratum erat,
 79 Neque rei-familiaris-cura, quæ scilicet nutrit claros filios:
 80 Sed mihi semper naves remigio-instructæ gratæ erant.

- 225 Καὶ πόλεμοι, καὶ ἔκοντες εὐχέσθαι, καὶ δίχα,
 Λυγρὰ, τὰ τ' ἄλλοισιν γε καταργηλὰ πέλονται.
 Αὐτὰρ ἔμοι τὰ φίλ' ἔσκε, τὰ που Θεὸς ἐν Φρεσὶ θέκεν·
 Ἄλλος γὰρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
 Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἱὸς Ἀχαιῶν,
- 230 Εἰνέαιος ἀνδράσιν ἤρξα, καὶ ἀκυρόοις νέεσσιν,
 Ἀνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· καὶ μοι μάλα τύγχανε πάντα·
 Τῶν ἐξαιρέωμην μενοεικά, πολλὰ δ' ἐπίσσω
 Λόγχανον· αἶψα δὲ οἴκος ὀφέλλετο, καὶ ἴα ἔπειτα
 Διυὸς τ' αἰδοίός τε, μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
- 235 Ἄλλ' ὅτε δὴ τήνδε συγγεῆν ὀδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 Ἐφράσαθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὲρ γούνατ' ἔλυσε,
 Δὴ τότε μ' ἠνώγει καὶ ἀγαλυτὸν Ἴδομενῆα
 Νῆεσσ' ἠγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
 Ἦεν ἀνήκασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμου φῆμις.
- 240 Ἐνθα μὲν εἰνάτιες πολεμίζομεν υἱὸς Ἀχαιῶν,
 Τῇ δεκάτῃ δὲ πόλει Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
 Οἴκαδε σὺν νῆεσσι· θεὸς δ' ἐκέλευσεν Ἀχαιοὺς.
 Αὐτὰρ ἔμοι δαίλῳ κακὰ μάλιστα μνηστῆρα Ζεὺς·
 Μῆνα γὰρ οἷον ἔμεινα τεταρπόμενος τελέεσσι,
- 245 Κουριδίῳ τ' Ἀλόχῳ, καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Αἰγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 Νῆας ἐὺ σείλαντα σὺν ἀντιόοις ἑτάροισιν.
 Ἐννέα νῆας σείλα, θεὸς δ' ἐσπαγείματο λαός.
 Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἔμοι ἐρίηρος ἑταῖροι
- 250 Δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερῆα πολλὰ παρῆχον,
 Θεοῖσιν τε μέζιν, αὐτοῖσι τε δαίτα πένεσθαι.
 Ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
 Ἐπλόομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀραεῖ, καλῇ,
 Ῥηϊδίῳ, ὅσῃ τε κατὰ ῥέον· οὐδέ τις σὺν μοι
- 255 Νῆαν ηἰμάνην, ἄλλ' ἄσκαθός καὶ ἔκοντος
 Ἠμεῖα· τὰς δ' ἄνεμὸς τε, κυβερνῆται τ' Ἴουον.
 Παμπταῖοι δ' Αἰγυπτον εὐρέειτν ἐκέλευσθαι·
 Στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 Ἐνδ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελάμην ἐρίηρος ἑταίρους
- 260 Αὐτοῦ πᾶρ νῆεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι·
 Ὀπτήρας δὲ κατὰ ἀσπίδος ἑτρώνα νέεσθαι·
 Οἱ δ', ὕβρι εἰζόντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
 Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἄγροδς
 Πάριον, ἐκ δὲ γυναικάς ἔγον, καὶ νῆπια τέκνα,
- 265 Αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἔκετ' αὐτῇ·
 Οἱ δὲ, βοῆς ἄλόντες, ἡμ' ἑοὶ Φαινομένηρφιν
 Ἠλόν· πλῆτε δὲ πᾶν πεδὶον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
 Χαλκῷ τε στροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 Φῦξεν ἡμῶς ἑτάροισι κακὸν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
- 270 Μείναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔει.
 Ἐνδ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί' χαλκῷ,
 Τοὺς δ' ἔλκοντο ζυθοὺς, σφίσιν ἐργάσεσθαι ἀνδραγῇ.
 Αὐτὰρ ἔμοι Ζεὺς αὐτὰς ἐνὶ Φρεσὶ τοῦτο νόημα
 Πόισα, (ὥς ὄφalon θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν
- 275 Αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γὰρ νῦν με πῆμ' ὑπέδεικτο·)
 Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κινέην εὐτυκτον ὤκηκα.

„ Et bella, & tela bene-polita, & sagittæ,
 „ Tristia, quæ utique aliis horrenda sunt.
 „ At mihi ea grata erant, quæ scilicet Deus in animo posuit:
 „ Alius etenim aliis vir delectatur operibus.
 „ Ante enim quam in Trojam profecti sint filii Achivorum,
 „ Novies viris imperavi, & velocibus navibus,
 „ Viros adversus externos; & mihi abunde contigerant omnia;
 „ Ex quibus eligebam quæ-placebant; multa autem post
 „ Sortito-obtinebam: statim verò domus augebatur; & deliiceps
 „ Gravisque reverendusque inter Cretenſes factus-sum.
 „ Sed cum jam hoc odiosum iter late-ſonans Jupiter
 „ Decrevit, quod multorum virorum ſubtus genua ſolvit;
 „ Utique tunc me jufferunt & inclytum Idomeneum
 „ Naves ducere in Ilium; neque ulla ratio
 „ Erat denegandi, gravis nempe premebat vulgi vox.
 „ Ibi quidem novem-annis belligerabamur filii Achivorum,
 „ Decimo autem urbem Priami populati, ivimus
 „ Domum-verſus cum navibus; Deus verò diſſipavit Achivos.
 „ At mihi miſero mala ſtruebat providus Jupiter;
 „ Menſem enim ſolum manſi delectans me filiis,
 „ Virgineaque uxore, & facultatibus: at poſtea
 „ In Ægyptum me animus impulit navigare,
 „ Navibus bene-adornatis cum eximiis ſociis.
 „ Novem naves adornavi; cito autem coactæ ſunt copiæ.
 „ Sex-diebus quidem poſtea mei dilecti ſocii
 „ Convivabantur; at ego victimas multas præbebam,
 „ Et Diis ad-ſacrificandum, & iſſis ad epulas parandas.
 „ Septimo autem navibus-conſenſis à Creta lata,
 „ Navigavimus Borea vento puro, bono,
 „ Facile, veluti ſecundo flumine: neque ulla adeo mihi
 „ Navium læſa eſt, ſed ſoſpites & incolumes
 „ Sedebamus: hæc autem ventuſque gubernatoresque dirigebant.
 „ Quinto-die autem ad Ægyptum pulchre-fluentem venimus:
 „ Statui verò in Ægypto fluvio naves remis-utrinque-agitatis.
 „ Ibi quidem ego jubebam charos ſocios,
 „ Illic apud naves manere, & naves tueri;
 „ Speculatores autem per ſpeculas hortabar ut-irent:
 „ Hi autem inſolentia cedentes, ſequentes impetum ſuum,
 „ Statim admodum Ægyptiorum virorum perpulchros agros
 „ Populabantur, mulieresque abducebant, & infantes liberos,
 „ Ipſosque interficiebant; cito autem ad urbem pervenit ſtrepitus:
 „ Illi autem clamorem audientes, ſimul cum aurora apparente,
 „ Venerunt: impletus eſt verò totus campus peditibusque & equi-
 „ Æriſque fulgore: Jupiter autem gaudens-fulmine (tibus.
 „ Fugam meis ſociis malam inmiſit; neque quiſquam ſuſtinuit
 „ Conſistere contra: circum enim mala undique ſtabant.
 „ Ibi noſtrum multos quidem interfecerunt acuto ære;
 „ Alios autem duxerunt vivos, ſibi operaturos ex-neceſſitate.
 „ At mihi Jupiter ipſe in mente hoc cogitatum
 „ Effecit; (ut debui mori, & fatum aſſequi
 „ Illic in Ægypto; adhuc enim me malum excepit!)
 „ Statim de capite galeam fabreſactam depoſui,

- Καὶ σάκος ὤμοισιν· δόρυ δ' ἐμβαλὼν ἔκτοσε χεῖρὸς·
 Λυτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἱππῶν,
 Καὶ κύμα γούναθ' ἑλών· ὃ δ' ἐρύσκατο, καὶ μ' ἐλέησεν·
 280 Ἔς διφρον δέ μ' ἔσας ἔγεν οἴκαδ' ἀκρυχέοντα.
 Ἡ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσαν μελήσιν,
 Ἰέμενοι κτείνειν· (δὴ γὰρ κεχολώατο λήν·)
 Ἄλλ' ἀπὸ κείνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
 Ξεινίου, ὅς τε μάλιχα νημεσσάται κακὰ ἔργα.
 285 Ἐνθα μὲν ἐππάστες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγχιραι
 Χρήματ' ἄν' Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντας.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ὕδαός μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 Δὴ τότε φοινίξ ἦλθεν ἄνθρ', ἀπατήλια εἰδὼς,
 Τρώκτης, ὅς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἔωργει·
 290 Ὅς μ' ἔγε παρκοπιδὼν ἥσιν φρεσὶν, ὄφρ' ἰδυμένοισι
 Φοινίκην, ὅθι ταῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
 Ἐνθα παρ' αὐτῷ μέλινά τελεσφόρον εἰς ἐνναυτὸν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελεύτησε,
 Ἄψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,
 295 Ἔς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὶς ἔίσσατο ποντοπύροιο,
 Ψεύδεα βουλεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἔγοιμι·
 Καὶ τοῖ δέ μ' ὡς περάσσει, καὶ ἔσπετον ὦνον ἔλαντο.
 Τῷ ἐπόμεν ἐπὶ νηὶς, δίδυμόνδ' περ, ἀνέγκη.
 Ἡ δ' ἔειπεν Βορέη ἀνέμω ἀκραδί, καλῶ,
 300 Μίσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μέδ' ἐλευθρον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδ' εἰς ἕλλη
 φαίνεται γαῖάνην, ἄλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
 Νηὶς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 305 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν.
 Ἡ δ' ἐλαλίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
 Ἐν δὲ θεοῖου πλῆτο· πάσον δ' ἐκ νηὶς ἅπαντες.
 Οἱ δὲ κορώνησιν ἴκειλοι, περὶ νῆα μέλαιναν
 Κύμασιν ἐμφορέοντο· Θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόσον.
 310 Αὐτὰρ ἔμοι Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἔλγεα θυμῷ,
 Ἰσθὺν ἀμαιμάκετον νηὶς κυανοπύροιο
 Ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
 Τῷ ῥα περιπλεχθεῖς, φερόμην ὁλοῇς ἀνέμοισιν·
 Ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαινῇ
 315 Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κύμα κυλίνδον.
 Ἐνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἱκομίσσατο Φαίδων
 Ἦως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 Αἰθρῇ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
 Χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἴκετο δώματα πατρός·
 320 Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἔσσαν.
 Ἐνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκεν,
 Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλήσαι, ἴαντ' ἐς πατρίδα γαίαν·
 Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
 Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκητόν τε σίδηρον.
 325 Καὶ νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκει.
 Τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἄνακτος.
 Τὸν δ' ἐς Δαδῶνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Θεοῖο
 Ἐκ δρυὸς ὑψιπέμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,

„ Et sentum ab humeris; hastamque projeci ex manu;
 „ At ego regis obviam ivi equis; (misertus est;
 „ Et oculatus sum genua prebensa: hic autem servavit, & mei
 „ In currum verò me locatum duxit domum lachrymas-fundentem.
 „ Profecto me valde multi adoriebantur fraxineis hastis,
 „ Cupientes interficere, (Jam enim irati erant valde;)
 „ Sed ille arcebat: Jovis nempe veritus est iram
 „ Hospitalis, qui utique maxime indigne-fert mala opera.
 „ Ibi quidem septem annos mansi ibidem, multasque collegi
 „ Divitias inter Ægyptios viros; dederunt enim omnes.
 „ Sed cum jam octavus mihi revolvens annus venisset,
 „ Tunc demum Phœnicus venit vir, fallacia doctus,
 „ Veterator, qui jam multa mala hominibus fecerat:
 „ Qui me duxit persuasum ipsius ingenio, donec venissemus
 „ In Phœniciam, ubi ejus scilicet domus, & possessiones erant.
 „ Ibi apud ipsum mansi integrum in annum:
 „ Sed quando jam mensesque & dies exacti essent,
 „ Iterum se-circumvolvente anno, & supervenissent tempora;
 „ In Libyam me navi imposuit pontum-transcuntis,
 „ Mendacia meditatus, ut secum onus portarem;
 „ Illic autem me ut venderet, & magnum pretium acciperet.
 „ Hunc sequebar in navi, suspicans licet, ex-necessitate.
 „ Illa verò currebat Boreâ vento puro, bono, (exitium.
 „ Per-medium supra Cretam: Jupiter autem eis motiebatur
 „ Sed cum jam Cretam quidem liquissemus, neque ulla alia
 „ Apparebat terrarum, sed cœlum & mare,
 „ Tum verò atram nubem statuit Saturnius
 „ Nave super cava, obscuratus autem est pontus sub ipsa:
 „ Jupiter verò crebro tonuit, & injecit navi fulmem.
 „ Hæc autem contorta est tota, Jovis percussa fulmine,
 „ Sulphureque impleta est; ceciderunt autem ex navi omnes.
 „ Hi verò cornicibus similes, circum navem nigram
 „ In fluctibus ferebantur: Deus autem auferebat redditum.
 „ At mihi Jupiter ipse, habenti licet dolores animo,
 „ Malum longum navis cœruleam-habentis-proram
 „ Manibus imposuit, ut adhuc malum effugerem.
 „ Hunc scilicet amplexus, ferebar perniciosus ventis;
 „ Per novem dies ferebar, decima autem me nocte nigra
 „ Terræ Thesprotorum appulit magna unda volvens.
 „ Ibi me Thesprotorum rex excepit Phidon
 „ Heros gratis; hujus enim dilectus filius cum-supervenisset,
 „ Frigore & labore afflictum duxit in domum,
 „ Manu sublevatum, donec pervenisset ad sedes patris:
 „ Mihi verò lænamque, tunicamque, vestimenta induit.
 „ Ibi de-Ulyssæ ego audiui; ille enim dicebat,
 „ Hospitio si illum excepisse, & amice tractasse euntem in patriam
 „ Et mihi bona ostendit, quot collegerat Ulysses, (terram:
 „ Æsque, aurumque, & multum-elaboratum ferrum.
 „ Et sane in decimam generationem alium adhuc aleret;
 „ Tot ei in sedibus res-pretiosæ jacebant regis.
 „ Ipsum autem in Dodonem dicebat ivisse, ut Dei
 „ Ex quæsta alto-vertice Jovis consilium audiret,

- 330 Ὅπως νοήσῃ Ἰθάκης ἐς κίονα δῆμον,
 Ἥδῃ δὲν ἄπειν, ἢ ἀμφαδόν, ἢ κρυφῆδόν.
 Ὡμοσε δὲ πρὸς ἑμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐν δόκῳ,
 Νῆα κατειρυσταί, καὶ ἱπάρτεας ἔμμεν' ἐταίρους,
 Οἱ δὲ μιν πέμψουσι φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν.
 335 Ἀλλ' ἔμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχῃτε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
 Ἐνθ' ὄγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀχάεω
 Ἐνδυκίῳ· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἦνδανε βουλή
 Ἀμφ' ἔμοι, ὅφρ' ἔτι πάγχυ δῖος ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
 340 Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηὺς,
 Αὐτίκα δούλιον ἤμαρ ἔμοι περιμυχανδόντο·
 Ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,
 Ἀμφὶ δὲ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλλον, ἥδ' ἰχθυῶνα,
 Ῥωγαλά, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ἰφθαλμοῖσιν ὄρμαι.
 Ἐσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδαίλου ἔργ' ἀφίκοντο·
 345 Ἐνθ' ἔμὲ μὲν κατέδησαν ὑσσέλμῳ ἐνὶ νηϊ,
 Ὅπλῳ ὑσσεφεί σεραῖς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
 Ἐσσυμένως παρὰ δῖνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
 Αὐτὰρ ἔμοι δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν βροὶ αὐτοὶ
 Ῥηϊδίας· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
 350 ἕσδον ἰφθαλμῶν καταβὰς ἐπέλασσε θαλάσση
 Στήθεσ· ἔπειτα δὲ χερσὶ δῖησσε ἀμφοτέρῃσι
 Νηχόμενος, μάλα δ' ἔκα θυρῶν' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
 Ἐνθ' ἀναβὰς, ἔβη τε δόρις ἦν πολυανθέος ὕλης,
 Κεῖμην πεπηγώς· οἱ δὲ μεγάλα σενάχοντες
 355 Φοίτων· ἄλλ' οὐ γὰρ εἶφιν ἰφαίνετο κέρδιον εἶναι
 Μαίεσθαι προτέρω· τοὶ μὲν πάλιν αὐτίς ὕβαινον
 Νηὶς ἐπὶ γλαφυρῇ· ἔμὲ δ' ἔκρυψαν βροὶ αὐτοὶ
 Ῥηϊδίας, καὶ με καίμῃ ἐπέλασσον ἔγοντες
 Ἀνδρῶς ἱπταμένου· ἔτι γὰρ νύ μοι αἶσα βιδῶναι.
 360 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμῆε συβώτα·
 Ἀ δειλὴ ξείνων, ἢ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας,
 Ταῦτα ἔκακ' ἀλέγων, ὅσα δὲ πάτες, ἢ δ' ὅσ' ἐλήθης.
 Ἀλλὰ τὰδ' οὐ κατὰ κόσμον ὀλομαι, οὐδέ με πείσεις,
 Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χερὶ τόλον ἰόντα
 365 Μαψιδίως ψαύεσθαι; ἰγὺ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς,
 Νέσον ἔμοιζ' ἠνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι βροῖσι
 Πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
 Ἥδ' φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τελοῦπευσε.
 Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἰποίησαν παναχαιοὶ,
 370 Ἥδ' ἐκ καὶ ἐκ παῖδι μέγα κλέος ἔρπτε· ὀπίσσω.
 Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυΐαι ἀνηρεΐσαντο.
 Αὐτὰρ ἰγὺ παρ' ὕεσιν ἀπὸ τροπὸς· οὐδ' ἀπλίνδε
 Ἐρχομαι, εἰ μὲ πού τι περίφρων Πηνελόπεια
 Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίᾳ ποδῶν ἔλθῃ.
 375 Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἔκακ' ἀπαρήμεινον ἔξερεύοντι,
 Ἡμῶν οἱ ἄχυννται δὲν εἰχόμενοι ἠνακτος,
 Ἥδ' οἱ χαίρουσιν βίοτον νηποῖον ἔδοντες.
 Ἀλλ' ἔμοι οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρεσθαι,
 Ἐξ οὗ δὲ μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
 380 Ὅς τ' ἄνδρα πταίνας, πολλὰν ἐπὶ γαίῃν ἀλγίησιν,
 380

„ Quomodo rediret Ithacæ in opulentum populum,
 „ Jam diu absens, an palam, an occulte.
 „ Juravit autem coram me ipso, libans in domo,
 „ Navem deductam, & paratos esse socios,
 „ Qui jam ipsum comitabantur dilectam in patriam terram.
 „ Sed me prius dimisit: contigit enim ut iret navis
 „ Virorum Theſprotorum in Dulichium tritici-feracem.
 „ Tunc ille me jussit mittere regi Acasto
 „ Accurate; illis autem malum in animo placebat consilium
 „ De me, ut adhuc omnino in calamitatis pestem inciderem.
 „ Sed quando à-terra longe progressa est pontum-transiens navis,
 „ Statim servilem diem mihi moliebantur:
 „ Exuerunt quidem me lena, tunicaque, vestimentis,
 „ Circumque me pannum alium malum jacerunt, & tunicam,
 „ Lacera, quæ & ipse in oculis vides.
 „ Vespertini autem Ithacæ amoræ ad culta pervenerunt:
 „ Ibi me quidem ligaverunt bonis-transiris-instructa in navi,
 „ Fune bene-torto arte; ipsi verò egressi
 „ Festinanter ad littus maris coenam sumpsere.
 „ At mihi vinculum quidem resolverunt dii ipsi
 „ Facile; capiti autem panno obvoluto,
 „ Lævigatum per clavum delapsus applicui mari
 „ Pectus; deinde autem manibus remigavi ambabus
 „ Natans; valdeque cito foris eram seorsum ab illis.
 „ Tunc eum-ascendissem, ubi utique quercetum erat florida-sylvæ
 „ Jacebam stratus: illi autem valde gementes
 „ Ibant; sed haud enim ipsis videbatur melius esse
 „ Inquirere ulterius; hi quidem retro iterum ibant
 „ Navem in cavam; me autem absconderunt dii ipsi
 „ Facile, & me stabulo appulerunt ducentes
 „ Viri prudentis; adhuc enim jam mihi fatum vivere.
 „ Hunc autem respondens allocutus es, Eumææ fabulæ;
 „ O miser hospitum, certe mihi valde animum commovisti,
 „ Hæc singula dicens, quot scilicet passus, & quantum vagatus es,
 „ Sed ea non pro decenti *dicta* arbitror, neque mihi persuasisti,
 „ Locutus de Ulyſſe: quid te oportet, talis cum-sis,
 „ Temere mentiri? ego autem certe novi & ipse
 „ De-reditu mei domini, quod odio *is* haberetur omnibus diis
 „ Omnino valde, quia ipsum non inter Trojanos domuerunt,
 „ Vel amicorum in manibus, postquam bellum confecisset.
 „ Tunc ei tumultum quidem fecissent omnes Achivi.
 „ Atque etiam suo filio magnam gloriam comparasset in-poste-
 „ Nunc autem ipsum inglorie Harpyiæ abripuerunt. (tum:
 „ At ego apud suos semotus; neque ad urbem
 „ Eo; nisi quando forte prudens Penelope
 „ Venire jubeat, quando nuntius alicunde venerit.
 „ Sed illi quidem singula assidentes interrogant,
 „ Tum qui dolent diu absente rege,
 „ Tum qui gaudent victum impune edentes.
 „ Sed mihi non gratum est inquirere & interrogare;
 „ Ex quo scilicet me Ætolus vir decepit sermone;
 „ Qui utique viro interfecto, multas per regiones vagatus,
 „ Venit

- ἤλυθ' ἑμὸν πρὸς καίμην· ἐγὼ δέ μιν ἀμφωγάπαζον.
Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενεΐ ἰδέσθαι
Νῆας ἀκείβμενον, τὰς οἱ ξυνέαξαν Ἀελλαι·
Καὶ φάτ' ἰλασάσθαι, ἣ ἐς ἕρος, ἣ ἐρ' ὀπώρην,
385 Παλλὰς χρίματ' ἔχοντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
Καὶ εὖ, γέρον πολυπενθὲς, ἔπει σέ μοι ἔγχευε δαίμων,
Μῆτε τί μοι ψεύδεσσιν χαρίζεο, μήτε τι βέλγε·
Οὐ γὰρ τοῦνεκ' ἐγὼ σ' αἰδέσομαι, οὐδ' ἀφίλησιν,
Ἄλλὰ Δία ξείνιον δαΐσας, αὐτὸν τ' ἰλέησαι.
390 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἡ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κίπτεται,
Οἶόν σ' οὐδ' ὁμῶς περ ἐπὶ γάγον, οὐδέ σε πείθω.
Ἄλλ' ἔγωγε νῦν ῥήτρην ποιησάμεθ'· αὐτὰρ ὑπερθε
Μάρτυροι ἀμφοτέρωσι θεοὶ, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
395 Εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἑναξ' τεδὺς ἐς τόδε δῶμα,
Ἔσσης με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα, πέμψαι
Δουλιχιδνὸν ἔναι, ὅς μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἑναξ' τεδὺς, ὡς ἀγορεύω,
Δμῶας ἐπιστεύσας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
400 Ὅφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ὑπεροπείειν·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφηνας Δίος υἱορβόης·
Κεῖν', οὕτω γάρ κεν μοι ἱυκλείη τ' ἀρετὴ τε
Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἔμα τ' αὐτίκα, καὶ μετέπειτα,
Ὅς σ' ἔπει ἐς κλισίην ἔγχευον, καὶ ξείνια δῶμα,
405 Αἰὲς δὲ κτείνεσθαι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοῖμαιν·
Πρόφρων δὴ κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λοτοίμην.
Νῦν δ' ὥρῃ δόρποι· τάχιςά μοι ἔνδον ἑταῖροι
Εἴην, ἐν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἐγόρευον.
410 Ἀγχιμαλον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον υἱορβοῖ·
Τὰς μὲν ἔρα ἔρξαν κατὰ ἵστα κοιμηθήναι·
Κλαγγῇ δ' ἔσπετος ὤρτο συὸν ἀδελφωμέναν.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐπέκλετο Δίος υἱορβόης·
Ἄξει' ὧν τὸν ἔριον, ἵνα ξείνα λαρούσω
415 Τηλεδάμῃ· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐνσέδμεθ', οἷπερ εἶδον
Δὴν ἔχομεν, πάσχοντες ὅθιν ἔνακ' ἀργιοδόντων·
Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.
Ὡς ἔρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεὲς χαλκῷ·
Οἱ δ' ὃν εἰσῆγον μάλα πῖονα παντάμηνον·
420 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάτῃ· οὐδ' ἐσβότης
Λήθετ' ἔρ' ἀθανάτων, (Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθήσιν,)·
Ἄλλ' ἔγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῇς τρίχας ἐν πυρὶ βέβαλεν
Ἀργιόδαντος ὄδς, καὶ ἐπείχετο πᾶσι ἑσέοις,
Νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
425 Κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίστη δρυὸς, ἦν λίπε κείμεν·
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ· τοὶ δ' ἔσφαζάν τε καὶ εὔσαν·
Λίπε δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ἄμοδετείτο ἐσβότης,
Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πῖονα δηρὸν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῆ,
430 Μίσυλλέν τ' ἔρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὅπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Βέβαλον δ' εἰν ἱλαῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ ἐσβότης

Venit meam ad casam : ego autem ipsum amanter-complectebam.
 Dixit autem eum se inter Cretenſes apud Idomeneum vidisse
 Naves reficientem, quas ei confregerant procellæ :
 Et dixit venturum, vel in æſtatem, vel in autumnum,
 Multas opes advehentem, cum deo-paribus ſociis.
 Et tu, ſenex multa-paſſe, poſtquam te ad me duxit deus,
 Neque omnino mihi mendaciis gratificare, neque mulce :
 Non enim ob-id ego te honorabo, neque diligam,
 Sed Jovem hoſpitalem veritus, teque ipſum miſeratus.
 Hunc autem reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes ;

Certe valde quidam tibi animus in pectoribus incredulus,
 Quod te neque vel juratus induxi, neque tibi perſuadeo.
 Sed age nunc ſponſionem faciamus ; at deſuper
 Teſtes ambobus Dii ſint, qui Olympum habitant.
 Si quidem redierit herus tuus in hanc domum,
 Indutum me lænaque, tunicaque, veſtimentis, mitte
 Ad Dulichium ut-eam, quo mihi gratum eſt animo :
 Sin non venerit herus tuus, ut prædico,
 Famulis incitatis, dejice magna de rupe,
 Ut & alius mendicus caveat decipere.

Hunc autem reſpondens allocutus eſt nobilis ſubulcus ;
 Hoſpes, etenim ſic mihi bona-fama, virtutiſque nomen,
 Eſſet inter homines ſimul nunc, & deinceps,
 Qui te poſtquam in caſam duxiſſem, & xenia dediſſem,
 Deinde interficerem, dilectumque animum eriperem :
 Promptus ſane deinde Jovi Saturnio ſupplicarem.
 Nunc verò hora cenæ : citiſſime mihi intus ſocii
 Fuerint, ut in caſa lautam appareamus cenam.
 Sic hi quidem talia inter ſe dicebant.

Prope autem ſueſque & viri venerunt ſubulci ;
 Haſ quidem deinceps incluſerunt in ſua-clauſtra ad-cubandum ;
 Strepitus verò ingens ortus eſt ſuum ſtabulantium.
 Verum ſuos ſocios hortabatur nobilis ſubulcus ;
 Ducite ſuum optimum, ut hoſpitiſ-gratia mactem
 Longinqui : una autem ipſi recreabimur, qui utique ætumnam
 Diu habemus, patientes ſuam gratia albis-dentibus ;
 Alii verò noſtrum laborem impune edunt.

Sic locutus, ſcidiſt ligna acuto ære :
 Illi autem ſuam adduxerunt valde pinguem quinquennem :
 Eum quidem poſtea ſtatuerunt ad focum ; neque ſubulcus
 Oblitus eſt immortalium, (mente enim utebatur bona ;) (ſindens ;
 Sed hic auſpicans, capitiſ pilos in ignem jecit
 Albis-dentibus ſuis, & precabatur omnes Deos,
 Ut-rediret Ulyſſes prudens ſuam in domum.
 Percuſſit autem manu-sublata, ſegmine quercus, quod liquerat
 Hanc verò reliquit anima : hi autem jugularunt & uſtularunt ;
 Statimque ipſum diviſerunt ; fruſta autem cruda ponebat ſubul-
 Undique auſpicans à membris, in pinguem adipem : (cus,
 Et alia quidem in ignem jecit, conſperſa farinæ flore ;
 Minutatim dein ſecuerunt cætera, & verubus infixerunt,
 Aſſaveruntque ſcite, detraxeruntque omnia :
 Poſuerunt autem in menſis ſimul-omnia : ſubulcus verò

Surrexit

- Ἰεστο δαιτρεύσιν· (περὶ γὰρ Φρεσὶν αἵσιμα ἦδη·)
 Καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διαιμοῖατο δαΐζων·
 435 Τὴν μὲν ἴαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος υἱί,
 Θῆκον ἡπυξάμενος, τὰς δ' ἑλλας νύμφην ἐκάσθη·
 Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέσσει γέμειραν
 Ἀργυῖδοντας ὕς· κῦδαινα δὲ θυμὸν ἄνακτος·
 Καὶ μιν φωνήσας προσέφη παλόμεντις Ὀδυσσεύς·
 440 Ἀλλ' οὕτως, Εὐμαιε, Φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
 Ὡς ἔμοι, ὅττι με τοῖον ἴδοντ' ἀγαδοῖσι γεραιρίεις.
 Τὸν δ' ἠπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 Ἔσθι, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
 Οἷα πάρεσι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἔασται,
 445 Ὅ, ττι κεν ἦ θυμῷ ἰδέσθαι, δύναται γὰρ ἄπαντα.
 Ἡ βῆ, καὶ ἄρματα ὕψε θεοῖς αἰετογνέτῃσι·
 Σπείσας δ' αἶθερα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόδῃ
 Ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὃ δ' ἔζητο ἢ παρὰ μοῖρῃ.
 Σίτον δὲ σφιν ἔνευσε Μεσαύλιος, ὃν βῆ συβῶτης
 450 Αὐτὰς κτήσατο οἶος, ἀποιοχόμενος ἄνακτος,
 Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρτης γέροντος·
 Πᾶρ δ' ἦρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἰοῖσιν.
 Οἱ δ' ἐπ' ἀνείπατο ἰοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον ἦντο,
 455 Σίτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,
 Σίτου καὶ κρειῶν μεκορημένοι, ἔσσεύοντο.
 Νῦξ δ' ἦρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὅς δ' ἦρα Ζεὺς
 Πάννυχος· αὐτὰρ ἦν Ζεφύρος μέγας αἰὼν ἔφουδρος.
 Τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβῶται περηντήζων,
 460 Εἴπωσι εἰ ἰκεῖν χαλῶναι πόροι, ἢ τιν' ἐταίρων
 Ἄλλον ἐπιστρέψειεν· ἐπεὶ ἴδω κῆδετο λίην·
 Κέκλυθι νῦν, Εὐμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
 Εὐχάμενός τι ἔπος ἱέμεν, οἶνος γὰρ ἀνάγει
 Ἥλεδς, ὅς τ' ἰφθίμῃ πολύφρονά περ μάλ' ἀείσαι,
 465 Καὶ εἴ ἀπαλὸν γαλάσαι, καὶ εἴ δοχῆσασθαι ἀνῆκεν,
 Καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ εἴ ἔρρητον ἔμεινον.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω·
 Εἰδ' ὡς ἡβώοιμι, βίη τε μοι ἔμπεδος εἴη,
 Ὡς ἦν ὑπὲρ Τροίῃ λόχον ἡγομεν ἀρτύναντες·
 470 Ἥγισθην δ' Ὀδυσσεὺς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
 Τοῖσι δ' ἕνα τρίτος ἦρχον ἐγὼ· αὐτοὶ γὰρ ἠνώγον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ β' ἰκόμεσθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
 Ἡμεῖς μὲν περὶ ἡςυ κατὰ βωπήϊα πυκνά,
 Ἀνδρόνακας καὶ Ἴλος ὑπὸ τεύχεσι πεπητῶτες
 475 Κείμεθα· νῦξ δ' ἦρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέας πεσόντος,
 Πηγυλῆς, αὐτὰρ ὑπερτε χιῶν γένητ', ἥτε πάχνη,
 Ψυχρῇ, καὶ σκεῖσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
 Ἐνθ' ἄλλοι πάντες χαλῶντας ἔχον, ἡδὲ χιτῶνας,
 Εὐδον δ' εὐκηλοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
 480 Αὐτὰρ ἐγὼ χαλῶναι μὲν ἰδὼν ἐτάροισιν ἔλειπον
 Ἀφραδίαις, ἐπεὶ οὐκ ἰφάμην βιγασέμεν ἔμπης·
 Ἀλλ' ἐπὶ μὲν σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα Φαιετόν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἦν, μετὰ δ' ἔσπερ βεβήκασι,
 Καὶ τότε ἐγὼν Ὀδυσῆα προσήειπον ἐγγυὲς ἰόντα,
 485 Ἀγκῶνε

Surrexit divisurus; (valde enim mente aequa norat;)
 Atque illa quidem septifariam omnia partitus est dividens;
 Partem quidem unam Nymphis & Mercurio, Maise filio,
 Posuit precatus; cæteras verò distribuit singulis:
 Tergo autem Ulysses perpetuo honorabat
 Albis-dentibus suis; lætificabat verò animum domini:
 Et ipsum compellens allocutus est prudens Ulysses;
 „ Utinam sic, Eumæe, dilectus Jovi patri fieres,
 „ Ut mihi; siquidem me, talis cum-sim, bonis honores.
 Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;
 „ Comede, eximie hospitum, & delectare hisce,
 „ Qualia adsunt; Deus autem hoc quidem dabit, illud verò finet,
 „ Quodcumque suo animo voluerit, potest enim omnia.
 Dixit, & primitias sacrificavit diis sempiternis;
 Libatoque nigro vino, Ulyssi urbium-vastatori
 In manibus posuit; hic autem sedebat suam juxta partem.
 Panem autem ipsis distribuit Mestaulius, quem scilicet subulcus
 Ipse sibi-comparaverat solus, absente domino,
 Seorsum à domina & Laerte sene:
 Ipsum nempe à Taphiis emit possessionibus suis.
 Hi autem ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
 At postquam potus & cibi desiderium eximensent,
 Panem quidem eis abstulit Mestaulius; illi autem ad cubitum,
 Pane & carnibus saturati, properabant.
 Nox verò deinde supervenit mala obscura; phæbat autem Joviter
 Tota-nocte; at spirabat Zephyrus magnus semper aquosus.
 Inter hos verò Ulysses locutus est, subulcum tentans,
 Si quo-pacto sibi exutum lænam præberet, vel aliquem sociorum
 Alium *dane*-hortaretur; siquidem ipsius curam-gerebat valde:
 „ Audi nunc, Eumæe, & alii omnes socii,
 „ Gloriabundus aliquod vultum dicam; vinum enim jobet
 „ Stultum, quod utique impulit sapientem etiam valde cantare,
 „ Et ad molliter ridendum, & saltandum incitavit,
 „ Et aliquod verbum emisit, quod scilicet non-dictum mellus.
 „ Sed postquam sane primum garrulus-esse-coepi, non celabo:
 „ Utinam sic pubescerem, viresque mihi integræ essent,
 „ Sicut quando sub Troja insidias duximus instructas:
 „ Duces autem erant Ulyssesque, & Attrides Menelaus;
 „ Cum his verò una tertius dux-eram ego, ipsi enim jubebant,
 „ Sed quando jam venissemus ad urbem, altumque murum,
 „ Nos quidem circa urbem per virgulta densa,
 „ In arundinibus & palude sub armis prostrati,
 „ Jacebamus: nox autem supervenit mala, Borea orto,
 „ Glacialis; at super nix facta est veluti pruina,
 „ Frigida, & scutis circum accrescebat glacies.
 „ Ibi alii omnes lænas habebant, & tunicas,
 „ Dormiebantque quieti, scutis cooperti numeros:
 „ At ego lænam quidem profectus fociis reliqueram
 „ Stulticia, quoniam non putabam me frigus valde passurum:
 „ Sed sequebar, scutum solum habens, & cingulum nitidum.
 „ Sed quando jam tertia pars noctis erat, astraque transierant,
 „ Utique tunc ego Ulysses allocutus sum, prope existentem,
 „ Cubite

- 485 Ἀγκῶνι νύκας· (ὁ δ' ἄρ' ἑμπεδῆς ὑπάκουσε·)
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ὅτι· ἔτι ζῶσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
 δάμνηται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρὰ μ' ἦπαφε δαίμων,
 Οἰοχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' οὐκ ἔτι φυντὰ πέλονται.
- 490 "Ὡς ἱφάρην· ὁ δ' ἔπειτα νόον σχῆθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Οἷος ἱκίνας ἔην βουλευίμαν, ἥδ' ἐμάρχισθαι·
 Φειγξάμενος δ' ὀλίγη δαίμα πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Σίγα νῦν, μή τις σεῦ Ἀχαιῶν ἕλλος ἀκούσῃ.
 Ἡ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνες κεφαλὴν σχέθεν, εἶπε τε μῦθον·
- 495 Κλύτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄναϊρος·
 Λίην γὰρ νηὸν ἐκδὲς ἤλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη
 Εἰπῆν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένα λαῶν,
 Εἰ πλόνας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνεια νέεσθαι.
 "Ὡς ἔφατ'· ὥρτο δ' ἔπειτα Θέας, Ἀνδραίμενος υἱός,
- 500 Καρκαλίμω, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικίσσαν,
 Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἔγχε δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
 Κεῖμην ἀσπασίως· Φάε δὲ χρυσέθρονος ἥως.
 Ὡς νῦν ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἑμπεδὸς εἴη,
 Δοίῃ κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
- 505 Ἀμφοτέρων, Φιλότητι καὶ αἰδοῖ Φωτὸς ἱῆος·
 Νῦν δέ μ' ἄτιμάζουσι, κακὰ χροῖ εἵματ' ἔχοντα.
 Τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 "Ὡ γέρον, αἶνος μὲν τοι ἄνθρωπων, ὃν κατέλεξας,
 Οὐδέ τί μιν παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπας·
- 510 Τῷ οὐτ' ἐσθλὸς δεινέσσω, οὔτε τινος ἕλλου,
 Ὡν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπεῖριον ἀντιάσαντα,
 Νῦν· ἀτὰρ ἡδὲν γε τὰ σά ῥά κεν δυοκαλίξεις·
 Οὐ γὰρ πολλὰ χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
 Ἐνθάδε ἔνυσθαι, μία δ' οἴη Φωτὶ ἐκάσθῃ.
- 515 Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθουσιν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός,
 Αὐτὸς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα δώσει·
 Πέμψει δ', ἔπκη σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
 "Ὡς εἰπὼν ἀνέρουσε· τίθει δ' ἦρα οἱ κυρτὸς ἰγυὸς
 Εὐνὴν, ἐν δ' οἴῳν τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλον.
- 520 Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κατέλειπ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ·
 Πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ παρεσχέσκειτο ἄμοιβας,
 Ἐννυθῆναι, ὅτε τις χεῖμων ἔκπαυλος ἔραιοι.
 Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ περ' αὐτῶν
 Ἄνδρες κοιμήσαντο νηυσὶ· οὐδ' ἐν συβῶτῃ
- 525 Ἦνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὅσιν ἐπο κοιμηθῆναι·
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ἀπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς·
 "Ὅτι ῥά οἱ βίβου περιήδετο, νόσφιν ἔντος.
 Πρῶτον μὲν ξίφος δέξῃ περὶ σιβαρεῖς βάλετ' ὥμοις,
 Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἴσσαι· ἄλεξάνεμον μάλα πυκνὴν,
- 530 Ἄν δὲ νάκην ἔλατ' αἰγὸς ἐντρεφέος μεγάλοιο·
 Εἶλετο δ' ἐξὼν ἔκοντα, κυνῶν ἀλεκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
 Βῆ δ' ἔμεναι κείων, ὅθι περ σῦες ἀργυροῦντες
 Πάτρην ὑπὸ γλαφυρῇ εὐδοῦ, Βορέῳ ὑπ' ἰωγῇ.

„ Cubito pungens; (is verò promptè audivit;)
 „ Nobilissime Laërtiade, solers Ulysses,
 „ Nequaquam amplius vivis inter-ero; sed me hyems
 „ Domat; non enim habeo lænam: decepit me deus,
 „ Sola-cum-tunica ut-essem; nunc verò non amplius effugium est.
 „ Sic dixi; is autem deinde sententiam habebat hanc in animo,
 „ Qualis ille erat ad-consultandum & pugnandum:
 „ Locutus autem summissa voce, me sermone affabatur;
 „ Sile nunc, ne quis te Achivorum alius audiat.
 „ Dixit; & in cubito caput tenuit, dixitque sermonem;
 „ Audite, amici, divinum mihi in somnis astitit somnium;
 „ Valde enim à navibus longe venimus, sed aliquis est
 „ Nunciatum Atridae Agamemmoni, pastori populorum,
 „ Si plures à navibus jusserit venire.
 „ Sic dixit: surrexit autem deinde Thoas, Andromonis filius,
 „ Confestim, lænamque deposuit purpuream,
 „ Perrexitque currere ad naves: ego verò in vestimento illius
 „ Jacui libenter; illuxit autem aureo-sollo aurora.
 „ Ita utinam nunc pubescerem, viresque mihi integræ essent;
 „ Daret aliquis lænam in stabulis subulcorum,
 „ Utrumque, amicitia ac reverentia viri boni:
 „ Nunc autem me despiciatui-habent, mala corpore vestimenta ha-
 „ Hunc autem respondens, allocutus es Eumæe subulce; (bentem.
 „ O senex, narratio quidem tibi bona, quam dixisti;
 „ Neque quid adhuc præter decorum verbum inutile locutus es:
 „ Ideo neque veste indigebis, neque ulla alia-re,
 „ Quam decet supplicem miserum compotem-factum-esse,
 „ Nunc; at mane quidem tuis te pannis amicies:
 „ Non enim multæ lænæ, mutatorique tunicæ
 „ Hic ad-induendum; una autem sola viro cuique.
 „ At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,
 „ Ipse tibi lænamque tunicamque, vestimenta dabit,
 „ Mittetque, quo te cor animusque jubet.
 „ Sic locutus surrexit; ponebat autem ei prope ignem
 „ Lectum, oviumque & caprarum pelles injiciebat.
 „ Ibi Ulysses decubuit; injecit autem lænam ipsi
 „ Densam & magnam, quæ ei præbebat copiam-mutandi,
 „ Ad-induendum, quando aliqua hyems terribilis orta esset.
 „ Sic ibi quidem tunc Ulysses decubuit; apud ipsum verò
 „ Viri cubuerunt juvenes: non autem subulco
 „ Placuit illic lectus, ut à suis seorsum cubaret:
 „ Sed is extra profectus armabat-se: gaudebat verò Ulysses,
 „ Quod scilicet sibi facultatum curam-habebat, dum ipse abesset.
 „ Primum quidem enses acutis circum fortes posuit hameros;
 „ Lænam autem sibi circumdedit arcem-ventos, valde densam;
 „ Ac pellem sumpsit capræ bene-nutritæ magnæ:
 „ Sumpsitque acutum jaculum, canum propulsores & virorum.
 „ Perrexit autem ire decubitus, ubi scilicet suæ albis-dentibus
 „ Ripe sub cava dormiebant, Bores sub tegmine.

Ὅ Δ Τ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ὅ Μ Η Ρ Ο Τ Η Σ Ο.
Ρ Α Ψ Ε Ω Δ Γ Α Σ

Ἰππότεσις.

Τηλέμαχον Ἀθηναῖ ὕναρ ἱπικᾶσα εἰς Ἰθάκην ἱπανελθεῖν
προτρέπεται· ὃς δῶρα παρὰ Μενελάου λαβὼν πέμπεται·
καὶ ἱμβαίνειν μέλλων εἰς τὴν ναῦν, Θεοκλύμενόν τινα Ἀρ-
γεῖον μάντιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ Φόνη Φεύγοντα· καὶ Εὐμπίος
Ὀδυσσεὺς διηγᾶται, ὡς Φοίνικες αὐτὸν ληϊσάμενοι ἐκ Συρίας
νήσου, ἀπέδοντο Λαίρτη· καὶ ἡ Τηλεμάχου ναὺς κατὰγεται
εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτην εἰς ἕξ ἀποπέμψας, αὐτὸς πρὸς
Εὐμπίον ἔρχεται.

Οὐδ', ἐπὶ βῆ Ἰθάκης Λακιδαίμονος ἔξ Ὀδυσσείδης.

- Ἡ δ' εἰς εὐρύχορον Λακιδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
ᾠχεῖτ', Ὀδυσσεὺς μεγαλόμου Φαίδιμον υἱὸν
Νέσσυ ὑπομνήσουςα, καὶ ἔτρυνέουσα νέεσθαι.
Εὐρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέσσορος ἄγλαδον υἱὸν
5 Εὐδόντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·
Ἦτοι Νεσσορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δὲ ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔχειρεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱκαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
10 Τηλέμαχ', οὐκ ἔτι καλὰ δόμων ἔπο δὴν ἀλέλῃσαι,
Κτήματά τε πρᾶσιπδον, ἕνδρας τ' ἐν σοῖσι δέμοισιν
Οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι,
Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηύσῃην ἔδδν ἔλθης.
Ἄλλ' ἔτρυνε τάχιςα βοὴν ἀγαθὴν Μενέλαον,
15 Παμπέμεν, ὅφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμης·
Ἦδη γάρ ῥα πατὴρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμέλῃ γήμασθαι· δ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
Μνηστήρας δῶροισι, καὶ ἔξωφελαν ἔειδνα·
Μὴ νύ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
20 Οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικὸς·
Κεῖνον βοῦλεται οἶκον ἰφέλλειν, ὃς κεν ὀπίοι,
Παῖδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
Οὐκέτι μέμνηται τέτνητός, οὐδὲ μεταλλᾷ.
Ἄλλὰ σύγ' ἔλθδν αὐτὸς ἐπιτρέψῃας ἔκαστα
25 Δμῶάν, ἥτις τοι ἄριση φαίνεται εἶναι,
Εἰδόκε τοι φῆναισι βελ κυδρὴν παράκοιτιν.
Ἄλλο δὲ τοί γε ἔπος ἔρεν· σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ·
Μνηστῆρων σ' ἐπιτηδὸς ἀριστῆς λοχέωσιν
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε πειπαλίσσης,
30 Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰδέσθαι.
Ἄλλὰ τά γ' οὐκ ὄϊω· πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίωτον κατέδουσιν.
Ἄλλὰ ἐκδὲ νήσων ἀπέχων εὐεργέα νῆα,
Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δὲ τοι εὖρον ὑπισθεν
35 Ἀθανάτων, ὃς τίς σε φυλάσσει τε βύσται τε.
Αὐτὰρ ἔπην πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηται.

O D Y S S E Æ HOMERI XV.
LIBRI

Argumentum.

Telemacho Minerva in somnis assistens in Ithacam eum redire hortatur, qui donis a Menelao acceptis mittitur, & ingressurus in navim, Theoclymentum quendam Argivum vatem recipit propter cædem exulantem. Et Eumæus Ulyssi narrat, uti Phœnices ipsum prædati ex Syria insula, vendiderint Lærtæ. Et Telemachi navis appellitur ad Ithacam, & cum hanc ad urbem remisisset, ipse ad Eumæum pergit.

O, Appulit ad Ithacam Ulyssides ex Lacedæmona.

IN spatiosam verò Lacedæmonem Pallas Minerva
Ibat, Ulyssis magnanimi illustrem filium
De-reditu submonitura, & hortatura ut-rediret.
Invenit autem Telemachum & Nestoris inclytum filium
Cubantes in vestibulo domus Menelai illustris;
Nestoridem quidem molli domitum somno;
Telemachum autem non somnus tenebat dulcis; sed *cum* in animo
Noctem per placidam curæ de-patre excitabant.
Prope autem stans allocuta est cæsis-oculis Minerva;
„ Telemache, non amplius bene à *tua* domo diu aberras,
„ Possessionibusque relictis, virisque in tuis ædibus,
„ Ita superbis; *cave* ne tibi omnia comedant,
„ Possessionibus divisis, tu autem inane iter feceris.
„ Sed hortare citissime bello-strenuum Menelaum,
„ Ut *te* dimittat; ut adhuc domi eximiam matrem invenias;
„ Jam enim paterque fratresque jubent
„ Eurymacho nubere; is enim superat omnes
„ Procos donis, & exaugere-solet sponsalia:
„ Nequod, te invito, ex ædibus bonum efferatur.
„ Scis enim, qualis animus in pectoribus mulieris:
„ Illius vult domum augere, qui duxerit;
„ Filiorum autem priorum, & mariti-cui-virgo-nupserat dilecti,
„ Non amplius recordatur mortui, neque inquit.
„ Sed tu ubi-veneris ipse committas singula
„ Famularum *ei*, quæcunque tibi optima videatur esse,
„ Donec tibi ostenderint dii illustrem uxorem.
„ Aliud autem tibi verbum dicam; tu verò reponere animo;
„ Procorum tibi diligenter optimates insidiantur
„ In freto Ithacæque, Samique asperæ,
„ Cupientes occidere, antequam in patriam terram veneris.
„ Sed ea scilicet non *futura* puto: prius etiam aliquem terra
„ Vironum procorum, qui tibi victum devorant. (detinebit
„ Sed longe ab insulis abstine bene-fabricatam navem,
„ Cumque nocte simul naviga, mittet autem tibi ventum-secundum
„ Immortalium, quicumque te custoditque, tueturque. (à-tergo
„ At ubi ad primum litus Ithacæ perveneris,

„ Navem

- Νῆα μὲν ἐς πόλιν δαῖναι καὶ πάντας ἀταίρους·
 Αὐτὸς δὲ πρῶτα συμβῶτην εἰσαφικέσθαι,
 "Ὅς τοι οὖν ἐπίουρος· ὁμῶς δὲ τοι ἦπικα οἶδεν.
 40 Ἐνὰ δὲ νύκτ' ἄεσσι· τὸν δ' ἑστῆναι πάλιν εἶσα
 Ἀγγελίην ἱέοντα περίφρονι Πηνελόπειῃ,
 Οὐνεκά οἱ εἴς ἐσσι, καὶ ἐκ Πύλου εὐλήλουθας.
 Ἡ μὲν ἔρ' ὥς εἰπὺς· ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Αὐτὰρ ὁ Νεστωρίδην ἐξ ἡέρος ὕπνου ἔγειρεν,
 45 Ἀλλ' ἐπεὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 "Ἐγρεο, Νεστωρίδη Παιδείρατε, μάνυχας ἵππους
 Ζεῦξον ὑφ' ἡματ' ἔγυν, ὅφρα πρήσσωμεν ὁδοιο.
 Τὸν δ' αὖ Νεστωρίδης Παιδείρατος ἀντίον ἠΐδ'·
 Τηλέμαχ', οὐπὼς ἐστίν, ἐπειγομένους περ ὁδοιο,
 50 Νύκτα διὰ δνοφερὴν ἰλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἡώς.
 Ἀλλὰ μὲν, εἰσέκε δῶρα φέρων ἐπιδίδρυα βεῖη
 Ἡρώς Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 Καὶ μύθεα ἀγαθοῖσι παρρησίῃσιν ἀποπέμψει.
 Τοῦ γάρ τε ξείνος μιν ἠσέσεται ἡμῶς πάντα
 55 Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλήτητα παρέσχη.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόβροτος ἦλυθεν ἡώς.
 Ἀρχιμόλον δ' εἴς ἐφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Ἄνδρα ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης παρὰ καλλιπάρμοιο.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός,
 60 Ἐπερχόμενός ἐα χιτῶνα περὶ χροὶ σιγαλδέντα
 Δύνειν, καὶ μέγα φῶρος ἐπὶ σιμφοῖς βάλετ' ὤμοις
 Ἡρώς· βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσήυδα
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεὺς βεῖοιο·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφῆς, ὕρχαμε λαῶν,
 65 Ἡδὴ νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·
 Ἡδὴ γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἶκαδ' ἰκέσθαι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Τηλέμαχ', οὐτι σ' ἔγνωε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
 Ἰέμενον νόστοιο· νεμασσῶμαι δὲ καὶ ἄλλω
 70 Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔθοχα μὲν φιλήσιν,
 ἔθοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἰσίμα πάντα.
 Ἰσὸν τοι κακὸν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
 Ξεῖνον ἱποτρύνῃ, καὶ ὅς ἐσσόμενον κατερύκη·
 Χρὴ ξεῖνον παρέντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
 75 Ἀλλὰ μὲν, εἰσέκε δῶρα φέρων ἐπιδίδρυα βεῖω
 Καλὰ, σὺ δ' ἐφθαλμοῖσιν ἴδης· εἴπω δὲ γυναικῖν,
 Δείπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἰόντων.
 Ἀμφοτέρον, κῦδος τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὕμειοι,
 Δειπνήσαντας ἴμεν πολλὰν ἐπ' ἀπείρονα γαίαν.
 80 Εἰ δ' ἐθέλεις τρεφῆναι ἀν' ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργός,
 Ὅφρα τοι αὐτὸς ἔπωμαι, ὑποζεύξω δὲ τοι ἵππους,
 Ἄσσεια δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
 Αὐτῶς ἀποπέμψει, δώσει δὲ τι ἔν γε φέρεσθαι,
 Ἡέ τινα τριπόδων ἐυχάλικων, ἥε λεβήτων,
 85 Ἡδ' οὐ ἡμίονους, ἥε χρύσειον ἄλεισον.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ'·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφῆς, ὕρχαμε λαῶν,
 Βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· (οὐ γὰρ ὑπίσταν

„ Navem quidem in urbem mitte & omnes socios :
 „ Ipse verò primum subulcum adi,
 „ Qui tibi suum custos *est*, simulque tibi bene-vult.
 „ Illic autem noctem perage; eum verò mitte in urbem
 „ Nuncium laturum prudenti Penelopæ;
 „ Quod ei salvus sis, & ex Pylo veneris.
 Hæc quidem sic locuta abiit ad magnum Olympum.
 At hic Nestoridem ex dulci somno excitavit
 Calcitrando pede motum; & ei verbum dixit;
 „ Surge, Nestoride Pisistrate, solidos-ungulis equos
 „ Junge currui subducens, ut conficiamus iter.
 Hunc autem Nestorides Pisistratus contra allocutus est;
 „ Telemache, nequaquam licet, festinantes quamvis ad-iter,
 „ Noctem per tenebrosam aurigare; cito autem aderit Aurora.
 „ Sed mane, dum dona ferens in currum posuerit
 „ Heros Atrides, hasta-inclytus Menelaus,
 „ Et verbis mitibus compellatum dimiserit.
 „ Etenim hospes recordatur dies omnes
 „ Viri hospitalis: qui amicitiam præbuerit.
 Sic dixit: statim autem auro-solio venit Aurora.
 Prope autem ad eos venit bello strenuus Menelaus,
 Ubi-surrexisset è lecto, Helena à comas-pulchra.
 Hunc autem postquam animadvertit Ulyssis dilectus filius,
 Festinans-utique tunicam circum corpus splendidam
 Induit, & magnum pallium fortibus iniecit humeris
 Heros: ivit autem foras, astansque allocutus est
 Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini;
 „ Atride Menelæ Jovis-alumne, princeps populorum,
 „ Jam nunc me dimitte dilectam in patriam terram,
 „ Jam enim mihi animus cupit domum ire.
 Huic autem respondit deinde bello strenuus Menelaus;
 „ Telemache, non te ego in multum tempus hic detinebo
 „ Cupientem reditus: succenseo autem & alii
 „ Viro hospitali, qui immoderate quidem diligit,
 „ Immoderate autem oderit; meliora nempe sequalla omnia.
 „ Æquale sane malum est, qui & nolentem redire
 „ Hospitem impellat, & qui ire-festinantem detineat:
 „ Oportet hospitem præsentem amice-tractare, volentem autem
 „ Sed mane, dum dona ferens in currum posuero (dimittere.
 „ Pulchra; tu autem oculis videris: dicam verò mulieribus
 „ Jentaculum in ædibus ut-parent abunde ex intus existentibus.
 „ Utrumque, gloriaque & splendor, & utilitas *est*,
 „ Pastos ire multam super immensam terram.
 „ Sin vis divertere in Hellada, & medium Argos;
 „ Ut te ipse sequar; subjungam autem tibi equos,
 „ Et ad urbes hominum ducam: neque quisquam nos
 „ Incassum remittet; dabit autem aliquid unum saltem ferendum;
 „ Aut aliquem tripodum bene-eratorum, aut lebetum,
 „ Aut duos mulos, aut aureum poculum.
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Atride Menelæ Jovis-alumne, princeps populorum,
 „ Volo jam redire ad nostra; (non enim pone

- 90 Οὐρον ἰδὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἱμαῖται·
 Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος, αὐτὸς ὕλωμαι,
 ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἱσθλὸν ἔληται.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν ἤκουσε βροτὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῃ ἡδὲ δμῶϊ τι κέλευσε,
 Δείκνον ἐνὶ μεγάροις τετυχεῖν ἄλλης ἔνδον ἔοντων.
 95 Ἀγχιμέλου δέ οἱ ἦλθε Βοηθείδης Ἑταυρῶς,
 Ἄνδρ' ἐξ ἐθνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
 τὸν πῦρ κῆαι ἔνωγε βροτὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Ὀπτήσασί τε κρεῶν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηῶντα,
 100 οὐκ οἶδ'· ἅμα τῷ γ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκανόν, ὅθ' οἱ κειμήλια κείτο,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον ἢ
 τῖδ' ἐκ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἔνωγεν
 Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίσατο Φωριαμοῖσιν,
 105 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι, οὓς κάμεν αὐτῇ·
 τῶν γ' ἄειραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν,
 ὅς κ' ἀλλίσις ἦν ποικίλμασιν, ἡδὲ μέγιστος·
 Ἀσὴρ δ' ὡς ἀτέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων.
 Βὰν δ' ἰέναι προτέρω διὰ δώματος, ἵως ἵκοντο
 110 Τηλέμαχου· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Τηλέμαχ', ἦτοι νόσον, ὅπως φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς;
 τίς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἱρίγδουπος πόσις Ἥρης.
 Δῶρην δ', ὅσσ' ἐν ἱμαῖ οἴκῃ κειμήλια κείται,
 Δῶσω, ὃ κ' ἀλλίσιον καὶ τιμηδέατόν ἐστι·
 115 Δῶσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· Ἀργύρεος δὲ
 ἔστιν ἄπλοον, χρυσῆ δ' ἐπὶ χεῖρα κακράνεται·
 Ἐργὸν δ' Ἡφαίστειο· πόρην δὲ ἑ φαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἴδ' ὁ δῆμος ἀμφεκάλυψεν
 Κεῖσά με νοστήσαντα· τεινὸν δ' ἱέλω τόδ' ὀπάσσαι.
 120 Ὡς εἶπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
 Ἥρως Ἀτρεΐδης· ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φασινδὺν
 Θῆκ' αὐτοῦ προπάρουε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης
 Ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίσατο καλλιπάρης,
 Πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνὸρμαζεν·
 125 Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον Φίλη, τοῦτο δίδωμι,
 Μνημ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην.
 Σὴ ἀλόχῃ φορέειν· τίμως δὲ Φίλῃ παρὰ μητρὶ
 Κεῖσθω ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
 Οἶκον ἐκντίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.
 130 Ὡς εἰποῦσ' ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἰδέξατο χαίρων
 Καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισιφάντης ἦρως
 Δεξιὰ μινος, καὶ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ.
 Τούς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κέρη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ἐξέστην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε.
 135 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξιστὴν ἑτάναυστε τράπεζαν.
 Σίτον δ' αἰδοῖν ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
 Εἶδατα πόλλ' ἐπιβεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 140 Πὰρ δὲ Βοηθείδης κρῖα δαίετο, καὶ νέμα μοίρας·

„ Custodem discodens reliqui apud possessiones meas :)
 „ Ne patrem deo-parem quarens, ipse peream,
 „ Aut aliquod mihi ex ædibus supellectile pereat.
 At postquam hoc audiisset bello strenuus Menelaus,
 Statim suam uxorem & famulas iussit,
 Tentaculum in ædibus parare abunde ex intus existentibus :
 Prope autem ad ipsum venit Boëthodes Eteoneus,
 Ubi-surrexisset è lecto ; quippe non procul habitabat ab ipso :
 Hunc ignem accendere iussit bello strenuus Menelaus,
 Affereque carnes ; is verò non inobsequens fuit, ubi audivisset.
 Ipse autem in thalamum descendit odoratum,
 Non solus ; simul cum-ipso Helena ivit & Megapenthes.
 Sed quando jam pervenissent, ubi ei bona-recondita jacebant,
 Atrides quidem deinde poculum cepit rotundum,
 Filium autem craterem portare Megapenthem iussit
 Argenteum : Helena verò astitit arcis,
 Ubi erant ei pep̄la omnigeno-artificio-varia, quæ elaboraverat ipsa.
 Horum unum sublatum Helena ferebat, præstantissima mulierum,
 Quod pulcherrimum erat ornatu-verisecolori, & maximum ;
 Stella autem veluti resplendebat ; jacebat verò altimum omnium.
 Perrexerunt autem ire ulterius per domum, donec pervenissent
 Ad-Telemachum : hunc autem allocutus est flavus Menelaus ;
 „ Telemache, sane reditum, quemadmodum animo tuo cupis,
 „ Sic tibi Jupiter perficiat, altitonans maritus Junonia.
 „ Donorum autem, quotquot in mea domo recondita jacent,
 „ Dabo, quod optimum & præciosissimum est :
 „ Dabo tibi craterem elaboratum ; argenteus autem
 „ Est totus, auro verò labra munita sunt ;
 „ Opus verò Vulcani : donavit autem illum mihi Phædimus heros,
 „ Sidoniorum rex, quando ejus domus suscepit.
 „ Illic me in-reditu-profectum : tibi autem volo hoc præbere.
 Sic locutus, in manibus ponebat poculum rotundum
 Heros Atrides ; craterem verò splendidum
 Posuit ante ipsum ferens fortis Megapenthes
 Argenteum : Helena autem astitit genas-pulchra,
 Pep̄la habens in manibus, verbumque dixit, & compellabat ;
 „ Donum tibi & ego, fili dilecte, hoc do,
 „ Monumentū Helenæ manuū, optabilem in nuptiarum tempus,
 „ Tuæ uxori gestandum ; interim verò dilectam apud matrem
 „ Jaceat in domo : tu autem mihi gaudens perveneris
 „ Domum ad bene-ædificatam, & tuam in patriam terram.
 Sic læta in manibus posuit, hic autem accepit gaudens.
 Et hæc quidem in capsum posuit Pisistratus heros
 Accepta ; & omnia suo admiratus est animo.
 Hos autem duxit ad domum capite flavus Menelaus :
 Sederunt verò deinde in sedibusque, soliisque.
 Aquam autem famula gutturali-infudit ferens
 Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
 Ad-lavandum ; juxtaque politam extendit mensam.
 Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
 Ferculis multis impositis, gratificans de-præsentibus. Cænes ;
 Juxta autem Boëthodes carnes dividebat, & distribuebat portionem
 Vinum

- Ὀϊνοχόει δ' υἱὸς Μενέλαου κυδαλίμοιο.
 Οἱ δ' ἐπ' ἐνείαδ' ἐτοίμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὰ υἱὸς
 145 Ἰπποῦς τε ζεύγνυντ', ἀνὰ θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον.
 Ἐκ δ' ἔλασαν προδύροισι καὶ αἰδούσης ἱριδούπῃ.
 Τοὺς δὲ μέγ', Ἀτρεΐδης ἦκισθε γένος Μενέλαος,
 Οἷον ἔχων ἐν χεὶρὶ μαλίσφονα δεξιτερῇφι,
 Χρυσῶν ἐν δέπαι, ὕφρα λείψαντα κιοίτην.
 150 Στῆ δ' Ἰπκων προκέραιε· δειδυκόμενος δὲ προσήδα.
 Χαίρετον, ὦ παῖρ, καὶ Νέστορι παρμένι λαῶν
 Εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἔμοιγε, πατὴρ ὥς, ἦπιος ἦεν,
 Εἴως ἐν Τροίῃ πολυμήδεσσι υἱὸς Ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα.
 155 Καὶ λίην καίνομ' γε, διστρεφὴς, ὥς ἀγορεύεις,
 Πάντα τάδ' ἐλδόντες κατακλίθεμεν· καὶ γὰρ ἔγδον ὥς
 Νεσφῆας, ἰάκων δὲ κίων, Ὀδυσσεύϊ ἐνὶ στήθεσσι
 Εἴποιμ', ὥς παρὰ σέθεν τυχεὶν φιλότμητος ἀπάσης
 ἔρχομαι, αὐτὰρ ἔγωγε κειμήλια πολλὰ καὶ ἱερὰ.
 160 Ὡς ἔφαθ' οἱ εἰπόντι ἐπείσταντο δεξιὸς ὕνις,
 Αἰετὶς ἀργὴν χθῆνα· φέρον δούχεσσι πέλαρον,
 Ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰδόντες ἔποντο
 Ἀνδρες ἦδ' ὀφθαλμοὶ γυναικῶν· ὁ δὲ σφισιν ἑγγύθεν ἔλδον
 Δεξιὸς ἦξεν πρὸς τὸν Ἰπκων, οἱ δὲ ἰδόντες
 165 Γέγησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 Τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχων μύθεον
 Φράζετο δὴ, Μενέλαε διστρεφὴς, ἔρχομαι λαῶν,
 Εἰ νῦν τόδ' ἔφηνε λειδὲς τέρας, ἦέ σοι αὐτῷ.
 Ὡς φάτο· μεμνήσθε δ' ἀνήφελος Μενέλαος.
 170 Ὅπως οἱ πατὴρ μαῖραν ὑποκρίναίτο νοήσας.
 Τὸν δ' ἑλένη παννύπτελος ὑποφθαμένη φάτο μύθεον·
 Κλυτὲ μοι, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 Ἀλέωνται βάλλουσι, καὶ ὥς τελέσεται ὅτι.
 Ὡς ὕδρ' ἤν' ἤρπαξ', ἀτιταλλομένην ἐνὶ δίκῃ,
 175 Ἐλδὼν ἐξ ὕδατος, ὕδωρ γινώσκει, τέκος τε.
 Ὡς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παίδων, καὶ πᾶλλ' ὀπκαπτοῖς,
 Οἴκαδε νοήσας, καὶ τίσεται· ἦδ' καὶ ἦδη
 Οἴκοι, ἅτῃρ μνηστῆρες κακὸν πάντεςσι φυτεύει.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα.
 180 Οὕτω νῦν Ζεὺς θεῖη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 Τῇ κέν τοι καὶ κῆρι, λαῶ ὥς, εὖχετο φῆμιν.
 Ἥ, καὶ ἔφ' ἰπποῖν μάστιγας βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὤπασαν
 Ἥϊξαν παδίωνδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
 Οἱ δὲ πανημέριοι εἶλον ζυγὸν ἄμφω ἔχοντες·
 185 Δύσσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.
 Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 Τίτος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειδὸς τέκε παῖδα.
 Ἐνθα δὲ νύκτ' ἔκασαν· ὁ δὲ τοῖς παρ' ἑσπέρῃσιν ἔκειν.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη βοῶδ' ἀγκυλῆς ἡδὲ,
 190 Ἰπποῦς τε ζεύγνυντ', ἀνὰ θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον.
 Ἐκ δ' ἔλασαν προδύροισι καὶ αἰδούσης ἱριδούπῃ.
 Μάστιξεν δ' ἰάκων· τὸ δ' οὐκ αἰκνύσκει πτόλιν.

Vinum verò fundebat filius Menelai inclyti :

Hi autem ad cibos paritos appositos manus extendebant.

At postquam potus & cibi desiderium exemitent,

Utique tunc Telemachus & Nestoris illustris filius

Equosque junxerunt, curusque variegatos conscenderunt :

Exegerunt autem è vestibulo & porticu sonora.

Cum his verò Atrides ixit flavus Menelaus,

Vinum habens in manu dulce dextra,

Aureo in poculo, ut ubi libassent proficiscerentur.

Stetit autem eques ante; propinansque allocutus est;

„ Valete, ô juvenes, & Nestori pastori populorum

„ Dicite salutem; certe enim mihi, pater tanquam, mitis erat,

„ Quamdiu in Troja pugnabamus filii Achivorum.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

„ Et omnino illi, Jovis-alumne, sicut dicis,

„ Omnia hæc profecti narrabimus: utinam enim ego sic

„ Reversus, in Ithacam ubi venero; Ulyssi in domo

„ Dixero, ut à te potitus amice-tractationis omni-genæ

„ Veniam, asseram autem suppellectilia multa & bona.

Sic ei locuto supervolavit dextera avis;

Aquila album anserem ferens unguibus magnum,

Manfuetum è certe; clamantes lequebantur

Viri & mulieres: hæc verò ipsos prope cum-venisset

Dextera emicuit ante equos: hi autem conspicati

Gavisi sunt; & omnibus in mentibus animus lætatus est.

His autem Nestorides Pisistratus exordiebatur sermonem;

„ Considera jam, Menelae Jovis-alumne, princeps populorum,

„ An nobis hoc ostenderit deus portentum, an tibi ipsi.

Sic dixit; cogitabat autem belliosus Menelaus,

Quomodo ei rite responderet meditatus.

Hunc autem Helena stolata præveniens dixit verbum;

„ Audite me; at ego vaticinabor, sicut in animo

„ Immortales suggerunt, & sicut perfectum-iri pato.

„ Sicut hæc anserem rapuit, nutritum in domo,

„ Profecta ex monte, ubi ei genusque, partusque;

„ Sic Ulysses mala multa passus, & multum vagatus,

„ Domum redibit, & ulciscetur; aut etiam jam

„ Domi est; quinetiam prociis malum omnibus ferit.

Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

„ Sic nunc Jupiter faciat, altitonans maritus Juhonis;

„ Ita tibi & illic, deo tanquam, vota fecerim.

Dixit, & equis flagellum iniecit: hi autem valde celeriter

Ruerunt ad-campum per urbem prompti.

Ii verò toto die quatiabant jugum utrinque habentes:

Occidit autem sol, obumbrabanturque omnes via.

Ad Pheras verò pervenerunt, Dioclei ad domum,

Filiis Orsilochi, quem Alpheus genuit filium.

Ilic verò noctem peregerunt; is verò eis hospitalia apposuit.

Quando verò mane-genita apparuit rosea-digitis aurora,

Equosque junxerunt, curusque variegatos conscenderunt &

Exegerunt autem è vestibulo & porticu sonora: (volant.)

Flagellavit verò Pisistratus, ut inirent-cursum; ii autem ad- (toci)

- Αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκοντο Πύλου αἰπὸν πτολίεθρον.
 Καὶ τότε Τηλέμαχος προσέφηνε Νέστορος υἱόν·
 195 Νεστωρίδην, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τάλαστας
 Μῦθον ἔμην; ξείνοι διακπιδεὲς εὐχόμεσ' εἶναι.
 Ἐκ πατέρων Φιλότιτος· ἄτ' ἀρ' καὶ δηήλικας ἔσμεν.
 Ἦδε δ' ἰδὼς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἰνέσει.
 Μὴ με παρὲξ ἔγχε νῆα, διωτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ.
 200 Μὴ με γέρον ἀέκοντα κατέσχευ' ἐνὶ οἴκῳ.
 Ἰέμενος Φιλέτιν· ἔμει δὲ χρεὶν βάπτον ἰκέσθαι.
 Ὡς φάτο· Νεστωρίδης δ' ἔρ' ἄρ' σὺμφράσσεται θυμῷ.
 Ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τάλασταιν
 ὦλε δὲ οἱ φρονέοντι δόασσάτο κέρδιον εἶναι.
 205 Στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα ἱστὴν, καὶ θύγα βαλάντης·
 Νηῖ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἱκαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
 Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τὰ οἱ Μανέλαος ἔδωκε.
 Καὶ μιν ἱποτρύνων ἔπαιε πτερδόντα προσήδα·
 Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε, κέλευε τε πάντας ἑταίρους.
 210 Πρὶν ἔμει οἴκῳ ἰκέσθαι, ἀπαγγεῖλαι τε γέροντι·
 Εὐ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Οἷος ἱκείνου θυμὸς ὑπέρβιος· οὐ σε μείθεσι.
 Ἀλλ' αὐτὸς καλέων διῦρ εἴσεται· οὐδέ σε φῆμι.
 Ἀψ' ἵέναι κενέον· μέλα γὰρ κεκολλήσεται ἔμπης.
 215 Ὡς ἔρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους.
 Ἀψ' Πυλίων εἰς ἔχου, θοῶς δ' ἔρα δώματ' ἵκανε.
 Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἱποτρύνων ἐκέλευσεν·
 Ἐγκοσμεῖτε τὰ τέχε', ἑταῖραι, νηὶ μέλαινῃ.
 Αὐτοὶ τ' ἀμφαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ἰδοῖο.
 220 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα τοῦ μάλα μὲν κλέον, ἦ δ' ἐπίθοντο.
 Αἶψα δ' ἔρ' ἐίσβανον, καὶ ἐπὶ κλισίῃσιν καθίζον.
 Ἦτοι δ' μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὐχότο· οὐδ' Ἀθήνη.
 Νηῖ παρὰ πρύμνῃ· σχεδόντες δ' οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ.
 Τηλεδάμει, Φεύγων δ' ἔξ' Ἀργείας, ἰνδρα κατὰκτάς,
 225 Μάντις· ἄτ' ἀρ' γενεήν γε Μαδάμπροδος ἔκγονος ἔην.
 Ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἔνικε Πύλῳ ἐνὶ, μητέρι μήλων,
 Ἀφνειὸς Πυλίοισι· μέγ' ἔρχετο δώματα ναίων.
 Δὴ τότε γ' ἄλκον δῆμον ἐφίετο, πατρίδα Φεύγων.
 Νηλεὺς τε μεγάρυμον, ἀγκυράτατον ζώντιον,
 230 Ὃς οἱ χρήματα πολλὰ πειρασφόρον εἰς ἐνικυτόν.
 Εἶχε βίην· ὃ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισιν ὦλετο.
 Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδεκτο, κρατὶρ' ἔλγεα πάσχα.
 Εἶνεκα Νηληϊὸς κύρης, ἔσχε τε βαρείης.
 Τῶν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε δαδ' ἀποκλήτις Ἑμίνου.
 235 Ἀλλ' ὃ μὲν ἐκφυγε πῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἑρμῆκου.
 Ἐς Πύλον ἐκ φυλάκης, καὶ ἐτίετο ἔργον ἀεικές.
 Ἀντίθεον Νηλεῖα, παροινύτην τε γυναικίνα.
 Ἠγάγετο πρὸς δώματ'· ὃ δ' ἄλλων ἴπποιο δῆκον.
 Ἀργὸς ἐς ἱππόβοτον· τόθι γὰρ νύ οἱ κλισίῳ ἦεν.
 240 Ἠαίμενοι πολλοῖσιν ἀνέσσοντ' Ἀργείοισιν.
 Ἐνθα δ' ὄνημα γυναικί, καὶ ὄφερες δὲ βέτο δῶμα,
 Γαίνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιν, οὔτε κραταῖον.
 Ἀντιφάτης μὲν ἔνικεν· Οἰκλήη μεγάρυμον.
 Αὐτὰρ Οἰκλήης λαοσθέν· Ἀμφιάρηον,

Statim verò postea venerunt ad Pyli altam urbem:

Et tunc Telemachus allocutus est Nestoris filium;

„ Nestoride, quomodo mihi pollicitus perfereris

„ Verbum meum? hospites autem penitus gloriamur esse.

„ Ex patrum amicitia; atqui & æquales ætate sumus:

„ Hoc autem iter magis concordia nos conjunget.

„ Ne me præter navem agas, ð Jovis-alumne, sed relinque illic;

„ Ne me senex invitum detineat sua in domo,

„ Cupiens amanter tractare; mihi autem opus est cito domum.

Sic dixit: Nestorides autem suo consultabat animo, (pervenire.

Quomodo ei rite pollicitus perfereret:

Sic verò ei cogitanti visum est satius esse:

Vertit equos ad navem velocem, & litus maris:

Navis autem in puppi depromebat pulchra dona,

Vestes, aurumque, quæ ei Menelaus dederat:

Et ipsam hortans verbis alatis allocutus est;

„ Festinanter nunc conscende, jubeque omnes socios;

„ Priusquam ego domum ivero, renuntiaveroque senai:

„ Bene enim ego hoc novi in mente & in animo,

„ Qualis illius animus vehemens: non te dimittet,

„ Sed ipse invitaturus huc veniet; neque te puto

„ Retro iturum vacuum: valde enim irascetur omnino.

Sic utique locutus impulit pulchros-jubis equos

Retro Pyllorum in urbem; celeriterque domum pervenit.

Telemachus verò sociis hortans præcepit;

„ Ordinate arma, socii, in nave nigra;

„ Ipsique conscendamus, ut perficiamus iter.

Sic dixit: illi autem ei maxime quidem auscultaunt, & parviunt.

Statim verò ingrediebantur, & in transtris-sedebant.

Atque is quidem hæc properabat, & supplicabat; sacraque faciebat.

Navis ad puppim; prope autem ad eum venit vir (Minervæ

Longinquus, fugiens ex Argo, viro interfecto,

Vates; at genere Melampodis proles erat,

Qui antea quidem quondam habitabat in Pylo, genetrico ovium,

Dives inter Pylios valde egregias ædes habitans:

Tunc demum alium ad populum pervenit, patriam fugiens,

Neleumque magnanimum, clarissimum viventium,

Qui ei opes multas integrum in annum

Tenebat vi: ille verò tamdiu quidem in ædibus Phylaci

Vinculo in gravi ligatus erat, dueros dolores patiens,

Gratia Nelei filiae, noxæque gravis,

Quam ei in mente posuit dea gravis Erinnyis.

Sed is quidem effugit mortem, & abegit boves mugicibus-præstans.

In Pylum ex Phylace, & ultus est factum indignum, (tes

Deo-parem Neleum, fratrique uxorem

Duxit ad domum: ipse verò aliorum venit ad populum

In Argos equis-pascendis-aptum: ibi enim ei fatale erat

Habitare multis imperantem Argivis:

Ibi autem duxit uxorem, & altam posuit domum,

Genuitque Antiphatem & Mantium, filios fortes.

Amphates quidem genuit Oicleum magnanimum;

At Oicleus populi-concitatore Amphiaraum,

- 245 "Ον περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ' αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων,
 Παντοίην φιλότιγ' οὐδ' ἔκετο γήραος οὐδὲν,
 Ἄλλ' ὕλει· ἐν Θήβησι, γυναιῶν εἵνεκα δῶρων.
 Τοῦ δ' υἱεὶς ἱγύνοντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχος τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδεά τε, Κλεῖτόν τε.
- 250 Ἄλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἥως,
 Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἐν ἀθανάτοισι μετείη.
 Αὐτὰρ ὑπέβυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
 Θῆκε βροτῶν ὅχ' ἄριζον, ἔπειθ' ἔθεν Ἀμφιάροος·
 "Ὅν δ' ἔπερσέηνδ' ἀπενάσσαστο, πατρὶ χολωθεῖς,
- 255 "Εὐδ' ὕγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
 Τοῦ μὲν ἥρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
 "Ὅς τότε Τηλεμάχου πέλας ἴσατο· τὸν δ' ἐκίχανε
 Σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, ἰοῦ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
 Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 260 "ὦ φίλ', ἔπει σε θύοντα κίχων τῷδ' ἐν χώρῃ,
 Λίσσομαι ὑπὲρ θυῶν καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
 Σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς, καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπονται,
 Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μὴδ' ἐπικεύσῃς.
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδ' ἐτοκῆς;
- 265 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Τουγὰρ ἰγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 "Εξ Ἰθάκης γένος εἰμι, πατὴρ δέ μοι ἔστιν Ὀδυσσεύς,
 Εἰ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ἔλεθρῳ.
 Τόθνηκα νῦν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν,
- 270 Ἥλθον πεισόμενος πατὴρ δὴν οἰχομένοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος ἱσοειδής·
 Οὕτω γὰρ καὶ ἰγὼν ἐκ πατρίδος, ἠνδρα κατακτᾶς
 Ἐμφυλον· πολλοὶ δὲ κασιγνητοί τε, ἔτιαι τε,
 Ἄργος ἂν' ἠπρόβητον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοί·
- 275 Τὸν ὑπαλαυόμενος θάνετον καὶ κῆρα μέλαιναν,
 Φεύγω· ἔπει νύ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
 Ἀλλὰ με νηὶς ἔφασκε, ἔπει σε φυγὼν ἐκίτευσα,
 Μὴ με κατακτείνῃσι· διωκόμεναι γὰρ εἴω.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
- 280 Οὐ μὲν δὴ σ' ἰθέλοντά γ' ἀπώσω νηὶς ἱσῆς·
 Ἀλλ' ἔπει· αὐτὰρ κείθι φιλήσεται, οἷά κ' ἔχωμεν.
 "Ὡς ἥρα Φωνήσας οἱ ἰδέετο χέλευρον ἔγχος,
 Καὶ τόδ' ἐπ' ἐκρίβφιν τάνυσεν νηὶς ἀμφιελίσσης·
 Ἄν' δὲ καὶ αὐτὸς νηὶς ἰβήσατο ποντοπόροιο.
- 285 "Εν πρύμνῃ δ' ἥρ' ἔπειτα καθέζετο· παρ δέ οἱ αὐτῶν
 Εἶσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ προμνήσι' ἔλυσαν.
 Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνσας ἐκέλευσεν
 "Ὅπλων ἅπτασθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐκίδοντο
 Ἰσθὺν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μασθόμης
- 290 Στήσαν ἀείραντας· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·
 Ἐλκον δ' ἰζία λευκὰ ἐυερέπτοισι βοεῦσι.
 Τοῖσιν δ' ἔκμανον ὄθρον ἰεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Λάβρον ἐκαιογίζοντα δὲ αἰθέρας, ὕφρα τάχιστα
 Νηὶς ἀνύσσει ἔδουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
- 295 Δύσετό τ' ἥλιος, σκιδωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.
 Ἢ δὲ φερὰς ἐπέβαλλεν, ἐπείγομένη Διὸς οὐρῃ·

Quem ex-animo diligebat Jupiterque Ægiochus, & Apollo
Omnigeno amore: neque pervenit *is* ad insectatus limen;
Sed periit Thebis, muliebrium gratia donorum.

Hinc autem filii nati sunt Alcmaeon, Amphilochoſque.
Mantius rursus genuit Polyphidemque, Clitumque:
Sed sane Clitum aureum-solum-habens rapuit Aurora,
Pulchritudinem ob ipſius; ut immortalibus interesset.

At magnanimum Polyphidem vatem Apollo
Reddidit hominum longe optimum, postquam mortuus est Am-
Qui scilicet in Hyperesiam migravit patri iratus; (pharais:
Ubi ille habitans vaticinabatur omnibus mortalibus.

Hujus quidem filius advenit, Theoclymenus autem nomen ei erat,
Qui tunc prope Telemachum stetit: hunc verò deprehendit
Libantem, supplicantemque, velacem apud navem nigram;
Et ipsum affatus verba alata dixit;

„ O amice, quoniam te sacra-facientem deprehendo hoc in loco,

„ Oro per sacra & deum, at deinde

„ Per tuumque ipsius caput, & socios, qui te comitantur,

„ Dic mihi interroganti vera, neque celes.

„ Quis? unde es hominum? ubi tibi urbs, & parentes?

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

„ Equidem tibi, hospes, valde accurate dicam:

„ Ex Ithaca genere sum, pater autem mihi est Ulyſſes,

„ Si quando erat: nunc verò jam periit tristi morte.

„ Propterea nunc sociisque assumptis & nave nigra,

„ Veni interrogaturus de-patre diu absente.

Hunc autem rursus allocutus est Theoclymenus deo-par;

„ Sic tibi & ego ex patria, viro interfecto

„ Tribule: multi autem fratresque sodalesque sunt,

„ Argos per equis-pascendis-aptum; multum autem pollent A-

„ Ab his elapsus mortem & fatum atrum, (chivi:

„ Fugio: quippe mihi fatale est inter homines vagari.

„ Sed me navi impone, qui tibi fuga-capta supplicavi,

„ Ne me interficiant; persequi enim eos me puto.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

„ Non quidem jam te considerare-volentem depeſſi à navi equali:

„ Sed sequere; at illic amicos-excipieſſis de talibus qualia habemus.

Sic utique locutus, ab-eo accepit æream hastam;

Et hanc super tabulata extendit navis remis-utrinque-agitata:

Conſcendit autem & ipſe navem pontum-transcurrentem.

In puppi verò deinde ſedit; juxtaque ſeipſum

Sedere-fecit Theoclymenum: illi autem rudentes ſolverunt.

Telemachus verò socios hortatus juſſit.

Anna capeſſere: illi autem feſtinanter obediverunt.

Malum autem abiegnum concavum intra receptaculum

Statuerunt erectum; ſumibusque colligarunt;

Traxeruntque vela alba bene-tortia loris.

His autem ſecundum ventum miſit oculis-caſſia Minerva,

Vehementem iagruentem per aerem, ut citiſſime

Navis emetiretur currens maris ſalſam aquam.

Occiditque ſol, obumbrabanturque omnes via.

Ilia autem Pheras appellebat, impuſſa Jovis vento-ſecundo;

- ἦν δ' ἔπειτ' ἡλῶν δῖα, ὅτε κρατέουσιν Ἐπειοί.
 ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπράχμης βοῆσιν,
 Ὀρμαίνων, ἥ κεν θάνατον φύγοι, ἥ κεν ἄλσιν.
 300 Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ἑφορβὸς
 Δορκείτην· παρὰ δέ σφιν ἰδόμενον ἄνδρος ἕλλοι.
 Αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἰδντύος ἐξ ἔρον ἦντο,
 τοῖς Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συμβῶνται περὶ τίσιν,
 εἰ μιν ἔτ' ἐνδύκας Φιλῆαι, μέλαινα τε κελύου
 308 Ἀθού ἐνδ' ἐσθμῇ, ἥ δ' ὀτρύνεισι πάλινδε·
 Κέκλυθε νῦν, Εὐμαιε, καὶ ἕλλοι πάντες ἐταῖροι,
 ἠΰδην προτὶ ἔξυ λιλαιόμην ἀπονείεσθαι
 Πτωχεύσων, ἵνα μὴ σε κατατρύχω καὶ ἐταίρους.
 Ἀλλὰ μοι αὖτ' ὑπέδεν, καὶ ἔμ' ἡγερμέν' ἐσθλὸν ἔπασσεν.
 310 Ὅς κέ με καίτ' ἀγῶγῃ· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγνη
 Πλάγχθωμαι, εἰ κέν τις ποτύλην καὶ πόρνον δρῶν.
 Καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος λείοιο,
 Ἀγγελίην εἰποιμι περίφρονι Πηλεοπαίῃ·
 καὶ κεν μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλεις μαγείην,
 315 εἰ μοι δέικνον δόλῳ, δναίτω μὲρ ὕχοντες.
 Αἰψά κεν αὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὃ, ττι θέλοιν·
 ἔκ γάρ τοι ἔρῳ, σὺ δὲ σύνδεο, καὶ μευ ἄκουσον,
 Ἑρμείω ἔκχτη διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
 Ἀνδράπων ἔργοισι χάριν καὶ κῆδος ἐπάξει,
 320 Διηρσύνη δὲκ ἔν μοι ἐρίσσειεν βροτὲς ἕλλος,
 Πῦρ τ' εὖ νῆσαι, διὰ τε ξύλα θανά καέσσαι,
 Δαιτυεύσαι τε, καὶ ἐπτήσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι·
 οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδῶμιαι χέρους.
 Τὸν δὲ μέγ' ἰχθήσας προσέφη, Εὐμαιε· συμβῶντα
 325 ὦ μοι ξείνε, τίη τοι ἐνδ' ὤρεσθ' τοῦτο νόημα
 ἔπλετο; ἥ σύ γε πάγχυ λιλαιέαι κῆτόνδ' ἐλθεῖναι,
 εἰ δὲ μνηστήρων ἐθέλεις καταδύναι ὄμιλον,
 τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον εὐρανὸν ἵκει.
 οὐ τοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἱεσύνων,
 330 Ἀλλὰ νέοι, χλαῖνας αὖ εἰμένοι, ἡδὲ χιτῶνας,
 αἰεὶ δὲ λοπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
 οἳ σφιν ὑποδρώουσιν· ἰῦξας δὲ τράπεζαι
 Σίτου καὶ κραιῶν, ἡδ' οἶνου βαβυλάειν.
 Ἀλλὰ μὲν· οὐ γὰρ τίς τοι ἀνείηται παραδόντι,
 335 οὐτ' ἐγὼ, οὔτε τις ἕλλος ἐταίρων, οἳ μοι ἔσιν.
 Αὐτὰρ ἔπειν ἔλθρην Ὀδυσσεύος φίλος υἱός,
 Κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἰμῶντα ἔσσει,
 Πάμφει δ' ἔππῃ σε κραδίη, θυμός τε κελεύει.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
 340 αἶψ' οὕτως, Εὐμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γέναιο,
 ὥς ἱμοί, ὅττι μ' ἔκκυσας ἕλης καὶ διζύος αἰνῆς·
 Πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔσι κακώτερον ἕλλο βροτοῖσιν·
 Ἀλλ' ἔνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κῆδ' ἔχουσιν
 Ἀγέρας, ὅν κεν ἵκηται ἕλη, καὶ πῆμα, καὶ ἕλγος.
 345 Νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανέας, μέλαινα τέ με κείνον ἔκνωγας,
 εἴπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσεύος λείοιο,
 Παιτρὸς θ', ὃν κατέλειπεν ἰδὼν ἐπὶ γῆρας οὐδῶ,
 εἰπὼν ἔτι· ζήσωσιν ὑπ' ἀργαῖς ἡελοῖο.

Et apud Elida divinam, ubi dominantur Epei.
 Hinc verò rursus insulis immisit eam acutis,
 Cogitans, an mortem fugeret, an caperetur.
 Diversa autem in casa Ulysses & nobilis subulcum
 Cœnabant; apud verò ipsos cœnabant viri alii.
 At postquam potus & cibi desiderium exemissent,
 Inter hos Ulysses locutus est, subulcum tentans,
 An ipsum amplius studiose curaret, manereque juberet
 Illic in stabulo, an hortaretur ad urbem ire;
 „ Audi nunc, Eumæe, aliique omnes socii;
 „ Mane ad urbem cupio discedere
 „ Mendicaturus, ut ne te atteram & facios.
 „ Sed me bene mone, & simul ductorem bonum præbe,
 „ Qui me illuc ducat: per autem urbem ipse ex-necessitate
 „ Vagabor, siquis forte poculum & panem potrekerit.
 „ Et profectus ad sedes Ulyssis divini,
 „ Nuncium dixerò prudenti Penelopæ,
 „ Et procis superbis me immiscuero.
 „ Si mihi forte cœnam dederint, cibum copiosum habentes.
 „ Statim bene perfecero inter ipsos, quicquid voluerint:
 „ Etenim tibi dicam, tu autem attende, & me audi;
 „ Mercurii voluntate internuncii, (qui utique omnium
 „ Hominum operibus gratiam & gloriam præbet,)
 „ Officio-servili non mihi contenderit mortalis alius,
 „ Ad ignemque bene cumulandum, lignaque siccâ diffindenda,
 „ Adque-carne-dividendas, & ad-assandum, & ad-vinum-fun-
 „ Qualia scilicet optimis præstant inferiores. (dandum;
 „ Hunc autem valde indignatus allocutus es, Eumæe subulce;
 „ Hei mihi, hospes, cur tibi in mente hoc cogitatum
 „ Fuit? certe omaino cupis illic petire,
 „ Si revera procorum vis ingredi cœtum,
 „ Quorum injuriæque, violentiæque, ad ferreum cœlum pervent,
 „ Nequaquam tales sunt ministri illorum;
 „ Sed juvenes, lænas bene-induti, & tunicas,
 „ Semperque nitidi capitibus & pulchris vultibus,
 „ Qui ipsis subministrant: bene-politæ autem mensæ
 „ Pane, & carnibus, & vino, oneratæ sunt.
 „ Sed mane; non enim quisquam te molestat præsentem,
 „ Neque ego, neque quisquam alius sociorum, qui mihi sunt.
 „ At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,
 „ Ille te lænaque, tunicaque, vestimentis induet,
 „ Mittetque, quo te cor, animusque jubet.
 „ Huic autem respondit deinde patiens nobilis Ulysses;
 „ Utinam sic, Eumæe, dilectus Jovi patri fieres,
 „ Ut mihi, quod me cessare-fecisti ab errore & ærumna gravi:
 „ Errore enim non est pejus aliud hominibus:
 „ Sed propter perditum ventrem malas curas habent
 „ Viri, quemcumque invaserit vagatio, casusque, & dolor.
 „ Nunc verò quoniam docines, manereque me illum jubes;
 „ Dic age mihi de matre Ulyssis divini,
 „ Patreque, quem reliquit profectus, in senectutis limine,
 „ An alicubi adhuc vivant sub splendore Solis,

- 300 Ἡ ἤδη τεθνήσκει, καὶ εἰν ἄϊδαο δόμοισι.
 310 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' Ἀτρεΐδης ἀγορεύσω·
 Λαίρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ,
 Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
 355 Ἐκπάγλως γὰρ παῖδες ὀδύρεται οἰχομένους,
 Κουριδίης τ' Ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἥ δ' ἑ μάλιστα
 Ἥκασχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
 Ἡ δ' ἄχρ' οὐ παῖδες ἀπέφθιτο πυθαλίμοιο,
 Λευγαλέην θανάτῳ· ὥς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμοιγε
 Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη, καὶ φίλα ἔρδοι.
 360 Ὅφρα μὲν οὖν δὴ καὶνὴ ἦν, ἀχέουσα περ ἔμψης,
 Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
 Οὐνεκά μ' αὐτὴ ἔρεψεν ἄμα Κτιμένη ταυνοπέκλῃ,
 Θυγατέρ' Ἰφίμην, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·
 Τῇ ἑμοῦ ἱερεόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσσαν ἔτιμα·
 365 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἦ ἔβην πολυήρατον ἰδόμεθ' ἔμψῃ,
 Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν, καὶ μυρὶ ἔλαυντο.
 Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματ' ἐκείνη
 Καλὰ μάλ' ἀμφίδρασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα,
 Ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλαι δέ με κηρόβι μᾶλλον.
 370 Νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῇ
 Ἔργον ἀΐξουσιν μάκαρες θεοί, ἧ ἐπιμήμην·
 Τῶν ἴφαιγόν τ' ἐπιόν τε, καὶ αἰδέουσιν ἔδωκε.
 Ἐκ δ' ἔρα δεσποίνης οὐ μαιλιχὸν ἔστιν ἀκούσαι
 Οὗτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον· ἔπειτα κενὸν ἔμπροσθεν οἴκῳ,
 375 Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ θμῆδες χατέρουσιν
 Ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἔκαστα πυθέσθαι·
 Καὶ φηγέμεν, πείμεν τε· ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι
 Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν καὶ δμῶεσσιν ἰαίνει.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 380 ὦ πόποι, ὥς ἔρα τυτθὸς ἰδὼν, Εὐμαιε συβῶτα,
 Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἡδὲ τοκῆων.
 Ἀλλ' ἔγωγε μοι τόδε εἰπὼ καὶ Ἀτρεΐδης κατέλεξον,
 Ἥλ' διεπράξατο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,
 Ἡ ἔνε ναιετάασκε πατὴρ καὶ πτόνια μήτηρ·
 385 Ἡ σέ γε μουνυθύντα παρ' οἴσειν, ἥ παρὰ βουσὶν,
 Ἄνδρες δυσμανεῖς νηυσὶν λάβον, ἡδ' ὑπέρασσαν
 Ταῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὅ δ' ἔξιον ἄνον ἔδωκεν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 ἔειν', ἔπειτ' ἄρ' δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾷς,
 390 Σιγῇ νῦν ξυνίαι καὶ τέρπειο, πίνε τε οἶνον
 Ἥμενος· αἶδε δὲ νύκτες ἀέσφατοι· ἔσι μὲν εὐδεῖν,
 Ἐσὶ δὲ τερπομένοισιν ἀκούμεν· οὐδέ τι σε χρεὶ,
 Πρὶν ὥρῃ, καταλέχθαι· ἄνιη καὶ πολλὸς ὕπνος.
 Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 395 Εὐδέτω ἐξελθῶν· ἄμα δ' ἡοὶ φαινομένηφι
 Δαιηνήσας, ἄμ' ὕεσσιν ἀνακτορίησιν ἐπέσθην.
 Νῆϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντε τε δαινυμένω τε,
 Κῆδισιν ἀλλήλων τερπόμεθα λευγαλέοισι,
 Μνησόμεν· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρεται ἀνὴρ,
 400 Ὅσις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ, καὶ πᾶλλ' ὀπλοηδῇ.

„ An jam mortui sint, & in Platonis sedibus.
 Hunc autem rursus allocutus est subulcus, princeps virorum;
 „ Equidem tibi, hospes, valde accurate narrabo:
 „ Laërtes quidem adhuc vivit, Jovi autem supplicat semper,
 „ Ut anima *sibi* à membris pereat sine in sedibus:
 „ Vehementer enim de-filio dolet absente,
 „ Deque uxore quam-virginem-duxerat, prudente; que ipsa
 „ Tristitia-affecit mortua, & in cruda senectute posuit. (maxima
 „ Illa autem dolore de suo filio perit glorioso,
 „ Tristi morte: sic ne moriatur, quicumque mihi
 „ Hic habitans amicus sit, & amica faciat.
 „ Quamdiu quidem igitur illa erat, dolens quantumvis licet,
 „ Tandem aliquid mihi dilectum erat sciscitari & interrogare,
 „ Quoniam me ipsa nutrivit, una cum Ctimena stolata,
 „ Filia eximia, quam minimam natu peperit liberorum;
 „ Cum hac simul nutriebar; paulo autem me minus honorabat.
 „ At postquam ad pubertatem optabilem pervenissemus ambo,
 „ Hanc quidem postea in Samum nuptum dederunt, & infinita ac-
 „ At me lenaque tunicaque, vestimentis illa (ceperunt:
 „ Pulchris valde ubi-induisset, pedibusque calceamenta dedisset,
 „ Ad-agrum emisit; diligebat autem me corde magis.
 „ Nunc verò jam his indigeo; sed mihi ipsi
 „ Opus incremento-augent beati Dii, in quo versor:
 „ Ex-his comedique, bibique, & venerandis-hospitibus dedi.
 „ Ex domina autem haud dulce licet audire,
 „ Neque verbum, neque quod opus; quoniam malum incidit
 „ Viri superbi: valde verò famuli indigent (domui,
 „ Coram domina loqui, & singula interrogare;
 „ Et comedere, bibereque; deinde autem & aliquid portare
 „ Ad-agrum, qualia utique animum semper famulis lætificant.
 Hunc autem respondens allocutus est prudens Ulysses;
 „ Papæ! ut parvulus existens, Eumæe subulce,
 „ Multum jactatus-es seorsum à tua patria & parentibus.
 „ Sed age mihi hoc dic & accurate narra,
 „ An vastata sit urbs virorum viis-spatisosa,
 „ In qua habitabat pater & veneranda mater;
 „ An te solum relictum apud oves, vel apud boves,
 „ Viri hostiles navibus ceperint, & vendiderint
 „ Hujusce viri ad aedes; hic autem dignum pretium dederit?
 Hunc autem rursus allocutus est subulcus, princeps virorum;
 „ Hospes, quoniam jam hæc me percontaris & interrogas,
 „ Silentio nunc attende & delectare, bibeque vinum
 „ Sedens; hæc autem noctes immensæ: licet quidem dormire,
 „ Licet etiam sese-oblactantibus audire; neque omnino te oportet,
 „ Ante horam, cubitum-ire: nocumentum est & multus somnus.
 „ Cæterorum autem quemcumque cor & animus jubet,
 „ Decubet egressus: simul autem atque aurora illuxerit,
 „ Pastus, simul sues heriles sequatur.
 „ Nos autem in casa bibentesque comedentesque,
 „ Doloribus alter-alterius delectemur tristibus,
 „ Recordantes; etenim etiam doloribus delectatur vir, (raverit.
 „ Quicumque scilicet valde passus fuerit, & multum er-

- Τούτο δὲ τοι ἔρην, ὃ μ' ἀνείρεαι ἢ δὲ μεταλλᾷς.
 Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, (εἰπού ἀκούεις,)
 Ὅρτυγίης καθύπερθε, ὅτε τροπαὶ ἡελίοιο,
 ὦτ' ἐπερικλυτῆς λίην τόσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν,
 405 Εὐβάτος· εὐμαλὸς, οἰνοπληθὴς, πολυκύματος·
 Πείνη δ' οὐποτε δῆμον ἐνέρχεται, οὐδὲ τις ἄλλη
 ποῦσιν ἐπὶ θυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 Ἀλλ' ὅτε γηράσκοντι πόλιν κατὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 Ἑλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν,
 410 Οἷς ἀγαντοῖς βελέεσσιν ἐποικύμενος κατέπεφνον.
 Ἐνία δὴν πόλις, δίχα δὲ σφισι πάντα δέδασαι·
 Τῆσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατήρ ἱμῶς ἑμβασιλευε
 Κτήσιος Ὀρμένιδης· ἐπισείκελος ἀθανάτοισιν.
 Ἐνία δὲ φοίνικες καυσιέλαστοι ἤλυθον ἄνδρες
 415 Τρῶεςται, μυρὶ ἔχοντες ἄδύσματα νηὶ μελαίνῃ.
 Ἔσκε δὲ πατὴρ ἐμοῖο γονὴ φοίνικος· ἐν δίκῃ,
 Καλὴ τε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα·
 Τὴν δ' ἔρα φοίνικας πολυκατέκταλοι ἡπερβπευον·
 Πλανούσῃ τις πρῶτα μίγῃ, κοίλῃ παρὰ νηὶ,
 420 Ἐνὶ καὶ φιλότῃ· τὰ τε φρένας ἡπεροπεύει
 θαυυτέρῃσι γυναιξί, καὶ εἰ κ' εὐεργὸς ἔχσιν.
 Εἰρώτα δὴ· πῦτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
 Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατὴρ ἐπέφραδεν ὕπερφεδς δῶ·
 Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὐχαρμῆς εἴναι·
 425 Κούρη δ' εἰμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ἱυδὼν ἀφνειοῖο·
 Ἀλλὰ μ' ἀνῆρπαξεν Τάφιοι, λήϊτορες ἄνδρες,
 Ἀγρότεν ἐρχομένην· πέρασαν δὲ με δεῖρ' ἀγαγόντες·
 Τοῦ δ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαδ'· ὃ δ' ἔκειον ἕνον ἔδωκεν.
 Τὴν δ' αὐτὴ προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάβρῃ·
 430 Ἡ γὰρ καὶ νῦν κάλιν αὐτίς ἔρα ἡμῖν οἶκαδ' ἔποιε,
 Ὅφρα ἴδης πατὴρ καὶ μητὸς ὕπερφεδς δῶ,
 Αὐτοὺς τ'· ἡ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 Τὴν δ' αὐτὴ προσέειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μῦθον·
 Εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἰ μοι ἰδέλοιτό γε, ναῦται,
 435 Ὅρκα πιεσθῆναι, ἀπήμονά μ' οἶκαδ' ἀπάξειν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ἀπώμνυσον, ὡς ἐπέλευεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὕμωσάν τε, τελευτήσάν τε τὸν ὄρκον,
 Τοῖς δ' αὐτίς μετέειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μῦθον·
 Σπυγὴ νῦν, μή τις με προσκαυδάτω ἐπέεσσιν
 440 ἑμετέρων ἐτάρων, συμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυῖῃ,
 Ἡ που ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντος
 Ἑλθὼν ἐξείπῃ· ὃ δ' δισσάμενος καταδήσῃ
 Δεισμῷ ἐν ἀργαλείῃ, ὅμιν δ' ἐπιφράσσει· ὕλεθρον.
 Ἀλλ' ἔχει· ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγεται δ' ἕνον ὁδᾶίων.
 445 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νῆς πλεῖν βίδοιτο γέννηται,
 Ἀγγελίῃ μοι ἔπειτα βοᾷς ἐς δῶμαδ' ἐκείῃ·
 Οἶσιν γὰρ καὶ χρυσὸν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
 Καὶ δὲ κεν ἄλλ' ἐπίβαντον ἐγὼν ἰδέλουσά γε δοίην·
 Παῖδά γὰρ ἀνδρὸς εἴπῃς ἐν μεγάροις ἀτιτάλλω,
 450 Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἀματροχόωντα θύραζε,
 Τὸν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νῆος· ὃ δ' ὅμιν μυρίον ἕνον
 Ἄλφοι, ὅπη παρέστητε πρὸς ἀλλοτρίους ἀνθρώπους.

„ Hoc autem tibi dicam, quod me percontaris & interrogas,
 „ Insula quædam Syria vocatur, (sicubi audis,)
 „ Ortygiæ supra; ubi convectiones Solis,
 „ Non ita valde magnæ; sed bona quidem,
 „ Fertilis bouum, fertilis ovium, vino abundans, tritici-feræ;
 „ Fames, verò nunquam populum invadit, neque ullus alius
 „ Morbus odiosus incidit miseris mortalibus;
 „ Sed quando senescant in urbe gentes hominum,
 „ Veniens argenteum-æcum-gestans Apollo cum Dîta,
 „ Suis lenibus telis aggrediens interficere solet.
 „ Illic duæ urbes; bitariæ autem ipsæ omnia divisa sunt:
 „ His verò ambabus pater meus imperabat
 „ Ctesius Ormenides, assimilis immortalibus.
 „ Illuc autem Phœnices re-nautiæ-æclyti venerunt viri
 „ Veteratores, innumeras lucentes merces-hadieras nave nigra.
 „ Erat autem patris mei mulier Phœnissæ in domo
 „ Pulchraque magnaque, & splendidorum operum perita:
 „ Hanc autem Phœnices callidi decipiebant:
 „ Cum ea lavante quidam primum mixtus est, cavam apud navim,
 „ Concubitu & amore; quæ scilicet mentes decipiunt
 „ Imbecillis mulieribus; etiam si qua frugi fuerit.
 „ Interrogabat autem postea, quænam esset, & unde venisset:
 „ Hæc autem cito admodum patris indicavit altam domum;
 „ Ex Sidone quidem abundante-seris gloriæ esse;
 „ Filia verò sum Arybantis ego abunde divitis:
 „ Sed me abripuerunt Taphii latrones viri,
 „ Ex agro venientem; vendideruntque me huc deductam
 „ Hujusce viri ad sedes: hic autem dignam pretium dedit.
 „ Hanc autem rursus allocutus est vir, qui cum ea mixtus erat
 „ Nunquid jam retro rursus una nos domum sequereris, (clam;
 „ Ut videas patris & matris altam domum,
 „ Ipsosque? certe enim etiamnum sunt, & divites vocantur.
 „ Hunc verò rursus allocuta est mulier, & respondit sermone;
 „ Esset & hoc, si mihi velletis, nautæ,
 „ Jurejurando fidem-dare; incolumem me domum abducturos.
 „ Sic dixit: illi autem omnes jurabant, sicut jussit.
 „ At postquam jurassentque, perfectissentque jurarandum,
 „ Inter eos utique rursus locuta est mulier, & respondit sermone;
 „ Tacite-agatis nunc; ne quis me alloquatur verbis
 „ Vestrorum sociorum, obviam-factus vel in via,
 „ Vel alicubi ad fontem; ne quis ad domum sen
 „ Profectus dicat; is autem suspicatus liget me
 „ Vinculo in gravi, vobis verò molietur mortem.
 „ Sed retinete in mente verbum; & properate emptionem via-
 „ At quando jam navis plena victæ fuerit, (ticorum,
 „ Nuncius mihi deinde celeriter ad sedes veniat:
 „ Afferam enim & aurum, quodcumque sub-manus venerit:
 „ Quin & aliud nautam ego volens sane dedero:
 „ Filium enim viri boni in sedibus nuptio,
 „ Astutum jam talem, simul-cursitantem foras;
 „ Hunc duxero in navim; hic verò vobis infiniti precium (mines.
 „ Comparaverit, ubicumque vendendum-transuleritis ad alienos ho-
 „ Hæc

- 'Η μὲν ἥρ' ἵς εἰκοῦς', ἀπέβη πρὸς δώματα καλά.
 Οἱ δ' ἐνικυτὸν ἔπαντα παρ' ἡμῶν αἰεὶ μένοντες
 455 'Ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίετον παλὺν ἐκπαίδοντο·
 'Ἄλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἔχθετο τοῖσι νέεσσι,
 Καὶ τέτ' ἥρ' ἠγγαλον ἦσαν, ὃς ἠγγαίλαι γυναῖκες·
 'Ἥλυθ' ἀνὴρ πολυΐδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρός,
 Χρῦσειον ὄρμον ἔχων, ματὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔαρτο·
 460 Τὸν μὲν ἥρ' ἐν μαγάρῳ δῆρικι καὶ πέννια μήτηρ
 Χείρσιν ἀμφαφάνοντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντο,
 'Ὦνον ὑπισχόμεναι· ὃ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
 'Ἦτοι δ' κτανύσας κοίλῃν ἐπὶ νῆα βαβήκει·
 'Ἡ δ' ἐμὲ χεῖρς ἰλαῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
 465 Εὐρε δ' ἐνὶ προθύμῳ ἡμῶν δέπας ἡδὲ τραπέζας
 Ἀνδρῶν δαιτυμένων, εἴ μιν πατέρ' ἀμφεσέοντο·
 Οἱ μὲν ἥρ' ἵς ἑκάον πρόμαλον, δῆμοί τε φῆμιν·
 'Ἡ δ' αἶψα τρεῖς ἔλειπα πατακρύψασ' ὑπὲρ κόλπου
 Ἐκφερον· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπέστην ἀσπεροσύνησι·
 470 Δύσετό τ' ἡέλωες, σκυῖαντό τε πᾶσι θυγαῖ.
 'Ἡμεῖς δ' ἑς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ἄκα κίοντες,
 'Ἐν' ἥρᾳ Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ἀκύκλος νηὺς.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
 Νῶ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οἶνον ἱάλλεν.
 475 'Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμέρας·
 'Ἄλλ' ὅτ' ἥρ' ἔβδομεν ἡμέρας ἐπὶ Ζεὺς ἔθηκε Κρονίων,
 Τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἀργεῖας ἰοχέαιρας·
 'Αὐτὰρ δ' ἰνδοῦππας πεσούσας, ὥς εἰναλὴν κῆξ'
 Καλὴν μὲν Φύμης καὶ ἰχθύος κύρην γαῖσθαι
 480 'Ἐμβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ ληϊόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
 Τοὺς δ' ἱθάκη ἐπέλαυσε Φέρων ἱναμὲς τε καὶ ὕδαρ·
 'Ἐνία μα Λαέρτης πρίατο κταάσσεσιν ἐσίσιν.
 Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
 Τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἡμείβετο μύθε·
 485 'Εὐμαι', ἦ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄντας,
 Ταῦτα ἔκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάρος ἔλγαν θυμῷ.
 'Ἀλλ' ἦτοι σοι μὲν παρὰ καὶ κακῇ ἐσθλὴν ἔθηκε
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὲς δώματ' ἀφίκοιτο πολλὰ μογήσας·
 'Ἡκίου, ὃς δὴ τοι παρέχει βρώσιν τε πόσιν τε
 490 'Ἐνδοκίως· ζῶεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγα
 Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἥρᾳ ἀλώμενος ἐνέειδ' ἑκάων.
 'Ὡς οἱ μὲν, ταυῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Καδδραβέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυντα
 Αἶψα γὰρ ἥδ' ἦλθεν εὐθρόνος. Οἱ δ' ἐπὶ χέρσου
 495 Τηλεμάχου ἔταροι λῦον ἱζία· καδ δ' ἔλκον ἱζὶν
 Καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ἕρπον προέρυσσαν ἑρπμοῖς·
 'Ἐκ δ' οὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνῆσι ἔδωσαν·
 'Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαλὺνον ἐπὶ πρυμνῆσι καλῆσσης,
 Ἀχίππῳ τ' ἐπύονοντο, κερύντο τε αἰδοπα οἶνον·
 500 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἀδούτος δὲ ἕρπον ἦντο,
 Τοῖσι δὲ Τηλεμάχης πεπνυμένος ἔρχετο μύθεον·
 'Τμοῖς μὲν νῦν ἔστω· ἐλπίονετο νῆα μέλαιναν·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐκτελεύσομαι, ἡδὲ βοτῆρας·
 'Ἐσπέριος δ' εἰς ἔσση ἰδὼν ἐμὲ ἔργα κάττιμο·

- „ Hæc quidem sic fata, abiit ad ædes pulchras;
 „ Illi autem per-annum totum apud nos ibidem manentes.
 „ In navi cava facultates multas emebant:
 „ Sed quando jam cava navis onerata erat ipsis ad-odeandum,
 „ Tunc utique nuncium miserunt, qui nunciaret mulieri:
 „ Venit vir solers mei ad ædes patris,
 „ Aureum monile habens; electris autem interfectum erat:
 „ Hoc quidem in domo famula & veneranda mater
 „ Manibus tractabant, & oculis spectabant,
 „ Pretium pollicitæ: ille autem huic inquit tacite.
 „ Atque ille quidem postquam innuerat, cavam adnavem ivit;
 „ Hæc autem me manu prehensum ædibus eduxit foras;
 „ Invenit verò in vestibulo & poculum & mensas
 „ Virorum convivarum, qui circa meam patrem versabantur.
 „ Illi quidem in concionem processerunt, populique costum:
 „ Hæc autem statim tria pocula abscondita sub sinu
 „ Efferebat; at ego sequebar stultitia:
 „ Occidebatque sol, obumbrabanturque omnes via.
 „ Nos verò in portum inclytum venimus celeriter profecti,
 „ Ubi scilicet Phœnicum erat virorum velox-in-mari navis.
 „ Hi quidem deinde nave-consensa navigabant humidas vias,
 „ Nobis navi impositis: Jupiter autem ventum-secundum immitte-
 „ Sex diebus quidem simul navigabamus nocteque & die; (bat.
 „ Sed quando septimum diem Jupiter induxit Saturnus,
 „ Deinde mulierem quidem ferit Diana sagittis-gaudens:
 „ In-sentinam verò ea insonuit lapsa, sicut marina fulica:
 „ Et hanc quidem phocis & piscibus escam futuram
 „ Ejecerunt: at ego relictus eram, dolens corde.
 „ Hos autem Ithacæ appulit ferens ventusque & aqua;
 „ Ubi quæ Laërtes emit possessionibus suis.
 „ Sic hanc quoque terram ego vidi oculis.
 „ Huic autem rursus nobilis Ulysses respondit sermone;
 „ Eumææ, certe valde jam mihi in mente animum commovisti,
 „ Hæc singula dicens, quot scilicet passus sis dolores animo.
 „ Sed sano tibi quidem etiam ad malum bonum apposuit
 „ Jupiter, quippe in viri ædes pervenisti multa perpeffus
 „ Miris, qui jam tibi præbet cibumque potumque
 „ Accurate; degis autem bonam vitam: at ego
 „ Multos hominum per urbes vagans huc venio.
 „ Sic hi quidem talia inter se loquebantur:
 „ Dormaserunt verò non multum in tempus, sed paululum;
 „ Statim enim aurora venit pulchro-folio. At ad terram
 „ Telemachi socii solvebant vela; demiseruntque malum
 „ Confestim; ipsamque navem in stationem subdixerunt remis:
 „ Anchoras autem ejecerunt, ac retinacula alligaverunt:
 „ Ipsique porro egrediebantur in littus maris,
 „ Cenamque parabant, miscebantque generosum vinum.
 „ At postquam potus & cibi desiderium exemissent,
 „ His utique Telemachus prudens exordiebatur sermonem;
 „ Vos quidem nunc ad-urbem agite navem nigram;
 „ At ego agnum adibo, & pastores:
 „ Vespertinus verò in urbem, visis meis operibus, revertar:

305 ἤδ' ἐν δέ κεν ὕμιν ὀδυσπύριον παραδείξην,
δαδ' ἀγαθὸν πρεῖδ' ἔν τε καὶ δίνου ἡδυπότοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεσκλύμενος θεοσιδής·

ἦ γὰρ ἴδ' ἔγω, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δώμαδ' ἱκώμεσθαι
ἄνδρ' ὅς, εἰ κεν αὖτε ἰθάκην κατακοιρανέουσιν;

310 ἢ ἴδ' ἐς σῆς μητρὸς ἴω καὶ τοιοῦτο δόμοιο;

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·

ἄλλως μὲν σ' ἔν τ' ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην

ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ τὴν ξείνων πόδ' ἄλλὰ σοι αὐτὰ

Χεῖρον· ἔπει τοι ἴδ' ἔγωγε μὲν ἐπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ

315 Ἰοφύει· σὺ μὲν γὰρ τι θαμὰ μνηστῆρ' ἐνὶ οἴκῳ

φαίνεται, ἀλλ' ὅπως τῶν ὑπερβίῃ ἰδὼν ὑφαίνει.

Ἀλλὰ τοι ἕλalon φῶτα πιφαύσκομαι, ὅν κεν ἱκῆαι

ἑρμόμαχος, Πολύβοιο δαιφρονος ἀγλαὸν υἱόν,

Τὸν νῦν ἰσάμεθα ἰθακήσιοι εἰσέρδουσι·

320 Καὶ γὰρ πολλὰν ἔριδος ἀνδρ', μέμονέν τε μάλιστ' αἰῶν

μητέρ' ἱκῆν γαμείν, καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἔχειν.

Ἀλλὰ τί γε Ζεὺς οἶδ' Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων,

ἔν καὶ ἐφ' ἧν πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἥμαρ.

ὣς ἔφαθ' ὁ εἰπὼν· ἱπτάτο δ' ἐξείδ' ὄντις,

325 Κίρως, Ἀπέλλωνος ταχὺς ἑγγυλος· ἐν δὲ πῶδεσσιν

τίλλω πίλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῖρ' ἔραζε,

Μεσσηγύς νηὶς τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.

Τὸν δὲ Θεσκλύμενος ἱτάρων ἀπονόσφι καλέσας,

ἔν τ' ἔφαθ' οἱ φῶ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὑνέμαζε·

330 Τηλέμαχ', σὺ τοι ἔννευ θεοῦ ἱπτάτο δ' ἐξείδ' ὄντις·

ἔγνω γὰρ μιν ἰσάντα ἰδὼν, οἶωνδ' ἰδὼντα.

Τρατέρου δ' οὐκ ἔτι γένους βασιλεύτερον ἕλλο

ἔν δ' ἔμμεν ἰθακῆς, ἀλλ' ὁμῆδες καρτεροὶ αἰεὶ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·

335 ἂν γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη

τῷ κ' ἐτάχα ἡγοίης φιλότῃ τε πολλὰ τε δῶρα

ἔξ ἑμεῦ, ὥς ἔν τις σέ συναντῶμενος μακαρίζοι.

ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε πῖσδ' ἱταίρων·

Πείραιε Κλυτίδῃ, σὺ δὲ μοι τὰ περ ἕλλα μάλιστ' αἰῶν

340 Πύθῃ ἱκῶν ἱταίων, οἱ μοι Πύθων εἰς ἡμ' ἱπντο·

καὶ νῦν μοι τὸν ξείνον' ἔγνω ἐν δώμασι ποσσὶν

ἔνδον ὅπως Φιλέειν καὶ τιμέν' εἰσέκεν ἔλθω.

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ἤϊδα·

Τηλέμαχ', εἰ γὰρ κεν σὺ πολλὸν χρόνον ἐνθάδε μέμνης,

345 Τόνδε δ' ἔγωγε κομίσω, ξενίων δ' οἱ σὺ πόδ' ἔσαι.

ὣς εἰπὼν, ἐπὶ νηὶς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἱταίρους

αὐτοὺς τ' ἀμβάινειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι.

Οἱ δ' αὖτ' ἔσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθισαν.

Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἰδήσατο καλὰ πέδιλα,

350 Εἶλετο δ' ἑλκίμων' ἔγχος, ἀκαχμένον ἑξεί χαλκῷ.

Νηὶς δ' ἔκ' ἱκρίβειν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.

Οἱ μὲν ἀνδράσιντες πλέον ἐς πόλιν, ὥς ἐκέλευσεν

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεοίοιο.

Τὸν δ' ὅπα προβιβῶντα πῶδες φέρον, ὅφρ' ἔκετ' αὐλήν,

355 ἔνθα οἱ ἦσαν ὕς μάλα μυρία, ἦσι συβώτης

ἑστῆς ἰδὼν ἐνίστατο, ἀνάντεσιν ἥπιε εἰδώς.

„ Mane autem vobis viaticum appospero,
 „ Convivium bonum carnumque & vini dulcis.
 Hunc autem rursus allocutus est Theoclymenus deo-par;
 „ Quonam enim ego, dilecte fili, ibo? cujusnam sedes accedam
 „ Virorum, qui in aspera Ithaca dominantur?
 „ An recta tua mater adibo & tuam domum?
 Hunc autem Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Alioquin quidem te ego & nostras ad domum tubescam
 „ Ire, hand enim tibi xeniorum desiderium est; sed tibi ipse amor
 „ Pejus erit: quodam tibi ego quidam habere, neque tu mater
 „ Videbit; nequaquam enim frequenter procis in domo
 „ Apparet; sed seorsum ab his in superiore sedem patris telam
 „ At tibi alium virum indicabo, quem adeas, (textit
 „ Eurymachum, Polybi prudentis inclytum filium,
 „ Quem nunc instar dei Ithacenses suspiciunt:
 „ Etenim longe optimus vir est, cupitque maxime
 „ Matrem meam ducere uxorem, & Ulyssis manus habere.
 „ Sed hæc sane Jupiter novit Olympus, in æthere habitans;
 „ An & ipsis ante nuptias perficiat malum diem.
 Sic utique & locuto supervolavit dextera avis,
 Accipiter, Apollinis velox nuncios; pedibus autem
 Vellebat columbam tenens, pennas autem desindebant ad terram,
 In medio inter navemque & ipsum Telemachum.
 Illum autem Theoclymenus à sociis seorsum ubi vocasset,
 Inha-sitque ei manum, verbumque dixit, & compellabat;
 „ Telemache; nequaquam sine deo volavit dextera ales;
 „ Cognovi enim ipsam contra intuitus auguralem esse.
 „ Velut autem non est genere regalis aliud
 „ In populo Ithacæ; sed vos potentes semper.
 Hunc autem statim Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Utinam enim hoc, hospes, verbum perfectum sit;
 „ Ita cito cognoscere amicitiamque multaque dona
 „ Ex me; adeo ut aliquis te occurrens beatum diceret.
 Dixit, & Piræum allocutus est fidem socium;
 „ Piræe Clytide, tu etenim mihi alibi etiam in rebus maxime
 „ Obsequeris meorum sociorum, qui me in Pylum comitati sunt:
 „ Etiam nunc mihi hunc hospitem ducens in sedibus tuis
 „ Accurate tracta & honora, donec venero.
 Hunc autem rursus Piræus hasta inclytus contra allocutus est;
 „ Telemache, etiam si casu tu multo tempore hic manens,
 „ Hunc tamen ego curabo; xeniorum autem ei desiderium non erit.
 Sic locutus, navem conscendit, iussitque socios
 Ipsosque consecrare, & retinacula solvere.
 Hi autem statim conscendebant, & in transis sedebant.
 Telemachus verò sub pedibus ligavit pulchros calceos,
 Sumpsitque validam hastam præfixam acuto ære,
 Navis à tabulatis: illi autem retinacula solverunt.
 Hi quidem sursum acti navigabant in urbem, sicut iussent
 Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini.
 Hunc autem celeriter progredientem pedes ferebant, donec va-
 „ Ubi ei erant sues valde multe, apud quas subiectus (nit in cortem;
 Bonus ut erat, dormiebat, dominis bene cupiens.

Ο Α Τ Σ Σ Β Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Η Σ Π
Ρ Α Υ Ω Δ Γ Α Σ

Τυόλας.

Ἐλόντος εἰς τοὺς ἀγροὺς Τηλέμαχον, πέμπεται Εὐμειος
εἰς τὴν πόλιν, ἐκείλῃ ἀπαγγέλλει τῷ δεσπότησιν πρ-
ουσίαν. Πέμπει δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς Ὀδυσσεύς πρὸς τὸν υἱὸν ἀνα-
παύμενος, κατὰ βούλησιν Ἀδωνῆς, καὶ πᾶν ἐκ τὴν ἐνέδραν.
Τηλέμαχον καταγμένον ἐπὶ τὴν πόλιν ἀποπροφῇ.

Π δ' ἔκ Τηλέμαχος ἀναγυρίζει πατέρα ἔν.

Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ βέλος ὑφ' ὀφθαλμοῦ
ἔντυνον ἔριον ἄμ' ἥτο, κασιμένῳ πῦρ,
Ἐκπαμψῆν τε νομῆας ἄμ' ἀγορεύοντες αἴεσσι.
Τηλέμαχον δ' ἀπαύσαινον κύνας ὑλαυόμενους
5 ὦδ' ὤλεον προσιόντα· οὐκ εἰ δ' ἄλως Ὀδυσσεὺς
Σκίοντάς τε κύνες, περὶ τε κτύπος ἦλθε ποδοῖν.
Αἶψα δ' ἔμ' Εὐμειὸν ἔπειτα πτερύοντα προσόδα·
Εὐμει', ἢ μάλα τίς τοι ἐλαίσσεται ἐνθάδ' ἱταῖος,
ἢ καὶ γνώριμος ἕλλας· ἔπειτα κύνας οὐχ' ὤλεοντιν,
10 Ἀλλὰ περισσάινουσι· ποδῶν δ' ἄπ' ἀούκου ἀκούει.

Ὅφρα πᾶν εἰρήνη ἔσας, ἔτι εἰ φίλος υἱὸς
ἔσθ' ἐνὶ προθύροις· τρυφῶν δ' ἀνδρὸντι στυβήτης·

Ἐκ δ' ἔκ κ' αἰ· χαμῶν πύσσιν ἄγγον, καὶς ἀποκίττω,
Κινῶς αἴθρα εἶνον· ὃ δ' ἄντιος ἦλ' ἀναικτος·

15 Κύνας δέ μιν κεφαλῇν τε, καὶ ἔμψα φάος καλὰ
Χείρας τ' ἀμφοτέρω· ἑλπεδὼν δ' εἰ ἔμψα δάκρυ·

Ὡς δ' ἀπαύει ἐν παῖδα φίλα φωνήων ἀγαπᾷ.
Ἐλόντ', ἔξ' ἀπὸν γαίης δεκάτην ἀνακταῖ,

Μοῦνον, τηλόγετον, τῷ ἔπ' ἕλκεα πολλὰ μοχλίστη·

20 Ὡς γὰρ Τηλέμαχον βροοῖδ' ἄλως ὑφ' ὀφθαλμοῦ
Πάντα κύσιν περιφύς, ὥς ἐκ δαναῶντι φυγόντα·
Καὶ δ' ἐλαφύμενος ἔπειτα πτερύοντα προσόδα·

Ἥλεις, Τηλέμαχε, γλυκερὴν φάος, οὐ σ' ἔτ' ἔγχευ
Ὀφείσθαι ἐφάμην. ἔπειτα ἔχες γὰρ Πάριον·

25 Ἀλλ' ἔγχευ νῦν εἰσελθε, φίλον τέκος, ὦφρα σε θυμῷ
Τέρψομαι εἰσαρῶν νείον ἕλκεα ἔνδον ἔντα·
Ὅ μιν γὰρ τι ἔμ' ἀγρὸν ἐπέρχεται, οὐδ' νομῆας.

Ἀλλ' ἐπιδήμημαίς· ἦε γὰρ νῦν τοι εἴδαε θυμῷ,
Ἀνδρῶν μνηστῶν προσερῶν ἀδελφὸν θυμῶν.

30 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦλθε
Ἔσσεσθαι οὕτως, ἔπειτα· σίθεν δ' ἔνακ' ἐνθάδ' ἱάνην·
Ὅφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούω,

Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἥ τίς τις ἦδη
Ἀνδρῶν ἕλλας ἔγχευ· Ὀδυσσεὺς δέ που εὖνῃ

35 Χρῆται ἀναικίων, καὶ ἀράχνια καίται ἔχουσα,
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε στυβήτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
Καὶ λίην καὶ γὰρ μένει τετληῖσι θυμῷ·

Σοῖσιν ἐν μεγάροις· διζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέραι δακρυχεύουσαι.

O D Y S S E Æ HOMER I XVI
LIBRI

Argumentum.

Post adventem Telemachi in-agrum, Eumæus in urbem mittitur qui debebat nunciare præsentiam heri sui. Fit autem deinceps Ulyssis apud filium agnitio sectandæ voluntatem Minervæ, & ad insidias Telemachi ordinatum in urbem reversio.

II. Telemachus agnoscit patrem suum.

Diversa autem ex parte in casa Ulysses & nobilis subulcus
Parabant jentaculum simul cum aurora, accensò igne,
Emiserantque pastores cum congregatis subus.
Telemachum verò circum-adulabantur canes latratores,
Negne illatrabant advenienti: animadvertit autem nobilis Ulysses
Adulantes canes; circumque sonus venit pedum:
Statim autem Eumæum verbis alatis allocutus est;
„Eumæe, certe omnino aliquis tibi veniet huc socius,
„Vel & notus alius; quoniam canes non latrant,
„Sed circum-adulantur; pedum autem subtus sonum audio.
Nondum totus dictus erat sermo, quum ei dilectus filius
Stetit in vestibulis: percussus autem profiliit subulcus;
Atque ex ejus manibus coeclitavit vasa, quibus utebatur,
Miscens generosum vinum: ipse verò obvius ivit hero;
Osculatusque est ipsi caputque & ambo lūmina pulchra,
Manusque ambas: uber autem ei excidit lachryma.
Sicut verò pater suum filium bene volens amplectitur,
Reversum ex longinqua terra decimo anno,
Unicum, in-senectute-genitum, ob quem dolores multos passus sit;
Sic tunc Telemachum deo-parem nobilis subulcus
Totum osculatus est circumplexus, tanquam ex morte elapsum:
Et lugens verbis alatis allocutus est;
„Venisti, Telemache, dulce lumen; non te amplius ego
„Me visurum putabam, postquam ivisti navi ad-Pythum:
„Sed age, nunc ingredere, dilecte fili, ut te animo
„Delecter inspiciens recens aliunde-intus existentem.
„Nequaquam enim frequenter agrum adis, neque pastores;
„Sed in-urbe-manes: sic enim tibi placet animo,
„Virorum procorum aspicere perniciosum costum.
Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
„Erit sic, pater: tui enim causa huc venio,
„Ut teque videam oculis, & sermonem audiam,
„An mihi adhuc in ædibus mater maneat; an aliquis jam
„Virorum alius duxerit-uxorem, Ulyssis autem alicubi cubile
„Inopis stragularum malas arneas jaceat habena.
Hunc autem rursus allocutus est subulcus, princeps virorum;
„Et omnino illa manet patienti animo
„Tuis in ædibus: luctuosæ verò ei semper
„Pereunt noctesque & dies lachrymas-fundenti.

- 40 Ως ἔρα φωνήσας, οἱ ἰδέξατο χάλκεον ἔγχος·
 Αὐτὰρ ἐγ' εἶσω γέν, καὶ ὑπέρβη λαϊνὸν εὐδόν·
 Τᾷ δ' ἔδρης ἐπίοντι πατὴρ ὑπέειπεν Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἱρήναι, φώνησέν τε·
 Ἦσ', ὦ ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοι δόμοιεν ἔδρην·
 45 Στάμεσθ' ἐν ἡμετέροι· πάρα δ' ἄνθρω, ὅς παταήσεται.
 Ως φάβ', ὃ δ' αὖτις ἰδὼν κατ' ἑρ' ἔειπε· τᾷ δὲ συμβώτης
 Χαῖνεν ὑπο χλαυρὰς ῥώπας, καὶ κῆας ὑπερβέν·
 Ἐνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσεύς φίλος· οἷος.
 Τόισιν δὲ κραιῶν πίνυκας παρήνκε συμβώτης·
 50 Ὀπταλίων, ᾧ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες·
 Σίτον δ' ἐσσυμένως παρενήνεον ἐν κυνείσιν,
 Ἐν δ' ἔρα κισσυβίῳ κίρην μελιηδέα οἶνον·
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἴδεν Ὀδυσσεύς ἵατοια.
 Οἱ δ' ἐπ' ἐταίῳ ἐτοῖμα κρααίμενα χεῖρας ἵαλλον·
 55 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδωγύος ἐξ ἔρον ἦντο,
 Δὴ τότε Τηλέμαχος προσέφωνε δῖον Ὀφροβόν·
 Ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὃς ἵκετο; πῶς δ' ἐκ ναυέσσης
 Ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνας ἔμμενοι εὐχετόωντο;
 Οὐ μὲν γὰρ τί ἐκ πατρὸς δῖομαι εὐδὰς ἱκέσθαι.
 60 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συμβώτα·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀλήθεα πάντ' ἀγορεύσω·
 Ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχεται εὐρεῖσθαι·
 Φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἔρα δινηθῆναι
 Πλαζόμενος· ὡς γὰρ οἱ ἐπέκλωσεν πάγος δαίμων·
 65 Νῦν δ' αὖ θεοκρυπτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ὑποδράς·
 Ἥλυθ' ἐμῶν πρὸς σαθμόν· ἐγὼ δέ τοι ἰγγυαλίξω·
 Ἐρξόν, ὅπως ἰθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὐχεται εἶναι.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 Εὖμαι', ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμῷ γλῆς ἔειπας·
 70 Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι δίκαι;
 Αὐτὸς μὲν νέος εἰμι, καὶ οὐπω χερσὶ πέποιδα
 Ἄνδρ' ἀπαμύνεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
 Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μεμνηρίζει,
 Ἥ αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ τε μένη, καὶ δῶμα κομίζῃ,
 75 Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δῆμοιό τε φῆμιν;
 Ἥ ἤδη ἔμ' ἔπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἔριος
 Μυᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
 Ἀλλ' ἦτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τὸν ἵκετο δῶμα,
 Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλὰ.
 80 Δώσω δὲ ξίφος ἑμφηνες, καὶ ποσσὶ πέδιλα,
 Πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε κολεῖται.
 Εἰ δ' ἰθέλεις σὺ, κόμισσον ἐνὶ σπηλοῖσιν ἱεῖρας·
 Εἴματα δ' ἱεῖράδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σίτον ἅπαντα,
 Ἐδμεναι, ὡς ἂν μὴ σε καταπύχῃ καὶ ἱταίρως.
 85 Κεῖσε δ' ἂν οὐ μιν ἔγωγ' ἀποστήσειν ἱεῖρα·
 Ἐρξέσθαι· αἴην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν,
 Μὴ μιν αὐτομείψιν, ἱμοὶ δ' ἔχος ἔσσεται αἰνόν.
 Προῖξαι δ' ἀργαλίδον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἰόντα
 Ἄνδρα καὶ ἰφθιμον· ἐπειδὴ πολλὸν φέρτεροί εἰσι.
 90 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ω φίλ', ἵκετ' ἔν μοι καὶ ἀμείψεσθαι ἱόμις ἐστίν·

ἢ μάλα

Sic utique locutus, ei accepit æream lanceam:
 At ille introibat, & transivit lapideum limen.
 Ei autem sedem ingresso pater cessit Ulysses:
 Telemachus verò ex altera parte prohibebat, dixitque;
 „Sede, ô hospes; nos autem & alibi inveniemus sedem
 „Tugurio in nostro: adest nempe vir, qui deponat.
 Sic dixit: ille autem retrogressus proinde sedebat: huic autem
 Substravit viridia virgulta, & pellem insuper; (subulcus
 Ubi sedebat deinde Ulyssis dilectus filius.
 Illis autem carniū lances apposuit subulcus
 Assarum, quas scilicet priori die reliquerant comedentes;
 Panem autem festinanter accumulabat in canistris,
 Deindeque in poculo miscebat dulce vinum:
 Ipse verò è regione sedit Ulyssis divini.
 Hi autem ad cibos paratos appositos manū porrigebant.
 At postquam potus & cibi desiderium exemitent,
 Tunc demum Telemachus allocutus est nobilem subulcum;
 „Pater, unde tibi hospes hic venit? quomodo autem ipsum vident
 „Duxerunt in Ithacam? quinam se esse gloriabantur?
 „Nequaquam enim ipsum peditem puto huc venisse.
 Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulco;
 „Equidem tibi, fili, vera omnia dicam:
 „Ex Creta quidem genus gloriatur lata:
 „Dicit autem se multas hominum urbes peragrasse
 „Errantem; sic enim ei destinavit hæc deus,
 „Nunc autem demum Thespotorum virore ex nave elapsus
 „Venit meum ad stabulum; ego verò tibi in manus eum tradam.
 „Fac, quomodo vis; supplicem autem tibi se proficitur esse.
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „Eumæe, certe valde hoc verbum triste dixisti:
 „Quomodo enim jam hospitem ego suscipiam domi?
 „Ipse quidem juvenis sum, & nondum manibus confidit
 „Virum propulsare, quando quis prior lacessiverit.
 „Matri autem meæ bisariam animus in mente cogitat,
 „An illic apud me maneat, & domum curet,
 „Torumque reverens mariti, populique famam,
 „An jam una sequatur Achivorum eum, quicumque optimus
 „Ambit eam in ædibus vir, & plurima dederit.
 „Sed sane hospitem, quoniam tuam advenit domum,
 „Induam ipsum lænaque tunicaque, vestimentis pulchris;
 „Dabo etiam ensē accipitem, & pedibus calceamenta;
 „Mittamque, quo ipsum cor animusque jubet.
 „Sin velis tu, curato eum in stabulis detentum:
 „Vestimenta autem huc ego mittam, & cibum omnigenum,
 „Ad-edendum, ut ne te atterat & socios.
 „Illic verò haud ipsum ego ad procos sivero
 „Ire; valde enim petulantem insolentiam habent,
 „Ne ipsum convitiis proscindant, mihi autem dolor erit gravis.
 „Efficere autem difficile quid inter plures existentem,
 „Virum etiam fortem; quoniam multo potentiores sunt.
 Illum autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses;
 „O amice, quoniam sane mihi etiam respondere fas est,

- Ἡ μάλα μὲν καταδέχεται ἀκούσντος φίλον ἦτορ,
 Οἷα φασὶ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσθαι
 Ἐν μεγάροις, ἀέκῃσι σέθεν τοιοῦτου ἔντος.
 95 Εἰπέ μοι, ἥ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
 Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ θυμῷ.
 Ἡ τί κασιγνήτης ἐπιμέμφεται· οἷσι περ ἀνὴρ
 Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκος ὕρηται.
 100 Αἶ γὰρ ἰγὼν οὕτω νέος εἶην τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἡ πᾶσις ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἥ καὶ αὐτὸς
 Ἐλθοὶ ἀλητεύων (ὅτι γὰρ καὶ ἱλπίδος αἶσα·)
 Ἐλθοὶ ἔπειτ' ἀπ' ἱμοῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος Φῶς,
 Εἰ μὴ ἰγὼ κείνοισι κακὴν πάντεσσι γενοίμην,
 Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδῃσιν Ὀδυσῆος.
 105 Εἰ δ' αὖ με πληυὶ δαμασθαίετο μῦνον ἔδντα,
 Βουλοίμην κ' ἐν ἱμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
 Τεινόμεν, ἢ τάδε γ' αἶδν' ἀεικέα ἔργ' ὀρέσθαι,
 Κείνοισι τε συφελιζομένοις, θυμῶς τε γυναικάς
 Προσέχοντας ἀεικελίως κατὰ δῶματα καλὰ.
 110 Καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
 Μᾶψ, αὐτῶς, ἀτίλεσον, ἀνηνέσσω ἐπὶ ἔργῳ.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 Τοιγὰρ ἰγὼ τοι, ξείνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
 115 Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσι περ ἀνὴρ
 Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκος ὕρηται.
 Ὡς γὰρ ἡμετέρῃν γενεὴν μύνησσε Κρονίων·
 Μῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτιπτε,
 Μῦνον δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 120 Μῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ἀπόνητο·
 Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ.
 Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατεύουσιν ἥριστοι,
 Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ Ὀλύμπῳ Ζακύνθῳ,
 Ἡδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιμάνουσιν,
 125 Τόσσοι κητέρη' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 Ἡ δ' οὐτ' ἀνείηται συγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
 Παιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ Φεινύθουσιν ἔδοντες
 Οἶκον ἐμὸν· τάχα δὴ με διαβρῆϊσσοσι κατ' αὐτόν.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείμεναι.
 130 Ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείρῃ
 Εἶφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
 Αὐτὰρ ἰγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρ' ἐνέσθαι,
 Οἷόν μοι ἀπαγγεῖλαι· τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
 Πειθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἱμοὶ κακὰ μηχανῶνται.
 135 Τὸν δ' ἀκαμαιβόμενος προσέφη, Εὐμαίη συμβῶτα·
 Γινώσκω, Φρονίω, τά γε δὴ νοέοντι κελύεις.
 Ἀλλ' ἔγωγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Εἰ καὶ Λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἡγγελος ἔλθω
 Δυσμάρῃ· ὅς τείως μὲν Ὀδυσσεύς μέγ' ἀχεύων,
 140 Ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε, μετὰ δμῶν δ' ἐνὶ οἴκῳ
 Πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνάγοι.
 Αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σὺ γε ἔχῃς νηὶ Πύλονδε,
 Οὐκ ἔμιν φασὶν φαιγέμεν καὶ πείμεν αὐτῶς,

„ Certe valde meum corroditur audientis dilectum cor,
 „ Qualia dicitis procos injusta moliri
 „ In ædibus, invito te, talis cum sis.
 „ Dic mihi, an sponte succumbas; an te populus
 „ Oderit in civitate, obsequentes dei voci:
 „ An de-fratribus queraris; quibus scilicet vir
 „ Pugnantis confidit, etiam si magna contentio orta-sit.
 „ Utinam enim ego sic juvenis essem hoc cum animo,
 „ Vel filius ex Ulysse eximio, vel etiam ipse
 „ Venerit errans: (adhuc enim & spei copia est:)
 „ Illico deinde mihi caput absunderet alienus vir,
 „ Si non ego illis malum omnibus fierem,
 „ Profectus in domum Laertiadæ Ulyssis.
 „ Sin contra me multitudo domarent solum existentem,
 „ Mallem in meis interfectus ædibus
 „ Mori, quam hæc semper indigna opera videre,
 „ Hospitesque male-tractatos, famulisque mulieres
 „ Illos violentes indigne in ædibus pulchris;
 „ Et vinum exhaustum, & cibum comedentes
 „ Temere, incassum, in-infinitum, incompleto in opere.
 „ Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Equidem tibi, hospes, valde accurate dicam;
 „ Neque omnino mihi omnis populus invisus irascitur,
 „ Neque de-fratribus queror; quibus scilicet vir
 „ Pugnantis confidit, etiam si magna contentio orta-sit;
 „ Ita enim nostrum genus solitarium fecit Jupiter;
 „ Solum Laertem Arceſius filium genuit;
 „ Solum autem rursus Ulyſſem pater genuit; at Ulyſſes
 „ Solum me in ædibus genitum liquit, neque fructus est:
 „ Ideo nunc inimici valde multi sunt in domo.
 „ Quotquot enim insulis dominantur optimi,
 „ Dulichioque, Samæque, & nemorose Zacyntho;
 „ Et quot in aspera Ithaca dominantur, ^{voix}
 „ Tot matrem meam ambiunt, atteruntque domum.
 „ Illa autem neque alienat odiosas nuptias, neque finem
 „ Facere potest; hi autem consumunt totas ædes
 „ Domum meam: cito utique me perdent & ipsum
 „ Sed sane hæc quidem deorum in genibus posita sunt.
 „ Pater, tu verò vadē ocyus, prudenti Penelopæ
 „ Dic, quòd ei salvus sum, & ex Pylō veni.
 „ At ego hic manebō; tu autem hæc redi,
 „ Soli ubi-nunciaris; aliorum verò nullus Achivorum
 „ Audiat: multi enim mihi mala molantur.
 „ Hunc autem respondens, allocutus es, Eumæe subalce;
 „ Cognosco, sapto; hæc sane intelligenti imperas.
 „ Sed age mihi hoc dic & accurate narra,
 „ An & Laerti eadem viā nuncias eam
 „ Infelici, qui eousque quidem ob-Ulyſſem valde dolens;
 „ Operaque inspectabat, & cum famulis in domo
 „ Bibebat & comedebat, quando animus in pectoribus juberet;
 „ At nunc, ex quo tu utique ivisti navi ad-Pylum,
 „ Nondum ipsum dicunt comedisse & bibisse solito-modo;
 „ Neque

- 145 Ὄδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν· ἀλλὰ στυγερὰ τε γὰρ τε
 ἦσαι δαυρόμενος, φθινύσει δ' ἀμφ' ἑσέβην χροῖς.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδεν·
 "Ἀλγίον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἱάσομεν, ἀχνύμενόν περ.
 Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάχιστα πάντα βροτοῖσι,
 Πρωτὸν κεν τοῦ πατρὸς ἰλοίμεθα νόστιμον ἡμέρ.
 150 Ἀλλὰ σύ γ' ἀγγαίλας ὀπίσσω κίε, μὴδ' κατ' ἁγίους
 Πλάξεται μετ' ἱεῖνον· ἄτ' ἀρ' πρὸς μητέρα εἰπεῖν,
 Ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
 Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγεῖλαι γέροντι.
 Ἦ ῥα, καὶ ὥρσα στυφορβὴν· ὃ δ' εἰλετο χερσὶ πέδιλα·
 155 Διησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἱέν· οὐδ' ἔρ' Ἀθήνην
 Λῆθεν ἀπὸ σταθμοῦ κίων Εὐμαιος ὀφορβός·
 Ἄλλ' ἦγε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
 Κεληῖ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἁγλαῇ ἔργ' εἰδυῖη.
 Στῇ δὲ κατ' ἀντίπαρ' αἰεσίης Ὀδυσῆϊ φημίσα·
 160 Οὐδ' ἔρα Τηλέμαχος ἔδαν ἀντίον· αὐδ' ἰδέσθην·
 (Ὅθ' γὰρ πη πάντῃσι θεοὶ φαίνονται ἑκατόγχοι·
 Ἄλλ' Ὀδυσσεύς τε, κύκωσ-τε ἴδον, καὶ ῥ' οὐχ' ὀλέωντες
 Κλυθῆμα δ' ἐτέρωσσε διὰ σταθμοῦ φόβηθεν.
 Ἦ δ' ἔρ' ἐπ' ὀφρύσι νεύει· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
 165 Ἐκ δ' ἦλθεν μαγάρῳ παρὰ μέγα τεῖχίον αὐλῆς,
 Στῇ δὲ σάροισ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἦδ' ὡν εἴπαιδι ἔπος φάω, μὴδ' ἐπίκευθε,
 Ὡς ἂν μενέσῃσιν δάγκτον καὶ κῆρ' ἀραρύντε·
 170 Ἐρχησθὲν προτὶ ἡσὴ περικλατὸν· οὐδ' ἔγ' αὐτῇ
 Διὸν ἀπὸ σφῶν ἵσομαι, μεμνητὰ μάχηςται.
 Ἦ, καὶ χρυσεῖν ἱάβδ' ἐπαμάσσεντ' Ἀθήνη·
 Φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον ἐκπλυνε, ἥδ' ἐχιτῶνα,
 Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσι· δέμας δ' ἠφειλλε καὶ ἦβην.
 175 Ἀψ δὲ μελαγχροῖς γένετο, γυναικοὶ δὲ τάνυσσαν·
 Κυάνεαι δ' ἐγείνωτο λειράδες ἀμφὶ γένειον.
 Ἦ μὲν ἔρ' ἐπὶ ἑλθέσθαι, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἦεν ἐς κληῖν· ἑσθλὸς δὲ μιν φίλος νύκτι.
 Ταρβήσας δ' ἑσθλὸς βάλ' ὀμματι, μὴ θεοὶ εἴη,
 180 Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα περιέβαλεν πρὸς ἡῆδα·
 Ἀλλοῖός μοι, ἔστιν, φάνος νῆα, ἥδ' ἐκπύρην.
 Ἀλλὰ δὲ εἴμην' ἔχουσ, καὶ ποὶ ἄρ' οὐκ ἔδ' ἄρ' αἶος.
 Ἦ μάλα τις θεὸς ἴδον, τοῖ' οὐρανὸν εὐρὴν ἄρ' οὐσιν·
 Ἄλλ' ἴλη', ἵνα τοὶ καχρησμένα δώσωμεν ἱπᾶ,
 185 Ἦδ' ἐχέσθαι δῶρα τετυγμένα· φειδωὰ δ' ἡμῶν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Οὐ τίς γ' ἐγὼ θεὸς εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἱερεῖς;
 Ἀλλὰ πατὴρ τοός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στυγερὸν
 Πάσχεις ἄλγος πολλὰ, βίης ὑπολέγματος ἀνδρῶν.
 190 Ὡς ἔρα φωνήσας υἱὸν κύε, μὴδ' ἔδ' ἐπ' αἰετῶν
 Δάκρυον ἦε χαμάδι· πάρος δ' ἔρα νυκτεῖς αἰεῖ.
 Τηλέμαχος δ'· (οὐ γὰρ πη ἱπείβετο ὃν πατέρ' εἶναι,)·
 195 Ἐξαιτίσθην ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἑμέος· ἀλλὰ με δαίμων
 200 Θάλαμα, ἔφ' ἔστι μάλ' ἄλλου δαυρόμενος στυγερὸν·

„ Neque opera inspexisse; sed suspirioque luctusque
 „ Sedet lamentans; tabescit autem circum ossa corpus.
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Tristius est; sed omnino ipsum sinemus, dolentem licet.
 „ Si enim ullo-pacto essent proprii-arbitrii omnia mortalibus,
 „ Primum patris eligeremus reditus diem.
 „ Sed tu, ubi-nunciaveris, revertere; neque per agros
 „ Vagare ad illum: at matri dic,
 „ Ut famulam œconomam re-jubeat quam citissime
 „ Clam; illa etenim nunciaverit seni. (calceus;
 Dixit utique, & excitavit subulcum: ille autem cepit manibus
 Ligatisque iis sub pedibus ad urbem ibat: neque sane Minervam
 Latebat à stabulo profectus Eumæus subulcus:
 Sed ea prope venit: corpore verò assimilata est mulieri
 Pulchræque, magnæque, & splendida opera doctæ.
 Stetit autem è-regione-ostii casæ Ulyssi apparens;
 Neque Telemachus vidit coram, neque advertit:
 (Nequaquam enim omnibus dii apparent manifesti:)
 Sed Ulyssesque, canesque viderunt, & proinde non latraverunt,
 Cum-gannitu autem aliorum per stabulum trepidaverunt.
 Illa autem superciliis innuit; animadvertit verò nobilis Ulysses;
 Exivit autem domo extra magnum murum cortis,
 Stetitque ante ipsam: illum verò allocuta est Minerva;
 „ Generose Laërtiade, solers Ulysses,
 „ Jam nunc tuo filio verbum dic, neque cela;
 „ Ut procis mortem & fatum moliti
 „ Eatis ad urbem inclytam: neque ego ipsa
 „ Diu à vobis abero, prompta ad pugnandum.
 Dixit, & aurea virga tetigit eum Minerva:
 Vestem quidem ei primum bene-lotam & tunicam,
 Posuit circum pectora; corpusque auxit & vigorem.
 Rursus autem nigro-colore factus-est, genæ verò distentas sunt;
 Cæruleique facti sunt pili circa mentum.
 Illa quidem, ita cum-secisset, abiit: at Ulysses
 Ivit in casam: stupuit verò ipsum dilectus filius;
 Territusque aliorum vertit oculos ne deus esset,
 Et ipsum affatus verba alata dixit;
 „ Alius mihi, hospes, appares recens, quam ante,
 „ Alia autem vestimenta habes; & tibi corpus haud amplius simile;
 „ Certe omnino aliquis deorum es, qui cælum latum habitant;
 „ Sed propitius esto; ut tibi grata demus sacra;
 „ Et aurea dona arte-elaborata: parce verò nobis.
 Huic autem respondit postea patiens nobilis Ulysses;
 „ Neutiquam aliquis deus sum; cur me diis assimilas?
 „ Sed pater tuus sum, cujus gratia tu suspirans
 „ Pateris dolores multos, injurias sustineas virorum.
 Sic utique locutus, filium osculatus est, perque genas (semper.
 Lachrymâ un mittebat humi: ante autem continuerat se indefinenter
 Telemachus verò, (nondum enim persuadebatur suum patrem esse,)
 Rursus ipsum verbis respondens allocutus est;
 „ Haud tu Ulysses es, pater meus, sed me deus
 „ Decipit; ut adhuc magis lugens suspirem:

- Οὐ γὰρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τὰδε μηχανόητο
 ὧι αὐτοῦ γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,
 ῥηϊδίως ἐθέλων θεῖν νέον, ἥδ' ἡγέροντα.
 Ἦ γὰρ τοι νέον ἦσθα γέρον, καὶ δαικέα ἴσσο,
 200 Νῦν δὲ ἱελοῖσιν ἔοικας, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
 Τὸν δ' ἀπαμβιβόμενος προτέφθη πολέμητις Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχ', οὐ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἰόντα
 οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον, οὐτ' ἀγάσθαι.
 Οὐ μὲν γὰρ τοι ἔτ' ἕλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 205 Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοῖσδε, παῖδ' ἑκάδ', πολλὰ τ' ἀνὰ τλάς,
 ἡλυθὼν εἰκασθ' ἔτι ἐς πατρίδα γαίαν.
 Αὐτὰρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγγελίης,
 Ἡ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει, (δύναται γάρ·)
 Ἀλλὰ τε μὲν πτωχῶ ἱναλίγμιον, ἕλλοτε δ' αὐτὸ
 210 Ἀνδρὶ νέω, καὶ καλὰ περὶ χροὶ εἴματα ἔχοντι.
 ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι, τοῖσδε αὖτ' εὐρὺν ἔχουσιν,
 ἡμῶν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἥδ' ἀκαῖῃσσι.
 Ὡς ἔφα Φωνήσας, κατ' ἄρ' ἔζητο Τηλέμαχος δὲ
 Ἀμφιχυθὼς πατέρ' ἱσθλὸν ἰδύμετο, δάκρυα λείβων.
 215 Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὕφ' ἱμερος ἔρτο γόοιο·
 Κλαῖον δὲ λυγρὰς, ἀδινύταρον ἢ τ' οἶωνοι
 φῆναι, ἢ αἰγυπιαὶ γαμφώνυχες, οἷσι τε τέκνα
 Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος περσινα γένεσθαι.
 Ὡς ἔφα τοί γ' ἱλαυνδ' ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
 220 Καὶ νῦν δ' ὀδυρόμεσσι νῦν ἔδω φάος ἡελίοιο,
 Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσέφανεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
 Ποίη γὰρ νῦν δαῖρον, πάτερ φίλε, νῆε σε ταῦτα
 ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνας ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 Οὐ μὲν γὰρ τί σε παῖδ' ἐβόμαι ἐνθάδ' ἰκίσθαι.
 225 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖην καταλέξω·
 Φαίηκες μ' ἔγαγον ναυσίκαυτοι, οἳ τε καὶ ἕλλους
 Ἀνδράποδες πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·
 Καὶ μ' εὐδοντ' ἐν νηὶ ἑσθ' ἐπὶ πάντων ἔγοντες
 230 Κἄτίθεισαν εἰς Ἰθάκην· ἔπαρον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
 Χαλκὸν τε χρυσόν τε ἕλις, ἱσθιτὰ δ' ὕφαντήν·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν σπῆσαι θεῶν ἰότητι κέονται.
 Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκάμεν, ὑποθήμασύνῃσιν Ἀθήνης,
 Ὅφρα κε δυσμανέεσσι φάνου πέρι βουλεύσωμεν.
 235 Ἀλλ' ἔγωγε μοι μνηστῆρας ἑρριμῆσας κατάλεξον,
 Ὅφρ' εἰδέν, ὅσοι τε καὶ οἵτινες ἄνερες εἰσὶ·
 Καὶ κεν ἐμὴν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας,
 φράσσομαι, εἴκεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφάρεσθαι,
 Μοῖναι ἕνεσθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἕλλους.
 240 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίονηϊδά·
 Ὡ πάτερ, ἦτοι σείδο μέγα κλέος αἰὲν ἔκονον,
 Κεῖρας τ' αἰχμητὴν ἔμεναι, καὶ ἐπιφρονα βουλήν·
 Ἀλλὰ λήν μέγα εἶπες, ἔγωγε μ' ἔχει· οὐδὲ κεν εἴη,
 Ἄνδρες δῖοι πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
 245 Μνηστῆρων δ' οὐτ' ἄρ' ἀνὰ δαίμονας ἀτρεκέας, οὐδὲ δῦ' οἶμαι,
 Ἀλλὰ πολὺ πλείονες· τάχα δ' εἴσεται ἐνθάδ' ἀρεθμόν.
 Ἐκ μὲν Δουλιχίου δῖω καὶ πεντήκοντα

„ Nequaquam enim mortalis vir hæc machinatus esset
 „ Suo ipsius scilicet animo; nisi quando deus ipse aggressus,
 „ Facile volens faceret juvenem & senem.
 „ Certe enim modo eras senex, & turpiter indutus eras;
 „ Nunc verò diis similis es, qui cœlum latum habitant.
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Telemache, non te decet illoctum patrem, intus cœm-fis,
 „ Neque mirari supra-modum neque stupere.
 „ Nequaquam enim adhuc alius veniet huc Ulysses:
 „ Sed ille ego talis, passus mala, multisque toleratis,
 „ Veni vigesimo anno in patriam terram.
 „ Verum tibi hoc opus est Minervæ prædatrix,
 „ Quæ me talem fecit, uti vult; (potest enim;)
 „ Alias quidem mendico similem, alias autem rursus
 „ Viro juveni, pulchraque circum corpus vestimenta habenti.
 „ Facile nempe diis, qui cœlum latum habitant,
 „ Et illustrem-facere mortalem hominem, & vilem-reddere.
 Sic utique locutus sedit: Telemachus verò
 Circumfusus patrem bonum lugebat, lachrymas fundens.
 Ambobus autem ipsis desiderium subortum est luctus:
 Flebant verò stridule, abundantius quam & aves
 Aquilæ, vel vultures unguibus-aduncis, quibus scilicet pullos
 Rustici abstulerint, antequam volatiles ficti sint:
 Sic utique illi miserabiliter sub superciliis lachrymam fundebant.
 Et sane lugentibus occidisset lumen solis,
 Nisi Telemachus allocutus fuisset suum patrem statim;
 „ Quali enim jam huc, pater, navi te nautæ
 „ Duxerunt in Ithacam? quosnam se esse profitebantur?
 „ Nequaquam enim te peditem puto huc venisse.
 Hunc autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses;
 „ Equidem tibi, fili, veritatem enarrabo;
 „ Phæaces me duxerunt re-nautica-inclyti, qui utique & alios
 „ Homines deducunt, quicumque ipsis advenerit.
 „ Et me dormientem navi veloci super pontum vehentes
 „ Deposuerunt in Ithacam: dederunt autem mihi splendida dona,
 „ Æsque aurumque abunde, vestimenta que texta:
 „ Et hæc quidem in speluncis deorum consilio jacent.
 „ Nunc autem demum huc veni admonitionibus Minervæ,
 „ Ut inimicorum de cæde consultemus.
 „ Sed age mihi procos enumeratos recense,
 „ Ut sciam, quotque & quinam viri sint:
 „ Et meo in animo eximio habita-deliberatione,
 „ Considerem; an nos possimus adversari,
 „ Soli sine aliis, an & conquiremus alios.
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ O pater, sane tuam magnam gloriam semper audiebam,
 „ Manibusque te bellicosum esse, & prudentem consilio:
 „ Sed valde magnum dixisti; stupor me tenet; neque esset-pos-
 „ Viros duos cum multis & fortibus pugnare. (fibile,
 „ Procorum autem, neque sane decas una, neque duas solos,
 „ Sed multo plures; cito autem scies hic numerum.
 „ Ex quidem Dulichio duo & quinquaginta

- Κούροι πεπνυμένοι, ἔξ δὲ δρηγῆρες ὕπονται·
 Ἐν δὲ Σάμῃς πίσιρές τε καὶ εἰκοσι κούροι ἕσιν,
 850 Ἐκ δὲ Ζακύνθου ἕσιν ἰεῖμοσι φῶτες Ἀχαιῶν,
 Ἐν δ' αὐτῆς Πάκῃς δυσκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
 Καὶ σφιν ἄμ' ἐπὶ Μίδων κήρυξ, καὶ βεῖος Διούδης,
 Καὶ δοῖα δερᾶποντε δαήμενε δαιτροσυάνων,
 Τῶν εἰ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἔδντων,
 855 Μὴ πολὺπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσσαι ἑλθὼν.
 Ἀλλὰ σὺ γ', εἰ δύνασαι τιν' ἀμύντορα μερμηρίζαι,
 Φράξεν· ὃ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τοιγὰρ ἰγὼν ἱρῶν, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μὲν ἕκουσον,
 860 Καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθήνη, σὺν Διὶ πατρὶ,
 Ἀρκέσει, ἥ τι ν' ἕλλαον ἀμύντορα μερμηρίζω.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Ἐσθλῶ τοι τοῦτω γ' ἐπαμύντορα, τοὺς ἀγορεύεις,
 Τῷ περ ἐν νεφέεσσι καθήμενῳ· ὥτε καὶ ἕλλοις
 865 Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς·
 Οὐ μὲν τοι κείνῳ γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
 Φυλόπιδος κρατερῆς, ἐπὶ δὲ μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
 Ἐν μεγάροισιν ἡμοῖσι μένος κρήνεται Ἄρης.
 870 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ, ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφιν,
 Οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
 Αὐτὰρ ἡμὲ προτὶ ἕξυ συβώτης ὕπερον ἔξει,
 Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐκαλὶγκιον, ἡδὲ γέροντι.
 Εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὺν δὲ φίλον κῆρ
 875 Τετλάτω ἐν στήθεσσι, κακῶς πάσχοντος ἡμῖο·
 Ἦν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκεσσι ἔρυκε,
 Ἦ βέλουσιν βέλλουσιν· σὺ δ' εἰσέρων ἀνέχεσθαι·
 Ἀλλ' ἦτοι καύεσθαι ἀνυγέμεν ἀφροσυάνων,
 Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὐχ ἔ
 880 Πείσονται· δὴ γὰρ σφί παρίζεται αἴσιμον ἡμαρ.
 Ἀλλο δέ τοι ἱρῶν, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Ὅσπότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θῆσαι Ἀθήνη,
 Νεύσαι μὲν τοι ἰγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
 Ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήια τεύχεα κείται,
 885 Ἔς μυχὸν ἰψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἄεϊρας
 Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες,
 Ἐκ καπνοῦ κατέβη· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἔσκει,
 Οἷά ποτε Τρῳεὺς κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 890 Ἀλλὰ κατήκισαι, ὅσσον πυρὸς ἔκετ' αὐτμή.
 Πρὸς δ' ἔτι μοι τόδε μέλizon ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
 Μῆπως οἰνωθέντες, ἔριν σήσαντες ἐν ὕμνῳ,
 Ἀλλήλους τρώσῃτε, κατασχύνῃτε τὸ δαῖτα,
 Καὶ μνηστῶν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
 895 Νῶϊν δ' εἰοικαν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
 Καλλιπέειν, καὶ δοῖα βράργια χερσὶν ἐλέσθαι·
 Ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἐλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
 Πάλλας Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεὺς.
 Ἀλλο δέ τοι ἱρῶν, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

Juvenea selecti, sex verò, simul comitantur;
 Ex Samo autem quatuorque & viginti juvenes sunt;
 Porro ex Zacyntho sunt viginti viri Achivorum;
 Ex ipsa verò Ithaca duodecim omnes optimi,
 Et cum ipsis simul est Medon præco, & divinus cantor,
 Et duo servi periti epulas-instruendi.
 His si omnibus nos-offeramus intus-existentibus,
 Vereor, ne perquam-amare & graviter eorum injurias ulciscaris
 Sed tu, si possis aliquem adjutorem excogitare, (reversus.
 Considera, qui nobis auxilietur prompto animo.
 Hunc autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses;
 Equidem tibi dicam; tu autem attende, & me audi,
 Et considera, an & nobis Minerva cum Jove patre
 Sufficiat, an aliquem alium adjutorem dispiciam?
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 Boni sane isti sunt adjutores, quos memoras,
 Alte licet in nubibus sedentes; qui utique & in alios
 Homines dominantur, & immortales deos.
 Hunc autem rursus allocutus est patiens nobilis Ulysses;
 Haud quidem illi multo tempore seorsum aberint
 A-pugna forti, quando procis & nobis
 In sedibus meis robur decernatur Martia.
 Sed tu quidem nunc vade, simul atque aurora illuxerit,
 Domum, & cum procis superbis versare:
 At me ad urbem subulcus postea ducet,
 Mendico misero similem, & seni.
 Si autem me ignominia-afficiant in domo, tamen tamen cha-
 Toleret in pectoribus, male patiente me: (rum cor
 Etiam si vel per domum pedibus trahant foras,
 Vel telis percutiant; tu tamen inspicies, tolers;
 At sane cessare jube ab insipientia,
 Lenibus verbis compellans; illi verò tibi non
 Parebunt; jam enim ipsis adest fatalis dies.
 Aliud autem tibi dicam, tu verò in animo repone tuo;
 Quando abundans-consiliis in mente mihi ponat Minerva,
 Innuam quidem tibi ego capite; tu autem deinde cum-intellexa-
 Quæcunque tibi in sedibus martia arma jacent, (ris,
 In secessum alti thalami deponere sublata
 Omnia prorsus: at procos blandis verbis
 Palpare, quando te percontentur arma desiderantes; (sunt,
 Dicens, Ex fumo deposui; quoniam non amplius illis similia
 Qualla quondam ad Trojam proficiscens reliquit Ulysses;
 Sed foedata sunt; quantum ignis attigit vapor.
 Insuper autem mihi hoc majus in mente posuit Saturnus,
 Ne forte vino-gravati, contentione concitata inter vos,
 Vos invicem vulneretis, fœdetisque convivium,
 Et nuptiarum-ambitum; ipsum enim allicit virum ferrum.
 Nobis verò solis duos enses, & duas hastas
 Relinque, & duo scuta manibus sœmendæ;
 Ut impetu-facto capiamus: illos autem postea
 Pallas Minerva debilitabit, & providus Jupiter.
 Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente repone tota;

300 Εἰ ἴτεόν γ' ἑμὸς ἴσσι, καὶ αἵματος ἡμετέρου,
 Μὴ τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἔστος,
 Μῆτ' οὐκ Λαέρτης ἴσῃ τόγε, μήτε ευβότης,
 Μῆτε τις οἰκῆων, μῆτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
 Ἄλλ' οἷοι εὖ τ', ἰγὼ τε, γυναῖκῃν γνῶσκων ἴδῃ.

305 Καὶ κατὰ τοὺς δμῶν ἀνδρῶν ἐτι πειρηθεῖμαγ,
 Ἡμῖν ὅπου τις τῶ τίσι καὶ δεῖδι θυμῷ,
 Ἡδ' ὅστις οὐκ ἀλέγει, εἰ δ' ἐτιμῶ τοῖον ἔντα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνετο Φαίδιμος υἱὸς·

ὦ πάτερ, ἦτοι ἑμὴν θυμὸν καὶ ἔπειτ' αὖ ὅτι

310 Γνώσκω! σὺ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνη γέ μ' ἔχουσιν·

Ἄλλ' οὔτε τίδ' ἐκέρδος ἔγνων ἔσσεσθαι δῖα

Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· εἰ δὲ φράζεσθαι ἐννογα.

Διὰ γὰρ αὐτῶς εἰσὶν ἐκάστου πειρητίζων,

Ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκχλοα

315 Χρήματα δαρδάρουσι ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπὶ Φειδίῳ.

Ἄλλ' ἥτις σε γυναῖκας ἔγῃ δεδάσθαι ἐννογα,

Αἱ τὲ σ' ἐτιμᾶζουσι, καὶ αἱ νηλητὲς εἰσιν·

Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγνωε κατὰ σταμόους ἰδέσθαι

Ἡμῶς πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,

320 Εἰ ἴτεόν γέ τι οἶσα Διὸς τέρας Αἰγιόχοιο.

Ὡς οἱ μὲν ταυῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Ἡ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηὺς εὐεργής,

Ἡ φέρε Τηλέμαχον Πυλῆεν καὶ πάντας ἐταίρους·

Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πελοποννήσιος ἔντος ἴκοντο,

325 Νῆα μὲν οἶκε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν,

Τεύχεα δέ σφ' ἀπένευκον ὑπέρβιοι ἑοράποντες·

Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίῳ φέρον περιχαλλῆα δῶρα.

Αὐτὰρ κήρυκα πρέσσαν δέμον εἰς Ὀδυσῆος,

Ἀγγελίην ἑρόντα περίφρονι Πηνελόπειῃ,

330 Οὐνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀργαῖ, νῆα δ' ἀνέγνω

Ἄσπερ ἀποκλείειν· ἵνα μὴ δείσας ἐνὶ θυμῷ

Ἰφθίμῃ βασιλείῃ τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.

Τὼ δὲ συναντήτην κήρυξ καὶ δῖος Ὀφιοβόης,

Τῆς αὐτῆς ἔνακ' ἀγγελίης, ἑρόντα γυναῖκί.

335 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμον θεῖου βασιλῆος,

Κήρυξ μὲν ῥα μέσσει μετὰ δμῶσιν ἔειπεν·

Ἦδη τοι, βασίλεια, φίλος πάϊς εἰλήλουε.

Πηνελόπειῃ δ' εἶπε ευβότης ἄγχι παρὰ σταδ

Πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνέγει μυθήσασθαι.

340 Αὐτὰρ ἰπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἥπειπε,

Βῆ δ' ἔμμεναι μετ' ὕας, λίπε δ' ἔρπει, πο, μέγαρόν τε.

Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφυσάν τ' ἐνὶ θυμῷ·

Ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο περὶ μέγα τεῖχον αὐλῆς.

Αὐτοῦ δὲ προπάροις θυρῶν ἰδριδῶντο·

345 Τοῖσιν δ' Ἑρρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἦρχ' ἀγορεύειν·

ὦ φίλοι, ἡ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται

Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἤδε· φάμεν δὲ οἱ σὺ τελέεσθαι.

Ἄλλ' ἔγωγε νῆα μέλαιναν ἔρυσσομεν, ὅστις ἄριστη·

Ἐς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ καὶ πᾶσι τε

350 Κείνοις ἀργεῖλαις ὁρᾷς οἰκόνδε νέεσθαι.

Ὅντι πάσῃ εἰρήνῃ, ὅτ' ἄρ' ἀμφινόμοι ἴδειν καὶ,

Si vere utique meus es, & sanguinis nostri,
 Ne quis postea Ulysses audiat intus esse,
 Ne quidem Laërtes sciat hoc, neque subulcus,
 Neque quisquam domesticorum, neque ipsa Penelope:
 Sed soli tuque, egoque, mulierum cognoscamus ingenium:
 Et aliquem famulorum virorum etiam tentemus;
 Tam ubi aliquis nos honoret & timeat animo,
 Quam qui non curet, teque parum-honoret talem existentem.
 Hunc autem respondens allocutus est illustris filius;
 O pater, sane meum animum & postea puto
 Cognoscēs; nequaquam enim animi-remissio me tenet:
 Sed neutiquam hoc emolumento ego fore puto
 Nobis ambobus; te verò considerare jubeo.
 Diu enim incassum vagaberis unumquemque tentans,
 Opera adiens, illi autem in ædibus quieti
 Opes devorant præter-modum, neque superest parsimonia.
 Sed sane te mulieres ego explorare hortor,
 Quæque te parum-honorent, & quæ inculpatæ sint:
 Viros autem non ego per stabula vellem
 Nos explorare, sed postea hæc curare,
 Si modo vere aliquod nosti Jovis signum Ægiocli.
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 At deinde in Ithacam deducebatur navis bene-fabricata,
 Quæ tulerat Telemachum à-Pylo, & omnes socios:
 Hi verò quando jam portum valde-profundum intrassent,
 Navem quidem in nigram in terram traxerunt,
 Arma autem ipsis avenerunt magnanimi servi;
 Statimque ad Clytiæ domum ferebant perpulchra dona.
 At præconem præmiserunt domum ad Ulyssis,
 Nuncium dicturum prudenti Penelopæ,
 Quod Telemachus quidem in agro, navem autem jusserat
 Ad-urbem inde-navigare; ut ne verita in animo
 Potens regina teneras lachrymas funderet.
 Occurrerunt autem sibi-invicem præco & nobilis subulcus,
 Eiusdem gratia nuncii, dicturi mulieri.
 Sed quando jam pervenissent in domum divini regis,
 Præco quidem mediis in ancillis dixit;
 Jam tibi, regina, dilectus filius venit.
 Penelopæ autem dixit subulcus prope astans
 Omnia, quæcunque ei dilectus filius ipsum jusserat loqui.
 At postquam omne præceptum renunciasset,
 Perrexit ire ad suos; liquit autem septaque, domumque.
 Proci verò tristati sunt, dolueruntque in animo;
 Exiverunt autem domo præter magnum murum atrii,
 Et illic ante januas sedebant:
 His verò Eurymachus, Polybi filius, incipiebat loqui;
 O amici, certe magnum opus superba perfectum est
 Telemacho, iter hoc: putabamus autem ei non perfectum iri.
 Sed agite, navem nigram trahamus, quæcunque optima;
 Inque eam remiges marinos congregemus, qui citissime
 Illis nuncient ocyus ut domum redeant.
 Hæc totum dictum erat, quando Amphinomus vidit navem,
 Versus

Στραφείς ἐκ χώρας, λιμένος πολυβενδός ἐντὸς,
 Ἰσία τε γέλλοντας, ἱετρά τε χερσὶν ἔχοντας.
 Ἐδὺ δ' ἄρ' ἐγγελάσας μετεφώνεον οἷς ἐτάροισι·

- 355 Μὴ τιν' ἐτ' ἀγγελίην ἐτρύνομεν· οἶδε γὰρ ἔνδον·
 "ἦ τίς σφιν τόδ' εἶπε θεῶν, ἢ εἰσίδον αὐτοὶ
 Νῆα παραρχομένην, τὴν δ' οὐκ ἰδύναντο πιχῆναι.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνσάντες ἔβαν ἐπὶ θίνα θαλάσσης·

- Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείρου ἔρυσαν,
 360 Τεύχεα δὲ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
 Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἄρβοι, οὐδέ τιν' ἕλλαν
 εἶναι, οὔτε νέων μεταίξειν, οὔτε γαρύτων.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·

- "ὦ πόποι, ὥς τόνδ' ἔνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 365 Ἡμᾶτα μὲν σκοποὶ ἴδον ἐπ' ἠκρίας ἡνεμοσάσας
 Αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι,
 Οὐκοῦτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσασμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 Νηὶ θεῶν πλείοντες ἐμίμνομεν ἢ ὅτιαν,
 Τηλέμαχον λαχόντες, ἵνα φθίσωμεν ἰλόντες

- 370 Αὐτόν· τὸν δ' ἔρα τίως μὲν ἀπήγαγεν εἴκαδε δαίμων·
 Ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὕλαθρον
 Τηλεμάχῳ· μὴδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ δῖω,
 Τούτου γε ζώοντος, ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπισήμων βουλῇ τε νόῳ τε·

- 375 Λαοὶ δ' οὐκ ἔτι πάμπαν ἰφ' ἡμῖν ἔρα φέρουσιν.
 Ἀλλ' ἔγχετε, πρὶν κείνον δημηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς,
 Εἰς ἀγορὴν· οὐ γὰρ τι μεησέμεναι μιν δῖω,
 Ἀλλ' ἀπομνησίει, ἱερεὶ δ' ἐν πάσιν ἀνασᾶς,
 Οὐνεκὰ οἱ φόνον αἰπὺν ἱράπτομεν, οὐδ' ἐκίχημεν·

- 380 Οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντας κακὰ ἔργα·
 Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἱελάσασσι
 Γαῖης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
 Ἀλλὰ φθέωμεν ἰλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
 "ἦ ἐν ἐδῶ· βίοντον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,

- 385 Δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἰφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὐτὲ
 Κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἥδ' ὅς τις δουρίοι.
 Εἰ δ' ὅμιλιν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βούλεσθε
 Αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
 Μὴ οἱ χρήματ' ἐπειτα ἄλῃς θυμῷδ' ἔδωμεν

- 390 Ἐνθάδ' ἀγερῆμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάρων Ἰκάσος
 Μνάσθω ἰεθνοῖσιν διζήμενος· ἢ δ' ἂν ἐπειτα
 Γῆμαιθ' ὅς κεν πλείεα πόροι, καὶ μέρσιμος ἔλθοι.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

- 395 Νίσσοφ Φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἔνακτος·
 "Ὅς δ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
 Ἡγείτο μνηστῆρσι· μάστιγα δὲ Πηνελόπειῃ
 Ἦνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·
 "Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

- 400 ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἰβέλοιμα
 Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιληϊδὸν ἐστὶ
 Κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλὰς·
 Εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο ἔμμεντος,

Versus ex loco, portam profundum intra,
 Velaque contrahentes, remosque manibus tenentes.
 Suaviter autem ridens locutus est inter suos socios;
 „ Ne quem nuncium jubeamus ire; hi enim intus:
 „ Vel aliquis eis hæc dixit deorum, vel viderunt ipsi
 „ Navem præternavigantem, eam autem non potuerunt assequi.
 Sic dixit: illi autem ubi-sursaxissent, iverunt ad litus maris.
 Statim verò navem nigram ipse tetram traxerunt,
 Arma autem ipsis avexerunt magnanimi servi.
 Ipsi verò in concilium iverunt conferti, neque quonquam aliorum
 Sinebant, neque juvenum una-considere, neque senum.
 Inter hos autem Antinous locutus est Eupithei filius:
 „ Papæ! ut hunc virum dii malo liberarunt!
 „ Die quidem speculatores sedebant in cacuminibus ventosis
 „ Semper post-alios-alii; simul autem cum sole occidente,
 „ Nunquam in terra noctem pereginus, sed in ponto
 „ Navi veloci navigantes, expectabamus auroram divinam,
 „ Telemacho insidiantes, ut interficeremus captum
 „ Ipsum: hunc autem tunc quidem abduxit ad domum deus;
 „ Nos verò hic ei consultemus gravem mortem
 „ Telemacho, neque nos subterfugiat: non enim puto,
 „ Eo utique vivente, perfectum iri hæc opera.
 „ Ipse etenim peritus consilioque mentisque;
 „ Populi autem non amplius omnino nobis favent.
 „ Sed agite, antequam ille congregarit Achivos
 „ In concionem; nequaquam enim remisse-acturum ipsum puto,
 „ Sed irascetur, dicetque inter omnes, cum-surrexerit,
 „ Quod ei eadem gravem struebamus, neque assecuti-sumus.
 „ Illi autem non laudabant audientes mala opera:
 „ *Mutuendum*, Ne quod malum faciant, & nos expellant
 „ Terra nostra, alium autem adveniens populum.
 „ Verum prævertamus interficiendo in agro proci ab urbe,
 „ Vel in via; victum autem ipsi, & possessiones habeamus,
 „ Ubi-diviserimus æqualiter inter nos; sedes autem domum
 „ Illius matri dederimus habendas, & ei quicunque eam duxerit
 „ Sin vobis hic sermo non placet, sed mavultis. (uxorem.
 „ Ipsumque vivere & habere paterna omnia,
 „ Ne ei deinceps opes affatæ animo-gratas comedamus.
 „ Hic congregati, sed ex domo unusquisque
 „ Ambast eam sponsalis petens; illa verò deinde
 „ Nupserit ei, qui plurima dederit, & fatalis venerit.
 Sic dixit: hi autem omnes nunc facti sunt silentio.
 His verò Amphinomus concionatus est & dixit,
 Nisi illustis filius, Aretiade regis,
 Qui scilicet ex Dulichio tritici-feraci, herbosa,
 Dux-erat procis: maxime autem Penelopæ
 Placabat verba; mente enim utebatur bona:
 Qui ipsis prudens concionatus est, & dixit;
 „ O amici, non ego interficere vellem
 „ Telemachum; grave enim genus regum est
 „ Interficere: sed primum deorum interrogemus consilia:
 „ Siquidem probent Jovis magni jura,

- Αὐτὸς τε κτενέω, τοὺς τ' ἄλλους πάντας ἀνέειπ'·
 405 Εἰ δέ κ' ἀπατρωνῶσι θεοὶ, παύσασθαι ἔκωγα.
 "Ὡς ἔφατ' Ἀμφινόμοσ'· τοῖσιν δ' ἐπιβόηκε μῦθος.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνέαντας ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος·
 Ἐλδόντες δ' ἐκάθισον ἐπὶ θεσόται θρόνοισιν.
 Ἦ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
 410 Μνηστῆραςσι Φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
 Πεύθετο γὰρ οὐ παιδὸς ἐνὶ μοιχαλτοῖσιν ὄλεθρον·
 Κήρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μένων, ὃς ἐπαύετο βουλάς.
 Ἐν δ' ἴστανι μέγακρόνδε, σὺν ἀμφιπέλοισι γυναιξίν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 415 Στῆ ῖα παρὰ σταθμῶν τέγας πύκα ποιητοῖο,
 Ἄντα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 Ἀντίνοον δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνύμαζεν·
 Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανα, καὶ δέ σε φασίη
 Ἐν δῆμῳ ἰθάκης μετ' ὀμήλικας ἔμμεν ἥριον
 420 Βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἔρα τοῖος ἔσση.
 Μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλομάχῳ ἰαντόν τε μόρον τε
 Ῥάπτεις, αὐδ' ἰκέτας ἱμαίεσαι, οἷσιν ἔρα Ζεὺς
 Μάρτυρος; οὐδ' οἷσιν κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
 Ἦ οὐκ οἶσθ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τὰς ἱκετο Φαίωγαν,
 425 Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
 Οὐνεκα λήϊσῃσιν ἐπιστόμενος Ταφίοισιν
 Ἠκαχε Θεσπρωτοῦς· οἱ δ' ἡμῖν ἑρῆμοι ἦσαν·
 Τὸν δ' ἔβλεπον φίλοι, καὶ ἀποββαίοντο φίλον ἦτορ,
 Ἠδὲ κατὰ ζωὴν Φωγείην μενοεικέα πολλήν·
 430 Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένους περ.
 Τοῦ νῦν οἶκον ἔτιμον ἔδειξ', μνῆα δὲ γυναῖκα,
 Παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἑμὲ δὲ μεγαλὴς ἀπαχίξεις·
 Ἀλλὰ σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀναγέμεν ἄλλους.
 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος· Πολύβου παῖς, Ἀντίονι κῆδε·
 435 Κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 Θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων·
 Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται,
 Ὃς κεν Τηλεῖ ἄχῃ σὴ υἱεὶ χεῖρας ἱποῖσαι,
 Ζῶοντός γ' ἐμέλει καὶ ἐπὶ χθονὶ δερπομένοιο.
 440 Ὡς γὰρ ἔξερέω, καὶ μὲν τετελεσμένον ἔσται,
 Αἰψά οὐ αἶμα καλαινὸν ἱρώσει παρὶ δουρὶ
 Ἠμετέρῳ· ἱππεὶ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 Πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἱφαστάμενος, κρείας ἐπτόμαι·
 Ἐν χεῖραςσιν ἔθηκεν, ἐπείσχε τε οἶνον ἐρυθρόν·
 445 Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλατατός ἐστι
 Ἀνδρῶν· οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἔκωγα
 Ἐκ γε μνηστῆρων· θεῶν δ' οὐκ ἔς' ἀλέεσθαι.
 Ὡς φάτο βαρύνων· τῷ δ' ἥρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
 Ἦ μὲν ἔρ' εἰσαναβῆσ' ὑπερώϊα αἰγυκλόεντα,
 450 Κλαίον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνῳ
 Ἠδὼν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἐσπέρμιος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ υἱεὶ δῖος Ὑφερβόης
 Ἠλυθεν· οὐδ' ἔρα δόρπον ἐπισκαδὼν ὠπλίζοντο,
 Σὺν ἱερύσαντας ἐνικύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη
 455 Ἀγχι· περιζαμένη Δασυρτιάδῃν Ὀδυσῆα.

„ Ipseque interficiam, aliosque omnes jubebo :
 „ Sin avertant dii, quiescere suadeo.
 Sic dixit Amphinomus; illis autem placebat sermo.
 Statim deinde quam-surrexissent, iverunt in domum Ulyssis :
 Quam autem venissent, sedebant in politis sedibus.
 Atqui rursus aliud cogitavit prudens Penelope,
 Prociis ut-se-ostenderet superbam contumeliam jactantibus.
 Audiit enim de sui filii in sedibus morte;
 Præco enim ei dixit Medon, qui audiit consilia.
 Perrexit autem ea ira in-domum cum famulis mulieribus :
 Sed quando jam ad procos pervenisset nobilissima mulierum,
 Stetit utique ad postes domus affabre structæ,
 Genis obtendens nitida redimicula;
 Antinomum verò increpabat, verbumque dixit, & compellabat
 „ Antinoë, contumelia-instructe, mali-machinator; atqui te di-
 „ In populo Ithacæ inter coetaneos esse optimum (cunt
 „ Consilio & verbis; tu verò nequaquam talis eras.
 „ Insane, cur autem tu Telemacho fatumque mortemque
 „ Struis, neque supplices curas, quibus utique Jupiter
 „ Testis? neque pium mala suere sibi-invicem.
 „ An non nosti, quando huc pater tuus venit fugiens,
 „ Populum veritus? jam enim irati erant valde,
 „ Quoniam prædones comitatus Taphios
 „ Malo-affecerat Thesprotos; hi verò nobis amici erant.
 „ Illum nempe volebant occidere, & perdere ejus charum cor;
 „ Et victum consumere dulcem plurimum;
 „ Verum Ulysses inhibebat, & retinebat, cupientes licet.
 „ Hujus nunc domum ignominiose comedis, ambisque uxorem,
 „ Filiumque interficis; me verò valde dolore-afficis :
 „ Sed te cessare hortor, & jubere alios.
 Hunc autem rursus Eurymachus, Polybi filius, contra allocu-
 „ Filia Icarii, pendens Penelope, (tus est;
 „ Confide; ne tibi hæc in mente tua cura-sint :
 „ Non est ille vir, neque erit, neque fuerit,
 „ Qui Telemacho tuo filio manus inferat,
 „ Vivente utique me & super terra vidente.
 „ Sic enim edico, & sane perfectum erit,
 „ Statim ei sanguis ater fluet circum hastam
 „ Nostram; quoniam & mihi urbium-vastator Ulysses
 „ Sepe genibus suis imposito carnem assam
 „ In manibus posuit, præbuitque vinum rubrum.
 „ Ideo mihi Telemachus omnium multo charissimus est :
 „ Virorum; neque ipsum mortem timere jubeo
 „ A prociis sane; divinitus autem evenientem non est effugere.
 Sic dixit animum-addens; ei autem struebat ipse mortem.
 Illa autem cum-ascendisset in coenaculum splendidum,
 Flebat deinde Ulysses, dilectum maritum; donec ei sonnum
 Dulcem palpebris immisit cæcia-oculis Minerva.
 Vespertinus autem Ulyssi & filio nobilis subulcus
 Venit: hi verò coenam scite parabant,
 Sue mæstato amiculo: at Minerva
 Prope stans Laertiadem Ulysses,

- ῥάβδῳ πεπλεγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
 Λυγρὰ δὲ εἴματα ἴσσε περὶ χροῖ· μὴ ἰ στυβύτης·
 Γνοίῃ ἰσάντα ἰδὼν, καὶ ἰχέφρονι Πηνελοποιῇ
 ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
- 460 Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἥλθες, δῖ' Εὐμπαίε· τί δὴ κλέος ἔς' ἄνα ἔξυ;
 Ἥλθ' ἡδὲ μνηστῆρες ἀγένηρες ἔνδον ἔσιν
 Ἐκ λόχου; ἢ ἔτι μ' αὐτ' εἰρύεται οἴκαδ' ἰόντα;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὐμπαίε στυβῶτα·
- 465 Οὐκ ἔμελλεν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
 Ἄστυ καταβλώσκοντα· τάχιστα μὲ θυμὸς ἔνωγεν
 Ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δαῦρ' ἀπονέεσθαι.
 Ὡμήρῃσ' δέ μοι παρ' ἐταίρων ὠγγεῖλος ὤκυς
 Κήρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπες σὴ μητρὶ ἔειπεν.
- 470 Ἄλλο δέ τοι τῶδε οἶδα, τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Ἦδὴ ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Κομάτος λόφος ἔστιν,
 ἦα κίων, ὅτε νῆα θεὸν ἰδὼν κατιεύσαν
 Ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
 Βεβρόντι δὲ σάκισσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσι·
- 475 Καὶ σφάεας ὠίστην τοὺς ἔμμεναι· οὐδέ τι οἶδα.
 Ὡς φάτο· μείδῃσεν δ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο,
 Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· ἀλείψει δ' ὕφορβον.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετάκοντό τε δαῖτα,
 Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἰδαῖστο δαιτὸς ἱζης.
- 480 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλυντο.

Θ Α Τ Σ Ε Γ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Ε Ρ.
 Ρ Α Υ Ω Δ Γ Α Σ

Ἰπιδέσεις.

Εἰς τὴν πόλιν ἰδὼν Τηλέμαχος ὑπηγείται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τῆς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια· ὕστερον δὲ Ὀδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ Εὐμπαίου εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστῆρων εἰσέρχεται. Ὁ δὲ Ποιητὴς ἀπαγγέλλει, πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην· καὶ ὡς Εὐμπαίος μὲν εἰς τοὺς ἀγροὺς ὑποσρέφει, Ὀδυσσεὺς δὲ ἐν αὐτοῖς μένει.

ῥῶ βάλες, αἰπόλε τε, μνηστῆρ τε· κύων ὃν ἀνέγνω.

ΗΜΟΞ δ' ἡριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος Ἥδης,
 Δὴ τότε ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἰδήσατο καλὰ πίδαλα·
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος βεῖσιο·
 Ἐλίστο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ καλέμηνον ἀρήρει,
 5 Ἀσπὶς ἱμενός, καὶ ἰδὼν προσέειπε στυβῶτην·
 Ἄντ', ἦτοι μὲν ἰγὼν εἰμ' ἐς πόλιν, ὅφρα με μήτηρ
 ὀψεται· (αὐ γὰρ μιν πρόθεν παύσεσθαι δῖω
 Κλαυθμοῦ τε συγροῖο, γόοιό τε δακρυόεντος,
 Πρὶν γ' αὐτόν μ' ἰσίδηται·) ἀτὰρ σοὶ γ' ὥδ' ἐπιτέλλω,
 20 Τὸν ξεῖνον δύσηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὅφρ' ἐν ἐκρίθῃ
 Δαίτῃ πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὃς κ' ἐθέλῃ.

Πύρρον

Virga percussum; iterum fecit senem;
 Turpiusque vestimenta induit circum corpus; ne ipsam subulcum
 Cognosceret eorum intuitus, & prudenti Penelope
 Iret nunciatum, neque mente contineret.
 Hunc & Telemachus prior verbis allocutus est;
 „ Venisti, nobilis Eumæe; quænam jam fama est in urbe?
 „ Num jam proci eximii intus sunt (euntem?)
 „ Ex insidiis reversi? an adhuc me demum observant domum
 Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subules;
 „ Non curæ erat mihi hæc inquirere & interrogare,
 „ Per urbem incedentem: citissime me animus iussit,
 „ Nuncio perlato, rursus huc redire.
 „ Occurrit autem mihi à sociis nuncius velox
 „ Præco, qui scilicet primus verbum tuæ matri dixit.
 „ Aliud verò utique hoc novi, hoc enim vidi oculis,
 „ Jam super urbe, ubi Mercurialis collis est,
 „ Eram profectus, quando navem velocem vidi descendentem.
 „ In portum nostrum; multi autem erant viri in ipsa:
 „ Gravata verò erat scutis & ancipitibus hastis:
 „ Et ipsos putavi illos esse; neque verò quicquam scio.
 Sic dixit: subrisit autem sacra vis Telemachi.
 Patrem oculis intuitus; vitabat autem subulcum.
 Hi verò ubi jam cessarant ab opere, apparaverantque convivium,
 Convivati sunt; neque quicquid animus indigebat convivio sequi.
 At postquam potus & cibi desiderium exemissent,
 Tunc demum decubuerunt, & somni donum ceperunt.

O D Y S S E Æ HOMERI XVII L I B R I

Argumentum.

IN urbem cum venisset Telemachus enarrat matri Penelope peregrinationis capita. Postea Ulysses ductus ab Eumæo in Ithacam ex agris, ad convivium Procorum ingreditur. Poëta autem refert quomodo canis agnoscat dominum: quodque Eumæus in agros revertitur, Ulysses autem inter ipsos manet.

P. Percussisti caprarumque proeque canis quem cognovit.

QUando autem mane genita apparuit rosea digitos Aurora,
 Sane tunc deinde sub pedibus ligavit pulchros calceos
 Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini:
 Sumpsit autem validam hastam, quæ ei manibus apta erat,
 Ad urbem iturus, & suam allocutus est subulcum;
 „ Pater, sane quidem ego vado in urbem, ut me mater
 „ Videat, (non enim ipsam ante cessaturam puto
 „ A fletuque odio, luctuque lachrymoso,
 „ Quam scilicet ipsam me inspexerit;) sed tibi sic præcipio,
 „ Hospitem infelicem duc in urbem, ut illic
 „ Victus morietur: dabit autem ei, quicumque voluerit,
 „ Panem

Πύρρον καὶ κοτύλην· ἰμὲ δ' οὕτως ἰσὺν ἅπαντας
Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἕλγεια θυμῷ.

Ὁ ξείνος δ' εἰ περ μάλα μνηΐει, ἕλγιον αὐτῷ

15 Ἔσεται· ἦ γὰρ ἱμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ φίλες, οὐδέ τις αὐτὸς ἱρύεσθαι μενεαίνω·

Πτωχῷ βέλτιόν ἐστι κατὰ πτόλιν, ἢ κατ' ἀγροδός,

Δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐβέλυσιν.

20 Οὐ γὰρ ἐπὶ καθμοῖσι μένειν ἔτι τηλέκος εἰμὶ,

ὣς ἐπιτεταμένῳ σημάτωντι πάντα πιθέσθαι.

Ἄλλ' ἔρχεο· ἰμὲ δ' ἔξει ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,

Αὐτίκ', ἰκείη κε πυρὸς ἑσέμω, ἀλέη τε γένηται·

Αἰνῶς γὰρ τάδε εἶματ' ἔχω κακὰ· μή με δαμάσσω

25 Στίβῃ ὑπνοῖη· ἔκασθεν δέ τοι ἔξω φάτ' εἵναι.

ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ καθμοῖο βαβήκει,

Κρακεῖνὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.

3 Ἀτὰρ ἰκείη δ' ἴκανε δάμους εὖ καιστάδοντας,

Ἐυχῆος μὲν δ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,

30 Αὐτὸς δ' εἶσω ἴεν, καὶ ὑπέβη λείον οὐδὲν.

Τὸν δὲ πολὺ πρῶτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,

Κῶσα κασορνῦσα θρόνοισι ἐνὶ δαιδαλέοισι·

Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰδὺς κίον· ἄμφι δ' ἥρ' ἔλλα-

Δαμναι Ὀδυσεῆος ταλασίφρονος ἡγερέοντο,

35 Καὶ κύνας ἀγασσόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὕμους.

Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,

Ἀρτέμιδι ἱκέλη, ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·

Ἄμφι δὲ παιδί φίλῳ βάλε πήχει δακρύσασα·

Κύων δὲ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάσα καλῇ,

40 Καὶ δ' ὀλοφυρομένη ἔπειτα πτερύοντα προσήυδα·

Ἥλεις, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε

ὀφείσθαι ἰφάμην, ἰπεὶ ἄρχει νῆϊ Πύλονδε

Λάτρη, ἱμεῦ ἀέκῃ, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.

Ἄλλ' ἔγωγε μοι κατέλαξον, ὅπως ἦνθησας ὀπωπῆς.

45 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

Μῆτερ ἰμὲ, μή μοι γόνυ ὀρνυθῇ, μηδὲ μοι ἦτορ

ἔν στήθεσιν ὄρνῃ, φυγόντι περ αἰπὺν ὀλεσθῶν·

Ἄλλ' ὑδρηνάμενη, κατὰ κράτος εἰμὼς ἑλοῦσα,

Εἰς ὑπερῷ ἀναβῆσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,

50 Εὐχεο πᾶσι θεοῖσι, τελέσσας ἐκατόμβας

Ῥέξιν, αἶψα πῶδ' Ἰδὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσω,

Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἰλεύσομαι, ὅφρα κλέσω

ἑστίνον, ὅπως μοι κείθεν ἄμ' ἔσπατο δαῖτο κίοντι.

Τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι·

55 Πείραιον δὲ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα

Ἐνδυκλῆος Φιδέειν καὶ τίεμεν, εἰσέκεν ἔλθω.

ὣς ἥρ' ἰφάνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.

Ἡ δ' ὑδρηνάμενη, καθαρὰ κράτος εἰμὼς ἑλοῦσα,

Εὐχετο πᾶσι θεοῖσι, τελέσσας ἐκατόμβας

60 Ῥέξιν, αἶψα πῶδ' Ἰδὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσω.

Τηλέμαχος δ' ἥρ' ἔπειτα δι' ἐκ μαγείροιο βαβήκει,

Ἐυχῆος ἔχων· ἅμα τῷ καὶ κύνας πῶδας ἀργοὶ ἦγοντο.

Θεσπεσίηκ' ἥρ' ἔπειτα χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·

„ Panem & poculum : me autem haudquaquam licet omnes
 „ Homines sustinere, habentem utique dolores animo.
 „ Hospes autem si valde irascatur, gravius ipsi
 „ Erit : certe enim mihi gratum vera loqui.
 Hunc autem respondens allocutus est solens Ulysses;
 „ O amice, neque sane ipse detineri cupio :
 „ Mendico melius est in urbe, quam in agris,
 „ Cibus mendicare; dabit autem mihi, quicumque voluerit.
 „ Non enim qui apud stabula maneam, amplius exoptate sum,
 „ Ut imperanti hero in omnibus paream.
 „ Sed vade; me autem ducet vir hic, quem tu jubes,
 „ Statim, postquam igne caluero, teporque factus fuerit;
 „ Valde enim hæc vestimenta habeo mala; *caeciliam*, ne me con-
 „ Frigus matutinum; procul autem urbem dicitis esse. (fictus
 Sic dixit : Telemachus verò per stabulum ivit,
 Velociter pedibus progrediens; mala autem procis ferebat.
 Sed postquam pervenisset ad aedes habitantibus commodas,
 Hastam quidem posuit ferens ad columnam longam,
 Ipse autem intro ibat, & transivit lapideum limen.
 Hunc verò longe prima vidit nutrix Euryclæa,
 Pelles sternens sedibus in variegatis:
 Lachrymans autem deinde recta ad eum ivit; circumque alio
 Ancillæ Ulyssis multa-passi congregabantur,
 Et osculabantur amplectentes caputque & humeros.
 Egrediebatur autem à thalamo prudens Penelope,
 Dianæ similis, & aureæ Veneri:
 Circum verò filium dilectum jecit brachia lachrymans;
 Osculataque est ipsi caputque & ambo lumbos pulchra,
 Et lugens verbis alatis allocuta est;
 „ Venisti, Telemache, dulce lumen : non te amplius ego
 „ Visuram me putabam, postquam iveras nave in Pylum
 „ Clam, me invita, dilecti ad patris auditionem.
 „ Sed agè mihi narra, quemadmodum tibi contigit videre.
 Illam autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Mater mea, ne mihi luctum excita, neque mihi cor
 „ In pectoribus commove, elapso licet grave exitium :
 „ Sed lota, puris corpori vestimentis sumptis,
 „ In cœnaculum ubi-ascenderis cum famulis mulieribus;
 „ Vove omnibus Diis perfectas hecatombas
 „ Te sacrificaturum; sicubi Jupiter, ut vindicentur hæc facta,
 „ At ego ad-forum ibo, ut vocem (perfecerit.
 „ Hospitem, qui me illinc una secutus est huc venientem.
 „ Illum quidem ego præmisi cum eximiiis sociis;
 „ Pireum autem ipsum jussi ad domum ducentem
 „ Accurate tractare & honorare, donec venissem.
 Sic utique locutus est : huic verò pennarum-expers fuit verbum,
 Ipsa verò lota, puris corpori vestimentis sumptis,
 Vovebat omnibus Diis perfectas hecatombas
 & sacrificaturam, sicubi Jupiter, ut vindicarentur ea facta, per-
 Telemachus autem deinde ex domo ivit, (ficeret.
 Hastam habens : unaque eum canes pedibus veloces sequebantur.
 Divinam autem ei gratiam offudit Minerva;

Eumque

- 65 ἄμφι δὲ μιν μνηστῆρες ἀγῆνορες ἡγαρέοντο,
 ἑσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμεον.
 Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύκτο πουλὺν ὄμιλον,
 ἄλλ' ἵνα μέντωρ ἦτο, καὶ Ἀντίφορ, ἧδ' Ἀλιθέρης,
 οἱ τὲ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἱταῖροι,
 70 ἔνθα κατέζετο ἴων· τοὶ δ' ἐξαρείνον ἱκασα.
 Τότε δ' ἐπὶ Πάϊσιος δουρικλυτὸς ἐγγυῖον ἤλθεν,
 Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκδὲ τρέπετο, ἀλλὰ παρέση.
 Τὸν καὶ Πείριος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 75 Τηλέμαχ', αἰψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικας,
 ὧς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦΐδα·
 Πείριαι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσσι τάδε ἔργα·
 ἔγ' κεν ἐμὲ μνηστῆρας ἀγῆνορες ἐν μεγάροισι
 80 λάβῃ κτείναντες, πατρώια πάντα δάσσονται,
 αὐτὸν ἔχοντά σέ βούλομαι ἐπαυρέμεν, ἢ τινα τῶνδε.
 Εἰ δέ κ' ἐγὼ τοῖτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
 Διὶ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
 ὧς εἰπὼν, ξείνονα ταλαπείριον ἤγευ ἐς οἶκον.
 85 Αὐτὰρ ἐπεὶ β' ἴκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
 χλαῖναν μὲν κατέθεντο κατὰ κλισίους τε θρόνους τε·
 Ἔς δ' ἀσπαίνοντας βάντες ἐυξέσας λούσαντο.
 Τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν ἄμφω λούσαν, καὶ χρίσαν ἑλαίῳ,
 ἄμφι δ' ἔρα χλαῖνας οὐλας βάλλον, ἧδ' ἠχιδνας·
 90 ἔκ β' ἀσπαίνοντο βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθισον·
 Κέρνιβας δ' ἀμφίπολος προχθὲν ἐπέχευε φέρουσα,
 Καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λάβητος,
 Νηψοῖσιν· πᾶρ δὲ ξεστὴν ἐπάνυσσε τρέπεζαν·
 Σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 95 Εἰδὼτα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 Μήτηρ δ' ἀντίον ἔζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,
 Κλισίῃ κεκλιμένη, λέπτ' ἡλάκατα ἐρυφῶσα.
 Οἱ δ' ἐπ' οὐνείῃσ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἔκλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητῆος ἐξ ἔρον ἔντο,
 100 Τότεσι δὲ μῦθον ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
 Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἣ μοι ζωνέσσα τέτυκται,
 Αἰεὶ δ' ἄκρυσ' ἑμοῖσι παφθυμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 105 Πιχρὸν ἔμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
 ἦρην ἐλθέην μνηστῆρας ἀγῆνορας εἰς τόδε δῶμα,
 Νόσον σοῦ πατὴρ σάφα εἶπέν μεν, εἴπου ἥκουσας.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦΐδα·
 Τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι, μήτηρ, ἀληθεῖν καταλέξω·
 110 Πιχρόμεθ' ἔς τε Πύλον, καὶ Νέστωρα, ποιμένα λαῶν·
 Δεξιόμοιός δέ μ' ἐκείνος ἐν ὕψηλοῖσι δόμοισιν,
 Ἐνδυκίως ἐφίλει, ὥσπερ τε πατὴρ ἐν υἱᾷ
 Ἐλθέντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὥς ἐμὲ κείνος
 Ἐνδυκίως ἐκόμιζε, σὺν υἱάσι κυδχαλίμοισιν.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ταλασιφρόνας οὐκοῦτ' ἔφασκε
 115 Ζηνοῦ, οὐδέ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦται·

Eumque omnes populi supervenientem admirabantur.
 Circum verò ipsum proci eximii congregabantur,
 Bona prædicantes; mala autem mentibus profunde-cogitabant.
 At is horum quidem deinde declinabat magnum cœtum,
 Ast, ubi Mentor sedebat, & Antiphus, & Halitherses,
 Qui utique ei à principio paterni erant socii,
 Illic sedebat profectus; Illi autem interrogabant singula.
 Ad-hos verò Piræus hasta-inclitus prope venit,
 Hospitem dicens ad-concionem per urbem: neque verò adhuc diu
 Telemachus ab hospite procul se-avertit, sed æstetit.
 Hunc & Piræus prior sermone allocutus est;
 „ Telemache, statim jube-*re* meam ad domum mæleres,
 „ Ut tibi dona remittam, quæ tibi Menelaus dedit.
 Ilum autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Piræe, non enim scimus, quomodo erunt hæc opera;
 „ Si me proci eximii in sedibus
 „ Clam interfecto, paterna omnia dividerint,
 „ Ipsum habentem te malo *hæc* frui, quam aliquem horum;
 „ Sin ego his cadem & mortem struxero,
 „ Tunc demum mihi gaudenti fer ad sedes gaudens.
 Sic locutus, hospitem ærumnosum ducit in domum.
 At postquam pervenissent *ad* sedes habitantibus-commodas,
 Lænam quidem deposuerunt in solisque sedilibusque;
 Inque balnea ingressi bene-polita lavati sunt.
 Hos autem postquam famulae laverant & unxerant oleo,
 Circum deinde lænas villosas jecerunt & tunicas;
 E balneo utique egressi in sedibus sedebant.
 Aquam autem ancilla gutturnio infundebat ferens,
 Pulchro, aureo, super argenteo lebetæ,
 Ad-lavandum: juxtaque politam extendit mensam.
 Panem verò verecunda proma apposuit ferens,
 Perculis multis impositis, largiens de præsentibus.
 Mater autem ex-adverso sedebat ad postes domus,
 In sede reclinata, tenuia pensa versans.
 Hi autem ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
 At postquam potus & cibi desiderium eximissent,
 Illis utique sermonem exordiebatur prudens Penelope;
 „ Telemache, sane ego in cœnaculum ubi-conscendero,
 „ Decumbam in lectum, qui mihi luctuosus factus-est,
 „ Semper lachrymis meis fœdatus; ex quo Ulysses
 „ Abiit cum Atridis ad Ilium: neque mihi sustinuisti,
 „ Antequam venirent proci eximii in hanc domum,
 „ Reditum tui patris aperte dicere, sicubi audivisti.
 Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Equidem tibi, mater, veritatem narrabo:
 „ Ivimus inque Pythum, & ad Nestorem, pastorem populorum;
 „ Exceptum autem me ille in excelsis sedibus
 „ Accurate tractabat, tanquam pater suum filium,
 „ Reversum longo-post-tempore recens aliunde; sic me ille
 „ Accurate excipiebat, cum filijs gloriosa.
 „ At de Ulyssæ malorum-paciente nunquam aiebat,
 „ Vivo, neque mortuo, terrestrium ex-ullo *se* audivisse:

- Ἀλλὰ μ' ἐς Ἀτρείδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
 ἱπποῖσι προΐπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 120 Εἶρατ' ὁ δὲν Ἀργεῖον Ἑλένην, ἥς εἶνεκα πολλὰ
 Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, βεῖν ἰότητι μύθησαν.
 Εἶρατ' ὁ αὐτίκ' ἔπειτα βεῖν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ὅττευ χρηίζων ἰκόμεν Λακεδαιμόνα δῖον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τὰ πᾶσαν Ἀλφειὴν κατέλεξα.
 Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 125 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερὸφρονος ἄνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἦτολον εὐνήθηται ἀνάλκιδος αὐτοῖ ἐντος.
 ὣς δ' ὅπῳτ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατερῶν λάκτας
 νεβροῦς κοιμήσασα νηγευμένης γαλαθηνούς,
 Κνημοὺς ἐξερέσῃ καὶ ἄγκυρα ποιήεντα
 βοσκαμένη, ὃ δέ τ' ὥκα ἐὼν εἰσήλυθεν εὐνῇ,
 130 Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἑικέα πότμον ἰφῆκεν.
 ὣς Ὀδυσσεὺς καίνοισιν ἑικέα πότμον ἰφῆσει.
 Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,
 τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐν Λέσβῳ
 Ἐξ Ἑρίδος φιλομηλεῖδ' ἐπάλαισεν ἀναγὰς,
 135 Καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, καχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί.
 Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς.
 Πάντας κ' ὠκύμοροι τε γυνόικτο πικρὸν γυμναί τε.
 Ταῦτα δ', ἦ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσασαι, οὐκ ἂν ἔγνυγα.
 Ἀλλὰ παρὲς εἰποῖμι παρακλιδῶν, οὐδ' ἀπατήσω.
 140 Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι εἶπε γέρον ἄλιος νημερτῆς,
 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
 Φῆ μιν ὅδ' ἐν νῆσσι ἰδέειν κρατέρ' ἔλγε' ἔχοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψούς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδι γαίῳν ἰδέσθαι.
 145 Οὐ γὰρ οἱ πάρα νῆες ἐπὶ νηρητμοῖ καὶ ἱππῶν.
 Οἱ καὶ μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῆα καλῶσσης.
 ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
 Ταῦτα τελευτήσας νεύμεν· ἔδωκεν δέ μοι οὖρον
 Ἀθάνατος, τοί μ' ὥκα φίλῃν ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.
 150 ὣς φάτο· τῇ δ' ἔρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρισε.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεοκλύμενος Διοσίδης.
 ὦ γύναι, αἰδοίην Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος,
 ἦτοι ὅδ' οὐ σάφα οἶδαν· ἔμοιτο δὲ σύνθεο μῦθον.
 Ἀτρεΐδης γάρ σοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
 155 ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζῃ,
 ἴσῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἐφίκανα,
 ὣς ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
 ἦμενος, ἦ ἄρκυν, πᾶδε πειθόμενος κακὰ ἔργα,
 ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
 160 Τοῖον ἐγὼν οἶωνδ' εὐσεύλου ἐπὶ νηὸς
 ἦμενος Ἰφροσύμην, καὶ Τηλεμάχῃ ἐγγυάνευν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
 Αἱ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη.
 Τῷ κε τάχα γυνόιης Φιλότῆτά τε, πολλὰ τε δῶρα,
 165 ἔξ ἱμεῦ, ὃς ἐν τίς σε συναντῶμενος μακάρϊζοι.
 ὣς οἱ μὲν κοινῶτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Μνηστῆρές δὲ πάροιθεν Ὀδυσῆος μεγάροιο

„ Sed me ad Atridem hasta-inclytum Menelaum
 „ Cum-equis præmisit & curribus bene-compactis.
 „ Illic vidi Argivam Helenam, cujus gratia multa
 „ Argivi, Trojanique, deorum voluntate laborarunt.
 „ Interrogabat verò statim deinde bello-strenuus Menelaus,
 „ Cujusnam rei indigens venissem in Lacedæmonem divinam?
 „ Et ego ei omnem veritatem dixi:
 „ Et tunc demum me verbis respondens allocutus est;
 „ Papæ! profecto valde jam fortis viri in lecto
 „ Voluerunt cubare; imbelles ipsi cum-sint.
 „ Sicut autem quando in lastro cerva fortis leonis
 „ Hinnulos ubi-composuerit recens-natos, lactentes,
 „ Jura investigat & valles herbosas
 „ Pascens, hic verò statim suum ingressus est cubile,
 „ Ambobusque illis sævam mortem infert:
 „ Ita Ulysses illis sævam mortem inferet.
 „ Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
 „ Talis existens, qualis olim bene-sedificata in Lesbos
 „ Ex-contentione cum Philomelide luctatus est, ubi-surrexisset,
 „ Prostravitque fortiter, gavisi autem sunt omnes Achivi;
 „ Talis, existens cum precis versaretur Ulysses:
 „ Omnes & brevis-ævi fierent & amararum-nuptiarum.
 „ Ista autem, quæ me interrogas & precaris, non ego
 „ Alia præter verum dixero declinando, neque decipiam:
 „ Sed quæ quidem mihi dixit senex maritus verax,
 „ Horum nullum tibi ego celabo verbum, neque occultabo.
 „ Dixit ipsam is in insula se vidisse duros dolores habentem,
 „ Nymphæ in ædibus Calypsiæ, quæ ipsum necessitate
 „ Detinet: ille verò non potest suam in patriam terminum venire:
 „ Non enim ei adiunt naves remigio-instructæ & socii,
 „ Qui & ipsum convehant super lata dorsa maris.
 „ Sic dixit Atrides hasta-inclytus Menelaus.
 „ His peractis redii: dederunt autem mihi ventum secundum
 „ Immortales, qui me celeriter dilectam in patriam miserunt.
 „ Sic dixit: ei autem animum in pectoribus commovebat.
 „ Inter hæc verò & locutus est Theoclymenus deo-par;
 „ O uxor veneranda Lærtiade Ulyssis,
 „ Sane ille non certe novit; meo autem attende sermoni:
 „ Vere enim tibi vaticinabor, neque occultabo.
 „ Sciat nunc Jupiter primum deorum, hospitalisque mensa,
 „ Larque Ulyssis eximii, ad quem veni,
 „ Quod, sane Ulysses jam in patria terra
 „ Sedens, vel repens, hæc audiens mala opera,
 „ Est; at precis malum omnibus serit.
 „ Talem ego avem bonis-transiris-instructa in navi
 „ Sedens observavi, & Telemacho proclamavi.
 „ Hunc autem rursus allocutus est prudens Penelope;
 „ Utinam enim hoc, hospes, verbum perfectum esset,
 „ Ita cito sentires amicitiamque, multaque dona,
 „ Ex me; ut aliquis te occurrens beatum-diceret.
 „ Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 „ Proci autem ante Ulyssis domum

- Διόκοισιν τέρποντο, καὶ ἀδυνάμοισιν ἴντες.
 Ἐν τυκτῇ δαπέδῳ, ὅτε περ πάρος ὕβριον ἔχουσιν.
- 170 Ἀλλ' ὅτε δὴ δαικνῆσθες ἔην, καὶ ἐπύλοε μῆλα
 Πάντοισιν ἐξ ἄγρων, οἱ δ' ἤγαγον, οἱ τοκέας περ,
 Καὶ τότε δὴ σφιν ἔπεισε Μένειν, (ὅς γάρ ῥα μάλιστ'
 Ἦνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παραγίνεται διὰ τὴν)
 Κούροι, ἔπειθ' ἅπαντες ἐτέρφοντο φρέν' ἀέθλοισι.
- 175 Ἐρχασθε πρὸς δώμαθ', ἐν ἐντυνόμενα δαΐτω.
 Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ἄρῃ δαΐπνον ἱλάσθαι.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνέκντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθοι.
 Αὐτὰρ ἔπειθ' ῥ' ἵκοντο δόμου ἐν καιστῶντας,
 Κλαίνας μὲν κατὰθεντο κατὰ κλισίους τε θρόνους τε,
- 180 Οἱ δ' ἱέρειον δις μεγάλους καὶ πίνοντας αἴγας·
 Ἱέρειον δὲ σύας σιάλους, καὶ βοῶν ἀγελαίην,
 Δαΐτ' ἐντυνόμεναι. Τοὶ δ' ἐξ ἄγροιο πόλινδε
 Ὀτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἵνασι καὶ δῖος Ὀφρβίης.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε συβώτης, ἄρχαμος ἀνδρῶν·
- 185 Ἐῖν', ἐπεὶ ἄρ' ἔπειτα πόλινδ' ἵνασι μεναίνουσιν
 Σήμερον, ὥς ἐπέταλλεν ἑνὰς ἡμέρας, ἥ ε' ἐν ἔργῳ
 Αὐτοῦ βουλοίμην καθῶν ἐντῆρα γενέσθαι.
 Ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι, καὶ δεῖδιαι, μή μοι διόσω
 Νεικεῖν· χαλεπὰ δέ τ' ἀνάγκη εἶσιν ἑμικλαί.
- 190 Ἀλλ' ἔγωγε νῦν ἵομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκα μάλιστ'
 Ἡμερ' ἑτάρ' τάχα τοι ποτὶ ἄσπερα ἵγιον ἔσαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Γινώσκω, φρονέω· σέ γε δὴ νοέοντι παλαίους·
 Ἀλλ' ἵομεν· εὐ δ' ἔπειτα διαμπαρὲς ἡγαμόναυς.
- 195 Δὸς δέ μοι, εἰ ποδὶ τοι ῥόπαλον τετραμμένον ἔστιν,
 Σκηρίπτεσθ', ἐπειθ' ὅφρα' ἀμοφαλὰ' ἔμμεναι οὐδὲν.
 Ἡ ῥα, καὶ ἀμφ' ἑμοισιν ἀμείβα βάλλετο πῆρην
 Πικρὰ ῥιγαλὴν· ἐν δὲ εὐφροσὶ ἦεν ἐορτή.
 Εὐμνιος δ' ἦκα οἱ σκηπτρον τυμαρὲς ἔδωκεν.
- 200 Τῷ βήτην· καθῶν δὲ κύνας καὶ βώτορας ἄνδρες
 ῥώατ' ὅπασθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγαν ἑκαστα,
 Πτωχῷ λευγαλὴν ἐναλίσκειον ἥδ' ἄγειοντι,
 Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ' ἔμματα ἴσο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ εἰσχοντας ἔδδον κατὰ κλισιάδαςαν
- 205 Ἀείας ἰγγυς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
 Τυκτὴν, καλλίρουν, ὅθεν ὑδρεύοντο πόλινται,
 Τὴν ποίησ' Ἴβανος, καὶ Νήριτος, ἥδ' Πελόκλυρ'
 Ἀμφὶ δ' ἡρ' αἰγείρων ὕδατοςφεάων ἦν ἕλος·
 Πάντοσι κυκλωτέρως, κατὰ δὲ ψυχρὸν ἦεν ὕδωρ
- 210 Τυφύθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
 Νυμφῶν, ὅτε πάντες ἐπιέζουσιν οὕτως·
 Ἐντα σφάγας ἐκίχων· οὐδὲ Δολίσιον Μελαίνειδς,
 Αἴγας ἔγων, εἰ πάσι μετόπισθεν αἰπολῆισσι,
 Δαΐπνου μνηστήρεσσι· δῶα δ' ἡρ' ἔποντο νομῆισι.
- 215 Τοῖς δὲ ἰδὼν νεύσασσεν, ὅπως τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνέμαζεν·
 Ἐκπαυλον καὶ Δεικέε· (ὅρνε δὲ πῆρ' Ὀδυσσεύς)
 Νῦν μετὰ δὴ μάλα πάγχυ παυδὲς κακὸν ἡγηλάζει·
 Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖα ἔχεις θεὸς ὡς τὸν ἑμῶν.
 Πῇ δὲ τόνδε μολεβρόν ἔγωγας, ἀμείγαρτε σφάβησιν.

Discis delectabantur, & hastilibus jaculantes

In fabrefacto pavimento, ubi utique antea insolentiam exercebant.

Sed quando jam cenæ-tempus erat, & advenerunt pecudes

Undique ex agris, agebant autem eas, qui scilicet antea,

Tunc demum ipsis dixit Medon; (hic etenim maxime

Placebat præconum, & ipsis aderat in convivio:)

„ Juvenes, postquam jam omnes delectati estis mente certant-

„ Ite ad sedes, ut paremus convivium: (nibus,

„ Nequaquam enim malum est in tempore cenam capere.

Sic dixit: illi autem ubi-surrexissent ibant, parebantque sermoni.

At postquam venissent in sedes habitantibus-commodas,

Lænas quidem deposuerunt in sedilibusque soliisque;

Hi autem mactabant oves magnas & pingues capras;

Mactabant porro sues pingues, & bovem armentalem,

Convivium parantes. At ex agro ad-urbem

Properabant ire Ulyssesque & nobilis subulcus.

Illis autem sermonem exordiebatur subulcus, princeps visorum;

„ Hospes, quoniam jam demum ad-urbem ire cupis

„ Hodie, sicut iussit dominus meus, certe te ego

„ Hic mallem stabulorum custodem factum esse:

„ Sed illum vereor, & timeo, ne me postea

„ Objurget: severæ etenim dominorum sunt increpationes.

„ Sed age nunc eamus; jam enim præterit maxima-ex-parte

„ Dies: at cito ad vespèram frigidius erit.

Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

„ Cognitiono, sapio; hæc jam intelligenti præcipis:

„ Sed eamus; tu autem deinde perpetuo præi.

„ Da verò mihi, sicubi baculum tibi cæsum est,

„ Ad innitendum; quoniam dicitis valde lubricam esse viam.

Dixit utique; & circum humeros turpem sibi-jaciebat peram

Crebris-locis laceram: inerat verò tortile lorum.

Eumæus autem ei baculum animo-gratum dedit.

Hi iverunt: stabulum verò canes & pastores viri

Custodiebant pone manentes: hic autem in urbem ducebat regem,

Mendico misero similem & seni,

Baculo innitentem: turpia autem circum corpus vestimenta in-

Sed quando jam euntes viam per asperam (datus erat.

Urbem prope erant, & ad fontem pervenerant

Fabrefactum, pulchro-fluentem, unde aquabantur cives,

Quem fecit Ithacus, & Neritus, & Polyctor;

Circum verò aliorum aquis-nutritarum erat nemus

Undique rotundum, frigida autem defluebat aqua

Alte ex petra: ara autem supra facta erat

Nympharum, ubi omnes sacra-faciebant viatores:

Illic in ipsos incidit filius Dolii Melantheus,

Capras agens, quæ omnibus antecellebant gregibus,

Cenam procis; duo autem una sequebantur pastores.

Illos autem conspicatus increpuit, verbumque dixit & compellavit

Vehementer & indigne; (commovebat autem cor Ulyssis:)

„ Nunc quidem omnino malus malum ducit:

„ Adeo semper similem ducit deus ad similem.

„ Quoniam jam hunc voracem ducis, immanis subulce,

„ Mendi-

- 220 Πτωχὸν ἀνιηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντήρα;
 Ὃς πολλῆσι φιλῆσι παρασὰς φλίψεται ὅμους,
 Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἕορας, οὐδὲ λιβητάς·
 Τὸν κ' εἰ μοι δοίης καθῶν βυτήρα γενέσθαι,
 Σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλὸν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
- 225 Καὶ κεν ὄρν πίνων, μεγάλην ἐπιγούσιδα βεῖτο.
 Ἄλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κἀκ' ἔμμελεν, οὐκ ἔβλησσε
 Ἔργον ἐποιχεσθαι, ἀλλὰ πτώσων κατὰ δῆμον
 Βούλεται αἰτίζων βέσκειν ἢ γαστέρ' ἑναλτον.
 Ἄλλ' ἔκ τοι ἱέω, τάδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
- 230 Αἰ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύς βεῖοιο,
 Πολλὰ οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμῶν
 Πλευρὰ ἀποτρίψουσι δόμον κατὰ βαλλομένοιο.
 Ὡς φέτο· καὶ παριὼν λαῆ' ἔνθορον ἀφραδίῃσιν
 Ἰσχίῃ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐκυφείλιξεν,
- 235 Ἄλλ' ἔμην' ἀσφαλίως· ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
 Ἦνδ' ἀνὰ τῆς βοτάνης ἐκ θυμὸν ἔλαιοτο,
 Ἢ πρὸς γῆν ἱλάσσει κάρη, ἀμφ' οὐδας αἰέρας.
 Ἄλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συμβῆτης
 Νείκεσεν ἔντα ἰδὼν· μέγα δ' εὐχάτο, χεῖρας ἀνασχών·
- 240 Νύμφαι κρηναίαι, κοῦραι Διὸς, εἴποτ' Ὀδυσσεύς
 Τῆμ' ἐγὼ μνηρὶ ἔκχε, καλύψας πτόνι δημῷ,
 Ἀρνῶν, ἡ δ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηναὶ' ἐέλωρ,
 Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγένοι δὲ εἰ δαίμων·
 Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,
- 245 Τὰς νῦν ὑβρίων φορέεις, ἀλαλήμενος αἶεν
 Ἄστυ κατ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελέανθιος, αἰδέλος αἰγῶν·
 Ὡ πόποι, οἷον ἔειπε κύων, βλοφῶϊα εἰδώς;
 Τὸν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὶς εὐσσελμοιο μελαινῆς
- 250 Ἄξω τῇλ' ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολλὸν ἄλφοι.
 Αἷ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοχος Ἀπόλλων
 Σήμερον ἐν μεγάροις, ἡ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείῃ,
 Ὡς Ὀδυσσεὺς γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἡμῶν.
 Ὡς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κινύτας,
- 255 Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὤκε δόμους ἵκανε ἄνακτος.
 Αὐτίκα δ' εἶσω ἔεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι κἀδίζεν,
 Ἀντίον Εὐρυμέδχου· τὸν γὰρ Φιλέσσκε μέλιτσα.
 Τῷ παρὰ μὲν κρείων μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο.
 Σίτον δ' αἰδοίῃ ταμὴν παρέθηκε φέρουσα,
- 260 Ἐδμεναι· ἀγχιμόλον δ' Ὀδυσσεύς καὶ δῖος ὕφορβος
 Στήτην ἐρχομένῳ· περὶ δὲ σφῆας ἡλυθ' ἰωὴ
 Φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισὶ βάλλετ' αἰδεῖν
 Φημιος· αὐτὰρ ὁ χεῖρας ἔλδων προσέειπε συμβῆτην·
 Εὖμαι', ἡ μάλα δὴ τάδε δώματα κέλ' Ὀδυσσεύς,
- 265 Ῥεῖα δ' ἀρίωντ' ἐπὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
 Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐσὶν· ἐπήσκηται δὲ οἱ αὐτῇ
 Τείχεω καὶ θρυγκοῖσι, θύραι δ' εὐεργέες εἰσι
 Δικλίδες· οὐκ ἔν τις μὲν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιοτο.
 Γινώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
- 270 Ἄνδρες· ἐπεὶ κνίσση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δὲ τε φόρμιγγε
 Ἠπύει, ἣν ἔμε δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἱερίην.

„ Mendicum molestum, conviviorum contaminatorem?
 „ Qui multis postibus astans atteret humeros,
 „ Petens frustra, non tripodes, neque lebetes:
 „ Hunc si mihi dares stabulorum custodem fieri,
 „ Cortisq̃ue-curator ut-sit, frondemq̃ue hœdis ferat;
 „ Etiam serum bibens, magnum sibi femur efficeret.
 „ Sed quandoquidem sane opera mala didicit, non volet
 „ Opus obire, sed mendicans per populum
 „ Mavult petendo pascere suum ventrem insatiabilem.
 „ Verum tibi edico, quod & perfectum erit;
 „ Si iverit ad aedes Ulyssis divini,
 „ Multa ei circum caput scabella virorum ex manibus
 „ Lateraliter deterent per domum percussi.
 Sic dixit; & accedens ei calce insultavit per-insipientiam
 In-coxam, neque ipsum extra viam dimovit,
 Sed is manebat firme: deliberabat autem Ulysses,
 Utrum irruens baculo animum ei eriperet,
 An ad terram dejiceret caput, circa solum ubi-sustulerat:
 Sed pertulit, animoque cohibuit-se; illum verò subulcus
 Increpuit contra intuitus; valdeque precatus est, manibus subla-
 „ Nymphæ fontanæ, filiæ Jovis, si unquam Ulysses (tis;
 „ Vobis femora combussit, cooperta pingui adipe,
 „ Agnorum & hœdorum, hoc mihi perficite vôtum,
 „ Ut veniat quidem ille vir, ducatque ipsum deus:
 „ Ita tibi factus utique dissiparet omnes,
 „ Quos nunc contumeliosus fers, vagans semper
 „ Per urbem: at pecûdes mali perdant pastores.
 Hunc autem rursus allocutus est Melanthius, custos caprarum;
 „ Papæ! quale dixit canis, astutias callens?
 „ Quem aliquando ego in navi bonis-transiris instructa nigra
 „ Agam longe ab-Ithaca, ut mihi victum multum inveniat.
 „ Utinam enim Telemachum interficeret argenteum-arcum-ge-
 „ Hodie in aedibus, vel à procis domaretur, (rens Apollo
 „ Sicut Ulyssi quidem procul perlit reditus dies.
 Sic locutus, hos quidem liquit illic, lente euntes;
 At ipse ivit; valde autem celeriter ad aedes pervenit domini.
 Statim autem introivit, & inter procos sedebat,
 Ex-adverso Eurymachi; hunc enim diligebat maxime.
 Ei quidem carnum partem apposuerunt #, qui administrabant.
 Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
 Ad-comedendum: prope autem Ulysses & nobilis subulcus
 Steterunt venientes: circum autem ipsos venit sonus
 Citharæ cavæ; illis enim incipiebat canere
 Phemius: at ille manu prehensum allocutus est subulcum;
 „ Eumæe, certe omnino utique hæc aedes pulchræ Ulyssis;
 „ Facile autem sunt dignoscendæ etiam inter multas visu.
 „ Ex aliis aliæ sunt: ornata est autem ei aula
 „ Muro & septis; januæ verò fabrefactæ sunt
 „ Bisores; haud quisquam eam vir insultaverit.
 „ Cognosco autem, quod multi in ipsa convivia celebrant
 „ Viri; quoniam nidor quidem ascendit, cithara autem
 „ Sonat, quam utique convivio dii fecerunt sociam.

- τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 'Ρεῖ' ἴγνως· ἱπεί οὐδ' ἄτ' ἄλλα περ ἔσ' ἀνοήμων.
 'Αλλ' ἔγωγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 275 'Ἡ δ' οὐ πρῶτος ἔσθλ' ἐδόμους εὐ νικητράντας,
 Δύσσο δὲ μνηστῆρας, ἰγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
 Εἰ δ' ἰθέλεις, ἐπίμεινον, ἰγὼ δ' εἰμι προπάραιδε·
 μὴδ' οὐ δηθύνειν, μὴ τίς σ' ἔκτασθε νοήσας.
 'Ἡ βάλῃ, ἢ ἱλάτῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 280 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Γινώσκω, φρονέω· τὰ γε δὴ νεύοντι καλεύεις·
 'Αλλ' ἔρχεαι προπάραιδεν, ἰγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
 Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδμήμων, οὐδ' βολάων·
 285 Τολμήεις μοι θυμὸς, ἱπεί κακὰ πολλὰ πέπονθα
 Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τότε τοῖσι γενέσθαι.
 Γαστέρα δ' οὕπως ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμυῖαν,
 Οὐλομένην, ἢ πολλὰ κακ' ἀνδρώποισι δίδωσι·
 Τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες εὐζυγοὶ ὀπλίσσονται·
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.
 290 'Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἄν δὲ κύνων κεφαλὴν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσχευ
 Ἄργος Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱθὺν
 'Ωλετο· τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νῆοι ἄνδρες.
 295 Αἴγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἡδὲ πρόκις, ἡδὲ λαγωούς.
 Δὴ τότε καίτ' ἀπόθετος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
 'Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἢ οἱ προπάραιδε θυράων,
 'Ἡμιόνων τε, βοῶν τε, ἄλλος κέχυτ'· ὅφρ' ἂν ἴγοιεν
 Δμῶες Ὀδυσσεὺς τέμενος μέγα καπρήσοντες·
 300 'Ἐνθα κύνων καίτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραϊζέων.
 Δὴ τότε γ', ὥς ἐνόησεν Ὀδυσσεύς ἐγγυὲς ἔοντα,
 Οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσθνε, καὶ οὐατα καθέβαλεν ἡμφῳ·
 Ἄσσον δ' οὐκ ἔτ' ἔπειτα δυνήσαστο οἷο ἄνακτος
 'Ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
 305 'Ρεῖα λαδῶν Εὐμαιον· ἄφαρ δ' ἐρεβίνετο μῦθον·
 Εὐμαι', ἢ μάλα θαῦμα, κύνων ὕδα καίτ' ἐνὶ κόπρῳ.
 Καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἄτ' αὖ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
 'Εἴ δ' ἡ καὶ ταχὺς ἔσχε' ἔειπεν ἐπὶ εἰδέει τάδε,
 'Ἡ αὐτῶς, οἷοί τε τραπέζῃς κύνας ἀνδρῶν.
 310 Γίγνοντ', ἀγλαΐης δ' ἔνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 Καὶ λίην ἀνδρὸς γέ κύνων ὕδα τῆλε θανόντος.
 Εἰ τοιοσδ' εἴη ἡμῖν δέμας, ἡδὲ καὶ ἔργα,
 Οἷον μιν Τροίηνδε κῆον κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 315 Αἴψα κε δηήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν·
 Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένεσιν ὕλης
 Κνώδαλον, ὅ, ττι ἴδοιτο· καὶ ἔχνεαι γὰρ περιήδη·
 Νῆν δ' ἔχεται κακότητι· ἄναξ δὲ οἱ ἄλλοθι πάτρης
 'Ὀλετο· τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.
 320 Δμῶες δ', εὐτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
 Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσια ἐργάζεσθαι·
 'Ἡμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύποπα Ζεὺς
 Ἀνέρος, εὐτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἥμῃ ἔλθῃν.

Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subules;
 „ Facile nosti; quippe neque in aliis *rebus* quidem es stultus.
 „ Sed age jam consultemus, quomodo sint hæc opera.
 „ Vel tu primus ingrediere aedes habitantibus-commodas,
 „ Inferque te precis; ego autem relinquer hic:
 „ Sive vis, mane; ego verò ibo præ:

„ Neque tu morare, ne quis te extra conspicatus
 „ Vel percutiat, vel pellat; hæc te considerare jubeo.

Hunc autem respondit deinde patiens nobilis Ulysses;
 „ Cognosco, sapio; hæc jam intelligenti præcipis:

„ Sed i præ, ego autem relinquer hic.

„ Non enim omnino plagarum inscius *sum*, neque ictum,

„ Patiens mihi animus, quoniam mala multa passus sum

„ Undis & bello; cum illis & hoc quoque fiat.

„ Ventrem autem haudquaquam licet abscondere avidum,

„ Perditum, qui multa mala hominibus dat:

„ Cujus gratia & naves bonis-transstris-instructæ armantur,

„ Pontum super infructuosum, mala inimicis ferentes.

Sic hi quidem talia inter se dicebant:

Canis autem caputque & aures jacens erexit

Argus Ulyssis malorum-patientis, quem scilicet quondam ipse
 Nutrivit quidem, non verò *eo* fructus est; prius nempe in Ilium sa-

lavit: hunc autem antea ducere-solebant juvenes viri (crum

Capras in sylvestres, & cervos, & lepores.

Tunc demum jacebat-neglectus, absente domino,

In multo stercore, quod ei ante fores

Mulorumque, boumque, abunde fufum erat; donec auferrent

Servi Ulyssis prædium magnum stercoreturi:

Illic canis jacebat Argus, plenus ricinorum.

Tunc demum, ut agnovit Ulysssem prope existentem,

Candæ quidem iste adulatus est, & aures deiecit ambas:

Prope autem non amplius tum potuit suum dominum

Venire: at ille seorsum conspicatus absterfit lachrymam,

Facile latens Eumæum; statim autem interrogabat sermone;

„ Eumæe, certe omnino miraculum, canis hic jacet in fimo;

„ Pulcher quidem corpore est, at hoc non certo novi,

„ An utique & velox fuerit ad-currendum, cum forma hac;

„ An nullius-preiæ, quales scilicet mensales canes virorum

„ Sunt; deliciarum verò gratia nutriunt domini.

Hunc autem respondens allocutus es, Eumæe subulce;

„ Et sane viri canis hic *est* procul mortui.

„ Si talis esset *nunc* & corpore, atque etiam operibus,

„ Qualem ipsum ad Trojam profectus reliquit Ulysses,

„ Statim admirareris, conspicatus velocitatem & robur:

„ Nequaquam enim effugiebat densæ in profunditatibus sylvas

„ Fera, quamcumque vidisset; & vestigiis enim perquam-sciebat.

„ Nunc autem tenetur malo: dominus nempe ejus seorsum à patriâ

„ Periit; hunc verò mulieres negligentes non curant.

„ Servi nempe, quando non amplius imperant domini,

„ Non diutius postea volunt iusta operari:

„ Dimidium enim virtutis aufert late-sonans Jupiter

„ Viro, quando ipsum servilis dies corripuerit.

Ὡς εἶπὼν, εἰσῆλθε δόμους αὖ ναιετάοντας·

325 Βῆ δ' ἰδὺς μεγάροις μετὰ μνηστῆρας Ἀγαιούς.

Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτου,
 Αὐτίκ' ἰδὼντ' Ὀδυσῆα ἱεκοσθ' ἱναιυτῆ.

Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος· θεοειδῆς
 Ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην· ὥκα δ' ἔπειτα·

330 Νεὺς' ἐπὶ οἱ κλέσας· ὁ δὲ, πατήριος ἔλε διφρὸν
 Κείμενον, ἐνθάδε δαιτρός ἐφίξεσκεν, κρέα πολλὰ
 Δαίμενος μνηστῆσι, δόμον κάτ' ἐκ δαινυμένοισι·

Τὸν κατέθηκε Φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
 Ἀντίον· ἐνθα δ' ἔρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἔρα κήρυξ

335 Μοῖραν ἑλὼν ἱτίει, κενέου τ' ἐκ σῆτον δειράς
 Ἀγχιμαλὸν δὲ μετ' αὐτὸν ἰδύσετο δώματ' Ὀδυσσεύς·

Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐκάλυκτος, ἡδὲ γέροντι,
 Σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἴετο·

Ἰξε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,

340 Κλινόμενος εἰς μὲν Κυπαρισσίην, ὃν ποτε τέκτων
 Εἴσσαν ἐπισκαμένως, καὶ ἐπὶ εἰς ἀμνην ἴθυσεν.

Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέειπε συβώτην,
 Ἄρτον τ' οὐλὸν ἑλὼν περικαλλῆος ἐκ κενέοιο,

Καὶ κρέα, ὥς οἱ χεῖρας ἰχάνθανον ἀμφιβαλόντι·

345 Ἄδ' ἐξείη ταῦτα Φέρων· αὐτὸν τε κέλευε,

Αἰτίξειν μάλα πάντας ἐποικχόμενον μνηστῆρας·

Αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκῃ.

Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἔκει τὸν μῦθον ἄκουσεν,

Ἀγχοῦ δ' ἰσάμενος ἔπειτα πτερβέντα προσήυδα·

350 Τηλέμαχος τοι, ξείνε, δίδωι τάδε, καὶ σε καλεῦει

Αἰτίξειν μάλα πάντας ἐποικχόμενον μνηστῆρας·

Αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκῃ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ζεῦ ἦνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ἄλβιον εἶναι,

355 Καὶ οἱ πάντα γένοιθ', ὅσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.

Ἥ ἔα, καὶ ἀμφοτέρωσιν ἰδέεατο, καὶ κατέθηκεν

Αὔρι, ποδῶν προπάρουδεν, ἀεικαλῆος ἐπὶ πῆρης.

Ἦστι δ', ὥς ἔτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔειδεν,

Εὐδ' ὅδ' ἰδεσπνῆται, ὁ δ' ἐπαύσατο θεὸς ἀοιδός.

360 Μνηστῆρες δ' ὁμάρησαν ἀνὰ μέγαρ'· αὐτὰρ Ἀθήνη,

Ἀγχι· παρισκαμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα

Ἰτρυν', ὥς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγέροι,

Γνοῖη θ', οἳ τινὲς εἰσιν ἐναΐσιμοι, οἳ τ' ἀθέμιτοι·

Ἄλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσιν κακότητος.

365 Βῆ δ' ἵμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἔκασον,

Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὥς εἰ πτωχὸς πάλας εἴη.

Οἱ δ' ἐλειπόντες δίδωσαν, καὶ ἰσάμβιον αὐτόν·

Ἀλαλήλους τ' ἔειπον, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάντιος, αἰτόλος αἰγῶν·

370 Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγκλειτῆς βασιλείης,

Τοῦδε περὶ ξείνου· ἥ γὰρ μιν πρόσθεν ἔπνευπα.

Ἦτρι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευσεν·

Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὐχεταί εἶναι.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·

375 Ὡ· ῥίγνντε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πῆλινδε

Sic locutus, intravit aedes habitantibus commodas :

Ivit autem recta per-domum ad procos illustres.

Argum verò deinde fatum occupavit atræ mortis,

Statim ut-viderat Ulysssem vigesimo anno.

Longe autem primus vidit Telemachus deo-par

Venientem per domum subulcum ; celeriterque deinde

Innuvit ad se vocans : ille autem ubi-circumspexisset, cepit sedem

Jacentem, ubi coquus insidere-solebat, carnes multas

Dividens procis, in-domo convivantibus :

Hanc deposuit ferens ad Telemachi mensam

Ex-adverso ; ibi utique ipse sedit : ei autem deinde præco

Partem sumptam apposuit, ex canistroque panem sublaturum.

Prope autem post illum ingressum-ibat aedes Ulysses,

Mendico misero similis, & seni,

Baculo innitens ; turpia autem circum corpus vestimenta indutus

Sedebat autem super fraxineum limen intra fores, (erat :

Acclinatus postî Gyparissino, quem quondam faber

Poliverat scite, & ad perpendiculum exegerat.

Telemachus verò ad se vocatum allocutus est subulcum,

Panemque totum ubi-fuisset perpulchro ex canistro,

Et carnes, quantum ei manus capiebant comprehendenti ;

„ Da hospiti hæc ferens, ipsumque jube

„ Mendicare penitus omnes adeuntem procos :

„ Pudor autem non est bonus indigenti viro mendico.

Sic dixit : ivit autem subulcus, postquam sermonem audivisset,

Et prope stans verbis alatis allocutus est ;

„ Telemachus tibi, hospes, dat hæc, & te jubet

„ Mendicare, penitus omnes adeuntem procos :

„ Pudorem autem non bonum dicit esse viro mendico.

Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses ;

„ Jupiter rex, hæc Telemachum mihi inter viros beatum esse ;

„ Et ei omnia fiant, quaecunque mente sua agitat.

Dixit, & ambabus accepit, & deposuit.

Ibidem, pedes ante, turpi super pera.

Comedebat autem, quamdiu cantor in ædibus canebat,

Quando ille cœnaverat, tum cessavit divinus cantor.

Proci verò tumultuati sunt per aedem : at Minerva,

Prope astans, Laertiadem Ulysssem

Concitavit, ut panes à procis colligeret,

Cognosceretque, quinam essent iusti, quique iniusti :

Sed neque sic quenquam exemptura erat malo.

Perrexit autem is ire petiturus dextrorsum à viro quoque,

Undique manum porrigens, tanquam-si mendicus olim fuisset.

Hi verò miserantes dabant, & admirabantur ipsum ;

Aliique alios interrogabant, quidnam esset, & unde venisset.

Inter hos autem & locutus est Melanthius, custos caprarum ;

„ Audite me, proci Inlytæ reginæ,

„ De hoc hospite ; profecto enim antea ipsum vidi.

„ Profecto quidem ei hue subulcus dux-erat.

„ Ipsum autem non aperte scio, unde se genere profestetur esse.

Sic dixit : Antinous autem verbis objurgavit subulcum ;

„ O notissime subulce, cur verò tu hunc in-aubem

- Ἦγαγες; ἢ οὐχ ἄλλῃς ἤμιν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
 Πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντήρες;
 Ἦ ὄντοσσι, ὅτι τοὶ βίοντον κατέδουσιν ἕνακτος
 Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δὲ καὶ παθὶ τὸνδ' ἐκάλεισας;
 380 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὐμκίε συβῆτα·
 Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὰς ἰδὼν ἀγορεύεις·
 τίς γὰρ δὴ ξείνονα καλεῖ ἕλθεσθαι αὐτόν; ἐπελῶν
 Ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἱ δημιοεργοὶ ἔασιν;
 Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν. ἢ τέκτονα δοῦρων;
 385 Ἦ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν, ὃ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
 Οὔτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπαίροντα γαίαν·
 Πτωχὸν δ' οὐκ ἔν τε καλῶσι τρύξοντά ἐ αὐτόν.
 Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς πέρι πάντων εἰς μνηστῆρων
 Δμῶσιν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὐτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε
 390 Οὐκ ἄλέγω, εἰώς μοι ἰχέφρων Πηνελόπεια
 Ζῶει ἐνὶ μεγάροισι, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
 Σίγα, μὴ μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
 Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐραθίζεμεν αἰεὶ
 395 Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
 Ἦ ἦ κα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεε πταρόντα προσήϊδα·
 Ἀντίνο', ἢ μευ καλὰ, πατὴρ ὥς κῆσαι υἱός,
 Ως τὸν ξείνονα ἔνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίσσθαι
 Μῦθον ἀναγκασίμ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσεια.
 400 Δός οἱ ἐλῶν· οὐ τοὶ φρονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε·
 Μῆτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἔξου τόγε, μήτε τιν' ἄλλον
 Δμῶν, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
 Ἀλλ' οὐ τοὶ τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
 Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλει, ἢ δόμην ἄλλαν.
 405 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
 Τηλέμαχ' ὕψαγόρη, μένος ἔσχετα, ποῖον ἔειπες;
 Εἰ οἱ τόσον ἔκπαντας δρέξεϊαν μνηστῆρες,
 Καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἔρῃκοι.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ θρήνυν ἐλῶν ὑπέφηνε τραπέζῃ
 410 Κείμενον, ἧ ῥ' ἔπεχεν λιπαροῦς πόδας εἰλαπινάζων.
 Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἔρα κῆρην
 Σίτου καὶ κρείων· τέχεα δὲ καὶ ἔμελλον Ὀδυσσεύς.
 Αὐτίς ἐπ' οὐδὸν ἰδὼν, προικὸς γούστουσι Ἀχαιῶν·
 Στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 415 Δός, φίλος· οὐ μὲν μοι δακρυεὶς ὁ κῆρις Ἀχαιῶν
 ἔμμεναι, ἀλλ' ὄρις, ἐπεὶ βασιλῆϊ τοίκας.
 Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῳίον, ἧέ περ ἄλλοι,
 Σίτου· ἐγὼ δ' ἔν σε κλείω κατ' ἀπαίροντα γαίαν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνδράποισιν ἔναιον
 420 Ὀλβίος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη
 Τοίμῃ, ὁποῖός ἐοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
 Ἦσαν δὲ δμῶδες μάλα μυριοί, ἄλλα τε πολλὰ,
 Οἷσιν τ' εὖ ζήσοι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, (ἦθελε γὰρ που,)
 425 Ὅς μ' ἄμα λῳίσῃσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
 Αἰγυπτῶνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ἔφρ' ἀπολοίμην·
 Στήθεα δ' ἐν Αἰγύπτῃ ποταμῷ νέας ἀμφιέλισσας·

- „ Duxisti? an non satis nobis erronei sunt & alii
 „ Mendici molesti, conviviorum contaminatores?
 „ An parvi-pendis, quod tibi victum comedant domini
 „ Hic congregati? tu autem etiam alicunde hunc vocasti?
 Hunc autem respondens allocutus es, Eunæe subulce;
 „ Antinoë, non quidem bona, etiam si eximius sis, dicis:
 „ Quis enim demum hospitem vocat aliunde ipse ubi adierit,
 „ Alium scilicet, nisi eorum *aliquem*, qui publici operarii sunt?
 „ Vatem, vel medicum malorum, vel fabrum lignorum,
 „ Vel etiam divinum cantorem, qui delectet canens?
 „ Hi enim vocati utique hominum in immensa terra:
 „ Mendicum autem nemo vocaret attritum scilicet.
 „ Sed semper difficilis super omnes es procos
 „ Servis Ulyssis, præcipue verò mihi: at ego
 „ Non curo, quamdiu mihi prudens Penelope
 „ Vivit in sedibus, & Telemachus deo-par.
 Illum autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Tace, ne mihi hunc vicissim-compella multum verbis:
 „ Antinous autem consuevit male irritare semper
 „ Verbis asperis, incitatque etiam alios.
 Dixit, & Antinonum verbis alatis allocutus est;
 „ Antinoe, profecto me bene curas, pater uti filium,
 „ Qui hospitem jubes à domo pellere
 „ Verbo violento: ne istud deus perfecerit.
 „ Da ei *aliquid* sumptum; non tibi invideo; jubeo enim ego:
 „ Neque itaque matrem meam verere hac-in-re, neque quem-
 „ Servorum, qui in sedibus *sunt* Ulyssis divini. (quam alium
 „ Sed non tibi tale in pectoribus cogitatum:
 „ Ipse enim comedere multo mavis, quam dare alii.
 Illum autem rursus Antinous respondens allocutus est;
 „ Telemache altiloque, animo indomito, quale dixisti?
 „ Si ei tantum omnes præerent proci,
 „ Etiam ipsum tres menses procul hinc domus detineret.
 Sic utique dixit; & scabellum prehensum ostendit subter mensam
 Jacens, cui scilicet imponebat nitidos pedes epulans.
 Cæteri autem omnes dabant, impleveruntque proinde peram
 Pane & carnibus: cito sane & erat Ulysses,
 Rursus ad limen profectus, gratis gustaturus Achivos:
 Stetit autem juxta Antinonum, & ipsum sermone allocutus est;
 „ Da, amice; haud quidem mihi videris pessimus Achivorum
 „ Esse, sed optimus; quoniam regi similis es.
 „ Ideo te oportet dare & melius, quam etiam alii,
 „ De-pane; ego autem te laudarem per immensam terram.
 „ Etenim ego aliquando domum inter homines habitabam
 „ Beatus divitem, & sæpe dabam erroni
 „ Tali, qualiscunque esset, & cujuscunque rei indigens venisset.
 „ Erant autem *mihi* servi valde multi, aliaque multa,
 „ Quibus utique bene vivunt *homines*, & divites vocantur:
 „ Sed Jupiter pessumdedit Saturnius, (voluit enim aliqua-de-
 „ Qui me cum latronibus multivagis impulit. (causa;
 „ In-Ægyptum ire, longum iter, ut perirem:
 „ Statui verò in Ægypto fluvio naves remis-utrinque-agitatas:

- 430 Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἰγὰ κελόμην ἐρήρας ἐταίρους
 αὐτοῦ παρ' νῆαςσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι,
 Ὀπτήρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὕτρυνα νέεσθαι·
 Οἱ δ' ὕβρει ἔξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
 Αἴψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροῦς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἦγον, καὶ νῆπια τέκνα,
 αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή.
 435 Οἱ δὲ, βοῆς ἄγοντες, ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφιν,
 ἤλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδίον παζῶν τε, καὶ ἵππων,
 χαλκοῦ τε σερποῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 φῦζαν ἑμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν· οὐδέ τις ἔτλη
 στήναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔσθ.
 440 Ἐνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χαλκῇ,
 τοὺς δ' ἀναγον ζῶους σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῃ δόσαν ἀντιάσαντι
 Διμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἴφι ἤνασσε·
 ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω, πῆματι πάσχων.
 445 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
 στήθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
 μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδῃαι·
 ὥς τις ἡερσαλέος καὶ ἀναιδῆς ἔσσι προίκτης.
 450 Ἐξείης πάντεσσι παρίσσωσι· οἱ δὲ διδοῦσι
 μαψιδίως· ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις, οὐδ' ἐλεητὺς
 ἄλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκέσσω.
 Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ πόποι· οὐκ ἔρα σοίγ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρόνες ἦσαν·
 455 οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σφ' ἐπισάτῃ οὐδ' ἄλλα δόιης,
 ὅς νῦν ἄλλοτρίοισι παρήμενος, οὔτε μοι ἔτλης
 εἶπτο ἀποπροελθὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεξιν.
 ὥς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόβι μᾶλλον,
 καὶ μιν ὑπὸ δρᾶ ἰδὼν ἔπεε πτερβέντα προσήδα·
 460 Νῦν δὴ σ' οὐκ ἔτι καλὰ δι' ἐκ μεγάροις γ' ὄϊα
 ἄψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ δνειδέα βάξεις.
 ὥς ἄρ' ἔφη· καὶ θρήνυν ἑλὼν βάλε δεξιδὼν ὦμαν,
 πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὃ δ' ἐσάθη, ἤυτε πέτρῃ,
 ἐμπεδον· οὐδ' ἔρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο·
 465 Ἄλλ' ἀνέων κίνησε κέρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
 ἄψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὲν ἰδὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, καδ δ' ἔρα πῆρην
 θῆκεν ὑπὸ πλείην· μετὰ δὲ μνηστῆρας ἔειπεν·
 Κέκυλτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 ὄφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 470 Ὅδ' μὲν οὐδ' ἄχος ἐξὶ μετὰ φρεσίν, οὐδέ τι πένθος,
 Ὀππὺτ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχεϊόμενος κτεάτεσσι
 βλήεται, ἢ περὶ βουσίν, ἢ ἀργεννῆς διετσιν·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
 οὐλομένης, ἢ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισι διδωσιν.
 475 Ἄλλ' εἰπὼν πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἱριννύες εἰσὶν,
 Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχέειν.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, εὐκείθεος υἱός·
 ἔσθ' ἔκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη·
 μή σε νέει διὰ δώματ' ἐρύσσω, (οἳ ἀγορεύεις),

- „ Tunc quidem ego hortabar dilectos socios
 „ Illic apud naves manere, & naves tueri;
 „ Speculatores autem ad speculas iussi ire:
 „ Hi verò insolentiae cedentes, sequentes impetum suum,
 „ Cito admodum Ægyptiorum virorum perpulchros agros
 „ Populabantur; mulieresque abducebant & infantes liberos,
 „ Ipsosque interficiebant: cito verò in urbem pervenit strepitus.
 „ Illi autem clamorem audientes, simul eum aurora apparente,
 „ Venerunt; impletus autem est totus campus peditibusque &
 „ Ærisque fulgore: Jupiter autem gaudens fulmine Cequis,
 „ Fugam meis focilis malam remisit; neque quisquam sustinuit
 „ Coassistere contra; circum enim mala undique stabant:
 „ Ibi nostrum multos quidem interfecerunt acuto aere;
 „ Alios verò abduxerunt vivos sibi operaturos ex-necessitate.
 „ At me in Cyprum hospiti dederunt obviam-facto
 „ Dmetori Jasidae, qui Cypro fortiter imperabat:
 „ Inde demum nunc huc venio, damna patiens.
 „ Huic autem rursus Antinous respondit, dixitque;
 „ Quis deus hanc pestem adduxit, convivii molestiam?
 „ Sta sic in medium profectus, mea procul à mensa,
 „ Ne cito amaram Ægyptum, & Cyprum videas:
 „ Adeo quidam audax & impudens es mendicis.
 „ Ordine omnibus astas: hi autem dant
 „ Temere; quia nulla est parsimonia, neque miseratio
 „ Quin de alienis largiantur; quoniam adsunt multa enique.
 „ Hunc autem retrogressus alloentus est solers Ulysses;
 „ Papæ! haud ergo tibi cum forma etiā mens erat:
 „ Non tu utique ex domo tuo supplicet vel salem dares;
 „ Qui nunc alienis assidens, haud quicquam mihi sustinuisse
 „ De-pane sumptum dare; multa autem adsunt.
 „ Sic dixit: Antinous verò iratus est ex-corde magis,
 „ Et ipsum torve intuitus verbis alatis alloentus est;
 „ Nunc jam te non amplius bene ex domo puto
 „ Retro cessurum, quando scilicet & opprobria dicis.
 „ Sic utique dixit; & scabbello prehensio percussit dextrum humerum,
 „ Extimum in dorsum: is autem stetit tanquam rupes,
 „ Firmiter; neque sane ipsum commovit ictus Antinor;
 „ Sed tacite movit caput, mala profunde-cogitans.
 „ Rursus autem ad limen profectus desidebat, peramque
 „ Deposuit bene-plenam: inter procos verò locutus est;
 „ Audite me, proci inclytæ reginæ;
 „ Ut dicam, quæ me animas in pectoribus jubet:
 „ Nequaquam quidem dolor est in mente, neque omnino luctus,
 „ Quando vir, pro suis pugnans possessionibus,
 „ Percutitur, vel propter boves, vel candidas oves:
 „ At me Antinous percussit ventrem ob malum,
 „ Perditum, qui multa mala hominibus dat.
 „ Sed sicubi pauperum dii & Erinnyes sint,
 „ Antinorum ante nuptias finis mortis deprehendat.
 „ Hunc autem rursus Antinous allocutus est, Eupithei filius;
 „ Comede tranquillus, hospes, sedens, aut ubi alio;
 „ Ne te juvenes per aedes trahant, (qui sic loquaris).

- 480 Ἡ ποδὶς, ἣ καὶ χειρὶς, ἀποδράψουσιν δὲ πάντες.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλῃς νυμέσθησαν·
 Ὡς δὲ τις εἰπέσκε νέων ὑπερηνόρωντων·
 Ἀντίνο', οὐ μὲν κάλ' ἔβαλες δύσηνον ἀλήτην,
 οὐλόμεν', εἰ δὴ ποῦ τις ἱκουράνιος θεὸς ἐστίν;
 485 Καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν ἱεϊκότες ἀλλοδαποῖσι,
 Παντοῖσι τελέθοντες, ἐπισκροφῶσι πόληας,
 Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
 "Ὡς ἔρ' ἔφην μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπόδιστο μύθων
 Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῳ μέγα πένθος ἔεξε
 490 βλημένου· αὐδ' ἄρα δάκρυ χαμῶϊ βάλεν ἐκ βλεφάρων,
 Ἄλλ' ἀέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
 Τοῦ δ' ὥς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
 βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἔρα δμῶησιν ἔειπεν·
 Αἴψ' οὕτως αὐτὸν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
 495 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρήσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο,
 οὐκ ἔν τις τούτων γε εὐθρονεν ἢ ὧ ἴκοιτο.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ματ', ἐχέροι μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
 500 Ἀντίνοος δὲ μάλιχα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
 ξείνός τις δύσηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,
 Ἀνέρας αἰτίζων· (ἄχρημοσύνη γὰρ ἀνάγει·)
 Ἐνδ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ', ἔδοσαν τε·
 οὗτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
 505 Ἡ μὲν ἔρ' ὥς ἀγόρευε μετὰ δμῶησι γυναιξίν,
 Ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἰδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἡ δ' ἐπὶ οἱ καλίσσασα προσήυδα δῖον ὕφορβόν·
 Ἐρχεο, δῖ' Εὐμαιε, κῆδὸν τὸν ξείνον ἔκνωχθι
 Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπύξωμαι, ἥδ' ἐρέωμαι,
 510 εἴ που Ὀδυσσεύης ταλασίφρονος ἦδ' ἐπέπυσται,
 Ἡ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῃ γὰρ ἔοικεν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ' Εὐμαιε συβῶτα·
 Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί,
 οἳ ὕδα μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
 515 Τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἡματ' ἔρυσσε
 Ἐν κλισίῃ· (πρῶτον γὰρ ἔμ' ἴκετο νηὶς ἀποδράς·)
 Ἄλλ' οὐκ ἔτι κακότητα δεινύσεν ἦν ἀγορεύων.
 "Ὡς δ' ὅτ' αἰοδὸν ἀνὴρ ποτιδέρεται, ὅς τε θεῶν ἐξ
 Ἀεΐδει δαδαῶς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
 520 τοῦ δ' ἔμοτον μεμιάσιν ἀκούμεν, ὀππότ' ἀεΐδῃ·
 "Ὡς ἐμὲ κείνος ἔβαλε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
 Φησὶ δ' Ὀδυσσεύς ξείνος πατρώϊες εἶναι,
 Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.
 Ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἴκετο κῆματα πάσχων,
 525 Προπρυκλινδόμενος· σείτ' αὖτ' Ὀδυσσεύς ἀκούσθαι,
 Ἀγχοῦ θείσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμα,
 Ζωοῦ· πολλὰ δ' ἔχει κειμήλια ὅνδε δόμενδε.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ἐρχεο, δεῦρα κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
 530 Οὗτοί δ' ἦν ὄρμησι καθήμενοι ἐφικατάων·
 Ἡ αὐτοῦ κατὰ δῶματ'· ἐπεὶ σφίσι θυμὸς εὐφρων.

- „ Vel pede, vel & manu; lacerentque totum.
 Sic dixit: illi verò omnes vehementer indignati sunt:
 Sic autem aliquis dicebat juvenum superborum;
 „ Antinoë, non quidem bene percussisti infelicem erronem;
 „ Perдите; si forte quis cœlestis deus sit?
 „ Etenim dii, hospitibus similes peregrinis,
 „ Omnimodos se-screntes, versantur per urbes,
 „ Hominum insolentiamque & æquitatem inspicientes.
 Sic utique dicebant proci: ille autem non curabat verba.
 Telemachus verò in corde quidem magnum luctum fovebat
 Ob eum percussum; neque tamen lachrymam in humum dimisit
 Sed tacite movit caput, mala profunde-cogitans. (ex palpebris,
 Hunc autem postquam audiverat prudens Penelope
 Percussum in domo, inter ancillas proinde dixit;
 „ Utinam sic ipsum te percuteret inclytus-arcu Apollo.
 Hanc autem rursus Eurynome œconomia allocuta est;
 „ Si enim votis exitus nostris fieret,
 „ Haud quisquam horum ad pulchro-solio auroram perveniret.
 Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Nutrix, inimici quidem omnes, quoniam mala machinantur;
 „ Antinous verò maxime atræ morti similis est.
 „ Hospes quidam infelix vagatur per domum,
 „ A-viris petens; (egeſtas enim jubet:)
 „ Ibi alii quidem omnes impleveruntque, dederuntque;
 „ Hic autem scabello extimum percussit dextrum humerum.
 Illa quidem sic loquebatur inter famulas mulieres,
 Sedens in thalamo; cœnabat autem nobilis Ulyſſes:
 Illa autem ad se vocatum allocuta est nobilem ſabulcra;
 „ Vade, nobilis Eumæe, proſectus hospitem jube
 „ Venire, ut aliquatenus cum-ipſo congregiar, & interrogem,
 „ Sicubi de-Ulyſſe malorum-patiente vel audiverit,
 „ Vel eum viderit oculis: multivago enim ſimilis eſt.
 Hinc autem reſpondens allocutus es, Eumæe ſabulce;
 „ Utinam enim tibi, regina, tacerent Achivi,
 „ Qualia hic loquitur, mulceret tibi charum cor.
 „ Tres enim jam ipſum noctes habui, tres autem dies detinui
 „ In caſa, (primum enim ad me venit, ubi à nave auſugilleſſet;)
 „ Sed nondum calamitatem abſolvit ſuam narrans.
 „ Sicut autem quando cantorem vir aſpicit, qui ex diis
 „ Canit doctus carmina delectabilia mortalibus,
 „ Hunc autem inſatiabiliter cupiunt audire, quando canit:
 „ Sic me ille mulcebat aſſidens in aſtribus.
 „ Dicit autem ſe Ulyſſis hospitem paternum eſſe,
 „ In Creta habitantem, ubi Minois genus eſt.
 „ Inde jam nunc huc venit damna patiens,
 „ Supplex-provolutus; aſſumat autem de-Ulyſſe ſe audiviſſe,
 „ Prope Theſſoprotum viroſum in ubere populo,
 „ Vivo: multas autem ducit res pretioſas ſuam ad domum.
 Hunc autem rursus allocuta eſt prudens Penelope;
 „ Vade, huc voca; ut eorū ipſe dicat.
 „ Hi autem vel in ſoribus ſedentes delectentur,
 „ Vel illic in edibus, quippe ipſa animus letus eſt.

- Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρυντα καίτ' ἐνὶ εἰκῇ,
 Σίτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν εἰκῆς ἔδουσιν.
 Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλούμενοι, ἡμῶτα πάντα,
 535 Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ ὄις, καὶ πίονας αἰγας,
 Εἰλωπινάζουσι, πίνουσι τε αἶθρα εἶνον
 Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ
 Οἷος Ὀδυσσεύς ἔσκειν, ἄρῃν ἀπὸ οἴκου ἀμύνει.
 Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαίην,
 540 Αἴψα καὶ σὺν ᾧ παιδί βίης ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
 Ὡς φάτο· Τηλεμάχος δὲ μέγ' ἔπταρεν· ἀμφὶ δὲ δῶμα
 Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπειαν·
 Αἴψα δ' ἥρ' Εὐμειον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἔρχεό μοι, τὸν ξείνον ἐκνυτίον ὥδε κάλεσσον.
 545 Οὐχ ὄρας, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσιν;
 Τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὲς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
 Πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
 Ἄλλο δέ τοι ἱέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλαιο σῆσιν,
 Αἶψ' αὐτὸν γυνὴ νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 550 Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά.
 Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἔπει τὸν μῦθον ἤκουσεν·
 Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπειαν,
 Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλήσαι τί ἐ θυμὸς
 555 Ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κῆδεά περ πεπαυῖν.
 Εἰ δέ κέ σε γνοίῃ νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 Ἔσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλικα
 Χρηίζεις· εἴτοι δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον,
 Γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
 560 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Εὐμαι', αἴψα κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
 Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ·
 Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὅμῃν δ' ἀνεδέγμαι' διζύν.
 Ἄλλὰ μνηστῆρων χαλεπὴν ὑποδείδι' ὄμιλον,
 565 Τῶν ὕβρις τε βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
 Καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' αὐτὸς ἀνὴρ κατὰ δῶμα κινύτω
 Οὔτι πικρὸν βέβηκτα βαλὼν δδύνῃσιν ἔδωκεν,
 Οὔτε τι Τηλεμάχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
 Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωγχι
 570 Μείναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἥελιον καταδύντα·
 Καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἡμῶν,
 Ἀσποτέρῳ καθίσασα παρὰ πυρὶ· εἴματα γὰρ τοι
 Δύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτὸς, ἐπεὶ σε πρῶτ' ἰκέτευσα.
 Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἔπει τὸν μῦθον ἤκουσεν.
 575 Τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπειαν·
 Οὐδ' οὐ γ' ἔγεις, Εὐμαιε; τί τοῦτ' ἐνέσεν ἀλήτης;
 Μ' οὐκ οὐκ εἰσὶς ἐκαίσιον; ἦ καὶ ἄλλως
 Αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖς ἀλήτης.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 580 Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ὥπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος,
 Τῆριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορέωντων.
 Ἄλλὰ σε μείναι ἄνωγεν ἐς ἥελιον καταδύντα.
 Καὶ δέ τοι ὥδ' αὐτῇ πολὺ κάλλισαν, ὧ βασιλίσσῃ,

„ Ipsorum etenim possessiones integræ jacent in domo,
 „ Panis & vinum dulce; ea quidem domestici *ipsorum* comedunt;
 „ Ipsi verò in nostram *domum* divertentes, dies omnes,
 „ Boves lactantes, & oves, & pingues capras,
 „ Epulantur, bibuntque generosum vinum
 „ Temere; plurima autem absumuntur: non enim adest vir,
 „ Qualis Ulysses erat, qui malum à domo arceat.
 „ Sin Ulysses venerit, & accesserit in patriam terram,
 „ Statim cum suo filio injurias ultus fuerit virorum.
 Sic dixit: Telemachus autem alte sternuit; circumque domum
 Horrendum resonuit: risit verò Penelope;
 Statimque deinde Eumæum verbis alatis allocuta est;
 „ Vade mihi, hospitem coram hac voca.
 „ Nonne vides, quod mihi filius sternuit ad omnia verba?
 „ Ideo & non imperfecta mors procis fiat
 „ Omnibus prorsus; neque quisquam mortem & fatum vitet.
 „ Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tua,
 „ Si ipsum cognovero vera omnia dicentem,
 „ Induam ipsum lænaque tunicaque, vestimentis pulchris.
 Sic dixit: ivit verò subulcus, postquam sermonem audiverat:
 Propeque stans verbis alatis allocutus est;
 „ Hospes pater, vocat te prudens Penelope,
 „ Mater Telemachi; sciscitari aliquid ipsam animus
 „ De marito jubet, quamvis dolores passa sis.
 „ Quod si te cognoverit vera omnia dicentem,
 „ Induet te lænaque tunicaque, quibus tu maxime
 „ Indiges; panem autem etiam petens per populum
 „ Ventrem pascet: dabit verò tibi, quicumque voluerit.
 Illum autem rursus allocutus est multa-passus nobilis Ulysses;
 „ Eumæe, statim ego vera omnia dicam
 „ Filiae Icarii prudenti Penelopæ:
 „ Novi enim bene de illo; parem autem sustinuimus ærumnam.
 „ Sed procorum difficilium subtimeo cœtum;
 „ Quorum injuriaque, violentiaque, ad ferreum cœlum pervenit,
 „ Etenim nunc, quando me hic vir per domum euntem,
 „ Nihil mali cum feceram, percussum doloribus dedit,
 „ Neque omnino Telemachus hoc prohibuit, neque quisquam alius;
 „ Ideo nunc Penelopen in ædibus hortare
 „ Manere, festinantem licet, in solis occasum.
 „ Et tunc me interroget mariti de reditus die,
 „ Propius ubi collocarit ad ignem, vestimenta anim
 „ Mala habeo; nosti & ipse, quoniam te primum supplex adi.
 Sic dixit: ivit autem subulcus postquam sermonem audiverat.
 Eum verò super limen profectum allocuta est Penelope;
 „ Non tu utique dadis, Eumæe? quid hoc in animum induxit erro?
 „ An aliquem quodammodo veritus supra modum? an & aliter
 „ Verecundatur in domo? malus autem est verecundus mendiculus.
 Hanc autem respondens allocutus ea, Eumæe subulce;
 „ Loquitur appositè, quæ scilicet putaret etiam alius,
 „ Contumeliam vitans virorum superbiorum:
 „ Sed te manere hortatur in solis occasum.
 „ Etenim tibi sic ipsi multo melius, ô regina,

Ὅϊν πρὸς ξείνον φάσθαι ἔπος, ἡδ' ἐπακοῦσαι.

585 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Οὐκ ἔφρων ὁ ξείνος δίσταί, ὅς περ ἂν εἴη·

Οὐ γὰρ ποῦ τινες ὧδε καταβητῶν ἀνθρώπων

Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.

Ἡ μὲν ἄρ' ὧς ἀγόρευεν· ὁ δ' ὤχετο δῖος ὑφορβὸς

590 Μνηστήρων ἐς ὄμιλον, ἵπει διαπέφραδε πάντα.

Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπει πτερβέντα προσηύδα,

Ἄγχι· σχῶν καφαλήν, ἵνα μὴ πευθοῖαι· οἱ ἄλλοι·

ὦ φίλ', ἰγὼ μὲν ἔπειμι, σῶας καὶ κεύθα· φυλάξων,

Σὺν καὶ ἱμὸν βίον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.

595 Αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράξο θυμῷ,

Μή τι πάθης· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·

Τοὺς Ζεὺς ἐξολέσει, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

Ἔσονται οὕτως, ἔττα· σὺ δ' ἔρχο δειληύσας·

600 Ἡῶδεν δ' ἰέναι καὶ ἵγαιν ἱερήϊα καλῇ·

Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζεν· εὐχέσθην ἐπὶ δῖφρου·

Πλησάμενος δ' ἔρα θυμὸν ἰδητύος, ἡδὲ ποτῆτος,

Βῆ δ' ἵμεναι μεθ' ὕας· λίπε δ' ἄρκαά τε, μέγαρβόν τε

605 Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὀρχησῶν καὶ χοροῖσιν

Τέρποντ'· ἡδὲ γὰρ καὶ ἐπήλυθε δαίμων ἥμαρ.

Ὅ Δ Α Τ Σ Ε Β Γ Ι Α Σ Ὅ Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Σ.
Ρ Α Ψ Ε Ω Δ Ι Α Σ

Ῥωθόσεις.

Ὅδυσσεύς καὶ Ἴρου πυγμὴ γίνεται· φαίνεται δὲ καὶ Πηνελόπη τοῖς μνησῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει· γίνεται δὲ καὶ τις κοινολογία ἐν τοῖς ἐξῆς Ὀδυσσεύς πρὸς Εὐρύμαχον.

Σίγμ' ἔριν Ἴρου, εὐχὸς Ὀδυσσεύς, δῶρά τ' ἀνάκτων.

ἩΛθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὅς κατὰ ἔξυ
Πτωχεύουσ' ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρωπε γαστέρι μάργην.

Ἀζηχὺς φαγέμεν καὶ πείμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς,

Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν δρέκεσθαι.

5 Ἀρναῖος δ' ὄνομα ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ

Ἐκ γενετῆς· Ἴρου δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,

Οὐνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κίων, ὅτε τοῦ τις ἀνώγει·

Ὅς δ' ἰλθὼν Ὀδυσσεὺς διώκετο οἷο δόμοιο,

Καὶ μιν νεικείων ἔπει πτερβέντα προσηύδα·

10 Εἶπε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὲς ἔλκῃ·

Οὐκ ἔλεις, ὅτι δὴ μοι ἐπιτλίζουσιν ἅπαντες,

Ἐλθέμεναι δὲ πείλονται; ἰγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.

Ἀλλ' ἔνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔμε καὶ χοροῖ γένηται.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

15 Δαιμόνι', οὔτε τί σε βέξω κικύον, οὐτ' ἀγορεύω,

Οὔτε τινα φθονέω δόμεναι, καὶ πῶλλ' ἀνελόντα.

Οὐδὲς δ' ἀμφοτέρους ὧδε χεῖσεται· οὐδέ τί σε χερῶν

Ἄλ-

„ Solam ad hospitem loqui verbum, & ex-^{eo} audire.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Non insipiens hospes suspicatur, quicumque demum sit;
 „ Non enim usquam ulli sic mortalium hominum
 „ Viri superbientes injusta machinantur.
 Illa quidem sic locuta est; ibat autem nobilis subalcy
 Procorum in cœtum, postquam dixerat omnia.
 Statim autem Telemachus verbis alatis allocutus est,
 Prope admoto capite, ut ne audirent alii;
 „ O dilecte, ego quidem abeo, sues & illa custodituras,
 „ Tuum & meum victum; tibi autem hic omnia curæ-sint.
 „ Ipsum quidem te primum serva, & considera in animo,
 „ Ne quid patiaris; multi verò mala cogitant Achivorum:
 „ Quos Jupiter disperdat, antequam nobis nocumento-sint,
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Erit sic, pater: tu verò vade merenda-sumpta:
 „ Mane autem veni, & duc victimas pulchras:
 „ At mihi hæc omnia & immortalibus curæ-erunt.
 Sic dixit: is verò rursus deinde sedebat bene-polita in sede:
 Ubi autem repleverat animum cibo & potu,
 Perrexit utique ire ad suæ, liquitque septaque, domumque
 Plenam convivarum: hi autem saltu & cantu
 Delectabant-se: jam enim & advenit vespertinum tempus.

ODYSSEAE HOMERI XVIII
 LIBRI

Argumentum.

Ulyssis & Iri pugna fit. Apparet autem & Penelope procis,
 & ab ipsis dona accipit. Fit & quedam collocutio deinceps Ulyssis cum Eurymacho.

Σ. Contentionem Iri, gloriam Ulyssis, donaque regum.

Advenit autem mendicus publicus, qui per urbem
 Mendicabat Ithacæ; excelebat verò ventre voraci,
 Ad incessanter comedendum & bibendum; neque ei erat vis,
 Neque robur; specie autem valde magnus erat intuitibus.
 Arneus verò nomen erat: hoc enim imposuit alma mater
 Ex nativitate: Irum autem juvenes vocabant omnes,
 Quoniam nuntia-referebat profectus: cum alicubi quis juberet.
 Qui scilicet ubi-venerat, Ulyssiem pellebat sua domo,
 Et ipsum objurgans verbis alatis allocutus est;
 „ Recede, senex, à vestibulo, ne jam cito & pede traharis;
 „ Non sentis, quod jam mihi innuant omnes,
 „ Trahereque jubent? Ego autem verecundor omnino.
 „ Sed surge, ne cito nobis contentio etiam manibus fiat.
 Hunc autem torve intuitus, allocutus est solers Ulysses;
 „ Miser, neque quid tibi facio mali, neque dico,
 „ Neque aliquem invideo dare, etiam multa si-sumpserit.
 „ Limen autem ambo hoc capiet: neque omnino te oportet
 „ Aliena

- Ἄλλοτρίων φρονέειν· δοκίμεις δέ μοι εἶναι ἐλήτης·
 Ὡς περ ἑγὼν· ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὑπάζειν.
- 20 Χερσὶ δὲ μήτι λήν προκαλίξω, μή με χολώσης,
 Μή σε, γέρον περ ἱδὼν, σῆθος καὶ χεῖλα φέρω
 Αἵματος· ἥσυχίη δ' ἂν ἔμοι καὶ μάλλον ἔτ' εἴη
 Λύριον· οὐ μὲν γάρ τέ σ' ὑποκρέψεται ὄντω
 Δεύτερον ἔς μέγαρον Λαερτιάδων Ὀδυσῆος.
- 25 Τὸν δὲ χαλωσάμενος προσεφώνεον Ἴρος ἐλήτης·
 Ὡ πόποι, ὥς ὁ μολοβορδὲς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
 Γαῖῃ καμινὸν ἴσας· ὃν ἂν κακὰ μνηστραίμην,
 Κόπτοντες ἀμφοτέρωσι, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας δδόντας
 Γυναικῶν ἐξελάσσομαι, εὐδὲ ὥς λήϊβοταίρης.
- 30 Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγυγνώσι καὶ εἶδε
 Μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
 Ὡς οἱ μὲν προπάραιδε θυρέων ὑψηλῶν
 Οὐδεὶς ἐπὶ ξειοῦ πανθυμαδὼν θυριδῶντο.
 Τοῖσι δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόιο,
- 35 Ἢδὺ δ' ἦρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστῆρεςσιν·
 Ὡ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχη·
 Οἷον τερωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἔς τέδε δῶμα·
 Ὁ ξεινὸς τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἑλληλοῖιν
 Χερσὶ μαχέσσεσθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ἔκκα.
- 40 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἦρα πάντες ἀνήϊξαν γελῶντες·
 Ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχὺς κακοσίμονας ἡγερέδοντο.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐκλείδης υἱός·
 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὅφρα τι εἴπω·
 Γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κείατ' ἐν πυρὶ· τά σ' ἐπὶ δόρπτι.
- 45 Καθήμεθα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
 Ὀσπύτορος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τι γήνηται,
 Τάνων ἦν κ' ἐβέλχαιν ἀνασῆς αὐτὸς ἱλίσθαι·
 Αἰεὶ δ' αὖδ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ σιν ἕλλον
 Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἱάσομεν αἰτήσοντα.
- 50 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐκινήσαντες μῦθος.
 Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ὡ φίλοι, οὕτως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
 Ἄνδρα γέροντα, δῶν ἀρημένον· ἀλλὰ με γαστήρ
 Ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
- 55 Ἀλλ' ἔγωγε νῦν μοι πάντες ἐμύσσοπτε καρτερὸν ὄρκον,
 Μή τις ἐπ' ἱερῷ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ παχείῃ
 Πλήξῃ ἀπασθάλων, τούτῳ δὲ με ἴφι δαμάσσω.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἦρα πάντες ἀπώμυνον, ὥς ἐκέλευεν.
 Τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἵς Τηλεμάχοιο·
- 60 Ἢεῖν, εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
 Τούτον ἑλέξασθαι, πῶν δ' ἕλλον μή τιν' Ἀχαιῶν
 Δειδίδ'· ἐπὶ πλέοναςσι μαχέσεται, ὅς κε σε θείη·
 Ξεινοδόχος μὲν ἑγὼν, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες
 Εὐρύμαχος τε καὶ Ἀντίνοος, πεπνυμένω ἔμφω.
- 65 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἦρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ζῶσατο μὲν ῥά κ' αἶσαν περὶ μῆδεα, φάτις δὲ μῆροσ
 Καλοῦς τε, μεγάλους τε, φάνεν δὲ οἱ εὐρέες ὤμοι,
 Στήθεά τε, σιβαροὶ τε βραχίστους· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Ἀγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένα λαῶν.

„ Aliens invidere; videris autem mihi esse erro,
 „ Sicut ego; opulentiam verò dñi solent præbere.
 „ Manibus autem nequaquam valde provoca, ne mihi iram.
 „ Ne tibi, senex licet sim, pectus & labra fœdem (moveas,
 „ Sanguine; quies verò mihi etiam magis adhuc esset
 „ Cras: nequaquam enim te reverſurum puto
 „ Iterum in domum Laertiadæ Ulyſſis.
 Hanc autem iratus allocutus est Irus mendicus;
 „ Papæ! ut hic vorax volubiliter loquitur,
 „ Vetulæ camino-aſſuetæ ſimilis; cui mala molirer,
 „ Verberans ambabus; in-terram autem omnes dentes
 „ Maxillis excuterem, ſuis ſicut ſegetem-depaſcentis.
 „ Accinge te nunc; ut omnes cognoscant & hi
 „ Nos pugnantes: quomodo verò tu cum juniore pugnaveris?
 Sic hi quidem ante fores altas
 Limine in polito animoſe rixabantur.
 Eos autem animadvertit ſacra vis Antinor;
 Suaviterque ridens allocutus est procos;
 „ O amici, haud quidem unquam aliquid antea tale factum eſt;
 „ Qualem delectationem deus duxit ad hanc domum:
 „ Hoſpeſque & Irus contendunt inter-ſeſe
 „ Uſque-ad manibus pugnandum: ſed committamus ocyus.
 Sic dixit: illi autem omnes ſurrexerunt ridentes,
 Circumque mendicos pannoloſos congregabantur.
 Inter hoſ autem Antinous locutus eſt, Eupitheï filius;
 „ Audite me, proci eximii; ut aliquid dicam:
 „ Ventres iſti caprarum jacent in igne; quos in coenam
 „ Depoſuimus, pinguedine & ſanguine impletos.
 „ Uter autem vicerit, ſuperiorque fuerit,
 „ Eorum quem voluerit, ubi-ſurrexerit, ipſe eligat:
 „ Semper autem deinceps inter noſ convivabitur; neque quenquam
 „ Pauperem intus miſceri nobis ſineamus mendicaturum. (alius
 Sic dixit Antinous: illis autem placebat ſermo.
 Hoſ verò dolos-meditans allocutus eſt ſolers Ulyſſes;
 „ O amici, nequaquam æquum-eſt cum juniore viro pugnare
 „ Virum ſenem, calamitate labefactum; ſed me venter
 „ Inſtigat maleſicus, ut plagis domer.
 „ Sed age nunc mihi omnes jurate firmum juſjurandum,
 „ Ne quiſ Iro gratificans, me manu robuſta
 „ Percutiat prævaricans, eique me violenter domet.
 Sic dixit: illi autem omnes abjurabant, ſicut jubebat.
 Inter eoſ autem rurfus locuta eſt ſacra vis Telemachi;
 „ Hoſpeſ, ſi te jubet cor & animus generoſus,
 „ Iſtum propellere; ſic: cæterorum autem neminem Achivorum
 „ Time, quoniam cum-pluribus pugnabit, qui te percutiat.
 „ Hoſpitum-exceptor quidem ego; comprobant verò reges
 „ Eurymachuſque & Antinous, prudentes ambo.
 Sic dixit: hi autem omnes comprobarunt: at Ulyſſes
 Cinxit quidem ſe pannis circum genitalia, oſtendebat verò ſeniora
 Pulchraque, magnaſque; nudati-ſunt autem ei lati humeri,
 Pectoraque, robuſtaſque brachia: at Minerva
 Prope aſſans membra auctavit paſtori populoſum.

- 70 Μνηστῆρες δ' ἔρα πάντας ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
 Ὡς δέ τις εἴπασκεν ἰδὼν ἐκ πλησίον ἄλλον·
 Ἦ τάχα Ἴρος ἕϊρος ἐπίσπασον κακὸν ἔξει·
 Οἷον ἐκ βαλὼν ἢ γέρον ἐπιγουνίδα φαίνει.
 Ὡς ἔρ' ἔφαν· Ἴρα δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός·
- 75 Ἀλλὰ καὶ ὡς δρηστῆρες ἔγον ζώσαντες ἀνάγκη,
 Δαιδίδα· σάρκας δὲ πεμτρομένοντα μέλασιν.
 Ἀντίνοος δ' ἐνέμπηκεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνδομαζῶν·
 Νῦν μὲν μήτ' εἰς, βουγῆς, μήτε γένοιο,
 Εἰ δὲ τοῦτον γε τρομέεις καὶ δειδίας κινῶς,
- 80 Ἀνδρα γέροντα, δὴν ἀρημένον, ἢ μιν ἰκάνει.
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἱέρα, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
 Αἰ κέν σ' οὗτος νικήσῃ, πρίσσων τε γένηται,
 Πάμφωτ' Ἠπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 Εἰς ἔχεται βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
- 85 Ὡς κ' ἀπὸ βίνα τάμῃσι καὶ οὖατα νηλεῖ χαλκῷ,
 Μήδεά τ' ἱερύσας, δῆν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
 Ὡς φάτο· τὰ δ' ἔτι μέλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυνίαι·
 Ἐς μέσσω δ' ἔναγον· τὰ δ' ἔμφω χεῖρας ἀνίσχον.
 Αἰ τότε μαρμύρεξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
- 90 Ἦ ἱλάσει', ὡς μιν ψυχὴ λίποι αὐτοῖ πεσόντα,
 Ἦέ μιν ἦρ' ἱλάσειε, τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
 Ὡς δέ οἱ φρονέοντι δάσσαντο κέρδιον εἶναι,
 Ἦκ' ἱλάσαι, ἵνα μὴ μιν ἐπιφρασσάιαιτ' Ἀχαιοί.
 Αἰ τότ' ἀνασχομένω, ὃ μὲν ἤλασε δεξιδὼν ὦμον
- 95 Ἴρος, ὃ δ' αὖχέν' ἔλασεν ὑπ' οὐατος, ἔξαι δ' εἶσω·
 Ἐλάσεν· αὐτίκα δ' ἤλαεν ἀνὰ εἶμα Φοῖνιον αἶμα·
 Καδ' δ' ἔπος· ἐν κονίρεσι μακδὼν, εὖν δ' ἤλασ' ἰδόντας·
 Αἰκνίζων ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρας ἀγκυοὶ
 Χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλω ἔκλεινον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
- 100 Εἶλας δ' ἐκ προθύροιο, λαβὼν ποδός· ὄφρ' ἴκετ' αὐλῶν,
 Αἰδούσης τε θύρας· καὶ μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς
 Εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χεῖρ,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἐνταυτοῖ νῦν ἦσο, κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων,
- 105 Μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοῖρανος εἶναι,
 Λυγρὸς ἴων· μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη.
 Ἦ ἴα, καὶ ἄμφ' ὤμοισιν ἁεκέα βέλλετο πήρην,
 Πυκνὰ βωγαλέην· ἐν δὲ εὐρύς ἦεν ἀορτήρ.
 Ἀψ' δ' ὄφρ' ἐπ' οὐδὲν ἰδὼν κατ' ἔρ' ἔζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἶσω
- 110 Ἠδὲ γελῶντες, καὶ ἑ δεικανόοντ' ἐπέεσσιν·
 Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνα, καὶ ἀδάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὅ, ττι μάλισ' ἐθέλεις, καὶ σοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ὡς τοῦτον τὸν ἄνακτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
 Ἐν δῆμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν Ἠπειρόνδε
- 115 Εἰς ἔχεται βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
 Ὡς ἔρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κληδόνι βεῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀντίνοος δ' ἔρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα βῆκεν
 Ἐμπλήσιν κνίσσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
 Ἄρτους ἐκ κανέοιο δῶν παρέθηκεν Ἀίρας,
- 120 Καὶ δάκρυ χροστὴν δαιδίσκετο, φώνησέν τε·
 Χαῖρε, πάτερ, ἢ ξεῖνα· γένοιτό τοι ἔσπερ ἐπίσσω.

Proci verò omnes vehementer admirati sunt:
 Sic autem aliquis dicebat intaitus propinquum alium;
 „ Certe cito Irus miser-Irus accersitum malum habebit:
 „ Qualem ex pannis senex coxam ostendit.
 Sic utique dixerunt: Iro autem male commovebatur animus:
 Sed & sic famuli ducebant cinctum vi,
 Timentem; carnes verò tremebant circum membra.
 Antinous autem increpabat, verbumque dixit, & compellabat;
 „ Nunc quidem neque sis, iactator, neque natus fueris,
 „ Si profecto hunc tremas & times graviter,
 „ Virum senem, calamitate labefactum, quæ ipsum occupat.
 „ Sed tibi edicam, quod & perfectum erit;
 „ Si te hic vicerit, superiorque fuerit,
 „ Mittam te in-Epirum, conjectum in navem nigram,
 „ Ad Echetum regem, hominum perniciem omnium,
 „ Qui nasum abscindat & aures sævo ære,
 „ Genitaliaque evulsa det canibus cruda discerpenda.
 Sic dixit: ei verò adhuc magis tremor subit membra:
 In medium autem eum duxerunt: illi verò ambo manus elevat-
 Tum demum deliberavit multa-passus nobilis Ulysses, (runt,
 An feriret, adeo-ut ipsum anima linqueret illic lapsum;
 An ipsum leviter feriret, extenderetque super terram.
 Sic autem ei cogitanti visum est satius esse,
 Leviter ferire, ut ne ipsum cognoscerent Achivi.
 Tunc demum *manibus*-elevatis, percussit quidem dextrum humerum
 Irus; ille autem ei cervicem percussit sub aure, ossaque intus
 Fregit: statim autem venit per os ruber sanguis:
 Decidit verò *is* in pulveribus vociferatus, collisitque dentes,
 Calcitrans pedibus terram: at proci eximil
 Manibus sublatis risu emortebantur: verum Ulysses
 Extrahebat per vestibulum, prehensum pede; donec venit ad
 Porticusque fores; & ipsum ad septum atrii (atrium,
 Statuit reclinatum; baculum autem ei injectit manus,
 Et ipsum affatus verba alata dixit;
 „ Hic nunc sede, canesque, suesque abarcens;
 „ Neque tu sane hospitum & mendicorum dominus esto,
 „ Vilis cum-sis; necubi aliquod malum etiam majus accipias.
 Dixit utique: & circum humeros sibi turpem jaciebat peram,
 Crebris locis laceram; tortile verò in-erat lorum.
 Retro autem ipse ad limen profectus desidebat; illi autem iverunt
 Suaviter ridentes, & eum blande-compellabant verbis; (intro
 „ Jupiter tibi det, hospes, & immortales dii alii,
 „ Quodcunque maxime vis, & tibi gratum est animo;
 „ Qui hunc infestabilem à mendicando cessare-fecisti
 „ In populo: cito enim ipsum ducemus in-Epirum,
 „ Ad Echetum regem, hominum multatorem omnium.
 Sic utique dixerunt; gaudebat autem omine nobilis Ulysses:
 Antinous verò ei magnum ventrem apposuit
 Plenum pinguedineque & sanguine: Amphinomus verò
 Panes ex canistro duos apposuit sublatis,
 Et poculo aureo propinabat, dixitque;
 „ Salve, pater, ô hospes, adsit tibi in posterum saltem.

- "Ολβος, ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακῶς ἔχεις πολλέσσι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "Ἀμφίνομ', ἡ μάλα μοι δοκεῖς πεπνυμένος εἶναι.
 125 Τοιοῦτου γὰρ πατὴρ, ἔπει κλέος ἐσθλὸν ἔκουν,
 Νίσσον Δουλιχίῃα ἔϋν' τ' ἔμεν, ἀφνειὸν τε.
 Τοῦ σ' ἐκ Φασί γενέσθαι· ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
 Τούνεκά τοι ἔρῳ· σὺ δὲ σύνδεο, καὶ μὲν ἔκουσον·
 Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.
 130 Πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπὶ πνέει τε καὶ ἔρπει.
 Οὐ μὲν γὰρ ποτε Φησί κακὸν κείσεσθαι ἐπίσσω,
 "Ὀφρ' ἀρετὴν παρέχῃσι θεοί, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ.
 "Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
 Καὶ τὰ φέροι ἀεκαζόμενος τετληότε θυμῷ.
 135 Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἕλῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἐμελλον ἐν ἀνδράσιν ἄλβιος εἶναι,
 Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίη καὶ κάρτει· εἰκὼν,
 Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος, καὶ ἱμοῖσι κασιγνήτοισι.
 140 Τῷ μὴ τίς τοι πᾶμπαν ἀνὴρ ἀθεμίσιος εἴη,
 "Ἄλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὃ, ττι διδοῖεν".
 Οἷ' ὄρω, μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανώοντας,
 Κτήματα κείροντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν.
 "Ἀνδρὸς, ὃν οὐκ ἔτι Φηιδί φίλων καὶ πατρίδος αἰῆς.
 145 Διὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν· ἀλλὰ σε δαίμων
 Οἴκαδ' ὀπείαγάγοι, μὴ ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
 "Ὅππότε νοστήσεις Φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν".
 Οὐ γὰρ ἀναιμωτεῖ γε διακρινέσθαι ὅτῳ
 Μνηστῆρας, κἄκεῖνον, ἔπει κα μέλαδρον ὑπέλθοι.
 150 "Ὡς φάτο· καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον".
 "Ἀψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα, φίλον τετιμῆμεν ἦτορ,
 Νευσάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὅσσετο θυμῷ.
 "Ἄλλ' οὐδ' ὥς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη,
 155 Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχρ' ἴφι δαμῆναι.
 "Ἀψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζιτ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
 Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ βῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 Μνηστῆρεςσι φανῆναι, ὅπως ποτάσειε μάλιχα
 160 Θυμὸν μνηστῆρων, ἰδὲ τιμῆσσεα γένοιτο
 Μᾶλλον πρὸς πάσιός τε καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
 "Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν, ὅπως τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὑδμάζεν·
 Εὐρυνόμῃ, θυμὸς μοι ἑλδεται, οὔτι πάρος γε,
 Μνηστῆρεςσι φανῆναι, ἀπεχθόμενοισι περ ἔμπτῃς.
 165 Παιδί δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κα κέρδιον εἴη,
 Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμλεῖν.
 Οἷτ' εὐ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὅπιδεν φρονέουσιν.
 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμῃ ταμὴν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπας.
 170 "Ἄλλ' ἴθι, καὶ σὺ παιδί ἔπος φάο, μὴδ' ἐπίκουε,
 Χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
 Μὴδ' οὔτω δακρύοισι πεφυρμένη ἄμφι πρὸς ὤπη.
 "Ερᾶν· ἔπει πάμπαν πευθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ.

„ Felicitas; at nunc quidem malis teneris multis.
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Amphinome, certe valde mihi videris prudens esse;
 „ Tali enī patre es; quippe famam bonam audiebam,
 „ Nisum Dulichiensem bonumque esse, divitemque;
 „ Ex hoc te dicunt natum esse: ingenioso autem viro similis es.
 „ Propterea tibi dicam, tu autem attende, & me audi:
 „ Nihil imbecillius terra nutrit homine
 „ Omnium, quotquot super terram spirant & serpunt.
 „ Etenim nunquam putat malum passurum esse se in posterum,
 „ Quamdiu felicitatem præbent dii, & genus vigent:
 „ Sed quando demum & mala dii beati perficiunt,
 „ Et hæc fert nolens reluctanti animo.
 „ Talis enim mens est terrestrium hominum,
 „ Qualem diem adducat pater hominumque deumque,
 „ Etenim ego quondam consuecebam inter homines beatus esse;
 „ Multa autem injusta feci, viribus & robori obsequens,
 „ Patreque meo fretus, & meis fratribus.
 „ Quare nequis utique omnino vir injustus sit,
 „ Sed ille silentio dona decorum habeat, quodcumque dent:
 „ Qualia video procos injusta machinantes,
 „ Possessiones consumentes, & dedecorantes uxorem
 „ Viri, quem non amplius puto ab amicis & patria terra
 „ Diu absuturum; valde autem prope esse: sed te deus
 „ Domum subducit, neque occurrit illi,
 „ Quando redierit dilectam in patriam terram:
 „ Non enim sine cruore utique diremptum iri puto
 „ Procos, & illum; postquam domum subierit.
 Sic dixit; & libatione facta bibit dulce vinum;
 Iterumque in manibus posuit poculum principi populorum.
 Verum is ivit per domum, charo afflictus corde,
 Nutans capite; jam enim malum augurabatur animo.
 Sed neque sic fugit mortem; præpedivit nempe & hunc Minerva,
 Telemachi sub manibus & hasta fortiter ut domaretur.
 Iterum verò resedit in sede, unde surrexerat.
 Cæterum in mentem posuit dea cæcis-oculis Minerva
 Filiae Icarii, prudenti Penelopæ,
 Proci se ostendere, ut diffunderet maxime
 Animum procorum, & honorata fieret
 Magis viroque & filio, quam antea erat.
 Effuse autem risit, verbumque fecit, compellabatque;
 „ Eurynome, animus mihi cupit, nequaquam antea quidem,
 „ Proci me ostendere, invisus licet omnino:
 „ Filio autem dicam verbum, quod utilius fuerit,
 „ Ut non prorsus proci cum superbis versetur,
 „ Qui scilicet bene quidem loquuntur, male autem pone cogitant.
 Hanc autem rursus Eurynome œconomia allocuta est;
 „ Næ jam hæc quidem omnia, filia, apposite dixisti.
 „ Sed i, & tuo filio verbum dic, neque cela,
 „ Corpus ubi-tibi-laveris, & unxeris genas:
 „ Neque sic lacrymis foedata circum faciem
 „ Vade; quoniam malum est lugere indiscriminatim semper.

„ Etenim

- 175 Ἦδη μὲν γὰρ τοὶ παῖς τηλέμαχος, ὃν σὺ μάλα κεν
 Ἦρῳ ἀθανάτοισι γενεήσαντα ἰδέσθαι.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παρρηΐδα, κηρομένη περ,
 Χρῶτ' ἀπονέπτεσθαι, καὶ ἐπιχρῖσθαι ἑλαιοφῶ·
 Ἀγλαΐην γὰρ ἔμοργε θεοὶ, καὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 180 Ὀλέσεν, ἐξ οὗ κείνος ἔβη κοίτης ἐνὶ νηυσίν.
 Ἀλλὰ μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἰπποδάμειαν ἔνωχθε
 Ἑλέμεν, ὅφρα καὶ μοι παρστήτον ἐν μεγάροισιν·
 Οἷα δ' οὐκ εἴσεμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκαε,
 185 Ἀγγελέουσα γυναιξί, καὶ ὕπνουσευα νέεσθαι.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε καὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κούρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχουσιν.
 Εὐδα δ' ἀνακλινοῦσα· λυθὲν δέ οἱ ἔπεια πάντα
 Αὐτοῦ ἐνὶ κλυτῷ· τέως δ' ἄρα δῖα θεῶν
 190 Ἀμβροτὰ δῶρα δίδου, ἵνα μιν θεσπιάτ' Ἀχαιοί·
 Κάλλει μὲν οἱ πρῶτα πρῶτον τε καλὰ κῆρυεν
 Ἀμβροσίῳ, ὅλω περ ἱυσιφανος Κυθήρῃα
 Χρίστει, εὖτ' ἂν ἴη Χαρίτων χορὸν ἱμερόντα·
 Καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι·
 195 Λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν πριεοῦ ἱλέφαντος.
 Ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξας ἀπαβήσαντο δῖα θεῶν.
 Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
 Φλόγγῃ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἐνῆκε,
 Καὶ β' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειᾶς, φώνησέν τε·
 200 Ἦ με μάλ' αἰνοπαθὴ μαλακὴν περὶ κῆμ' ἐκάλυψεν·
 Αἶθε μοι ὣς μαλακὴν θάνατον πόροι Ἀρτεμις ἀγνή
 Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 Διῶνα φθινύδα, πόσιος πόθουσα φίλοιο
 Παντοίῃν ἀρετῇ· ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.
 205 Ὡς φασμένη, κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλίσοντα,
 Οὐκ οἷα· ἔμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ὕπνonto.
 Ἦ δ' ὅτε δὴ μετῴρας ἀφίκατο δῖα γυναικῶν,
 Στῆ ἔα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκνῃ ποιητοῖο,
 Ἄντα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 210 Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 Τῶν δ' αὐτοῦ λυτο γούνατ', ἔρη δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχευεν·
 Πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λαχέεσσι κλισίῃναι.
 Ἦ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεον ὃν φίλον υἱόν·
 Τηλέμαχ', οὐκέτι τοὶ φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα·
 215 Παῖς ἔτ' ἰὼν, καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
 Νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἔσσι, καὶ ἦβης μέτρον ἰκάνεις,
 Καὶ κέν τις Φαίῃ, γόνον ἔμμεναι δαβλίου ἀνδρός,
 Ἐς μέγεθος καὶ κάλλος δρώμενος, ἀλλότριος Φῶς,
 Οὐκέτι τοὶ φρένες αἰεὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα.
 220 Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
 Ὅς τὸν ξείνον ἔσπας ἀεικισθήμεναι οὕτω.
 Πῶς νῦν; εἴ τις ξείνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 Ἥμενος, ὣδα πάθοι βυσακτύος ἐξ Ἀλγεινῆς,
 Σοὶ κ' αἰσχὸς λῶβη τε μετ' ἀνδράποισι πέλοισι.
 225 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

„ Etenim jam quidam tibi filius ea-estate, quem tu maxime
 „ Supplicabas immortalibus barbatum videre.
 Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Eurynome, ne hæc suadeas, sollicita licet,
 „ Corpus ut-mihi-lavem, & me-ungam unguento:
 „ Pulchritudinem enim mihi dii, qui Olympum habitant,
 „ Perdiderunt, ex quo ille ivit cavis in navibus.
 „ Sed mihi Autonoenque & Hippodamiam jube
 „ Venire, ut mihi assent in sedibus;
 „ Sola verò non intrabo ad viros; verecundor enim.
 Sic dixit: vetula autem è domo exivit,
 Nunciatura mulieribus, & hortatura ad-eundum.
 Tunc demum aliud cogitavit dea caeca-oculis Minerva:
 Filix Icarii dulcem somnum infudit.
 Dormiebat verò ea reclinata: solutus autem sunt ei compages
 Ibidem in lecto: interim verò præstantissima dearum (omnes
 Immortalia dona dabat; ut ipsam admirarentur Achivi:
 Pulchritudinem quidem ei primum vultusque pulchros purificavit
 Divina, quali scilicet pulchre-coronata Venus
 Ungit se, quando adeat Gratiarum chorus amabilem;
 Et ipsam proceriorem & crassiorē reddidit conspectu;
 Candidioremque ipsam fecit secto ebore.
 Sic quidem ubi-fecisset, abiit nobilissima dearum.
 Venerunt autem famule candidis-ulis ex domo,
 Cum-strepitu advenientes; hanc autem dulcis somnus dimisit;
 Et ea absterxit-sibi manibus genas, & locuta est;
 „ Certe me valde ærumnosam mollis somnus coöperuit:
 „ Utinam mihi sic mollem mortem daret Diana casta
 „ Statim nunc; ut ne amplius lugens in animo
 „ Ævum corruptam, mariti desiderans dilecti
 „ Omnigenam virtutem; quoniam præstantissimus erat Achivo.
 Sic locuta, descendebat ex coenaculo splendido, (cum,
 Non sola; simul hanc & famule duæ comitabantur.
 At quando demum ad procos pervenisset nobilissima mulierum,
 Stetit utique ad postes domus fabrefactæ,
 Genis obtendens nitida redimicula:
 Ancilla autem ei honesta utrinque assistit.
 Horum verò illic solvebantur genas; amore autem animo dell-
 Omnes verò optabant apud eam in lectis recumbere. (niti-sunt:
 Hæc autem deinde Telemachum alloquebatur suum charum filium;
 „ Telemache, non amplius tibi mens integra, neque cogitatio:
 „ Puer adhuc cum-esses, etiam magis in mente prudentia versabas:
 „ Nunc autem, quando jam magnus es, & pubertatis limitem at-
 „ Et aliquis diceret filium te esse beati viri, (tigisti,
 „ Magnitudinem & pulchritudinem intuens, alienus vir;
 „ Non amplius tibi mens est justa, neque cogitatio.
 „ Quale jam hoc facinus in sedibus factum est,
 „ Qui hospitem sivist indigne-tractari ita.
 „ Quomodo nunc? Si quis hospes in nostris sedibus
 „ Sedens, sic pateretur vexatione ex gravi,
 „ Tibi dedecus opprobriumque inter homines foret.
 Hanc verò rursus Telemachus prudens contra allocutus est:

- Μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν οὖ σὲ νυμεσσῶμαι κεχολῶσθαι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοῖον καὶ οἶδα ἕκαστα,
 Ἑσθλά τε, καὶ τὰ χέρη· (πάρος δ' ἔτι νῆπιος ἦα·)
 Ἀλλὰ τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
- 230 Ἐκ γάρ με πλήσσοις, παρήμενοι ἕλλεθον ἕλλος,
 Οἷδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
 Οὐ μὲν τοι ξείνου γὰρ καὶ ἱερὸν μῶλος ἐτύχθη
 Μνηστῆρων ἰότητι· βίη δ' ὄγε φέρτερος ἦεν.
 Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
- 235 Οὕτω νῦν μνηστῆρας ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
 Νέοισιν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
 Οἱ δ' ἐντοσθε δόμοιο, λελύτο δὲ γυῖα ἐκάστου·
 Ὡς νῦν ἱερὸς ἐκάβρος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
 Ἥσαι νευσάων κεφαλῇ, μεθύοντι τοικῶς,
- 240 Οὐδ' ὀρθὸς δύναται σῆναι ποτὶν, οὐδὲ νέεσθαι
 Οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόσος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λελυνταί.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγύρευον.
 Εὐρύμαχος δ' ἐπέσσει προσηύδα Πηνελόπειαν·
 Κούρη Ἰκαρίω, περίφρων Πηνελόπειαν,
- 245 Εἰ πάντες σὲ ἴδοιεν ἄν' Ἴασον Ἀργεὺς Ἀχαιοὶ,
 Πλήρως πεν μνηστῆρας ἐν ὀμετέροισι δόμοισιν
 Ἥσθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περίσσει γυναικῶν,
 Εἰδὸς τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἔισας.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπειαν·
- 250 Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἰδὸς τε, δέμας τε,
 Ὀλέσαν ἀλάνκτοι, ὅτε Ἴλιον εἰσπνέβαινον
 Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 Εἰ κείνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύσει,
 Μείζδον καὶ κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
- 255 Νῦν δ' ἔχομαι· τόσα γὰρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 Ἡ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λυτὴν κατὰ πατρίδα γαίαν,
 Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἔλδον ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
 Ὡ γύναι, οὐ γὰρ δὴν ἑυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
- 260 Καὶ γὰρ Τρῶας Φασι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
 Ἥμιν ἀκοντιζὰς, ἡδὲ ῥυτῆρας διζῶν,
 Ἴππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἱ καὶ τάχις
 Ἐμνιναν μέγα νείκος ὁμοίου πτολέμοιο.
 Τῷ οὐκ οἶδ', εἰ κεν μ' ἀνέσει θεός, ἢ κεν ἁλώω
- 265 Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 Μεμνησθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
 Ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονέεσθιν ἐόντος.
 Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ παῖδα γενεήσκαντα ἴδῃαι,
 Γήμασθ', ὥ κ' ἐβέλυσται, τεδν κατὰ δῶμα λιποῦσθαι.
- 270 Κεῖνός θ' ὥς ἀγύρευε, τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 Νῦξ δ' ἔσαι, ὅτε δὴ συγερὸς γάμος ἀντιβολήσῃ
 Οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ἔλβον ἀπήντα.
 Ἀλλὰ τόδ' αἶνδον ἔχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
 Μνηστῆρων οὐχ ἦδε δίκη τοπάρουε τέτυκτο·
- 275 Οἷτ' ἀγαθὴν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θυγατρῶς
 Μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοισι ἐρίωσιν·
 Αὐτοὶ τοὶ γ' ἀπάγουσι βίης καὶ ἴφια μῆλα,

- „ Mater mea, id quidem non indigne fero quod irascaris :
 „ At ego animo intelligo & novi singula ,
 „ Bonaque, & pejora ; (antea autem adhuc infans eram :)
 „ Sed non possum prudentia omnia intelligere :
 „ Nam me perterrant assidentes aliunde alius ,
 „ Hi mala cogitantes : mihi autem non sunt auxiliatores ,
 „ Nequaquam tamen hospitibus & Iri pugna facta est
 „ Procorum consilio : viribus autem hic potentior fuit .
 „ Utinam enim , Jupiterque pater , & Minerva , & Apollo ,
 „ Ita nunc proci in nostris sedibus
 „ Nutarent capitibus domiti , alii quidem in aula ,
 „ Alii autem intra domum ; solutaque essent membra cujusque ;
 „ Uti nunc Irus ille ad stridentes fores
 „ Sedet nutans capite , ebrio similis ;
 „ Neque erectus potest stare pedibus , neque reverti
 „ Domum , qua ei reditus est ; quoniam chara membra soluta
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur . (sunt .
 Eurymachus autem verbis aliosutus est Penelopem ;
 „ Filia Icarii , prudens Penelope ,
 „ Si omnes te viderent per Iana Argos Achivi ,
 „ Plures proci in vestris sedibus
 „ A-mane convivarentur ; quoniam præstas mulieribus ,
 „ Forma-que , statu-que , & mente intus æqua .
 Huic autem respondit deinde prudens Penelope ;
 „ Eurymache , profecto meam virtutem , formamque , corpusque ,
 „ Perdiderunt immortales , quando ad Ithum navigabant
 „ Argivi ; cum is autem meus maritus erat Ulysses .
 „ Si ille utique reversus meum statum gubernaret ,
 „ Major gloria esset mea & melior ita .
 „ Nunc vero tristor : tot enim mihi immisit mala deus .
 „ Certe quidem , quando demum ibat relicta patria terra ,
 „ Dextera in carpo prehensa me manu allocutus est ;
 „ O mulier , non enim puto bene-ocreatos Achivos
 „ Ex Troja bene omnes incolantes redituros :
 „ Etenim Trojamos sicut pugnaces esse viros ,
 „ Et jaculatores , & tructores sagittarum ,
 „ Equosumque velocium conscendores ; qui citissime
 „ Decreverint magnam contentionem , gravi-æque belli .
 „ Ideo nescio , an me remittat deus , an capiar
 „ Illic in Troja : tibi autem hic omnia curæ sint .
 „ Memor-ſe patris & matris in sedibus ,
 „ Sicut nunc , vel adhuc magis , me absente .
 „ At postquam jam filium barbaram videris ,
 „ Nube , cui volueris , tua domo relicta .
 „ Ille utique sic dicebat ; quæ sane nunc omnia perficiuntur .
 „ Nox autem erit , quando demum odiosæ nuptiæ obvenient
 „ Perditæ mihi , cujus utique Jupiter felicitatem abstulit .
 „ Sed hic gravia dolor oes & animam occupat :
 „ Procurum non hic mos olim fuit ;
 „ Qui scilicet præstantemque mulierem & divitiarum filiam
 „ Ambas vellet , & inter se contendant ;
 „ Li ipsæ sive adducunt boves & pinguet oves ,

- Κούρης δαίτα φίλοις, καὶ ἑγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
 Ἄλλ' οὐκ ἑλλότριον βίοντον νηποῖνον ἔδουσιν.
- 280 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Οὐνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
 Μυιλιχίοις ἐπίεσσι· νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοῖκα.
- Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐκλείδης υἱός·
 Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
- 285 Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
 Δίξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνηνασθαι δόσιν ἑσῖν·
 Ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πη ἕλλη,
- Πρὶν γέ σε τῇ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἕριςος.
 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιγύνδαε μῦθος·
- 290 Δῶρα δ' ἥρ' οἰσέμεναι πρόσθεν κήρυκα Ἰκάρος.
 Ἀντινοὸς μὲν ἐνεῖκε μέγαν περικαλλέα πέπλον
 Ποικίλον· ἐν δ' ἥρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
 Χρύσειαι, κληῖσιν ἐγγυάμπτοις ἀμρυταί.
- Ὀρμον δ' Εὐρυμέχην πολυδαίδαλον αὐτὴν ἐνεῖκε,
 295 Χρύσειαν, ἡλέκτροισιν ἑρμένον, ἡέλιον ὥς.
- Ἑρμῆτα δ' Εὐρυδάμαντι δῶνι θεράποντες ἐνεῖκον,
 Τρίγλυνά, μορδέντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 Ἐκ δ' ἥρ' αἰσάνδροιο, Πολυκτορίδαο ἕνακτος,
 Ἰσήμεν ἐνεῖκεν θεράπων, περικαλλὲς ἑγλαμα.
- 300 Ἄλλο δ' ἥρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἐνεῖκεν.
 Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα δῖα γυναικῶν·
 Τῇ δ' ἥρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
 Οἱ δ' εἰς ὄρεχζόν τε καὶ ἡμερέσσων κοῖδην
 Τραψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἱσπερον ἔλθεῖν·
- 305 Τοῖσι δὲ τετραμένοισι μέλας ἐπὶ ἱσπερον ἦλθεν.
 Αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἔκασαν ἐν μεγάροισιν
 Ὀφρα φαίνουσιν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν
 Λύα πάλαι, περίκηλα, νέον κενεασμένα χαλκῇ·
 Καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβῆδ' δ' ἐνέφαινον
- 310 Δμναὶ Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
 Αὐτὸς διογενὲς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δμναὶ Ὀδυσσεὺς, δὴν οἰχομένοιο ἕνακτος,
 Ἐρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἐν αἰδοῖν βασιλεία·
 Τῇ δὲ περ' ἡλάκατα σροφαλίζετε· τέρωτε δ' αὐτὴν
- 315 Ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἣ εἴρια ποίεσθε χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσιν παρέξω.
 Ἦνπερ γὰρ κ' ἐθέλωσιν εὐθρονον ἡῶ μῖμναιν,
 Οὔτι με νικῆσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμὶ.
- Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐθέλωσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
- 320 Τὴν δ' αἰσχυρὸς ἐνέειπτε Μελαγχόη καλλιπάρῃος,
 Τὴν Δολίος μὲν ἔτιπτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
 Παῖδα δὲ ὥς ἀτίταλλε, δίδω δ' ἥρ' ἀθύρματα θυμῷ·
 Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἐχέθη πάνθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελόπείης·
 Ἄλλ' ἢ γ' Εὐρυμέχην μισγίσκετο, καὶ φιλέσκεν·
- 325 Ἡ δ' Ὀδυσσῆ ἐνέειπτεν ὀνειδείῳ ἐπίεσσι·
 Ἔειπε τάλαν, σὺ γέ τις φράνας ἐκποκατωγμένος ἔσσι,
 Οὐδ' ἐθέλεις εὐδεῖν, χαλεπήϊον ἐς δέμον ἔλθων,
 Ἥέ που ἐς λίσχην· ἄλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις
 Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, αὐδὲ τι θυμῷ

„ Puellæ convivium amicis, & splendida dona dant:
 „ At non alienum victum impune edunt.
 Sic dixit: gavifus est autem multa-passus nobilis Ulysses,
 Quod eorum quidem dona attrahebat, mulcebat autem animum
 Blandis verbis; mens verò ei alia agitabat.
 Illam autem rursus Antinous allocutus est, Eupitheï filius;
 „ Filia Icarïi, prudens Penelope,
 „ Dona quidem quicumque voluerit Achivorum huc ferre,
 „ Accipe; non enim bonum recusare donationem est:
 „ Nos verò neque ad opera prius ibimus, neque usquam alio,
 „ Quam scilicet tu ei nupseris Achivorum, quicumque optimus.
 Sic dixit Antinous; illis autem placebat sermo:
 Donaque proinde allaturum præmiserunt præconem quisque.
 Antinoo quidem tulit *Præco* magnum perpulchrum pepulum
 Varium; inerant autem fibulæ duodecim omnes
 Auræ, acubus bene-inflexis aptatæ.
 Monile verò Eurymacho multa-arte-elaboratum statim tulit,
 Aureum, electris confertum, solem veluti.
 Ilaures autem Eurydamanti duo servi tulerunt,
 Trinis-ocellis, exquisitas; gratia autem effulgebat multa.
 A Pisandro verò, Polyctonide rege,
 Collare tulit servus, perpulchrum ornamentum.
 Aliud autem aliis donum Achivorum pulchrum tulit.
 Ipsa quidem deinde ascendebat in cœnaculum nobilissima mulier-
 Cum-ea autem simul famulæ ferebant perpulchra dona. (cum:
 Illi verò in saltationem & desiderabilem cantum
 Conversi delectabant-se; manebantque dum vesper adveniret:
 Eis autem se-delectantibus niger vesper advenit.
 Statim *Lumpadas* tres statuerunt in ædibus
 Ut lucerent; circum autem ligna arida posuerunt,
 Sicca dudum, prædura, recens fissa ære;
 Et faces miscuerunt: alternatim verò succendebant
 Famulæ Ulyssis multa-passi: at inter eas
 Ipse generosus locutus est solers Ulysses;
 „ Famulæ Ulyssis, diu absentis regis,
 „ Ite ad ædes, ubi est veneranda regina,
 „ Apud eam verò pensa versate; & delectate ipsam
 „ Sedentes in domo; vel lanæ carpite manibus.
 „ At ego his lumen omnibus præbebo.
 „ Etiam si enim velint usque ad pulchro-folio Auroram manere,
 „ Nequaquam me domabunt: multorum-patiens nempe valde sum.
 Sic dixit: hæ autem riserunt, & se invicem intuebantur.
 Eum autem turpiter objurgabat Melanthe pulchra-genis,
 Quam Dolius quidem genuit; curavit autem Penelope,
 Filiamque velut enutriebat, dabatque oblectamenta animo:
 Sed neque sic retinuit dolorem in animo Penelopes;
 Sed ea cum-Eurymacho miscebatur, & cum amabat:
 Quæ utique Ulysses objurgabat contumeliosis verbis;
 „ Hospes miser, tu sane aliquis mente exturbatus es;
 „ Neque vis cubare, sæream in domum profectus;
 „ Vel aliquo in diversorium; sed hic multa prædicas.
 „ Confidenter multos inter viros; neque quid animo

- 330 Ταρβείς· ἢ ῥά τι οἶνός ἐχει Φρένας, ἢ νύ τι πλεῖστοι
 Τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμύχλια βιάζεται.
 Ἡ δ' αὖτις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν κλέπτην;
 Μή τις τριτάτῃ Ἴρον ἀμείνων ἕλλας ἀναστῇ,
 Ὃς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κακοπῶς χερσὶ εἰβαρῆτι,
 335 Δάμναται ἐκπύμψαι, Φιρῦξας αἵματι πολλῷ.
 Τὴν δ' ἔρ' ὑπὸ δρᾶ ἰδὼν προσέφη πολύμηνις Ὀδυσσεύς·
 Ἡ τάχα Τηλεμάχῳ ἔειπ', κῶεν, οἱ ἀγορεύεις,
 Καίτ' ἰλλῶν, ἵνα σ' αὖθι διαμαλίσῃσι τάμῃσιν.
 Ὅς εἰπὼν, ἐπίσσυ διειπτοίησιν γυναῖκας.
 340 Βᾶν δ' ἴμεναι διὰ δῆμα· λυίην δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάτης
 Ταρβίσου· Φθὴν γάρ μιν ἀληθεία μυθήσασθαι.
 Αὐτὰρ ἐπὶ παρ' ἀσπυγῆσσι φασίηναι αἰθεμένουςιν
 Εἰσύνει ἐς πάντας ἱρῶμονος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
 Ὀρμαινε φραδὺν ἔειπ', ἃ ῥ' οὐκ ἀνέλεσκα γένεσθαι.
 345 Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγνῶσθαι εἰς Ἀθήνη
 Λώβης ἴσχεσθαι ἐκμαλγός, ὅφρ' ἔτι μάλλον
 Δύη ἕχος κραδίην Ἀσπυγῆσιν Ὀδυσῆος.
 Τοῖσιν δ' Εἰρύμαχος, Παλῦβαν παῖς, ἄρχ' ἀγορεύειν,
 Μαρτυμένῳ Ὀδυσῆα· γάμων δ' ἐτήραιοις ἔπειθε·
 350 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρας ἀγκαλειῆς βασιλείης,
 Ὅφρ' εἴπω, πᾶς με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι καλεῖται·
 Οὐκ ἄρα δὲ δὴ δὴδ' Ὀδυσῆιον ἐς δῆμον ἵκει·
 Ἐμνης μοι δακρυῖσι δακρυῶν σέλας ἴμμεται αὐτοῦ
 Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὐ εἰ ἔτι τρίχας οὐδ' ἡβουαί.
 355 Ἡ ῥ', ἄμα τε προσέειπεν Ὀδυσῆα προλείπορον·
 Κεῖν', ἢ ἔρ' κ' ἐθέλεις ἐπτεύμεναι, εἰ σ' ἀνελείμων,
 Ἀγροῦ ἐπ' ἐχρωτῆς, (μυθῶς δέ ται ἱερκίως ἔσται,) ἄμασις
 τε λῶων, καὶ δάνδρα μακρὰ φυτεύων;
 Ἐνθα δ' ἐγὼ αἶτον μὲν ἱππευτῶν παρέρχοιμι,
 360 Εἰματά τ' ἀμφιδέσσοιμι, ποσσὶ δ' ὑπαδήματα δόειν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἐν ἔργῳ καὶ ἴμμεται, εὐκ Μολύσεις
 Ἐργὸν ἱποίχουσιν· ἄλλα πτόσσειν παντὰ δῆμον
 Βούλει, ὅφρ' ἂν ἔχης βέβαιον σὴν γκαρῶν ἵναλτον.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηνις Ὀδυσσεύς·
 365 Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῦν ἔρις ἔργον γένετο
 Ὀρῶν ἐνὶ κρητῇ, ἔτε τ' ἡμῶν μακρὰ πέλονται,
 Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
 Καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχῃς, ἵνα πειρωσάμεθα ἔργῳ
 Νήκεας ἕχρη μάλα πυφίας, ποτὶ δὲ παρῆν.
 370 Εἰ δ' αὖ καὶ βάας εἶναι ἐλαυνέμεν, οἱ περ ἔριςται,
 Δάκνοτες, μεγάλοι, ἄμφω κακορμήτα παῖς,
 Ἐλπίων, ἱσχυροί, πᾶσι τε σθένος οὐκ ἀλκωπιδόν,
 Τετράφυγον δ' εἶναι, εἰκός δ' ὑπὲρ βύλας ἀνέστηναι,
 Τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὅλας διηνακέα προσημόμην.
 375 Εἰ δ' αὖ καὶ πόδαρ' ἔχῃς ποδὲν ἱρῶμονος Κρανίων
 Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἶναι, καὶ δύο δοῦρες,
 Καὶ κύνην πάγχυαλκον ἐπὶ κροτάφοις ἀκρυῖα·
 Τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοιον ἐνὶ προμάχῳσι μωγέντα,
 Οὐδ' ἔτι μοι τὴν γκαρῶν δυνειδέξην ἀγορεύεις.
 380 Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 Καὶ πᾶσι τοῖς ἀρκέσις μέγας ἔμμεται, ἥδ' ἀκραιφνέας

- „ Times: certe utique tibi vinum occupat mentem; vel sane
 „ Talis mens est: quare & vana loqueris. (tibi semper
 „ An exultas, quod Irum vicisti errorem?
 „ Cave, ne quis tibi cito Iro melior alius insurgat,
 „ Qui te circum caput contusum manibus robustis
 „ Domo emittat, fœdaturum sanguine multo.
 Hanc autem torve intus allocutus est solers Ulysses;
 „ Certe cito Telemacho dicam, canis, qualia loqueris,
 „ Illuc profectus; ut te ibi membratim concidat.
 Sic locutus, verbis perterruit mulieres.
 Perrexerunt autem ire per domum; solutaque sunt subitus mem-
 Timore: putabant enim ipsum vera dixisse. (bra cuiusque
 At is apud lampades præluces accensis
 Stetit omnes intuens: alia verò ei cor
 Agitabat mente sua, quæ utique non irrita facta sunt.
 Procos autem non omnino eximios sinebat Minerva
 Contumelia abstinere acerba; ut adhuc magis
 Subiret dolor cor Laërtiadæ Ulyssis.
 His verò Eurymachus, Polybi filius, incipiebat loqui,
 Incessens Ulysses; risum verò sociis fecit;
 „ Audite me, proci inclytæ reginæ,
 „ Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
 „ Non sine-deo hic vir Ulyssæam in domum venit:
 „ Omnino mihi videtur facium splendor esse ipsius
 „ Et capitis; quoniam non ei sunt capilli ne pauci quidem.
 Dixit utique; simulque allocutus-est Ulysses urbium-vastatorem;
 „ Hospes, nunquid vis mercede-servire, si te suscipiam,
 „ Agri in extremitate, (merces autem tibi sufficiens erit,))
 „ Sepesque colligens, & arbores proceras plantans?
 „ Illic autem ego cibum quidem perennem præberem,
 „ Vestimenta quoque circum-inducem, pedibusque calceamenta da-
 „ Sed quandoquidem sane opera mala didicisti, non voles (rem.
 „ Opus adire; sed mendicare per populum
 „ Mavis; ut possis pascere tuum ventrem insatiabilem.
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Eurymache, si enim nobis contentio operis fieret
 „ Tempore in verno, quando scilicet dies longi sunt,
 „ In herba; falcem quidem ego bene-flexam haberem,
 „ Et tu quoque talem haberes, ut experiremur opus
 „ Jejuni usque penitus ad tenebras, herba autem adisset.
 „ Sive rursus & boves essent agendi, qui utique optimi,
 „ Rutili, magni, ambo saturati herba, (non imbecille,
 „ Æquales-ætate, pares-operi-sustinendo, quorum utique robur
 „ Arvum autem quatuor-jugerum esset, cederetque subitus gleba
 „ Tuac me videres, an sulcum continuum proscinderem. (aratro;
 „ Sive demum & bellum alicunde moveret Saturnus
 „ Hodie; at mihi scutum esset, & duæ hastæ,
 „ Et galea tota-ærea temporibus apta;
 „ Tunc me videres primis in pugnatoribus mixtum,
 „ Neque mihi ventrem exprobrans loquereris.
 „ Sed valde contumeliose-te-geris, & tibi animus est inclemens;
 „ Et quodammodo quidam videris magnus esse & fortis,

ὄψενά παρ' παύροισι καὶ οὐκ ἀγαίεσσιν ὀμιλεῖς.
 Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἱκοῖτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
 Αἰψά κ' εἰ τοὶ τὰ θυρέτρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἔδντα,

385

Φεύγοντι κρίνονται δι' ἐκ προθύροιο θύραζε.
 "Ὡς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἰχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 Καί μιν ὑπὸ δαμα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄ δεῖλ', ἡ τάχα τοι τελέω κηκὼν, οἳ ἀγορεύεις
 Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ

390

Ταρβείς· ἡ βία σε οἶνος ἔχει φρένας, ἡ νύ τοι κίεῖ
 Τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις.
 Ἡ δ' αὖτις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;

"Ὡς ἔρα φωνήσας, σφέλας εἰλετο· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 Ἀμφινόμου πρὸς γούνα κατέζετο Δουλιχιῆος,

395

Εὐρύμαχον δέισας· ὃ δ' ἄρ' οἶνοχόον βάλε χεῖρα
 Δεξιτερῇν· πρέχους δὲ χαμαὶ βόμβησσε πεσοῦσα·
 Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώεας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
 Μνηστῆρες δ' ὀμάρησαν ἀνὰ μέγαρον σκιδέντα·
 Ὡς δὲ τις εἰπέσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἕλλον·

400

Αἰὲθ' ὦφειλλ' ὃ ξείνος ἀλώμενος ἕλλοθ' ὀλέσθαι,
 Πρὶν ἰλθεῖν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μείδηκεν.
 Νῦν δὲ περὶ πτωχῷ ἐριδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὶς
 Ἑσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἔπει τὰ χερσίονα νικᾷ.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερῇ ἔς Τηλεμάχοιο·

405

Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
 Βρατῶν οὐδὲ ποτῆτ'· θεῶν νύ τις ὑμῖν δροῦναι.
 Ἄλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε δίκας ἰόντες,
 Ὅππότε θυμὸς ἔγνωε· δῖόν κ' ὅστιν ἔγνωε.

"Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἔρα πάντες ἐδάε' ἐν χεῖλεσι φύντες,

410

Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 Νίσου Φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἑταῖρος·

"ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ἐθέντι δίκαιῃ
 Ἀντιβίοις ἐπέσσει καταπτόμενος χαλεπαῖνοι·

415

Μῆτε τι τὸν ξείνον συφελίζετε, μῆτε τιν' ἕλλον
 Δμῶν, οἳ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θεῖοιο.
 Ἄλλ' ἔγχετ', οἶνοχόος μὲν ἐκπαρέσθω δεπάεσσιν,

"Ὅφρα σπείσαντες κατακείομεν εἰκας ἰόντες·
 Τὸν ξείνον δὲ ἱώμεν ἐν μεγάροις Ὀδυσσῆος

420

Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.
 "Ὡς φέτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον εἶπε·

Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως,
 Κήρυξ Δουλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·

Νῶμην δ' ἔρα πᾶσιν ἐπισαδόν· οἳ δὲ θεοῖσι

445

Σπείσαντες μακάρεσσι, πῖον μελιηδέα οἶνον.
 Αὐτὰρ ἔπει σπείσαν τ', ἐπίδ' ὃ, ὅσον ἔθελε θυμὸς·
 Βᾶν ῥ' ἵμεναι κείοντες εἰς πρὸς δῶμαθ' ἱεσας.

„ Quoniam cum paucis & non bonis versaris.
 „ Sin Ulysses veniret, & accederet in patriam terram,
 „ Statim tibi portæ, etiam latæ licet admodum sint,
 „ Fugienti arctarentur per vestibulum foras.
 Sic dixit: Eurymachus verò iratus est ex corde magis,
 Et ipsum torve intuitus, verba alata dixit;
 „ Ah miser, certe cito tibi perficiam malum, qualia dicis
 „ Confidenter multos inter viros, neque quid animo
 „ Times: certe utique vinum tibi mentem occupat, vel sano
 „ Talis mens est: quare & vana loqueris. (tibi semper
 „ An exultas, quod Irum vicisti erronem?
 Sic utique locutus, scabellum sumpsit: at Ulysses
 Amphinomi ad genua desidebat Dulichiensis,
 Eurymachum veritus: hic autem pocillatorem percussit ad manum
 Dextram; gutturnium verò humi sonuit lapsim:
 At ille cecidit edito cecidit supinus in pulveribus.
 Proci verò tumultuati sunt per sedes obscuras:
 Sic verò aliquis dicebat intuitus in propinquum alium;
 „ Utinam hospes errans alibi perisset,
 „ Antequam venisset: ira nequiquam tumultum intulisset.
 „ Nunc autem de mendico contendemus: neque ulla convivii
 „ Boni erit voluptas; quoniam pejora vincunt.
 Inter hos autem & locuta est sacra vis Telemachi;
 „ Miseri, insanitis, & non amplius tenetis animo
 „ Cibus, neque potum: deorum certe aliquis vos concitat.
 „ Sed bene epulati decumbite domum profecti,
 „ Quando animus jubet; pello verò neminem ego.
 Sic dixit: illi autem omnes mordicus labris compressis,
 Telemachum adminibantur, quod andacter loquebatur.
 Ipsi verò Amphinomus concionatus est, & dixit;
 Nisi illustris filius, Aretiadæ regis;
 „ O amici, haud jam quisquam super dicto sequo
 „ Contrariis verbis carpens sæviat:
 „ Neque omnino hospitem pulsate; neque quenquam alium
 „ Famulorum, qui in sedibus sunt Ulyssis divini.
 „ Sed agite, pocillator quidem incipiat poculis,
 „ Ut postquam libaverimus, decumbamus domum profecti:
 „ Hospitem verò sinamus in sedibus Ulyssis
 „ Telemacho curæ esse; hujus enim dilectam venit ad domum.
 Sic dixit: illis autem omnibus gratum sermonem dixit.
 Ipsi verò craterem miscuit Mulius heros,
 Præco Dulichiensis; famulus autem erat Amphinomi:
 Distribuit verò deinde omnibus astando: illi autem cili
 Ubi libassent beatis, bibenant dulce virum.
 At postquam libassent, bibissentque, quantum volebat animus,
 Petregerunt utique ire decubituri suas ad domos quique.

Ἰπότες.

Σ ΤΗ Τηλέμαχῃ ἔκβησι ποιεῖσαι τῶν ὄντων Ὀδυσσεὺς, καὶ
πρὸς Πηνελόπην ἐκ Κρήτης εἶναι ὑπακύνεται· γίνονται
δὲ αὐτοῦ δι' οὐλῆς ἀναγνωρισμὸς πρὸς Εὐρύκλειαν, τοὺς πόδας
αὐτοῦ νύκτουςαν· καὶ κατὰ παράμβασιν ὁ ποιητὴς διαγγέλλεται,
ὅς ἐν Περνασσῇ ὑπὸ σὺν ἐκλήγῃ κυνηγῶν.

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ οὐλῆς γρη῏ς Ὀδυσῆα.

- Ἄ Τὰς δ' ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μαρμαρίζων·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπειε πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχα, χρὴ πύχνα ἄρηϊα κατέμην εἶσω
5 Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἑτίεσσιν
Παρφάσαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποδῶντες·
Ἐκ κειναῦ κατέβηκ'· ἔπει οὐκέτι τοῖσιν ἔκει,
Οἷά ποτε Τροίηνδες κῆδον κατέλειπον Ὀδυσσεὺς,
Ἄλλὰ κατῆικαι, ὅσσον πυρὸς ἔκετ' αὐτῆ.
10 Πρὸς δ' ἔτι καὶ τότε μείζον ἐνὶ φρεσὶν ἑμβάλε δαίμων,
Μήπως αἰνυμένως, ἔριν γήσαντες ἐν ὅμῳ,
Ἀλλήλους τρώσῃτε, κατὰσχύνῃτε δὲ δαίτα,
Καὶ μνησύν' αὐτὸς γὰρ ἰφίλειται ἔνδρα σίδηρος.
Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐκπαῖθετο πατρί·
25 Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
Μαῖ', ἔγι δὴ μοι ἔρυξεν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Ὅφρα κεν ἐς ἑλάμεν καταβείωμαι ἔντα πατρὸς
Καλὰ, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα κεινὸς ἀμέρδαι,
Πατρὸς ἀποικομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·
30 Νῦν δ' ἰδέσσω καταβείωαι, ἐν' οὐ πυρὸς ἔξετ' αὐτῆ.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλῳ τροφὸς Εὐρύκλεια·
Αἶ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνης ἀνέλοιο,
Οἴκου κήδεσθαι, καὶ κτήματι πάντα φυλάσσειν.
Ἄλλ' ὄγῃ, τίς τοι ἔπειτα μετοικομένη φάος εἴσει;
35 Ἀμῶδες δ' οὐκ εἷας προβλυσκέμεν, ἦι κεν ἔφωνον.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
Εἶναις ὦ· οὐ γὰρ ἑργὸν ἀνέξωμαι, ἥς κεν ἐμῆς γα
Χοίνικος ἄπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλοσθῆς.
Ὡς ἔρ' ἔφωκ'· ἔπειτα τῇ δ' ἔκταρος ἔπλετο μῦθος.
30 Κλέϊσεν δὲ δῖος μεγάρων αὖ ναιετάωντων.
Τὼ δ' ἔρ' ἀναΐσαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδικας υἱὲς
Ἐσφίρασαν κρήνῃς τε, καὶ ἐσπίδας διφραλοῖστας,
Ἐργαῖα τ' ἄλκιοντα· πάροις δὲ Πάλλας Ἀθήνη,
Χρυσέον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἑποίει.
35 Δὴ τότε Τηλέμαχος προσέφωκ' ἐν πατέρ' αἶψα·
Ὡ πάτερ, ἡ μέγα δαῖμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι·
Ἐμῆς μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαὶ τε μεσδῆμαι,
Εἰλατῖναι τε δοκοί, καὶ κίονες ὕψος ἔχοντες,
φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς, ὥσπερ πυρὸς αἰδομένοιο.

ODYSSEÆ HOMERI XIX.
LIBRI

Argumentum.

CUM Telemacho seponit arma Ulysses, & ad Penelopen & Creta se esse fingit. Fit autem ipsius per cicatricem agnitio ad Eurycleam, pedes ipsius lavantem. Et per digressionem poëta narrat quo pacto in Parnasso vulneratus fuerit ab apto inter venandum.

T. Agnoscit ex cicatrice vetula Ulysses.

AT in domo relinquebatur nobilis Ulysses,
Prociis cædem cum Minerva meditans:
Statim autem Telemachum verbis alatis allocutus est;
„Telemache, oportet arma martia deponere intus
„Omnia prorsus; at procos blandis verbis
„Palpare; quando te percontentur arma desiderantes: (sunt,
„Dicentem, Ex fumo deposui; quoniam non amplius illis similia
„Qualia quondam ad Trojam proficiscens reliquit Ulysses;
„Sed fœdata sunt, quantum ignis attingit vapor.
„Insuper autem & hoc majus in mentem iniecit deus;
„Ne forte vino-gravati, contentione concitata inter vos,
„Vos-invicem vulneretis, deturpetisque convivium,
„Et nuptiarum-ambitum; ipsum enim allicit virum ferrum.
Sic dixit: Telemachus verò affecto obedivit patri:
Evocatamque allocutus est nutricem Eurycleam;
„Nutrix, age jam mihi contine in ædibus mulieres,
„Dum in thalamum deponam arma patris
„Pulchra, quæ mihi in domo neglecta fumus corrumpit,
„Patre absente; ego nempe adhuc infans eram:
„Nunc autem volo deponere, ubi non ignis attinget vapor.
Hunc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea;
„Utinam enim jam tandem, fili, prudentiam susciperes,
„Domum ad-curandam, & possessiones omnes servandas.
„Sed age, quænam tibi desinde comitans lumen portabit?
„Famulas nempe non sinebas præire, quæ præluceant.
Hanc verò rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
„Hospes hic; non enim otiosum tolerabo, qui meum sanc
„Modium attingat, etiam longe qui-venorit.
Sic utique dixit: huic verò pemarum-expers fuit verbum.
Clausit autem januas ædium habitantibus-commodarum.
Tum verò impetu-facto Ulysses & illustris filius
Intro-ferebant galeasque & scuta umbonibus munita,
Hastasque acutas; ante autem Pallas Minerva
Auream lucernam tenens, lumen perpulchrum faciebat.
Tunc demum Telemachus alloquebatur suum patrem statim;
„O pater, profecto magnum miraculum hoc oculis video;
„Omnino mihi parietes ædium, pulchraque intercolumnia,
„Abiegnæque trabes, & columnæ in-altum erectæ,
„Lucent oculis, tanquam igne ardente.

- 40 Ἡ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μὴδ' ἑρέεινε·
 Αὐτῇ τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν κατέλαξαι· ἐγὼ δ' ὑπολαίψομαι αὐτοῦ,
- 45 Ὅφρα κ' ἔτι δμῶδες καὶ μητέρα σὴν ἑρεΐζω·
 Ἡ δέ μ' ἑδυρομένη εἰρήσεται ἔμφος ἱκάσας.
 ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
 Κεῖων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
 ἔνθα πάρος κοιμᾷθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
- 50 Ἐνθ' ἦρα καὶ τότε ἔλεπτο, καὶ ἦν δ' ἔτιαν ἕμιμνεν.
 Αὐτὰρ ὁ ἰν' μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Μνηστῆρεςσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
 Ἡ δ' ἔιν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἀρτέμιδι ἱκέλη, ἡδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·
- 55 τῇ παρὰ μὲν κλισίῃν πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἥρ' ἔφιζε,
 Δινωτὴν ἐλέφοντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν τότε τέκτων
 Πόισ' ἱκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρήνυν ποσὶν ἦκε
 Προσφύε' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
- 60 Ἥλθον δὲ δμῶαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
 Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῆτον πολὺν ἦρσαν, ἡδὲ τραπέζας,
 Καὶ δάπα, ἔνθεν ἥρ' ἄνδρες ὑπερμανέοντες ἔπινον.
 Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμαῖς βάλλον· ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
 Νήησαν ξύλα πολλὰ, φῶς ἔμεν, ἡδὲ θέρεσθαι.
- 65 Ἡ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπτε Μελαγχῶδ' δευτέρων αὐτίς·
 Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀγῆσεις διὰ νύκτα
 Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀκπιτεύσεις δὲ γυναικας;
 Ἀλλ' ἐξέλθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὶς ὄνητο·
 Ἡ τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἰσθα θύραζε.
- 70 Τὴν δ' ἥρ' ὑπὸδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δαιμονίη, τί μοι ὥδ' ἐπέχεις κεκοτητόι θυμῷ;
 Ἡ ὅτι οὐ λιπῶ; κακὰ δὲ χροῖ εἴματα εἶμαι;
 Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγεται.
 Τειοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἔνδρες ἴασι.
- 75 Καὶ γὰρ ἰγῶ ποτε οἶκον ἰν' ἀνθρώποισιν ἔναιον
 Ὀλβίος ἀφνειὸν, καὶ πολλὰκι δόσκον ἁλήτῃ
 Τοίῳ, ὅποιος ἔσι, καὶ ὅτευ κεχηρμένος ἔλθοι.
 Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
 Οἷσιν τ' εὖ ζῶουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
- 80 Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ που.
 Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσης
 Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῶσσι κέκασσαι,
 Μὴ πῶς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ,
 Ἡ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδες αἶσα.
- 85 Εἰ δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε, καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
 Ἀλλ' ἡδὴ παῖς τοῖος ἀπόλλωνός γε ἔκητι
 Τηλέμαχος· τὸν δ' οὕτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 Λήθει ἀτασθάλλους· ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.
 ὣς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ἀμφίπολον δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Πάντως, θερσαλὴν, κύνον ἀδελῆς, οὔτι με λήθεις·
 Ἐρδουσα

- „ Certe omnino aliquis deorum intus, qui eorum latum habi-
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses; (tant.
 „ Tace, & in tua mente retine, neque interroga:
 „ Hic sane mos est deorum, qui Olympum habitant.
 „ Sed tu quidem cubitum-eas; ego verò relinquer hic,
 „ Ut adhuc-magis famulas & matrem tuam provocem;
 „ Hæc verò me lamentans interrogabit de singulis.
 Sic dixit: Telemachus verò ex domo discessit
 Cubiturus in cubiculum, facibus illucentibus,
 Ubi antea cubabat, quando ipsum dulcis somnus opprimebat:
 Ubi sane & tunc cubuit, & auroram divinam expectabat.
 At in domo relinquebatur nobilis Ulysses,
 Prociæ cædem cum Minerva meditans.
 Egrediebatur autem è thalamo prudens Penelope,
 Dianæ similis, & aureæ Veneri: (solebat,
 Et juxta ignem quidem sedem deposuerunt, ubi utique insidere-
 Circumcirca-ornatam ebore & argento; quam olim faber
 Fecerat Icmalius, & subtus scabellum pedibus posuerat
 Aptum ex ipsa; ubi magna injiciebatur pellis.
 Illic desidebat deinde prudens Penelope.
 Venerunt autem famulæ candidæ-ulnis ex domo:
 Hæ autem panem quidem multum auferebant, & mensas,
 Et pocula, unde scilicet viri superbientes bibebant.
 Ignem verò à focus ad terram jecerunt; aliaque super ipsos
 Cumularunt ligna multa, ut lumen esset, & calefactio.
 At Ulysses increpabat Melantho secundo rursus;
 „ Hospes, adhuc & nunc hic molestus-eris per noctem
 „ Versans in domo? observabisque mulieres?
 „ Sed exi foras, miser, & convivio juvare;
 „ Aut cito & torre percussus ibis foras.
 Hanc autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;
 „ Improba, cur in me sic invehis irato animo?
 „ An quod non niteo? mala autem corpori vestimenta indutus
 „ Mendicoque per populum? necessitas enim urget. (sum?
 „ Tales mendici & erronei viri sunt.
 „ Etenim ego quondam domum inter homines habitabam
 „ Beatus divitem, & sæpe dabam erroni
 „ Tali, qualis esset, & cujuscunque rei indigens venisset.
 „ Erant verò mihi servi valde multi, aliaque multa,
 „ Quibus scilicet bene vivunt homines, & divites vocantur:
 „ Sed Jupiter perdidit Saturnius; voluit enim aliqua-de-causa.
 „ Ideo nunc cave ne aliquando & tu, mulier, omnem amittas
 „ Pulchritudinem, qua nunc sane inter ancillas ornata es;
 „ Ne forte tibi domina irata sæviat,
 „ Vel Ulysses venerit; adhuc enim & spei copia est.
 „ Sin ille quidem ita periit, & non amplius rediturus est,
 „ At jam filius talis Apollinis utique voluntate
 „ Telemachus; hunc autem nulla in sedibus mulierum
 „ Latet perperam-agens; quoniam non amplius tantillæ-ætatia
 Sic dixit: eum verò audivit prudens Penelope; (est.
 Ancillam autem objurgabat, verbumque dixit, compellabatque;
 „ Omnino, audax, canis intrepida, non me latea

- ἔχουσιν μέγα ἔργον, ὃ σὴ κεφαλῇ ἀνταμείβεις.
 Πάντα γὰρ εὖ ᾔδουσ', ἐπεὶ ἐξ ἡμεῶν ἔκλυες αὐτῆς,
 ὣς τὸν ξείνον ἔμελλον ἐν μεγάροισιν ἡμοῖσιν
- 95 Ἄμφι πόσι εἶρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀπάχημαι.
 ἢ ἴα, καὶ εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῆρας ἐκ' αὐτοῦ,
 ὅφρα καθέζομαι ἐν ἱερῷ ἔπος, ἃς ἑτακούσῃ
 Ὁ ξείνος ἡμῶν· ἐθέλω δέ μιν ἔξερεσθαι.
- 100 ὣς ἔφαθ'· ἃ δ' ἔπειτα μάλα ἱερὰ λείας κατέθηκε φέρουσα
 Δίφρον ἰσχεύον, καὶ ἐκ' αὐτῇ κῆρας ἔβαλλεν·
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας Δίος Ὀδυσσεύς.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 ἔειπε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἔγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ,
- 105 τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθεν τοι πόλις, ἣδὲ τοκῆς;
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι, οὐκ ἔν τίς σε βροτῶν ἐκ' ἀπειρόνι γαίαν
 Νεικεῖοι· ἢ γὰρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει·
 ὣς τε τοῦ ἡ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεοῦδε
- 110 Ἀνδράσι ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθιμίοισιν ἀνέστην,
 Εὐδίκιαν ἀνέχῃσι· φέρουσι δὲ γαῖαν μέλαινα
 Πυροδς, καὶ κριθὰς, βριθῇσι δὲ δένδρεα καρπῇ·
 τίεται δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθύς
 Ἐξ αὐγασίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ἐκ' αὐτοῦ.
- 115 τῷ ἡμῶν νῦν τὰ μὲν ἕλλα μεταλλά σὴ ἐν δίκῃ·
 μήδ' ἡμῶν ἔξερεῖναι γένος καὶ πατρίδα γαίαν,
 μή μοι μέλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς δδυνάων
 Μνησκέμεν· μέλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρῆ
 Οἶκον ἐν ἄλλοτρίῳ γούνοτ' εἰς μυρβμένον τε
- 120 Ἥσθαι· ἐπεὶ κἀκίον πενήμεναι κεῖται αἰεὶ·
 μή τίς μοι δμῶν γεμισσέσθαι, ἣ δ' σὺ γ' αὐτῇ·
 φῆ δ' ἀκρυπλάσει βαβαρηῆτα με φρένας δίνω.
 τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 ἔειπ', ἦτοι μὲν ἡμῶν ἀρετὴν, εἰδὼς τε, δέμας τε,
- 125 ὧλεσαν δδάνκτοι, ὅτε Ὀλίων εἰσπνέβαινον
 Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἡμῶς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κῆνός γ' ἰδὼν τὸν ἡμῶν βίον ἀμφιπολεῖοι,
 μεῖζόν κε κλέος εἴη ἡμῶν καὶ κάλλιον οὕτω·
 νῦν δ' ἔχουμαι· τόσα γάρ μοι ἐπίσσωεν κακὰ δαίμων·
- 130 Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἤριται,
 Δουλεχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὀλέεντι Ζακύνθῳ,
 οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδαιμον ἀμφινέμονται,
 οἳ μ' ἀκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 τὰ οὐτὶ ξείνων ἐκπαῖζομαι, οὐδ' ἐκείνων,
- 135 οὐτὶ τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ εἰσιν·
 ἀλλ' Ὀδυσῆα ποιεῖσκ, φίλον κατατήκομαι ἦτορ·
 οἷ δὲ γάμον σπειύουσιν· ἰγὼ δὲ δόλους τολυπέω·
 φῆρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσσε φρεσὶ δαίμων
 Στήσμεν ἡμῶν μέγαν ἰγὼν ἐν μεγάροισιν ὀφαίνειν,
- 140 ἀπτην καὶ περίμετρον· ἔφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπεν·
 κοῦροι, ἡμῶς μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε Δίος Ὀδυσσεύς,
 μέμεντ' ἐπαιγόμενοι τὸν ἡμῶν γάμον, εἰσέκε φῆρος
 Ἐκτελέσθω, (μή μοι μεταμύλῃ νῆκετ' ἔλθῃται,)

„ Perpetrans magnam facinus, quod tuo capite perues.
 „ Omnia enim bene nosti, quoniam ex me audivisti ipsa,
 „ Quod hospitem eram in sedibus meis
 „ De marito interrogatura; quoniam multum tristior.
 Dixit, & Eurynomen œconomam sermone allocuta est;
 „ Eurynome, affer jam sedem, & pellem super ipsam;
 „ Ut sedens dicat verbum, & audiat
 „ Hospes ex me; volo enim ipsum interrogare.
 Sic dixit: illa verò valde festinanter deposuit feræ;
 Sedem bene-politam, & ei pellem injiciebat:
 Illic sedebat deinde multa-pactus nobilis Ulysses.
 Illis autem sermonem exordiebatur prudens Penelope;
 „ Hospes, hoc quidem te primum ego percontabor ipsa,
 „ Quis? unde es virorum? abinam tibi urbs & parentes?
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ O mulier, nemo te hominum in immensa terra
 „ Vituperaret: certe enim tua gloria ad coelum latum pervenit;
 „ Sicut alicujus vel regis eximii, qui deo-similis
 „ Viris in multis & fortibus regnans,
 „ Jura sustinet; ferat autem terra nigra
 „ Triticea & hordea, graventurque arbores fructu;
 „ Pariunt verò robustæ pecudes, mare porro præbet pisces,
 „ Ex prudenti-administratione; feliciterque degunt populi sub
 „ Ideo me nunc alia quidem percontare tua in domo; (ipso.
 „ Ne verò meum exquire genus & patriam terram,
 „ Ne mihi magis æthæra impleas doloribus
 „ Recedenti: valde enim sum ærumnulosus; neque omnino nō
 „ Domo in aliena lugentemque flentemque (oportet
 „ Sedere: quoniam malum est lugere indiscriminatim semper:
 „ Nequa mihi ancillarum succenseat, vel tu ipsa;
 „ Dicatque lachrymæ-abundare gravatum me mentem vino.
 Huic autem respondit deinde prudens Penelope; (pulsque,
 „ Hospes, profecto quidem meam excellentiam, formamque, cor-
 „ Perdiderunt immortales, quando ad Ilium navigabant
 „ Argivi; cum ille autem meus maritus erat Ulysses.
 „ Si ille utique reversus meum statum gubernaret,
 „ Major gloria esset mea, & melior ita:
 „ Nunc autem tristior: tot enim mihi immisit mala deus:
 „ Quotquot enim insulis dominantur optimi,
 „ Dastichioque, Samoeque, & memorosis Zacyntho,
 „ Quique ipsam Ithacam amœnam incolunt,
 „ Hi me nolentem ambiunt, atteruntque domum.
 „ Ideo neque hospites curo, neque supplices,
 „ Neque omnino præcones, qui publici-ministri sunt;
 „ Sed Ulysses desiderans, charo contabesco corde:
 „ Hi autem nuptias urgent; ego verò dolos struo:
 „ Vestem quidem mihi primum inspiravit in mentem deus
 „ Exorisse magnam telam in sedibus texere,
 „ Subtilem & immensam: statim autem inter illos dixi;
 „ Juvenes, mei proci, quandoquidem mortuus est nobilis Ulysses,
 „ Manete urgentes hæc meas nuptias, donec vestimentum
 „ Perfecero, (ne mihi vana fila pereant,)

- Λαέρτη ἡρώϊ ταφῆϊον, εἰσὶτε μὲν μιν
 145 Μοῖρ' ὅλοῃ κατέλθοι· ταυηλεγὸς ἱανάτοιο·
 Μὴ τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσήσῃ,
 Αἶ' κεν ὕπερ σπαίρου καίται, πολλὰ κτεκτίσσας.
 Ὡς ἰθάμην· τοῖσιν δ' ἱππεῖσθε θυμὸς ἀγήνωρ,
 Ἐνὲ κεν ἡματιή μὲν ὀφείνεσκον μέγαν ἱδὼν,
 150 Νύκτας δ' ἀλλύσκεον, ἱκὴν δαΐδας παραθείμην.
 Ὡς τρίετες μὲν ἔλθοιεν ἑγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς·
 Ἀλλ' ὅτε τέτρτον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπὶ γυῖον ὤραι,
 Μηνῶν φθινόντων, παρὶ δ' ἡμέτα πόλλ' ἔτελέσθη,
 Καὶ τότε δὴ με, διὰ θρωῆς, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
 155 Εἶλον· ἱπελθόντες, καὶ ὁμακλήσαντ' ἐπέεσσιν.
 Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ὀόλουσ' ὕπ' ἀνδροκῆς·
 Νῦν δ' αὖτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην
 Μῆτιν ἰφαιρίσκω· μάλα δ' ἐτρύνουσι τομήες
 Γῆμασθ'· ἀσχαλάα δὲ παῖς βίοντον κατεδόντων,
 160 Γιγνώσκων· ἦδ' ἡ γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιχα
 Οἴκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῆδος ὀπάξει.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἶπε τειν γένος, ὀππότεν ἔσσι·
 Οὐ γὰρ ἀπὸ θρυός ἔσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης·
 Τὴν δ' ἀπαραιβόμενος προσέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς·
 165 Ὡ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδην Ὀδυσῆος,
 Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τὸν ἑμὸν γένον ἱερρόουκα;
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἥ μὲν μ' ἀχέεσσι γὰρ δώσεις
 Πλείστοιν, ἥ ἔχομαι· ἡ γὰρ δίκη, ὀππότε πάτρης
 Ἦς ἀπέχσιν ἀνὴρ τάσσει χρόνον, ὅσσειν ἑγὼ νῦν,
 170 Πέλλα βροτῶν ἐπὶ ἤσ' ἀλώμενος, ἔλγας πᾶσχα·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ἥ μ' ἀνείρειαι ἠδὲ μεταλλάς.
 Κρήτη τις γὰρ ἐστὶ, μέση ἐνὶ οἶνοπι πάντα,
 Καλὴ καὶ πείρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἀνδρῶποι
 Πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐυνήκοντα πόλης.
 175 Ἀλλ' ἡ δ' ἄλλων γλῶσσαι μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
 Ἐν δ' Ἑταεῖρες μαγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
 Δωριεὲς τε τριχάϊκες, δῖοι τε Πελαγοί.
 Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις· ἐνὲα τε Μίνως
 Ἐννέωρος βασιλεὺς Δίδος μεγάλου βασιλῆς,
 180 Πατὴρ δ' ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
 Δευκαλίων δ' ἐμ' ἔτικτε, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 Ὀϊχὲν ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἱμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἰδῶν,
 Ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἦρα πρότερος καὶ ἀρείων·
 185 Ἐνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμεν, καὶ ξείνικα δῶκα·
 Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἱς ἀνέμοιο,
 Ἰέμεναν Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν·
 Στήσῃ δ' ἐν Ἀμνιστῇ, ὅθι τε σπέος Εἰλαιθυΐης,
 Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἄελλα·
 190 Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα, ἥσυχ' ἀνελθὼν·
 Ξεῖνον γὰρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν, αἰδοῖόν τε.
 Τῷ δ' ἦδ' ἡ δακρυήν ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἡδὲ
 Οἰχομένη σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω.
 Τὸν μὲν ἑγὼ πρὸς δώματ' ὄγων εὖ ἐξείρισσα,
 195 Ἐνδυμένης φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἑόντων·

- „ Laerti heroi sepulchrale, *in tempus* quo ipsum
 „ Fatum perniciosum corripuerit perennis mortis :
 „ Nequa mihi in populo Achivarum succenseat,
 „ Si sine vestimento jaceat, multa qui possedit.
 „ Sic dixi: illis autem persuasus est animus generosus.
 „ Tunc interdixi quidem texebam magnam telam,
 „ Noctu verò dissolvebam, postquam faces adhibueram.
 „ Sic triennium quidem latebam ego & persuadebam Achivis :
 „ Sed quum quartus venit annus, & advenērunt horæ
 „ Mensibus exeuntibus, diesque multi circumacti-sunt,
 „ Utique tunc demum me, per famulas, canes non curantes,
 „ Deprehenderunt supervenientes, & increpuerunt verbis.
 „ Sic illud quidem perfeci, etiam nolens, ex necessitate :
 „ Nunc verò neque effugere possum nuptias; neque ullum aliud
 „ Consilium invenio; valde autem hortantur parentes
 „ Nubere; & ægre-fert filius victum devorantes,
 „ Cognoscens; jamjam enim vir *est* habilis maxime
 „ Ad domum curandam, cui utique Jupiter gloriam præbet.
 „ Sed & sic mihi dic tuum genus, unde sis;
 „ Non enim à quercu es olim-fabulosa, neque à petra.
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ O uxor veneranda Laertiadæ Ulyssis,
 „ Nondum defines meum genus interrogare?
 „ Sed tibi enarrabo; certe quidem me doloribus utique dabis
 „ Pluribus, quam teneor: hic enim mos, quando à-patria
 „ Sua absit vir tanto tempore, quanto ego nunc,
 „ Multas hominum per urbes errans, dolores patiens :
 „ Sed & sic dicam, quod me percontaris & interrogas.
 Creta quædam terra est, medio in nigro ponto,
 „ Pulchra & pinguis, circumflua; in ea autem homines
 „ Multi, innumeri, & nonaginta urbes.
 „ Alia autem aliorum lingua mixta: insunt quidem Achivi,
 „ Insunt verò indigenæ-Cretenses magnanimi, insunt & Cydo-
 „ Doriensesque trifariam-divisi, eximique Pelasgi. (nes,
 „ Apud hos autem est Cnossus magna urbs, ubi scilicet Minos
 „ Novennalis regnabat Jovis magni confabulator,
 „ Patris mei pater, magnanimi Deucalionis.
 „ Deucalion nempe me genuit, & Idomeneum regem :
 „ Sed ille quidem in navibus rostratis ad Ilium
 „ Abiit una-cum Atridis; mihi verò nomen indyctum Æthon,
 „ Junior natu; ille etenim prior & melior.
 „ Illic Ulysses ego vidi, & hospitalia dedi :
 „ Etenim eum ad Cretam deduxit vis venti,
 „ Euntem ad-Trojam, ubi-abegisset à Maleis :
 „ Statuit autem in Amniso, ubi scilicet specus Lucinæ,
 „ In portibus difficilibus: vix autem evasit procellas.
 „ Statim verò Idomeneum quærebat, ad urbem profectus;
 „ Hospitem enim ipsum dicebat dilectumque esse, reverendum-
 „ Ei autem jam decima vel undecima erat Aurora (que-
 „ Digresso cum navibus rostratis Ilium versus.
 „ Illum quidem ego ad ædes ducens bene hospitio-excepi,
 „ Accurate tractans, multis in domo suppetentibus;

- Καὶ οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, δὲ ἄμ' αὐτῷ ἔποντο,
 Δημιόβην ἑλπίστα δῶκα, καὶ κίοντα οἶνον ἀγείρας,
 Καὶ βοῦς ἱεύσασθαι· ἵνα πλησκάτω θυμὸν.
 Ἔνθα δυνάδεα μὲν μένον ἦμαρτα θοοὶ Ἀχαιοί·
 800 (Εἶλαι γὰρ βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
 εἶα ἵσασθαι· χαλεπὸς δέ τις ἕρορε δαίμων)
 Τῇ τρισημιδακῶντι δ' ἄνεμος πέσσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
 Ἰσπερ, ψεύδεα πολλὰ λέγων ἰτύκοισιν ὁμοῖα·
 Τῆς δ' ἔρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χεῖρς·
 805 Ὡς δὲ χιτὸν κατὰτῆκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὕρῃσιν,
 Ἦν τ' ἑὸρος κατέτῆξεν, ἱπὴν Ζεφύρος καταχεύοι·
 Τημερίνης δ' ἦρα τῆς ποταμοὶ πλήθουςι βέοντες·
 Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχέουσας,
 Κλαυούσης ἐν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 810 θυμῷ μὲν γούνοισιν ἐὼν ἱλείαιρε γυναῖκα,
 Ὀφθαλμοὶ δ' ὥσεϊ κέρα ἔκπεναν, ἥ δὲ σίδηρος,
 Ἀτρέμας ἐν βλοφέροισι· δόλῳ δ' ὕγε δάκρυα κεῦθεν.
 Ἡ δ' ἐπὶ σὺν τάρφῃ πολυδακρύτοιο γούοιο,
 Ἐξαυτίς μιν ὅπασσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 815 Νῦν μὲν δὴ σὺ, ξένε γ', εἴω πειρήσασθαι,
 εἰ ἱτὸν δὴ κεῖθε σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν
 ἡίνεις ἐν μεγάροισιν ἱμὲν πόσιν, ὥς ἀγορεύεις.
 Εἰπέ μοι, ὅπποτ' ἄσσεα περὶ χροῦ εἶματα ἔσο,
 Αὐτός δ' ὅς τις ἦν, καὶ ἑταίρους, οἳ οἱ ἔποντο.
 820 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἰόντα
 εἰπέμεν· ἡδὲ γὰρ οἱ λεικοσὴν ἔτος ἔστιν,
 Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτερης·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἔρῳ, ὥς μοι ἐνθάλλεται ἦτορ.
 825 Χλαῖναν πορφυρέην οὖλην ἔχε θῖος Ὀδυσσεύς,
 Διπλὴν· αὐτὰρ οἱ περὶν χρυσοῖο τέτυκτο
 Ἀύλακτον διδύμοισι· πάροιθε δὲ παῖδαλον ἦεν·
 Ἐν προτέροισι πόδεςσι κύων ἔχε ποικίλον ἑλλάν·
 Ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἥπαντες,
 830 Ὡς οἱ χρεῖσσοι ὄντες, δ' μὲν λάε ναβρὸν ἀπάγχων,
 Αὐτὰρ δ', ἐκφυγεῖν μεμαῶς, ἤσπαιρε πόδεςσι.
 Τὸν δὲ χιτῶν' ἐνέσσεα περὶ χροῦ σιγαλδεντα,
 Οἶδον· το κρομόοιο λωπὸν κατὰ ἰσχαλίοιο.
 Τῶς μὲν ἦν μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν, ἡέλιος ὥς·
 835 Ἡ μὲν πολλὰί γ' αὐτὸν ἐθήσαντο γυναῖκες.
 Ἀλλο δὲ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλαιο εἶπιν·
 Οὐκ οἶδ', εἰ τάδε ἔσο περὶ χροῦ οἶκοθ' Ὀδυσσεύς,
 Ἡ τις ἑταίρων δῖος τοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
 Ἡ τις που καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς
 840 ἔσκε φίλος· παῖδοι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ἑμοῖοι.
 Καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἥτορ, καὶ δίπλακα δῶκα
 Καλὴν, πορφυρέην, καὶ τερμιδέντα χιτῶνα·
 Αἰδοῖαι δ' ἀπέπεμπον ἔσσελμου ἐπὶ νηὸς.
 Καὶ μὲν δὲ κήρυξ εὐλόμενος προγενέστερος αὐτοῦ
 845 εἶπετο· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι, οἷος ἦν περ·
 Γυρθε ἐν ὕμοισιν, μελανόχρως, εὐλοκάρηνος·
 Εὐρυβάτης δ' ὄνομα ἔσκε· τίεν δὲ μιν ἔξοχον ἑλλάν

- „ Et ei, cæterisque sociis, qui una ipsam comitabantur,
 „ De-publico farinas dedi, & generosum vinum collectum,
 „ Et boves ad-mactandum, ut explerent-sibi unum.
 „ Illic duodecim quidem manebant dies nobiles Achivi;
 „ (Coercebat enim æs Boreas ventus magnus, æque in terra
 „ Sinebat flare; infestus verò aliquis excitavit deus:)
 „ Tertiodécimo autem ventus occidit: illi verò avehebantur.
 „ Ita fingeat, mendacis multa dicens veris similia:
 „ Illi autem audienti fluctant lachrymæ, liquefcebantque cutis:
 „ Sicut autem nix liquefit in summis montibus,
 „ Quam scilicet Eurus liquefecit, postquam Zephyrus diffuderit;
 „ Liquefcente autem ea fluvii implentur fluentes:
 „ Sic ejus liquefiebant pulchræ genæ lachrymas-fundentis,
 „ Fleatibus suam vinum assidentem: at Ulysses
 „ Animo quidem lugentem suam miserabatur uxorem,
 „ Oculi autem tanquam cornua stabant, aut ferrum,
 „ Immoti in palpebris; dolo nempe ille lachrymas occultabat.
 „ Illa verò postquam satiata est lachrymoso lactu,
 „ Iterum ipsum verbis respondens allocuta est;
 „ Nunc quidem denuum te, hospes, puto æs experturam,
 „ An vere profecto illic cum eximiiis sociis
 „ Hospitio-exceperis in sedibus meum maritum, sicut dicis.
 „ Dic mihi, qualia quædam circa corpus vestimenta indutus erat,
 „ Ipseque qualis erat; & socios, qui cum comitabantur.
 „ Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ O mulier, difficile tanto tempore seorsim cum-abstinerim
 „ Dicere; jam enim ei vigesimus annus est,
 „ Ex quo illinc ivit, & mea abijt à-patria:
 „ Verum & sic dicam, sicut mihi imaginatur cor.
 „ Lenam purpuream villosam habebat nobilis Ulysses,
 „ Duplicem; at ei fibula aure facta-erat
 „ Calamis geminis; antronium verò opus-variegatum erat:
 „ In anterioribus pedibus canis tenebat varium hinnulum
 „ Palpitanti inhians; hoc autem admirabantur omnes,
 „ Quod hi aurei existentes, hic quidem inhiabat hinnulum sus-
 „ At ille, effugere ardens, palpitabat pedibus. (focans;
 „ Tunicam verò animaladverti circa corpus splendidam,
 „ Qualem opea tunicam de arida:
 „ Ita quidem erat mollis; splendida autem erat, sol veluti:
 „ Profecto quidem multe ipsam admiratæ sunt mulieres.
 „ Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tu:
 „ Nescio, an hæc indutus fuerit circa corpus domi Ulysses,
 „ An aliquis sociorum dederit veloci in navi eunti,
 „ Aut aliquis alicubi etiam hospes, quoniam multis Ulysses
 „ Erat charus: pauci enim Achivorum erant similes.
 „ Et ei ego æreum onsem, & duplicem dedi vestem
 „ Pulchram, purpuream; & talarem tunicam:
 „ Honorare autem dimittebam bene-tabulata in navi.
 „ Et quidem cum præco paulo major-natu ipso
 „ Comitabatur, & hunc tibi dicam, qualis scilicet erat:
 „ Gibbosus in humeris, nigra-cute, crispo-capite; (teros
 „ Eurybates vero nomen erat: honorabat autem ipsam super cæ-
 „ Suos

- Ὀν ἑτέρων Ὀδυσσεύς, ὅτι οἱ φράσιν ἔκτιμα ἦδη.
 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔτι μάλλον ὕφ' ἱμερον ὤρετο γόοισι,
 250 Σήματ' ἀναγνούσῃ, τὰ οἱ ἔμπροσθεν πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 Ἦ δ' ἔπει οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοισι,
 Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἐμειβομένη προσέειπε·
 Νῦν μὲν δὴ μοι, ξείνε, πάρος περ ἰὼν ἐλπεινδς
 Ἐν μεγάροισιν ἱμοῖσι, φίλος τ' ἔσῃ, πῆλοίός τε·
 255 Αὐτὴ γὰρ τάδε ἔματ' ἰγὼ πόρον, οἳ ἀγορεύεις,
 Πτόξας ἐκ θαλάμου· περόνῃν τ' ἐπέθηκα Φαιειῶν,
 Κεῖνῃ ἡγαλμ' εἶναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέχομαι αὐτίς
 Οἴκαδε νοστήσαντα, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.
 Τῷ ἴα κακῇ εἴσῃ κοίλῃς ἐπὶ νηὶς Ὀδυσσεύς
 260 Ὡς χεῖρ' ἐποψόμενος κακὸν ἴδεν οὐκ δυομαχῆν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδῃσιν Ὀδυσῆος,
 Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναιρέο, μῆσά τι θυμὸν
 Τῆσσι, πρῶτον γούνοισι· νειμεσσώμαι γε μὴν εὐδέν·
 265 Καὶ γὰρ τίς τ' ἄλλοιόν δόρυται ἄνδρ' ἐλέσσεια
 Κουρίδιον, τῷ τέκνῳ τέκῃ φιλότῃ μιγείσας,
 Ἦ Ὀδυσῆ', ὃν φασὶ θεοῖς ἐκάλειναι εἶναι.
 Ἀλλὰ γόου μὲν παύσαι, ἔμελλο δὲ σύνθεο μῦθον·
 Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
 270 Ὡς ἔδη Ὀδυσῆος ἰγὼ περὶ νόστου ἔκουσα,
 Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πτόνι δήμῳ,
 Ζωοῦ· αὐτὰρ ἔγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἱσθλά,
 Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἑτὰρ ἱρήρας ἑταίρους
 ὦλεσι, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ σίνεσι πόντου,
 275 Θρινάκῃς ἀπὸ νησοῦ ἰών· δόρυσαντο γὰρ αὐτῷ
 Ζεὺς τε καὶ Ἥλιος· τοῦ γὰρ βίας ἔκταν ἑταῖροι.
 Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ·
 Τὸν δ' ἔρ' ἐπὶ τρέπῃς νηὶς ἔβαλε κύμ' ἐπὶ χέρεσσι
 Φαιήκων ἐς γαίαν, οἳ ἀγχίλειοι γεγάασιν·
 280 Οἳ δὴ μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσαντο,
 Καὶ οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤβελον αὐτοῖς
 Οἴκαδ' ἀπήμαντον· καὶ κεν πάσαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς
 ἦεν· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἰσατο θυμῷ,
 Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὰν ἐπὶ γαίαν ἰόντι·
 285 Ὡς πέρι κέρδεα πολλὰ καταβηγῶν ἀνθρώπων
 Οἷδ' Ὀδυσσεύς· αὐδ' ὦν τις εἰρίσσεια βροτὸς ἄλλος.
 Ὡς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο φειδῶν·
 Ὀμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 Νῆα κατειρύνειν, καὶ ἑκαστέας ἔμμεν' ἑταίρους,
 290 Οἳ δὴ μιν πέμπουσιν φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.
 Ἀλλ' ἔμει πρὶν ἀπέπεμψε· τύχῃσιν γὰρ ἐρχομένη νηὶς
 Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
 Καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείματ' Ὀδυσσεύς·
 Καὶ νῦν κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἵστασθαι γ' ἔτι βόσκοι,
 295 Ὅσα οἱ ἐν μεγάροισι κειμήλια κείτο ἥνακτος.
 Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ἔφρα θεοῖς
 Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βαυλὴν ἑπακοῦσθαι,
 Ὅπως νοστήσει φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 Ἦδ' ἔδη ἀπειὸν, ἧ ἀμφαδίην, ἧ κρυφιάδην.

„ Sænos socios Ulysses; quod sibi animo congrua sentiret.
 Sic dixit: illi autem adhuc magis desiderium excitavit luctus,
 Signis agnitis, quæ ei accurata dixit Ulysses.
 Ea autem postquam satiata est lachrymoso luctu,
 Utique tunc ipsum verbis respondens allocuta est;
 „ Nunc quidem demum mihi, hospes, antea quidem cum-esses mi-
 „ In ædibus meis, charusque eris, honorabilisque: (terribilis
 „ Ipsa enim hæc vestimenta ego præbui, qualia dicis,
 „ Plicata ex thalamo; fibulamque imposui splendidam,
 „ Illi ornamento ut-esset: eum autem non suscipiam rursus
 „ Domum reversum, dilectam in patriam terram.
 „ Ita scilicet malo fato cava in navi Ulysses
 „ Abiit visurus malum-Ilium non nominandum.
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ O uxor veneranda Laërtiade Ulyssis,
 „ Ne amplius nunc corpus pulchrum macera; neque omnino an-
 „ Tabescas, virum lugens; at succenseo quidem nihil: (mum
 „ Etenim quævis & aliussimodum luget virum amissum,
 „ Cui-virgo-nupserit, cui filios peperit amore mixta,
 „ Ac Ulysses, quem alunt diis similem esse.
 „ Sed à-luctu quidem cessa, mei autem adverte sermonem;
 „ Vere enim tibi loquar, neque celabo,
 „ Quomodo jam Ulyssis ego de reditu audiui,
 „ Prope Thesprotorum virorum in ubere populo,
 „ Vivi: quinetiam ducit res-pretiosas multas & egregias,
 „ Petens per populum: at dilectos socios
 „ Perdidit, & navem cavam in nigro ponto,
 „ Trinacria ab insula veniens: irati-enim sunt ipsi
 „ Jupiterque & Sol: hujus enim boves interfecerunt foeti:
 „ Illi quidem omnes perierunt undoso in ponto:
 „ Hunc autem super carina navis ejecit unda in continentem,
 „ Phæacum in terram, qui propinqui-diis sunt:
 „ Qui sane ipsum ex animo, deum veluti, honorabant,
 „ Et ei multa dederunt; mittereque ipsum volebant ipsi
 „ Domum incolumem: & jam pridem hic Ulysses
 „ Fuisset; sed ei hoc scilicet utilius visum est animo,
 „ Opes colligere multam super terram eunti:
 „ Adeo astutias multas præ mortalibus hominibus
 „ Novit Ulysses; neque quisquam contenderet homo alius:
 „ Sic mihi Thesprotorum rex dixit Pheidon;
 „ Jurabat autem ad me ipsum, libans in domo,
 „ Navem deductam, & paratos esse socios,
 „ Qui jam ipsum deducunt dilectam in patriam terram.
 „ Sed me prius dimisit; contigit enim ut-iret navis
 „ Virorum Thesprotorum in Dulichium tritici-ferax.
 „ Et mihi possessiones ostendit, quot collegerat Ulysses:
 „ Et sane in decimam generationem alium adhuc alerent,
 „ Quotquot ei in ædibus res-pretiosæ jacebant regis.
 „ Ipsum autem in Dodonem dixit ivisse, ut dei
 „ Ex quercu alto-vertice Jovis consilium audiret,
 „ Quomodo rediret dilectam in patriam terram,
 „ Jam diu absens, an palam, an clam.

- 300 "Ὡς δ' ἔμην οὕτως ἐπὶ σόος, καὶ ἐλευσεται ἥδη
 "Ἀγχι μάλ'· οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴψης
 Διὶ ἂν ἀπεσσεύεται· Ἰμῆος δέ τοι ὕρασι δάσω·
 "Ἴσῃ νῦν Ζεὺς πρῶτα, καὶ ἔπειτα ὕπατος καὶ ἥμιος,
 "Ἴσῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
- 305 "Ἡ μὲν τοι τάδε πάντα τελεσέσθαι, ὥς ἀγορεύω·
 Τοῦ δ' αὐτοῦ λυγρότατος ἐλευσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 Τοῦ μὲν φθίνοντος μῆνις, τοῦ δ' ἱερμένειο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ἀλλ' ὦρ' τοῦτο, ξείνε, ἕπος τετελεσμένον εἴη·
- 310 Τῷ κε τάχα γνώεις φιλόττητά τε, πολλὰ τε δῶρα,
 "Ἐξ ἱμεῦ· ὥς ἂν τις σε συναντόμενος μακαρίζοι.
 "Ἀλλὰ μοι ἥδ' ἂνὰ θυμὸν εἴεται, ὥς ἔσεται περ·
 Οὐτ' Ὀδυσσεύς ἔτι οἶκον ἐλευσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
 Τεύξῃ· ἐπεὶ οὔτοι σημάτων ἔσιν ἐν δόμῳ,
- 315 Οἷός τ' Ὀδυσσεύς ἔσται μετ' ἀνδράσιν, (εἰπέτ' ἔην γε,)·
 Μείνους αἰδέειν ἀποπαμπέμεν ἥδ' ἀδέχεσθαι.
 Ἀλλὰ μιν, ἀμφιπόλοι, ἀπονίψατε, κἀνέστη δ' εὐνήν,
 Δέμνιρ, καὶ χλαῖνας, καὶ ῥήγνα συγκαλόντα,
 "Ὡς κ' εὖ βαλπίδων χρυσέθρονον ἥδ' ἱκῆται.
- 320 "Ἡδὲν δὲ μάλ' ἦρ' ἐλίσσεται τε χρίσσει τε,
 "Ὡς κ' ἐνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δειπνοῖο μέδεται
 "Ἥμενος ἐν μαγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιστον, ἥς κεν ἐκείνων
 Τοῦτον ἀνιάξῃ θυμοφθόρος, οὐδέ τι ἔργον
 "Ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχαλωμένος αἰνῶς.
- 325 Πῶς γὰρ ἱμεῦ σὺ, ξείνε, δαΐσσαι, εἴ τι γυναικῶν
 Ἀλλάνων περιέειμι νόον καὶ ἐπιφρονα μῆτιν,
 Εἴ κεν ἀνέκαλδος, κακὰ εἰμένος, ἐν μαγάρῳσι
 Ἀπινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
 "Ὅς μὲν ἀπηνής τ' αὐτὸς ἔην, καὶ ἀπηνέα εἶδῃ,
- 330 Τῆδε καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγος ὀπίσσω
 Ζεῷ· ἀτὰρ τεθνεώτῃ γ' ἐφεισβύονται ἅπαντες·
 "Ὡς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔην, καὶ ἀμύμονα εἶδῃ,
 Τοῦ μὲν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ δὲ μιν ἐσθλὴν ἔειπον.
- 335 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "Ὡ γύναι αἰδοῖή Διερτιάδῃ Ὀδυσῆος,
 "Ἥτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγνα συκαλόντα
 "Ἠχθέτ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφέντα
 Νεοφισάμην ἐπὶ νηὶς ἰὼν δολιχηρέτωμοι.
- 340 Κεῖν δ', ὥς τὸ πάρος περ ἄπνους νύκτας ἴαυον·
 Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀιμαλίῳ ἐνὶ κοίτῃ
 "Ἄσκα, καὶ σ' ἀνέμεινα εὐθρόνον ἥδ' ὄϊαν.
 Οὐδέ τί μοι ποδάνεκτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
 Γίγνεται· οὐδέ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέρῳ
- 345 Τῶν, αἱ τοι δῶμα κατὰ δαΐσσειμι ἕκτιν,
 Εἰ μὴ τις γῆρυς ἐπὶ παλαιῇ, κέδν' εἰδύσα,
 "Ἥτις πέτλιον τέτυκε φρεσὶν, ἔσσα τ' ἐγὼ περ·
 Τήνδε δ' ἂν οὐ φθνήσοιμι ποδῶν ἄφασται ἱμεῖο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
- 350 Ἥϊνε φίλ', εὖ γάρ κ' ἂν τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὣδε
 Ἥϊνον τελεσθαιὼν φίλων ἱμεῖν ἔατο δῶμα,

- Sic ille quidem ita est saluus, & veniet jam
 Prope valde; neque amplius longe ab amicis & patria terra
 Diu aberit: omnino autem tibi juramenta dabo;
 Sciat nunc Jupiter primam, decorum sanctorum & optimus,
 Larque Ulyssis eximii, quem adveni;
 Certe quidem hæc omnia perficientur, sicut dico:
 Hoc autem ipso sano veniet hac Ulysses,
 Hoc quidem exeunte mense, illo autem instante.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 Utinam enim hoc, hospes, verbum perficiendum sit:
 Ita cito cognosceres amicitiamque, multaque dona,
 Ex me; adeo ut aliquis te occurrens beatum diceret.
 Sed mihi sic in animo putatur, sicut erit videlicet;
 Neque Ulysses amplius dactum veniet, neque tu deductionis
 Potieris: quoniam nequaquam rectores sunt in domo,
 Qualis Ulysses erit inter viros, (si quidem unquam fuit,)
 Ad hospites venerandos dimittendos & excipiendos.
 Sed ipsam, famula, lavato; deponiteque caille,
 Strata, & lanas, & integumenta splendida,
 Ut bene catus ad auro-solio amorem perveniat.
 Mane autem valde matute lavateque ungiteque,
 Ut intus apud Telemachum de jentaculo cogitet
 Sedens in domo: ei autem gravius erit, qui liberum
 Hunc molestia-afficiet perniciosus, neque quod optes
 Hic amplius efficiet, valde licet iratus graviter.
 Quomodo enim de-me tu, hospes, scies, ecquid mulieribus
 Aliis præstem mente, & prudenti consilio,
 Si squalidus, male indutus, in sedibus
 Conviveris? homines autem brevis-ævi sunt.
 Qui quidem crudelis & ipse sit, & crudelia sentiat,
 Huic imprecatur omnes homines dolores in-posterum
 Vivo; at mortuum sane probris-insequuntur omnes:
 Qui autem bonus ipse sit, & bona sentiat,
 Hujus quidem gloriam latam hospites perferunt
 Omnes ad homines, multique eum eximium dicere sole it.
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 O uxor veneranda Laertiada Ulyssis,
 Profecto mihi lana & integumenta splendida
 Odio-erunt, quando primum Cretæ montes nivales
 Reliqui in pavi proficiscens longis-remis-instructum.
 Cubabo autem, sicut sæta scilicet insomnes noctes ducebam;
 Multas enim jam noctes sordida in cubili
 Regulevi, & expectavi pulchro-solio auroram divinata.
 Neque omnino mihi lotio pedum grata animo
 Est: neque mulier pedem tanget nostrum
 Earum, quæ tibi in domo ministræ sunt,
 Nisi aliqua anus est antiqua, honesta sciens;
 Quæ toleraverit tot mentes, quot ego scilicet;
 Hanc verò non egre-ferrem pedes tangere meos.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 Hospes dilecte, secundum enim quisquam vir sapiens adeo
 Hospitum longinquorum chærior meam advenit domum,
 Adeo

- 362 Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως παπτυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
 Ἐς δέ μοι γρη῏ς, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχουσα,
 Ἡ κείνον δύστηνον εὖ τρέφειν, ἥδ' ἀτίταλλειν,
 355 Δεξαμένη χεῖρες· ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
 Ἡ σε πόδας νύψει, ὀλιγαπαλούςα περ ἔμπης.
 Ἄλλ' ὤγε νῦν ἀνέστη, περίφρων Εὐρύκλεια,
 Νίσσον εἶλο ἄνακτος ἀμήλικα· καὶ που Ὀδυσσεὺς
 Ἦδ' ἠτοῖσ' ἐκὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
 360 Αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγυράσκουσιν.
 Ὡς ἔρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
 Δάκρυα δ' ἐμβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔειπεν·
 Ὡ μοι ἐγὼ εἶο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
 Ἀνθρώπων ἤχρησε θεοῦδέα θυμὸν ἔχοντα.
 365 Οὐ γὰρ πῶ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῃ
 Πίσονα μῆρι' ἔκ'· οὐδ' ἐξαίτους ἐκατόμβας,
 Ὅσσα σὸ τῷ ἰδίδως, ἀρώμενος ὥς ἰκοιο
 Γῆρας τε λυγρὸν, θρέψαι δὲ τοὺς παῖδες μὲν υἱόν·
 Νῦν δέ τοι ὧδέ σε πάρικαν ἀφείλετο νόστιμον ἡμέρη.
 370 Οὕτω που κῆκλιν' ἰφθυῖόντων γυναικίαι
 Ξείνων τηλασιπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δόματ' ἴκοιτο,
 Ὡς σέθεν κί κύνας κίδε καθεψιδώνται ἥπασαι·
 Τάων νῦν λάβην τε καὶ αἰσχρὰ πύλλ' ἄλειψιν,
 Οὐκ ἴσας νύξιν· ἑμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἀνώγει
 375 Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 Τῷ σε πόδας νύψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελόπειης
 Καὶ σέθεν εἴνεκ'· ἐπαί μοι δρώρεται ἐνδοθὶ θυμὸς
 Κήδεσιν· ἄλλ' ὤγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ, ττι κεν εἴπω·
 Πολλοὶ δ' ἄγε ξεῖνοι ταλαπεῖραις ἐνθάδ' ἴκοντο,
 380 Ἄλλ' οὐκ ἔτι νινά φημι ἰοικέτα ὧδε ἰδέσθαι,
 Ὡς σὺ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆϊ ἵοικας.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ὡ γρη῏, οὕτω φασὶν ὅσοι ἴδον ἰφθαλμοῖσιν
 Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοισιν
 385 Ἑμμεναι· ὥς σὺ περ αὐτῇ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.
 Ὡς ἔρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ λάβηθ' ἔλε παμφανόωντα,
 Τῷ πόδας ἐκαπνίζεν, ὕδαρ δ' ἐνεχεύετο πρυλὺ
 Ψυχρὸν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἰξεν ἐκ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότος ἐτράπετ' αἴψα·
 390 Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ἔισσατο, μὴ εἰ λαβοῦσα
 Οὐλὴν ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
 Νῆφ' δ' ἔρ' ἄσσον ἰοῦσα ἔναχθ' ἔβη· αὐτίκα δ' ἄγνω
 Οὐλὴν· τὴν ποτὶ μιν εὖς ἤλασε λευκῇ δόδντι
 Παρηγεσύν' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ υἱας,
 395 Μητράς ἑως πατέρ' ἐσθλὸν, ὅς ἀνθρώπους ἐκέκασο
 Κλεπτοσύνη δ', ὅρμη τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
 Ἑρμείας· τῷ γὰρ κοχχαρισμένα μῆρια καλεῖν
 Ἀργῶν ἥδ' ἰοίφων· ὃ δὲ οἱ πρόφρων ἅμ' ἐπῆδει.
 Αὐτόλυκος δ' ἰθάκης ἐλθὼν ἐς Πίσονα δῆμον,
 400 Παῖδα νέον γεγαῶτα κηχέασατο θυγατέρας ἧς·
 Τὸν ἰὼ οἱ Εὐρυκλεία φίλοισ ἐπὶ γούνασι θῆκε
 Παισόμεναι δόρυποι· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνδμαζεν·
 Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὔρεο, ὅ, ττι κε θείης

„ Adeo tu valde scite prudentia omnia dicis.
 „ Est autem mihi anus, cata mente consilia habens,
 „ Quæ illum infelicem bene nutriebat, & educabat,
 „ Susceptum manibus, quando ipsum primum peperit mater;
 „ Quæ tibi pedes lavabit, debilis quantumvis sit.
 „ Sed age nunc surgens, prudens Euryclea,
 „ Lava tui domini costaneum; & alicubi Ulysses
 „ Jam talis est pedibus, talisque etiam manibus;
 „ Cito enim in malo homines consenescent.
 Sic utique dixit: Vetula autem operuit manibus vultum,
 Lachrymasque emisit calidas, verbumque luctuosum dixit;
 „ Hei mihi, tui causa, Fili, animi-impotenti: certe te Jupiter
 „ Hominibus odit plurimum animum habentem. ^{(præ}
 „ Nondum enim quisquam mortalium tot Jovi fulmine-gaudenti
 „ Pinguia femora combussit, neque eximias hecatombas,
 „ Quot tu ei dedisti, precans ut pervenires
 „ Ad senectutem placidam, nutricesque illustrem filium:
 „ Nunc autem sic tibi omnino absulit reditus diem.
 „ Sic alicubi & illum probris-insequantur mulieres
 „ Hospitum longinquorum, quando alicujus inclytas ardes adve-
 „ Sicut te, senex, canes hæ probris-insequantur omnes: ^{(nerit,}
 „ Quam nunc contumeliam & opprobria multa vitans,
 „ Non sinis lavare: me verò non invitam jubet
 „ Filia Icaril, prudens Penelope.
 „ Ideo tibi pedes lavabo, simulque ipsius Penelopes
 „ Et tui gratia: quoniam mihi commovetur intus animus
 „ Doloribus: sed age nunc adverte verbum, quod dicam.
 „ Multi sane hospites miseri huc venerunt,
 „ Sed nondum quemquam dico similem sic vidisse me,
 „ Sicut tu, corpore, voceque, pedibusque, Ulyssi similis-es.
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ O vetula, sic dicunt quicunque viderunt oculis
 „ Nos ambos, valde similes nobis-invicem
 „ Esse; sicut tu scilicet ipsa perspicax dicis.
 Sic utique dixit: vetula verò lebetem sumpsit splendentem,
 Ex quo pedes lavabat: aquam autem infudit multam
 Frigidam; deinde verò calidam insuper-fudit: at Ulysses
 Sedebat ad focum; ad tenebras autem convertit-se cito:
 Statim enim in animo suspicatus est, ne ipsum atrectans
 Cicatricem animadverteret, & manifestæ res fierent.
 Lavabat autem ea proinde prope accedens regem suum; statim verò
 Cicatricem; quam aliquando ei aper infixit albo dente, (agnovit
 In-Parnassum profecto, ad Autolycumque, & filios,
 Matris suæ patrem eximium, qui hominibus præcellebat
 Furtoque, jurejurandoque: deus nempe ei ipse dedit
 Mercurius: huic enim grata femora comburebat
 Agnorum & hoedorum: hic autem eum promptus una comitabatur.
 Autolycus autem Ithacæ cum-venisset in opulentum populum,
 Filium recens natum invenit filię suæ:
 Hunc utique ei Euryclea charis genibus imposuit
 Desinenti à-cœna; verbumque dixit, & compellabat;
 „ Autolyce, ipse nunc nomen inveni, quod imponas

Παῖδες παῖδι φίλῳ· πολυάφροντος δέ τοι ἐστί.

- 405 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος ἀπαμειβέτο, φώνησέν τε·
Γαμβρὸς ἐμὸς, ἐνγάτηρ τε, τίθεσθ' ὕνομ', ὃ, ττι κεν εἴπω·
Παλλῆσειν γὰρ ἔγυγα ἰδυσαμένης τόδ' ἰδών·
Ἀνδράσιν ἡδὲ γυναικῶν, ἀνὰ χεῖρα πουλυβοτείρην·
Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὕνομ' ἔκιν ὑπώνυμον· αὐτὰρ ἔγυγα,

- 410 Ὀκπύτ' αἶψ' ἠβήσας μετρώϊον ἐς μέγα δῶμα
ἔλθῃ Παρυσσέω, ὅθι ποῦ μοι κτήματ' ἔσσιν,
Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καὶ μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
Τῶν ὕμνῳ ἥλ' Ὀδυσσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἐγχαῖε δῶμα.
Τὸν μὲν ἔρ' Ἀντίλοχος τε καὶ νίδεος Ἀντολύκοιο

- 415 Χερσὶν ἑσπάζοντο, ἔκαστί τε μαλ' αἰχμαῖσι·
Μήτηρ δ' Ἀμφιδέη μητρίδς, περιφύσ' Ὀδυσσῆϊ,
Κόσυν ἔρε μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάσιν καλῆ.
Ἀντίλοχος δ' υἱοῖσιν ἐπέκλετο κυδαλίμοισι,
Δεῖπνον ἰσοπαλίστα· τοὶ δ' ἐνθύνοντες ἄκουσαν·

- 420 Αὐτίκα δ' εἰσέγαγον βοῶν ἔκρενα πεντακῆτηρον·
Τὸν δόρην, ἀμφὶ δ' ὕπνον, καὶ μιν δίδχευαν ἄπαντα,
Μίσυλλάν τ' ἔρ' ἐπισκμήνας, ποίρην τ' ὀβελοῖσιν,
Ὡττησάν τε περιφραδέως, δάσωντέ τε μοίρας.

- 425 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμῶν ἐς ἡέλιον καταδύντα
δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἰδέετο δαιτὸς ἔσσης.
Ἥμος δ' ἡέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

- 430 Ἥμος δ' ἠαυγένεια φάτις βοδδδάκτυλος ἦδς,
Βῶν δ' ἔκρεν ἐς θήρην ἡμῶν κύνες, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
τίσας Ἀντολύκου· μετὰ ταῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
ἦσαν· ἀπὸ δ' ὕρας προσέβηεν κατασμήμον ὕλην
Παρυσσεῦ· τάχα δ' ἱκανον πτόχως ἡμεροδύσας.

- 435 Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἄρουρας,
Ἐξ ἀκαλαφρίετ' αὖ βλαβυρβέου Ὀκυνεῖο.
Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἱκανον ἠπακτῆρας· πρὸ δ' ἔρ' αὐτῶν
ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες ἦσαν· αὐτὰρ ὅπισθεν
τίσας Ἀντολύκου· μετὰ ταῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
ἦσαν ὄγχι κυνῶν, πρῶτων δολιχόσκιον ἔγχεος.

- 440 Ἐνθα δ' ἔρ' ἐν λήχημ' πυκνῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
Τὴν μὲν ἔρ' οὔτ' ἀνέμυν διέει μένος θυρῶν ἔντων,
Οὔτε μιν ἡέλιος φάεων ἀπτίσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ἄμβρος περῆσσε διαμπερές· ὥς ἔρε πυκνῇ
ἦεν· ἀτὰρ φύλλων ἐνθάδ' ὕσας ἦλθε πολλή.

- 445 Τὸν δ' ἀνέρω τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖν,
Ὡς ἐπ' ἄγοντες ἐπῆσαν· ὃ δ' ἀντίος ἐκ βυλάχοιο
φρίξας πρὸ λοφίων, πῦρ δ' ἐφάλαμοισι δειδωρῆς,
Σπῆ δ' αὐτῶν σφιδάσαν· ὃ δ' ἔρε πρῶτος Ὀδυσσεύς
ἔσεν, ἀνακρόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχεῇ,
Οὐτάμενος μεμαῶς· ὃ δὲ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς

- 450 Γουρὸς ὕπερ· πολλὰν δὲ διήφυσε σαρπὸς δόδοντι
Λικριφθὲς ἄλκις, οὐδ' ἔσεν ἱκτο φωτός.
Τὸν δ' Ὀδυσσεύς οὔτῃσε τυχεῖν πατὰ δεξιὴν ἔμεν,
Ἀντικρὺ δὲ διήλθε φασεινὸν δειρὸς ἀκονή·
Καὶ δ' ὕπερ' ἐν κονίεσι μακίων· ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμὸς.

- 455 Τὸν μὲν ἔρ' Ἀντολύκου παῖδες φίλοι ἀμφοτέρωντο·
Ὡττιλθῶν

„ Filie filio dilecto; exoptatissimus autem tibi est.
 Huic verò rursus Autolycus respondit, dixitque;
 „ Gener meus, filiaque, imponite nomen, quod dixerò:
 „ Multis enim ego indignatus huc venio
 „ Viris & mulieribus super terram aliam:
 „ Huic autem Ulysses nomen sit super-inditum: at ego,
 „ Quando puber-factus maternam in magnam domum
 „ Venerit Parnassum, ubi mihi possessiones sunt;
 „ Ex his illi ego dabo, & ipsam gaudentem dimittam.
 Horum gratia ivit Ulysses, ut sibi *is* præberet splendida domus.
 Hunc quidem deinde Autolycusque & filii Autolyçi
 Manibusque salutabant, verbisque blandis:
 Mater autem Amphithea matris, circumplexa Ulysses,
 Osculata est ipsi caputque & ambo lumbina pulchra.
 Autolycus verò filios iussit gloriosos
 Cenam parare; illi autem hortanti auscultaunt:
 Statim verò induxerunt bovem masculum quinquennem:
 Eum excoriarunt, curaruntque, & ipsum diviserunt totam,
 Minutissimeque inciderunt scite, infixaruntque verubus,
 Assaruntque perite, diviseruntque partes.
 Sic tunc quidem toto die ad solis occasum
 Epulabantur; neque quicquam animus indigebat convivio &
 Quando autem sol occidit, & tenebræ advenierunt, (quasi
 Tunc domum decubuerunt, & somni donum ceperunt.
 Quando verò mane-genita apparuit rosea-digitos aurora,
 Perrexerunt utique ire in venationem & canes, & etiam ipsi
 Filii Autolyçi: cum his autem nobilis Ulysses
 Ibat: altum verò montem ascenderunt indutam sylva
 Parnassi; cito autem pervenerunt ad iuga ventosa.
 Sol quidem deinde recens perambiebat arva,
 Ex placide-fluante profundo Oceano;
 Venitores autem in vallem perveniebant; ante verò ipsos
 Vestigia scrutantes canes ibant; at pone
 Filii Autolyçi: cum his autem nobilis Ulysses
 Ibat prope canes, vibrans longam hastam.
 Ibi verò in sylva densa jacebat magnus aper;
 Quam quidem neque ventorum perflabat vis humidam spiran-
 Neque ipsam sol lucens radiis percutiebat, (tium,
 Neque imber penetrabat pectus, adeo scilicet densa
 Erat; at foliorum inerat fusio affatim ingens.
 Hunc autem virorumque canumque strepitus circumsonnit pe-
 Ut venantes ingruerant: hic autem adversus ex arbusculo, (dum,
 Erectis valde cervicibus, ignisque instar oculis tuens,
 Stetit ipsos prope: primus autem Ulysses
 Irruit, elevata longa hasta, manu robusta,
 Vulnerare cupiens: ipsum verò prævertens percussit aper
 Genu super; multum autem exhaustis carnis dente
 Oblique adortus; neque ad os pervenit viri.
 Illum verò Ulysses vulneravit affectus ad dextrum humerum;
 Penitus autem transit splendidae hastæ cuspis:
 Decidit verò *is* in pulveribus vociferatus; avolavit autem animus.
 Hunc quidem deinde Autolyçi filii dilecti circum-occipabantur;

- Ἦντιλὸν δ' Ὀδυσσεὺς ἀμύμονες ἀντιθέλοιο
 Δῆσαν ἐπισκλήμενος· ἐπαιδὴ δ' αἶμα κελαίνων
 Ἔσχεον· αἶψα δ' ἰκόντο φίλου πρὸς δάμκτα πατρός.
 Τὸν μὲν ἔρ' Αὐτόλυκος τε, καὶ υἱάς Αὐτολύκοιο
 450 Εὐ ἡσάμενοι, ἡδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
 Καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
 εἰς Πάριον· τὰ μὲν ἴα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Χαίρον νοσήσποντε, καὶ ἐξερείνον ἕκαστα,
 Οὐλὴν, ὅ, ττι πάθοι· ὁ δ' ἔρκ σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
 465 Ὡς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκῇ δδόντι
 Παρνησσὸν· ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
 Τὴν γρη῏ς χεῖρεςσι καταπρηνέσει λαβεῦσα,
 Γυνὴ ῥ' ἐπιμασσεμένη, πῶδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
 Ἐν δὲ λάβῃσι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκός,
 470 Ἀψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυτ' ὕδωρ.
 Τὴν δ' ἔρκ χέρμα καὶ ἄλλος ἔλαφρένα· τὴ δὲ οἱ ὕστε
 Δακρυόφιν πλησθέν· δακρυὰ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Ἀψαμένη δὲ γενεῖου Ὀδυσσεῖα προσέειπεν·
 Ἡ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγα
 475 Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἔνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσθαι.
 Ἡ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
 Πεφραδέειν ἐδέλουσα φίλον πόσειν ἄνδον ἔντα.
 Ἡ δ' οὐτ' ἀρῆσαι δύναντ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
 Τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 480 Χεῖρ' ἐπιμασσεύμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῇφι·
 Τῇ δ' ἐτέρω ἔβεν ἄσπον ἐρύσκατο, φώνησέν τε·
 Μαῖα, τίη μ' ἡέλεις ὀλέσαι; σὺ δὲ μ' ἔτρεφες αὐτῇ
 Τὰ σὴ ἐπὶ μαζῶ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
 Ἥλυθον εἰκοσά ἔτει ἐς πατρίδα γαίην.
 485 Ἀλλ' ἵπαι ἰφράσθης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
 Σίγα, μήτις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι κίθηται.
 Ὡδε γὰρ ἔξεσθαι, τὰ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσσι,
 Ἢ χ' ὅπ' ἐμοὶ γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
 Οὐδέ τροφὸν εὐσθης σιὺ ἀφίξομαι, ὅππῃτ' ὦν ἔλλας
 490 Δμῶδες ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας.
 Τὸν δ' αὐτὲ προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
 Τίππον ἐμὴν, πόλιν σε ἔπος φύγεν ἕρκος δδόντων;
 Οἶσθα μὲν, ὅλον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπισκλίν·
 Ἐξω δ', ὥς ἔτε τις ἐρεῇ λίθος, ἡδ' εἰδῆρας.
 495 Ἀλλὰ δὲ τοι ἱρῶ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλας σῆσιν·
 Ἢ χ' ὅπῃ σοὶ γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
 Δὴ τότε τοι καταλῖξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 Αἱ τὲ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλητῆες εἰσιν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 500 Μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς κηθήσας; οὐδέ τί σε χρῆ.
 Εὐ νῦ καὶ πῶτος ἐγὼ φράσομαι καὶ εἰσομ' ἐκάσῃν·
 Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.
 Ὡς ἔρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ δὲ ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
 Φίσεμένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἐκχυτο πάντα.
 505 Αὐτὰρ ἵπαι νῖψεν τε, καὶ ἡλαιψεν λίπ' ἱλαίῃ,
 Αὐτὶς ἔρ' ἄσποτέρω πυρὸς ἔλαστο δίφρῳ Ὀδυσσεύς
 Θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ἱακέσσει κἄλυψε.

Vulnus autem Ulyssis eximii deo-paris
 Ligaverunt scite; incantationeque sanguinem nigrum
 Cohibuerunt: statim autem pervenerunt chari ad aedes patriæ.
 Illum quidem Autolycusque, & filii Autolyei
 Bene postquam sanassent, & splendida dona ei præbuisent,
 Statim gaudentem charam gaudentes dimiserunt
 In Ithacam: eo quidem pater & veneranda mater
 Gaudebant reverso, & interrogabant singula,
 De-cicatrice, quid passus esset: ille autem ipsis rite narravit,
 Ut ipsum venantem percussisset aper albo dente,
 Ad-Parnassum profectum cum filijs Autolyei.
 Hanc cicatricem anus manibus pronis prehensam,
 Agnovit atrectans; pedem autem dimisit ferendum:
 Incidit verò lebeti tibia; resonuit autem æa; (est aqua.
 Retroque in-alteram-partem inclinatum est; in terram autem effusa
 Ipsius verò simul gaudium & dolor invasit mentem; oculi au-
 Lachrymis impleti sunt; clara verò ei hæsit vox. (tem ei
 Prehensò autem ejus mento, Ulysses allocuta est:
 „ Profecto omnino Ulysses es, chare fili; neque te ego
 „ Prius agnovi, quam totum herum meum contrectassem.
 Dixit, & Penelopen intuita est oculis,
 Indicare volens charum maritum intus esse.
 Ea autem neque videre potuit è-regione, neque animadvertens;
 Ei enim Minerva mentem avertit: at Ulysses
 Manu admota guttur cepit dextra;
 Altera verò propius ad-se traxit, dixitque;
 „ Nutrix, cur me vis perdere? tu autem me nutritivisti ipsa
 „ Tuam ad mammam; nunc verò dolores multos perpeffus
 „ Veni vigesimo anno in patriam terram.
 „ Sed postquam animadvertisti, & tibi deus injecit animo,
 „ Tace; neque quis alius in ædibus audiat.
 „ Sic enim edico, quod & perfectum erit;
 „ Si mihi deus domuerit procos eximios,
 „ Neque, nutrix licet-sis, à-te abstinerebo, quando alias
 „ Famulas in ædibus meis interficiam mulieres.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Euryclæa;
 „ Fili mi, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?
 „ Nosti quidem, qualis meus animus firmus, inexpugnabilis
 „ Tenebo autem, sicut aliquis solidus lapis, aut ferrum
 „ Aliud verò tibi dicam, tu autem in mente reconde tuæ;
 „ Si tibi deus domaverit procos eximios,
 „ Tunc demum tibi recensebo in ædibus mulieres,
 „ Et quæ te parum-honorent, & quæ inculpatæ sint.
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Nutrix, cur verò tu eas indicabis? neque omnino te oportet.
 „ Bene utique & ipse ego observabo, & cognoscam unamquam-
 „ Sed tene silentio verbum, committeque diis. (quæ
 Sic utique dixit: anus autem per domum exivit,
 Allatura pedum-lavacra; priora enim effusa erant omnia.
 At postquam lavissetque & unxisset pingui oleo,
 Herum propius ad-ignem traxit-sibi sedile Ulysses
 Calefacturus-se, cicatricem autem pannis coöperuit.

- Τοῖσι δὲ μέλαν ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 Πείθε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼ εἰρήσομαι αὐτῇ·
 510 Καὶ γὰρ δὴ κόπτοι τάχ' ἡδὲος ἑστῆται ὤμη,
 ὄντινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
 Αὐτὰρ ἔμοι καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
 ἤματα μὲν γὰρ τέρπον' ἰδურμένη, γοῶσα,
 Ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρέουσα καὶ ἀμφαδέλων, ἐνὶ οἴκῳ·
 515 Αὐτὰρ ἔπην νύξ' ἔλθῃ, ἔλθοι τε κόπτος ἅπαντας,
 Κεῖμαι δὴν λέκτρῳ, πυκινὰ δέ μοι ἀμφ' Ἀδινδὸν κῆρ
 Ὀξείαι μελεδύναι ὀδυραμένην βρέθουσιν.
 Ὡς δ' ὅτε Πανδάρου κόρη, χλωρῆς ἀνδρῶν,
 Καλὴν ἀείδουσιν, ἑσπρος νέον ἰσμήνεο,
 520 Δονδρέων ἐν ποτάμοισι καθέδμενῃ πυκινέειν,
 Ἦγε ἐμὰ τραπέζῃ χεῖρι πολυχρῆα φωνῇ,
 Πῶτ' ὀλοφυρομένη Ἰτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
 Κτείνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήτειο θυακτός·
 Ὡς καὶ ἐμοὶ δίχα θυῶς δάρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 525 Ἦδ' ἐμὴν παρὰ παιδί, καὶ ἐμπεδα πάντα φυλάσσει,
 Κτεῖσιν ἐμὴν, δρωῖς τε, καὶ ὕπερφεδς μέγα δῶμα,
 Εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος, δῆμοιό τε Φῆμιν·
 Ἦ ἦδ' ἄμ' ἔπωμαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἔριος
 Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὶν ἑκπερίσεια ἔδνα.
 530 Πᾶς δ' ἐμὲς, ὥς μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἡδὲ χαλῖφρων,
 Γῆμασ' οὐ μ' εἰς πόσιος κατὰ δῶμα λοπούσας·
 Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἤβης μάτρον ἱκάνει,
 Καὶ δὴ μ' ἀρᾶται πάλιν ἰλλόμεν ἐκ μεγάροιο,
 Κτεσίος ἀσχαλῶν, τὴν αἰ κατέδουσιν Ἀχαιοί·
 535 Ἀλλ' ὅγῃ μοι τὸν θυερον ὀπείκριναι, καὶ ἕκουστον.
 Χῆνός μοι κατὰ οἶκον ἑσπρος πυρὶν ἔδουσιν
 Ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσσεύεσθαι·
 Ἐλθὼν δ' ἐξ ὕπτος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
 Πᾶσι κατ' αὐχένας ἤξει, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
 540 Ἀδρόοι ἐν μεγάροις· ὃ δ' ἐς αἰθέρα διὸν ἀέρεθ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἀπαύων καὶ ἐκύνων, ἔν περ θυερώ,
 Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο ὑπλοκμητῆδες Ἀχαιοί,
 Οἶκτ' ὀλοφυρομένην, ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χθῆνας.
 Ἀψ δ' ἰλθὼν κατ' ἡρ' ἔζετ' ἐπὶ προύχοντι μελάρῳ·
 545 Φωνὴ δὲ βροτῆα κατερήτυε, Φωνήσιν τε·
 Θάρσει, ἑσπρίου κόρη τηλεκλέντοιο·
 Θὺκ' ὄναρ, ἀλλ' ἔπαρ ἰσθλὸν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται.
 Χῆνες μὲν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄντις
 Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τοὺς πόσις εἰλήλουθα,
 550 Ὅς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσσω.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὺς ὕπνος ἐνήκε.
 Παπτήνησας δὲ χθῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησε
 Πυρὶν ἑρεπτομένους παρὰ πύελον, ἥχι πάρος περ.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 555 Ὡ γύναι, οὕτως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι θυερον
 Ἀλλ' ἄποκλιναντ'· ἐπειὴ βᾶ τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
 Πέφραδ', ὅπως τελείει· μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὀλεθρος
 Πᾶσι μάλ'· οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλόξει.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

His verò sermonem exórdiebatur prudens Penelope;
 „ Hospes, paulum quidem te amplius ego percontabor ipsa;
 „ Etenim jam cubitus cito placidi erit hora,
 „ Quemcumque scilicet somnus ceperit dulcis, etiam dolentem.
 „ Sed mihi & dolorem immentum præbuit deus:
 „ Dies etenim delector lamentans, lugens,
 „ Meaque opera inspiciens & ancillarum, in domo:
 „ At postquam nox venerit, ceperitque cubitus omnes,
 „ Jaceo in lecto, crebraque mihi circa intimum cor
 „ Acute curæ lugentem laceflunt.
 „ Sicut autem quando Pandarei filia, florida Iustina,
 „ Pulchre canit, vere recens ineunte,
 „ Arborum in foliis sedens densis,
 „ Quæ frequenter versans fundit multisonam vocem,
 „ Filium lugens Itylum charum, quem quondam are
 „ Interfecit per insipientiam, filium Zethi regis;
 „ Sic & mihi bifariam animus movetur huc & illuc,
 „ Utrum maneam apud filium, & integra omnia servem,
 „ Possessionem meam, famulasque, & altam magnam domum,
 „ Torumque reverens mariti, populique famam:
 „ An jam una sequar Achivorum cum, quicumque optimus
 „ Ambit me in ædibus, præbitis infinitis sponsalibus.
 „ Filius autem meus, donec quidem fuit adhuc infans & animi-
 „ Nubere non me sinebat, mariti domo derelicta: (impotens,
 „ Nunc verò quando jam magnus est, & pubertatis limitem at-
 „ Jam demum me optat retro-cedere ex domo, (tigit,
 „ Ob-possessionem indignans, quam ei consumunt Achivi.
 „ Sed age mihi somnium declara, & audi:
 „ Anseres mihi in domo viginti triticum edunt
 „ Ex aqua, atque ipsis lactor inspiciens:
 „ Profecta verò ex monte magna Aquila adunco-rostro
 „ Omnibus cervices confregit, & interfecit; hi autem fusi sunt
 „ Conferti in ædibus: illa verò in æthera divinum elevata est.
 „ Ast ego stebam & ejulabam, etiam in somnio;
 „ Circum autem me congregabantur comas pulchræ Achivæ
 „ Miserabiliter lugentem, quod mihi aquila interfecerat anseres.
 „ Reversa autem desidebat in prominenti tecto;
 „ Voceque humana compescebat, dixitque;
 „ Confide, Icarii filia longe-lateque-Inclyti;
 „ Non somnium, sed visio-vera, quæ nūque perfecta erit.
 „ Anseres quidem, proci sunt; ego autem aquila avis
 „ Eram antea; nunc demum tuus maritus veni,
 „ Qui omnibus procis fieram mortem inferam.
 „ Sic dixit: at me dulcis somnus dimisit.
 „ Ubi-circumspectassem verò, anseres in ædibus animadverti
 „ Triticum comedentes apud pelvim, ubi antea scilicet.
 „ Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ O mulier, nequaquam licet declarare somnium
 „ Alio despectentem: quandoquidem sane tibi ipse Ulysses
 „ Dixit, quomodo perfecturus sit: procis verò apparet exitium
 „ Omnibus prorsus; neque quisquam mortem & fatum effugiet.
 „ Hunc autem rursus allocutus est prudens Penelope;

- 560 εἶν', ἦτοι μὲν ἄνθρωποι ἀμύχανοι, ἀκρετόμυθοι
 γίνονται, οὐδέ τι πάντα τελείονται ἀνθρώποισι.
 Δοίαι γάρ τε κύλαι ἀμεινωνῶν εἰσιν ἀνείρων·
 Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
 τῶν δὲ μὲν κ' ἔλθουσι διὰ πριζοῦ ἐλέφαντος,
 565 οἱ δ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράντα φέροντες·
 οἱ δὲ διὰ ξιστῶν κεράων ἔλθουσι θύραζε,
 οἱ δ' ἔντομα κραινοῦσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται.
 Ἄλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐνταῦθεν δόμοις αἰὶνδ' ὕπνιον
 ἔλθέμεν· ἢ κ' ἀσπασθὲν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
 570 Ἄλλῃ δέ τοι ἱέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Ἦδε δὴ ἡδὲ εἴσι δυσώνυμος, ἢ μ' Ὀδυσσεύς
 οἴκου ἀποσχέσει· νῦν γὰρ καταθήσω κέθλον,
 τοὺς πελέκειας, τοὺς κείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἴοισεν
 ἱεσπῶν ἐξείης, δρυόχους ὡς, δάδεκα πάντας·
 575 στὰς δ' ὕγε πολλὸν ἔνευθε, διαβρίπτασθαι δίζον.
 Νῦν δὲ μνηστῆρεςσιν κέθλον τοῦτον ἰφίσσω·
 Ὃς δὲ κε ρήϊται· ἐντανύσθαι βίβν' ἐν παλάμῃσι,
 καὶ διοίξευσθαι πελέκειων δυσκρίδεα πάντα,
 τῷ κεν ἡμ' ἰσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα,
 580 κούριδιον, μάλα καλὸν, ἐνὶ πλοῖον βιότῳ.
 Τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι δόμοις, ἐν περ ἑνείρῳ.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι, αἰδοίην Λαερτιάδεω Ὀδυσσεῖ,
 μή κέ τι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον κέθλον·
 585 πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 πρὶν τούτους, τόδε τέξον ἰφίσσον ἀμφιφρόντας,
 Νευρήν τ' ἐντανύσαι, διοίξευσθαι τε σιδήρου.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 εἴ κ' ἰδέλοις μοι, ζεῖνε, παρήμονος ἐν μεγάροισι
 590 τέρπειν, εὖ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυτεῖν.
 Ἄλλ' οὐ γὰρ πῶς ἐστὶν ἄνπνους ἔμμεναι αἰὶν
 ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάσθ' ἑμῶν ἔθνησαν
 ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ χεῖδωρον ἕρουραν.
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
 595 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἢ μοι κοινοῖσσι τέτυκται,
 αἰεὶ δάκρυσ' ἑμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
 ὦλεχ' ἐποψόμενος πακοῖλιον οὐκ ἀνομασῆν.
 Ἐνθα κε λαξαίμην· σὺ δὲ λέξω τῷδ' ἐνὶ δίκῳ,
 ἢ χαμᾶδις φορέσας, ἢ τοι κατὰ δέμνια θέντων.
 600 ὣς εἰπούσ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόντα,
 οὐκ οἶν' ἥμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοις κίον ἕλλαι.
 Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναῖξιν,
 κλαῖον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πρῖν' ὄφρα οἱ ὕπνιον
 ἦδ' ἐν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ὅ Δ Τ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ψ Ὅ Μ Η Ρ Ο Τ Η Σ Τ.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Γ Α Σ

Ἐπίθεσις.

Βουλῆαίς ἀνελθεῖν Ὀδυσσεύς τὰς μνηστῆρας τοῖς μνηστῆρας
 δεραπαινίδας, καὶ μετηγνοὺς, διὰ τὸν ἔχεν πρὸς Εὐμήχιον
 καὶ

22. Hospes, profecto quidem somnia inferutabilia, indiscriminatum-
 23. Sunt, neque omnino omnia perficientur hominibus. (loquentia
 24. Dux etenim portæ debilius sunt somniorum:
 25. Nam alteræ quidem cornibus factæ sunt; alteræ autem ebore:
 26. Horum quæ quidem venerint per lectum ebur,
 27. Hæc decipiunt, verba irrita ferentia:
 28. Quæ verò per polita cornua iverint foras,
 29. Hæc vera perficiunt; hominum quando aliquis viderit.
 30. At mihi non hinc puto grave somnium
 31. Venisse: certe gratum mihi & filio foret.
 32. Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tuæ:
 33. Hæc jam aurora adveniet infausta, quæ me Ulyssis
 34. A-domo amovebit: nunc enim deponam certamen,
 35. Secures, quas ille in ædibus suis
 36. Statuebat ordine, navium-statamina veluti, duodecim omnes;
 37. Stans autem ille valde procul, trajiciebat sagittam.
 38. Nunc verò procis certamen hoc inferam:
 39. Qui autem facillime intenderit arcum in manibus,
 40. Et jaculatus fuerit per secures duodecim omnes,
 41. Hunc una sequar, relicta hac domo,
 42. Juventutis-*meæ*, perpulehra, plena victu;
 43. Cujus aliquando recordaturam *me* puto, vel in somnio.
 44. Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 45. O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
 46. Ne amplius nunc differ in ædibus hoc certamen:
 47. Ante etenim solers veniet huc Ulysses,
 48. Quam isti, hunc arcum bene-politum contrectantes,
 49. Nervumque intenderint, jaculatique fuerint per ferrum.
 50. Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 51. Si velles mihi, hospes, assidens in ædibus
 52. Delectare, haud mihi somnus in palpebras funderetur.
 53. Sed nequaquam licet insomnes esse semper
 54. Homines; in singulis enim sortem imposuerunt
 55. Immortales mortalibus super almam terram.
 56. Sed sane ego, in cœnaculum ubi-conscendero,
 57. Decumbam in lectum, qui mihi luctuosus factus est,
 58. Semper lachrymis meis fœditus, ex quo Ulysses
 59. Ivit visurus malum-Ilium, non nominandum.
 60. Illic cubuero: tu verò cuba hac in domo,
 61. Vel humi ubi-straveris, vel tibi *famuli* cubilia ubi-deposue-
 62. Sic loquuta conscendit cœnacula splendida, (runt.
 63. Non sola; cum ea scilicet & famulæ iverunt alie.
 64. In cœnaculum autem ubi-ascendisset cum famulis mulieribus,
 65. Flebat deinde Ulysses, charum maritum; donec ei somnum
 66. Dulcem palpebris immisit cæcia-oculis Minerva.

 O D Y S S E Æ HOMER I XX.
 L I B R I

Argumentum.

Volens interficere Ulysses mixtas procis ancillas, & muta-
 ta sententia, exinde cum Eumæo & Philœtio colloquitur.

καὶ φιλοΐτιον διαλέγεται· ἐν ᾧ καὶ τῶν μνηστῆρων γίνεται ὁμιλία.

Τ. Βρονταῖς Ζεὺς θάρσυν' Ὀδυσσεύα καὶ στήθε' Ἀχαιοῦς.

- Ἄτταρ δ' ἐν προδόμῳ εὐνάζετο διος Ὀδυσσεύς·
 Καμμέν ἀδέφητον βοήην εἶρεσ', αὐτὰρ ὑπερθε
 Κῶϊα πᾶλλ' οἶων, τοὺς ἱεύεσκον Ἀχαιοί·
 Εὐρυνόμῃ δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
 5 Ἐνὶ Ὀδυσσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
 Καῖτ' ἐγρηγορών· τὰ δ' ἐκ μεγάρου γυναῖκας
 ἤϊσαν, αἱ μνηστῆρσιν ἱμισυγέσκοντο πάρος περ,
 Ἀλλήλησι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
 Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 10 Πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἢ μετὰϊξας θάνατον τεύξειεν ἐκάσῃ,
 Ἢ ἔτ' ἐᾷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
 Τῶτα καὶ πύματ'· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὕλακται.
 Ὅς δὲ κύων ἡμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βαβῶσα,
 15 Ἄνδρ' ἀγνοοῖσας ὕλασι, μέμονέν τε μάχεσθαι·
 Ὅς βα τοῦ ἔνδον ὕλακται ἀγαιομένου κακὰ ἔργα·
 Στήθεος δὲ πλήξας, κραδίην ἠνίκαπε μύθῳ·
 Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἕλλο πότ' ἔτλης,
 Ἡματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἄσχετος ἦσθις Κύκλωψ
 20 Ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὕφρα σε μήτις
 Ἐξέγαγ' ἐξ ἀντροῖο, δίδμενον θανάσσειαι.
 Ὅς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθάπτόμενος φίλον ἦτορ·
 Τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
 Νωλεμέως· ἄτταρ αὐτὸς ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα.
 25 Ὅς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολλὸς πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 Αἰόλλαι, μάλα δ' ἔκα λιλαιέται ὀπηδῆναι·
 Ὅς ἄρ' ὄγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσεται, μερμηρίζων,
 Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἰφῆσει,
 30 Μῶνος ἰὼν πόλιν· σχεδόν δ' οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 Οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί·
 Στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Τίπτ' αὐτ' ἐγρήσσεις, πάντων πέρι κάμμορι Φωτῶν;
 Οἶκος μὲν τοι ἔσθ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἦδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 35 Καὶ παῖς, οἷόν ποῦ τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἱά·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 Ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἰφῆσω
 40 Μῶνος ἰὼν· οἱ δ' αἶαν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
 Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
 Εἴπερ θῆαρ κτείνωμι, Διὸς τε σάθεν τε ἔκνηι,
 Πῇ κεν ἔκεκπροφύγοιμι; τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 45 Σχέτλι, καὶ μὲν τίς τε χερσίονι ποῖβας ἑταίρω,
 Ὅσπερ θνητὸς τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τίς σε μήδεα οἶδεν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερές ἢ σε φυλάσσω

In quo & Procuram sit collocatio.

T. Tonitribus Jupiter audacem fecit Ulyffem & tenuit Achivos.

AT in vestibulo cubabat nobilis Ulyffes:
 Subter quidem crudam bubalam-pellem stravit; at superne
 Pelles multas ovium, quas sacrificabant Achivi:
 Eurynome verò deinde lenam iniecit ad-somnum-composito.
 Illic Ulyffes prociſ mala meditans in animo,
 Jacebat vigilans: mulieres verò ex domo
 Iverunt, quæ cum-prociſ miſcebantur antea ſcilicet,
 Sibi-invicem riſum & læticiam præbentes.
 Hujus autem commovebatur animus in pectoribus charis:
 Multum verò deliberabat in mente & in animo,
 An adortus mortem pararet unicuique,
 An adhuc ſineret cum prociſ ſuperbiſ miſceri
 Extremo & ultimo: cor autem ei intus latrabat.
 Sicut verò canis tenellos circum catulos iens,
 Viro ignoto latrat, ardetque pugnare:
 Sic utique huius intus latrabat cor egre-ferentis mala opera:
 Pectore autem percuffo, cor increpuit ſermone;
 „Tolera jam, cor; & pejuſ aliud aliquando toleraſti
 „Die illo, quando tibi robore invictuſ comedeſt Cyclopa
 „Fortes ſocios; tu verò ſuſtinebaſ, donec te ſolertia
 „Eduxit ex antro, cum-putateſ te morituruſ.
 Sic dixit, in pectoribus increpans charuſ cor:
 Ei autem penituſ in retinaculo cor manebat tolerans
 Continenter: at ipſeolvebatur hac & illuc.
 Sicut autem quando ventrem vir, multo igne ardenti,
 Plenum pinguedineque & ſanguine, huc & illuc
 Varie-verſat; valde verò cito cupit aſſatuſ eſſe:
 Sic utique ille huc & illucolvebatur, deliberans,
 Quomodo demum prociſ impudentibuſ manuſ inferret,
 Soluſ cum-eſſet, multuſ: prope verò ipſuſ veſit Minerva.
 Coſtituſ de-la-pſa; corpore autem aſſimilata erat mulieri:
 Stetit verò deinde ſuper caput, & ipſuſ ſermone allocutuſ eſt:
 „Cur demum vigiluſ, omneſ ſupra infelix viruſ?
 „Domuſ quidem tibi hæc eſt, uxor autem tibi hæc in domo.
 „Et filiū, qualeſ aliquiſ cuperet eſſe filiū.
 Hanc autem reſpondenſ allocutuſ eſt ſolertuſ Ulyffeuſ;
 „Certe jam hæc omnia, dea, compoſitè dixiſti;
 „Sed nonnihil mihi hoc animuſ in mente cogitat,
 „Quomodo demum prociſ impudentibuſ manuſ inferam,
 „Soluſ cum-ſim; hi autem ſemper frequenteſ intuſ ſunt.
 „Inſuper autem & hoc majuſ in mente cogito;
 „Siquidem enim interficerem, Joviſque tuique voluntate,
 „Quo ſubterfugerem? hoc te conſiderare jubeo.
 Hunc autem ruriuſ allocutuſ eſt dea caſſia-oculiſ Minerva;
 „Miſer, & quideſ aliquiſ etiam pejori credit ſocio,
 „Qui ſcilicet mortaliſque eſt, & non tot conſilia novit:
 „At ego dea ſum, perpetuſ quæ te cuſtodie

- Ἐν πάντεσσι πόνοισ· ἰσὺν δέ τοι ἔκτανανδρῶν·
 Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
 50 Νῶϊ περιζαῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες ἡρή,
 Καὶ κεν τῶν ἑλάσμιος βόας καὶ ἴφια μῆλα.
 Ἀλλ' ἰλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνὴρ καὶ τὸ φυλάσσειν
 Πάννυχον ἰγρήσσοντα· καπνὸν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη.
 55 Ὡς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχασεν·
 Αὐτὴ δ' ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἄφικετο διὰ θεῶν,
 Εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λῦνν μελεδήματα θυμοῦ,
 Λυσιμελὲς· ἔλοχος δ' ἔρ' ἐπ' ἰγρῶτο κέδν' εἰδυῖα·
 Κλαίει δ' ἔρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσαστο ὃν κατὰ θυμὸν,
 60 Ἀρτέμιδι πρῶτιζον ἐπεύξατο διὰ γυναικῶν·
 Ἀρτεμι, πότνια θεᾶ, θυγάτηρ Διὸς, αἶδε μοι ἤδη
 Ἴδν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦς· ἐκ θυμὸν ἔλαιο
 Αὐτίκα νῦν· ἥ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θυέλλαι
 Οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἡρέοντα πέλαυα,
 65 Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψοῖρόν· Ὀκεανοῖο.
 Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κόρας ἀνέλοντο θυέλλαι·
 Τῆσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοί· αἱ δὲ λίποντο
 Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτῃ
 70 Τυρῶ, καὶ μέλιτι γλυκερᾷ, καὶ ἠδὲ δίνῃ·
 Ἥρῃ δ' αὐτῆσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
 Εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἀρτεμις ἄγνῃ,
 Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ δέδασε κλυτὰ τεργάζεσθαι.
 Εὔτ' Ἀφροδίτῃ διὰ προσέειχε μακρὸν Ὀλυμπον,
 Κούρῃσ' αἰτήσουςα τέλος βαλεροῖο γάμοιο,
 75 Ἐς Δία τερπικέραυνον· (ὃ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
 Μοῖρᾶν τ' ἁμμορίην τε καταβητῶν ἀνθρώπων·)
 Τόφρα δὲ τὰς κόρας Ἀρπυιαὶ ἀνηρεῖψαντο,
 Καὶ ῥ' ἔδωσαν συγερῆσιν Ἑρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
 Ὡς ἔμ' αἰσώσκειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 80 Ἥέ μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἀρτεμις, ἔφρ' Ὀδυσῆα
 Ὀσσομένη, καὶ γαῖαν ὑπὸ συγερὴν ἀφικολομένην,
 Μῆδέ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα·
 Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κανὸν, ὅππότε κέν τις
 Ἥματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἔτορ,
 85 Νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν· (ὃ γάρ τ' ἐπέλησεν ἅπαντων
 Ἑσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ' βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ·)
 Αὐτὰρ ἐμὸν καὶ οὐεῖρατ' ἐπίσσευσεν κακὰ δαίμων.
 Τῆδε γὰρ αἶψά μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκελὸς αὐτᾶ,
 Τοῖος ἰδὼν, οἷος ἦεν ἄμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 90 Καῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφέμην ὄναρ ἔμμεναι, ἄλλ' ὕπαρ ἤδη.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἦος.
 Τῆς δ' ἔρα κλειούσης ὕπα σύνδετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Μερμήριζε δ' ἔπειτα, δάκρυα δὲ οἱ κατὰ θυμὸν
 Ἦδη γινώσκουσα παρεσάμεναι κεφαλῇφι.
 95 Χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κῶμα, τοῖσιν ἔνευδεν,
 Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ ἑσθλῶν· ἐκ δὲ βοεῖην
 Θῆκε θυράζε φέρων· δι' δ' εὐχάτο, χεῖρας ἀνασχέων·
 Ζεῦ πάτερ, εἰ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν
 Ἦγερ' ἐμὸν ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λίην,

- „ In omnibus laboribus; dicam autem tibi aperte:
 „ Siquidem quinquaginta agmina articulate-loquentium hominum
 „ Nos circumstant, interficere cupientia ferro,
 „ Etiam horum abigeres boves & pingues oves.
 „ Sed capiat te & somnus: molestum est etiam excubare
 „ Tota-nocte vigilantem; è malis verò emerges jam nunc.
 Sic dixit; & ei somnum palpebris infudit:
 Ipsa autem retro in Olympum abiit nobilissima dearum,
 Quando hunc somnus capiebat solvens curas animi,
 Membrorum-relaxator: uxor verò experrecta est honesta sciens;
 Flebatque proinde in lectis sedens mollibus.
 At postquam fletu satiasset-se suo in animo,
 Dianæ primum supplicavit præstantissima mullerum;
 „ Diana, veneranda dea, filia Jovis, utinam mihi jam
 „ Sagitta pectoribus immissa animum eximeres.
 „ Statim nunc; vel postea me raptam procella
 „ Iverit portans per aëreas vias,
 „ Fluentisque injiciat reflui Oceani.
 „ Sicut autem quando Pandari filias sustulerunt procellæ;
 „ Quibus parentes quidem perdiderunt dii; ipsas autem relictas
 „ Orbæ in ædibus; curavit verò diva Venus (sunt.
 „ Caseo, & melle dulci, & suavi vino:
 „ Juno autem ipsis præ omnibus dedit mulleribus
 „ Speciem & prudentiam; proceritatem verò præbuit Diana
 „ Opera autem Minerva docuit inclyta operari. (casta,
 „ Quando Venus diva adiit magnum Olympum,
 „ Puellis petitura perfectionem floridanum nuptiarum,
 „ Ad Jovem gaudentem fulmine: (ille etenim bene novit omnis,
 „ Fortunamque infortniumque mortalium hominum:)
 „ Interea utique puellas Harpyæ ahriperunt,
 „ Et dederunt odiosis Erinnybus ut-servirent:
 „ Sic me deleant Olympias domos habentes,
 „ Vel me comas-pulchra percutiat Diana: ut Ulysses
 „ Ob-oculos-habens, etiam terram odiosam subeam,
 „ Neque omnino pejoris viri letificem mentem.
 „ Sed hoc quidem & tolerabile habet malum, quando aliquis
 „ Dies quidem flet, frequenter dolens corde,
 „ Noctes verò somnus cum habet: (hic etenim oblivisci-facit omni
 „ Bonorum & malorum, postquam palpebras obtexerit:)
 „ At mihi & insomnia immittere-solet mala deus.
 „ Hac enim rursus mihi nocte accubuit similis ipsi,
 „ Talis existens, qualis ivit cum exercitu; at meum cor
 „ Gaudebat, quoniam non putabam somnium esse, sed visionem.
 Sic dixit: statim verò aureo-solio venit Aurora, (veram jam
 Illius autem flentis vocem audiebat nobilis Ulysses,
 Cogitabatque deinde: visa autem est ei in animo.
 Jam ipsum cognoscens astare capiti.
 Vestem quidem ubi-collegerat & pelles, in quibus cubabat,
 In domum deposuit in sella: extra verò bubulam-pellem
 Posuit foras ferens: Jovi autem supplicabat, manibus sublatis,
 „ Jupiter pater, si me volentes super siccumque & humidam,
 „ Duxistis meam in terram, postquam me malis-affecistis valde,
 R 6

- 100 φήμην τίς μοι φάσθαι ἐγχειρομένων ἀνθρώπων
 ἔνδοθεν· ἔκτοσθεν δὲ Δίδος τέρας ἕλλο φανήτω.
 Ὡς ἴφαι' ἐρχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·
 αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
 τῦψεν ἐκ νεφύων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
- 105 φήμην δ' ἐξ εἰκοῖο γυνὴ προέηκεν Ἀλεστρίς
 Πηνελόειον, ἐνθ' ἦρα οἱ μῦλαι εἶατο ποιμένι λαῶν.
 Τῆσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπεβρώοντο γυναῖκες,
 Ἀλφίτα τεύχουσαι καὶ Ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
 Αἱ μὲν ἥρ' ἄλλαι εὖδον, ἱπεί κατὰ πυρὸν ἕλεσσαν·
- 110 Ἡ δὲ μί' οὐπὼ πύετ', ἀφαιροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
 Ἡ ἴα μύλην γήσασα, ἔπος φάτο, σῆμα ἔνακτι·
 Ζεῦ πάτερ, ὅτε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
 Ἡ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀζερέντος,
 οὐδέ ποθι νέφος ἐξί· τέρας νύ τιμ τόδε φαίνεις·
- 115 Κρήνον νῦν καὶ ἔμοι δειλὴ ἔπος, ὅ, ττί κεν εἴπω·
 Μνηστῆρες κύματόν τε καὶ ὕδατον ἡματι τῷδε
 Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἰλοῖατο δαῖτ' ἱρατεινὴν·
 Οἱ δὲ μοι καμάτῃ θυμολυγὴ γούνατ' ἔλυσαν,
 Ἀλφίτα τευχούσῃ· νῦν ὕδατα δειπνήσειαν.
- 120 Ὡς ἥρ' ἴφῃ· χαῖρεν δὲ κλειδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ζηνὸς τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι Ἀλείτας.
 Αἱ δ' ἄλλαι δμῶαι κατὰ δώματα κέλ' Ὀδυσῆος
 Ἀγρόμεναι ἀνέκκιον ἐπ' ἰσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
 Τῷ Λέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο ἰσθίος φῶς,
- 125 Εἶματα ἰσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ἔβη ἑτί' ὤμων·
 Πόσσι δ' ὕπαι λιπαροῖσιν ἰδύσατο καλὰ πέδιλα,
 Εἶλετο δ' ἑλκίμον ἔγχος, ἀκαχμένον ἔβη χαλκῷ.
 Στῇ δ' ἥρ' ἐπ' οὐδὲν ἰδὼν, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν·
 Μαῖα φίλη, πῶς ζεῖνον ἱτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
- 130 Εὐνῇ καὶ σίτῳ; ἢ αἷτως κέλλται ἀκηδῆς;
 Τοιαύτη γὰρ ἔμοι μήτηρ, πινυτὴ περ τοῦσα,
 Ἐμπλήγῃην ἱτερὸν γε τίσι μερόπων ἀνθρώπων
 Χείρονα, τὴν δὲ τ' ἀρείον' ἀτιμήσας ἀποπέμψει.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
- 135 Οὐκ ἔν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόμο.
 Οἶνον μὲν γὰρ πίνε καθήμενος, ὕφρ' ἔβελ' αὐτός·
 Σίτου δ' οὐκέτ' ἔφῃ· κεινήμεναι· εἶρετο γὰρ μιν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κοῖτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοντο,
 Ἡ μὲν δέ μιν' ἀνωγεν' ὑποτορέσαι δμῶῃσιν·
- 140 Αὐτὰρ ὅγ', ὡς τις πάμπαν διζυρὸς καὶ ἔκποτος,
 Οὐκ ἔβελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν βήγεσσι καθεύδειν,
 Ἀλλ' ἐν ἀδεφῇτῳ βροῇ καὶ κώεσιν οἶῳ
 Ἐδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.
 Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐν μεγάροιο βεβήκει,
- 145 Ἐγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντα.
 Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' Εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 Ἡ δ' αὖτε δμῶῃσιν ἐκέλετο δια γυναικῶν
 Εὐρύκλει', Ὀπὸς θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
 Ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε πομπύσασθαι,
- 150 Ῥάσσατέ τ'· ἐν δὲ βρόνοιτ' εὐποιήτοισι τάπητας
 Βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ ἐπὶ γούνοισι τραπέζας

„ Omen aliquis mihi dicat vigilantium hominum
 „ Ictus; extra autem Jovis portentum aliud ostendatur.
 Sic dixit precans: cum verò audiit providus Jupiter;
 Statique tonuit à splendido Olympo
 Ab-alto è nubibus: gavisus est autem nobilis Ulysses.
 Omen verò è domo mulier præmisit molitrix
 Prope, ubi utique ei molæ erant pastori populorum.
 His autem duodecim omnes sedulo incumbabant mulieres,
 Farinas hordaceas conficientes & triticeas, medullam viroorum;
 Cæteræ quidem dormiebant, postquam triticum moluerant;
 Una verò nondum cessabat; debilissima autem erat:
 Quæ sane molam ubi-stitisset, verbum dixit, signum regi;
 „ Jupiter pater, qui utique diis & hominibus imperas,
 „ Certe valde tonuisti à caelo stellato,
 „ Neque usquam nubes est; portentum utique alicui hoc ostendit
 „ Perfice nunc & mihi misere verbum, quod dicam: (dis:
 „ Proci postremumque & ultimum die hoc
 „ In ædibus Ulyssis capiant convivium desiderabile;
 „ Qui jam mihi labore tristi genua solverunt,
 „ Farinas conficienti; nunc ultimo cœnent.
 Sic utique dixit: gaudebat autem omine nobilis Ulysses,
 Jovisque tonitru: putabat enim /s ultimum sonare.
 Cæteræ verò famulae in ædibus pulchris Ulyssis
 Congregatae accendebant in foco indefessam ignem.
 Telemachus autem è lecto surrexit deo-par vir,
 Vestes indutus: circumque enses acutum posuit humero;
 Pedibusque sub utridis ligavit pulchros calceos;
 Sumpsitque validam hastam, præfixam acuto ære.
 Stetit autem super limen profectus, & Eurycleam allocutus est;
 „ Nutrix dilecta, quomodo hospitem honorastis in domo
 „ Lecto & cibo; an temere jacet neglectus?
 „ Talis enim mihi mater, prudens licet sit,
 „ Temere alterum honorat articulate-loquentium hominum
 „ Deteriorem; meliorem verò inhonoratum dimittit.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Euryclea;
 „ Ne illam nunc, fili, insontem apcusa.
 „ Nam vinum quidem bibebat /s sedens, quandiu volebat ipse;
 „ Cibum autem non amplius dixit /s appetere; interrogabat enim
 „ Sed quando demum cubitus & somni meminit, (ipsam
 „ Illa quidem cubilia jussit subternere ancillas:
 „ At is, tanquam aliquis omnino ærumnifolus & infortunatus,
 „ Noluisset in lectis & in stragulis dormire,
 „ Sed in cruda bubula-pelle, & pellibus ovium
 „ Dormivit in vestibulo; lenam verò iniecit nos.
 Sic dixit: Telemachus autem ex domo egressus est,
 Hastam habens: unaque eam canes pedibus veloces sequeban-
 Perrexit verò ire in concionem ad bene-ocreatos Achivos: (tur.
 Ancillas autem demum hortabatur nobilissima mulierum
 Euryclea, Opis filia Pisenoridae;
 „ Agite, aliae quidem domum vetrice festinantes,
 „ Aspergiteque; & in sedilibus fabricatis tapetes
 „ Injicite purpureos: aliae verò spongiis mœnas

- Πάσας ἀμφιμάσσει, καθήματα δὲ κρητῆρας,
 Καὶ δέκα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μετ' ὕδωρ
 ἔρχεσθαι κρήνηδες, καὶ οἶεσθε ἔσσαν ἰούσαι·
 155 Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
 Ἄλλὰ μέλλ' ἦν νέονταί, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἰορτή.
 Ὡς ἴφελ'· αἱ δ' ἦρα τοῦ μάλα μὲν κλίον, ἡδ' ἐπίκοντο.
 Αἱ μὲν ἵκυσσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·
 Αἱ δ' αὖτε τοῦ κατὰ δώματ' ἐπισκαμένως πορεύοντο
 160 Ἔς δ' ἦλθον κρηστῆρες ἀγένορας· οἱ μὲν ἔπειτα
 εὖ καὶ ἐπισκαμένως κέκασαν ζύλα· αἱ δὲ γυναῖκες
 ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ ἐφισιν ἦλθε συβώτης,
 Τρεῖς σιάλους κατὰ γυν, οἱ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι·
 Καὶ τοὺς μὲν δ' εἶπας καὶ ἔρκεα καλὰ νέμεσθαι,
 165 Αὐτὰς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσεῖδα μαιλιχίῃσι·
 Πῶν, ἥ ἔρτε σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
 Ἥ ε' ἄτιμάφουσι κατὰ μέγαρ, ὥς τοπάρους περ;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀγ' γὰρ δὴ, ἔβριμαι, θεοὶ τισαῖοτο λάβην,
 170 Ἦν οἷδ' ὑβρίζοντας ἀεικέα μηχανόβυνται
 Οἴκῳ ἐν ἄλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.
 Ὡς οἱ μὲν τισαῖοτο πρὸς ἑλληλους ἐγέρουσιν.
 Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε Μελάντιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 Αἴγας ἔγων, αἱ πᾶσι μετόπρεπον αἰπολίοισι,
 175 Δείκνον κρηστῆρες· δῶν δ' αἶμ' ἔποντο νομήες·
 Καὶ τὰς μὲν κατέδρασαν ὅπ' αἰδοῦσθ' ἱερδοῦπῃ·
 Αὐτὰς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσεῖδα κερτομέοισι·
 Πῶν, ὅτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀπῆσαις κατὰ δῶμα,
 Ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θυμῷ;
 180 Πάντῃ οὐκ αἶτι νῦν διακρινέσθαι δῶν,
 Πρὶν χειρῶν γέυσασθαι· ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ νόμον
 Αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἕλλαϊ δαῖτες Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλ' ἀκίμων κίνησε κάρη, κακὰ βυτσοδομεύων.
 185 Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτες ἦλθε φιλοίτιος, ὕρχαμος ἀνδρῶν,
 Βοῦν εἰλῆαν μνηστῆροισιν ἔγων καὶ πῖονας αἴγας·
 (Πορθμῆες δ' ἦρα τοὺς γε διήγαγον, οἷτα καὶ ἕλλους
 Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφάκας εἰσοφίηται)
 Καὶ τὰ μὲν αὖ κατέδρασαν ὅπ' αἰδοῦσθ' ἱερδοῦπῃ·
 190 Αὐτὰς δ' αὖτ' ἔρκεα συβώτην, ἔγχε παρμαῆς·
 Τίς δὴ ὅδε ξείνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
 Ἡμότερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
 Ἀνδρῶν; ποῦ δέ γυ αἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἔρουρα;
 Δύσμερος ἦτε ὅοικε δέμας βασιλῆϊ ἀνακτι.
 195 Ἀλλὰ θεοὶ δύωσι πολυπλάγυτους ἀνθρώπους,
 Ὅσπότε καὶ βασιλεύειν ἐπικλῶσονται διζῶν.
 Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δευδίσκτο χειρὶ παρμαῆς·
 Καὶ μὲν φωνήσας ἔτακ' πτερβάντα προσεῖδα·
 Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσπερ ὀπίσσω·
 200 Ὀλβες· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν.
 Ζεῦ πάτερ, οὐτίς σεῖο θεῶν βλοώτερος ἕλλας·
 Οὐκ ἱλαίρεις ἔνδρας, ἐπὴν δὴ γένεαι αὐτὸς,
 Μισγόμεναι κακότητι καὶ ἔλγῃσι λευγαλίοισιν.

„ Omnes abstergite: purgate autem crateras,
 „ Et pocula rotunda fabrefacta: aliae verò petitarum aquam
 „ Ite ad-fontem, & afferte cito euntes:
 „ Non enim diu proci aberunt à domo;
 „ Sed valde mane venient; quoniam & omnibus festus dies.
 Sic dixit: illæ autem ei omnino quidem auscultaunt & parerunt.
 Viginti quidem iverant ad fontem nigrum-aquis,
 Aliae verò illic in sedibus scite operabantur.
 Ingressi autem sunt proci eximii: hi quidem deinde
 Bene & scite findebant ligna; mulieres verò
 Venerant à fonte: illis verò supervenit subulcus,
 Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi:
 Et hos quidem sivit per septa pulchra pasci;
 Ipse verò demum Ulysssem allocutus est blandis verbis;
 „ Hospes, an jam te magis Achivi respiciunt,
 „ An te ignominia-afficiunt in sedibus, sicut antea scilicet?
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Utinam enim jam, Eumæe, dii ulciscerentur contumeliam,
 „ Qua isti insultantes, indigna machinantur
 „ Domo in aliena, neque pudoris portionem habent.
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Prope autem ipsos venit Melanthius, custos caprarum,
 Capras agens, quæ inter omnes excellebant greges,
 Cœnam procis; duo autem una comitabantur pastores;
 Et has quidem religavit sub porticu sonora;
 Ipse verò demum Ulysssem allocutus est convitiis;
 „ Hospes, adhuc & nunc hic molestus-eris in domo
 „ A-viris petens? at non exibis foras?
 „ Omnino non amplius nos direptum-iri puto,
 „ Priusquam manus invicem gustaverimus, quia tu scilicet non
 „ Petis: sunt autem & alia convivia Achivorum. (decenter
 Sic dixit: hunc autem nihil allocutus est solers Ulysses,
 Sed tacite movit caput, mala profunde-cogitans.
 His autem tertius supervenit Philœtius, princeps virorum,
 Bovem sterilem prociis agens, & pingues capras:
 (Portitores verò hos trajecerunt, qui utique & alios
 Homines deducunt, quæcumque ipsis advenerit:)
 Et hæc quidem bene religavit sub porticu sonora:
 Ipse autem demum interrogabat subulcum, prope astans;
 „ Quis jam hic hospes super venit, subulce,
 „ Nostram ad domum? ex quibus verò se profitetur esse
 „ Viris? ubinam autem ei genus & patria terra?
 „ Infelix; certe similis-est corpore regi imperatori.
 „ Sed dii malis-mergent multivagos homines,
 „ Quando etiam regibus destinabunt ærumnam.
 Dixit; & dextra complectebatur manu astans;
 Et ipsum affatus verba alata dixit;
 „ Salve, pater, ô hospes, adsit tibi in posterrum saltem
 „ Felicitas; at nunc quidem malis teneris multis.
 „ Jupiter pater, nullus te deorum perniciosior alius:
 „ Non parcis viros, postquam jam generasti ipse,
 „ Miscere malo & doloribus tristibus.

- Ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δαδάρωνται δέ μοι ὕστε
 205 Μνηστῆρῶν Ὀδυσῆος· ἔπει κλέεινεν ὅτω
 τοιαῦτα λαΐφει· ἔχοντα κατ' ἀνδράποους ἀλάλησαι,
 εἶπου ἔτι ζῶει, καὶ ὅρ' ὅρας ἡελίοιο.
 Ἐδ' ἡδὴ τέθηκα, καὶ εἰν ἔϊδ' αὖ δάμοισιν.
 ὦ μοι ἄποιτ' Ὀδυσῆος ἀρμόμονος, ἔς κ' ἐπὶ βουεῖν
 210 εἶς ἔτι τυτθὸν ἰόντα, κεφαλῆλόνων ἐνὶ δήμῳ·
 νῦν δ' αἱ μὲν γίνονται ἀδίσφατοι, οὐδὲ κεν ἕλλας
 ἄνδρ' ἔ' ὑπερμαχύωτο βοῶν γένος αἰρυμετώπων·
 τὰς δ' ἕλλοι μοι μέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
 ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μαγάραις ἀλέγουσιν,
 215 οὐδ' ἔπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμῆασι γὰρ ἡδὴ
 κτήματα δάσσεσθαι· δὴν οἰχομένοιο ἔνακτος.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 πόλλ' ἐπιδεινέεται· μάλα μὲν κακὸν, υἱὸς ἔόντος,
 ἄλλων δὲ μὲν ἐκείναι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν·
 220 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ βίγιον, αἰθε μένοντα
 βουεῖν ἐπ' ἀλλοτριῇσι καθήμενον ἕλγεια πάσχειν.
 καὶ κεν δὴ πάλας ἕλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 ῥεξικῆρην φεύγων (ἔπει οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·)
 ἄλλ' ἔτι τὸν δύσηνον εἶδομαι, εἶποδεν ἰλδὸν
 225 ἄνδρῶν μνηστῆρων σκέδασι κατὰ δώματα βεῖη.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 βουηδὴ, ἔπει οὔτε κακῶ οὔτ' ἔφρονι φωτὶ ἔσικας,
 γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἔκει,
 τοῦνεκά τοι ἔρεω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ἑκοῦμαι·
 230 ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζῃ,
 ἴσῃ τ' Ὀδυσῆος ἀρμόμονος, ἦν ἀφικάνω,
 ἥ σέθεν ἐνὶ λῶδ' ἔόντος ἐλεύσεται εἰκάδ' Ὀδυσσεύς·
 σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπύψαι, αἱ κ' ἐβέληντα,
 κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνὶ λῶδε κορυπτεύουσι.
 235 τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 αἷ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
 ἱνοῖς, οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.
 ὣς δ' αὐτὸς Εὐμειὸς ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
 νοσήσει Ὀδυσῆα πολύφροντα ὕδα δάμοινα.
 240 ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἐγόρευον.
 μνηστῆρες δ' ἔρ' Τηλεμάχῳ ἔθαντον τε μέρον τε
 ἥτορος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀρετῆρδ' ἡλυθὲν ὄρνιξ,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλοιαν·
 τῆσιν δ' ἀμφίνεμος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
 245 ὦ φίλοι, οὐχ' ἡμῖν συνθέσεται ἡδὲ γε βουλή,
 Τηλεμάχῳ φόνος· ἀλλὰ μνηστῆρας δαιτὶς.
 ὣς ἔφατ' ἀμφινόμος τοῖσιν δ' ἐπιθνήδανε μῦθος.
 ἑλδόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσῆος βεῖαια,
 χλαῖνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 250 οἳ δ' ἔβριον ὅς τε μεγάλους καὶ πῖονας πῖγας,
 ἴεσσον δὲ σῆς τιάλους καὶ βοῶν ἀγγελίην·
 σπλάγχχον δ' ἔρ' ἐπὶ θήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἔρ' οἶνον
 κρητῆρσιν κερῶντο· κίκαλλ' αὖ δὲ νείεσσι συβώτης.
 εἶπον δέ σφ' ἐπένεμα φιλοῖτιες, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 255 καλοῖς ἐν κενόεσιν· ἐρμωχέου δὲ Μελαυνέου.

„ Sudavi, ut animadverti; lachrymisque oppleti sunt mihi oculi
 „ Recordanti Ulyssis; quoniam & illum puto
 „ Tales pannos habentem inter homines vagari;
 „ Sicubi adhuc vivit, & videt lumen solis.
 „ Sin jam mortuus est, & in orci sedibus,
 „ Hic mihi deinde ob Ulyssē eximium; qui me bobus (pulo!
 „ Præfecit; adhuc parvulus cum-essē, Cephallenorum in po-
 „ Nunc autem hæ quidem sunt innumere, neque aliter
 „ Viro utique succresceret boum genus latis-frontibus:
 „ Hæ autem alii me jubent ducere sibi ipsi
 „ Ad-edendum; neque omnino filium in sedibus curant,
 „ Neque vindictam timent deorum; cupiunt enim jamdudum
 „ Possessiones dividere diu absentis regis.
 „ At mihi hoc animus in pectoribus charis
 „ Plerumque volvit: valde quidem malum, filio existente,
 „ Aliorum populum adire, euntem cum ipsis bobus
 „ Viros ad alienos; hoc verò durus, hic manentem
 „ Bobus alienis assidentem dolores pati.
 „ Et jam olim ad alium magnanimorum regum
 „ Exivissem fugiens, (quoniam non amplius tolerabilia sunt):
 „ Sed adhuc illum infelicem expecto; sicunde reversus
 „ Virorum procorum dispersionem per ædes faciat.
 „ Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses; (his-es,
 „ Bubulce, quandoquidem neque malo neque insipienti viro simi-
 „ Cognosco autem & ipse, quod tibi prudentia mentem occupat,
 „ Ideo tibi dicam, & insuper magnum iusjurandum iurabo:
 „ Sciat nunc Jupiter primum deorum, hospitaleque mensa,
 „ Larque Ulyssis eximii, quem adveni,
 „ Certe, te hic præsentē, veniet domum Ulysses;
 „ Tuisque oculis videbis, si volueris,
 „ Interfici procos, qui hic dominantur.
 „ Hunc autem rursus allocutus est boum bubulcus vir;
 „ Utinam enim hoc, hospes, verbum perficeret Saturnius!
 „ Cognosceres, qualis mea potentia & manus sequerentur.
 „ Sic autem pariter Eumæus supplicavit omnibus diis,
 „ Ut-rediret Ulysses prudens suam ad domum.
 „ Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 „ Proci autem Telemacho mortemque fatumque
 „ Struebant: at iis sinistra venit avis
 „ Aquila altivolans; tenebat verò timidam columbam.
 „ Illis autem Amphinomus concionatus est, & dixit;
 „ O amici, haud nobis perficietur hoc sano consilium,
 „ Telemachi cædes: sed recordemur convivii.
 „ Sic dixit Amphinomus: illis verò placebat sermo.
 „ Ubi autem venissent in ædes Ulyssis divini,
 „ Lenas quidem deposuerunt in sedilibusque solisque;
 „ Ipsi autem mactabant oves maguas, & pingues capras;
 „ Mactabant etiam porcos, & bovem armentalem:
 „ Viscera verò assata distribuebant; vinumque deinde
 „ In crateribus miscebant: pocula autem distribuit subulcus.
 „ Panem verò ipsis distribuit Philætiis, princeps virorum,
 „ Pulchris in canistris: vinum autem fundebat Melanthius.

- Οἱ δ' ἔπ' ἐνείαθ' ἱστοῖμα προκαίμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νυμῶν,
 Ἐντὸς ἑυκαθέος μεγάρου, παρὰ λαΐνον οὐδὸν,
 Δίφρον δαικίλιον παραβείς, ὀλίγην τε τρώπειζαν.
 260 Πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχχνων μοῖρας, ἐν δ' οἶνον ἔχουσεν
 Ἐν δέκαί χυσεῖν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐνταυθοὶ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἶνοποτάζων·
 Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἰγὼ καὶ χεῖρας ἀφίξω
 Πάντων μνηστῆρων· ἵπαι οὔτοι δῆμιός ἐστιν
 265 Οἶκος ἦδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἱμοὶ δ' ἐκτῆσται καῖνος.
 Τμεῖς δέ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
 Καὶ χεῖρας· ἵνα μὴ τις ἄρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ἰδὰξ ἐν χεῖλεσι φύντας
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 270 Τόλπειν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Καὶ χαλεπὸν περ ἰόντα δαχρύμαθ' αὖτις, Ἀχαιοί,
 Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
 Οὐ γὰρ Ζεὺς εἶπας Κρονίων· τῷ κέ μιν ἦδη
 Παύσεμιν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἰόντ' ἀγορευτήν.
 275 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἔρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
 Κήρυκας δ' ἀνὰ ἔξω θεῶν ἱερὴν ἐκατόμβην
 Ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομάνοντες Ἀχαιοί.
 Ἄλσος ὑπὸ σκιερὴν ἐκατηβόλου Ἀπέλλωνος·
 280 Οἱ δ' ἐπεί ὑπῆτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἱρύσαντο,
 Μοῖρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 Πὰρ δ' ἔρ' Ὀδυσσεῖ μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο,
 Ἴσῃν, ὥς αὐτοὶ περ ἱλάγχχονον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θεῖοιο.
 Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγένορας εἶα Ἀθήνη
 285 Λάβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος ὄφρ' ἔτι μάλλον
 Δύη ἔχος κρεδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
 Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίσις εἰδώς,
 (Κτήσιππος δ' ὕνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίᾳ νῆεν·),
 Ὃς δὴ τοι κτεάτεσσι πεποιθὸς πατρὸς ἰοῖτο,
 290 Μνάσκειτ' Ὀδυσσεῖος δὴν οἰχομένοιο δάμκρτα·
 Ὃς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγένορες, ὄφρα τι εἴπω·
 Μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχει πάλαι, ὥς ἐπέοικεν,
 Ἴσῃν· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδ' αἰδίκιον,
 295 Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἴκηται.
 Ἀλλ' ἔγωγε οἱ καὶ ἰγὼ δῶ ξείνιον· ὄφρα καὶ αὐτὸς
 Ἦὲ λοετροχῶν δάη γέρας, ἥ ἢ τῷ ἔλλω
 Δμῶν, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσεῖος θεῖοιο.
 Ὡς εἰπὼν, ἔρριψε βοῶς πόδα χειρὶ παχείῃ,
 300 Κείμενον, ἐκ κνήμοιο λαβών· ὃ δ' ἄλευατ' Ὀδυσσεὺς·
 Ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν· μεῖδησε δὲ θυμῷ
 Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὃ δ' αὖδ' αὖτις βάλε τοῖχον.
 Κτήσιππον δ' ἔρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μῦθον·
 Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
 305 Οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον· ἄλευατο γὰρ βέλος αὐτός·
 Ἦ γὰρ κέν σε μέσον βέλον ἔγχεϊ δρυόντι,
 Καὶ κέ τοι ἄντι γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπνεῖτο

Illi verò ad cibos paratos appositos manus porrigebant.

Telemachus autem Ulysses sedere fecit, astutias versans,

Intra bene-fundatam domum, apud lapideum limen,

Sella turpi apposita, parvaque mensa:

Apposuit verò et viscerum partes, infuditque vinum

In poculo aureo, & ipsam sermone allocutus est;

„ Illic nunc sede inter viros vinum-hibens:

„ Convitia verò tibi ipse ego & manus abaroebo

„ Omnium procorum; quoniam nequaquam publica est

„ Domus hæc, sed Ulyssis; mihi autem acquisivit ille.

„ Vos verò, proci, continete animum à-convitio,

„ Et manus; ut ne aliqua res & contentio oriatur.

Sic dixit: illi autem omnes mordicus labris compressis

Telemachum admirabantur, quod audacter loquebatur.

Inter hos autem Antinòus locutus est, Eupithei filius;

„ Et molestus quantumvis sit, accipiamus sermonem, Achivi,

„ Telemachi; valde autem nobis minatus loquitur.

„ Non enim Jupiter fivit Saturnus: alioquin ipsum jam

„ Compescuissemus in sedibus, canores licet sit concionator.

Sic dixit Antinòus: ille verò non curabat verba.

Præcones autem per urbem deorum sacra hæcatomben

Ducebant: congregabantur autem comantes Achivi

Luco sub umbroso longe-jaculantis Apollinis.

Hi autem postquam assaverant carnes superiores, & detraxerant,

Partibus divisis, convivabantur celebri convivio.

Ulyssi verò partem apposuerunt, qui ministrabant,

Æqualem, sicut ipsi scilicet sortiebantur: sic enim jussit

Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini.

Procos autem non omnino eximios sinebat Minerva

Contumelia abstinere acerba; ut adhuc magis

Subiret dolor cor Laertiade Ulyssis.

Erat verò quidam inter procos vir, nefaria doctus,

(Ctesippus autem nomen erat; in Seme verò domum habitabat;)

Qui jam possessionibus fretus patris sui,

Ambiebat Ulyssis diu absentis uxorem:

Qui scilicet tunc inter procos superbos dixit;

„ Audite me, proci eximii; ut aliquid dicam;

„ Partem quidem jam hospes habet dudum, sicut decet,

„ Æqualem; non enim honestum est privare, neque justum,

„ Hospites Telemachi, quicumque has aedes advenerit.

„ Sed age, ei & ego dem hospitale-donum; ut & ipse

„ Vel balneatori det munus, vel alicui alii

„ Famulorum, qui sunt in sedibus Ulyssis divini.

Sic locutus, projecit bovis pedem manu robusta,

Jacentem, ex canistro sumptum: evitavit verò Ulysses

Leviter declinato capite; subiecit autem animo

Sardanum omnino tale: ille autem bene-ædificatum percussit

Ctesippum verò Telemachus increpuit sermone; (murum.

„ Ctesippe, certe omnino tibi hoc satius fuit animo;

„ Non percussisti hospitem; evitavit enim telum ipse;

„ Certe enim te medium percussissem hasta acuta,

„ Et tibi pro nuptiis peter exequias celebrasset

- "Ενὶ δὲ τῷ μὴ τίς μοι δεικνύει ἐκείνη
 φαινέτω· ἡδὴ γὰρ νοῶν καὶ οἶδ' Ἰκάρα,
 310 "Εσθλά τε καὶ τὰ χεῖρα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
 "Αλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τετλάμεν εἰσπορεύοντες,
 Μήλων σφαζόμενων, οἶνοί τε πινόμενοι,
 Καὶ εἰτοῦ· χαλεπὸν γὰρ ἔρκακείν' ἵνα πολλούς.
 "Αλλ' ἔγωγε, μηκέτι μοι κακὰ μέγιστε δυσμενέοντες·
 315 Εἰ δ' ἡδὴ μ' ἀντὶ κατὰντα μακαρίζετε· χαλεπὰ,
 Καὶ κατὰ βουλοίμην, καὶ πονοπολὺ κέρδιον εἴη
 Τελύμεν, ἢ τάδε· αἶδ' ἀεικέα ἔργ' δρᾶσθαι,
 ἑσίνους τε συφελιζομένους, δμῶας τε γυναῖκας
 "Ρυζάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.
 320 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 "Ὅψι δὲ δὴ μετέειπε Δαμασσορίδης "Αγέλαος·
 "ὦ φίλοι, οὐκ ἔν δὴ τις ἐπὶ φηδόντι δικαίως·
 "Αντιβίοις ἐπέεσσι καταπτόμενος χαλεπαίνω·
 Μῆτ' ἔτι τὸν ξείνων συφελίζετε, μήτε τίς ἄλλον
 325 Δμῶν, εἰ κατὰ δώματ' "Ὀδυσσεὺς θέλει.
 Τηλεμάχῳ δὲ καὶ μῦθον ἔγδ' καὶ μητρὶ φαίην
 "Ἠπιον, εἰ σφῶν· κραιδίη ἔδει ἀμφοτέρωσιν·
 "Ὀφρα μὲν ἐμὴ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι τίλλῃσι
 Νοστήσαι· "Ὀδυσσῆα πολύφροντα ὕδα· δέμονδε,
 330 Τόφρ' οὔτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ἰσχυμέναι τε
 Μνηστῆρας κατὰ δώματ'· (ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
 Εἰ νόσῃσ' "Ὀδυσσεύς, καὶ ὑπότροπος ἴκετο δῶμα.)
 Νῦν δ' ἡδὴ τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
 "Αλλ' ἔγωγε, σὴ τάδε μητρὶ παραζόμενος κατάλεξον,
 335 Γήμασθ', ὅστις ἔριος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν·
 "Ὀφρα σὺ μὲν χαίρων πατρίῳ πάντα νέμῃαι,
 "Εσίων καὶ πίνων· ἡ δ' ἄλλου δῶμα ἴκηται.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίσιν ἤδα·
 Οὐ μὰ Ζῆν', "Αγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἴμετο,
 340 "Ὅς που τῆλ' ἰθάκης ἠϋφύεται, ἢ ἀλάληται,
 Οὔτι διατρίβω μητρὸς γέμον· ἀλλὰ κελεύω
 Γήμασθ', ὥ κ' ἐβέλη, ποτὶ δ' ἔσπετα δῶρα δίδωσι.
 Αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάρῳ διέσθαι
 Μῦθον ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
 345 "Ὡς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς "Αθήνη
 "Ἄσβεστον γέλον ὥρσε, παρέκκλινεν δὲ νόημα.
 Οἱ δ' ἡδὴ γυναικῶσι γελῶν ἄλλοτρίοισιν·
 Αἰμοφύοντα δὲ δὴ κρέα ἠσθίων· ὅσσοι δ' ἔρα σφῶν
 Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὥτετο θυμός.
 350 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεσκλύμενος θεοειδής·
 "Ἄ δειλοί, τί πακύν' τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὕμνων
 Εἰλύσθε· κεφαλὰί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γούνα.
 Οἴμωγῃ δὲ δέδεγε, δεδάπρυνται δὲ πνεύμα·
 Αἰμῶται δ' ἱββάδαται τοῖχοι καλαὶ τε μεσοδῆμα·
 355 Εἰδώλων δὲ πλεον πρόθυρον, πλεῖν δὲ καὶ ἀβλή,
 Ἰεμένων "Εραβόδεσσι ἀπὸ ζῆφον· ἥελιος δὲ
 Οὐρανὸς ἔξαπλόοις, κακῇ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλὺς.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα πάντες ἐκ' αὐτῶ ἡδὲ γέλασαν.
 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος· Παλλὰς δὲ παῖς, ἥρχ' ἀγορεύειν·

„ Hic: ideo ne quis mihi insolentias in domo
 „ Prodat; jam enim intelligo & novi singula,
 „ Bonaque & pejora: antea autem adhuc infans eram.
 „ Sed continuo hæc quidem & toleramus insipientes,
 „ Ovis machatis, vinoque potato;
 „ Et pane *consumpto*: difficile enim cohibere mæna multas.
 „ Sed agite, ne amplius mihi mala facite infensi:
 „ Sin jam me ipsum interficere capitis ero,
 „ Etiam hoc vellem, & mulet scitius esset
 „ Mori, quam hæc semper indigna opera videns,
 „ Hospites pulsatos, famulasque mulieres
 „ Vos violantes indigne in ædibus pulchris.
 Sic dixit: illi verò omnes moti facti sunt silentio.
 Sero autem tandem inter eos locutus est Damastorides Agæus;
 „ O amici, haud jam quisquam super dicto loquo
 „ Contrariis verbis carpens seviat:
 „ Neque amplius hospitem pulsate, neque quenquam alium
 „ Famulorum, qui in ædibus sunt Ulyssis divini.
 „ Telemacho autem verbum ego & matri dicam
 „ Mite, si ipsis corde placeat ambobus:
 „ Quamdiu quidem vobis animus in pectoribus sperabat
 „ Rediturum Ulysses prudentem suam ad domum,
 „ Tandiu minime ægre-ferendum manereque erat, & detinere
 „ Procos in ædibus; (quoniam hoc satius erat,
 „ Si rediisset Ulysses, & redux venisset domum:)
 „ Nunc verò jam hoc manifestum, quod non amplius reditum
 „ Sed age, tunc hæc matri assidens nuntia, (cipax est.
 „ Nubat ei, quicumque optimus vir, & plurima præbuerit;
 „ Ut tu quidem gaudens paterna omnia possideas,
 „ Comedens & hibens: illa verò alius domum adeat.
 Illum autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Non per Jovem, Agelæ, & dolores patris mei,
 „ Qui alicubi longe ab Ithaca, vel perit, vel vagatur,
 „ Nequaquam remoror matris nuptias; sed jubeo
 „ Nubere, cuicumque velit, *quique* insuper multa dona det.
 „ Vereor autem invitam à domo pellere
 „ Verito violento; ne istud deus perferat.
 Sic dixit Telemachus: præcis verò Pallas Minerva
 Inextinctum risum movit, errareque fecit intellectum.
 Hi autem jam maxillis ridebant alienis;
 Cruentatæque jam carnes comedeant; oculi verò ipsorum
 Lachrymis implebantur; luctumque prælagiebat animus.
 Inter hos autem & locutus est Theoclymenus deo-par;
 „ Ah miseri, quid malum hoc patimini? nocte quidem vestra
 „ Obvoluta sunt capitaque, faciesque, subtusque genua.
 „ Ululatus autem exaruit, lachrymisque oppletæ sunt genæ;
 „ Sanguine verò conspersi sunt parietes pulchraque intercolumnia;
 „ Simulachris autem plenum est vestibulum plenaque & aula,
 „ Properantibus in Erebum sub tenebras; Sol verò
 „ Ex coelo perit; malaque incessit caligo.
 Sic dixit: illi autem omnes super ipso suaviter riserunt.
 His autem Eurymachus, Polybi filius, incipiebat loqui:

„ Desipat

- 360 Ἀφραίνου ξένος νέον ἑλλοθεν εἰληλουθῆς.
Ἄλλὰ μιν αἶψα, νέει, δόμου ἐκπέμψατο θύραζε
Εἰς Ἀγυρὴν ἔρχεσθαι· ἔπει τὰδε νυκτι τίθει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος ἰσοειδής·
Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἔγνωκα ἱμοὶ ποικιῆας ὑπάζειν·
365 Εἰσί μοι ὀφθαλμοὶ τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἕμψοι,
Καὶ νόος ἐν γήρασι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής·
Τοῖς ἔειμι θύραζε, ἔπει νόσω κακὸν ὕμιν
Ἐρχόμενον, τὸ πεν οὔτις ὑπεκφύγοι· οὐδ' ἀλέαστο
Μνηστῆρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιόου Ὀδυσῆος
370 Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσασθε.
Ὡς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμον αὐτοεταόνητων·
Ἰκετο δ' ἐς Πείραιον, ἔμιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
Μνηστῆρες δ' ἦρα πάντες ἐς ἀλλήλους ἐβδυντες,
Τηλέμαχον ἐβλίζον, ἐπὶ ξείτοις γαλιόντες·
375 Ὡς δὲ τις εἶπενκε νέων ὑπερηγανόντων·
Τηλέμαχ', οὔτε σέο κηκοξινόνταρος ἄλλος·
Οἷον μὲν τινα τοῦτον ἔχεις ὑπίμασον ἀλήτην,
Σίτου καὶ σίνου καχημένον, οὐδὲ τι ἔργων
Ἐμπαιον, οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὐτως ἔχθος ἀρούρης.
380 Ἄλλος δ' αὐτὲ τις οὔτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
Ἄλλ' εἰ μοι παῖδαί, τὸ πεν πολλὸν κέρδιον εἴη·
Τούδ' ξείνους ἐν νηὶ πολυκλήϊδι βαλόντες
Ἐς Σικελὸς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἕξιον ἔλθοι.
Ὡς ἔφασκεν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μῦθων·
385 Ἄλλ' ἀπείων πατέρα προσεδέκτο, δέγμενος αἰεί,
Ὅππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἱφῆται.
Ἥ δὲ κατέντησιν θεμένη περικπλέα δίφρων
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀνδρῶν ἐν μαγάρεισιν ἱκάσου μῦθον ἔκουε.
390 Δεῖπνον μὲν γὰρ τοῖ γε γελοῖοντες τετύκοντο,
Ἥδ' ὅτε καὶ μενοειπὲς, ἔπει μάλ' ἀπ' ἱέρυσσιν·
Δέρπων δ' οὐκ ἔν πως ἀχαρίζετον ἄλλα γένοιτο,
Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὰς ἀνῆρ
Θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἡμιῶν μηχανώοντο.

Ο Δ Τ Σ Ε Ξ Ε Τ Α Σ Τ Η Ε Φ.
Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ

Ἐπόδες.

Πηνελόπη τῇ τείνοντι τὸ τόξον ὁμολογεῖ τὸν αὐτῆς γάμον.
Ὀδυσσεὺς δὲ Εὐμαίῳ καὶ Φιλοτίμῳ ἰντειλάμενος περὶ τῆς
τῶν θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελ-
κων, ἄλλου τείνει τὸ τόξον μὴ δυνήδεντος.

Φῖ δὲ βιδὸν προτίθησιν ἄεθλον Πηνελόπειῃ.

Τῇ δ' ἔρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελόπειῃ,
Τόξον μνηστῆρεσσι θέμεν, πολὺν τε σίδηρον,
Ἐν μαγάρειοις Ὀδυσῆος, αἰθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
5 Κλέμματα δ' ὀψιγλῶν προσεβήσατο εἰς δόμοιο·

Εἴλετο

Desipit hospes nuper aliunde *huc* profectus.
 Sed ipsum statim, juvenes, domo emittite foras
 In forum ut-eat; quoniam hæc nocti assimilat.
 Hunc autem rursus allocutus est Theoclymenus deo-par;
 Eurymache, nequaquam te jubeo mihi comites præbere;
 Sunt mihi oculique & aures & pedes ambo,
 Et mens in pectoribus facta nequaquam incongrua;
 Horum-ope exibo foras, quoniam scitis malum vobis
 Ingruens, quod nemo subterfugere-possit, neque evitare
 Procorum, qui in domo deo-paris Ulyssis
 Viros contumelia-afficientes injusta atachinamini.
 Sic locutus, exivit sedibus ad-habitandum commedis:
 Ivit autem ad Piræum, qui ipsam lubens-suscepit
 Proci verò omnes se invicem intuentes,
 Telemachum irritabant, de hospitibus ridentes:
 Sic autem aliquis dicebat juvenum superborum;
 Telemache, nemo te pejorum-hospitum-exceptor alius;
 Qualem quidem quendam hunc habes mendicem erronem,
 Panis & vini indigentem; neque omnino operum
 Scientem, neque fortitudinis; sed incassam pondus terræ.
 Alius autem demum quidam hic surrexit ad-vaticinandum.
 Sed si mihi parueris, quod multo satius fuerit;
 Hospites in navim multis-transfris-instructam coniectos
 Ad Siculos mittamus, unde *quis* dignum-pretium referat.
 Sic dixerunt proci: ille verò non curabat verba;
 Sed tacite patrem intuebatur, expectans semper,
 Quando demum procis impudentibus manus inferret.
 E-regione autem ubi-posuerat perpulchram seipsum
 Filia Icarii prudens Penelope,
 Virorum in sedibus uniuscujusque sermonem audiebat.
 Prandium etenim illi ridentes fecerunt,
 Suaveque & gratum, quippe valde multa mactarant:
 Cœna verò nequaquam injucundior alia fieri posset,
 Qualem sane mox erant dea & fortis vir
 Facturi: priores enim proci indigna machinabantur.

O D Y S S E Æ HOMERI XXL LIBRI

Argumentum.

Penelope tendenti arcum pollicetur sui conjugium. Ulysses autem Eumæo & Philœtio mandans de januarum custodia, ipse mittit sagittam per annulos, alio tendere arcum non valente.

♦. Arcum proponit certamen Penelope.

CÆterum in mentem posuit dea cæssa-oculis Minerva
 Filiae Icarii prudenti Penelopæ,
 Arcum procis ponere, canumque ferrum,
 In sedibus Ulyssis, certamina, & cædis principium.
 Scalam autem altam ascendit suæ domus;

Sumpsitque

- Εἶλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
 Καλὴν, χαλκείην· κόπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
 Βῆ δ' ἵμεναι βάλαμόνδε, σὺν ἑμφύλοισι γυναιξίν.
 Ἔσχατον· ἔνθα δὲ οἱ κειμήλια κείτο ἕνακτος.
- 29 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολέκμητός τε σιδήρεος.
 Ἐνθα δὲ τόξον ἔκειτο καλίντονον, ἡδὲ Φαρέτρη
 Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἄνεσσαν σονόεντες οἰκοί.
 Δῶκε, τὰ οἱ ξείνος Λακεδαιμόνι δῶκε τυχεύσας,
 Ἰφίτας Εὐρυτίδης, ἐπισείκελος ἀθανάτοισι.
- 35 Τῷ δ' ἐν Μεσσήνῃ συμβλήτην ἀλλήλοισιν,
 Οἶκον ἐν Ὀρεσίλοχῳ δαΐφρανος· ἦτορ Ὀδυσσεὺς
 Ἥλθε μετὰ χρεῖος, τό βᾶ οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
 Μῆλα γὰρ ἐξ Πάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἔειραν
 Νηυσὶ πολυκληΐσι τρηκῆσσι, ἡδὲ κομῆας.
- 40 Τῶν ἔνεκ' ἔξισιν πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεύς,
 Παιδὸνδ' ἰὼν· πρὶ γὰρ ἦκε πατὴρ, ἄλλοι τε γέροντες.
 Ἰφίτας αὖτ' ἱπποὺς διζήμενος, αἱ οἱ ὄλαντο,
 Δῶδεκα θύλακι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί.
 Αἱ δ' ἡ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γέγοντο.
- 45 Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκατο καρτερόθυμον
 Φῶδ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιΐτορα ἔργων,
 Ὃς μιν ξείνον ἰόντα κατέκτανεν ἢ ἐν οἴκῳ.
 Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ἔκιν ἠδέσασ', οὐδὲ τράπαζεν,
 Τὴν δ' ἡ οἱ παράθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτὸν.
- 50 Ἱπποὺς δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι.
 Τὰς ἐρέων Ὀδυσσῆϊ συνήντητο· δῶκε δὲ τόξον,
 Τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυπύς, αὐτὰρ ὁ παῖδ'
 Κάλλιπ' ἀποθήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
 Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ξίφος ἐξυ, καὶ ἔλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
- 55 Ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδός· οὐδὲ τραπέζην
 Γνωτὴν ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἐπιφνεῖν
 Ἰφίτον Εὐρυτίδην, ἐπισείκελον ἀθανάτοισιν.
 Ὃς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' οὐποτε δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαιναίων ἐπὶ νηῶν,
- 60 Ἠιερῆτ' ἄλλ' αὐτοῦ μνηῖμα ξείνοιο φίλοιο.
 Κέσκετ' ἐν μεγάροισι· Φόρει δὲ μιν ἕς ἐπὶ γαίης.
 Ἢ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκατο διὰ γυναικῶν,
 Οὐδὲν τε δρῦνον προεβήσατο, τὸν ποτε τέκτων
 Εἶστον ἐπισαμένως, καὶ ἐπὶ γάθμην ἔβυνεν,
- 65 Ἐν δὲ σταθμοῦς ἔρσε, θύρας δ' ἐσέθηκε Φαιεινάς·
 Αὐτίμ' ἔρ' ἦγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κοράνης,
 Ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
 Ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἥτε ταῦρος
 Βοσκήμενος λειμῶνι· τίς ἔβραχε καλὰ θυρέτρα
- 70 Πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δὲ οἱ ὄκα.
 Ἢ δ' ἔρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ, ἔνθα δὲ χηλοὶ
 Ἔσασσαν· ἐν δ' ἔρα τῇσι θυώδεα εἴματα κείτο.
 Ἔγθεν δρεξαμένη, ἀπὸ πασσάλου αἰνυτο τόξον
 Αὐτῷ γωρυτῷ, ὃς οἱ περίκειτο Φαιεινός.
- 75 Ἐξομένη δὲ κατ' αὐτῇ, φίλοις ἐπὶ γούνασι θέισα,
 Κλαίει μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἤρεε τόξον ἕνακτος.
 Ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,

Sumpfitque clavem bene-flexam manu crassa
 Pulchram, æream; manubrium autem eboris inerat.
 Perrexit verò ire in-thalamum, cum famulis mulieribus,
 Intimum; illic nempe ei thesauri jacebant regis,
 Æsque, aurumque, valdeque elaboratum ferrum.
 Ibi autem arcus jacebat reflexus, & pharetra
 Sagittifera; multæque inerant luctuosæ sagittæ:
 Dona, quæ ei hospes Lacedæmone dedit obvius-factus,
 Iphitus Eurytides, similis immortalibus.
 Hi nempe in Messena occurrerunt sibi-invicem,
 Domo in Orsilocho prudentis: sane Ulysses
 Ivit propter debitum, quod ei totus populus debebat:
 Oves enim ex Ithaca Messenii viti sustulerant
 Navibus multa-transitra-habentibus trecentas, & pastores.
 Horum gratia in-legationem multam viam venit Ulysses,
 Adolescens cum-esset; emisit enim pater, alii que senes.
 Iphitus ex-altera-parte equas quærens, quæ ei perditæ erant,
 Duodecim fœminæ, sub iisque mulæ patientes operum:
 Quæ sane ei & postea cædes & fatum factæ sunt:
 Postquam ad Jovis filium pervenit magnanimum
 Virum Herculem, magnorum scientem operum;
 Qui ipsum, hospes cum-esset, interfecit sua in domo:
 Iniquus, neque deorum vindictam reveritus est, neque mensam,
 Quam jam ei apposuerat; postea autem occidit & ipsam:
 Equas verò ipse habuit solidas-ungulis in ædibus.
 Has quærens Ulyssi-obvius-factus est; dedit autem arcum,
 Quem antea quidem gestabat magnus Eurytus; at is filio
 Reliquit moriens in ædibus excelsis.
 Illi verò Ulysses ensen acutum, & validam hastam dedit,
 Principium hospitii necessarii; neque mensa
 Cogniti sunt inter se: prius enim Jovis filius interfecit
 Iphitum Eurytidem, similem immortalibus;
 Qui ei arcum dedit: hunc autem nunquam nobilis Ulysses,
 Proficiscens ad bellum nigris in navibus,
 Capiebat; sed ibi monumentum hospitii dilecti
 Jacebat in ædibus; gestabat verò is ipsum sua in terra.
 Quando autem demum ad thalamum hunc pervenit nobilissima mo-
 Limenque quernum ascendit, quod quondam faber Clierum,
 Polivit scite, & ad perpendiculum exegit;
 In eo verò postes aptavit, foresque apposuit splendidas:
 Statim deinde illa lorum cito resolvit annuli,
 Clavemque immisit, foriumque repulit pessulos,
 Ex-adverso collimans: hæc autem resonuerunt, velut taure
 Pascens prato; tantum sonuerunt pulchræ fores
 Pulsæ clavi, apertæque sunt ei cito.
 Ipsa verò altum tabulatum ascendit, ubi scilicet arcæ
 Stabant; in iis verò odoriferæ vestes jacebant.
 Illinc manu-porrecta, à clavo cepit arcum
 Cum ipsa theca, quæ ei circumdata-erat splendida.
 Sedensque ibidem, charis genibus ubi-imposuerat,
 Flebat admodum stridule; eduxitque arcum regis.
 Hæc autem postquam satiata est lachrymoso luctu,

- Βῆ δ' ἴμεναι μέγαρβνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγκυροῦς,
 Τόξον ἔχουσ' ἐν χερσὶ παλίντονον, ἡδὲ Φερέτρην
 60 Ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν ζωνόεντες διζοί.
 Τῇ δ' ἔρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἔνθα σίδηρος
 Κεῖτο πολὺς, καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
 Ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 Στῇ ἴα παρὰ σταθμὸν τέγος πύκα ποιητοῖο,
 65 ἄντα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
 Ἀμφίπολος δ' ἔρκ' οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη·
 Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας μετῴδα, καὶ φάτο μῦθον·
 Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρας ἀγῆνορας, οἳ τόδε δῶμα
 ἔχρατ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἑμμενὲς αἰεὶ,
 70 ἄνδρες ἀποικοινοῦντο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἔλλην
 Μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσὶν ἰδύνασθε,
 Ἄλλ' ἑμὲ ἴμενοι γῆμαι, θέσθαι τε γυναῖκα.
 Ἄλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἔπει τόδε φαίνεται ἕθλον·
 Θῆσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσεὺς θεῖοιο·
 75 Ὃς δὲ κε κῆρται ἐντανύσῃ βιδν ἐν καλᾷμῃσι,
 Καὶ διείξουσιν πελέκων δυοκαίδεκα πάντων,
 Τῇ πεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
 Κουρίδιον, μέλα καλὸν, ἐνίπλειον βίβτοιο·
 Τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὄνομαι, ἔνπερ' ἐνείρῃ.
 80 Ὡς φάτο· καὶ β' Εὐμαῖον ἀνώγει, δῖον ὕφορβον,
 Τόξον μνηστῆρεςσι θέμεν, πολὺν τε σίδηρον.
 Δακρύσας δ' Εὐμαῖος ἰδέετο, καὶ κατέβηκεν·
 Κλαίει δὲ βουκόλος ἄλλος, ἔπει ἴδε τόξον ἄνακτος.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνδμάζει·
 85 Νήπιοι ἄγροιδῶται, ἰφθιμῆρια φρονέοντες,
 Ἄ δειλοὶ, τί νύ δάκρυ κατεΐβετον, ἡδὲ γυναῖκα
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὀρίνετον; ἦ τε καὶ ἄλλως
 Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἔπει φίλον ὦλεσ' ἀκοίτην.
 Ἄλλ' ἀέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἡδὲ θύραζε
 90 Κλαίετον ἐξελεύντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
 Μνηστῆρεςσιν ἕθλον ἄακτον· οὐ γὰρ δῖω
 Ῥηιδίως τόδε τόξον ἰῦξοον ἐντανύεσθαι.
 Οὐ γὰρ τις μέγα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν,
 Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὤκνησα,
 95 (καὶ γὰρ μνήμων εἰμι,) πᾶσι δ' ἔτι νήπιος ἦα.
 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔρκ' θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ὠλόπει
 Νευρὴν ἐντανύσειν, διείξουσιν τε σιδήρου.
 Ἦτοι διζοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
 Ἐκ χειρῶν Ὀδυσσεὺς ἀμύμονος, ὅν ποτ' ἄτιμα
 100 Ἦμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὕρνευ πάντας ἱταίρους.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἔφρονα θῆκε Κρονίων·
 Μήτηρ μὲν τοι φησὶ φίλῃ, πινυτή περ ἰούσα,
 Ἄλλῃ ἄμ' ὕφασθαι, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
 105 Αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ, καὶ τέρπομαι ἔφρονι θυμῷ.
 Ἄλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἔπει τόδε φαίνεται ἕθλον,
 Οἷη οὖν εὖκ' ἔσι γυνὴ κατ' Ἀχαιῶν γαίαν,
 Οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ' Ἀργεος, οὔτε Μυκῆνης,
 Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτ' Ἠπειροῖο μελαίνης·

Perrexit utique ire in-domum ad procos eximios,
 Arcum tenens in manu reflexum, & pharetram
 Sagittiferam; multæ verò inerant luctuosæ sagittæ.
 Simul autem cum ea ancillæ portabant cistam; ubi ferrum
 Jacebat multum & æs, certamina regis.
 Quando autem demum ad procos pervenit nobilissima mulierum,
 Stetit utique ad postes domus affabre structæ,
 Genis obtendens nitida redimicula.
 Ancilla verò ei honesta utrinque astitit:
 Statim autem ea inter procos locuta est, & dixit sermonem;
 „ Audite me, proci eximii, qui in hanc domum
 „ Ingruistis ad comedendum & bibendum assidue semper,
 „ Viro absente multo tempore; neque ullum alium
 „ Tumultus facere prætextum potuistis;
 „ Nisi me cupientes ducere, facereque uxorem.
 „ Sed agite, proci, quoniam hoc apparet certamen;
 „ Deponam enim magnum arcum Ulyssis divini:
 „ Qui autem facillime intenderit arcum in manibus,
 „ Et sagittam-miserit per secures duodecim omnes,
 „ Hunc una secuta fuero, relicta hac domo
 „ Juventutis-mæ, perpulchra, plena victu;
 „ Cujus aliquando recordaturam me puto, vel in somnio.
 Sic dixit; & Eumæum jussit nobilem subulcum
 Arcum procis deponere, canumque ferrum.
 Lachrymans verò Eumæus accepit, & deposuit:
 Flebat autem bubulcus ex-altera-parte, postquam vidit arcu regis.
 Antinous verò increpabat, verbumque dixit, compellabatque;
 „ Stulti rustici, quæ-in-diem-sunt cogitantes;
 „ Ah miseri, cur lachrymas funditis? & mulieri
 „ Animum in pectoribus commovetis? cui utique & alias
 „ Jacet in doloribus animus, postquam charum perdidit mari-
 „ Sed tacite epulamini sedentes, vel foras (tum.
 „ Flete egressi, arcu hic relicto,
 „ Procis certamine difficili; non enim puto
 „ Facile hunc arcum bene-politum tensum-iri.
 „ Non enim quisquam adest talis vir inter hos omnes,
 „ Qualis Ulysses erat; ego verò eum ipse vidi,
 „ (Etenim memor sum;) puer autem adhuc infans eram.
 Sic dixit: ipsi verò animus in pectoribus sperabat
 Nervum se tensurum, sagittamque missurum per ferrum.
 Sane sagittam quidem primus gustaturus erat
 Ex manibus Ulyssis eximii; quem olim contumelia-afficiebat
 Sedens in domo, incitabatque omnes socios.
 Inter hos verò & locuta est sacra vis Telemachi;
 „ Papæ! certe valde me Jupiter dementem reddidit Saturnius;
 „ Mater quidem dicit dilecta, prudens quantumvis sit,
 „ Alium una secuturam se, relicta hac domo;
 „ At ego rideo, & delector vecordi animo.
 „ Sed agite, proci, quoniam hoc apparet certamen,
 „ Qualis nunc non est mulier in Achaica terra,
 „ Neque Pyli sacrae, neque Argi, neque Mycenæ,
 „ Neque ipsius Ithacæ, neque Epiri nigrae;

- 110 Καὶ δ' αὐτοὶ τῷδε γ' ἴσα· τί με χρὴ μητέρος ἀίνου;
 Ἄλλ' ἤγε μὴ μύνησι παρέλκετε, μὴδ' ἔτι τῆξου
 Διὶ δὴν ἀποτρῶπασθε τανυσίος, ὅφρα ἴδωμεν.
 Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
 Εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διοίσειυσω τε σιδήρου,
- 115 Οὐκ ἐν μοι ἄχθυμένῳ τάδε δύματα πόντια μήτηρ
 Λεῖποι ἔμ' ἑλλὰς ἰούσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην,
 Οἷός τ' ἦδη πατέρος ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.
 Ἦ, καὶ ἄπ' ὤμοισιν χλαῖναν θέτο Φοινικέσσας,
 Ὅρθος ἀνείξας· ἅπδ' δὲ ξίφος δέξδ' ἐπ' ὤμων.
- 120 Πρῶτον μὲν πελέκειας εἴσεν, διὰ τάφρον δρύεας
 Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ γάθῳ ἴσταν·
 Ἀμφὶ δὲ γυῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἔλε πάντας, ἰδόντας,
 Ὡς εὐκόσμως εἴσσε· πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπῶπει.
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὲν ἰδὼν, καὶ τόξου πειρήτιζεν·
- 125 Τρὶς μὲν μιν πολέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
 Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελκόμενος τόγῳ θυμῷ,
 Νευρὴν ἐντανύσειν, διοίσειυσιν τε σιδήρου.
 Καὶ νῦν κε δὴ δ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
 Ἄλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἰαμένον περ.
- 130 Τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο·
 Ὡ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
 Ἥδ' νεώτερός εἰμι, καὶ οὐπω χερσὶ πέποιθα
 Ἀνδρ' ἀπαμύνεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 Ἄλλ' ἤγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερέεσσι ἴξε,
- 135 Τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελίσσωμεν ἕθλον.
 Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν ἅπδ' ἔο θῆκε χαμᾶζε,
 Κλίνας κολλητήσιν ἐυξέσης στανίδασσιν·
 Αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προτέκλινε κορώνῃ.
 Ἀψ' δ' αὖτις κατ' ἑρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
- 140 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Ὅρνυσθ' ἐξείης ἐπιδέξιμ' πάντες ἐταῖροι,
 Ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἶνοχοεύει.
 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἴνοπος υἱός,
- 145 Ὃς σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὴν
 Ἰξε μυχοίτατος αἰεὶ· ἀτασθαλῆαι δὲ οἱ δῖοι
 Ἐχέρι ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστῆρεσσιν·
 Ὃς ἅε τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ·
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὲν ἰδὼν, καὶ τόξου πειρήτιζεν·
- 150 Οὐδέ μιν ἐντάνυσσε· πρὶν γὰρ κάμα χεῖρας ἀνέλκων,
 Ἀτρίπτους, ἀπαλὰς· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
 Ὡ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
 Πολλοὺς γὰρ τῷδε τόξον ἀριστίας κεκαδήσει
 Θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπειδὴ πολὺ φέρτερόν ἐστι
- 155 Τεινᾶμεν, ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, οὐδ' ἔνεκ' αἰεὶ
 Ἐνθάδ' ὀμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἡμᾶτα πάντα.
 Νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν, ἡδὲ μανοινᾷ
 Γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσεὺς παράκοιτιν·
 Αὐτὰρ ἐπὶν τόξου πειρήσεται, ἡδὲ ἴδεται,
- 160 Ἄλλῃν ἢ τιν' ἔπειτα Ἀχαιῶδων ἐυπέπλων
 Μνάσθῃ ἐδδνοισιν διζήμενος· ἦ δέ κ' ἔπειτα

„ Et sane ipsi hoc scitis; quid me oportet matrem laudare?
 „ Sed agite; ne prætextibus rem protrahite, neque amplius ar-
 „ Dia averſamini tensionem, ut videamus. (cus
 „ Quin & ipſe ego arcum experiar:
 „ Quod ſi tetendero, ſagittamque miſero per ferrum,
 „ Non mihi dolenti hæc ædes veneranda mater
 „ Liquerit, una-cum alio profecta; cum ego pone relinquer,
 „ Valens jam patris certamina pulchra reportare.
 Dixit, & ab humeris lænam depoſuit purpuream,
 In-pedes erectus, enſemque acutum depoſuit ab humeris.
 Primum quidem ſecures ſtatuit, vallo perſoſſo
 Omnibus uno longo, & ad amuſſim direxit;
 Circumque terram ingeſſit: ſtupor verò cepit omnes, videntes,
 Quam accurate ſtatuit; antea autem nunquam viderat.
 Stetit verò deinde ad limen profectus, & arcum tentabat:
 Ter quidem ipſum pepulit, trahere cupiens,
 Ter autem deſtitit ab-impetu, ſperans hoc animo,
 Nervum ſe tenſurum, ſagittamque miſſurum per ferrum.
 Et jam demum tetendiſſet vi quartum attrahens,
 Sed Ulyſſes nutu-prohibebat, & coercuit cupientem licet.
 Inter hos autem rurfus locuta eſt ſacra vis Telemachi;
 „ Papæ! vel & poſtea malusque ero & impotens,
 „ Vel junior ſum, & nondum manibus conſiſus ſum
 „ Virum propulſare; quando aliquis prior laceſſiverit.
 „ Sed agite, qui ſcilicet me viribus præſtantes-eſtis,
 „ Arcum tentate, & perficiamus certamen.
 Sic locutus, arcum quidem à ſe depoſuit humi,
 Acclinatum conglutinatis bene-politis tabulis;
 Ibidemque velox telum pulchro acclinavit annulo.
 Iterum verò deinde reſedit in ſede, unde ſurrexerat.
 Inter hos autem Antinous locutus eſt, Eupitheï filius;
 „ Surgite ordine à-dextris omnes focii,
 „ Exorſi à loco, unde ſcilicet vinum fundit *aliquis*.
 Sic dixit Antinous: illis verò placebat ſermo.
 Leiodes autem primus ſurrexit, Oenopiſ filius,
 Qui ipſis vates erat; juxta craterem verò pulchrum
 Sedebat intimus ſemper; improbitates autem ei ſoli
 Inviſæ erant; omnibus autem ſuccenſebat procis:
 Qui tunc primus arcum cepit & telum velox:
 Stetit autem deinde ad limen profectus, & arcum tentabat;
 Neque ipſum tetendit: prius enim fatigatus eſt manibus attra-
 Hand-tritis, mollibus: inter procos verò dixit; (hens,
 „ O amici, non quidem ego tendo; capiat verò & alius:
 „ Multos enim hic arcus optimates privabit
 „ Mente & anima; quoniam multo melius eſt
 „ Mori, quam vivos excidere *ea re*, cujus gratia ſemper
 „ Hic verſamur, expectantes dies omnes.
 „ Nunc quidem aliquis & ſperat in mente, & cupit
 „ Ducere Penelopen, Ulyſſis uxorem:
 „ At poſtquam arcum tentaverit, & viderit,
 „ Aliam demum aliquam poſtea Achivorum pulchris-peplis-indu-
 „ Ambiat ſponſaliis petens: hæc autem deinde (tarum
 „ Nubat

Γήμαιν', ὅς κεν πλείεσσιν ἄνθρωποι, καὶ μέγιστος ἔλθοι.

Ὡς ἔρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ τοῦ τόξου ἔθηκε,

Κλίνας κολλητῆσιν ἐυξέσσης σπανίδεσσιν,

165 Αὐτοῦ δ' ὠκυ βέλος καλὴν προσέκλινε κορῶν·

Ἄψ δ' αὖτις κατ' ἔρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.

Ἀντίνοος δ' ἐνένηπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἃ κ' τ' ἐνέμαζε·

Λαϊῶδες, ποῖόν σε ἔπος Φύγεν ἕρκος δδόντων,

Δεινόν τ' ἀργαλέον τε; νημεσῶμαι δέ τ' ἀκούων,

370 Εἰ δὴ τοῦτο γε τόξον ἀριεῖας κεκαδήσει

Θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ ταυῦσαι·

Οὐ γάρ τοι εἴ γε τοῖον ἐγαίνετο πότνια μήτηρ,

Οἷόν τε ρυτῆρα βιοῦ τ' ἔμναι, καὶ δίσκων·

Ἄλλ' ἄλλοι ταυῖσους τάχα μνηστῆρες ἄγαστοι.

375 Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευε Μελάνθιος, ἀπὸ βλοναίγων·

Ἀγαστοὶ δὲ πῦρ κείον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ.

Πᾶρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,

Ἐκ δὲ σέατος ἔνευε μέγαν τροχόν, ἔνδον ἔντοσ·

Ὅφρα νέοι βάλλοντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,

380 Τόξου περὶ ῥώμης, καὶ ἐκτελέσωμεν ἔθλον.

Ὡς φάτο· ὁ δ' αἰψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀνάμακτον πῶρ·

Πᾶρ δὲ φέρον δίφρον θῆκεν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,

Ἐκ δὲ σέατος ἔνευε μέγαν τροχόν ἔνδον ἔντοσ·

Τῷ ῥα νέοι βάλλοντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο

185 Ἐνταυῦσαι, πολλὰν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.

Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,

Ἀρχοὶ μνηστῆρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.

Τῷ δ' ἐξ εἰκου ἔβησαν ἁμαρτήσαντες ἡμ' ἡμῶν

Βουκόλος ἡδὲ συφορβὸς Ὀδυσσεὺς θεῖοιο·

190 Ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοῖς δόμου ἡλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρώων ἔσαν, ἡδὲ καὶ αὐλῆς,

Φειγέξιμενός σφ' ἐπέσσει προσηύδα μελιχίκοισι·

Βουκόλε, καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,

Ἦ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει·

195 Ποῖοι κ' εἴτ' Ὀδυσσῆϊ ἀμύνεμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι

Ἦδε μάλ' ἐξαπίνης, καὶ τις βῆς αὐτὸν ἐνείκη;

Ἦ κεν μνηστῆρες αἰνέουσιν, ἢ Ὀδυσσῆϊ;

Εἶπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη θυμὸς τε κελεύει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·

200 Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ τοῦτο τελευτήσεας ἐέλδωρ,

Ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἐ δαίμων·

Γνοίης χ', οἷη ἐμὴ δύναμις, καὶ χεῖρας ἔπονται.

Ὡς δ' αὖτως Εὐμπίος ἐπέυχετο πᾶσι θεοῖσι,

Νοστήσαι Ὀδυσσῆα πολύφροντα ἐνδε δόμενδε.

205 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,

Ἐξαυτίς σφ' ἐπέσσειν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Ἐνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,

Ἦλυθον εἰκοσθ' ἑταῖ' ἐς πατρίδα γαίαν.

Γινώσκω δ', ὥς σφῶν ἐλδομένοισιν ἱκάνω

210 Οἷοισι δμῶων· τῶν δ' ἄλλων οὐ τευ ἤκουσα

Εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον εἰκάδ' ἱκίσθαι.

Σφῶν δ', ὥς ἔσεται περ, ἀληθείην καταλέξω·

Αἶ χ' ὑπ' ἐμῇ γε βῆς δαμάσκη μνηστῆρας ἄγαστοίς,

Ἄξομαι

„ Nubat ei, qui plurima dederit, & fatalis venerit.
 Sic utique dixit; & à se arcum deposuit,
 Acclinatum conglutinatis bene-politis tabulis;
 Ibidemque velox telum pulchre acclinavit annulo:
 Iterum verò deinde resedit in sede, unde surrexerat.
 Antinous autem increpabat, verbumque dixit, compellabatque;
 „ Leiodes, quale tibi verbum fugit ex septo dentium,
 „ Graveque molestumque? indignor etenim audiens,
 „ Si demum hic arcus optimates privabit
 „ Mente & anima; quoniam non potes tu tendere:
 „ Nequaquam enim te talem genuit alma mater,
 „ Qui tractator arcusque esses, & sagittarum:
 „ Sed alii tendent cito proci inclyti.
 Sic dixit; & iussit Melanthium, custodem caprarum;
 „ Age jam ignem accende in ædibus, Melanthy,
 „ Juxta autem pone sellamque magnam, & pellem super ipsam;
 „ Effer autem sevi magnum orbem, de eo quod intus est,
 „ Ut juvenes calefacientes, inungentes unguine,
 „ Arcum tentemus, & perficiamus certamen.
 Sic dixit: statim autem accendit Melanthius indefessum ignem;
 Juxtaque ferens sellam posuit, & pellem super ipsam,
 Extulitque sevi magnum orbem, de eo quod intus erat;
 Quo sane juvenes calefacientes tentabant; neque poterant
 Tendere; multum autem robore deficientes erant.
 Antinous verò adhuc abstinebat; & Eurymachus deo-par,
 Principes procorum; virtute autem erant longe optimi.
 Cæterum ex domo exiverunt eodem-tempore-profecti simul ambo
 Bubulcus & subulcus Ulyssis divini:
 Exivit autem ipse post illos domo nobilis Ulysses.
 Sed quando jam extra fores erant & aulam,
 Locutus ipsos verbis affabatur blandis;
 „ Bubulce, & tu, subulce, verbum-ne aliquod dicam?
 „ An ipse celem? dicere autem me animus jubet.
 „ Quales essetis in Ulyssi auxiliando, sicunde veniret
 „ Huc valde derepente, & aliquis deus ipsum afferret?
 „ Num procis auxiliaremini, an Ulyssi?
 „ Dicite, quomodo vos cor animusque jubet.
 Hunc autem rursus allocutus est boum bubulcus vir;
 „ Jupiter pater, utinam enim hoc perficeres votum;
 „ Ut veniret quidem ille vir, adduceretque ipsum deus:
 „ Cognosceres, qualis mea potentia, & manus sequerentur.
 Sic autem pariter Eumæus supplicabat omnibus diis,
 Ut-rediret Ulysses prudens suam ad domum.
 At postquam horum ingeniam verum cognovit,
 Iterum ipsos verbis respondens allocutus est;
 „ Intus quidem demum hic ipse ego, mala multa perpeffus,
 „ Veni vigesimo anno in patriam terram.
 „ Cognosco autem, quod vobis cupientibus venio
 „ Solis servorum: cæterorum verò haud quenquam audiui
 „ Optantem me iterum reducem domum venire.
 „ Vobis autem, sicut erit scilicet, veritatem dicam;
 „ Si mihi deus donaverit procer eximios,

- 216 Ἄξομαι ἀμφοτέρους ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπίσσω,
 215 Οἰκίαν τ' ἰγγυς ἐμείο τετυγμένα· καὶ μοι ἔπειτα
 Τηλεμάχου ἱτάρω τε κασιγνήτω τε ἕσσεσθαι.
 Εἰ δ' ἔγωγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
 (Ὅφρα με εὖ γνῶτον, πιεσθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,) Ὀυλὴν,
 τήν ποτέ με εὖς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
 220 Παρηγόσινδ' ἐλθόντα, σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
 Ὡς εἰπὼν, βῆκεα μεγάλῃς ἀποέρχασθαι οὐλῆς.
 Τῷ δ' ἔπει εἰσιδέτην, εὖ τ' ἰφράσσαντο ἱκασαί,
 Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα χεῖρα βαλόντες,
 καὶ κύνας ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους.
 225 Ὡς δ' αὖτως Ὀδυσσεὺς κεφαλᾶς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.
 Καὶ νῦν κ' ἐδυρομένοισιν ἔδω φάος ἡελίοιο,
 Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκαμα, φώνησέν τε·
 Πάυσσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μὴ τις ἴδῃται
 Ἐξελθὼν μεγάρῳ· ἄτάρ εἰπῇσι καὶ εἴσω.
 230 Ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσιέλθετε, μὴδ' ἅμα πάντες·
 Πρῶτος ἰγῶ, μετὰ δ' ὕμμες· ἄτάρ τόδε σῆμα τετύχθω·
 Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
 οὐκ ἔασουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιδὴν ἠδὲ φαρέτην·
 Ἀλλὰ σὺ, δῖ' Εὐμαίε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
 235 Ἐν χεῖρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν τε γυναιξὶ
 Κληῖσσαι μεγάρῳ θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
 Ἦν δέ τις ἢ γοναχῆς ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μὴ τι θύραζε
 Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργα.
 240 Σοὶ δὲ, φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
 Κληῖσσαι κληῖδι, τοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἱῆλαι.
 Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
 Ἔξωτ' ἔπειτ' ἐπὶ δῖφρον ἰδὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
 Ἔς δ' ἔρα καὶ τῷ δμῶϊ ἔστην θεοῦ Ὀδυσῆος.
 245 Εὐρύμαχος δ' ἦδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
 θάλλων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλας πυρός· ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς
 Ἐντανύσαι δύνατο· μέγα δ' ἔξευε κυδάλιμον κῆρ·
 Ὀχρήσας δ' ἔρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμαζα·
 Ὡ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων·
 250 Οὔτι γάμοι τοσούτον ὀδύρομαι, ἀχνυμένός περ·
 (Εἰς) καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιῖδες, ἡμὲν ἐν αὐτῇ
 Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἢδ' ἄλλῃσιν πολιέσσιν·)
 Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδαιέες εἰμὲν
 Ἀντιθέου Ὀδυσῆος, δῖτ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
 255 Τόξον· ἰλεγχεῖν δὲ καὶ ἱσσομένοισι πυθέσθαι.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος πρῶτόφῃ, Εὐπείθεος υἱός·
 Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσαι· κοῖεις δὲ καὶ αὐτός.
 Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἰορτὴ τοῖο θεοῖο
 Ἀγνὴ· σὺ δὲ καὶ τόξα τιταίνουσ'· ἀλλὰ ἔκηλοι
 260 Κάτθιτ'· ἄτάρ πελέκειός γε καὶ εἰν' εἰώμεν ἅπαντας
 Ἐξάμεν· οὐ μὲν γὰρ τιν' ἀναιρήσεσθαι δεῖω,
 Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆϊ.
 Ἀλλ' ἔγωγε, οἶνοχόος μὲν ἱπαρχέσθω δεπείσσειν,
 Ὅφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τῆξα.
 265 Ἡῶϊεν δὲ κέλεσθε Μαλάνθιον, αἰπύλον αἰγῶν,

„ Deducam ambobus uxores, & possessiones præbebo,
 „ Domosque prope me ædificatas; & mihi postea
 „ Telemachi focique fratresque eritis.
 „ Quin age, jam & signum manifestum aliud quoddam osten-
 „ (Ut me bene cognoscatis, fidatisque in animo,) (dam;
 „ Cicatricem, quam quondam mihi fus infixit albo dente,
 „ Ad-Parnassum profecto, cum filiis Autolyçi.
 Sic locutus, pannos magna diduxit à cicatrice.
 Illi autem postquam inspexerant, beneque cognoverant singula,
 Flebant deinde, circa Ulysses prudentem manibus coniectis,
 Et osculabantur amplectentes caputque & humeros.
 Sic autem pariter Ulysses capita & manus osculatus est.
 Et jam lugentibus cecidisset lumen Solis,
 Nisi Ulysses ipse cohibuisset, locutusque fuisset;
 „ Cessate à fletu luctuque; ne quis videat
 „ Egressus domo; at dicat & intus.
 „ Sed alius-post-alium intrate, neque simul omnes:
 „ Primus ego, post autem vos; at hoc signum fiat:
 „ Alii etenim omnes, quotquot proci eximii,
 „ Non sinent mihi dare arcum & pharetram;
 „ Sed tu, nobilis Eumææ, ferens per ædes arcum,
 „ Manibus mihi impone, dicitoque mulieribus,
 „ Ut-claudant domus fores firmiter aptatas.
 „ Si autem aliqua vel gemitum vel strepitum intus audiat
 „ Virorum nostris in septis, nequaquam foras
 „ Prodeat, sed ibidem quiete sit apud opus.
 „ Tibi verò, Philætiæ nobilis, fores mando aulae
 „ Ut-claudas clavi, citoque vinculum indas.
 Sic locutus, intravit domos habitantibus commodas;
 Sedit deinde in sella profectus, unde scilicet surrexerat:
 Ingressi sunt autem deinde famuli divini Ulyssis.
 Eurymachus verò jam arcum in manibus versabat,
 Calefaciens huc & illuc splendore ignis: sed ipsum neque sic
 Tendere potuit; valde autem gemebat glorioso corde:
 Ingemiscens verò fatus est, verbumque dixit, & prolocutus est;
 „ Papæ, certe mihi dolor deque me ipso & de omnibus:
 „ Nequaquam nuptias tantum lugeo, dolens licet:
 „ (Sunt & aliæ multæ Achivæ, tum in ipsa
 „ Circumsua Ithaca, tum in aliis urbibus:)
 „ Sed si dèum tantopere viribus deficientes sumus
 „ Præ deo-pari Ulyssæ, ut non possimus tendere
 „ Arcum; probrosum sane & posteris auditu.
 Hunc autem rursus Antinous allocutus est, Eupithei filius;
 „ Eurymache, non ita erit; intelligis verò & ipse.
 „ Nunc etenim in populo festum dei
 „ Sanctum; quis autem arcus tenderet? Sed quieti
 „ Deponite: at securus etiam si sinamus omnes
 „ Stare, bene-erit; haud etenim quenquam sublatum puto,
 „ Ingressum domum Laertiadæ Ulyssis.
 „ Sed agite, pocillator quidem incipiat poculis,
 „ Ut libatione-facti deponamus curvos arcus.
 „ Mane verò iubete Melanthium, custodem caprarum,

Αἴγας ἕγειν, αἰ πάσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολλοῖσιν,
 "Οφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
 Τόξου περὶώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν θέλλον.

"Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπήνδανε μῦθος.

270 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 Κούροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέψαντο ποτοῖο·
 Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δοκάσσειν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσαν τ', ἐπίον θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

275 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 "Οφρ' εἰπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Εὐρύμαχον δὲ μάλιτα καὶ Ἀντίνοον θεοῖδ' αἰ
 Λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε·
 Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·

280 Ἡῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ἥ κ' ἐθέλησιν.
 Ἄλλ' ἄγε μοι δότε τόξον εὖξοον, ὅφρα μὲθ' ὑμῖν
 Χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, εἰ μοι ἔτ' ἐστὶν
 ἱς, οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γυαμπτοῖσι μέλεσσιν,
 Ἡ ἤδη μοι ὄλεσεν ἄλῃ τ', ἀκομισγὴ τε.

285 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν,
 Δείσαντες, μὴ τόξον εὖξοον ἐντανύσειν.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ἐνόμαζε·
 Ἄ δειλὰ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες οὐδ' ἡβαιαί·

290 Οὐκ ἀγαπᾶς, θδ' ἐκηλὸς ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
 Δαίνυσσαι; οὐδέ τι δαιτὶς ἀμέρδεις, αὐτὰρ ἀκούεις
 Μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἕλλος
 Ἡμετέρων μύθων ξείνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
 Οἶνός σε τρώει μελιηδῆς, ὅς σε καὶ ἄλλους
 Βλάπτει, ὅς ἔν μιν χανθὸν ἔλη, μὴδ' αἰσίμα πίνῃ.

295 Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
 Ἄσπεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόιο,
 Ἐς Λαπίθας ἰλθόνθ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἔασεν δῖον,
 Μαινόμενος κάκ' ἔραξε δόμον κάτα Πειριθόιο·

Ἡρώας δ' ἔχος εἶλε, δι' ἐκ προθύρου δὲ θύραζε
 300 Ἐλκον ἀναΐξαντες, ἀκ' οὐατα νηλεῖ χαλκῷ,
 Ῥινὰς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, φρεσὶν ἤσιν ἀσθέεις,
 Ἥϊεν ἦν ἔτην ὀχέων ἀσσίφρονι θυμῷ·
 Ἐξ οὗ Κενταύροις καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
 Οἱ τ' αὐτὰ πρῶτῳ κακὸν εὗρετο οἶνοβαρείων.

305 "Ὡς καὶ σοι μέγα πῆμα πιφάυσκομαι, αἶκε τὸ τόξον
 Ἐντανύσῃς· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
 Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἔφαρ δέ σε νηὶ μελαινῇ
 Εἰς ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 Πέμφομεν· ἔνθεν δ' οὔτι σάωσαι· ἀλλὰ ἔκηλος

310 Πίνε τε, μὴδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουιοτέρσιαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
 Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἴκηται.

315 Ἐλπεαί, αἶχ' ὁ ξείνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
 Ἐντανύσῃ, χερσὶν τε βίβῃ τε ἤφι πιθήσας,
 Οἴκαδ' ἐμ' ἔξισθαι, καὶ ἱὸν θήσεσθαι ἀκοιτῇ;
 Οὐδ' αὐτὸς που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσιν ἔολε.

„ Capras adducere, quæ in omnibus longe præstantissima gregi-
 „ Ut femoribus impositis *in-banorem* Apollinis inclyti-arcu, (bus;
 „ Arcum tentemus, & perficiamus certamen.
 Sic dixit Antinous: illis autem placebat sermo.
 Ipsi verò præcones quidem aquam in manus fuderunt;
 Juvenes autem crateras coronarunt potu;
 Distribueruntque omnibus, auspicantes poculis.
 Illi autem postquam libarant, biberantque, quantum volebat ani-
 Inter eos utique dolos-meditans locutus est solers Ulysses; (mus,
 „ Audite me, proci inclytæ reginæ,
 „ Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
 „ Eurymachum autem maxime & Antinoum deo-parem
 „ Oro, quoniam & hunc sermonem apposite dixit:
 „ Nunc quidem dimittite arcum; & committite *rem* diis;
 „ Mane verò deus dabit robur cui voluerit.
 „ Sed agite, mihi date arcum bene-politum, ut inter vos
 „ Manus & robur experiar; an mihi adhuc sit
 „ Vis, qualis antea erat in flexilibus membris;
 „ An jam mihi perdiderit vagatioque, & curationis-inopia.
 Sic dixit: illi verò omnes supra-modum indignati sunt,
 Veriti, ne arcum bene-politum tenderet.
 Antinous autem increpabat, verbumque dixit, compellabatque;
 „ Ah miser hospitum, inest tibi meus ne exigua quidem:
 „ Nonne contentus es, quod quietus una cum superbis nobis
 „ Epularis? neque omnino convivio privaris, & audis
 „ Sermones nostros & colloquium? neque quisquam alius
 „ Nostros sermones hospes & pauper audit.
 „ Vinum te labefacit dulce, quod utique & alios
 „ Lædit, quicumque ipsum avide ceperit, neque modice biberit.
 „ Vinum etiam Centaurum inclytum Eurytiona
 „ Labefecit in domo magnanimi Pirithoi,
 „ Ad Lapithas profectum: is nempe postquam mentem labese-
 „ Insaniens mala patravit in domo Pirithoi; (cerat vino,
 „ Heroas verò dolor cepit; ex vestibulo autem foras
 „ Pertraxerunt impetu-facto; aures ssevo sere,
 „ Naresque ubi-amputarant: ille autem mente sua labefactus,
 „ Ibat suum damnum portans dementi animo;
 „ Ex quo Centauris & viris contentio facta est;
 „ Sibique ipsi primo malum invenit *is*, vino gravatus.
 „ Sic & tibi magnum damnum denuntio, si arcum
 „ Tetenderis: non enim cuiusquam favorem invenies
 „ Nostro in populo; statim autem te navi nigra
 „ Ad Echietum regem, hominum multatorem omnium,
 „ Mittemus; inde autem nequaquam salvus-evades: sed quietus
 „ Bibeque, neque contende cum viris junioribus.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Antinoe, non quidem honestum multare, neque iustum
 „ Hospites Telemachi, quicumque has aedes advenerit.
 „ Putasne, si hospes Ulyssis magnum arcum
 „ Tetenderit, manibusque viribusque suis fretus,
 „ Domum *cum* me ducturum, & suam facturum uxorem?
 „ Neque ipse omnino hoc in pectoribus sperat:

Μηδὲ τις ὁμίειν τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν Ἀχαιοῦν
Ἐνθάδε θρινύσιον· ἔπει οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν.

320 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἡΐδα·
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
οὔτι σε τόνδ' ἔξεσθαι εἶδμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·

Ἄλλ' αἰσχυρόμενοι φάτιν ἀνδρῶν, ἥδ' ὀφθαλμῶν,
Μὴ ποτὶ τις εἴπῃσι καλῶτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
325 Ἥ πολὺ χεῖρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἥποιτιν
Μινῶνται· ὅτ' οὐδὲ τι τόξον εὖξοον ἐνταπνέουσιν·
Ἄλλ' ἄλλος τις, πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
Ῥηϊδίως ἐταπυσσε βίδν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου.
Ὡς ἱέρονσ'· ἡμῖν δὲ ἐλέγχων ταῦτα γένετο.

330 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Εὐρύμαχ', οὕτως ἐστὶν ἑκλείας κατὰ δῆμον
ἔμμεναι, οἳ δὲ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
Ἄνδρες ἀριεῖς· τί δ' ἐλέγχων ταῦτα τίθεσθε;
οὔτος δὲ ξείνος, μάλα μὲν μέγας, ἥδ' εὐπηγῆς,
335 Ἄνδρ' εἰς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὐχεταὶ ἔμμεναι υἱός.
Ἄλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον εὖξοον, ὅφρα ἴδωμεν·
Ὡδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κε μιν ἐντανύτῃ, δῶν δὲ οἱ εὐχος Ἀπόλλων,

Ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλὰ·
340 Δώσω δ' ὄξυν ἔκοντα, κυνῶν ἀλατῆρα καὶ ἀνδρῶν,
καὶ εἶφος ἀμφηκὲς· δώσω δ' ὑπὸ πρῶσι πέδιλα·
Πέμφω δ', ὅππῃ μιν κροδίη θυμὸς τε κελεύει.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡΐδα·
Μῆτερ ἐμὴ, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο
345 Κρείττων, ἢ κ' ἰθέλω δόμεναί τε, καὶ ἀρνῆσασθαι·
οὐδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
οὐδ' ὅσσοι νῆσοισι πρὸς Ἥλιδος ἱπποβότοιο.
τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, εἰ κ' ἰθέλοισι
καὶ παδάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.

350 Ἄλλ' εἰς οἶκον ἰούσα, τὰ στυγρῆς ἔργα κήριζε,
Ἰδὼν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπέλοισι κέλευσε
Ἔργον ἐποιχέσθαι· τόξον δ' ἄνδρεςσι μελήσει
Πᾶσι, μέλιτι δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔς' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·

355 Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνετο θυμῷ.
Ἔς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶτα σὺν ἀμφιπέλοισι γυναῖξιν,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πότιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
ἦδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλῃ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος Ὀφρῶβος·

360 Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες δρομάκων ἐν μεγάροισιν·
Ὡδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορόντων·
Πῇ δὲ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτα συβῶτα,
Πλαυγέτι· τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὅσσοι κύνας ταχέας κατέδονται
οἷον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφε· εἰ κεν Ἀπόλλων

365 Ἡμῖν ἰλήκῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρον αὐτῷ ἐνὶ χάρῳ,
Δείσας, οὔνεκα πολλοὶ δρομάκων ἐν μεγάροισι.
Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγγυώνει·
Ἄττα, πρῶτον φέρε τόξα· (τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι κινήσεις·)

- „ Neque quisquam vestrum hujus gratia animo dolens
 „ Hic convivetur; quoniam nequaquam quidem decet.
 Hanc autem rursus Eurymachus, Polybi filius, contra allocu-
 „ Filia Icarii, prudens Penelope, (tus est;
 „ Neutiquam te hunc ducturum putamus; neque decet;
 „ Sed verentes rumorem virorum, & mulierum,
 „ Ne quando aliquis dicat deterior alius Achivorum;
 „ Certe multo peiores viri, eximii viri uxorem
 „ Ambiant; quippe neque omnino arcum bene-politum tendant;
 „ Sed alius quidam pauper vir errans ubi-advenit,
 „ Facile tetendit arcum, misitque per ferrum.
 „ Sic dicent: nobis verò probra hæc fierent.
 Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Eurymache, nullo-modo licet bonæ-famæ-compotes in populo
 „ Esse; qui scilicet domum dedecorantes edunt
 „ Viri optimi: cur verò probra hæc facitis?
 „ Hic autem hospes, valde quidem magnus & bene-compactus,
 „ Viroque ex eximio genere gloriatur esse filius.
 „ Sed age, ei date arcum bene-politum, ut videamus:
 „ Sic enim edico, hoc verò & perfectum erit;
 „ Si ipsum tetenderit, dederitque ei gloriam Apollo;
 „ Induam ipsam lænaque tunicaque, vestimentis pulchris;
 „ Daboque acutum jaculum, canum propulsatorem & virorum,
 „ Et ensẽ ancipitem; dabo porro sub pedibus calceamenta:
 „ Mittam verò, quo ipsum cor animusque jubet.
 Hanc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;
 „ Mater mea, arcum quidem, Achivorum nullus me
 „ Potentior, cui velim dareque, & negare;
 „ Neque quotquot in aspera Ithaca dominantur,
 „ Neque quotquot in insulis prope Elidem equis-pascendis-aptam,
 „ Horum nullus mihi invito vim-asseret, si velim
 „ Et omnino hospiti dare hunc arcum auferendum.
 „ Sed in domum profecta, tua ipsius opera cura,
 „ Telamque columque; & ancillas jube
 „ Opus obire: arcus autem viris curæ-erit
 „ Omnibus, maxime verò mihi; hujus enim imperium est in
 Illa quidem attonita, retro in domum ivit; (domo.
 Filii enim sermonem prudentem posuit in animo.
 In cœnaculum autem quàm-ascenderat cum famulis mulieribus,
 Flebat deinde Ulysses, dilectum maritum, donec ipsi somnum
 Dulcem palpebris innisit cæcia-oculis Minerva.
 Cæterum arcum sumptum ferebat curvum nobilis subulcus:
 Proci autem proinde omnes increpabant in ædibus:
 Sic verò aliquis dicebat juvenum superborum;
 „ Quoniam demum curvum arcum fers, immanis subulce,
 „ Amens? cito tandem te apud suos canes veloces comedent
 „ Seorsum ab hominibus, quos [canes] nutritivisti; si Apollo
 „ Nobis propitius-sit, & immortales dii alii.
 Sic dixerunt: at ille posuit ferens ipso in loco,
 Veritus, quoniam multi increpabant in ædibus.
 Telemachus autem ex-altera-parte minatus clamabat;
 „ Heus, ulterius fer arcum; (cito non bene omnibus obediēs:)
 „ No

- 370 Μή σε, καὶ ὀπλοτάβης περ ἴδῃν, ἀγγρόνδε δίωμαι,
 Βάλλων χειρμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
 Αἱ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασι,
 Μνηστῆρων χερσὶν τε βίηφι τε φέρτερος εἶην·
 Τὰ κε τάχα συγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
 375 Ἡμετέρου ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανδύονται.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
 Μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλαποῖο χόλοιο
 Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
 "Ὑν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι βῆκε παρασῆας.
 380 Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τρόφῳν Εὐρύκλειαν·
 Τηλεμάχος κέλεταί σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
 Κληίσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀρκευίας.
 Ἦν δέ τις ἢ ζοναχῆς ἢ δὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 "Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μὴ τι θύραζε
 385 Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
 "Ὡς ἔρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἥκετος ἐπλετο μῦθος.
 Κληίσσεν δὲ θύρας μεγάρων· εὐ ναιετάοντων.
 Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
 Κληίσσεν δ' ἔρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
 390 Κλεῖτο δ' ὕπ' αἰδούσῃ ὕπλον νεδς ἀμφιβλήσσης
 Βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδθησε θύρας, ἐς δ' ἦσαν αὐτός.
 Ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη,
 Εἰσορῶν Ὀδυσῆα· δ' δ' ἦδη τόξον ἐνώμα,
 Πάντῃ ἀναστροφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 395 Μὴ κέρα ἴπες ἔδοιεν, ἀποιχομένοιο ἀνακτος.
 Ὡς δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 "Ἦ τις θηητῆρ καὶ ἐπίκλοπος ἐπλετο τόξων,
 "Ἦ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοι κείτῃ,
 "Ἦ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν· ὥς ἐνὶ χερσὶ
 400 Νωμῶ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
 "Ἄλλος δ' αὐτ' εἶπασκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 Αἱ γὰρ δὴ τοσσοῦτον δνῆσιος ἀντιάσειεν,
 "Ὡς οὐτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
 "Ὡς ἔρ' ἔφην μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 405 Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάρυσε, καὶ ἶδε πάντη,
 "Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγας ἐπιστάμενος καὶ αἰοδῆς
 "Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέμῃ ἐπὶ κίλλοπι χορδῇν,
 "Ἀψας ἀμφοτέρωθεν εὐσεφῆς ἔγχερον οἶδς,
 "Ὡς ἔρ' ἥτερ σπουδῆς τάκουσε μέγα τόξον Ὀδυσσεύς·
 410 Δεξιτερῇ δ' ἔρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
 "Ἦ δ' ὕπδ καλὸν αἶεσε, χελιδόνι εἰκέλῃ αὐδῇν.
 Μνηστῆρσιν δ' ἔρ' ἔχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χαρῶς
 Ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἐκτυπε, σήματα φαίνων·
 Γῆθησάν τ' ἔρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 415 "Ὅττι ῥά οἱ τέρας ἦκε Κράνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
 Εἶλετο δ' ὤκυν δίζον, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
 Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἔντοσθε Φαιέτρης
 Κεῖατο, τῶν τάχ' ἐμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι·
 Τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχαι ἐλῶν, εἶλκεν νευρῇν γλυφίδας τε,
 420 Αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἦκε δ' ἐδίζον
 "Ἀντὶ τιτυσκόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων

„ Ne te, & junior licet sim, in agrum pellam
 „ Percutens faxis; viribus autem præstantior sum.
 „ Utinam enim omnibus tantum, quotquot in sedibus sunt,
 „ Prociis manibus viribusque præstantior essem:
 „ Tunc statim graviter aliquem ego mitterem ire
 „ Nostra ex domo; quoniam mala machinantur.
 Sic dixit: omnes autem super ipso suaviter riserunt
 Proci; & jam remiserunt à gravi ira
 Erga Telemachum: arcum verò ferens per domum subulens
 Manibus Ulyssii prudenti imposuit adstans.
 Evocatam autem allocutus est nutricem Eurycleam;
 „ Telemachus jubet te, prudens Euryclea,
 „ Claudere domus fores firmiter aptatas.
 „ Si autem aliqua vel gemitum vel strepitum intus audiat
 „ Virorum nostris in septis, nequaquam foras
 „ Prodeat, sed ibidem quiete sit apud opus.
 Sic utique dixit: illi autem pennarum-expers fuit verbum,
 Clausit verò fores ædium habitantibus commodarum.
 Tacite porro ex domo Philætiis profiliit foras,
 Clausitque deinde fores bene-munitæ aulae.
 Jacebat autem sub porticu funis navis remis-utrinque-agitatae.
 Byblinus, quo scilicet illigavit januas; ingressus est verò ipse.
 Sedebat deinde in sella profectus, unde scilicet surrexerat,
 Inspiciens Ulysssem: ille autem jam arcum tractabat,
 Omni-ex-parte versans, tentans huc & illuc;
 Ne cornua vermes edissent, absente domino.
 Sic verò aliquis dicebat, intuitus in propinquum alium;
 „ Sane hic aliquis peritus & sagax est arcuum;
 „ Aut sane alicubi tales & ipsi domi jacent,
 „ Aut ille molitur facere; ita in manibus
 „ Versat huc & illuc malorum expertus erro.
 Alius autem rursus dicebat juvenum superborum;
 „ Utinam enim jam tantopere utilitatis particeps-siat,
 „ Ut iste unquam hunc poterit tendere.
 Sic utique dixerunt proci: at solers Ulysses,
 Statim postquam magnum arcum ponderavit, & vidit undique,
 Sicut quando vir citharæ peritus & cantus
 Facile extendit novo in clavo chordam,
 Ubi nexuerit utrinque bene-tortum intestinum ovis;
 Sic utique sine nisu tetendit magnum arcum Ulysses:
 Dexteræ autem deinde manu prehensum tentavit nervum;
 Hic verò subitus clare sonuit, hirandini similis voce.
 Prociis autem inde dolor factus est magnus; omnibusque color
 Mutatus est: Jupiter verò valde intonuit, signa ostendens:
 Gravissus autem est deinde multa-passus nobilis Ulysses,
 Quod scilicet sibi ostentum misisset Saturni filius versuti.
 Sumpsit verò velocem sagittam, quæ ei adiacebat mensæ
 Nuda; cæteræ autem cavam intra pharetram
 Jacebant, quas cito erant Achivi experturi:
 Hanc utique ad arcus-medium ubi-applicuerat, trahebat nervum
 Indidem ex sella sedens; misit autem sagittam (crenasque,
 Ex-adverso collinans: securum verò non aberravit omnium
 Δ primo

Πρώτης φαιειῆς, διὰ δ' ἀμπερὸς ἦλθε τύμβῳ
 Ἰὸς χαλκοβαρὴς· ὃ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·
 Τηλέμαχ', οὐ σ' ὁ ξείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 425 Ἥμανος· οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἡμβροτον, οὐδέ τι τόξον
 Δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
 Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνουνται.
 Νῦν δ' ὦρῃ καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκένσθαι
 Ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἑλλας ἐφιάσθαι
 430 Μελητῆ καὶ Φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτὸς.
 Ἢ, καὶ ἐπ' ἰφρῦσι νεῦσεν· ὃ δ' ἀμφέβeto ξίφος δέξθ
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο·
 Ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ· ἔγχεϊ δ' ἄρ' αὐτοῦ
 Πὰρ θρόνῳ εἰσῆκει, κεκορυθμένος αἶθεσι χαλκῷ.

Ὅ Δ Τ Σ Σ Ε Γ Α Σ Ὅ Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Χ.
 Ρ Α Ψ Σ Ω Δ Γ Α Σ

Ἰκθέσεις.

Τ' Ἀ' περὶ τὴν μνηστrophονίαν ἐργασάμενος Ὀδυσσεὺς παρούσης
 Ἀθηνᾶς, ἐν τοῖς ἐξῆς τῆς θεραπεΐας διὰ Τηλεμάχου καὶ
 τῶν οἰκείων κολάζει, ἅμα Μελεανθίαν.

ΧΙ, Ὀδυσσεὺς μνηστῆρας ἐκαίνυτο νηλεῖ χαλκῷ.

Ἀ' Τὰρ ὁ γυμνώθη βακίων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βίδν, ἦδὲ Φαρέτρην
 Ἰὼν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχεύατ' εἰσοὺς
 Αὐτοῦ πρόθετο ποδῶν· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
 5 Οὔτοε μὲν δὴ Κέλλος ἄδατος ἐκτετέλεσται·
 Νῦν αὐτε σκοπὸν ἔλλον, ὅν οὐπω τις βάλεν ἀνὴρ,
 Εἴσομαι, αἶ κε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.
 Ἢ, καὶ ἐπ' Ἀντινώϊ ἰθύνετο πικρὸν εἰσόν.
 Ἦτοι δ' καλὸν ἔλαισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
 10 Χρῦσεον, ἄμφωτον· καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
 Ὅφρα πίσι οἶνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
 Μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
 Μοῦνον ἐνὶ πλεβόεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
 Οἱ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρα μέλαιναν;
 15 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰφ·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
 Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χεῖρὸς
 Βλημένου· αὐτίκα δ' αὖλλος ἀνὰ βίνας παχύς ἦλθεν
 Αἵματος ἀνδρομέοιο· τοῦ δ' ἀπὸ οἴο τράπεζαν
 20 Ὡσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἰδῶτα χεῦεν ἔραζα.
 Σίτός τε, κρέα τ' ὀπτά, φορύνετο· τοῖ δ' ὁμάθησαν
 Μνηστῆρες κατὰ δῶμα, ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα.
 Ἐκ δὲ θρόνων ἀνδρυσαν, θρινθέντες κατὰ δῶμα,
 Πάντοσε καπταίνοντες ἐυθυμήτους ποτὶ τοίχους·
 25 Οὐδέ πη ἀσπίς ἦεν, οὐδ' ἑλκισμον ἔγχεος, ἐλίσθαι.
 Νεῖκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 Πέινε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκ ἔτ' ἀέθλων
 Ἀλλων ἀντιῆσσις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὕληρος.

A primo foramine; transivit autem penitus foras
 Sagitta ære-gravis: ipse verò Telemachum allocutus est;
 „ Telemache, non te hospes in ædibus dedecorat
 „ Sedens; neque omnino à scopo aberravi, neque arcum
 „ Diu laboravi tendens: adhuc mihi robur integrum est:
 „ Non uti me proci ignominia-afficientes vituperant.
 „ Nunc autem hora & cœnam Achivis parandi
 „ In luce; at postea & aliter delectandi-se
 „ Cantu & cithara; hæc etenim *sine* ornamenta convivii.
 Dixit, & superciliis ignavit: circumposuit autem sibi enseni acu-
 Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini; (cum
 Circumque manum charam jecit hasta: prope vero ipsam
 Juxta sellam stetit, armatus splendido ære.

O D Y S S E Æ HOMERI XXII LIBRI

Argumentum.

PROcorum cædem cum peregisset Ulysses posente Minerva,
 exinde ancillas per Telemachum & familiares punit, cum
 Melanthio.

X. Ulysses procos vicit sævo ferro.

CÆterum nudatus est pannis solers Ulysses;
 Infiliiitque in magnum limen, habens arcum, & pharetram
 Sagittis plenam; celeres autem effudit sagittas
 Ibidem ante pedes: inter procos verò dixit;
 „ Hoc quidem demum certamen difficile perfectum est; (vir,
 „ Nunc denuo scopum alium, quem nondum quisquam percussit
 „ Videbo, an consequar; præbeatque mihi gloriam Apollo.
 Dixit; & in Antinoum dirigebat amaram sagittam.
 Sane ille pulchrum poculum sublatum-ibat
 Aureum, utrinque-anatum; & jam manibus tractabat,
 Ut biberet de-vino: cædes verò ei non in animo
 Curæ-erat: quis putaret inter viros convivas
 Solum inter plures, etiamsi valde fortis esset,
 Ei structurum mortem malam, & fatum nigrum?
 Hunc utique Ulysses ad guttur nactus percussit sagitta;
 E-regione verò teneram per cervicem ivit cuspis.
 Declinatus est autem *is* aliorum, poculumque ei excidit manu
 Percussio: statim verò fistula per nares *erassa* versit
 Sanguinis humani; cito autem à se *mensam*
 Pepulit pede percussam; effudit verò cibos humi.
 Panisque, carnesque assatæ frædabantur: ipsi autem tumultuati
 Proci in domo, ut viderunt virum lapsum. (sunt
 Ex sedibus verò surrexerunt, turbati per domum,
 Undique circumspectantes bene-structos ad parietes:
 Nullibi verò scutum erat, neque valida hasta, ad-capiendum.
 Objurgabant autem Ulysses iratis verbis;
 „ Hospes, male in viros sagittas-mittis: non amplius certamini-
 „ Alis-intereris: nunc tibi *cœnam adest* grave exitium. (bus
 „ Etenim

- Κνὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὅς μ' ἐγὼ ἤριςτος
 30 Κεῖσθαι εἰν Ἰθάκῃ· νῦν δ' ἐνθάδε γυῖες ἔδονται.
 Ἴσμεν Ἰκάρος ἀνὴρ, ἰσπεὶ φάσκ' οὐκ ἐθέλοντα
 Ἄνδρα κατακτείνειν· τὸ δὲ νῆπιος οὐκ ἐνόησαν,
 ὣς δὲ σφιν καὶ πᾶσιν δαέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
 Τοὺς δ' ἦρ' ὑπὸ δ'ρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 35 Ὡς κύνες, οὐ μ' ἐτ' ἐφάσκεθ' ὑπὸ τροπον δικάδ' ἰκίσθαι
 Δήμου ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
 Δαμῶσιν δὲ γυναῖξί παρευνάξασθε βιαίως,
 Αὐτοῦ τε ζῶντος ὑπεμνάσθε γυναῖκα,
 Οὔτε θεοὺς δαΐσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 40 Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατέκτισθ' ἴδασθε.
 Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν δαέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἦρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν·
 Πάτρην δὲ Ἰκάρος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Εὐρύμαχος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 45 Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουδας,
 Ταῦτα μὲν αἰσίμῃ εἶπες, ὅσα βέβησκον Ἀχαιοί,
 Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κείται, ὅς αἵτιος ἐπλετο πάντων,
 Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐκίηλεν τάδε ἔργα,
 50 Οὔτε γάμου τόσσον κεχηρμένος, οὔτε χατίζων,
 Ἀλλ' ἕλλακ φρονέων, τὰ οἳ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·
 Ὅφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐκτιμένης βασιλεύῃ
 Αὐτὸς, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνεις λοχῆσας.
 Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφασται· σὺ δὲ φεῖδ' ο λαῶν
 55 Σὺν· ἀτὰρ ἡμῖς ὅπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
 Ὅσσα τοι ἐκπέπεται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
 Τιμὴν ἀμφὶς ἔχοντες λεικοσάβοιον Ἰκάρος,
 Χαλκὸν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσὶνα σὸν πῆρ
 Ἰανέῃ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολώσθαι.
 60 Τὸν δ' ἦρ' ὑπὸ δ'ρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Εὐρύμαχ', οὐδ' εἰ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
 Ὅσσα τε νῦν ὑμῖν ἐστὶ, καὶ εἰ ποθεν ἕλλ' ἐπιθεῖτε,
 Οὐδέ κεν ὥς ἐτι χεῖρας ἡμᾶς λήξαιμι φόβοιο,
 Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 65 Νῦν ὑμῖν παράκειται, ἐναντίον ἢ μάχασθαι,
 Ἡ Φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.
 Ἀλλὰ τιν' οὐ φεύξεσθαι δίδωμαι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Ὡς φάτο· τῶν δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὐτίς·
 70 Ὡς φίλοι, οὐ γὰρ σχύσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τέξον ἔυξρον, ἠδὲ φαρμάκην,
 Οὐδοῦ ἀπὸ ξαστοῦ ποξέσσεται, εἰσὶνα πάντας
 Ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρις
 φάσγανά τε σπάσασθε, καὶ ἀντίσχευθε τραπέζας
 75 Ἰῶν ὠκυμέρων· ἐπὶ δ' αὐτὰ πάντες ἔχωμεν
 Ἀδρῶι· εἰ κέ μιν οὐδοῦ ἀπίσωμεν, ἠδὲ θυράων,
 Ἐλθόμεν δ' ἀνὰ ἕξῃ, βοῇ δ' ἑκίσα γένοιστο·
 Τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕδατα ποξέσσαντο.
 Ὡς ἦρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξυῖ,
 80 Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀναχράνον· ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῷ

„ Etenim jam nunc virum interfecisti, qui longe optimus
 „ Juvenum in Ithaca: ideo te hic vultures edent.
 Dicebat unusquisque vir, quia putabant non volentem
 Virum interfecisse: hoc autem stulti non adverterunt,
 Quod jam ipsis etiam omnibus mortis fines impenderent.
 Eos autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses; (turum,
 „ O canes, non me amplius existimabatis reducem domum ven-
 „ Populo à Trojanorum; quod mihi consumebatis domum,
 „ Cum famulis verò mulieribus concumbebatis violenter,
 „ Ipsiusque mei viventis ambiebatis uxorem,
 „ Neque deos veriti, qui cœlum latum habitant,
 „ Neque ullam hominum indignationem in-posterum supposuistis.
 „ Nunc vobis etiam omnibus mortis fines impendent.
 Sic dixit: illos verò omnes pallidus timor cepit:
 Circumspectavit autem unusquisque, qua effugeret grave exi-
 Eurymachus verò ipsum solus respondens allocutus est; (tium.
 „ Si quidem jam Ulysses Ithacensis venisti,
 „ Hæc quidem iuste dixisti, quot faciebant Achivi,
 „ Multa quidem in ædibus injusta, multa autem in agro.
 „ Sed hic quidem jam jacet, qui causa erat omnium,
 „ Antinous: hic enim instituit hæc opera,
 „ Nequaquam nuptiarum tantopere indigens, neque cupiens,
 „ Sed alia cogitans, quæ ei non perfectit Saturnius;
 „ Ut Ithacæ in populo bene-cultæ regnaret
 „ Ipse, at tuum filium interficeret insidiatus. (ce populo
 „ Nunc autem ille quidem fato suo interfectus est: tu verò par-
 „ Tuis: at non postea, ubi-placaverimus te per populum,
 „ Quæcunque tibi epota & comesta sunt in ædibus,
 „ Pretium separatim ducentes viginti-boum unusquisque,
 „ Æsque aurumque pendemus; donec tuum cor
 „ Exhilaratum-sit: prius autem nequaquam indignum te trahere.
 Hunc autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;
 „ Eurymache, neque si mihi paterna omnia penderetis,
 „ Quæcunque scilicet nunc vobis sunt, & sicunde alia addere-
 „ Neque sic adhuc manus meas abstinere à cæde, (tis,
 „ Nequam omnem proci injuriam lussent.
 „ Nunc vobis optio-adeft, contra vel pugnare,
 „ Vel fugere, qui mortem & fatum evitaverit:
 „ Sed haud ullum effugiturum puto grave exitium.
 Sic dixit: eorum verò ibidem soluta sunt genua & charum cor.
 Ipsos autem Eurymachus alloquebatur secundo rursus;
 „ O amici, non enim abstinebit vir hic manus indomitas,
 „ Sed postquam cepit arcum bene-politum, & pharetram,
 „ Limine à polito sagittabit, donec omnes
 „ Nos interfecerit: quin recordemur pugnae:
 „ Ensesque stringite, & obtendite menias
 „ Sagittis letiferis: in ipsum verò omnes ingruamus
 „ Conserti; si eum à limine depellamus, & foribus,
 „ Eamusque per urbem, clamorque citissime fiat;
 „ Eo cito hic vir nunc ultimo sagittaverit.
 Sic utique locutus, strinxit ensē acutum,
 Æreum, ancipitem; insilistque in ipsam

Terribiliter vociferans: eodem-tempore autem nobilis Ulysses
 Sagitta emissa percussit pectus ad mammam,
 Infixitque ei hepati velox telum: ex manu verò
 Ensem demisit is humi; vertiginosus autem circa mensam
 Decidit contortus; effudit verò cibos humi,
 Et poculum rotundum: ipse autem terram verberabat fronte,
 Animo dolens; pedibusque thronum ambobus
 Calcitrans concussit: ob oculos verò fusa est caligo.
 Amphinomus autem in Ulysses irruit gloriosum
 Ex-adverso impetu-facto; strinxitque enses acutum,
 Siquo-modo is sibi cederet foribus: sed sane ipsum prævertit
 Telemachus à tergo percutiens ærata hasta,
 Humeros inter; perque pectora adegit:
 Fragorem verò edidit is lapsus, terramque feriit tota fronte.
 Telemachus autem abripuit-se, relicta longa hasta
 Illic in Amphinomo, pertimescebat enim, ne quis Achivorum
 Hastam retrahentem longam, vel feriret,
 Ense insurgens, vel prono percutiens.
 Ivit autem currens, valdeque cito dilectum ad patrem pervenit:
 Prope verò stans verbis alatis allocutus est;
 „ O pater, jam tibi scutum afferam & duas hastas,
 „ Et galeam bene-æratam, temporibus aptam,
 „ Ipseque me induam profectus: dabo porro subulco
 „ Et bubulco alia: armari enim melius.
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Affer currens, dum mihi ad-propugnandum adsunt sagittæ,
 „ Ne me amoveant foribus, solus cum-sim.
 Sic dixit: Telemachus autem dilecto obedivit patri.
 Perrexit verò ire ad-thalamum, ubi ei inclyta arma jacebant:
 Inde quatuor quidem scuta desumpsit, hastasque octo,
 Et quatuor galeas æratas setis-equinis-densas:
 Ivitque ferens; valde autem cito charum ad patrem pervenit.
 Ipse verò primum circum corpus sibi-induit æs:
 Sic autem pariter famuli sibi-induerunt arma pulchra;
 Steteruntque circum Ulysses prudentem, versutum.
 At ille, quamdiu quidem ipsi ad-propugnandum aderant sagittæ,
 Tandiu procorum unum utique semper sua in domo
 Perentiebat collimans: illi verò conferti cadebant.
 At postquam defecerunt sagittæ jaculantem regem,
 Arcum quidem ad postem bene-fundatæ domus
 Inclinavit ut-staret, ad parietes collucentes:
 Ipse verò circum humeros scutum posuit quadruplex;
 Capitique forti galeam fabrefactam imposuit
 Setis-equinis-comantem; terribiliter autem crista desuper nata-
 Sumpsit porro validas hastas duas munitas ære. (bat:
 Posticum verò quoddam erat bene-structo in pariete;
 Extremum autem ad limen bene-fundatæ domus
 Erat via in angiportum, tabulæ verò illam continebant bene-
 Hanc autem Ulysses custodire iussit nobilem subulcum, (aptam:
 Stantem prope ipsam: unus verò solus erat aditus.
 Illis autem Agelaus dixit, verbum omnibus promulgans;
 „ O amici, nonne jam aliquis ad posticum ascendat,

Καὶ εἵποι λαοῖσι· βοῇ δ' ὤκιστα γένοιτο·
Τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.

- 135 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
Οὐπως ἔς, Ἀγέλας διοτρεφίς· ἔγχε γὰρ αἰνῶς
Αὐλῆς καλὰ θυρετρα, καὶ ἀργαλέον ζῶμα λαύρης·
Καὶ χ' εἰς πάντας ἱρύκοι ἀνὴρ, ὅς' ἄλκιμος εἴη.

- 140 Ἄλλ' ὤγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνεῖκα θωρηχθῆναι
Ἐκ θαλάμου· ἔνδον γὰρ, (δῖομαι,) οὐδὲ πη ἕλλη
Τεύχεα κατέστην Ὀδυσσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱός.
Ὡς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Ες θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ βῶγας μεγάροιο·
Ἐνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,

- 145 Καὶ τόσσας κυνέας χαλκῆρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ὤκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα, χερσὶ δὲ δοῦρα
Μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτὰ φαίνεται ἔργον.

- 150 Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπια πτερβέντα προσήυδα·
Τηλέμαχ', ἡ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Νῦν ἱποτρύνει πόνεμον κακὸν, ἥδ' Ὀδυσσεύς.

- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἡμβροτον, (οὐδέ τις ἄλλος
155 Αἷτις,) ὅς θαλάμοιο θυρῆν πυκινῶς ἀραρυῖαν
Κάλλιπον ἀγκλίνας· τὸν δὲ σκοπὸς ἦεν ἁμείνων.
Ἄλλ' ἴθι, δῖ' Εὐμαίε, θυρῆν ἐπίθεις θαλάμοιο,
Καὶ φράσαι, εἴ τις ἔρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἡ τὰδε βέζει.

- Ἡ υἱὸς Δολιχίῳ, Μελανθεύς, τὸν περ δῖω.
160 Ὡς οἱ μὲν τοιῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Βῆ δ' αὖτις θάλαμῳ Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οἷσων τεύχεα καλὰ· νῆψε δὲ δῖος ὕφορβος,
Αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν, ἐγγυὺς ἰόντα·

- Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
165 Κεῖνος δ' αὐτ' αἰδήλος ἀνὴρ, ὃν δίδμεθ' αὐτοῖ,
Ἐρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
Ἥ μιν ἀποκτείνω, αἶ' κεν κρείσσω γέ γένωμαι·
Ἥ σὺ ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
Παλλὰς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῶ ἐνὶ δίκῃ.

- 170 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἦτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Σχήσομαι ἔντοσθεν μεγάρον, μάλα περ μεμαῶτας·
Σφῶϊ δ' ἀποσφύσαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερβεν,
Ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὕπισθε·

- 175 Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ περὶνάντες,
Κίον' ἀν' ὕψηλὴν ἱρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
Ὡς περ δηδὰ ζωὸς ἰδὼν, χαλεπὴν ἔλγεα πάσχη.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοντο·
Βὰν δ' ἵμεν ἐς θάλαμον· λαβέτην δέ μιν ἔνδον ἰόντα.

- 180 Ἦτοι δ' μὲν θαλάμοιο μυχθὲν κᾶτα τεύχε' ἱεῖναι·
Τῷ δ' ἔσαν ἐκᾶτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
Εὖθ' ὅπῃ οὐδὲν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Τῷ ἑτέρῳ μὲν χεῖρ' ὀφείων καλὴν τρυφάλειαν,
Τῷ δ' ἑτέρῳ σάκος εὐρύ, γέρον, πεπαλαγμένον ἔζη,

„ Et dicat populis ? clamorque citissime fiat ?
 „ Eo cito hic vir nunc ultimo sagittaverit.
 Hunc autem rursus allocutus est Melanthius, custos caprarum ;
 „ Nullo modo licet, Agelæ Jovis-alumne : prope enim valde
 „ Aulæ pulchræ fores, & angustum os angiparti ;
 „ Et unus omnes arceret vir, qui scilicet strenuus esset.
 „ Sed agite, vobis arma afferam, ad-armandum,
 „ Ex thalamo : intus enim, (puto,) neque usquam alibi
 „ Arma deposuerunt Ulysses & illustris filius.
 Sic locutus, ascendebat Melanthius, custos caprarum,
 In thalamum Ulyssis, super scalas domus :
 Inde duodecim quidem scuta desumpsit, totidemque hastas,
 Et tot galeas æratas setis-equinis-densas :
 Perrexit verò ire, valdeque cito ferens procis dedit.
 Et tunc Ulyssis soluta sunt genua & charum cor,
 Ut circumponentes-sibi vidit arma, manibusque hastas
 Longas vibrantes ; magnum autem ipsi apparebat opus.
 Statim verò Telemachum verbis alatis allocutus est ;
 „ Telemache, certe omnino jam aliqua in ædibus mulierum
 „ In nos concitat bellum malum, vel Melanthius.
 Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est ;
 „ O pater, ipse ego hoc peccavi, (neque quisquam alius
 „ Reus ;) qui thalami januam compactam
 „ Reliqui reclinatam : horum verò speculator erat melior.
 „ Sed ito, nobilis Eumæe, januam claude thalami,
 „ Et observa, siqua sit mulierum, quæ hæc faciat ;
 „ An filius Dolii, Melanthius ; quem quidem puto.
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Ivit autem iterum ad-thalamum Melanthius, custos caprarum,
 Allaturus arma pulchra : animadvertit verò nobilis subulcus ;
 Statimque Ulysssem alloquebatur prope existentem ;
 „ Generose Laertiade, solers Ulysses,
 „ Ille utique rursus perniciosus vir, quem putamus ipsi,
 „ Proficiscitur in thalamum ; tu verò mihi explicitum dic,
 „ An ipsum interficiam, si quidem superior fuero ;
 „ An tibi huc ducam ; ut injurias luat
 „ Multas, quotquot hic molitus est tua in domo.
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses ;
 „ Sane ego & Telemachus procos eximios
 „ Continebimus intra ædes, quantumvis incitatos :
 „ Vos verò retortis pedibus & manibus desuper,
 „ In thalamum conjicite ; fores autem astringite pone ;
 „ Catenam verò plexam ex ipso ubi-nexueritis,
 „ Columnam in altam trahite, & admove te trabibus ;
 „ Ut diu vivus manens, graves dolores patiatur.
 Sic dixit : illi verò ei omnino quidem ausculta-
 runt, & paruerunt :
 Perrexerunt autem ire in thalamum ; latuerunt verò ipsum intus
 Sane ille quidem in thalami recessu arma quærebat : (existentem.
 Hi verò steterunt utrinque ad postes manentes.
 Quando super limen ibat Melanthius custos caprarum,
 Altera quidem manu ferens pulchram galeam,
 Altera verò scutum latum, antiquum, sordatum situ,

- 185 Λαέρτῃ ἥρωος, ὃ κουρίζων Φορέεσσε.
 Δὴ τότε γ' ἤδη καί το, βαφαί δ' ἐλέλυτο ἱμάντων.
 Τὰ δ' ἔρ' ἐπαίξανθ' ἐλάτην, ἔρυσάν τε μιν εἰσω
 Κουρίξ· ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλλον ἀχνύμενον κῆρ.
 Σὺν δὲ πῶδας χεῖρας τε δέον θυμαλγεί δεσμῷ.
- 190 Εὐ μάλ' ἀποσρέψαντε διαμπερές, ὥς ἐκέλευσεν
 Τῆς Λαέρτας πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες,
 Κίον ἄν' ὕψηλῃ ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
 Τὸν δ' ἐπικερτομένων προσέφης, Εὐμαίε συβώτα·
- 195 Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλόνγμενος, ὥς σε ἔοικεν.
 Οὐδέ σε γ' ἡριγένεια παρ' Ὀκεανοῖο βοᾶων
 Λήσει ἐπερχομένη χρυσόδερονος, ἥνικ' ἀγινεῖς
 Αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθαι.
- 200 Ὡς ὃ μὲν αὖθις λείπειτο, ταθεῖς δλοῶ ἐνὶ δεσμῷ.
 Τὰ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θυρὴν τ' ἐπιδόντε Φαιειῇν,
 Βῆτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, παικιλομήτην.
 Ἐνθα μένος πνεύοντες ἰφέςασαν· οἳ μὲν ἐπ' οὐδοῦ,
 Τέσσαρες, οἳ δ' ἔντοσθε δόμων, πολέες τε καὶ ἰσθλοῖ.
- 205 Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχιμόλον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας, ἡδὲ καὶ αὐδὴν.
 Τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε·
 Μέντορ, ἄμυνον ἄρην, μῆσαι δ' ἐτάροισι φίλοισι,
 Ὃς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίῃ δέ μοι ἴσσι.
- 210 Ὡς ἔφατ', οἰόμενος λαοσσόβον ἔμμεν' Ἀθήνην.
 Μνηστῆρες δ' ἐτέρωθεν δμόκλειον ἐν μεγάροισι·
 Πρῶτος τὴν γ' ἐνένιπτε Δαμασορίδης Ἀγέλαος.
 Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεὺς,
 Μνηστῆρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.
- 215 Ὡς γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ἔω·
 Ὅπποτε κεν τούτους κτέομεν, πατέρ' ἡδὲ καὶ υἱόν.
 Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μενοινᾷς·
 Ἐρδαιν' ἐν μεγάροις· σῶ δ' αὐτοῦ κρέατι τίσεις.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμῶν γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
- 220 Κτήμαθ', ἐπόσσα τοι ἔξι, τὰ τ' ἐνδοθι, καὶ τὰ θυρῶφι,
 Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἱας
 Ζῶειν ἐν μεγάροισιν ἴασομεν, οὐδὲ θυγάτρας,
 Οὐδ' ἄλλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄξυ πολεῦειν.
 Ὡς φάθ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρῶτι μᾶλλον.
- 225 Νείκεσσαν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 Οὐκ ἔτι σοὶ γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἄλκιη,
 Οἷη δ' τ' ἄμφ' Ἑλένη λευκωλένη, εὐπατερεῖη,
 Εἰνάστες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεὶ.
 Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·
- 230 Σὴ δ' ἦλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
 Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σὸν γε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
 Ἄντα μνηστῆρων ἐλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
 Ἄλλ' ἔγωγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἴκασο, καὶ ἴδε ἔργον,
 Ὅφρ' εἰδῇς, οἷός τοι ἐν ἄνδράσι δυσμενέεσσι
- 235 Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.
 Ἥ ῥα· καὶ οὐπὶ πάγχυ δίδου ἑταρμλκεία νίκην,

Laertis heroïs, quod juvenis is gestabat; (rorum,
 Tunc sane jamdudum jacuerat; futuræ autem dissolutæ erant lo-
 Illi utique deinde adorti prehenderunt, traxeruntque ipsum intro
 Per-capillos; in pavimento verò humi dejecerunt dolentem corde.
 Pedes autem manusque colligaverunt acerbo vinculo,
 Bene admodum retortos penitus; sicut jussit
 Filius Laertis multa-passus nobilis Ulysses.

Catenam verò plexam ex ipso ubi nexuerant,
 Columnam in altam traxerunt, admoventque trabibus.
 Eum autem asperere-deridens allocutus es, Eamæe subulce;
 „ Nunc quidem demum prorsus omnino, Melanthi, nocte vi-
 „ Lecto in molli decumbens, uti te decet; (gilabis,
 „ Neque te sine aurora ab Oceani fluentis
 „ Latebit adveniens aureo-folio, quando adduces
 „ Capras procis in domo, ad convivium apparandum.
 Sic is quidem illic relictus est, extensus pernicioso in vinculo.
 Illi autem arma induti, jannæque occlusa splendida,
 Iverunt ad Ulysses prudentem, versutum:
 Ibi robur spirantes astiterunt: hi quidem super limen,
 Quatuor; illi autem intra ædes multique & eximii.
 His autem prope filia Jovis advenit Minerva,
 Mentori assimilata tum corpore, tum etiam voce.
 Hanc verò Ulysses gaudebat conspicatus, & verbum dixit;
 „ Mentor, propulsa malum, memorque esto socii dilecti,
 „ Qui te bene sæpe-faciebam: eadem ætate autem mecum es.
 Sic dixit, suspicans populorum-concitatricem esse Minervam.
 Proci verò ex-altera-parte increpabant in ædibus:
 Primus hanc utique objurgabat Damastorides Agelaus;
 „ Mentor, ne tibi verbis persuadeat Ulysses,
 „ Procos ut-oppugnes, auxiliariisque sibi ipsi:
 „ Sic enim nostrum consilium perfectum-iri puto:
 „ Quando hos interfecerimus, patrem atque etiam filium,
 „ Cum iis & tu postea interficeris; qualia cogitas
 „ Facere in ædibus: tuo verò ipsius capite lucet.
 „ At postquam vestras vires abstulerimus ære;
 „ Possessiones, quotquot tibi sunt, quæque intus, & quæ foris,
 „ Cum ipsis Ulyssis commiscebimus; neque tibi filios
 „ Vivere in ædibus sinemus, neque filias,
 „ Neque uxorem honestam Ithacæ in urbe versari.
 Sic dixit: Minerva verò irata est ex corde magis;
 Objurgavitque Ulysses iratis verbis; (ulla fortitudo,
 „ Non amplius tibi utique Ulysses, robur integrum, neque
 „ Qualis, quando pro Helena candida-ulnis, nobili-patre-nata,
 „ Novem-annis cum Trojanis pugnabas assidue semper:
 „ Multos autem viros interfecisti in gravi pugna;
 „ Tuoque capta est consilio Priami urbs viis-spatisosa.
 „ Quomodo demum nunc, quum tuas ædes & possessiones adve-
 „ Contra procos molliter-cessas fortis esse? (nisti,
 „ Sed age huc, amice, juxta me sta, & vide opus,
 „ Ut videas, qualis tibi inter viros inimicos
 „ Mentor Alcimedes ad beneficia rependenda.
 Dixit utique; & nondum prorsus dabat variabilem victoriam;

Ἄλλ' ἐτ' ἄρα σθένεός τε καὶ Ἀλκῆς πειρήτιζαν,
Ἥμιν Ὀδυσσεύς, ἣδ' οἷόν κ' ἀδελφεοί.

Αὐτὴ δ' αἰσάλοεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον

240 Ἔζετ' ἀναίξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἔκταν.

Μνηστῆρας δ' ὠτρυνε Δαμαστωρίδης Ἀγέλαος,
Εὐρύνομές τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμ' ὅς τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·
Οἱ γὰρ μνηστῆρων ἀρετῇ ἴσαν ἔξοχ' ἄριστοι.

245 Ὅσσοι ἐτ' ἔζων, περὶ τε ψυχῶν ἐμάχοντο·

Τοὺς δ' ἦδη ἐδάμκσσε βίδε καὶ ταρφέες ἰοί.

Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντας πιφαύσκων·

ὦ φίλοι, ἦδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀπτόους·

Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὐγμῆα εἰπών·

250 Οἱ δ' οἷοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θυρήσι.

Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίστε δούρατα μακρὰ·

Ἄλλ' ἄγεθ', οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσασθε, αἶκε πόθι Ζεὺς

Δῶν Ὀδυσσεῖα βλήσθαι, καὶ κῆδος ἀρῆσθαι.

Τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὶ οὗτός γε πείσῃσιν.

255 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀκόντισαν, ὥς ἐκέλευσεν,

Ἰέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.

Τῶν ἄλλος μὲν σάβμδν ἑυσαθίος μεγάροιο

Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θυρὴν πυκινῶς ἀραρυῖαν·

Ἄλλου δ' ἐν τοίχῃ μελὴν πέτε χαλκοβάρεια.

260 Αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἄλυσαντο μνηστῆρων,

Τοῖς ἅρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἡμῖν,

Μνηστῆρων ἐς ἔμιλον ἀκοντίσαι, οἱ μεμῆσιν

Ἥμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.

265 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δούρα,

Ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,

Εὐρυάδην δ' ἅρα Τηλέμαχος, Ἐλάτῳ δὲ συβώτης,

Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·

Οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδᾶξ ἔλον ἥσπετον οὐδας.

270 Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχρόνδε·

Τοῖς δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκρῶν δ' ἐξ' ἐγχεῖ ἔλοντο.

Αὐτίς δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δούρα,

Ἰέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.

Τῶν ἄλλος μὲν σάβμδν ἑυσαθίος μεγάροιο

275 Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θυρὴν πυκινῶς ἀραρυῖαν.

Ἄλλου δ' ἐν τοίχῃ μελὴν πέτε χαλκοβάρεια.

Ἀμφιμέδων δ' ἅρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ

Λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινδὴν ἀγλήσαστο χαλκῶς.

Κτήσιππος δ' Εὐμαίην ὑπὲρ σάκος ἐγχεῖ μακρῷ

280 Ὀμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέκτατο, πίπτε δ' ἔραζε.

Τοῖ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,

Μνηστῆρων ἐς ἔμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δούρα·

Ἐνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπαθός Ὀδυσσεύς,

Ἀμφιμέδωντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·

285 Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ

Βεβλήκει πρὸς σῆθος· ἐπευχόμενος δὲ προσήυδα·

ὦ Πολυδευσιδῆ Φιλοκέρτοϊ, μήποτε πάμπαν

Εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι

Sed adhuc sane roburque & fortitudinem experiebatur,
Et Ulyssis, & filii gloriosi.

Ipsa verò splendida super domus tectum

Sedit impetu-sursum-facto, hirundini similis aspectu.

Procos autem concitabat Damastorides Agelaus,

Eurynomusque, & Amphimedon, Demoptolemusque,

Pisanderque Polyctorides, Polybusque prudens:

Hi enim procorum virtute erant longe optimi,

Quotquot adhuc vivebant, & de animabus pugnabant:

Ceteros autem jam domuerat arcus, & crebrae sagittae.

Illis verò Agelaus dixit, verbum omnibus promulgans;

„ O amici, jam cohibebit vir hic manus indomitas:

„ Atque jam ei Mentor quidem abiit inanes jactationes locutus;

„ Hi autem soli relictī sunt in primis foribus.

„ Ideo nunc ne simul omnes emittite hastas longas:

„ Sed agite, sex primum jaculamini, sicubi Jupiter

„ Dederit Ulyssē percuti, & gloriam nos reportare.

„ Ceterorum autem non sollicitudo, postquam hic utique ceci-

Sic dixit: illi verò proinde omnes jaculati sunt, sicut iussit, (dedit.)

Connixi; illa autem omnia irrita reddidit Minerva.

Eorum alius quidem postem bene-fundatae domus

Percussit, alius autem januam firmiter aptatam;

Alius verò parieti fraxinea-hasta incidit aere-gravis.

At postquam hastas evitaverunt procorum,

His utique sermonem exordiebatur multa-passus nobilis Ulysses;

„ O amici: jam quidem ego dicerem & nobis,

„ Procorum in turbam ut-jaculemur, qui cupiunt

„ Nos interficere, præter priora mala.

Sic dixit: hi autem omnes jaculati sunt acutis hastas,

Ex-adverso collimantes: Demoptoleum quidem Ulysses,

Euryadem autem Telemachus, Elatum verò subulcus,

Pisandrum autem interfecit boum bubulcus vir:

Hi quidem deinde simul omnes mordicus prehenderunt immen-

Proci verò recesserunt domus in penetrabile: (sunt solum.)

In eos autem illi irruerunt, & è cadaveribus hastas extraxerunt.

Rursus porro proci jaculati sunt acutas hastas

Connixi: illa verò pleraque irrita reddidit Minerva.

Eorum alius quidem postem bene-fundatae domus

Percussit, alius autem januam firmiter aptatam;

Alius verò parieti fraxinea-hasta incidit aere-gravis.

Amphimedon autem Telemacho percussit manum ad carpum

Strictim; extremam verò pellem laesit res.

Ctesippus porro Eumæum super scutum hasta longa

Humero perstrinxit; ea autem supervolavit, ceciditque humi.

Illi verò ex-altera-parte circum Ulyssē prudentem, versutum,

Procorum in turbam jaculati sunt acutas hastas:

Tunc denuo Eurydamanta percussit urbium-vastator Ulysses,

Amphimedonta autem Telemachus, Polybum verò subulcus;

Ctesippum autem deinde boum bubulcus vir

Percussit ad pectus; & super eum glorians allocutus est;

„ O Polythercide convictorum-amans, nunquam omnino

„ Obsequens similitis magnifico loquere, sed dila-

- Μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπειδὴ πολλοὶ φέρτεροί εἰσι.
 290 Τοῦτό τοι ἀντὶ πόδες ξεινήιον, ὃν ποτ' ἔδωκας
 Ἀντιόφῳ Ὀδυσῆϊ, δόμον κατ' ἄλγυιόν τε.
 Ἡ γὰρ βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκέλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 οὐτα δαμασσορίδην αὐτσεχέδον ἐγχεῖ μακρῇ.
 Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λαιώκριτον οὐτα
 295 Δουρὶ μέσσην κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 Ἦρκε δὲ περὶ νῆς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 Δὴ τότε Ἀθηναίη Φοῖσίμβροτον αἰγιόχ' ἀνέσχευεν
 Τυφώθεν ἐξ ὁροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηδεν.
 Οἱ δ' ἐφίβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγυαῖται,
 300 τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἰδόνυσεν,
 Ὡρην ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἡμάτα μακρὰ πέλονται.
 Οἱ δ' ὡς αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 Ἐξ ὁρέων ἰλλόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι βοῶσι,
 Ταῖ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσιν ἵενται,
 305 οἱ δὲ τε τὰς δλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἄλκη
 γίγνεται, οὐδέ φυγὴ· χαίρουσι δὲ τ' ἄνδρες ἕγρη.
 Ὡς ἦρα τοὶ μνηστῆρας ἐπισσύμενοι κατὰ δῶμα
 τύπτον ἐπισροφάδην· τῶν δὲ γόνος ἔρυντ' αἰκίης,
 Κράτῃν τυπτομένων· δάκρυον δ' ἔπεν αἵματι δύνει.
 310 Λαιώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπισσύμενος λάβε γούνην,
 Καὶ μιν λισσύμενος ἔπεια πτερόεντα προσώδα.
 Γουνόυμαι σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καὶ μ' ἐλέησον.
 Οὐ γὰρ περὶ τινὰ Φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους.
 315 Πάυσσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι.
 Ἀλλὰ μοι σὺ κείθοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχασθαι.
 Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν αἰκίεα πότμον ἐπέσπον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυσκόος, οὐδὲν ἱερῶδες,
 Κεῖσομαι· ὥς οὐκ ἔσι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
 320 Τὸν δ' ἦρ' ὑπὸ δῶμα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Εἰ μὲν φῆ μετὰ τοῖσι θυσκόος εὐχεαί εἰναι,
 Πολλάκι περ μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι,
 Τηλοῦ ἐμαὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
 Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπένδειν, καὶ τέκνα τεκέσθαι.
 325 Τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.
 Ὡς ἦρα φωνήσας, ἕϊφος εἶλετο χεὶρὶ παχεῇ
 Κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσην ἔλασσε.
 Φθελγγομένου δ' ἦρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 330 Τερπιάδης δὲ τ' αἰοῖδες ἀλύσκασι κῆρα μέλαιναν
 φήμιος, ὥς ῥ' ἔειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.
 Ἔσθ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λυγίαν
 Ἀγχι παρ' ὁρσοθύρῃν· δίχα δὲ φρεσὶ μεμῆριζεν.
 Ἡ ἐκδὸς μεγάροιο, Διδὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν
 335 Ἐρμείου ἔδειτο τετυγμένον, ἐνθ' ἦρα πολλὰ
 Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκαιον.
 Ἡ γούνην λίσσοιτο προσαιῖξας Ὀδυσῆα.
 Ὡς δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσαστο κέρδιον εἶναι,
 Γούνην ἔψασθαι Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος.
 340 Ἦτοι δ' φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε

„ Sermonem committe; quoniam multo potentiores sunt.
 „ Hoc tibi pro pede hospitale munus, quem quondam dedisti
 „ Deo-pari Ulyssi, per domum vaganti.
 Dixit utique boum cornibus-camurorum bubulcus: at Ulysses
 Vulneravit Damastoridem cominus hasta longa:
 Telemachus autem Evenoridem Leiocritum vulneravit
 Hasta medio ventre, penitusque æs transegit:
 Cecidit verò is pronus, terramque ferit tota fronte.
 Tunc demum Minerva mortalibus-exitiosam Ægida sustulit
 Alte ex fastigio: eorum autem mentes perterritæ sunt.
 Ipsi verò trepidabant per domum, boves tanquam armentales,
 Quas quidem pernix Asilus adortus agitavit,
 Tempore in verno, quando dies longi sunt.
 Hi autem sicut vultures curvis-unguibus, aduncis-rostris,
 Ex montibus profecti avibus insiliunt;
 Hæ quidem in campo nubes timentes volitant,
 Illi autem eas perdunt insilientes; neque ulla resistendi-facultas
 Fit, neque effugium: gaudent autem & viri captura:
 Sic utique hi procos irruentes per domum
 Feriebant quaquaversum; illorum autem gemitus oriebatur fœdus,
 Capitibus percussis: pavementum verò totum sanguine undabat.
 Leiodes autem Ulyssis advolans apprehendit genus,
 Et ipsum precans verbis alatis allocutus est;
 „ Supplex-oro te, Ulysses; tu verò me respice, & mei miserere:
 „ Nunquam enim cuiquam dico *me* mulierum in ædibus
 „ Dixisse, neque aliquid fecisse, iniquum; sed & alios
 „ Compescebam procos, quicumque talia scilicet faceret.
 „ Sed mihi non paruerunt, ut à malo manus abstinerent:
 „ Quare & ob iniquitates sævum fatum consecuti sunt.
 „ At ego inter hos vates, nihil qui-patravi,
 „ Jacebo: ita non est gratia in-posterum benefactorum.
 Hunc autem torve intuitus allocutus est solers Ulysses;
 „ Siquidem jam inter hos vates profiteris *te* esse,
 „ Sæpe utique necessario-foles optare in ædibus,
 „ Longe mihi redditus finem dulcis fieri;
 „ Tibi autem uxoremque charam accedere, & filios parere:
 „ Quare non mortem sane gravem effugies.
 Sic utique locutus, enssem cepit manu robusta
 Jacentem, quem scilicet Agelaus abjecerat humi
 Quum-interficiebatur; quo hunc ad cervicem mediam ferit:
 Loquentis verò ejus caput pulveribus mixtum est.
 Terpiades porro cantor declinavit fatum atrum
 Phemius; qui utique canebat inter procos ex-necessitate:
 Stetit autem in manibus tenens citharam argutam
 Prope ad posticum: bifariam verò mente deliberabat;
 Utrum egressus domo, Jovis magni ad aram
 Hercæi sederet fabrefactam, ubi utique multa
 Laertes Ulyssesque boum femora comburebant;
 An ad-genua precaretur aggressus Ulyssæm.
 Sic autem ei cogitanti visum est satius esse,
 Genus prehendere Laertiadæ Ulyssis.
 Sane ille citharam cavam deposuit humi

- Μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροῦλου·
 Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσκίξας λάβε γούνων,
 Καί μιν λισσόμενος ἔπειτα πτερβέντα προσηύδα·
 Γούνοῦμαι σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' εἶδες, καί μ' ἐλέησαν·
 545 Αὐτῷ τοι μεκόντισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἄοιδον
 Πέφνης, ὅγε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἁεῖδω.
 Αὐταδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας
 Παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραΐδειν,
 Ὡς εἰμ'· τὰ μὴ με λιλαιέο δειροταμῆσαι.
 350 Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἶποι, σὺς φίλος υἱός,
 Ὡς ἰγὺ οὔτι ἐκὼν ἐς σὺν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
 Πωλεύμην μνηστῆρσιν ἁείσδμενος μετὰ δαίτας·
 Ἀλλὰ πολὺ πλείονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.
 Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἔς Τηλεμάχοιο,
 355 Αἴψα δ' ἔδν πατέρα προσεφώνεεν ἰγυὺς ἰόντα·
 Ἰσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔτως χαλκῷ.
 Καὶ κήρυκα Μένοντα σῶσομεν, ὅγε μευ αἰεὶ
 Οἶκα ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκειτο παιδὸς ἰόντος·
 Εἰ δὴ μὴ μιν ἔπεφνε φιλοίτιος, ἥδ' αὖθις,
 360 Ἡ εἰς ἀντεβόλῃσεν δρινομένῳ κατὰ δῶμα.
 Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε Μίδων, πεπνυμένα εἰδώς·
 Πεκτιδὸς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 Ἔστ' ὅδε νεοδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
 Αἴψα δ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, ἑὸς δ' ἀπέδυνε βοεῖην.
 385 Τηλέμαχον δ' ἔρ' ἔπειτα προσκίξας λάβε γούνων,
 Καί μιν λισσόμενος ἔπειτα πτερβέντα προσηύδα·
 ὦ φίλ', ἰγὺ μὲν ἔδ' εἰμί· σὺ δ' ἴσχεο· εἰπὲ δὲ πατρί,
 Μὴ με περισθενέων δηλήσεται ἑξεί χαλκῷ,
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων καχολωμένος· οἳ οἳ ἔκαιον
 370 Κτήματ' ἰὺ μεγάροισι, σὲ δὲ νήπιον οὐδὲν ἔτιον.
 Τὸν δ' ἐπιμαϊδῆσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Θάρσει, ἱπιδῆ σ' οὗτος ἐρύσσατο καὶ ἰσάσεν,
 Ὅφρα γυνῆς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἰπήσῃ καὶ ἄλλῃ,
 Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίῃ μέγ' ἀμείνων.
 375 Ἀλλ' ἐξελεύοντας μεγάρων, ἔξεσθε θύραζε
 Ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σὺ τε καὶ πολύφημος ἄοιδος,
 Ὅφρ' ἂν ἰγὺ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττιός με χρεῖ.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔξω βήτην μεγάλοιο κίοντε.
 Ἐξέσιόν δ' ἔρα τῷγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
 380 Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένῳ αἰεὶ.
 Πάπτηνεν δ' Ὀδυσσεὺς καὶ ἔδν δόμον, εἴτις ἔτ' ἀνδρῶν
 Ζῶδες ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
 Τοὺς δὲ ἰδὼν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
 Πεκτεῖστας πολλούς· ὅς ἱχθύας, οὐσθ' ἀλιῆς
 385 Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἐκτοσθε θαλάσσης
 Δικτῶν ἐξέρυσσεν πολυοπῶ· οἳ δέ τε πάντες
 Κύματ' ἄλδος ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
 Τῶν μὲν τ' ἥελιος φαέθων ἐξείλετο θυμὸν·
 Ὡς τότε ἦρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
 390 Ἀθ' τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχ', εἰδ' ὅγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
 Ὅφρα ὅπως εἰποιμι, τὸ μοι καταθύμιόν ἐστιν.

Medio inter craterem & solum argenteis-clavis-distinctum :

Ipse autem demum Ulysses aggressusprehendit genua,

Et ipsum precans verbis alatis allocutus est;

„ Supplex-oro te, Ulysses; tu verò me respice, & mei miserere :

„ Ipsi tibi in-posterum dolor erit, si cantorem

„ Interfeceris, qui diis & hominibus cano.

„ Ex-me-ipso doctus sum; deus verò mihi in mente cantus

„ Omnigenos iniecit; aptus autem sum ad tibi accinendum,

„ Tquam deo : quare ne me cupias obtruncare.

„ Et Telemachus hæc utique diceret, tuus dilectus filius,

„ Quod ego nequiquam lubens in tuam domum, neque indigens,

„ Veniebam procis cantaturus inter convivias;

„ Sed multo plures & potentiores ducebant me vi.

Sic dixit : eum autem audivit sacra vis Telemachi;

Statimque suum patrem alloquebatur prope existentem;

„ Contine-te, neque omnino hunc infontem vulnera ære :

„ Et præconem Medonta servabimus, qui scilicet me semper

„ Domo in nostra curabat, puer cum-eram :

„ Si jam non ipsum interfecerit Philæti, vel subulcus,

„ Vel tibi is occurrerit ruenti per domum.

Sic dixit : eum verò audivit Medon, prudentia doctus :

Stratus enim jacebat sub folio; circum autem pellem

Indutus erat bovis recens-excoriatum, vitans fatum atrum.

Statim verò à folio surrexit, citoque exiit bubulam-pellem.

Telemachum autem deinde aggressusprehendit genua,

Et ipsum precans verbis alatis allocutus est;

„ O chare, ego quidem hic sum : tu verò contine-te, & dñe

„ Ne me ferociens lædat acuto ære, (patris;

„ Virorum procorum causa iratus; qui ei attondebant

„ Possessiones in ædibus; te autem stulti nihil honorabant.

Hunc verò subridens allocutus est solers Ulysses;

„ Bono-esto-animo, quandoquidem te hic liberavit & servavit;

„ Ut noscas in animo, quin dicas etiam alii,

„ Quod maleficio beneficium est longe melius.

„ Sed egressi ex ædibus, sedete foris

„ Ex cæde in aulam, tuque & valde-celebris cantor,

„ Dum ego per domum operatus fuero, quodcunque me oror-

Sic dixit : hi autem exiverunt domo profecti. (toto

Sedebantque proinde ipsi Jovis magni ad aram,

Undique circumspicientes, cædem expectantes semper.

Circumspectavit verò Ulysses per suam domum, si quis adhuc

Vivus surriperet-se, vitans fatum atrum. (virorum

Illos autem vidit prorsus omnes in sanguine & pulveribus

Collapsos multos; sicut pisces, quos scilicet piscatores

Cavum in littus, canum extra mare,

Reti extraxerunt multiforo : hi etenim omnes

Undas maris desiderantes in arenis fusi sunt;

Et horum quidem sol lucens abstulit animam :

Sic tunc utique proci alii super alios fusi erant.

Tum demum Telemachum allocutus est solers Ulysses;

„ Telemache, eia age, mihi advoca nutricem Euryclæam;

„ Ut verbum dicam, quod mihi in-animo est.

- Κινήσας δὲ θύρην, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 395 Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρη῏ παλαιγενὲς, ἤτε γυκαϊκῶν
 Δμωῶν σκοπὸς ἔσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετέρων·
 Ἐρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἱμὸς, ὅφρα τι εἴπῃ.
 Ὡς ἔρ' ἰφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 Ὡξεν δὲ θύρας μεγάρων εὐ ναιεταδόντων·
 400 Βῆ δ' ἵμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἠγεμὸνδυσεν.
 Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν,
 Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥςε λένοντα,
 Ὃς ῥά τε βεβρωκῶς βοδὸς ἔρχεται ἀγραυλοιο·
 Πᾶν δ' ἄρα οἱ σῆθός τε, παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 405 Αἱματδέντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 Ὡς Ὀδυσσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 Ἦ δ' ὥς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἰσίδεν αἷμα,
 Ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἔπει μέγα εἰσίδεν ἔργον·
 Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένην περ.
 410 Καί μιν φωνήσας ἔπει πτερόεντα προσηύδα·
 Ἐν θυμῷ, γρη῏, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μὴδ' ὀλολύξῃ·
 Οὐχ ὀσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.
 Τοῦσδε δὲ μοῖρ' ἰδέμεσσε θεῶν, καὶ σχέτλια ἔργα·
 Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 415 Ὅθ' κακὸν, οὐδ' ἀνὴρ ἐσθλὸν, ὅτις σφείας εἰσαφίκοιτο·
 Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἰπέσπον.
 Ἀλλ' ἤγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
 Αἱ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλητεὶς εἰσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια·
 420 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖην καταλέξω·
 Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
 Δμωαί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
 Εἶρμ' αὖτε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι·
 Τῶν δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
 425 Οὐτ' ἐμὲ τίουσσαι, οὐτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
 Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
 Σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναῖξιν.
 Ἀλλ' ἄγ' ἱγὼν ἀναβᾷσ' ὑπερώϊα σιγαλόντα,
 Εἴπω σὲ ἁλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῴρσε.
 430 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Μῆπω τήνδ' ἐπέγαιρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναῖξιν,
 Ἐλθέμεν, αἵ περ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ δι' ἐκ μεγάρου βεβήκει,
 Ἀγγαλέουσα γυναῖξί, καὶ ἑτρυνέουσα νέεσθαι.
 435 Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συμβῶτην
 Εἰς ἑ καλεσσάμενος, ἔπει πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀρχετε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
 Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
 Ὅσας καὶ σπόγγους πολυτρήτοισι καθαίρειν.
 440 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δῶμον κατακοσμήσθε,
 Δμῶας ἱεραγόνους εὐσταθὲς μεγάροιο,
 Μεσσηγύς τε βόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκος αὐλῆς
 Φεινόμεναι ξίφεσιν ταυυήκεσιν, εἰσὶνε πασῶν
 Ψυχὰς ἀεαφέλριστε, καὶ ἐκλελάθειντ' Ἀφραδίτης,

Sic dixit: Telemachus verò dilecto obedivit patri;
 Motaque janua allocutus est nutricem Eurycleam;
 „ Huc jam move-te, anus antiqua, quæ utique mulierum
 „ Famularum inspectrix es in ædibus nostris:
 „ Veni; vocat te pater meus; ut aliquid dicat.
 Sic utique locutus est: ei autem pennarum-expers fuit verbum.
 Aperuit verò fores ædium habitantibus-commodarum:
 Perrexitque ire; at Telemachus ante præbat.
 Invenit deinde Ulysses intet cæsa cadavera,
 Sanguine & pulvere inquinatum; tanquam leonem,
 Qui scilicet pastus de-bove venit agresti;
 Totum autem ei pectusque, genæque utrinque
 Cruentæ sunt; terribilis verò in vultum aspectu:
 Sic Ulysses inquinatus erat pedes & manus superne.
 Illa autem ubi cadaveraque & immensum inspexit sanguinem,
 Impetum cepit jubilandi, quoniam magnum vidit opus:
 Sed Ulysses cohibuit & retinuit, cupientem licet;
 Et ipsam compellans verbis alatis allocutus est;
 „ In animo, anus, gaude, & te contine, neque juba:
 „ Non est fas, interfectos super viros gloriari.
 „ Hosce verò fatum domuit deorum, & iniqua opera:
 „ Neminem enim honorabant terrestrium hominum,
 „ Non malum, neque quidem bonum, quicumque ad ipsos per-
 „ Quare & ob iniquitates sævum fatum consecuti sunt. (veniret:
 „ Sed age, mihi tu mulieres in ædibus recense,
 „ Et quæ me parum-honorent, & quæ culpæ-expertes sint.
 Illum autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea;
 „ Enimverò ego tibi, fili, veritatem declarabo;
 „ Quinquaginta tibi sunt in ædibus mulieres
 „ Famulæ; quas quidem opera docuimus operari,
 „ Lanæque carpere, & servitutem sustinere:
 „ Harum duodecim omnes ad impudentiam processerunt,
 „ Neque me honorantes, neque ipsam Penelopen.
 „ Telemachus verò recens quidem adolefcebat, neque ipsam
 „ Imperare sinebat famulis mulieribus. (mater
 „ Sed age, ego, consensu cœnaculo splendido,
 „ Dicam tuæ uxori; cui aliquis deus seminum immisit.
 Hanc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Nondum eam execta; tu verò hac dic mulieribus,
 „ Ut-veniant; quæ scilicet antea indigna machinabantur.
 Sic utique dixit: anus autem per domum exivit,
 Nunciatura mulieribus, & hortatura ad-veniendum.
 At ille Telemachum & bubulcum & subulcum
 Ad se vocatos, verbis alatis allocutus est;
 „ Incipite nunc cadavera portare, & jubete mulieres:
 „ At postea solia perpulchra, & menſas,
 „ Aqua & spongiis multiforis purgate.
 „ At postquam jam totam domum ordinaveritis,
 „ Famulas eductas è bene-fundata domo,
 „ Medio inter thalumque & egregium septum aule,
 „ Ferite ensibus longis, donec omnium
 „ Animas abstuleritis, & oblitæ fuerint Veneris,

- 445 Τὴν ἥρ' ἐπὶ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάβῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλείας ἦλθεν ἀπασαι,
 Αἶν' ὀλοφύρομεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
 Πρῶτα μὲν οὖν νέκυας Φόβρον κατατείνειν ὄντας,
 Καὶ δ' ἥρ' ὅπ' αἰδοῦσθ' εἴθεσαν εὐεργέας αὐλῆς,
 450 Ἀλλ' ἡλῆσιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.
 Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἡδὲ τραπέζας,
 Τῶσθε καὶ σπόγγασι πολυτρήτεσι κάθαιρον.
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἡδὲ συβώτης
 455 Λίξροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
 ἦεν· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῶαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
 Αὐτὰρ ἔπειδ' ἂν πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
 Δμῶας ἐξαγωγόντες εὐσεβέας μεγάροις,
 Μεσσηγύς τε βόλου καὶ ἀμύμονος Ἴρκεος αὐλῆς,
 460 Εἴλειον ἐν κρίνει, ὅθεν οὕτως ἦεν ἀλύξαι.
 Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 Μὴ μὲν δὴ καθ' ἑμὲ θανάτῳ ἀπὸ θυμῶν ἐλοῖμην
 Τάων, αἱ δὲ ἐμὴ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῖραν,
 Μητέρ' ὅ' ἡμετέρη, παρὰ τε μνηστῆρσιν ἴασον.
 465 Ὡς ἔφ' ἔφη· καὶ πείσμα νεῶς κυανοπρώροιο
 Κίονος ἐξάψκας μεγάλης, περιβάλλα δόλοιο,
 Τυφὸς ἐπενταῦσας, μή τις ποτὶν οὐδας ἵκηται.
 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἡ κίχληαι ταυνοσπίτεροι, ἡδὲ τέλειαι,
 Ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἐσέκηαι ἐνὶ θάμνῳ,
 470 Αὐλὴν ἐσιέμεναι, συγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος·
 Ὡς αἶγ' ἐξείης κεφαλᾶς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
 Δειρῆσιν βρόχαι ἦσαν, ὅπως οἰκτίςθαι θένοιν.
 Ἠσπαιρον δὲ πόδεςσι μίνυτά περ, οὔτι μάλα δὴν.
 Ἐκ δὲ Μελαῦτιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλὴν·
 475 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν βίνας τε καὶ αὐτὰτα νηλεῖ χαλκῷ
 Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὦμα δάσασθαι·
 Χεῖράς τ' ἡδὲ πόδας κόπτον, κεκοτητόι θυμῷ.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιφάμενοι χεῖράς τε πόδας τε,
 Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
 480 Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε Φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 Οἶσε βεβίον, γρη῏, κακῶν ἥκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
 Ὅφρα βεβιώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
 Ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἀνωχθεῖ, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 Πάσας δ' ὅτρυνον δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι.
 485 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλειαν·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἰματ' ἐνείκω·
 Μηδ' οὕτω βάκεις πεπνυκασμένος εὐρέας ὅμους
 Ἔσαθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσητὸν δέ κεν εἴη.
 490 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Πῦρ νῦν μοι πρῶτιζον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
 Ὡς ἔφαθ'· οὐδ' ἀπίθησε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλειαν,
 Ἥνεγκεν δ' ἥρα πῦρ καὶ ἑήιον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Εὐ διεικνίσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν.
 495 Γρη῏ς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δῶματα κάλ' Ὀδυσῆος,
 Ἀγγελέουσα γυναιξί, καὶ ἱερνέουσ' ἐνέεσθαι·

„ Quam scilicet cum procis habebant, miscebanturque clau.
 Sic dixit: mulieres autem confertæ venerunt omnes,
 Graviter lamentantes, uberes lachrymas defundentes.
 Primum quidem cadavera portabant mortua;
 Sub porticu verò deposuerunt bene-septæ aulae,
 Sibi-invicem inuitentes: imperabat autem Ulysses
 Ipse adurgens: illæ verò exportabant etiam ex-necessitate.
 Cæterum deinde solia perpulchra, & mensas,
 Aqua & spongiis multiforis purgabant.
 At Telemachus & bubulcus & subulcus
 Scopis pavementum affabre structæ domus
 Verrebant; exportabant verò famulæ, posueruntque foris.
 At postquam totam domum ordinarant,
 Famulas eductas è bene-fundata domo,
 Medio inter tholumque & egregium septum aulae,
 Cogebant in angusto, unde nullo-modo erat effugere.
 Ad hos autem Telemachus prudens incipiebat loqui;
 „ Non quidem jam pura morte animum aufertem
 „ Harum, quæ dudum meo capiti opprobria offuderunt,
 „ Matrique meæ; cumque procis concumbebant.
 Sic utique dixit; & funem navis prora-cærules
 Ex-columna nexum magna, circum-jecit tholo,
 Alte extensum, nequa pedibus solum attingeret.
 Sicut autem quando vel turdæ patulæ-alis, vel columbæ,
 Reti se-impingunt, quod scilicet stabat in fruticeto,
 Septum intrantes; triste autem eas suscepit cubile;
 Sic hæ ordine capita habebant, circum autem omnibus
 Colla laquei erant, ut miserrime morerentur.
 Palpitabant verò pedibus paululum, nequaquam valde dist.
 Educebant porro Melanthium per vestibulumque & aulam;
 Ejus autem naresque & aures lævo aere
 Abscidebant; genitaliaque evulserunt, canibus cruda distribuen-
 Manusque & pedes amputabant, irato animo. (du;
 Hi quidem deinde ubi-se-abluerant manusque pedesque,
 Ad Ulyssem in-domum iverunt; perfectum autem erat opus.
 Cæterum ille alloquebatur dilectam nutricem Eurycleam;
 „ Affer sulphur, anus, malorum medelam, afferque mihi ignem,
 „ Ut suffiam domum; tu autem Penelopen
 „ Venire huc jube, cum famulis mulieribus:
 „ Omnes verò hortare ancillas per domum, ut-veniant.
 Eum verò rursus alloquebatur dilecta nutrix Euryclea;
 „ Certe jam hæc sane, fili mi, apposite dixisti:
 „ Sed age, tibi lænamque tunicamque, vestimenta afferam:
 „ Neve hoc-modo pannis tectus latos humeros
 „ Sta in ædibus; indignum nempe foret.
 Eam autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Ignis nunc mihi primum in ædibus fiat.
 Sic dixit: neque inobsequæus-tuit chara nutrix Euryclea;
 Attulit verò ignem & sulphur: at Ulysses
 Bene suffivit ædēs & domum & aulam.
 Anus autem domum ascendit per aedes pulchras Ulyssis,
 Nunciatura mulieribus, & hortatura ad-veniendum:

Αἱ δ' ἔσαν ἐκ μεγάρων, δῶος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφαχέοντο, καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
 Καὶ κύνον ἀγαπαζόμεναι κεφαλῇν τε καὶ ὕμους,
 500 Χεῖρας τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἦμαρ εἴρει
 Κλαυθμοῦ καὶ σοναχῆς· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Υ Α Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Ψ.
 Ρ Α Ψ Ω Δ Γ Α Σ

Ἑπὶ δέσσις.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσεύς πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τῶν τοῦ
 πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαιώσεις, καὶ Ὀδυσσεύς καὶ
 Τηλέμαχος μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

ΨΙ, δ' ἀναγνωρίζει πόσιν ὃν ποτε Πηνελόπειαν.

Γρηῦς δ' εἰς ὑπερῷ ἀνεβήσατο καυχχολῶσα,
 Δεσποίνῃ ἱέρουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἔδντα·
 Γούνατα δ' ἐβρώσαντο, πόδας δ' ὑπερικταίνοντο·
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 5 Ἐγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα ἴδῃαι
 Ὀφθαλμοῖσι τοῖσι, τά τ' ἔλδεται ἡμάτα πάντα·
 Ἥλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὅψι περ ἰλθών·
 Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἳ δ' ἔδν οἶκον
 Κήδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, βίοντό τε παῖδας.
 10 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν· οἷτε δύνανται
 Ἀφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἔδντα,
 Καί τε χαλιφρονέοντα σαιοφροσύνης ἐπέβησαν·
 Οἳ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας κλισίμῃ ἥσσω.
 15 Τίπτε με λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
 Ταῦτα παρὰ δὲ ἱέρουσα; καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
 Ἥδρος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ ἀμφικαλύψας;
 Οὐ γάρ πω τοῖόνδε κατέδραμον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
 Ὀιχετ' ἐποψόμενος κακοῖσιον οὐκ ὀνομασίην.
 20 Ἀλλ' ἔγωγε νῦν κατὰβηδι, καὶ ἄψ' ἔρχευ μέγαρβόνδε·
 Εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἱ μοι ἔασι,
 Τυχὸν ἔλθοῦσ' ἡγγαίε, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρει,
 Τῷ κε τάχα συγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
 Αὐτὸς ἔσσω μεγάρων· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας δνῆσει.
 25 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 Οἴτι τε λωβεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
 Ἥλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὥς ἀγορεύω,
 Ὁ ξείνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
 Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάσαι ἤδεον ἔνδον ἔδντα,
 30 Ἀλλὰ σαιοφροσύνησι νοήματα πατὴρ δ' ἔκλυθεν,
 Ὅφρ' ἀνδρῶν τίσαστο βίην ὑπερνηροδύντων.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἔχθη, καὶ ἀπὸ λείκτροιο βοροῦσθαι
 Γρηῖ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπο δάκρυον ἦκε·
 Καί μιν Φωνήσας ἔπεια πτερρόντα προσηύδα·
 Εἰ δ' ἔγωγε δῆ μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπε,
 Εἰ ἐτόν δὲ οἶκον ἰκάνεται, ὥς ἀγορεύεις,

Ὅππῃς

Illæ verò iverunt ex domo, facem in manibus habentes.
 Illæ quidem deinde circumfundebantur, & salutabant Ulyssæ,
 Et osculabantur amplectentes caputque & humeros,
 Manusque prensantes; illum autem dulce desiderium cepit
 Fletus & suspirii: cognoscebat verò animo cunctas.

O D Y S S E Æ HOMER I XXIII
 LIBRI

Argumentum.

Agnitio Ulyssis apud uxorem, & erroris narrationum summas;
 & Ulyssis & Telemachi cum domesticis exitus.

¶. Agnoscit maritum suum tandem Penelope.

ANus verò in coenaculum ascendit exultans,
 Heræ dictura dilectum maritum intus esse:
 Genua autem firmiter se movebant, pedesque subsultabant:
 Stetit verò deinde super caput, & ipsam sermone allocuta est;
 „ Surge, Penelope, chara filia; ut videas
 „ Oculis tuis, quæ utique desideras dies omnes:
 „ Venit Ulysses, & domum advenit, serò licet reversus:
 „ Procos autem interfecit eximios, qui utique suam domum
 „ Contristabant, & possessiones comedebant, violabantque filium.
 Illam verò rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Nutrix chara, insanam te dii reddiderunt, qui scilicet possunt
 „ Insipientem facere *eum*, qui vel prudentissimus sit,
 „ Atque etiam mentis-impotentem sapientie admovent:
 „ Qui te sane læserunt; antea autem mente integra eras.
 „ Cur me ludibrio-habes, per-tristem animum habentem,
 „ Hæc præter-verum dicens? & ex somno me suscitās
 „ Dulci; qui mihi vinxit charas palpebras complexus?
 „ Nondum enim taliter dormivi, ex quo Ulysses
 „ Ivit visurus malum-illum non nominandum.
 „ Sed age nunc descende, & retro vade in-domum:
 „ Siquis enim mihi alia mulierum, quæ mihi sunt,
 „ Hæc veniens nunciasset, & ex somno me suscitasset,
 „ Eo-casu cito graviter ipsam ego dimisissam ut-isset
 „ Rursus intra ædes: te verò hæc quidam in re senectus tua iuva-
 Hanc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclæa; (bit
 „ Nequaquam te ludibrio-habeo, filia chara: sed vere tibi
 „ Venit Ulysses, & domum advenit, sicut dico;
 „ Ille hospes, quem omnes ignominia-afficiebant in ædibus:
 „ Telemachus verò illum dudum noverat intus esse,
 „ Sed prudentia consilia patris occultabat;
 „ Ut virorum ulcisceretur violentiam superbiorum.
 Sic dixit: illa autem gavisæ est, & à lecto ubi-profluera
 Anum complexa est; à palpebris verò lachrymam misit;
 Et ipsam compellans verbis alatis allocuta est;
 „ Eia age jam nihl, nutrix dilecta, verum dic,
 „ Si vere jam domum venit, ut dicis,

- Ὅππῃς δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἔφθηκε,
 Μοῦνος ἴδον, οἱ δ' αἶν ἀολλὰς ἔνδον ἔμμενον.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 40 Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ ζόνον οἶον ἥκουον
 Κτειμένων· ἡμεῖς δὲ मुखῶ βαλάμυν ἐπὶ πῆκτων
 ἥμεν ἄτυζόμεναι, σκνίδες δ' ἔχον εὐ ἀραρυῖαι.
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ με σὺς υἷς ἀπὸ μαγάρου κέλεσσε
 Τηλέμαχος· τὸν γάρ βα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
 45 Εὐρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν
 Ἑσπέρῃ· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον οὐδας ἔχοντες,
 Κεῖατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνης,
 Αἵματι καὶ λυθρῷ πεπαλαγμένον, ὥς ἐλέοντα.
 Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλαίῃσι θύρῃσιν
 50 Ἀΐεροι· αὐτὰρ δὲ δῶμα θειοῦται περικαλλὲς,
 Πῦρ μῆγρ᾽ κσιάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
 Ἄλλ' ἔπευ, ὅφρα σφῶιν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
 Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἔπει κακὰ πολλὰ πέποιθε.
 Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐλδῶρ ἐκτετέλεσται·
 55 Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὴς ἐφέςιος, εὖρε δὲ καὶ σέ,
 Καὶ παῖδ' ἐν μαγάρουσι· κακὸς δ' οἶπερ μιν ἔρεζαν
 Μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ἢ ἐνὶ οἴκῳ.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Μαῖα Φίλη, μὴ πῶ μέγ' ἐπεύχεο καυχχάλοισα·
 60 Οἶσθα γὰρ, ὥς κ' ἀσπασὺς ἐνὶ μαγάρουσι φανείη
 Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοὶ τε, καὶ υἱεῖ, τὸν τεκνύμασθα·
 Ἄλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀγορεύεις.
 Ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἄγαυους,
 Ἰβρίν ἀγασσάμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα·
 65 Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνδράπων,
 Οὐ κακ' ἐν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφάεας εἰσαφίκοιτο·
 Τῷ δὲ ἀτασθαλίας ἔπαθεν κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ὀλέσσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὥλετο δ' αὐτός.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 70 Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος Φύγεν ἔρκος ὀδόντων;
 Ἡ πόσιν ἔνδον ἔδντα παρ' ἐσχάρῃ, οὐποτ' ἔφησθα
 Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἶδν ἔπιεος.
 Ἄλλ' ὥς τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἔλλοι τι εἶπω,
 Οὐλὴν· τήν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι·
 75 Τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην· ἔβαλον δέ σοι αὐτὴ
 Ἐπέρμεν· ἀλλὰ με κείνος ἔλδν ἐπὶ μάσκακα χερσίν.
 Οὐκ ἔα εἰπόμεναι, παλυιδρεῖσσι νόοιο.
 Ἄλλ' ἔπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμᾶθεν περιδύσομαι αὐτῆς,
 Αἶ κέν σ' ἐξαπάφω, κτείνανί μ' οἰκτίσῃ δαίμων.
 80 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 Μαῖα Φίλη, χαλεπὸν σε θεὸν αἰετιγενετῶν
 Δῆνεα εἶρυσθαι, μάλα περ πολυτῆριν ἰούσαν·
 Ἄλλ' ἔμπεθε ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὅφρα ἴδωμαι
 Ἀνδρας μνηστῆρας τετυγμένους, ἧδ' ὅς ἐπαφνον.
 85 Ὡς φασμένη, κατέβην ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 Ὀρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξεραινοί,
 Ἡ παρσῶσα κῆσις χάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
 Ἡ δ' ἔπει εἰσῆλθεν, καὶ ὑπέρβη λείον οὐδόν,

„ Quomodo demum procis impudentibus manus intulerit,
 „ Solus cum-esset; hi verò semper frequentes intus manebant.
 „ Illam autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea;
 „ Non vidi, non edocta sum; sed gemitu solū audiebam (constructorum
 „ Eorū-qui-interficiebantur: nos verò in recessu thalamorū bene-
 „ Sedebamus turbatæ; fores verò nos continebant bene-spectatæ:
 „ Prius scilicet quam demum me tuus filius à domo vocaret
 „ Telemachus: hunc enim pater emisit ad vocandum.
 „ Inveni deinde Ulyssē inter cæsa cadavera
 „ Stantem; illi verò circum ipsum, solidum pavementum tenentes,
 „ Jacebant alii super alios: videns tu animo ex hilarata fuisses,
 „ Sanguine & cruore foedatum, tanquam leonem.
 „ Nunc hi quidem demum omnes ad atriensēs fores
 „ Conferti: at ille domum fuffit perpulchram,
 „ Igne magno accenso: te verò me emisit ut-vocarem.
 „ Sed sequere, ut vobismet latitias applicetis
 „ Ambo charum cor; quoniam mala multa passi estis.
 „ Nunc verò jam hoc longum desiderium perfectum est:
 „ Venit quidem ipse vivus in-domum-redux; invenit autem &
 „ Et filium in ædibus; male verò qui ei faciebant (te,
 „ Proci, hos omnes ultus est sua in domo.
 „ Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Nutrix dilecta, nondum magnopere gloriare exultans;
 „ Nosti enim, quod gratus in domo appareret
 „ Omnibus, maxime verò mihiq̃ue, & filio, quem geminus;
 „ Sed non est hic sermo verus, sicut dicis:
 „ Sed aliquis immortalium interfecit proceres eximios,
 „ Injuriam indignatus acerbam, & mala opera:
 „ Neminem enim honorabant terrestrium hominum;
 „ Non malum, neque quidem bonum, quicumque ad ipsos perve-
 „ Ideo ob iniquitates passi sunt malum: at Ulysses (nisset;
 „ Perdidit longe reditum ab-Achæa, perisitque ipse.
 „ Ei autem respondit deinde dilecta nutrix Euryclea;
 „ Filia mea, quale tibi verbum fugit ex-septo dentium?
 „ Quæ maritum, intus cum est apud focum, nunquam dicis
 „ Domum esse venturum? animus nempe tibi semper incredulus.
 „ Sed age tibi & signum manifestum aliud quoddam dicam,
 „ Cicatricem; quam quondam ei aper inflixit albo dente:
 „ Hanc abluens agnovi; volebam autem tibi ipsa
 „ Dicere; sed me ille prehensam ad os manibus,
 „ Non sinebat dicere, solertia mentis.
 „ Sed sequere; at ego me oppignerabo ipsam,
 „ Si te decipiam; ut-interficias me miserrima morte.
 „ Huic autem respondit deinde prudens Penelope;
 „ Nutrix chara, difficile te deorum-sempiternorum
 „ Consilia scrutari, valde licet multarum-remum-scientem:
 „ Sed omnino eamus ad filium meum; ut videam
 „ Viros proceres mortuos, & eum, qui interfecit.
 „ Sic locuta, descendebat è coenaculo: multa verò ei cor
 „ Agitabat, an seorsum dilectum maritum interrogaret,
 „ An astans oscularetur caput & manus prehensas.
 „ Illa verò postquam ingressa est, & transiit lapideum limen,
 „ Sedebat

- Ἔξῃτ' ἔπειτ' Ὀδυσσεύς ἱνακτίον, ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 90 τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὃ δ' ἔρα πρὸς κίονα μακρὴν
 ἦτο κάτω ὁρών, ποτιδέγμενος, εἰ τί μιν εἴποι
 ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
 Ἦ δ' ἔννευ δὴν ἦτο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἔκταν·
 Ὅφει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἱνακιδίως ἰσίδεσκειν,
 95 ἄλλοτε δ' ἀγνώσσεσκε, κακὰ χροὶ εἴματα ἔχοντα.
 Τηλέμαχος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐν τ' ἐνδύμαζα·
 Μῆτερ ἱμῆ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
 τίφθ' οὕτω πατὴρ νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
 ἔδμενῃ μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλᾷς;
 100 Οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὥδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
 ἄνδρὸς ἀφισαίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι ἱεκοσῶ ἔτσι ἰς πατρίδα γαίαν.
 Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη σερευτέρη ἐστὶ λίθοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 105 Τέκνον ἱμὲν, θυμὸς μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθιπεν·
 οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρίσθαι,
 οὐδ' εἰς ἔπα ἰδέσθαι ἱνακτίον· εἰ δ' ἔτιδεν δὴ
 Ἔς Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνεσθαι, ἥ μάλᾳ νῶϊ
 Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῶϊον· ἔσι γὰρ ἡμῖν
 110 Σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεντυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Τηλέμαχ', ἦτοι μήτέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
 Παιράζειν ἱμέλειν· τάχα δὲ φράσσεται καὶ ἕρσιον.
 115 Νῦν δ' ὅττι (υπόω, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἴμαι,
 τοῦνεκ' ἀτιμάζει με, καὶ οὕτω φησὶ τὸν εἶναι.
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται·
 καὶ γὰρ τίς θ' ἔνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
 οἷ μὴ πολλοὶ ὥσιν ἄοσητῆρες ὄπισθεν,
 120 φεύγει, πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαίαν·
 Ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλῃος ἀπέκταμεν, οἱ μὲν' ἄριστα
 Κούρωιν εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σε φράζεσθαι ἔκωγα.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 Αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἄριστον
 125 Μῆτιν ἔπ' ἀνθρώπους φᾶσ' ἔμμεναι, οὐδέ κε τίς τοι
 ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσεια καταβητῶν ἀνθρώπων.
 Ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τι φημι
 Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 130 Τοιγὰρ ἐγὼν ἔρῳ, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἔρκα·
 Πρῶτα μὲν ἄρ λουσασθε, καὶ ἀμφιδέσασθε χιτῶνας,
 Δυναῖς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγατε εἴμαθ' ἰλίσθαι·
 Αὐτὰρ βεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λιγυρίαν,
 Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
 135 ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ἐπὶ δὲ ἀκούων,
 Ἦ ἂν ὀδὸν εἰρίων, ἥ οἱ περιμαιετάουσιν·
 Μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνον κατὰ ἔαν γένηται
 Ἀνδρῶν μνηστέρων, πρὶν γ' ἡμῖας ἐλθέμεν ἔξω
 Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἐνθα δ' ἔπειτα
 140 φρασεσόμεθ', ὃ, ττὶ κε κέρδρς Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.

Sedebat deinde Ulyssi ex-adverso, in ignis splendore,
 Ad-parietem alterum: ille autem ad columnam longam
 Sedebat deorsum tuens, expectans, si quid sibi diceret
 Eximia uxor, postquam vidit oculis.

Hæc verò tacita diu sedit; stupor verò ei cor invasit:
 Obtutu autem aliquando quidem eum in-oculos aspectabat,
 Aliquando verò non-agnoscebat, mala corpori vestimenta habentē.
 Telemachus autem increpabat, verbumque dixit, & compellabat;

„ Mater mea, infelix-mater, inimitem animum habens,

„ Cur sic à-patre separaris? neque apud ipsum

„ Sedens, verbis percontaris, neque interrogas?

„ Haud quidem alia utique sic mulier obfirmato animo

„ Viro absteret, qui ei mala multa perpeffus

„ Venisset vigesimo anno in patriam terram:

„ Tibi verò semper cor durius est lapide.

Illum autem rursus allocuta est prudens Penelope;

„ Fili mi, animus mihi in pectoribus stupet; (terrogare;

„ Neque aliquod proloqui possum verbum *ad eum*, neque in-

„ Neque in vultum intueri ex-adverso: si autem revera *deum*;

„ Est Ulysses, & domum venit; certe omnino nos

„ Cognoscemus alter-alterum & melius; sunt enim nobis

„ Signa, quæ scilicet & nos abscondita scimus ab aliis.

Sic dixit: risit verò multa-passus nobilis Ulysses;

Statinque Telemachum verbis alatis allocutus est;

„ Telemache, sane matrem in ædibus sine

„ Tentare me; cito autem cognosceat etiam melius.

„ Nunc verò, quia sordeo, malaque corpori vestimenta indutus

„ Ideo despiciatui-habet me, & nondum putat ipsum esse. (sum,

„ Nos verò consultemus, quo-pacto quam optime fiat:

„ Etenim aliquis, etiam unum virum ubi-interfecit in populo,

„ Cui non multi sint adjutores pone,

„ Fugit, cognatisque relictis & patria terra:

„ Nos autem columen urbis interfecimus, qui longe optimi *erant*

„ Juvenum in Ithacæ; ideo te consultare jubeo.

Hunc autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est;

„ Ipse hæc sane videas, pater dilecte; tuum enim optimum

„ Consilium in hominibus dicunt esse, neque quisquam tecum

„ Alius vir contenderet mortalium hominum.

„ Nos verò alacres una sequemur; neque omnino puto *me*

„ Fortitudine defecturum, quanta vis quidem adsit,

Illum autem respondens allocutus est solers Ulysses;

„ Etenim ego dicam, ut mihi videtur esse optimum:

„ Primum quidem lavamini, & induimini tunicas,

„ Famulasque in ædibus jubete vestimenta sibi-sumere:

„ Cæterum divinus cantor, habens citharam argutam,

„ Nobis præeat ad lusoriam saltationem,

„ Ut aliquis putet nuptias esse, extra audiens,

„ Vel per viam vadens; vel *ex iis* qui circum-habitant:

„ Ne prius fama lata cædis per urbem fiat

„ Virorum procorum, quam scilicet nos iverimus extra

„ Agrum in nostrum arboribus-abundantem: illic verò postes

„ Consultabimus, quicquid utile Olympius præbuerit.

Sic

- 143 "Ὡς ἔφη· οἱ δ' ἔρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοντο.
 Πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο, καὶ ἀμφίεσαντο χιτῶνας·
 "Ὀπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἴλετο ἑῖος ἀοιδὸς
 Φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δὲ σφισιν ἱμερον ὤρσεν
 145 Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
 Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιζοναχίζετο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν.
 Ὡς δέ τις εἶπεσκε, δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
 "Ἡ μάλα δή τις ἔγχε πολυμνήσιν βασιλείαν·
 150 Σχοτλήν, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὐ κυριδίῳ
 Εἰρῆσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκοιτο.
 "Ὡς ἔρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεῖα μεγαλήτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ
 Εὐρύνομη ταμὴν λοῦσεν, καὶ χρίσεν ἑλαίῳ·
 155 Ἀμφὶ δέ μιν φῆρος καλὴν βάλαν, ἡδὲ χιτῶνα·
 Αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
 Μείζινά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδδὲ κάρητος
 Οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
 "Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχέυεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
 160 Ἰδρὶς, ὃν Ἥφαιστος δέδκεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
 "Ὡς μὲν τὰ περιχέυε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
 "Ἐκ δ' ἀσπαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
 "Ἀψ δ' αὐτὶς κατ' ἥρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
 165 Ἀντίον ἥς ἀλόχου· καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δαιμονίη, περὶ σοὶ γε γυναικῶν θηλυτεράων
 Κῆρ ἀτέρακμον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
 Οὐ μὲν κ' ἄλλη ὥδε γυνὴ τετληῖσι θυμῷ
 Ἀνδρὸς ἀφεισαῖν, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 170 Ἐλθοὶ εἰκοσφ' ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.
 Ἀλλ' ἔγε μοι, μαῖα, σόρεσον λέχος, ὅφρα καὶ αὐτὸς
 Λέξομαι· ἦ γὰρ τῇγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Δαιμόνι, οὐτ' ἔρ τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀνέριζω,
 175 Οὐδὲ λῖν ἔγχε· μάλα δ' εὖ οἶδ', ὅλος ἔησθαι,
 Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὶς ἰὼν δολιχηρέτοιο.
 Ἀλλ' ἔγε οἱ σόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
 Ἐκτὸς ἑυκαθέος θαλάμου, τὸν ῥ' αὐτὸς ἐποιεί·
 Ἐνθα οἱ, ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' αὐνὴν,
 180 Κῶσα, καὶ χλαῖνας, καὶ ῥήγεα σιγαλδόντα.
 "Ὡς ἔρ ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ὀχθήσας ἑλχον προσεφώνεε, κέδν' αἰδοῖαν·
 "Ὡ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὸς ἔειπες.
 Τίς δέ μοι ἔλλοσσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 185 Καὶ μάλ' ἐπισαμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 Ῥηϊδίως ἰδέλων θείῃ ἔλλαχ' ἐνὶ χώρῃ·
 Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν τις ζῶδες βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
 Ῥεῖα μετοχλίτσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται·
 Ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
 190 Θάμνος ἔφου τανύφυλλος ἑλαῖης ἕρκος ἐντὸς,
 Ἀκμινὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν, ἥυτε κίων·
 Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβάλων ἑλάσμον δέμον, ὅφρ' ἐτέλεισκε

Πυκνήσειν

Sic dixit: illi autem ei omnino quidem ausculta-
runt, & parcerunt. Itaque primum quidem lavarunt-se, & induerunt-sibi tunicas:
Ornatæ autem sunt mulieres; sumpsit verò divinus cantor
Citharam cavam; ipsique desiderium concitavit
Cantusque dulcis, & egregiæ saltationis.

His verò magna domus personabat pedibus

Virorum ludentium, pulchreque cinctarum mulierum.

Sic autem aliquis dicebat sedes extra audiens;

„ Certe omnino jam aliquis duxit-uxorem multum-ambitam regi-

„ Improbæ; neque sustinuit mariti sui cui-virgo-nupsit, (nam:

„ Servare magnam domum perpetuo, donec venisset.

Sic utique aliquis dicebat; hæc autem non noverunt, quomodo

At Ulyssem magnanimum sua in domo

(erant;

Eurynome æconoma lavit & unxit oleo;

Circumque ipsum pallium jecit & tunicam:

Cæterum capiti affudit multam pulchritudinem Minerva,

Majoremque aspectu facit & crassiorē; à capite autem

Crispas demisit comas, hyacinthino flori similes.

Sicut autem quando aliquis aurum circumfundat argento vbi

Peritus, quem Vulcanus docuerit & Pallas Minerva

Artem omnigenam; pulchra verò opera is perficit:

Sic quidem huic circumfudit gratiam capitiq; & humeris.

E balneo verò is egressus est, corpore immortalibus similis;

Iterum autem deinde resedit in solio, unde surrexerat,

Ex-adverso suæ uxori; & ipsam sermone allocutus est;

„ Infausta, tibi quidem præ mulieribus formineis

„ Cor impenetrabile fecerunt Olympias domos habentes;

„ Haud quidem alia sic mulier obfirmato animo

„ Viro absteret, qui ei mala multa perpeffus

„ Venisset vigesimo anno in patriam terram.

„ Sed age mihi, nutrix, sterne lectum; ut & ipse

„ Decumbam; profecto enim huic ferreus in præcordiis anima

illum autem rursus allocuta est prudens Penelope;

„ Generose, neque sane quid magni-facio, neque nihili-habeo,

„ Neque admodum admiror; perquam autem bene novi, qualis

„ Ex Ithaca in navi proficiscens longis-remis-instructa. (eras,

„ Sed age ei sterne densum lectum, Euryclea,

„ Extra bene-fundatum thalamum, quem scilicet ipse fecit:

„ Illic ei, exposito denso lecto, injicite, ad-cubandum,

„ Pelles, & lænas, & integumenta splendida.

Sic utique dixit, maritum tentans; at Ulysses

Indignatus uxorem alloquebatur, honesta scientem;

„ O mulier, profecto valde hoc verbum acerbum dixisti:

„ Quis verò mihi alibi posuit lectum? difficile nempe esset

„ Etiam valde scienti; nisi quando deus ipse aggressus

„ Facile volens poneret alio in loco: (pubescens,

„ Virorum autem haud quisquam vivus mortalis, neque valde

„ Facile amoliretur; quoniam magnum signum factum est

„ In lecto elaborato; cum autem ego feci, neque quisquam alius.

„ Arbor erat patula-foliis olivæ septum intra,

„ Vicens, florescens; crassa verò etat, tanquam columna:

„ Ei autem ego circumdatum thalamum struxi, donec perfecti

„ Densis

- Πυκνῆσιν λιβάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα.
 Κολλῆτας δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
 195 Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κέμπην τανυφύλλου ἱλαίης.
 Κορμὸν δ' ἐκ βίβης προταμὼν; ἀμφέξεσα χαλκῇ
 Εὖ καὶ ἐπισκηνέως, καὶ ἐπὶ στέμνῃ ἴθυνα,
 Ἑρμῖν ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρω.
 Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεν, ὅφρ' ἐτέλειστα,
 200 Δαιδάλλων χρυσᾷ τε καὶ ἀργυρῇ ἥδ' ἐλέφαντι.
 Ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάτια βοδὸς, φοίνικι φαινόνθ.
 Οὕτω τοὶ τόδε σῆμα πιφάσκονται· οὐδὲ τί οἶδα,
 Εἰ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἥε τις ἦδη
 Ἀνδρῶν ἄλλοις δῆκε, ταμὼν ὑπὸ πυθμὲν ἱλαίης.
 205 Ὡς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 Σήματ' ἀναγούσῃ, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 Διὶ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κἄνθ' ἔκυσ', ἥδ' ἐπροσηύδα.
 Μῆ μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, ἔπει τὰ περ ἄλλα μέλιτος
 210 Ἀνδράπων πένυσο· θεοὶ δ' ὕπαρξον διζῶν,
 Φῖ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
 Ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὲν ἰδέσθαι.
 Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶτο, μηδὲ νεμέσσα,
 Οὔνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἔπει ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα.
 215 Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 Ἑρίγει, μὴ τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπείσσειν
 Ἑλδῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλευούσιν.
 Οὐδέ κεν Ἀργεῖν Ἑλένη, Διδὸς ἐκγεγαυῖα,
 Ἀυδρὶ παρ' ἀλλοδαπῇ ἐμίγε φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 220 Εἰ ἦδη, ὅ μιν αὖτις Ἀργεῖοι υἷες Ἀχαιῶν
 Ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἐμελλον.
 Τὴν δ' ἦτο· ῥέξαι θεὸς ὕρορεν ἔργον ἀεικές.
 Τὴν δ' ἔστην αὐτὸς πρῶτον ἐὰν ἐγκατέθετο θυμῷ
 Λυγρῶν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἔκετο πένθος.
 225 Νῦν δ', ἔπει ἦδη σήματ' ἀριφραδέως κατέλεξας
 Ἐδῆς ἡμετέρης, τὴν οὐ βροτὸς ἄλλος ὑπῴπει,
 Ἀλλ' οἷοι σὺ τ' ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη
 Ἀκτορίς, ἣν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δαῦρο κίουσῃ.
 Ἡ νῶϊν εἰρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
 230 Πείθεις δὲ μου θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὅφρ' ἡμερον ὥρσε γόοιο.
 Κλαίει δ' ἔχων ἑλποχον θυμαρέα, κέδν' εἰδυῖαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῇ νηχομένοισι φανεῖν,
 Ὦντε Ποσειδάων ἐδεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
 235 Ραῖεσθ' ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ.
 Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἄλδος ἡπειρόνδε
 Νηχομένοι, πολλὰ δὲ περὶ χροῖ τέτροφεν ἄλμῃ.
 Ἀσπασίοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες.
 Ὡς ἔρα τῇ ἀσπασδὸς ἦν πόσις εἰστορώσῃ.
 240 Δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πῆχες λευκῇ.
 Καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισι φάνη βοδοδάκτυλος ἥδης,
 Εἰ μὴ ἔρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Νύκτα μὲν ἐν περὶ τῇ δολιχὴν σκέβην, ἥδ' αὖτε
 Ῥύσωντ' ἐπ' Ὀκεανῷ χρυσέεσσον, οὐδ' ἐκ ἵππου

„ Dens lapidibus, & bene desuper texti;
 „ Conglutinatasque imposui fores, firmiter aptatas.
 „ Et tum deinde abscidi comam patulae-follis olivæ;
 „ Truncum verò à radice usque proficissum circumdolavi ære
 „ Bene & scite, & ad perpendiculum exegi,
 „ Fulcro elaborato; terebravique omnia terebra.
 „ Ab hoc autem incipiens lectum poliebam, donec perfecti,
 „ Varie-ornans auroque & argento & ebore;
 „ Inde verò extendi pellem bovis, purpura splendidam.
 „ Sic tibi hoc signum dico; neque omnino scio,
 „ An mihi adhuc incolumis sit, mulier, lectus, an aliquis jamjam
 „ Virorum alibi posuerit, succiso fundo olivæ.
 Sic dixit: ejus verò ibidem soluta sunt genua & charum cor,
 Signa agnoscentis, quæ ei accurata dixit Ulysses.
 Lachrymis-fusis autem deinde recta cucurrit, circumque manus
 Collum jaciebat Ulyssi; caput verò osculata est, & affabatur;
 „ Ne mihi, Ulysses, irascere; quoniam in aliis quidē rebus maxime
 „ Hominum prudens-eras; dii autem dabant ærumnam,
 „ Qui nobis inviderunt nos una invicem manentes
 „ Pubertate fruitos esse, & senectutis limen attingisse.
 „ At ne nunc mihi ob-hoc irascere, neque indignare,
 „ Quod te non primum, postquam vidi, sic amplexa sum;
 „ Semper enim mihi animus in pectoribus charis
 „ Horrui, nequis me hominum deciperet verbis
 „ Huc-profectus; multi enim malas astutias cogitant.
 „ Neque Argiva Helena, è-Jove nata,
 „ Viro cum alieno mixta fuisset amore & cubili,
 „ Si in-animo-habuiisset, quod ipsam iterum bellicosi filii Achi-
 „ Reducturi domum dilectam in patriam erant. (vorum
 „ Eam autem profecto ad-patrandum deus instigavit opus indi-
 „ Noxam verò non ante in suo deposuit animo (gnum
 „ Gravem; ex qua primum & ad nos venit dolor.
 „ Nunc verò, quandoquidem jam signa manifeste dixisti
 „ Lecti nostri, quem non mortalis alius viderat,
 „ Sed soli tuque egoque, & ancilla una sola
 „ Auctoris, quam mihi dedit pater jam huc proficiscenti,
 „ Quæ nobis custodiebat fores compacti thalami;
 „ Flectis tandem meum animum, durus licet valde sit.
 Sic dixit: ei autem adhuc magis desiderium excitavit luctus.
 Flebat verò tenens uxorem animo-gratam, honesta scientem.
 Sicut autem quando grate terra natantibus apparet,
 Quorum scilicet Neptunus bene-fabricatam navem in ponto
 Perdidit, agitatam vento & fluctu vasto;
 Pauci verò effugerunt è cano mari in terram
 Natantes, multa autem circa corpus accrescit salugo;
 Læti verò conscenderunt terram, malo evitato:
 Sic utique illi gratus erat maritus intuenti:
 A-collo autem nondum omnino removebat brachia candida
 Et sane lugentibus apparuisset rosea-digitis aurora,
 Nisi utique aliud cogitasset dea cæsia-oculis Minerva:
 Noctem quidem in termino longam tenuit, Auroram verò contræ
 Detinuit in Occano aureum-solium-habentem, neque sinebat equos
 Jungere

- 245 Ζεύγυντο δ' ἀκύποδες, Φάος ἀνδρώποισι φέροντας,
 Λάμπον καὶ φαέοντο, οἷτ' Ἡῶ πῶλοι ἄγουσι.
 Καὶ τότε ἦρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι, οὐ γὰρ πῶ πάντων ἐπὶ πείρατ' ἄβλων
 ἥλομεν, ἀλλ' ἔτ' ὑπὸν ἀμέτρητος πόνος ἔσται.
- 250 Πολλὰς καὶ χαλεπὰς, τὸν ἐμὲ χρεὶν πάντα τελείσαι.
 ὧς γὰρ μοι ψυχὴ μυθήσατο Τειρεσίαιο,
 Ἡμῖτι τῇ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἀΐδος εἰσω,
 Νόσον ἱταίροισιν διζήμενος, ἥδ' ἐμοὶ αὐτῇ.
 Ἀλλ' ἔρχου, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὕφρα καὶ ἤδη.
- 255 Τῶν τε ὑπὸ γλυκερῷ ταρκώμεθα κοιμηθέντε.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Εὐνὴ μὲν δὴ σοὶ γε τότ' ἔσεται, ὅπποτε θυμῷ
 Σῶ ἐέλῃς· ἐπεὶ ἦρ σε θεοὶ πείνησαν ἱέσθαι
 Οἶκον ἑκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.
- 260 Ἀλλ' ἐπεὶ ἰφράσθης, καὶ τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ,
 Ἐἴπ' ἔγωγε μοι τὸν ἄβλον· ἐπεὶ καὶ ὅπισθεν, (ὦϊ,)
 Πεύσσομαι· αὐτίκα δ' ἐς δαήμεναι ὅττι χεῖρῖν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δαιμονίη, τί τ' ἦρ' αὖ με μάλ' ὀτρυνέουσα κελεύεις.
- 265 Εἰπάμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
 Οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήτεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἕξ' ἄνωγεν
 Ἐλθεῖν, ἐν χεῖρεσσιν ἔχοντ' εὐήρες ἑρετμόν·
 Εἰσὼν τούδ' ἀφικώμην, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,
- 270 Ἀνέρις, οὐδέ θ' ἄλεστο μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν·
 Οὐδ' ἦμα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 Οὐδ' εὐήρε' ἑρετμὰ, τὰ τε πτερὰ νηυτὶ πέλονται.
 Σῆμα δέ μοι τόδ' εἶπεν ἀριφραδὲς, (οὐδὲ γε κεύσω·)
 Ὅπποτε κεν δὴ μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ἐδίτης
- 275 Φῆν' ἀθηρηλοῖγ' ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ἔκω,
 Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευεν ἑρετμόν,
 Ἐρξάνθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 Ἀρνεῖν, ταῦρόν τε, συὸν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 Οἶκονδ' ἀποσείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας.
- 280 Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
 Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κ' ἐμὲ πέφνη
 Γῆρα ὑπὲρ λιπαρῷ ἀρημένον· ἄμφι δὲ λαοὶ
 Ὀλβιοὶ ἔσσονται· τάδε μοι Φάτο πάντα τελεῖται.
- 285 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 Εἰ μὲν δὴ γῆρας γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
 Ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα κακῶν ὑπέλυξιν ἔσσειαι.
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἐγδρεύον.
 Τόφρ' ὅτ' ἦρ' Εὐρυνόμῃ τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνῇ
- 290 Ἐσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπολαμπόμενάων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ εἰρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
 Γμῆδες μὲν κεύσασα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμῃ θαλαμηπόλος ἡγεμόνευσεν
 Ἐρχομένοιςι λέχοντα, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
- 295 Ἐς θάλαμον δ' ἀγαγούσα, πάλιν κίον· οἱ μὲν ἔπειτα·
 Ἀσπασίῃ λέκτροιο παλαιῷ θεσμὸν ἔκοντο.

Jungere veloces, lumen hominibus ferentes,
 Lampum & Phaëtonta, qui scilicet Auroram equuli vehunt.
 Et tunc utique suam uxorem allocutus est solers Ulysses;
 „ O mulier, nondum enim omnium ad fines certaminum
 „ Venimus, sed adhuc in posterum immensus labor erit,
 „ Multus & difficilis, quem me oportet omnem perficere.
 „ Sic enim mihi anima dixit Tiresiæ,
 „ Die illo, quando scilicet descendi domum Orçi intra,
 „ Reditum sociis quærens, & mihi ipsi.
 „ Quin veni, ad-lectum enamus, uxor, ut & jam
 „ Somno à dulci delectemur ubi-decubuerimus.
 Enn autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Cubile quidem demum tibi sane tunc erit, quando animo
 „ Tuo volueris; quia scilicet te dii fecerunt venire
 „ Ad domum bene-aedificatam, & tuam in patriam terram.
 „ Sed quoniam cogitasti, & tibi deus iniecit animo,
 „ Dic age mihi hoc certamen; quoniam & postea, (puto,)
 „ Audiam; statim autem est scire nequaquam pejus.
 Hanc verò respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Infausta, cur igitur demum me valde hortans jubes
 „ Dicere? at ego dicam, neque celabo.
 „ Haud quidem tibi animus gaudebit; neque enim ipse
 „ Gaudeo: quoniam admodum multas hominum ad urbes iussit
 „ Proficisci, in manibus habentem sabrefactum remum;
 „ Donec ad illos pervenero, qui haud norunt mare,
 „ Viros, neque subibus mixtum cibum comedunt;
 „ Neque sane hi norunt naves rubras-proris,
 „ Neque sabrefactos remos, qui utique alæ navibus sunt.
 „ Signum verò mihi hoc dixit manifestum, (neque te celabo;)
 „ Quando demum mihi obviam-factus alius viator
 „ Dixerit me ventilabrum habere super splendido humero;
 „ Utique tunc me terræ infixio iussit remo,
 „ Factisque sacris eximils Neptuno regi,
 „ Ariete, tauroque, sinumque initore verre,
 „ Domum abire, facereque sacras hecatombas
 „ Immortalibus diis, qui cælum latum habitant,
 „ Omnibus prorsus ordine: mors autem mihi ex mari ipsi
 „ Lenis admodum talis adveniet, quæ me occidat
 „ Senectute à molli confectum; circum autem populi
 „ Felices erunt: hæc mihi dixit omnia perfectum-iri.
 Illum autem rursus allocuta est prudens Penelope;
 „ Si quidem demum senectutem dii perficient meliorem,
 „ Spes tibi deinde malorum effugium fore.
 Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 Interea verò Eurynomeque & nutrix instruebant lectum
 Vestitu molli, facibus sublucentibus.
 At postquam straverant densum lectum properantes,
 Anxius quidem decubitura retro in-donum ivit;
 Illis verò Eurynome cubicularia præibat
 Euntibus ad-lectum, facem in manibus tenens:
 In thalamum autem ubi-duxerat, retro ivit: illi quidem deinde
 Lubentes lecti antiqui ritibus accesserunt.

- Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἡδὲ συβώτης
 Παῦσαν ἔρ' ἐρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
 Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρον σκιδέντα.
- 300 Τῷ δ' ἔπει οὖν Φιλότιτος ἑταρπήτην ἑρατεινῆς,
 Τερπείσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·
 Ἡ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο διὰ γυναικῶν,
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων ἐστρωσ' αἰδήλον ὄμιλον·
 Οἱ ὅθιν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἵφια μῆλα,
- 305 Βοφάζον· πολλὰς δὲ πίθων ἡφύσσετο οἶνος.
 Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσσεύς, ὅσα κῆδ' ἔθηκε
 Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς διζύσας ἐμδύγησε,
 Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἔρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
 Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξει ἅπαντα.
- 310 Ἦρξετο δ', ὥς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· ἀτὰρ ἔπειτα
 Ἥλθ' ὥς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πείραν ἔρουραν·
 Ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὥς ἀπετίσαστο ποινὴν
 Ἰφθίμων ἑτάρων· οὐς ἥσθιεν, οὐδ' ἐλάειρεν·
 Ἦδ' ὥς Αἰόλον ἴκετ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,
- 315 Καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἶσα Φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι
 Ἦγν, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
 Πόντον ἐκ' ἰχθυόεντα φέρεν μέγαλα γενάχοντα·
 Ἦδ' ὥς Τηλέκυλον Λαιρρυγονίην ἀφίκανεν,
 Οἱ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ ἑκνήμιδας ἑταίρους
- 320 Πάντες Ὀδυσσεύς δ' ὅλος ὑπεκφυγε νηὶ μελαίνῃ·
 Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε·
 Ἦδ' ὥς Αἰδῶ δόμον ἡλυθεν εὐρώεντα,
 Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαιο,
 Νηὶ πολυκλήϊδι, καὶ εἰσίδε πάντας ἑταίρους,
- 325 Μητέρα θ', ἥ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα·
 Ἦδ' ὥς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἤκουσεν·
 Ὡς θ' ἴκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινὴν τε Χάρυβδιν,
 Σκύλλην θ', ἣν οὐ πάποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἔλυξαν·
 Ἦδ' ὥς Ἥελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
- 330 Ἦδ' ὥς νῆα βοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
 Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἔλυξεν·
 Ὡς θ' ἴκετ' Ὀλυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψῷ,
 Ἡ δ' αὖ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
- 335 Ἐν σπέτρῳ γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἡδὲ ἔφασκε
 Θῆσειν ἀθανάτων καὶ ἀγήραον ἡμᾶτα πάντα·
 Ἀλλὰ τῷ οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθεν·
 Ἦδ' ὥς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Οἱ δ' ἡ μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσαντο,
- 340 Καὶ πέμψαν σὺν νηὶ Φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 Χαλκόν τε χρυσόν τε ἔλεις, ἐσθλὰ τε δόντες·
 Τοῦτ' ἦρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
 Λυσιμελὲς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
 Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
- 345 Ὅπποτε δ' ἡ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὅν κατὰ θυμὸν,
 Εὐνῆς ἥς ἐλόχου ταρπήμεναι, ἡδὲ καὶ ὕπνου,
 Αὐτίκ' ἀπ' Ὀλυσαντοῦ χρυσόβρονον Ἠριγένειαν
 ὤρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φῶς φέρῃ· ὥρτο δ' Ὀδυσσεύς

At Telemachus & bubulcus & subulcus

Cessare fecerunt à saltatione pedes, cessareque fecerunt mulie-
Ipsi verò cubabant per aedes obscuras. (res;

Illi autem postquam amore delectati sunt desiderabili,

Delectabantur sermonibus, secum invicem confabulantes:

Illa quidem, quot in ædibus sustinuerat nobilissima mulierum,

Virorum procorum inspiciens perniciosum cœtum;

Qui sui gratia multa, boves, & pingua pecora,

Mactabant; multum autem ex-doliis hauriebatur vinum.

At generosus Ulysses, quot dolores intulerat

Hominibus, & quæcumque ipse ærumnis-conflictatus exantlavo- (rat,

Omnia dicebat; illa verò delectabatur audiens; neque ei somnus

Incidebat palpebris, antequam is enarrasset omnia.

Incepit autem, quomodo primum Ciconas domuit; at postea

Venit in Lotophagorum virorum pinguem terram:

Et quot Cyclops fecit, & quomodo exegit poenam

Ob fortes socios, quos comedebat is neque miserabatur:

Utque ad Æolum venisset, qui ipsum lubens suscepit,

Et dimittebat; nondum verò sitisse dilectam in patriam perve-

Erat; sed ipsum rursus abtemptum procella

Pontum in piscosum tulit valde gementem: (nira

Et quomodo Telepylum Læstrygoniam advenit,

Qui navesque perdidit & bene-ocreatos socios

Omnes: Ulysses autem solus effugit nave nigra:

Et Circes enarravit dolum & varium-artificium:

Et quomodo Orci domum adiit squalidam,

Animam consulturus Thebani Titelise,

Navi multis-transstris-instructa; & aspexit omnes socios,

Matremque, quæ ipsum peperit, & nutritiv parvulus cum-esset;

Et quomodo Sirenum frequentium vocem audiit:

Quomodoque venit ad erraticas petras, horrendamque Charybdin,

Scyllamque, quam nondum unquam illæsi viri effugerunt:

Utque Solis boves interfecerunt socii:

Utque navem velocem percussit ardenti fulmine

Jupiter ætionians; perieruntque æthali socii

Omnes pariter; ipse verò mala fata effugit:

Quomodoque advenit Ogygiam insulam, Nymphamque Calypso,

Quæ demum ipsum detinebat, cupiens sibi maritum esse,

In specubus, cavis, & alebat, atque dicebat

Reddituram se eum immortalē & senectutis-expertem dies omnes;

Sed ei nunquam animum in pectoribus flectebat:

Et quomodo ad Phæacas pervenit, multa perpeffus,

Qui sane ipsum ex corde, deum veluti, honoraverunt,

Et dimiserunt cum navi dilectam in patriam terram,

Æreque, auroque affatim, vestituque datis:

Hoc sane ultimum dixit verbum, quando eum dulcis somnus

Membrorum-relaxator invasit, solvens curas animi.

Diversa autem ex parte aliud cogitavit dea cæssa-oculis Minervas

Quando demum scilicet Ulyssē putabat, suo in animo,

Concubitu suæ uxoris oblectatum esse, atque etiam somno;

Statim ab Oceano aureo-solio Auroram

Excitavit, ut hominibus lucem ferret; surrexit verò Ulysses

- Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῃ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 350 ὦ γύναι, ἥδη μὲν πολλῶν κεκορήμεθ' ἀέθλων
 Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὲν πολυκηδέα νίκην
 Κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἔλγασσι καὶ θεοὶ ἔλλαι
 ἱέμενον πεδάσσκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἰῆς·
 Νῦν δ' ἱκεῖ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνῆν.
 355 Κτήματα μὲν, τὰ μοι ἐστὶ, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
 Μῆλα δ', ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέπειραν,
 Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ λήισσάμηναι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 Δώσουσ', εἰσέκε πάντας ἐνὶ πλῆσσωσιν ἐκπύλους.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρῳ ἔπειμι,
 360 Ὀφύμενος πατέρ' ἱσθλὸν, ὃ μοι πυκινῶς ἀνάχνηται·
 Σοὶ δέ, γύναι, τὰδ' ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ ἰούσῃ·
 Αὐτίκα γὰρ φάτις εἰσὶν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
 Εἰς ὑπερῷ ἑναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 365 ἦσθαι, μηδὲ τινα προτίσσεις, μηδ' ἱρέμιναι.
 Ἡ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ·
 Ὄρει δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
 Πάντας δ' ἔντε' ἐνωγὼν ἀρήϊα χερσὶν ἐλάσσει.
 Οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν· ἐσωρήσσοντο δὲ χαλκῷ·
 370 ὦλξαν δὲ θυμῶς, ἐκ δ' ἥϊον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Ἦδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἦρ' Ἀθήνη
 Νυκτὶ κατακρύψασα θεῶς ἐξῆγε πόληος.

Ὅ Δ Τ Σ Σ Ε ΐ Α Σ Ὅ Μ Η Ρ Ο Τ Τ Η Σ Ω.
 Ρ Α Υ Ω, Δ ΐ Α Σ

Ἑτάροισι.

ΤΑΣ τῶν μνηστῆρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς αἴθου κατέβη· καὶ
 ἀναγνωρίσας Ὀδυσσεύς γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα
 λαίρτην· καὶ παραχρὴν τοῖς Ἰθακησίοις γεγενημένην ἐπὶ τῇ
 τῶν μνηστῆρων ἀναιρίσει Ἀθηνᾶ διακυλῶσι.

Ω, δ' Ὀδυσσεύς σὺν πατρὶ καὶ υἱεὶ μάρνατ' Ἀχαιοῖς.

- Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκκλεῖτο
 Ἀνδρῶν μνηστῆρων· ἔχε δὲ βάβδον μετὰ χερσὶν
 Καλὴν, χρυσεῖην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα βάλλει.
 Ὦν ἰστέλει, τοὺς δ' αὐτὲ καὶ σπινώοντασιν ἑγείρει·
 5 Τῇ ῥ' ἔβγε κινήσας· ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο.
 Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντρον βασπεσίαι
 Τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεὶ καὶ τις ἀποπέσῃαι
 Ὀρμαβοῦ ἐκ πέτρης, ἐνὰ τ' ἀλλήλησιν ἔχονται·
 Ὡς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἦσαν· ἦρχε δ' ἕρα σφιν
 10 Ἑρμείας ἀνάκητα κατ' εὐρώοντα κέλευθα.
 Πὰρ δ' ἴσαν Ὀικαμανοῦ τε βοῆς καὶ λευκάδα πέτρην,
 Ἥδ' παρ' Ἥελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνειράν,
 Ἥσαν· αἵψα δ' ἔκοντο κατ' ἀσφοδελὸν Λειμῶνα.
 Ἐνθά τε ναίρουσι ψυχὰς, εἰδόμεναι κερμέντων.
 15 Εὐρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 Καὶ Πατράκλῆος, καὶ ἀμύμενος Ἀντιλόχου,

Αἶαν-

Cubili ex molli; uxori autem verbum mandabat;
 „ O uxor, jam quidem multis satiati sumus certaminibus
 „ Ambo: tu quidem hic meum arduum redditum
 „ Deslens; at me Jupiter doloribus, & dii alii,
 „ Propterantem detinebant mea à patria terra:
 „ Nunc verò postquam ambo ad desiderabile venimus cubile,
 „ Possessiones quidem, quæ mihi sunt, curato in ædibus;
 „ Pecora autem, quæ mihi proci superbi consumpserunt,
 „ Multa quidem ipse ego prædabor, alia autem Achivi
 „ Dabunt, donec omnia impleveriat stabula.
 „ Sed sane ego quidem ad arboribus-abundantem agrum prof-
 „ Visurus patrem eximium, qui mihi multum dolet: (cisco,
 „ Tibi autem, uxor, hæc mando, prudens licet sis;
 „ Statim enim fama ibit simul cum sole orto
 „ Virorum procorum, quos interfeci in ædibus;
 „ In coenaculum ubi-ascenderis, cum famulis mulieribus,
 „ Sede, neque quenquam respice, neque interroga.
 Dixit utique, & circum humeros induit sibi arma pulchra:
 Incitavit autem Telemachum & bubulcum & subulcum,
 Omnesque arma jussit martia manibus sibi-sumere.
 Hi verò ei non inobsequentes fuerunt: armabant autem se ar-
 Aperuerunt verò fores, exhibantque; præibat autem Ulysses.
 Jamjam quidem lux erat super terram: illos autem Minerva
 Caligine coopertos cito eduxit ex urbe.

O D Y S S E Æ HOMERII XXIV. LIBRI

Argumentum.

Procorum animas Mercurius ad inferos deducit: Et agnitio
 Ulyssis fit ad patrem Laërtem. Et turbam Ithacensibus
 factam ob procorum cædem Minerva compefcit.

Ω. Ulysses cum patre & filio pugnat Achivis.

Mercurius autem animas Cyllenius evocabat
 Virorum procorum; habebat verò virgam in manibus
 Pulchram, auream; qua scilicet hominum oculos mulcet,
 Quorum vult; contra verò & dormientes suscitât;
 Hac utique docebat commotas; illæ verò stridentes sequebantur.
 Sicut autem quando vespertilliones in secessu antri divini
 Stridentes volant, postquam aliquis exiderit
 Serie ex petra; sibi autem invicem adhærescunt:
 Sic illæ stridentes una ibant: præibat verò ipsis
 Mercurius alienus à malo, per squilidas vias.
 Præteribant autem Oceanique fluctus & Leucada petras;
 Et Solis portas, & populum Somniorum,
 Præteribant: statimque pervenerunt in herbosum pratum,
 Ubi scilicet habitant animæ, simulachra defunctorum.
 Invenerunt autem animam Pelidæ Achillis,
 Et Patrocli, & exiit Antilochi.

- Αἰαντὸς δ' ὅς κ' ἔριζος ἔην εἰδὸς τε δάμας τε
 τῶν ἑλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 20 ὧς αἱ μὲν περὶ καΐνον ὀμίλειον· ἀγχιμόλον δὲ
 ἥλυθ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 Ἀχχυμένῃ· περὶ δ' ἑλλαι ἀγηγέρας, ὅσσαι ἄμ' αὐτῷ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθῳ θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
 τὸν προτέρῃ ψυχῇ προσφώνει Πηλεΐωνος·
 Ἀτρεΐδη, πῆρι μὲν σε φάμεν διτ' τερπικεραῦνον
 25 ἄνδρῶν ἥρῳα φίλον ἑμμέναι ἡμάτα πάντα·
 οὐνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἕνεκτες,
 Δήμῳ ἐν Τρώων, ὅδε πάσχομεν ἕλγε' Ἀχαιοί.
 ἦ τ' ἔρα καὶ σοὶ πρῶτα περασιήσεσθαι ἔμελλε
 μοῖρ' ὅλας, τὴν οὔτις ἄλευσται, ἥς κε γένηται.
 30 ὧς ὄφελος τιμῆς ἀπονήμενος, ἥσπερ ἕνεκσες,
 Δήμῳ ἐν Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 τὰ κέν τοι τύμβον μὲν ἀποίησαν παναχαιοί,
 ἠδὲ κε καὶ σὺ παιδὶ μέγα κλέος ἦρα' ὀπίσσω·
 νῦν δ' ἔρα σ' οἰκτίρῃ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.
 35 τὸν δ' αὖτε ψυχῇ προσφώνει Ἀτρεΐδαο·
 Ὀλβιε Πηλῆος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκαλ' Ἀχιλλεῦ,
 ὅς θάνατος ἐν Τροίῃ, ἐκὰς Ἀργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
 κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱῆς ἑριζοί,
 μαρτάνενοι περὶ σείῳ· σὺ δὲ σροφάλλῳ κούρης
 40 κείσῃ μέγας μεγαλωσθί, λαλασμένος ἵπποσυνάνων.
 ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἡμᾶρ ἱμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
 Πανσάμεθα πτολέμοιο, εἰ μὴ Ζεὺς λαΐλαπτι παῖσεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
 κάτθεμεν ἐν λαχέεσσι, καθήραντες χροὰ καλὴν,
 45 ἵδατέ τε λικρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
 δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοί, κείροντό τε χαίτας.
 μήτηρ δ' ἐξ ἑλὸς ἦλε σὺν ἀθανάτῃσ' ἀλίσγειν,
 ἀγγελίης ἔλυσσά· βοῇ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
 θεοσπίσῃ· ὑπὸ δὲ τέρμῳ ἔλλαβε πάντας Ἀχαιοὺς·
 50 καὶ νῦν κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
 εἰ μὴ ἄνηρ κατέρυκε, παλαιὰ τε, πολλὰ τε εἰδώς,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἄρις φαινέτο βουλή·
 ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦραι Ἀχαιῶν·
 55 μήτηρ ἐξ ἑλὸς ἦδε σὺν ἀθανάτῃσ' ἀλίσγειν,
 ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνεώτος ἀντιῶσαι.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἴσχοντο φέβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
 ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἀλίοιο γέροντος,
 οἴκτρ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἑμβροτὰ εἴματα ἔσταν.
 60 μοῦσαι δ' ἐννέα πάσαι, ἀμειβόμεναι ἐπὶ καλῇ,
 θρήνηον· ἔνθα κεν οὔτιν' ἀδάμυρτόν γ' ἐνέησας
 Ἀργεῖων· τοῖον γὰρ ὀπώροιο Μοῦσα λίγαια.
 ἔπτα δὲ καὶ δέκα μὲν σὲ ἑμὸς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ,
 κλαίονμεν, ἀθανάτοί τε θεοί, ἄνητοί τ' ἐνὶ ῥήκεσσι·
 65 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἴδομεν κυρτή, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
 μήλη κατεκτάνομεν μάλα πένοντα, καὶ ἱλίας βοῦς.
 καί σ' ἐν τ' ἐσθῆρι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
 καὶ μέλειτι γλυκερῇ· πρὸς δ' ἔρασι Ἀχαιῶν

Ajacisque, qui præstantissimus erat specieque corporeque.
 Cæterorum Danaorum, post eximium Peliden.
 Sic hi quidem circa illum versabantur: prope verò
 Advenit anima Agamemnonis Atridæ
 Dolens; circum autem alie congregatæ erant, quotquot una cum
 Domo in Ægisti mortui sunt, & fatum oppetierunt. (ipse
 Hunc prior anima alloquebatur Pellidæ;

„ Atride, supra quidem te putabamus Jovi gaudenti-fulmine
 „ Viros heroes charum esse diebus omnibus;
 „ Quoniam multisque & fortibus imperabas,
 „ Populo in Trojanorum, ubi patiebamur dolores Achivi.
 „ Profecto utique & tibi primum affore decernebatur
 „ Parca perniciofa, quam nemo evitat, qui natus sit.
 „ Ut debuisti honore fructus, quo scilicet imperabas,
 „ Populo in Trojanorum mortem & fatum obisse:
 „ Ita tibi sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
 „ Atque etiam tuo filio magnam gloriam comparasses in posterum;
 „ Nunc autem sane te miserrima morte fatale erat corripi.
 „ Illum autem rursus anima alloquebatur Atridæ;
 „ Felix Pelei filii, diis affinis Achilles,
 „ Qui mortuus es in Troja, longe ab Argo: circum verò te alii
 „ Interficiebantur Trojanorum & Achivorum filii optimi,
 „ Pugnantes de te; tu autem in vortice pulveris
 „ Jacebas ingens ingenti-spacio, oblitus equitationis.
 „ Nos verò toto die pugnabamus, neque omnino
 „ Cessavissemus à-bello, nisi Jupiter turbine cessare-fecisset.
 „ At postquam te ad naves portaveramus ex-bello,
 „ Deposuimus in lectis, purgato corpore pulchro,
 „ Aquaque calida & unguento: multas verò te circum
 „ Lachrymas calidas fundebant Danaï, tondebantque sibi crines.
 „ Mater autem ex mari venit cum immortalibus *deabus* marinis
 „ Nuntium audiens; clamor verò super mare excitatus est
 „ Imensus; subitas autem tremor cepit omnes Achivos:
 „ Et jam impetu-facto conscendissent cavae naves,
 „ Nisi vis detinuisset, antiquaque, multaue doctus,
 „ Nestor, cujus & antea optimum ostendebatur consilium:
 „ Qui ipsis recte-sentens concionatus est, & dixit;
 „ Contipete-vos, Argivi, ne fugito, filii Achivorum:
 „ Mater ex mari hæc cum immortalibus *deabus* marinis,
 „ Ventura est, suo filio mortuo occurrente.
 „ Sic dixit: continebant autem se à fuga magnanimi Achivi.
 „ Circum verò te steterunt filie marini senis, (induerunt
 „ Miserabiliter lamentantes; circum autem immortales vestes sibi
 „ Musæ verò novem omnes, alternantes voce pulchra,
 „ Lugebant: tunc neminem absque-lachrymis ulque vidisses
 „ Argivorum: usque-adeo enim increbuit Musa canora.
 „ Septem autem & decem quidem te pariter noctesque & dies,
 „ Flebamus immortalesque dii, mortalesque homines;
 „ Octava-&-decima autem dedimus igai; multas verò circa te
 „ Oves jugulavimus valde pingues, & cæcuras-cornibus boves.
 „ Cremabaris autem in vestitu deorum, & unguento multo,
 „ Et melle dulci: multi verò heroes Achivi

- Τεύχεσιν ἰβρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
 70 Πεζοὶ δ' ἰππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Αὐτὰρ ἔπει δὴ σε φάξε ἦνυσεν Ἥφαιστος,
 Ἥδ' ἐν δὴ τοι λέγομεν λευκ' ἔσθ', Ἀχιλλεῦ,
 Οἶνόν ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφῃσι· δῶκε δὲ μήτηρ
 Χρύτεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
 75 Φάσκει ἔμμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἥφαιστος·
 Ἐν τῇ τοι κεῖται λευκ' ἔσθρα, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Μίγδα δὲ, Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος·
 Χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο· τὸν ἔεοχα τίς ἀπάντων
 Τῶν Ἑλλάνων ἱτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 80 Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
 Χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς σφαιρὸς αἰχμητῶν,
 Ἀκτὴ ἐπὶ προουχούσῃ, ἐπὶ πλατείῃ Ἑλλησπόντῃ·
 Ὡς κεν τηλεφανῆς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
 Τοῖς, οἳ νῦν γεγάσι, καὶ οἳ ματόπισθεν ἔσονται.
 85 Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοῦς, περικαλλέ' ἕβλα
 Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήσιν Ἀχαιῶν.
 Ἥδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀνταβόληται
 Ἠρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμῆναι βασιλῆος
 Ζώνυνται τε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἕβλα·
 90 Ἀλλὰ κε κεῖνα μέλιστα ἰδὼν ἱσταθήσῃ θυμῷ,
 Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἕβλα,
 Ἀργυρόπεζα θεῖτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
 Ὡς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὕλεσας, ἀλλὰ τοι κτεῖ
 Πάντας ἐπ' ἀνδράπους κλέος ἔσσεται ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ.
 95 Αὐτὰρ ἔμοι τί τόδ' ἦδος, ἔπει πύλομον ταλάντευσε;
 Ἐν νόσῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσπετο λυγρὸν ὕλεθρον,
 Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ, καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.
 Ὡς οἳ μὲν τρωῶντα πρὸς ἑλλήλους ἀγόρευον.
 Ἀγχιμαλὸν δὲ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
 100 Ψυχὰς μνηστῆρων κατὰγων, Ὀδυσσῆϊ δαμέντων·
 Τὸ δ' ἦρα θαμβήσαντ' ἰδὼς κίον, ὡς ἰσιδέσθην·
 Ἐγὼν δὲ ψυχὴν Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 Παῖδα Μελαυνθῆος, τὸν ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
 Κεῖνος γὰρ οἳ ἦν, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 105 Τὸν προτέρῃ ψυχῇ προσεφώνεον Ἀτρεΐδαο·
 Ἀμφιμέδον, τί παθόντες ἱερμνὴν γαίαν ἔδωτε,
 Πάντες κακρήμενοι καὶ ὀμῆλικας; οὐδὲ κεν ἄλλος
 Κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
 Ἡ ὕμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἰδάμασεν,
 110 Ὅρας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
 Ἡ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
 Βοῦς περταμνομένους ἡδ' οἶων πώεα καλὰ;
 Ἥδ' ἐπεὶ πτόλιος μαχεσόμενοι ἡδὲ γυναικῶν;
 Εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ζεῖνος δὲ τοι εὐχομαι εἶναι.
 115 Ἡ οὐ μέμνη, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὀμέτερον δῶ,
 Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ,
 Ἴλιον εἰς ἑμ' ὕπεσθαι, εὐσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
 Μηνὶ δ' ἔρ' οὐλοῦ πάντα παρήσαμεν εὐρέα πόντον,
 Σπουδῇ παρπεπιδόντες Ὀδυσῆα πτολίπορθον.
 120 Τὸν δ' αὖτε ψυχῇ προσεφώνεον Ἀμφιμέδοντος·

Ἀτρεΐ-

„ Cum-armis agitarunt-se circi pyram ardentis,
 „ Peditesque equitesque; ingens autem strepitus ortus est.
 „ Sed postquam demum te flamma confecerat Vulcani,
 „ Mane utique tibi colligebamus alba ossa, Achilles,
 „ Vino in puro & unguento: dedit autem mater
 „ Auream amphoram, Bacchi verò donum
 „ Dicebat esse; opus autem inclyti Vulcani:
 „ In hac tibi jacent alba ossa, illustris Achilles;
 „ Promiscueque, Patrocli Menœtiadæ mortui:
 „ Separatim verò, Antilochi, quem maxime honorabas omnium
 „ Aliorum sociorum, post Patroclum utique mortuum.
 „ Circum hæc autem postea magnam & insignem tumultum
 „ Congessimus Argivorum sacer exercitus bellicosorum,
 „ Littore in prominenti, ad latum Hellepontum;
 „ Ut longe-conspicius ex ponto viris esset
 „ lis, qui nunc nati sunt, & qui in futurum erunt.
 „ Mater autem, diis rogatis, perpulchra certamina
 „ Posuit medio in circo optimatibus Achivorum.
 „ Jamjam quidem multorum funeri virorum interful
 „ Heroum, quandocunque sit ut mortuo rege
 „ Cinganturque juvenes, & parent certamina;
 „ Sed illa maxime conspicatus mirabar animo,
 „ Qualia super te deposuit dea perpulchra certamina,
 „ Argentea-pedibus Thetis: valde enim charus eras diis.
 „ Sic tu quidem neque mortuus nomen perdidisti, sed tibi san-
 „ Omnes apud homines gloria erit eximia, Achilles: (pes
 „ At mihi quæ ea voluptas, postquam bellum confeceram?
 „ In reditu enim mihi Jupiter molitus est grave exitium,
 „ Ægisthi sub manibus, & perditæ uxoris.
 „ Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 „ Prope autem ipsos venit internuncius Argicida,
 „ Animas procorum deducens, ab Ulyssæ domitorum:
 „ Illi verò proinde attoniti recti iverunt, ut intulsi sunt:
 „ Cognovit autem anima Agamemnonis Atridæ
 „ Filium Melanthii, inclytum Amphimedontem;
 „ Hospes enim ei erat, in Ithaca ædes habitans.
 „ Hunc prior anima alloquebatur Atridæ;
 „ Amphimedon, quid passi obscuram terram subiissis,
 „ Omnes selecti & cœtanei? neque alius sic
 „ Habito-delectu elegisset per urbem viros optimos.
 „ Num vos in navibus Neptunus domuit,
 „ Excitatis sævis ventis & fluctibus ingentibus?
 „ An alicubi hostiles viri multarunt in terra,
 „ Boves prædantes & ovium greges pulchros?
 „ An de urbe pugnantes occubistis, & mulieribus?
 „ Dic mihi interroganti; hospitem autem tibi profiteor me esse.
 „ An non meministi, quando illuc veni ad vestram domum,
 „ Hortaturus Ulyssæm, cum deo-pari Menelao, (bus?
 „ Ad illum una ut-comitaretur, bene-transitis-instructis in navi.
 „ Mense autem deinde toto omnem transivimus Irtum pontum;
 „ Ubi vix tandem persuasissimus Ulyssi urbem-visitatori.
 „ Eum autem rursus anima alloquebatur Amphimedontis;

- Ἀτρεΐδῃ κύδιος, ἕναξ ἀνδρῶν Ἀγέμενον,
Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ Ἀτρεκέως καταλέξω
Ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
Μνώμεθ' Ὀδυσσεύς δ' ἄν οἰχαμένοιο δάμαρτα·
- 135 Ἡ δ' οὐδ' ἤρναίτο συγερὴν γάμον, οὐτ' ἐτελεύτω,
Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν·
Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἰσθὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἔφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε·
- 130 Καῦροι, ἔμοι μνηστῆρας, ἐπεὶ θάναθ' ὁδὸς Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπείγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσέκε Φᾶρος
Ἐκτέλεσθαι, (μή μοι μεταμῶλια νήματ' ὕληται,)·
Λαέρτη ἡρώϊ ταφῆιον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὁλοή καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
- 135 Μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἶκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεκτίσας.
Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐκπεύβετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα κεν ἡματιῇ μὲν ὕφαινεσκεν μέγαν ἰσθὺν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραβείτο.
- 140 Ὡς τρίστες μὲν ἔλθε δόλῳ, καὶ ἐπειθεν Ἀχαιοὺς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὤραι,
Μηνῶν Φειβόντων, περὶ δ' ἡμέατα πόλλ' ἐτελέσθη·
Καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν, ἥ σάφα ἦδη,
Καὶ τήν γ' ἀλλύουσταν ἐφεύρομεν ἀγλαὴν ἰσθύν.
- 145 Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐβόλουσ', ὅπ' ἀνάγκης.
Εὐθ' ἡ Φᾶρος ἔδειξεν, ὕφηνασα μέγαν ἰσθύν,
Πλύνασ', ἡελίῳ ἐκλίγκιον, ἥδ' ἐσλήνῃ·
Καὶ τότε δὴ β' Ὀδυσῆα κακὸς ποδὲν ἤγαγε δαίμων
Ἀγροῦ ἐκ' ἐσχάτην, θοὶ δώματα καὶ εὐβώτης·
- 150 Ἐνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύς ἱεῖοιο,
Ἐκ Πύλου ἡμαθδέντος ἰδὼν σὺν νηὶ μελαίνῃ·
Τὸ δ' ἀμνηστῆρεσιν θάνατον κακὸν ἄρτυναντα,
Ἰκόντο προτὶ ἕξου περικλυτόν· ἦτοι Ὀδυσσεύς
Ἦτορος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευε·
- 155 Τὸν δὲ εὐβώτης ἤγε, κακὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα,
Πτωχῶ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἥδ' ἄγεροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔστα.
Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἔντα,
Ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέσχεροι ἦσαν·
- 160 Ἀλλ' ἐπερὶν τε κακοῖσιν ἐνέπτομεν, ἥδ' ἐβολῆσιν.
Αὐτὰρ δ' εἴως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἰοῖσι
Βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος, τετληῶσι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγυβόχοιο,
Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλῆα τεύχε' ἀείρας,
- 165 Ἐς βάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσσαν ὀχλήα·
Αὐτὰρ δ' ἦν ἔλοχον πολυμερδεῖσθιν ἄνωγε
Τόξον μνηστῆρεσσι θέμεν πολὺν τε εἰδηρόν,
Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια, καὶ Φόβου ἀρχήν.
Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
- 170 Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὴν δ' ἐπιδευέες ἦμεν·
Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἴκανεν Ὀδυσσεύς μέγα τόξον,
Ἐνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες δμοκλήμεν ἐπέεσσι,

„ Atride, gloriosissime, rex virorum Agamemnon,
 „ Memini hæc omnis, & accurate enarrabo
 „ Nostræ mortis malum finem, qualis contigerit.
 „ Ambiebanas Ulyssis diu absentis uxorem;
 „ Hæc autem neque negabat odiosas nuptias, neque perficiebat,
 „ Nobis meditans mortem & fatum atrum:
 „ Sed dolum hunc alium in mente excogitavit;
 „ Exorsa magnam telam in ædibus texebat,
 „ Subtilem & immensam: statim autem inter nos dixit;
 „ Juvenes, mei præci, quandoquidem mortuus est nobilis Ulysses,
 „ Manete urgentes licet meas nuptias, donec vestimentum
 „ Perfecero, (ne mihi vana fila pereant,)
 „ Laerti heroi sepulchrale; in-tempus quo ipsum
 „ Fatum perniciosum corripuerit perennis mortis:
 „ Nequa mihi in populo Achivarum succenscat,
 „ Si sine vestimento jaceat, multa qui possedit.
 „ Sic dixit: nobis verò persuasus est animus generosus.
 „ Tunc interdū quidem texebat magnam telam,
 „ Noctu autem dissolvebat, postquam faces adhibuerat.
 „ Sic triennium quidem latebat dolo, & persuadebat Achivis:
 „ Sed quando quantus venit annus, & advenerunt horæ,
 „ Mensibus exeuntibus, diesque multi circumacti sunt;
 „ Utique tunc demum aliquis dixit mulierum, quæ certe norat;
 „ Et ipsam dissolventem invenimus egregiam telam.
 „ Sic id quidem perfecit, etiam nolens, ex necessitate.
 „ Quando illa vestimentum ostendit, ubi-textuerat magnam te-
 „ Et laverat, Soli similem, vel Lunæ; (clam,
 „ Tunc demum Ulysses malus alicunde duxit deus
 „ Agri in extremitatem, ubi sedes habitabat subulcus:
 „ Illuc venit charus filius Ulyssis divini,
 „ Ex Pylo arenosa reversus cum navi nigra:
 „ Hæc verò procis mortem malam moliti,
 „ Venerunt ad urbem inclytam; sane Ulysses
 „ Postetior, at Telemachus ante præibat:
 „ Illum verò subulcus duxit, mali corpore vestimenta habentem,
 „ Mendico misero similem, & seni, (dutus erat,
 „ Baculo innitentem; turpia autem circum corpus vestimenta in-
 „ Neque quisquam nostrum potuit cognoscere ipsum esse,
 „ Ubi derepente se ostendit, neque qui majores-natu erant:
 „ Sed verbisque malis incessimus & ictibus.
 „ At ille ad-tempus quidem tolerabat in ædibus suis
 „ Percussus & objurgatus, patienti animo:
 „ Sed quando demum ipsum suscitavit Jovis mens Ægiochi;
 „ Cum quidem Telemacho perpulchra arma sublata
 „ In thalamum deposuit, & obdidit pessulos.
 „ At ipse suam uxorem multo-astu jessit
 „ Arcum præcis ponere, canumque ferrum,
 „ Nobis infortunatis certamina, & cædis principium.
 „ Neque quisquam nostrum poterat validi arcus
 „ Nervum intendere; valde autem impares eramus:
 „ Sed quando in manus pervenit Ulyssis magnus arcus;
 „ Tunc nos quidem omnes increpabantus verbis subulcum.
 „ Arcus

- Τόξον μὴ δόμεναι, μὴδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγροεῦσι·
 Τηλέμαχος δὲ μιν οἷος ἱποτρύνων ἐκέλευσεν·
 175 Αὐτὰρ ὁ δέξατο χεῖρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ῥηϊδίως δ' ἐτάνασσε βῖδν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου.
 Ἐτῇ δ' ἦρ' ἐπ' οὐδὲν ἰὼν, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστούς,
 Διυδν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἱφίει βάλεα ζονδόντα,
 180 ἄντα τιτυσκόμενες· τοὶ δ' ἀγχιζῖνοι ἔπιπτον.
 Γυντὸν δ' ἦν, ὃ ρά τις σφί θειῶν ἐπιτάφροδος ἦεν.
 Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μάνει σφῶ,
 Κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ ζόνος ἄρνυτ' αἰακῆς,
 Κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἔπαν αἵματι θῆεν.
 185 Ὡς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμαθ', ὃν ἔτι καὶ νῦν
 Σώματ' ἀκηδέα κείται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
 Οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἱκάζου,
 Οἳ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλῶν,
 Κατθέμενοι γόοιοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ λαυδίων.
 190 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴν προσεφώνεον Ἀτρεΐδης·
 Ὀλβιε Λαέρταο παῖ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἡ ἦρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτῆσω ἔκιοιτιν.
 Ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
 Κούρῃ Ἰκαρίου, ὥς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
 195 Ἄνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέες οὔ ποτ' ἀλείτται
 Ἡς ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἄοιδῃν
 Ἀθάνατοι· χαρίεσσαν ἔχεφρονι Πηνελοπείῃ.
 Οὐχ ὥς Τυνδαρίου κούρῃ κακὰ μήσατο ἔργα,
 Κουριδίῳ κτείνασα πόσιν· συγερὰ δὲ ἄοιδῃ
 200 Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλσπὴν δὲ τε Φῆμιν ὑπάσσει
 Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔρσιν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Ἔσχατ' εἰν αἶδμα δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἴκοντο·
 205 Καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὰς
 Λαέρτης κτεάτισσαν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν·
 Ἐνθα οἱ οἶκος ἦν, περὶ δὲ κλίσσιον θέα πάντα,
 Ἐν τῇ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἡδὲ ἱμῶν
 Δμῶες ἀναγκαστοί, τοὶ οἱ φίλα ἐργάζοντο.
 210 Ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρη῏ς πέλει, ἥ ῥα γέροντα,
 Ἐνδουκίως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόλης.
 Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ υἱεὶ μῦθον ἔειπεν·
 Ὅττις μὲν νῦν ἔλθει· ἱκτῖμενον δόμεν εἶσα·
 Δείπνον δ' αἶψα σὺν ἱερύσασα, ὅς τις ἔριτος·
 215 Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρησάμην ἡμετέροιο,
 Αἶκ' ἔμ' ἐπιγνοίῃ καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
 Ἥ κεν ἀγνοίῃσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἰόντα.
 Ὡς εἰπὼν, δμῶεσσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
 Οἱ μὲν ἔπειτα δάμονδε θαῖς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 220 Ἀσπον ἔην πολυκάρπου ἁλωῆς, πειρητίζων·
 Οὐδ' εὖρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐκκαταβαίνων,
 Οὐδέ τινα δμῶων, οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἦρα τσίγε
 Αἵμασιās λείποντες, ἁλωῆς ἔμμεναι ἕρκος,
 Ὡλοχόντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέμει δδν ἡγεμνέτην.

„ Arcum ne daret, neque si valde multa is diceret;
 „ Telemachus verò eum solus hortans iussit:
 „ At ipse accepit manu multa-passus nobilis Ulysses;
 „ Facileque tetendit arcu, misitque sagittam per ferrum. (cittas,
 „ Stetit autè deinde super limen profectus, velocesque effudit sa-
 „ Horrendum circumspectans; percussit verò Antinoum regeta-
 „ At postea aliis immittebat tela luctuosa,
 „ Ex-adverso collimans; illi verò conferti cadebant.
 „ Manifestum autem erat, quòd aliquis ipsis deorum adiutor esset:
 „ Statim enim per ædes sequentes impetum suum, (frædus,
 „ Interficiebant quaquaversum: illorum verò gemitus oriebat^{ur}
 „ Capitis percussis; pavementū autem totum sanguine undabat.
 „ Sic nos, Agamemnon, perimus; quorum adhuc etiam nunc
 „ Corpora neglecta jacent in ædibus Ulyssis.
 „ Nondum enim sciunt amici in ædibus cuiusque,
 „ Qui abluto atro tabo ex vulneribus,
 „ Depositos lugerent; hic enim honor est mortuorum.
 „ Illum autem rursus anima alloquebatur Attriæ;
 „ Felix Laertæ fili, solers Ulysses;
 „ Profecto utique cum magna virtute potitus es uxore.
 „ Adeo bona mens erat eximie Penelopæ,
 „ Filie Icarii; adeo bene meminerat Ulyssis,
 „ Viri cui-virgo-nupserat: idè ei gloria nunquam peribit
 „ Suae virtutis: facient autem terrestribus cantilenam
 „ Immortales amabilem prudenti Penelopæ.
 „ Non sicut Tyndari filia mala molita est opera,
 „ Cui-virgo-nupserat interfecto marito: odiosa verò cantilena
 „ Erit inter homines; gravemque famam intulit
 „ Fœmineis mulieribus; etiam ei, quæ bene-morata fuerit.
 „ Sic hi quidem talia inter se loquebantur,
 „ Stantes in Orci ædibus, sub cavernis terræ. (pervenerunt
 „ Illi autem postquam ex urbe descenderunt, cito utique in prædium
 „ Pulchrum Laertæ cultum, quod scilicet quondam ipse
 „ Laertes acquisiverat, postquam valde multum laboraverat;
 „ Illic ei domus erat; circumque exedra currebat circumquaque,
 „ In qua comedebant & sedebant & dormiebant
 „ Famuli necessarii, qui ei amica laborabant.
 „ Inerat verò mulier Sicala anus, quæ utique senem
 „ Diligenter curabat in agro, procul ab urbe.
 „ Ibi Ulysses famulis & filio sermonem dixit;
 „ Vos quidem nunc ite in bene-ædificatam domum intro;
 „ In coenam autem statim porcorum mactate, quicumque opti-
 „ At ego patrem tentabo nostrum, (mas.
 „ An me agnoscat & discernat oculis,
 „ An ignoret, multo tempore seorsum cum-absuerim.
 „ Sic locutus, famulis martia arna dedit.
 „ Illi quidem deinde ad domum celeriter ierunt: at Ulysses
 „ Propius ivit ad abundans-fructibus arboretum, tentare-cogitans;
 „ Neque invenit Dolum, in magnum hortum descendens,
 „ Neque quenquam servorum, neque filiorum; sed sane illi
 „ Sepes collecturi, arboreti ut-essent septum,
 „ Abiverant; at illi senex vitum præibat.

- 225 Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὖρεν ἱκτιμένῃ ἐν ἁλῇ,
 Λιγρεῦντα φυτὸν· συκόντα δὲ ἔξο χιτῶνα,
 ῥαπτὸν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμῃσι βοεῖας
 Κνημίδας ῥαπτάς δέδετο, γραπτὺς ἁλειῶν.
 Χειρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ, βᾶτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὑπερβεν
- 230 Αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἄεζων.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε πολὺτλας Δῖος Ὀδυσσεύς
 Γῆραϊ τιμρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 Στάς ἦρ' ὑπὸ βλωπῆν ὄγχην κατὰ δάκρυον εἶβα.
 Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
- 235 Κῦσαι καὶ περιφύναι ὦν πατέρ', ἡδὲ ἱκάσα
 εἰπεῖν, ὥς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαίην.
 "Ἢ πρῶτ' ἔξερόιτο, ἱκάσα τε πειρήσαιτο.
 Ὡς δὲ οἱ φρονέοντι δόξασατο κέρδιον εἶναι,
 Πρῶτον κερτομίσις ἐπέεσσιν πειρήσῃναι.
- 240 Τὰ φρονέων ἰδὺς κίεν αὐτοῦ Δῖος Ὀδυσσεύς·
 "Ἦτοι δ' μὲν κατ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάχαινε,
 Τὸν δὲ παρισάμενος προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός·
 "ὦ γέρον, οὐκ Ἀδαμονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
 Ὀρχατον, ἀλλ' εὐ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν,
- 245 Οὐ φυτὸν, οὐ συκῇ, οὐκ ἔμπειλος, οὐ μὲν ἱλαίῃ,
 Οὐκ ὄγχην, οὐ πρᾶσιν τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
 "Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνδω θυμῷ.
 Αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἄμα γῆρας
 Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμείς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἔσσαι.
- 250 Οὐ μὲν ἀργίης γε ἕναξ ἕνεκ' οὐ σε κομίζει,
 Οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσορᾶσθαι
 Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
 Τοιοῦτον δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
 Εὐδέμεναι μαλακῶς· ἢ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
- 255 "Ἄλλ' ἔγωγε μοι τόδε εἶπε, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
 Τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν· τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις·
 Καί μοι τοῦτ' ἀγδρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὐ εἰδῶ,
 Εἰ ἐτδόν γ' ἰθάκην τήνδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
 Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
- 260 Οὐτι μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἱκάσα
 εἰπεῖν, ἡδ' ἱπακοῦσαι ἐμῷ ἔπος, ὥς ἔρεινον.
 "Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἰπου ζῶει τε καὶ ἔσι,
 "Ἢ ἡδὴ τέθνηκε, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισιν.
 "Ἐκ γὰρ τοι ἔρέω, αὐ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκουσον,
- 265 "Ἄνδρα πότ' ἔξείνισσα Φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
 "Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ οὐκ ἔτις βροτὸς ἕλλος
 Ξείνων κηλεδακτῶν φιλίων ἐμῶν ἴκετο δῶμα.
 Εὐχέτο δ' ἐξ ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
 Λαέρτην Ἀρκείσιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτοῦ.
- 270 Τὸν μὲν ἔγῳ πρὸς δῶματ' ἔγων εὐ ἔξείνισσα,
 "Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἰόντων·
 Καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἔακει·
 Χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
 Δῶκα δὲ οἱ κρητῆρι πανάργυρον ἀνθεμδέντα,
- 275 Δῶκε δ' ἀπλοῖδε χαλαίνας, τόσσους δὲ τέτλητας,
 Τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τρεῖσι χιτῶνας.

Solum autem patrem invenit bene-culto in arboreto,
 Circumsodientem plantam: squalentem autem indutus erat tu-
 Silem, turpem; circum verò crura bubulas (nicam,
 Ocreas sutiles ligaverat sibi, sentium-stricturas vitans;
 Chirothecasque super manus, ruborum causa: at superne
 Caprinam galeam capite habebat, dolorem auctans.
 Hunc autem ut animadvertit multa-passas nobilis Ulysses
 Senectute afflictum, magnumque mente dolorem habentem,
 Stans utique sub excelsa pyro lachrymam effundebat.
 Cogitavit verò deinde in mente & in animo,
 Osculari & amplecti suam patrem, & singula
 Dicere, quomodo venisset & accessisset ad patriam terram;
 An prius interrogaret, singulaque tentaret.
 Sic autem ei cogitanti visum est fatina esse,
 Primum mordacibus verbis tentare.

Hæc cogitans recta ivit ad eum nobilis Ulysses:

Sane ille quidem deorsum tenens caput, plantam circumsodie-
 Eum autem astans alloquebatur illustris filius; (bat;

„ O senex, non imperitis te tenet curandi
 „ Hortum, sed bene tibi cultura habet, neque omnino,
 „ Non planta, non ficus, non vitis, non quidem oliva,
 „ Non pyrus, non area tibi sine cultura in horto.
 „ Aliud autem tibi dicam; tu verò ne iram induc animo;
 „ Ipsum te non bona cura habet, sed simul senectutem
 „ Gravem habes, squalisque male, & turpiter indutus es.
 „ Non quidem inertie sane dominus, causæ non te curat;
 „ Neque quid tibi servile conspicuum est injuentibus
 „ In forma & statura; regi enim viro similis es.
 „ Tali autem similis es, qui postquam laveris comederitque,
 „ Debeat dormire molliter; hic enim mos est senam.
 „ Sed age mihi hoc dic, & accurate narra,
 „ Cujusnam servus es virorum? cuiusnam verò hortum curas?
 „ Et mihi hoc dic verò, ut bene sciam,
 „ Si revera utique Ithacam hanc advenhaus, sicut mihi dixit
 „ Ille vir, jam nunc obviam-factus huc venienti,
 „ Nequaquam valde sapiens; quoniam non sustinuit singula
 „ Dicere, & audire meum verbum, ut interrogabam
 „ De hospite meo, an alicubi vivatque & existat,
 „ An jam mortuus sit, & in Orci ædibus.
 „ Edicam enim tibi, tu verò attende, & me audi;
 „ Virum quondam hospitio-excepi chara in patria terra,
 „ Ad nostram domum ubi-venerat; & nondum quisquam mortalis
 „ Hospitum longinquorum charior meam advenit domum. (alius
 „ Profitebatur autem se ex Ithaca genere esse; at dicebat
 „ Laertem Arcefiadem patrem esse ipsius.
 „ Hunc quidem ego ad domum ducens bene hospitio-excepi,
 „ Peramanter tractans, multa in domo mihi cum-essent;
 „ Et ei dona præbui hospitalia, qualia decebat:
 „ Auri quidem ei dedi bene elaborati septem talenta,
 „ Dedi verò ei craterem totum-argenteum floribus-cælatum,
 „ Duodecimque simplices lenas, totque tapetes,
 „ Totidemque pallia pulchra, totidemque ad hæc tunicas:

Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
 Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἰβών.
 280 ἔειπ', ἦτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἑρσεῖνεις·

Ἰβρῆας δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι·
 Δῶρα δ' ἐτάσια ταῦτα χαρίζο, μυρ' ὀπάζων·

Εἰ γὰρ μιν ζῶν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
 Τῷ κεν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,

285 Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἣ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
 Ἄλλ' ἔγωγε μοι τόδε εἶπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατὰλαξον,

Πόρρον δὲ ἔτος ἐξίν, ὅτε ξείνισσας ἐκείνων,
 Σδν ξεῖνον δύσηνον, ἐμδν πατῶ, εἰ ποτ' ἔην γε.

Δύσμορον; ὅν που, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης,
 290 Ἠέ που ἐν πόντῳ Φάγον ἰχθύες; ἢ ἐπὶ χέρσῳ

Θηρεῖ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γένετ'· οὐδὲ ἐμήτηρ
 Κλαῦσε περιεῖλασα, πατὴρ δ', οἱ μιν τεκόμεσθαι·

Οὐδ' ἥλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
 Κώκυς ἐν λαχέεσσι φίλον πότιν, ὥς ἐπείοικεν,

295 Ὀφθαλμοὺς κατελοῦσα· τὸ γὰρ, γέρας ἐξὶ θανόντων.
 Καὶ μοι τοῦτ' ἀγδρευσον ἐτήτυμον, ὕφρ' εὖ εἰδῶ,

Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἥδὲ τοκῆς;
 Ποῦ δὲ νηὺς ἔστηκε βοή, ἢ σ' ἡγάγε δαῖρο,

Ἀντιθέους ὅ ἑτάρους; ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας

300 Νηὶς ἐκ' ἄλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναῖω,

Τίος Ἀφείδαντος Πολυπημονίδας ἐννεκτος·

305 Αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων
 Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·

Νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐκ' ἀγροῦ, νόσφι πόλης.
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεῖ τόδε δὲ πέμπτον ἔτος ἐστίν,

Ἐξ οὗ κείθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
 310 Δύσμορος· ἢ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὕρμιδες ἰόντι

Δεξιῷ, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνων,
 Παῖρ δὲ κείνος ἰὼν· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἑώλπει

Μίξεσθαι ξενίῃ, ἥδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔχρεός νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα·

315 Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλδν κόνιν αἰθαλδυσσαν
 Χεύατα κακνεφαλῆς πολιῆς, ἀδινδν ζευκχιζών.

Τοῦ δ' ὀρίνετο θυμὸς, ἀνὰ βίνας δέ οἱ ἦδη
 Δοιμὸ μένος προὔτυψε, φίλον πατέρ' εἰσορῶντι,

Κύσσε δὲ μιν περιφῶς, ἐπιάλμενος, ἥδ' ἐπροσηύδα·
 320 Κείνος μάντοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλάξας,

Ἠλυθον εἰκοσῶ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἄλλ' ἔσχεο κλαυθμοῖο, γδοῖό τε θαυρυδεντος.

Ἐκ γὰρ τοι ἔρῳ (μᾶλα δὲ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης)
 Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,

325 Λάβων τινόμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα.
 Τὸν δ' αὖ Παίρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

Εἰ μιν δὲ Ὀδυσσεύς γε, ἐμδς παῖς, ἐνθάδ' ἱκάνεις,
 Στήνέ τί μοι νῦν εἶπὲ ἀριφραδὲς, ὕφρα πεποίβω.

- „ Separatim verò insuper mulieres eximias, opemulcentes,
 „ Quatuor speciosas, quas voluit ipse eligere.
 „ Illi autem respondit deinde pater lachrymas stillans;
 „ Hospes, profecto quidem ad terram pervenisti, de qua inter-
 „ Injurii autem ipsam & improbi viri habent. (rogas :
 „ Dona verò irrita hæc largiebaris; multa præbens :
 „ Si enim ipsum vivum utique invenisses Ithacæ in populo :
 „ Eo te bene donis remuneratus dimississet,
 „ Et hospitio bono; hoc enim jus est, quicumque coepit.
 „ Sed age mihi hoc dic, & accurate narra,
 „ Quotus jam annus est, quando hospitio-excepisti illum,
 „ Tuum hospitem infelicem, meum filium, (si quidem unquam fuit.)
 „ Infortunatum? quem alicubi, procul ab amicis & patria terra,
 „ Vel in ponto comedebant pisces, vel in terra
 „ Feris & avibus captus, factus est; neque ipsum mater
 „ Flevit coöperum, paterque, qui ipsum genuit;
 „ Neque uxor multum-dotata prudens Penelope
 „ Ploravit in lectis charum maritum, sicut decet,
 „ Oculos illius ubi-prestiterat: hic enim honos est mortuorum.
 „ Et mihi hoc dic vere, ut bene sciam,
 „ Quis? unde es hominum? ubinam tibi urbs & parentes?
 „ Ubinam autem navis stat velox, quæ te vexit hoc,
 „ Deo-pareisque socios? an vector venisti
 „ Navi in aliena; illi autem te-exposito discesserunt?
 „ Illum autem respondens allocutus est solens Ulysses;
 „ Enimverò ego tibi hæc valde accurate narrabo:
 „ Sum enim ex Alybantæ, ubi inclytas sedes habito,
 „ Filius Aphidantis Polypemonidae regis:
 „ At mihi sane nomen est Eperitus; sed me deus
 „ Errare-fecit à Sicania, huc ut-venirem nolens.
 „ Navis verò mihi hæc stat ad agrum, seorsum ab urbe.
 „ At Ulyssi hic jam quintus annus est,
 „ Ex quo illinc ivit, & à mea discessit patria,
 „ Infelix: profecto utique ei bonæ erant aves evectæ
 „ Dextræ; quibus gaudent quidem ego dimicabam illum;
 „ Gaudebat autem ille abiens: cuiusque-adhuc nobis spectabat,
 „ Mixtum-iri hospicio, & splendida dona daturus.
 „ Sic dixit: illum autem doloris nebula coöperuit atra:
 „ Ambabus verò manibus sumptum pulverem fulvum
 „ Fudit-sibi in caput canum, crebro gemitus.
 „ Hujus autem commovebatur animus; ad narces verò ei jam
 „ Acer spiritus pulsavit, charum patrem intuenti.
 „ Osculatus verò est ipsum amplectens, insiliens, & alloquebatur;
 „ Ille quidem hic ipse ego, pater, quem tu inquiris,
 „ Veni vigesimo anno in patriam terram.
 „ Sed contine-te à fletu, luctuque lachrymoso.
 „ Edicam enim tibi; (valde autem oportet festinare omnia.)
 „ Procos interfeci in nostris sedibus,
 „ Contumeliam ulciscens animo-gravem, & mala opera.
 „ Ei autem rursus Laërtes respondebat, dixitque;
 „ Siquidem revera Ulysses utique, meus filius, huc venisti,
 „ Signum aliquod mihi nunc dic manifestum, ut persuadeat.

Illum

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 330 Οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ββαλμοῖσι,
 Τὴν ἐν Παρθενῇ μ' ἔλασεν εὖς λευκῇ ἰδόντι
 Οἰχέμενον· σὺ δέ με πρεῖσες καὶ πόνον μῆτηρ
 Ἐς πατέρ' Ἀντάλκον μητρὸς φίλον, ὅφρ' ἐν ἰοίμην
 Δῶρα, τὰ θεοὶ μοῶν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν.
 335 Εἰ δ' ἔγωγε, τοὶ καὶ δένδρε', ἐκτεμένην κατ' Ἀλκῶν,
 Εἶπω, ἃ μοι πῶτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤτερόν σε ἔκασα,
 Πρωτόνδε ἰδὼν, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 Ἰκνεύμισθα, σὺ δ' ὠδύμασας καὶ ἕκπες ἔκασα.
 Ὀρχάνας μοι δῖκας τρεῖς καίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
 340 Σικίας τεσσαράκοντ'· ὕρχους δέ μοι ὧδ' ἐνδόμηνας
 Δωκεῖν πενήκοντα, διατρυγίας δὲ ἑκατὸς
 Ἥην· ἔνθα δ' ἐνὰ σφυρῶν παντοῖαι ἕσπιν,
 Ὀκνῶντα δὲ Διδὸς ὕραι ἐπαβρίσκειν ἔπαρδον.
 Ὡς φάτο· ταῦτ' αὐτῷ αὐτὸ γούνατ' αὖ καὶ φίλος ἤτορ·
 345 Σήματ' ἀναγνόντας, τὰ δ' ἔμπροσθεν πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πῆχυν· τὸν δὲ προτὶ οἶ
 Εἶλεν ἀποφύχοντα πολύτλας· δῖος Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἔμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρδῃ,
 Ἐξαυτίς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 350 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐγὼ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 Εἰ ἔταδ' ἀννησῆρες ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔτισαν.
 Νῦν δ' αἰνῶς δαίδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
 Ἐνθάδ' ἐπείλωσιν Ἰθακήσιαι, ἀγγελίας δὲ
 Πάντῃ ἐπετρύνουσι Κεφαλλήνων πόλισσι.
 355 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ Φρεσὶ σῆσι μελόντων·
 Ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὅς δ' ὀρχάτου ἰγνύει κεῖται·
 Ἐνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ ευβώτην
 Προΐεμαψ', ὥς ἂν δείκνυν ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
 360 Ὡς ἔρα φωνήσαντε, βήτην πρὸς δῶματα καλῶ
 Οἱ δ' ὅτε δὴ β' ἴκοντο δέμους εὐ ναιετάοντας,
 Εὖρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ ευβώτην,
 Ταμνομένους πρὸς πολλὰ, περὶ νῆας τ' αἰθέρα οἶνον.
 Τόφρ' αὖτε ἀπέρτην μεγαλήτορα ἢ ἐν οἴκῳ
 365 Ἀμφίπολος Σικελὴ λαῶσιν, καὶ χεῖρ' ἐλαίῳ·
 Ἀμφὶ δ' ἔρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Ἀγχι παριστάμενη μέλει ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
 Μειζόνα δ', ἡδὲ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
 Ἐκ δ' Ἀσκαίνου βῆ· ἐκύμαζε δὲ μιν φίλος υἱὸς,
 370 Ὡς ἰδὼν ἀθανάτοισι θεοῖς ἰναλὶ γνῖον ἔντην·
 Καὶ μιν φωνήσας ἔκτα πτερβέντα προσεΐδα·
 ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰετιγενετῶν
 Εἰδὸς τε μέγας τε, ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.
 Τὸν δ' αὖτε Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·
 375 Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,
 Οἷος Νηρικὸν εἶλον, ἐκτεμένον ὑπολίσσον,
 Ἀκτὴν Ἠπειρώεω, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσειν,
 Τοῖος ἔων τοι χθιζὺς ἐν ἡμετέροισι δέμοισι,
 Τεύχε' ἔχων ὅμοισιν, ἰφικέμεναι, καὶ ἀμύνειν
 380 Ἄνδρας μνηστῆρας· τῇ κε σφείων γούνατ' ἔλυσεν.

Ilum verò respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Cicatricem quidem primum hanc animadvertite oculis,
 „ Quam in Parnasso mihi infixit sus albo dente
 „ Peregre-profecto: tu verò me emiseras & veneranda mater
 „ Ad patrem Autolycum matris charum, ut acciperem
 „ Dona, quæ huc profectus mihi promiserat, & annuerat,
 „ Quin age, tibi & arbores, bene-culto in arboreto, (las,
 „ Dicam, quas mihi olim dedisti; ego autem poscebam à te signu-
 „ Puer cum-essem, per hortum comitans; per ipsas verò
 „ Ibamus, tu autem nominasti & dixisti singulas.
 „ Pyros mihi dedisti tredecim, & decem malos,
 „ Ficos quadraginta, vitium-ordines verò mihi hic diserte-dixisti
 „ Daturum te quinquaginta; penitus-vindemialis autem unus-
 „ Erat; illic nempe uvæ omnigenæ insunt, (quisque
 „ Quando demum Jovis tempestates incubuerint desuper.
 Sic dixit: ejus autem ibidem soluta sunt genua & charum cor,
 Signa agnoscantis, quæ ei accurata dixerat Ulysses.
 Circum verò filium charum jecit brachia; eum autem ad se
 Cepit animæ-deficientem multa-passus nobilis Ulysses.
 At postquam is spiritum-recepit, & in mentem animus collectus
 Iterum verbis respondens allocutus est; (est,
 „ Jupiter pater, profecto utique adhuc estis dii in magno O-
 „ Si revera proci improbi injuriam luerunt. (lympo,
 „ Nunc autem graviter timeo in mente, ne cito omnes
 „ Hæc adveniant Ithacenses, nuncios verò
 „ Circumquaque expédiant Cephallenorum ad urbes.
 Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;
 „ Confide, ne tibi hæc in mente tua curæ-sint;
 „ Sed eamus ad domum, quæ hortum prope jacet:
 „ Illuc verò Telemachum & bubulcum & subulcum
 „ Præmisi; ut cenam appararent citissime.
 Sic utique locuti, iverunt ad ædes pulchras.
 Hi autem quando jam pervenerunt ad ædes habitantibus-com-
 Invenierunt Telemachum & bubulcum & subulcum, (modas
 Incidentes carnes multas, miscentesque generosum vinum.
 Interim verò Laërtem magnanimum sua in domo
 Famula Sicula lavit, & unxit oleo;
 Circumque deinde lænam pulchram jecit: at Minerva
 Prope altans membra auctavit pastori populorum,
 Majoremque, quam antea, & crassiorē fecit ad-intuendum.
 E balneo verò is egressus est; admirabatur autem ipsum charus
 Ut vidit immortalibus diis similem coram; (filius,
 Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;
 „ O pater, certe omnino aliquis se deorum sempiternorum
 „ Formaquo staturaque, egregium fecit ad-intuendum.
 Eum autem rursus Laërtes prudens contra allocutus est;
 „ Utinam, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
 „ Qualis Nericeæ cepi, bene-ædificatam urbem,
 „ Littus-Continētis, Cephallenibus imperans,
 „ Talis existens tibi hesternus in nostris ædibus,
 „ Arma habens humeris, assitissē, & propulssēm
 „ Viros procos; eo ipsorum genua solvissem

Πολλῶν ἐν μεγάροισι, εὐ δὲ Φρένας ἔνδον ἰάνθη.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Οἱ δ' ἱκεῖ οὖν παύσαντο πίνου, τεύκοντό τε δαΐτω,

Ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·

385 Ἐν δ' οἱ μὲν δείπνῳ ἱπαιχίρῃον· ἀγχιμόλον δὲ

ἥλθ' ὁ γέρον Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος

Ἐξ ἔργων μογέοντες· ἱκεῖ προμολοῦσα κάλισσεν

Μήτηρ, γρη῏ς Σκαλῇ, ἥ σφάας τρέφει· καὶ ἦν γέροντα

Ἐνδυκίως κομίσσεν, ἱκεῖ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.

390 Οἱ δ' ὥς οὖν Ὀδυσῆα ἶδον, Φράσσαντό τε θυμῷ,

Ἔσαν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Μετ' ἰχθίοις ἱέεσσι καθεπτόμενος προσέειπεν·

Ὡ γέρον, ἴξ' ἱπὶ δείπνῳ· ἀπεκλεάλασθε δὲ θάμβευες·

Δηρὴν γὰρ σίτῃ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες

395 Μίμονοι ἐν μεγάροισι, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ.

Ὡς ἔρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰδὺς κίε, χεῖρα πατάσσας

Ἀμφότερας· Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἱπὶ καρπῷ,

Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὡ φίλ', ἱκεῖ νόστησας ἰσθδομένοισι μέλ' ἡμῖν,

400 Οὐδέ τ' ἰσθδομένοισι, θεοὶ δέ σε ἡγάγον αὐτοῖ,

Οὐδέ τε, καὶ μέγα χεῖρα, θεοὶ δέ τοι ὕβρια δοῖεν·

Καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,

Ἡ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια

Νοστήσαντά σε δεῦρ', ἥ ἄγγελον ὑπρύνωμεν.

405 Τὸν δ' ἀκαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ὡ γέρον, ἤδη εἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἔρ' ἔζετ' ἱυξέζου ἐπὶ δέφρῳ.

Ὡς δ' αὖτις παῖδες Δολίου κλυτὸν ἄμφ' Ὀδυσῆα

Δαίκανόωντ' ἱέεσσι, καὶ ἐν χεῖρεσσι φύοντο·

410 Ἐξείης δ' ἔζοντα παρὰ Δολίῳ πατέρα σφῶν.

Ὡς οἱ μὲν περὶ δείπνον ἐνὶ μεγάροισι πάνοντο.

Ὅσσα δ' ἔρ' ἄγγελος ἔκα κατὰ πτόλιν ἔχετο πάντῃ,

Μνηστῆρων συγερὴν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα·

Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἄγοντες ἐφοίτων ἕλλοθεν ἕλλος,

415 Μυχμῷ τε ζοναχῇ τε, δόμνῳ προπάροιθ' Ὀδυσῆος·

Ἐκ δὲ νέκυς οἴκῳ φόρεον, καὶ ἔαπτον ἔκατοι·

Τοὺς δ' ἔξ Ἀλλάνων παλίων οἰκόνδε ἔλασον

Πέμπον ἄγειν ἁλισυσι, βοῆς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·

Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἄερόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.

420 Αὐτὰρ ἱκεῖ ῥ' ἡγεῖσθαι, ὁμηγερέας τ' ἐγύνοντο,

Τοῖσιν δ' εὐπείθης ἀνά θ' ἔαπτο, καὶ μετέειπεν·

Παῖδες γὰρ οἱ ἔλασον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,

Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνὶ ἥρῃατο δῖος Ὀδυσσεύς·

Τοῦ ὄγα δακρυχέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

425 Ὡ φίλοι, ἥ μέγα ἔργον ἀνὴρ ἔδε μήσῃτ' Ἀχαιοῖς·

Τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἔγων πολέας τε καὶ ἱσθλοὺς,

Ὡλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαοὺς·

Τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφκαλλήνων ὄχ' Ἀρίστους.

Ἄλλ' ἔγχετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ἔκα ἱκέσθαι,

430 Ἡ καὶ ἐς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,

Ἴομεν· ἥ καὶ ἔπειτα κατηφές ἱσσύμεθ' αἰεὶ.

Δῶβῃ γὰρ τάδε γ' ἔξ' ἱπὶ καὶ ἱσσομένοισι πυθέσθαι.

„ Multorum in aedibus; tu verò mente intus letatus fuisti.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Illi autem postquam cessarant à labore, apparatusque convi-

Ordine sedebant in sedilibusque solisque: (vium,

Ibi illi quidem prandio manus-admovebant; prope autem

Venit senex Dolius, unaque filii hujus senis

Ex operibus fatigati; quippe egressa vocaverat

Mater, anus Siculo, quae ipsos nutrebat; & sine senem

Studiose curabat, postquam senectus corripuerat.

Illi verò ut Ulysses viderunt, agnoverantque animo,

Steterunt in aedibus attoniti; at Ulysses

Blandis verbis compellens allocutus est;

„ O senex, sede ad prandium; obliviscimini verò stuporis;

„ Dudum enim cibo manus-admovere cupientes

„ Manebamus in aedibus, vos expectantes semper.

Sic utique dixit: Dolius autem recta ivit, manibus passis

Ambabus; Ulyssisque prehensam osculatus est manum ad carpum;

Et ipsum compellens verbis alatis allocutus est;

„ O chare, quandoquidem rediisti cupientibus valde nobis,

„ Non verò & expectantibus, dii autem te duxerunt ipsi;

„ Salveque, & magnopere gaude; dii verò tibi prospera dent;

„ Et mihi hoc dic verum, ut bene sciam,

„ An jam certo norit prudens Penelope

„ Reversum te huc, an nuncium expediamus.

Hunc autem respondens allocutus est solers Ulysses;

„ O senex, jam novit; quid te oportet hæc curare?

Sic dixit: ille verò rursus deinde sedit bene-polita in sedæ.

Sic autem pariter filii Dolii inclytum circa Ulysses,

Blande-compellabant verbis, & manibus inhærebant;

Ordine verò sedebant juxta Dolum patrem ipsorum.

Sic illi quidem circa prandium in aedibus se-occupabant.

Fama verò nuncia cito per urbem ibat undique,

Procorum gravem mortem & fatum indicans:

Illi autem simul audientes ibant aliunde alius,

Cum strepituque gemituque, sedes ante Ulyssis:

Exportabant verò cadavera aedibus, & sepeliebant singuli:

Eos autem qui erant ex aliis urbibus, domum unumquemque

Mittebant vehendos piscatoribus, velocibus navibus imponentes:

Ipsi verò in concionem iverunt conferti, dolentes corde.

At postquam congregati erant, & frequentes convenerant,

Inter eos utique Eupithes surrexitque, & locutus est;

Ob-filium enim ei indelebilis in mente dolor manebat,

Antinoom, quem primum interfecerat nobilis Ulysses:

Oh hunc ille lachrymas-fundens concionatus est, & inter-eos-dixit;

„ O amici, certe magnum opus vir hic molitus est Achivis:

„ Alios quidem cum navibus ducens multosque & eximios,

„ Perdidit quidem naves cava, perdidit autem populos:

„ Alios autem reversus interfecit Cephallenorum longe optimos;

„ Sed agite, antequam hic vel in Pylum cito iverit,

„ Vel & in Elidem divinam, ubi dominantur Epei,

„ Eamus; aut & postea ignominiosi erimus semper:

„ Contumelia enim hæc sunt & futuris audita.

- Εἰ δὲ μὴ παῖδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
 Τισόμεθ', οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ Φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
 435 Ζυόμεν· ἀλλὰ τάχα· καὶ λαὸν φθιμένοισι μετέην.
 Ἄλλ' ἴομεν, μὴ φθῶσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.
 Ὡς φάτα· δακρυρροῦν· οἶκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοῦς.
 Λυγχιμόλον δέ σφ' ἤλθε Μίδων καὶ θεῖος Διόδης,
 Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἔπει σφῆας ὕπνος ἀνῆκεν.
 440 Ἔσκει δ' ἐν μέσσοισι· τάφους δ' ἔλεν ἄνδρα ἔκαστον.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μίδων, πεπνυμένος αἰδώς·
 Κέκλυτ' ἀνὴρ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἀθανάτων ἀέκητι λαὸν τάδε μῆσατο ἔργα.
 Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον λαὸν ἄμβροτον, ὅς μ' Ὀδυσσῆι
 445 ἔγγυθον εἰσέκει, καὶ Μέντορι πάντα ἔειπε.
 Ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὶ μὲν προπάρειδ' Ὀδυσῆος
 φαίνεται ἱερσύνων, τοτὶ δὲ μνηστῆρας δριμύνας
 θύνα κατὰ μέγαρα· τοὶ δ' ἀγχιζῖνοι ἐπικτον.
 Ὡς φάτα· τοὺς δ' ἔρα πάντας ἐπὶ χλῆρον δέος ἦρεν.
 450 Τῶσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἦρώς Ἀλκιόρατος
 Μασορίδης· ὃ γὰρ οἷός ἐμα πρόσσω καὶ ἐπίσσω·
 Ὅς σφιν ἐν Φορβανῶν ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Κέκλυτε δὲ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅς ττι κεν εἴπω·
 455 Τριτέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γέγοντο·
 Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
 Τριτέρουσι παῖδας καταπαυέμεν ἄφροσυλῶν·
 Οἱ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀτασθαλίῃσι κακῆσι,
 Κτήματα κείραντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἑκοῖτιν
 460 ἄνδρ' ἀριστῆος· τὴν δ' οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι·
 Καὶ νῦν ἄδε γένοιτο· πείθεσθέ με, ὡς ἀγορεύω·
 Μὴ ἴομεν, μὴ ποῦ τις ἐπίσπασον κακὸν εὖρη.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρ' ἀνήϊξον μεγάλην ἀλαλητὴν
 ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἄρ' αὖτε αὐτόθι μέλαινα.
 Οὐ γὰρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' ἔμπειθε
 465 Πείδοντ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἱεσσύοντο.
 Αὐτὰρ ἔπει δ' ἔσσαντο περὶ χροῦ νύροκα χαλκῶν,
 Ἀθροὶ ἠγυρόμενοι πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
 Ταῖσιν δ' εὐπείθης ἠγήσατο νηπιόχην·
 Φῶ δ' ὅγε τίσεσθαι παῖδες Φόνον· οὐδ' ἔρ' ἔμελλεν.
 470 Ἀψ' ἀπονοσήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψιν.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ Ζῆνι Κρανίωνι προσήυδα·
 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρανίδη, ὕπατε πρεσόντων,
 Εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νῦν τοι νόος ἔνδοθι κείθει;
 Ἥ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ Φύλοπιν αἰνῶν
 475 Τεύχεσι; ἢ Φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγόρετ' Ἄρης·
 Τέκνον ἱμῶν, τί με ταῦτα διείρεαι, ἡδὲ μεταλλῆς;
 Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῇ;
 Ὡς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεύς ἀποτίσεται ἰλῶν.
 480 Ἐρξον, ὅπως ἐβόλαις· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέσκεν.
 Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσκειτο ὅλος Ὀδυσσεύς,
 Ὀρκία πῖσά ταμόντες, ὃ μὲν βασιλευμένη αἰεὶ
 ἡμεῖς δ' αὖ παῖδων τε κασιγνήτων τε φόνους
 485 ἔκλυσιν θέωμεν· τὰ δ' ἄλλ' ἄλλους φιλεόντων

„ Si jam non filiorumque fratrumque interfectores
 „ Ulciscamur; non mihi quidem in mente dulce fuerit
 „ Vivere, sed citissime mortuus defunctis interfuero.
 „ Sed eamus, ne perveniant transgressi illi.
 Sic dixit, lachrymas-fundens: commiseratio autem cepit omnes
 Prope verò ad ipsos venit Medon & divinus cantor, (Achivòs
 Ex sedibus Ulyssis; postquam ipsos somnus reliquerat;
 Steteruntque in medijs: stupor autem cepit virum unumquem-
 Inter eos verò locutus est Medon, prudentia doctus; (qua
 „ Audite jam nunc me, Ithacenses; non enim Ulysses
 „ Immortalibus invitis diis hæc molitus est opera:
 „ Ipse ego vidi deum immortalem, qui scilicet Ulysses
 „ Prope stetit, & Mentori omnia similis erat.
 „ Immortalis verò deus aliquando quidem ante Ulysses
 „ Apparebat animans, aliquando autem procos turbans
 „ Ruebat per domum; illi verò conferti cadebant.
 Sic dixit: eos verò omnes pallidus timor subit.
 Inter eos autem & locutus est senex heros Halitherses
 Mastorides; is enim solus videbat ante & pone:
 Qui inter ipsos recta-sentiens concionatus est & dixit;
 „ Audite jam nunc me, Ithacenses, quodcumque dicam;
 „ Vestro vitio, ô amici, hæc opera facta sunt:
 „ Non enim mihi parebatis, non Mentori pastori populorum,
 „ Ut vestros filios definere-faceretis à stultitiis;
 „ Qui magnum opus faciebant improbitate mala,
 „ Possessiones attondentes, & dedecorantes uxorem
 „ Viri optimi; ipsum verò non amplius putabant rediturum;
 „ Et nunc sic fiat; parete mihi, sicut dico:
 „ Ne eamus, nequa aliquis accersitum malum inveniat.
 Sic dixit: hi autem deinde surrexerunt magno cum clamore
 Dimidijs plures; illi verò conferti illic manserunt.
 Non enim ipsis placuit sermo in mente; sed Eupitheo
 Parebant: statim autem postea ad arma ruebant.
 At postquam induerant-se circum corpus splendido ære,
 Conferti congregabantur ante urbem spatiosam.
 Iphis autem Eupithes præfuit stultitiis:
 Putabat verò ille ulturum si filii cadem; neque sine erat
 Retro reversurus, sed illic fatum obiturus.
 At Minerva Jovem Saturnium allocuta est;
 „ O pater noster, Saturnie, summe regum,
 „ Dic mihi interroganti, quid jam tibi mens intus occultat?
 „ Nunquid ulterius bellumque malum & pugnam gravem
 „ Facies? an amicitiam inter utrosque statuis?
 Illam autem respondens allocutus est nubium-coactor Jupiter;
 „ Filia mea, cur me hæc percentaris, & interrogas?
 „ Nonne enim dadum hoc quidem excogitasti consilium ipsa?
 „ Ut sane illos Ulysses ulcisceretur reversus.
 „ Fac, quomodo vis; dicam verò tibi, sicut decet.
 „ Postquam jam procos ultus est nobilis Ulysses;
 „ Fœderibus fidis ista, hic quidem regnet semper;
 „ Nos autem ex-altera-parte filiorumque fratrumque cædia
 „ Oblivionem faciamus; illi verò se-invicem diligant

485 Ὡς τοπάρως· πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἄλις ἔστω.

Ὡς εἰπὼν, ἔτρουε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἄϊκτα.

Οἱ δ' ἔπει οὖν σίττειο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἔρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

490 Ἐξελλῶν τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὣς κύντες.

Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὥς ἐκέλευεν·

στῆ δ' ἔρ' ἐπ' οὐδὲν ἰδὼν, τοὺς δὲ σχεδὸν εἰσίδε πάντας·

Αἴψα δ' Ὀδυσσεῖα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

οἶδε δὴ ἰγγυὺς ἔασ'· ἀλλ' ὀκλιζόμεθα ἔσσαν.

495 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἔρυντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο,

τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἐξ δ' υἱαῖς οἱ Δολίοιο·

Ἐν δ' ἔρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,

καὶ πολλοὶ περ ἰόντες, ἀναγκαῖοι πολεμικά.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νόρῳπα χαλκῶν,

500 ὦϊξαν δὲ ὕρας, ἐκ δ' ἦϊον, ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς·

τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχιμόλον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,

Μέντορι εἰδομένη ἡμῖν δέμας, ἥδ' αὖ καὶ αὐδὴν.

τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Αἴψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·

505 Τηλέμαχ', ἥδη μὲν τόδε γ' εἴσαι αὐτὸς ἐπαλῶν,

Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονται ἥρισι,

μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος, σὶ τοπάρως περ

Ἀλκῆ τ' ἠγορῇ τε κεκάσμεθα πάσαν ἐπ' αἶαν.

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·

510 Ὅψαι, αἶκ' ἐθέλησθα, πάτερ φίλε, τῶδ' ἐνὶ θυμῷ,

οὔτι καταισχύνοντα τῶν γένος, ὡς ἀγορεύεις.

Ὡς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μῦθον ἔειπα·

τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι, ἣ μάλα χαῖρ' ὦ·

τίδ' ἔ' υἱὸνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.

515 τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ὦ Ἀρκεσιδάη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,

εὐξάμενος κοῦρην γλαυκῶπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ,

Αἴψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖσι δολιχόσκιον ἔγχεος.

Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐμπνευσσε μένος μέγα Πηλλὰς Ἀθήνη.

520 εὐξάμενος δ' ἔρ' ἔπειτα Διὸς κοῦρην μεγάλῳ,

Αἴψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖσι δολιχόσκιον ἔγχεος,

καὶ βάλεν εὐκείθεα, κόρυθος διὰ χαλκοπαρήνῳ·

ἦ δ' οὐκ ἔγχεος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἰσατο χαλκός·

δοῦπησεν δὲ περὶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

525 Ἐν δ' ἔπρεον προμάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός·

τύπτον δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι

καὶ νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔηκ' ἀνδρούς,

εἰ μὴ Ἀθηναίη, κοῦρην Διὸς αἰγιόχοιο,

ἦυσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·

530 Ἴσχεσθε πτολέμου, Ἴθακήσιοι, ἀργαλέοιο,

Ὡς κεν ἀναιμῶται γὰρ διακρινέεσθε τάχινα.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τῶς δὲ χλωρὸν δέος εἶλε·

τῶν δ' ἔρα θεισάντων ἐκ χειρὸν ἔπτατο τεύχεα·

πάντα δ' ἐπὶ χροῖ πῖπτε, θεῶς ἔπα φωνησάσης·

535 πρὸς δὲ πρὶν τροπῶντο λιλαήμενοι βίβοιο.

Ἐμπεδαλέον δ' ἐθέσσε πολέταλ' ὄϊος Ὀδυσσεὺς,

„ Sicut antea : divitiæ autem & pax abunde sit.
 Sic fatus, incitavit antea promptam Minervam :
 Descendit verò ex ab Olympi verticibus impetu-facto.
 Illi autem postquam cibi dulcis desiderium exemerant,
 Ipsi deinde sermonem exordiebatur multa-passus nobilis Ulysses ;
 „ Egressus aliquis videat, ne jam prope sint venientes.
 Sic dixit : egressus est autem filius Dolii, sicut jubebat :
 Stetitque proinde ad limen profectus ; illos verò prope vidit o-
 Statimque Ulysssem verbis alatis allocutus est ; (mnes)
 „ Hi jam prope sunt : sed armemur ocyus.
 Sic dixit : illi verò exurgebant, & arma sibi-induebant,
 Quatuor circum Ulysssem ; sex autem filii Dolii :
 Inter eos verò deinde Laërtes Doliusque arma inducebant,
 Et in canis licet essent, necessarii bellatores.
 At postquam induerant-se circum corpus splendido ære,
 Aperuerunt utique fores, exieruntque ; præibat autem Ulysses.
 Ad eos verò prope filia Jovis accessit Minerva,
 Mentori assimilata, tum corpore, tum etiam voce.
 Hanc quidem conspicatus gaudebat multa-passus nobilis Ulysses ;
 Statimque Telemachum alloquebatur suum charum filium ;
 „ Telemache, jam quidem hoc sane in-animo-habebis ipse præ-
 „ Viris pugnantibus, ubi discernuntur optimi, (sens-factus,
 „ Ne quid dedecores majorum genus, qui antea scilicet
 „ Roboreque & fortitudine excelluimus totam super terram.
 Illum autem rursus Telemachus prudens contra allocutus est ;
 „ Videbis, si volueris, pater chære, hoc in animo,
 „ Nequaquam dedecorantem me tuum genus, sicut dicis.
 Sic dixit : Laërtes verò gavisus est, & sermonem dixit ;
 „ Quenam mihi dies hæc, dii chari ? profecto valde gaudeo :
 „ Filiusque neposque de virtute litem habent.
 Eum autem astans allocuta est cæcia-oculis Minerva ;
 „ O Arcefiade, omnium multo charissime sociorum,
 „ Precatus filiam cæciam-oculis, & Jovem patrem,
 „ Statim valde vibratam emitte longam hastam.
 Sic dixit, & inspiravit robur magnum Pallas Minerva.
 Precatus autem is deinde Jovis filiam magni,
 Statim valde vibratam emisit longam hastam,
 Et percussit Eupithem, galeam per æreis-munitam-mallis ;
 Ea verò non hastam inhibuit ; penitus autem transiit res :
 Fragorem verò edidit is lapsus, resonueruntque arma super ipso.
 Irruerunt autem primis-pugnatoribus Ulysses & illustris filius ;
 Feriebantque ensibusque & hastis ancipitibus.
 Et sane jam omnes perdidissent & fecissent reditus-expertes,
 Nisi Minerva, filia Jovis Ægiochi,
 Clamasset voce, cohibuissetque populum omnem ;
 „ Abstinete à bello, Ithacenses, gravi ;
 „ Ut sine-cruore utique dirimamini citissime.
 Sic dixit Minerva : illos autem pallidus timor cepit :
 Eorumque proinde territorum ex manibus volabant arma ;
 Omniaque in terram cadebant, dea vociferata :
 Ad urbem verò convertabant-se cupidi vitæ-conservanda.
 Terribiliter autem clamavit multa-passus nobilis Ulysses ;
 Impetumque

Οἴμῃσαν δὲ ἄλεις, ὡς' αἰετὸς ὑψικετῆεις.

Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἄφειψέ φολόεντα κεραυνὸν,

Κάδδ' ἔπεσεν πρῶτον Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.

540 Καὶ τότε Ὀδυσσεῖα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Ἴσχεο, πῶς δὲ νεῖκος ὁμοῖου πολέμοιο,

Μήπως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύσπα Ζεὺς.

Ὡς φέτ' Ἀθηναίη· ὃ δ' ἐκείβετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.

545 Ὅρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε

Παλλὰς Ἀθηναίη, κόυρη Διὸς αἰγιόχοιο,

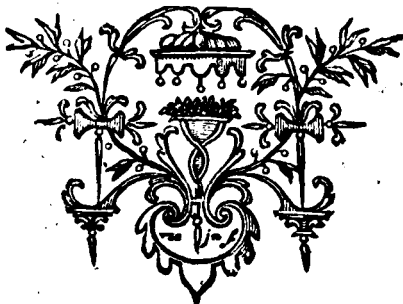
Μέντορι εἰδομένη, ἥμιν δέμας, ἥδ' αὖ καὶ αὐδίν.

Τέλος τῆς Ὀμήρου Ὀδυσσεΐας.

Impetumque dedit concitus, sicut aquila altivolans.
 Tum verò demum Saturnius misit ardens fulmen;
 Decidit autem *id* ante Cæsiàm-oculis forti-patre-natam.
 Et tunc Ulyssèm allocuta est cæsià-oculis Minerva;
 „ Generose Laërtiade, solers Ulyssès,
 „ Contine-te, compesceque contentionem æque-gravis belli;
 „ Nequa tibi Saturnius irascatur late-sonans Jupiter.
 Sic dixit Minerva: ille verò parebat, gaudebatque animo.
 Fœdera autem demum in-futurum inter utrosque fecit
 Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi,
 Alentori assimilata, tum corpore, tum etiam voce.

Finis Odysseæ Homeri.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX R E R U M

I N

ODYSSEA, HYMNIS, &c.

MAXIME MEMORABILIMUM.

A.

- A**castus rex, ξ, 335.
 Acheron, fluvius infernalis, κ, 513.
 Achilles anima Ulysses alloquitur, λ, 472. exequiæ, ω, 57.
 Achivi convocati à Telemacho, β, 7.
 Achivorum dissidium, & infelix à Troja reditus, γ, 130.
 Ææa insula, κ, 135; μ, 3.
 Ægis Minervæ, χ, 297.
 Ægisthus Agamemnonis uxorem ambit, γ, 26. Agamemnonem interficit, δ, 354.
 Ægyptia terra, δ, 229.
 Ægyptius heros, β, 15.
 Æneas ex Venere ortus, Hymn. prim. in Venerem, 199.
 Æolia insula, κ, 1.
 Æolus filias suas conjunxit filiis in uxores, κ, 5. Ulysses dat utrem ventorum, 9. reversum Ulysses indignabundus expellit, 72.
 Æsculapius medicus, Hymn. in Æsculap. 1.
 Agamemes, Hymn. prim. in Apoll. 296.
 Agamemnon septennio imperavit Mycenis, γ, 305.
 Agamemnonis exitum narrat Nestor, γ, 264. ejus interitus, γ, 303; δ, 533. ejus umbra suum exitum Ulysses refert, λ, 403. ejus anima Amphimedonti loquitur, ω, 105.
 Agelans Telemacho matris nuptias maturandas monet, υ, 322. Procos hortatur, χ, 332. jubet ne Mentor Ulysses juvet, 213. ab Ulysses interficitur, 293.
 Ajacis anima Ulysses irata, λ, 542.
 Ajacis, Oilei exitus, δ, 509.
 Alcinous, Phæacum rex, ξ, 12. ejus domus describitur, η, 85. ejus hortus, 112. Ulysses clementer excipit, 168. Phæaces de hospite Ulysses alloquitur, 168. optat Ulysses filie maritum, 311. promittit Ulysses auxilium, 317. Phæaces hortatur ut Ulysses juvent, θ, 25. parat convivium, 38. hortatur Phæaces ad certamen, 97. ejus filii, 119. Ulysses ab Euryalo laceffitum alloquitur, 225. Phæaces monet ut Ulysses dent xenia, 386. sciscitatur omnes Ulysses conditiones & fortunas, 410. Ulysses abitarum & Phæaces alloquitur, υ, 4.
 Alcmena, λ, 265.
 Alphæus, fluvius, Hymn. prim. in Apoll. 423; Hymn. prim. in Mercur. 139.
 Ambrosia, ε, 93.
 Amnisus, τ, 188.
 Amphiarus, ο, 244.
 Amphimedontis anima Atridae interitum procorum narrat, ω, 20.
 Amphinomus procos à Telemachi nece dehortatur, π, 400. à Telemacho interficitur, χ, 92.
 Amphion, λ, 261.
 Amphitrite, μ, 97.
 Anchialus, Taphiorum rex, κ, 105, 418.
 Anchise cum Venere congressus,

- fus, Hymn. prim. in Venerem, 53, &c.
 Anopæa avis, α, 320
 Anticleæ, matris Ulyssis, umbra, λ, 84. eum alloquitur, 153, 215
 Antilochus à Memnone occisus, δ, 187
 Antinous Telemacho respondet, α, 383; β, 84. Telemachum alloquitur, β, 303. procos alloquitur, δ, 773; π, 364. Telemachum interficiendum monet, π, 371. succenset Eumæo propter mendicam Ulyssē, ε, 374. mendico respondet, 445. eumque scabellō petit, 467. Ulyssē arcum experiri petentem increpat, φ, 287. ab Ulyssē interficitur, χ, 15
 Antiope, λ, 289
 Antiphates, rex Lestrigonum, κ, 114. unum è sociis Ulyssis devorat, 116
 Antiphus, Ulyssis socius, à Cyclope occisus, β, 19
 Antrum Polyphemi, ι, 182
 Apollo natus, Hymn. prim. in Apoll. 119. Nectare & Ambrosia enutritus, 124. cum Delphusi deliberat de construendo templo, 247. apud Cressam templum construit, 282, 294. Pythona Dracænam interficit, 300, 357. Delphusam iratus opprimit, 382. Cretes Sacrorum ministros sibi deligit, 392. ad templum eos ducit, 514. Mercurio de bobus abreptis irascitur, Hymn. prim. in Mercur. 244. cum Mercurio Jovem adit, 322. à Mercurio Citharam accipit, 493. & cum eo in amicitiam redit, 521, 571
 Arcadia, Hymn. prim. in Mercur. 2
 Arcisius, Ulyssis avus, π, 118
 Arcus Ulyssis, φ, 12, 90
 Arete, uxor Alcinoi, η, 54
 Phæaces alloquitur, λ, 353
 Ulyssis abeunti dona præbet, ν, 66
 Arene, oppidum, Hymn. prim. in Apoll. 422
 Arethusa, fons, ν, 408
 Argo, navis, μ, 70. per Symplegadas à Iurone transmissa, 72
 Argus, canis, Ulyssē reversum agnoscit, ρ, 301. moritur, 326
 Argyphea, oppidum, Hymn. prim. in Apoll. 422
 Ariadne, λ, 320
 Arnæus, σ, 5
 Artacia, fons, κ, 107
 Asteris, insula, δ, 846
 Athenæ, urbs, η, 80; λ, 322
 Atlas, α, 52
 Augurium aquilæ, σ, 160, 524
 Autolycus, Ulyssis avus, τ, 394. Ulyssī infanti nomen imponit, 409. Ulyssē amice excipit, 414. Ulyssē vulneratum sanat, 459
 Azantis, puella, Hymn. prim. in Apoll. 209
- B.
- B**acchus à Prædonibus Tyrhenis capitur, navique imponitur, Hymn. prim. in Bacchum, 9. vinculis non tenetur, 13. Nautas portentis terret, 34. in Delphines transformat, 53. Bacchus, Jovis & Semeles filius, Hymn. secund. in Bacchum, 2
 Boötes, ζ, 272
 Boreas, ventus, ζ, 296
 Bovis mactatio, γ, 439
 Byblinus funis, φ, 391
- C.
- C**Alypso Ulyssē detinet, α, 55; δ, 557. ejus specus, σ, 63. alloquitur Mercurium, 87. cenamque ei apponit, 92. indignatur in deos,

- deos, 116. cum Ulyssē loquitur, 160. eique jurat nullum se illaturam damnum, 180. cibum ei apponit, 196. spondet ei immortalitatem, 208. eum dimittit, 263.
 Cancrī à Jove, ad ranas auxiliandas, mittuntur, Batrachom. 284.
 Cantī enām recentissimā maxime celebrant homines, α, 351.
 Cantus ornamentum convivii, α, 152.
 Carpathus, insula, Hymn. prim. in Apoll. 43.
 Cassandræ cædes, λ, 420.
 Castor, λ, 299; Hymn. prim. in Jovis Pueros, 1; Hymn. secund. in Eosdem, 3.
 Castor Hylacides, ξ, 204.
 Caucones, Populi, γ, 366.
 Centauri, φ, 303; Batrachom. 170.
 Cephallenæ, Populi, υ, 210, η, 377.
 Cephissus, fluvius, Hymn. prim. in Apoll. 240.
 Ceres Jasoni commixta, ε, 125.
 Cetæ, populi, λ, 520.
 Charybdis, μ, 101, 235. Ulyssis malum absorbet, 431. revomit, 438.
 Chius, insula, γ, 172; Hymn. prim. in Apoll. 172.
 Chloris, uxor Nelei, λ, 280.
 Cicones, ι, 39. Achivos pugna superant, 59.
 Cimmerii, populi, λ, 14.
 Circe, κ, 136. ejus ædes, 210. in porcos vertit Ulyssis socios, 235. Ulyssī potionem dat, 316. eum lavat, 361. cibum ei apponit, 373. eum alloquitur, 378. ejus socios restituit pristinae formæ, 390. Ulyssē ad navem mittit, cæteros socios accersiturum, 402. amice eos excipit, 453. prædicit Ulyssī iter ad inferos, 488. itineris rationem docet, 504. Ulyssī vestitum dat, 542. oves mastandas navi imponit, 571. Ulyssī & sociis cibum præbet, μ, 18. Ulyssī futura pericula prædicit, & monita dat, 37.
 Circus, accipitris genus, ν, 87.
 Cithara, convivii sociā, θ, 99, ρ, 271.
 Cithara Mercurii, Hymn. prim. in Mercur. 17.
 Clitas ab Aurora raptus, ο, 250.
 Clytemnestra Ægisthum sequitur, γ, 272. Cassandram interficit, λ, 421. Agamemnoni necem molita est, 429; η, 199.
 Cnossus, urbs, τ, 178; Hymn. prim. in Apoll. 393.
 Cocytus, fluvius, κ, 514.
 Columbæ, Jovi ambrosiam ferentes, μ, 63.
 Coronis, mater Æsculapii, Hymn. in Æsculap. 2.
 Crataeis, mater Scyllæ, μ, 124.
 Creta, insula, τ, 173.
 Crissa, insula, Hymn. prim. in Apoll. 282, 438.
 Cruni, Hymn. prim. in Apoll. 425.
 Ctesippus procos alloquitur, υ, 290. bovis pedem in Ulyssē conjicit, 299. à Bubulco interficitur, χ, 285.
 Ctesius Ormenides, ο, 413.
 Cyanea saxa, μ, 59.
 Cyclopes absque lege vivunt, ι, 112. in speluncis habitant, 114. navigio carent, 125. deos non curant, 275.
 Cyclops, Polyphemus, ι, 187. pecora mulget, 244, 308, 341. Ulyssē & socios in antro invenit, 251. socios devorat, 289, 311, 344. ejus donum, 370. vino obrutus, in antro recumbit, 372. ab Ulyssē excæcatur, 380. alios Cyclopes vocat, 399. Arietem alloquitur, 447. Ulyssis navē saxo petit, 481, 537. Neptuno supplicat, 528.
 Cyclo-

Cycloptum insula, sine cultura
fertilis, 1, 108
Cydones, incolae Cretae, γ,
292; τ, 176
Cyllene, mons, Hymn. prim.
in Mercur. 142, 228
Cyllenius, Mercurius, ω, 1
Cynthius, mons, Hymn. prim.
in Apoll. 17, 26
Cyprus, insula, δ, 83; θ, 362.
Veneri sacra, Hymn. secund.
in Venerem, 2; Hymn. tert.
in Eandem, 5

D.

Danaorum animae, ω, 16
Deliades, famulae Apolli-
nis, Hymn. prim. in Apoll.
157
Delphinus, Apollo, ibid. 495
Delphusa, ibid. 244. Apollinis
templum recipere non vult,
256. ab Apolline obruitur,
382
Delphusius, Apollo, ibid. 386
Delus, insula, ξ, 162; Hymn.
prim. in Apoll. 49. Latonam
recipit, 90
Demodocus, cantor caecus, θ,
62; ν, 28. Ulyssis fletum mo-
vet, θ, 86. canit fabulam de
Veneris & Martis amplexu,
267. equum Trojanum can-
tat, 499
Deucalion, τ, 180, 181
Diana, ξ, 102. Orionem inter-
ficit, ε, 123. item mulierem
Phoenissam, ο, 477. in Orty-
gia nata, Hymn. prim. in A-
poll. 16. ejus studia, Hymn.
prim. in Venerem, 16; Hymn.
secund. in Dian. 4
Dii, malorum auctores fuisse ar-
guuntur, α, 32. omnia sciunt,
δ, 379. datores bonorum, θ,
325. omnia possunt, κ, 306
Diis indigent omnes, γ, 48
Diocles, γ, 488; ο, 186
Diomedes, γ, 167
Dione, Hymn. prim. in Apoll.
93

Disce certamen, θ, 129, 186
Dmetor laeides, ρ, 443
Dodona, ξ, 327; τ, 296
Dolius, Penelopes servus, δ,
736; ω, 386. Ulysses am-
plectitur, 296. arma induit,
497
Dorientes, Cretae incolae, τ,
177
Dotius campus, Hymn. in Ae-
sculap. 3
Dryopis Nymphae, Pan filius,
Hymn. in Pana, 34

E.

ECheneus senex, ν, 155; λ,
341
Echetus, rex, ε, 84
Eidothea, Protei filia, Mene-
lao erranti occurrit, δ, 367.
consilium dat, 383. ejus do-
lus in Patrem, 435
Elpenor, vino obrutus, tecto
decidit, κ, 559. ejus umbra
Ulyssis apparet, λ, 51. ejus
corpus sepelitur, μ, 12. tu-
mulus ei erigitur, 14
Elysius campus, δ, 563.
Enceadus, Batrachom. 275
Egipeus fluvius, λ, 237
Epei, ν, 275; ο, 297
Epeus, θ, 493; λ, 522
Ephialtes, λ, 307
Ephyre, urbs, α, 259, β, 328
Epicaeste, λ, 270
Equus Trojanus, δ, 272; θ,
493; λ, 522
Erebus, λ, 27, 563
Erembi, Populi, δ, 84
Eridanus, fluvius, Batrachom.
20
Erinyes, ο, 234
Eriphyle, λ, 325
Erymanthus, mons, ξ, 103
Euboea insula, γ, 174
Eumaeus, nobilis subulcus, ξ,
3. ejus domus, 6. Ulysses
hospitio excipit, 48. cum non
agnoscit, 56. sues maculat, 74.
419. ejus cum Ulysses colloquitur,
80, 115, 221; ο, 306, 324.
parat

parat stratum Ulyssi, ξ, 518.
 ratum suum narrat, 402. Te-
 lemachum reducem excipit,
 π, 15. à Telemacho in urbem
 mittitur, 130. Penelopi nar-
 rat Telemachi reditum, 338.
 in agrum revertitur, 452. U-
 lyssē in urbem ducit, ρ, 201.
 Melanthium increpat, 238.
 Ulyssis domum intrat, 324. in
 agrum revertitur, 603. Proci
 adducit porcos, υ, 162. Ulyf-
 sem agnoscens amplectitur &
 osculatur, φ, 224. arcum ei
 tradit, 379. Melanthium vin-
 culis constringit, χ, 190. eum
 deridet, 194. Arma induit,
 201. Procorum nonnullos in-
 terficit, 267, 284. coenam in
 Laertis domo parat, ω, 363
 Eumelus, δ, 798
 Eupithes cum Achivis conspi-
 rat in Ulyssis mortem, ω, 425.
 à Laerte occisus, 520
 Europæ raptus, Batrachom. 78
 Euryalus Phæax, lucta præstan-
 tissimus, θ, 127. Ulyssi in-
 dignatur, 158. illum ense do-
 nat, 403
 Eurybates, præco, τ, 247
 Euryclea, α, 429. à Laerte emp-
 ta, 430. Telemacho lucem
 fert, 434. vinum &c præbet,
 β, 379. Ulyssi pedes lavat,
 τ, 387. ex cicatrice eum
 agnoscit, 392, 467. Ulyssis
 domum thure suffit, χ, 493.
 ejus reditum Penelopi nuntiat,
 ψ, 5
 Eurydice, Nestoris uxor, γ, 452
 Eurylochos, dux sociorum U-
 lyssis, ad ædes Circes pro-
 perat, α, 207. ad Ulyssē
 revertitur, 244. Ulyssē co-
 mitari recusat, 264. sociis
 suadet ne Circes domum ad-
 eant, 429. Ulyssi indignatur,
 μ, 278. consilium proponit
 boum Solis mactandarum, 339
 Eurymachus Telemachum de
 Hospite interrogat, α, 400.

Halithersē reprehendit, β,
 177. Penelopen subdole allo-
 quitur, π, 435. eam laudat,
 σ, 243. Ulyssē laceffit, 349.
 & scabello petit, 393. pocil-
 latorem ferit, 395. arcui im-
 par dolet, φ, 249. supplex
 Ulyssi, imputat Antinoo o-
 mnia, χ, 45. procoshorta-
 tur ad defensionem, 70. ab
 Ulyssē occiditur, 82
 Eurymedon, η, 58
 Eurymedusa, nutrix Nauficaæ,
 η, 8
 Eurynome, Penelopæ ministra,
 σ, 168. Ulyssi sedem fert,
 τ, 100. eum lavat, ψ, 154
 Euryphaessa, Hymn. in Solem,
 υ, 4
 Eurytion, Centaurus, ebrius fir-
 rit, φ, 298. punitur, 299
 Eurytus, θ, 224, 226; φ, 32

F.

Fame mori, miserrimum, μ,
 342
 Farina, medulla virorum, β,
 290
 Filii pauci Patribus similes; ple-
 rique pejores; β, 277
 Fortis vir in omnibus potior re-
 bus, η, 51
 Fortunæ non meminit Homerus,
 Hymn. prim. in Minerv. 5

G.

Geræstus, γ, 177
 Gerenius, Nestor, γ, 68
 Gorgonium caput, λ, 633
 Gorynis fines, γ, 294
 Gratiae Venerem lavant, θ, 364;
 Hymn. prim. in Venerem, 61
 Græcorum infaustus à Troja re-
 dius, γ, 130
 Gyre, petræ, δ, 500

H.

Halitherses, vates peritissi-
 mus, prociis periculum
 immi-

INDEX RERUM

- imminere indicat, β , 157.
dissuadet Ulyssis cædem, ω , 453
- Halius**, Phæax, Alcinoï filius, cum Laodamante saltat, θ , 372
- Harmonia**, Hymn. prim. in Apoll. 195
- Hebe**, λ , 602; Hymn. in Herculem, 8
- Helena** thalamo egreditur, δ , 121. Menelaum de Advenis interrogat, 138. Ulyssis infortunium luget, 184. medicamen vino immiscet, 221. de Ulyssæ, & filii excidio narrat, 240. equo Trojano inclusos nominatim vocat, 279. Hospitibus lectos parat, 296. Telemachum muneribus donat, σ , 125. Aquilæ augurium interpretatur, 172
- Helicon**, mons, Batrachom. 1; Hymn. in Neptun. 3
- Hercules**, arcu peritissimus, θ , 224. ejus Simulachrum Ulysses alloquitur, λ , 616. Iphitum hospitem interficit, ϕ , 27
- Hermione**, unica Helenæ filia, δ , 14
- Homerus** cæcus, Hymn. prim. in Apoll. 172
- Homine** nihil imbecillius, σ , 129
- Horæ**, Hymn. prim. in Apoll. 194. Venerem à mari excipiunt, Hymn. secund. in Venerem, 5
- Hospes**, dum adest, amice tractandus; cum velit, demittendus, σ , 74
- Hospites** à Jove sunt, ζ , 207; ξ , 57
- Hydrus**, Batrachom. 81
- Hyperea**, ζ , 4
- L**
- Iaolcus**, insula, λ , 255
- Iaones**, populi, Apollinem colunt, Hymn. prim. in Apoll. 147, 152
- Jardmus**, fluvius, γ , 292
- Jason** à Cerere amatus, ϵ , 125. à Jove fulmine percussus, 128
- Jafon**, μ , 72
- Icmalius**, faber, τ , 57
- Ida**, mons, Hymn. prim. in Apoll. 34; Hymn. prim. in Venerem, 68
- Idomeneus**, γ , 191
- Ilii** excidium canit Demodocus, θ , 514
- Ilithya**, Hymn. prim. in Apoll. 97, 115
- Imbrus**, insula, Hymn. prim. in Apoll. 36
- Incantatio** vulneris, τ , 457
- Inferorum** locus, λ , 22
- Ino**, Cadmi filia, Ulysses miratur, ϵ , 336. vittam ei dat, 341. vittam recipit, 461
- Inopus**, fluvius, Hymn. prim. in Apoll. 18
- Iopæana** Apollini canunt Cretes, Hymn. prim. in Apoll. 500, 517
- Iphiclus**, λ , 289, 295
- Iphimedeæ**, λ , 304
- Iphitus** Eurytides, Ulyssis dat arcum, ϕ , 13, 31. equas amissas quærit, 22. ab Hercule interficitur, 27, 34
- Iphthima**, filia Icaris, δ , 797
- Iris**, Hymn. prim. in Apoll. 102, 107
- Irus** mendicus, Ulyssis domum advenit, σ , 1. Ulysses jurgis incescit, 10. & in certamen provocat, 25. à famulis accingitur, 75. certamen initurus tremit, 76. ab Antinoo objurgatur, 77. cum Ulyssæ congreditur, 88. cervice ictus, humi decedit, 97. ab Ulyssæ foras trahitur, 100
- Ismarus**, urbs, ab Ulyssæ depopulata, ι , 40
- Ithaca**, insula, γ , 81. capris pascendis apta, δ , 606. aspera, ι , 27; ν , 242
- Ithacenses**, post interfectos Procos in concionem congregantur, ω , 419. armati urbe
- egre-

INDEX RERUM.

egrediuntur, 467. cum Ulyſſe, Telemacho, &c, conſi-
gunt, 525. Minervæ monitu
deſiſtunt, 533. & in urbem
revertuntur, 535
Itylus, τ, 522. à matre inter-
ficiſtur, 523
Junioreſ ſemper deſipiunt, η,
294
Juno Latonæ invidet, Hymn.
prim. in Apoll. 99. Jovi iraf-
citur, 309, 331. terram feri-
rit, 333, 340. Typhaona
exciſcit, 353. Dracænæ eum
dat, 354
Jupiter, pater hominumque
Deorumque, α, 28; μ, 445.
in deorum conſilio verba fa-
cit, α, 32. Ulyſſi reditum
parat, 76. & boni & mali
dator, δ, 237. Mercurium
ad Calypſo mittit, ε, 29. fe-
licitatem hominibus diſtribuit,
prout vult, ζ, 188. Ulyſſis
navem fulmine ferit, η, 250;
μ, 415. Supplicum & Hoſpi-
tum vindex, ι, 270; Epi-
gram. inſcript. „Ad Nau-
tas“, ver. 4. iniquos punit,
ν, 214. Deorum ſummus,
τ, 203. Ulyſſi ſignum dat
tonitru, υ, 103; φ, 413;
ω, 538. inter Ulyſſem & I-
thacenſes pacem & ſcedera
ſtatenda Minervæ mandat,
ω, 483. Concilium deorum
convocat, Batrachom. 167.
tonitru bellum indicat, 200.
Ranæ miſcetur, 262, 283.
fulmen ejicit, 278. Cancroſ
mittit, 285. Mercurium bo-
ves ſurreptas Apollini oſten-
dere jubet, Hymn. prim. in
Mercur. 392. Veneri Anchi-
ſis amorem injicit, Hymn.
prim. in Venerem, 53. cum
Themifſte colloquitur, Hymn.
in Jovem, 2. Minervam è
capite gignit, Hymn. ſecund.
in Minerv. 4

L.

Lacedæmon, δ, 1; ε, 20;
ο, 1
Læconica terra, Hymn. prim.
in Apoll. 410
Lærcæus, aurarius faber, γ,
425
Lærtes in agro degit, α, 190.
propter Ulyſſem abſentem
magnopere dolet, ο, 354.
Eumæum emit à Phœnicibus,
482. Telemachi diſceſſu ma-
xime affligitur, π, 142. ejus
domus, ω, 207. ab Ulyſſe
ſolus invenitur, 225. eum non
agnoviſcit, 280. filium deſſet.
315. Ulyſſem agnoviſcens, ani-
mo deſicit, 344. armat ſe,
397. Eupithem interficit, 522
Læſtrygonæ Gigantibus ſimiles,
120. Ulyſſis naves & ſocios
perdunt, 122
Læſtrygonia urbs, α, 82; ψ,
318
Lampetie, Solis boum cuſtos,
μ, 132. boves occiſas Soli
nuntiat, 374
Lampus, equus Auroræ, ψ, 245
Lamus, α, 81
Laodamas, Alcinoi filius, pro-
vocat Ulyſſem ad certamen,
δ, 145
Larus, avis, ε, 51
Latona, Dianam in Ortygia
parit, Hymn. prim. in Apoll.
16. Apollinem enitens, ter-
ras multas adit. 45. à Delo
petit, ut filii ſit locus nata-
lis, 51. juſjurandum jurat,
83. gravibus doloribus confi-
gitur, 91. Apollinem parit,
116
Leda, λ, 297; Hymn. prim.
in Joviſ Pueros, 3
Leiocritus Mentorem increpat,
β, 242. Ithaceniſum concilium
ſolvit, 257. à Telemacho in-
terficiſtur, α, 294
Leiodes vates, φ, 144. arcum
tendere nequit, 149. Prociſ
præ-

INDEX RERUM.

- prædicat interitum ex arcu, 153. ab Antinoo objurgatur, 167. supplex orat Ulysses, χ , 310. occiditur, 328
- Lelantus campus, Hymn. prim. in Apoll. 220
- Lemnus, insula, θ , 283, 294
- Lesbus, insula, γ , 169
- Leucippus, Hymn. prim. in Apoll. 212
- Leucothea Ulyssis opem fert, ϵ , 333
- Libya, δ , 85
- Linguarum sectio, γ , 332
- Lotophagi populi, ι , 84. Ulyssis fociis lotum dant, 93
- Lotus, herba, ejus vis, ι , 94
- Lucinae, specus, τ , 188
- Luctus certamen, θ , 126
- Luna, Hymn. prim. in Mercur. 99; Hymn. in Solem, 6
- Lucretia, Pandari filia, τ , 518. filium interficit, 522
- Lycia, Hymn. prim. in Apoll. 179
- Lyra Mercurii, Hymn. prim. in Mercur. 47
- M**
- Mæonia, Hymn. prim. in Apoll. 179
- Mæra, λ , 325
- Maia, Mercurii mater, Hymn. prim. in Mercur. 1, 57, 89. Mercurium increpat, 155
- Mala opera non recte succedunt, θ , 329
- Mælea, promontorium, γ , 287; δ , 514; ι , 80
- Malis alienis ridere, ν , 347
- Malo senescunt cito homines, τ , 360
- Malorum sibi homo causa, ϵ , 7
- Mantius, ϵ , 249
- Marathon, η , 80
- Maron, Sacerdos Apollinis, ι , 197
- Mars Vulcani lectum dedecorat, θ , 269. Vulcani vinculis capitur, 296. à Vulcano deridetur, 306. dimittitur, 359.
- in Thraciam abit, 361. in bello promiscue furit, λ , 536. præpotens, &c, Hymn. in Martem, 1
- Medon, præco, Procorum consilium, de Telemacho interficiendo, audit, δ , 677. Penelopi nuntiat, 698; π , 412. Procos hortatur ad cenam, ρ , 172. à Telemacho servatur, χ , 357. in Ithacensium Concilio eadem Procorum describit, ω , 442
- Megapenthes, Menelai filius, δ , 11. Craterem Telemacho fert, ϵ , 121
- Megara, λ , 268
- Melampus, ϵ , 225
- Melanthius, caprarius, Proci capras agens, Ulyssis occurrat, ρ , 212. eum increpat, 217. calce ferit, 233. à Subulco reprehenditur, 239. eum convitiis proscindit, 248. Proci capras adducit, ν , 172. Ulysses probris incescit, 177. Proci ignem accendit, ϕ , 181. eos armis instruit, χ , 142. in vincula conjicitur, 189. à Subulco suspenditur, 192. à Subulco deridetur, 194. occiditur, 474
- Melantho, Penelopes ancilla, Ulysses increpat, ϵ , 325; τ , 68. ab Ulysses reprehenditur, ϵ , 336; τ , 70. & à Penelope, τ , 90
- Memnon, λ , 521
- Mendico pudor inutilis, ρ , 352
- Menelaus Græcos ad redeundum hortatur, γ , 141. Filii & filias opulas nuptiales celebrat, δ , 3. Telemachum & Pisistratum hospitio excipit, 30. ejus domus splendidissima, 45, 72. labores suos narret, 78. dolet de Ulysses, 104, 169. Cenam parat, 223. Græcos in equo Trojano describit, 270. querit ex Telemacho causam itineris, 312. summa aliorumque Græcorum à Troja reditum

INDEX RERUM.

reditum narrat, 347, 495.
 Proteique fabulam refert, 364. Telemacho dona promittit, 614. muneribus donatum dimittit, ϵ , 120, 147
 Mentis, dux Taphiorum, α , 105
 Mentor, Ulyssis socius, β , 225; ρ , 68. Ithacenses ad Procos cohibendos hortatur, 229. à Leiocrito reprehenditur, 242
 Mercurius à Jove mittitur ad Calypso, ϵ , 29. ad iter se accingit, 44. Calypsus specus adit, 57, 77. Jovis mandatum nuntiat, 97. abit, 148. ei ultimo ante somnum libant Phæaces, η , 137. in Vulcani domo, cum Apolline colloquitur, θ , 334, 338. Ulyssî ad Circen proficiscenti occurrit, κ , 277. & dat herbam Moly, 302. Procorum animas ad inferos deducit, ω , 1, 10, 99. Jove & Maia natus, Hymn. prim. in Mercur. 3, 13. è testudine lyram facit, 24, 47. ea canit, 54, 424. Apollinis boves furatur, 73. duas maculat, 116. à matre reprehenditur, 155. ab Apolline capitur, 293. cum eo Jovem adit, 323. Jovis monitu boves ostendit. 402. Apollini lyram tradit, 493. cumque eo in amicitiam redit, 504, 571. ab Apolline donatur imperio in Leones, &c, 566. Pana gignit, Hymn. in Pana, 35. Diis eum ostendit, 45
 Mercurialis Collis, τ , 471
 Mefaulius, servus Eumæi, ξ , 449, 455
 Messena, ϕ , 15
 Miletus, urbs, Hymn. prim. in Apoll. 180
 Mimas, mons, γ , 172; Epigram. inscript. Neptuno, 5
 Minerva, pro Ulyssè Jovem orat, α , 45. ad iter se accingit, & in Ithacam deferretur, 96, 102. Ulyssî domum

adit, Mentis assimilata, 103. hospitio excipitur à Telemacho, 119. cum eo colloquitur, 158. eum Procos expellere, patremque investigare jubet, 271. avi similis avolat, 319. Mentori assimilata, Telemacho animos addit, β , 268. navem ei sociosque ex Ithacensibus petit, 382. Procis somnum inducit, 395. Telemachum ad iter properandum hortatur, 399. cum eo navem conscendit, 416. Nestorem adeundum monet, γ , 14. apud Nestorem benigne excepta gaudet, 52. Græcis irata contentionem injicit, 135. Telemachum reprehendit, 230. Nestorem cæterosque monet, ut dormitum eant, 331. Aquilæ similis disparet, 371. à Nestore agnoscitur, 377. Nestoris Sacris advenit, 435. Iphthimæ assimilata, Penelopen solatur, δ , 795, 825. in Concilio Deorum pro Ulyssè intercedit, ϵ , 5. Dymantis filiæ assimilata, Nauficaam de vestibus lavandis monet, ζ , 21. Ulyssèm caligine coöperit, η , 14, 41. Virgini assimilata, Alcinoi ædes ei ostendit, 48. & Areten adeundam monet, 53. Præconi assimilata, Phæaces congregat, θ , 7. Ulyssèm eis gratum reddit, 21. Juveni similis Ulyssî apparet, ι , 221. notam se facit, 298. Ithacam ei ostendit, 345. cumque eo, de Procis interficiendis, deliberat, 372. Ulyssèm deturpat, ignotumque reddit, 429. Telemachum de reditu monet, κ , 10. Ulyssèm filio se notum facere jubet, π , 167. corpusque ei pulchrum reddit, 174. Ulyssî & Telemacho cum lucernæ præsit, τ , 34. Ulyssèm solatur, ν , 33. & in Procos animat,

INDEX RERUM.

- animat, 45. Procos demen-
tat, 345. Mentori similis,
Ulyssi astat, animumque ad-
dit, χ , 205, 224. Hiram-
dini similis sedet in tecti tra-
be, 239. Procorum tela irri-
ta facit, 256, 273. Ulyssi
pulchritudinem affundit, ψ ,
156. Noctis & Auroræ cur-
sum detinet, 243. Ulysses
caligine tectum urbe educit,
371. à Jove eventum sedition-
nis Ithacensium sciscitatur,
 ω , 472. Ulyssi astat, 501.
Laerti animos inspirat, 519.
bellum dirimit, pacemque &
foedera inter utroque statuit,
528, 545. cum Jove, de Mu-
rium & Ranarum pugna, col-
loquitur, Batrachom. 172. è
Jovis capite genita, Hymn.
prim. in Apoll. 308; Hymn.
secund. in Minerv. 4
- Minos, λ , 567. Jovis confa-
bulator, τ , 179
- Moly herba, κ , 302
- Mors omnibus communis, γ ,
236
- Mulieribus non fidendum, λ ,
455
- Mulius, σ , 422
- Mures concilium convocant,
Batrachom. 102. armant se,
123. cum Ranis confligunt,
202. à Cancris cæduntur, 290.
territi aufugiunt, 292
- Murium victus, Batrachom. 33
- Mus, apud Lacum, cum Rana
colloquitur, Batrachom. 13.
Ranæ tergum conscendit, 64.
Aqua territus exclamat, 76.
à Rana dimittitur, 86. &
aqua submergitur, 91, 98
- Musæ Achillem cantu desient,
 ω , 60. Deorum dona, homi-
numque ærumnas celebrant,
Hymn. prim. in Apoll. 189.
ex ipsis sunt Cantores, Hymn.
in Mus. & Apoll. 2
- Mycala, Hymn. prim. in A-
poll. 41
- Mycenæ, γ , 304
- Mycene, β , 120
- Myrmidones, γ , 188; δ , 9
- N.
- Naiades, Nymphæ, ν , 104
- Naubolides, præstantissi-
mus Phæacum, ι , 116
- Nausicaa, Alcinoi filia, à patre
currum petit, ξ , 57. cum an-
cillis vestes ad fluvium lavat,
90. pila ludit, 100. Ulyssi
cibum & vestimenta dat, 209,
214, 247. eum ad Alcinoi
domum ire jubet, 255. ad
urbem revertitur, η , 2. U-
lysses miratur, θ , 459
- Nausithous, ξ , 7; η , 62
- Naxos, Hymn. prim. in Apoll.
44
- Næra, Solis uxor, μ , 133
- Neleus, γ , 409; λ , 280
- Neoptolemus, λ , 505
- Neptunus, Ulyssi insensus, κ ,
20, 68; ι , 284. procellam
in eum concitat, ϵ , 291. in
eum sævit, 376. Vulcano
suadet, ut Martem è vincu-
lis liberet, θ , 544. Peliam
& Neleum gignit, λ , 253.
Phæacibus indignatur, ν ,
129. eorum navem lapidem
facit, 162. Heliconi impe-
rat, Epigram. inscript. Nep-
tuno, ver. 2
- Nericum, oppidum, ω , 376
- Neritum, mons, ι , 22; ν , 352
- Neritus, ρ , 207
- Nestor cum filiis epulantur, γ ,
32. cum Telemacho colloqui-
tur, 68, 102. Græcorum à
Troja reditum narrat, 130.
Agamemnonis interitum re-
fert, 253. Sacrificium Mi-
nervæ parat, 417. currum
Telemacho parari jubet, 474
- Nisus, σ , 126
- Noëmon, β , 386; δ , 630
- Notus & Zephyrus, navibus
maxime perniciosi, μ , 289

INDEX RERUM.

O.

Oceanus, λ , 638; ω ; 11
 Oechalia, δ , 224
 Ogygia insula, η , 244
 Olympus, mons, λ , 314
 Onchestus, Neptuni locus,
 Hymn. prim. in Apoll. 230
 Orchomenus, urbs, λ , 283
 Orestes patrem ulciscitur, ϵ ,
 30, 298; γ , 306
 Orion ab Aurora amatus, ϵ ,
 121. à Diana peremptus, 123.
 ab Ulyssæ conspicitur apud
 inferos, λ , 571
 Orion, stella, ϵ , 274
 Orilochus, Alpheï filius, γ ,
 484; ϵ , 187
 Orilochus, Idomenci filius, ν ,
 260
 Ortygia insula, ϵ , 123; δ , 403,
 Hymn. prim. in Apoll. 16
 Osus, λ , 307

P.

Pallantis filia Luna, Hymn.
 prim. in Mercur. 100
 Pandarî filia, ν , 66. à Vene-
 re nutrita, 68. ab Harpyis
 abrepta, 77
 Paphos, insula, δ , 363; Hymn.
 prim. in Venerem, 59
 Paræ, η , 197; Hymn. prim.
 in Mercur. 549
 Patrem nemo evitat, ω , 29
 Parnassus, mons, γ , 394
 Patris & parentibus nihil dul-
 cius, ϵ , 34
 Patroclî animam videt Ulysses,
 λ , 467
 Pauperes à Jove sunt, ζ , 208;
 ϵ , 58
 Pelasgi, τ , 177
 Pelias, Neptuni filius, λ , 253
 Peloponnesus, Hymn. prim. in
 Apoll. 250, 290, 419
 Penelope, audito Phemii cantu,
 à thalamo descendit, ϵ , 328.
 à Telemacho reprehensa, re-
 vertitur; & Ulysses deflet,

360, 363. Procos dolo ludit,
 β , 93. propter Telemachi
 discessum, luget, δ , 703,
 719. Minervæ supplicat, 761.
 & ab ea solatio afficitur, 795.
 840. Procis se ostendit, π ,
 409. Antinoum increpat, 417.
 Telemachum reversum am-
 plectitur, ρ , 38. cum eo &
 Theoclymeno colloquitur,
 100. mendicum Ulysses ac-
 cersi jubet, 508. è thalamo
 descendit ad Procos, ϵ , 205.
 Telemachum reprehendit,
 214. ab Eurymacho lauda-
 tur, 244. à Procis dona ac-
 cipit, 301. Melanthe ancil-
 lam objurgat, τ , 90. cum
 Ulyssæ ignoto colloquitur,
 103. Eurycleam eum lavare
 jubet, 357. Ulyssis somnium-
 suum refert, 535. Dianæ sup-
 plicatur, ν , 60. Arcus cer-
 tamen Procis proponit, ϕ ,
 1, 73. Antinoum reprehen-
 dit, 312. Eurycleæ, reditum
 Ulyssis nuntianti, non credit,
 ψ , 11, 81. Ulysses non agno-
 scens, à Telemacho reprehen-
 ditur, 96. Ulysses tandem
 agnoscit, & amplectitur,
 205. cumque eo colloquitur,
 209, 256, 301
 Peribœa, η , 57
 Periclymenus, λ , 285
 Phœaces, populi, ζ , 4. navi-
 gatione peritissimi, η , 108;
 δ , 247, 253. cursu, saltu,
 &c. præstant, δ , 247, 253.
 eorum principes duodecim,
 390. Ulyssis dona dant, 399.
 eorum naves præstantissimæ,
 556. eorum navis in Saxum
 convertitur, ν , 163
 Phœtus, promontorium, γ ,
 296
 Phæthos, equus Auroræ, ψ ,
 246
 Phæthusa, Solis boum custos,
 μ , 132
 Pharmacum Helenæ, discutiens
 tristitiam, δ , 220
 Pharus,

INDEX RERUM.

- Pharus, insula, *δ*, 355
 Pheidon, Thesprotorum rex,
ξ, 316; *τ*, 287
 Phemius canit reditum Achivo-
 rum, *α*, 325. reprehensus à
 Penelope, 337. canit prociis,
ρ, 263. Ulyssii supplicat, *χ*,
 343. ab Ulyssè & Telemacho
 servatur, 355, 371
 Phœræ, *γ*, 488
 Philoctetes, *γ*, 190. arcu perit-
 tus, *θ*, 219
 Philœtius, bubulcus; *υ*, 185.
 cum Ulyssè ignoto colloqui-
 tur, 199. Ulysssem agnoscens
 amplectitur, 224. fores aulae
 claudit, 389. Procorum non-
 nullos interficit, *χ*, 268,
 285
 Philomelides, *δ*, 343; *ρ*, 134
 Phlegyæ, populi, Hymn. prim.
 in Apoll. 278
 Phocæ, *δ*, 404
 Phœnices, populi, re nautica
 celebres, *ο*, 414
 Phorcynis portus, *ν*, 96
 Phrontis naucleri obitus, *γ*, 278
 Phthia, *λ*, 495
 Pteris, mons, *ι*, 66
 Pilæ lusus, *θ*, 372
 Piræus, Telemachi socius, *ο*,
 539. Telemachi jussu Theo-
 clymenum hospitio excipit,
 545; *υ*, 372. Telemachum
 alloquitur, *ρ*, 74
 Pirithœus, *λ*, 630; *φ*, 296
 Pisenor, præco, *β*, 38
 Pilistratus, *γ*, 36, 490. Tele-
 machum hospitio excipit, 37.
 cum eo ad Lacedæmonem cur-
 ru vehitur, *δ*, 1. Menelaum
 alloquitur, 155, 190. Pylum
 revertitur, *ο*, 193, 216
 Pleiades, *ε*, 272
 Polites, Ulyssis, socius, *κ*, 224
 Pollux, *λ*, 299; Hymn. prim.
 in Jovis Pueros, 1; Hymn.
 secund. in Eosdem, 3
 Polycasta, Nestoris filia, Te-
 lemachum lavat, *γ*, 464
 Polyctor, *ρ*, 207
 Polydamna, *δ*, 228
 Polyphemus, Cyclops, Neptuni
 filius, *α*, 70; *ι*, 187
 Polyphides, vates, *ο*, 252
 Pontonœus, præco, vinum dis-
 tribuit, *η*, 182; *ν*, 53. Se-
 dem ponit Cantori, *θ*, 65
 Pramnium vinum, *κ*, 235
 Priami urbs, consilio Ulyssis
 capta, *χ*, 230
 Proci, domum Ulyssis ingressi,
 epulantur, *α*, 144. Phœmii
 cantu delectantur, 151, 325.
 strepitum per domum faciunt,
 365; *δ*, 768; *ρ*, 360; *σ*,
 398. Telemachum admiran-
 tur, *α*, 381; *σ*, 409; *υ*,
 268. domum abeunt, *α*, 424.
 Telemachum derident, *β*,
 324, 331. ante Ulyssis ardes
 ludunt, *δ*, 625; *ρ*, 167. Te-
 lemacho cædem moliantur,
δ, 659, 669, 771, 824. pa-
 rant navem ad insidias ei
 fruendas, 778. in insidiis lo-
 cant se, 847. re infecta re-
 deunt, *π*, 351. nova ineunt
 consilia, 361. Ulyssis & Iri
 certamine delectantur, *σ*,
 40, 70, 99. mirantur Penelo-
 pæ pulchritudinem, 211. ei
 dona afferunt, 290. Telemach-
 o cædem fruantes, sinistro
 omine deterrentur, *υ*, 241.
 convivium parant, 250. ma-
 lis rident alienis, 347. por-
 tentis diris circumdantur, 348
 &c. Telemachum, ob hospi-
 tes, derisui habent, 373. U-
 lyssis arcum frustra tentant,
φ, 144, 184, 245. eorum
 cædes incepta, *χ*, 8. armant
 se, 146. omnes interfecti, 383.
 eorum animæ ad inferos de-
 ducuntur, *ω*, 1. corpora se-
 pelluntur, 416
 Procorum numerus, *π*, 245
 Procris, *λ*, 320
 Proserpina, *κ*, 491, 494. ejus
 locus, 509
 Proteus, *δ*, 385. à mari egre-
 ditur, 450. Menelaï insidiis
 captus, in varias species sese
 trans-

INDEX RERUM

transformat, 455. cum Menelao colloquitur, 461 &c.
Mare subit, 570
Pfyria insula, γ, 171
Pudor mendico non bonus, ρ, 347
Pylus urbs, γ, 4, 485
Pyriphlegethon, fluvius infernalis, κ, 513
Pythius, Apollo, Hymn. prim. in Apoll. 373
Pytho, Dracena, ibid 372.

R.

Rana Muris genus sciscitatur, Batrachom. 13. per lacum tergo eum portat, 64.
Hydro territus, eum dimittit, 83. in Ranarum concilio se excusat, 145
Rana concilium vocant, Batrachom. 133. armant se, 160. cum muribus pugnant, 202. à Jove auxilio juvantur, 262, 284
Ranarum victus, Batrachom. 53
Regis probi felicitas, τ, 109
Rhadamanthus, δ, 564; η, 324
Rhea, Dea, Hymn. prim. in Apoll. 93; Hymn. prim. in Venerem, 43; Hymn. in Junonem, 1
Rhenæa insula, Hymn. prim. in Apoll. 44
Rhethrum, portus, α, 186
Ridere malis alienis, υ, 347

S.

Sacrorum faciendorum ritus, γ, 430; λ, 28; μ, 356, ξ, 422
Salmoneus, λ, 235
Same, insula, α, 246
Samus, ο, 29
Scheria, insula, σ, 34; ζ, 8
Scylla, μ, 73. sex Ulyssis socios devorat, 425
Seyrus, λ, 508
Senum mos est molliter dormire, ω, 254

Siculi, populi, υ, 383
Sidonia, γ, 285
Sidonii, δ, 84
Similem ad similem ducit Deus, ρ, 218
Sintia, populi, θ, 294
Sirenes, omnes homines mulcent, μ, 39. Ulyssi canunt, 183
Sisyphus, λ, 592
Sol Diis hominibusque lucet, γ, 2; Hymn. in Solem, 8. videt & audit omnia, λ, 1-8; μ, 323. ejus genus, Hymn. in Solem, 1
Sol Vulcano nuntium fert de Marte & Venere, θ, 269. apud Deos, de bobus occisis conqueritur, μ, 376. Pythona dracenam interfectam putrefacit, Hymn. prim. in Apoll. 374
Solis boves & oves, μ, 128, 262. ab Ulyssis sociis mactantur, 353
Solis defectio, υ, 356
Solis portæ, ω, 12
Somni portæ, τ, 562
Somnia, alia irrita, alia veri præfaga, τ, 564
Somnus, laborum & sollicitudinum omnium requies, υ, 85; ψ, 342
Somnus nimius, molestus, ο, 393
Sparta, λ, 459; γ, 412
Stercorationem Homero notam observat Victorius, ω, 226
Sternutatio, boni ominis, ρ, 541
Stygia aqua, κ, 514. jusjurandum gravissimum, σ, 185; Hymn. prim. in Apoll. 85
Suntium, promontorium, γ, 278
Syria, insula, ο, 402

T.

Tænarus, Hymn. prim. in Apoll. 412
Talis ludunt Proci, α, 107
Tantalus, λ, 581
Taphii, populi, α, 181; ο, 426
Tarta-

INDEX RERUM.

Tartarus, Hymn. prim. in Mercur. 256, 374.
Taygetus, mons, ζ, 103; Hymn. secund. in Jovis Pueros, 4.
Telemachus Minervam Mentis assimilatam hospitio excipit, α. 119. & cum ea alloquitur, 156 &c. matrem reprehendit, 345. cum Proci colloquitur, 367 &c. cubitum it, 425. Achivos convocat, β, 6. infortunia sua in concilio exponit, 40, 130. navem petit, 212. Minervam precatur, 260. Proci minatur, 315. ab Euryclea viatica petit, 349. navem parat, sociosque congregat, 389, 391. navem conscendit, 416. Pylum advenit, γ, 4. à Minerva animatur, 13, 25. apud Nestorem amice excipitur, γ, 34. cum Nestore colloquitur, 75, 247 &c. à Minerva reprehenditur, 229. cum Pisistrato currum conscendit, 481. Lacedæmonem advenit, δ, 1. Menelai sedes admiratur, 44, 71. à Menelao benigne excipitur, 47. ab Helena agnoscitur, 143. cum Menelao colloquitur, 315 &c. Pisistratum de reditu monet, ο, 46. à Menelao petit, ut se dimittat, 65, 87. muneribus donatur, 113, 125. currum conscendit, 145. accepto Aquilæ augurio, abit, 182. Pisistratum alloquitur, 195. socios hortatus, Minervæ sacra facit, 222, 258. cum Theoclymeno colloquitur, 265. eumque in navem suscipit, 282. à Pylo solvit, 287. Ithacam redit, 494. Theoclymenum allocutus, Accipitris omen conspicit, 524. Theoclymenum Piræo commendat, 538. ad Eumæum divertit, 554. cum eo & Ulyssæ ignoto colloquitur, π, 30 &c. Eumæum

ad Penelopen mittit, ρ30. Ulyssæ agnoscens amplectitur, 213. Procorum numerum recenset, 245. & de eorum cæde cum Ulyssæ deliberat, 256. Eumæum reversum interrogat, 460. ad urbem proficiscitur, ρ, 26. à Penelope de itinere interrogatur, 41. Piræum dona Menelai servare jubet, 78. Penelopi itineris successum refert, 107. Ulyssæ mendico cibum dat, 342. Eumæum reprehendit, 392. & Antinoom, 396. ad Penelopes sermonem sternit, 541. Eumæum dimittit, 599. Ulyssæ cum Iro certaturum animat, σ, 60. Penelopi de hoc certamine respondet, 225. Procos reprehendit, 404. cum Ulyssæ arma in Thalamum deponit, τ, 31. Parietes domus lucentes observat, 36. Eurycleam de hospite interrogat, υ, 128. ad concionem it, 146. Ulyssæ dat cibum & potum, 257. Cresippum increpat, 303. Agelao, de matris nuptiis, respondet, 338. secures statuit, & Ulyssæ arcum tentat, φ, 120, 124. arcum deponit, 136. matrem alloquitur, 334. arcum Ulyssæ dari jubet, 369. Ulyssæ nutu monitus, se accingit, 431. Amphinomum interficit, χ, 91. Patri arma affert, 112. thalami januam claudi jubet, 157. Procorum nonnullos interficit, 267, 284, 294. Phœmion & Medonta servandos monet, 356. Eurycleam vocat, 395. cum famulis domum verrit, 454. ancillas impudicas suspendit, 465. matrem reprehendit, ψ, 96. cum Ulyssæ de Ithacensium ira evitanda consulit, 123. cum Ulyssæ & famulis urbe egreditur, 371 apud

- apud Laetern convivium pa-
rat, *u*, 362. fortem se pra-
stiturum patri pollicetur, 509.
cum Ulyssæ Ithacenses aggre-
ditur, 525
- Telemus Cyclopum vates, *i*,
508
- Temese, urbs, *κ*, 184
- Tenedos, *γ*, 159
- Testudinem in Lyræ aptat
Mercurius, Hymn. prim. in
Mercur. 46
- Thebæ conditæ, *λ*, 262
- Themis, Dea, Hymn. prim. in
Apoll. 94; Hymn. in Jo-
vem, 2
- Theoclymenus, vates, ad Te-
lemachi navem confugit, *o*,
223, 256. ejus genus, 225.
rogat, ut in navem suscipia-
tur, 277. augurium interpre-
tatur, 531. hospitio excipi-
tur à Piræo, 545; *ρ*, 84;
υ, 372. Penelopæ de Ulyssis
reditu vaticinatur, *ρ*, 151.
Prociæ malum imminens præ-
dicit, *υ*, 350. exit ædibus
Ulyssis, 371
- Theseus, *λ*, 321, 630
- Thesproti, populi, *ξ*, 315, 316
- Thetis, audita Achillis morte,
mari egreditur, *ω*, 47. certa-
mina funebria ei instituit, 85.
Vulcanum cadentem suscipit,
Hymn. prim. in Apoll. 319
- Thoas, *ξ*, 499
- Thoussa, Polyphemi mater,
κ, 71
- Thracia, *θ*, 361
- Thrasymedes, Nestoris filius,
bovem occidit, *γ*, 448
- Thyestes, *δ*, 517
- Tiresias, vates cæcus, *κ*, 492.
solus ex umbris sapiens, 494.
Ulyssis apparet, *λ*, 90. de re-
ditu ei monita dat, & futura
prædicit, 99. docet eum qua
ratione ab umbris agnoscatur,
245. Orci domum subit, 249
- Tithonus, *ε*, 1. ab Aurora rap-
tus, Hymn. prim. in Vene-
rem, 219
- Tityus, Terræ filius, *ν*, 324. à
Vulturibus laniatur, *λ*, 577
- Trinacria, Solis insula, *λ*, 106;
μ, 127
- Triopus, Hymn. prim. in A-
poll. 213
- Trojæ excidium à Demodoco
cantatum, *θ*, 514
- Tydides in equo Trojano, *δ*,
280
- Typhaon ex Junone ortus,
Hymn. prim. in Apoll. 306,
352
- Tyro, *β*, 120; *λ*, 234

V.

- Venter matorum matorum
causa, *ρ*, 286, 474
- Ventos quatuor in Ulyssæ ex-
citât Neptunus, *ε*, 295, 296.
ventos utre inclusos Ulyssis dat
Æolus, *κ*, 19
- Venus cum Marte deprehendi-
tur à Vulcano, *θ*, 296. à
Vulcano liberata, Paphum
abit, 362. Pandari filias enu-
trit, *υ*, 68. nuptias his pe-
tit à Jove, 73. inter Deas
tripudiat, Hymn. prim. in
Apoll. 195. amore domat o-
mnes, Hymn. prim. in Ve-
nerem, 2, 34. Anchisis a-
more capta, 53. ornat se, 58.
feris amorem injicit, 73. An-
chisis tugurium adit, 75. cum-
que alloquitur, 107. cum eo
concumbit, 167. ex somno
eum suscitât, 177. filium ei
pollicetur, Æneamque nomen
imponit, 197. Anchisen mo-
net, ne cui rem revelet, 282.
in cælum abit, 292. Venus,
ex mari ab Horis suscepta,
Hymn. secund. in Venerem,
5. ornata, 6. & ad Deos
ducta, 14
- Vinum suavissimum & genero-
sissimum, *i*, 196. Vinum va-
rie homines afficit, *ξ*, 464;
τ, 122. Centaurum labefe-
cit, 295

INDEX RERUM.

Ulysses, maximis erroribus jactatus, plurimos dolores passus, α, 1. sui sociorumque reditus cupidissimus, 5, 13. à Calypso detentus, 14, 55; δ, 558. summo patriæ revisendæ desiderio affectus, α, 57. ejus reditus à Neptuno impeditus, 74. ad Trojam consiliis præstantissimus, γ, 120. verberibus cæsus, urbem Trojanam dolose ingreditur, δ, 244. ubi ab Helena sola agnoscitur, 250. in equo Trojano Anticlum cohibet, ne Græcos prodat, 271, 287. in Lesbo, cum Philomelide certat, 342; ρ, 133. invitus à Calypso detentus, in litore sedet perpetuo lugens, mareque intuens, ε, 82, 151. cum Calypso de reditu colloquitur, 172. & cibum sumit, 200. Calypsius monitu ratem sibi compingit, 243. ab ea dimittitur, 263. navigat, sidera observans, 270. à Neptuno conspicitur, 282. procella ingruente, sortem suam luget, 298. rate excussus, mari submergitur, 315, 319. ratem repetit, fluctibusque & ventis jactatur, 342. à Leucothea vittam accipit, 351. rate penitus contracta, ligno uno insidens vehitur, 370. dies & noctes duo, fluctibus jactatur, 388. terram tandem videt, 392. fluctuumque & scopulorum pericula difficillime elapsus, littus attingit, 452. Leucotheæ vittam in flumen remittit, 459. terram osculatur, 463. arbuſtum ingressus, foliis tegit se, 476. somno exspectus, arbuſto egreditur, ζ, 127. Nausicæ & ancillis se ostendit, 137. Nausicæ supplicat, 148. ab ea vestitu donatur, 214. flumine lotus vestibulſque indutus, Nausicæ admirationem movet, 237.

cibo reficitur, 248. Minervæ supplicat, 323. nebula septus à Minerva, ad Alcinoi ædes perducitur, η, 14, 47, 82. earum splendorem miratur, 83, 134. ingressus, Areten supplex orat, 142. ab Alcinoö benigne excipitur, 167. & ab ipſo dimiſſionem petit, 222. interrogatus, Aretæ ſuos labores narrat, 241. septennium in insula Ogygia detentus, 259. cum Alcinoö colloquitur, 302. dormitum it, 343. Phæacibus admirationem movet, θ, 17. Demodoci cantu dolet, 83. ad certamen provocatus, Euryalum reprehendit, 165. disco omnes superat, 186. Phæacibus vires ſuas ostentat, 202. Phæacum tripudium miratur, 264, 383. Demodoci cantu delectatur, 368. ab Euryalo, enſe donatur; 403. muneribus donatur & à Phæacibus, 417; ι, 16. item ab Areta, θ, 441. Nausicæ gratias agit, 463. Cantori cibum mittit, 464. Demodoco Trojanum excidium canente, lachrymas fundit, 521. ab Alcinoö interrogatus, erroris ſui hiſtoriam refert, ι, 1. Ithacam deſcribit, 25. Ciconum urbem depopulatus, ab ipſis deinde prælio ſuperatur, 40, 47. procella affligitur, 67. Terram Lotophagorum appellitur, 84. indeque ad Cycloſas, 106. cum ſociis duodecim, Polyphemi antrum ingreditur, 195, 216. cum eo colloquitur, 258. vinum ei dat, 353, 360. nomen ſibi fingit Outin, 366. Cyclopi oculum eruit, 380. ſeipſum & ſocios ſub ovibus celat, 425. Cyclopi inſultat, 475, 502. ad cæteros ſocios revertitur, 543. Æoliam advenit, κ, 1. ab Æolo amico excipitur, 14. ventisſque utro incluſa

inclusis donatur, 19. ad eum iterum delatus, insula expellitur, 72, 76. Læstrygoniam advenit, 81. ubi naves sociosque plurimos amittit, 118, 132. ad Ææam, Circes insulam, venit, 135. cervum configit, 161. socios animat, 172. sociorum partem ad Circes ædes mittit, 208. Circen aditurus, à Mercurio accipit Moly, 302. Circes ædes ingressus, cum ea colloquitur, 336, 383. lavatur, ciboque reficitur, 360, 371. ad navem redit, 407. reliquosque socios inde ad Circen ducit, 446. Circen de reditu consulit, 483, 501. socios ad iter instituendam hortatur, 547. ad Cimmerios appellatur, λ, 13. mortuis sacra facit, 24. Elpenoris umbram videt & alloquitur, 51, 56. matris animam videt, 84. Tiresiæ umbram consulit, 90. matrem alloquitur, 162. & amplecti frustra conatur, 203. umbras alias complures videt, 234 &c. ab Alcino discendendi copiam petit, 353. cum Agamemnonis anima colloquitur, 395. cum Achillis, 476. Ajacem videt, 542. & alloquitur, 552. videt Minoem, 567. Orionem, 571. Tityum, 575. Tantalum, 581. Sisyphum, 592. cum Hercule colloquitur, 614. ad navem redit, 635. ad Circes insulam reversus, Elpenori exequias facit, μ, 8. cum Circe de futuro itinere colloquitur, 36. navem conscendit, 145. Sociis Circes & Tiresiæ vaticinia exponit, 154, 271. ad Sirenium insulam appulsus, sociorum auribus ceram indit, 166, 173. Sirenium cantum audire cupit, 192. socios animat, 207. armat se, 226. Scyllam & Charybdin effu-

git, 260. ad Solis insulam appulsus, Socios monet, ne Solis pecora violent, 271, 297, 320. Solis bobus occisis, luget, 370. nave contracta, malo & carinæ insidens vehitur, 425, 444. ad Charybdin iterum defertur, 430. caprifico suspensus servat se, 432. ad Calypsus insulam appellitur, 447. Ithacam redire vehementer cupit, ν, 30. abiturus, Alcinoeum alloquitur, 37. & Aretam, 58. Phæacum nave dormiens Ithacam defertur, 79, 95. terræ exponitur, 119. patriam non agnoscens, luget, 199, 219. Phæacum dona recenset, 217. cum Minerva, Pastoris assimilata, colloquitur, 227. eam agnoscens alloquitur, 311. patri agnita, terram osculatur, 354. Nymphis supplicat, 355. cum Minerva de procorum cæde deliberat, 372. in senem mendicum ab ea transformatur, 429. Eumæum adit, ξ, 1. canum ingruentum furorem evitans, humi sedet, 30. ab Eumæo benigne exceptus, gaudet, 48, 51. cibo & potu donatur, 79, 109. cum Eumæo colloquitur, 114 &c. ex Creta se ortum fingit, historiamque commentitiam refert, 199. lænem petit, 460. in pellibus decumbit, 520. cum Eumæo cœnat, ο, 300. eum alloquitur, 306. de patre & matre quærit, 346. Eumæi genus & fortunas exquirat, 382. jentaculum parat, π, 1. Telemachum advenientem audit, 5. ei assurgit, 42. de procis eum interrogat, 90. à Minerva monitus, Telemacho notum se facit, 186, 202. eum osculatur, 190. cumquo eo de procis interficiendis consultat, 235 &c. ad urbem ire

INDEX RERUM.

Ire cupit, p, 17, 194. cum Eumæo, baculo innitens, proficiscitur, 200. à Melanthio insultatur, 215. cum Eumæo ad ædes suas pervenit, 260. ab Argo cane agnoscitur, 291. de eo Eumæum interrogat, 305. domum ingreditur, 336. Telemacho gratias agit, 354. apud Procos mendicat, 365. ab Antinoo petit, 414. ab eo scabello feritur, 462. procos alloquitur, 467. ab Eumæo ad Penelopem accersitur, 551. Penelopi responsum mittit, 560. ab Iro lacessitur, σ, 8, 25. procos alloquitur, 51. se accingit, 65. cum Iro certat, 88. cum humi sternit, 97. & per vestibulum pede extrahit, 99. cibo & vino donatus, Amphinomum alloquitur, 123. in Trojam abiens, uxori monita dat, 256. procos à Penelope delusos videns, gaudet, 280. ancillas alloquitur, 311. à Melanthio objurgatur, 325. eam increpat, 336. lampadibus lucem præbet, 342. ab Eurymacho lacescit, 349. & scabello petitur, 391. cum Telemacho arma in thalamum deponit, τ, 31. à Melanthio iterum objurgatur, 65. eam reprehendit, 70. à Penelope interrogatus, fictam historiam refert, 172. eam miseratus, dolo lachrymas occultat, 210. Ulyssis ad Trojam euntis vestitum depingit, 225. ejusque præconem, 244. Ulysses reversurum esse asserit, 270, 300. ab Euryclea, eum lavante, ex cicatrice agnoscitur, 392. ab avo Autolyco nominatur, 409. ad Parnassum proficiscitur, 413. cum Autolyci filiis it venatum, 429. ab apro vulneratur, 449. eum occidit, 452. incantatione sanatur, 457. Eurycleam co-

hibet, ne se prodatur, 479. lavatur, 503. Penelopes somnium interpretatur, 555. ad arcus certamen prociis proponendum eam hortatur, 583. cubile sibi ipse sternit, υ, 1. cor suum alloquitur, 17. anxie secum de procorum cæde deliberat, 24, 28. à Minerva solatio afficitur, & in somnum vertitur, 30, 54. uxoris flentis vocem audit, 92. à Jove signa poscit, 97. de procorum insolentia conqueritur, 169. à Melanthio convitiis proscinditur, 177. Bubulcum alloquitur, 226. à Telemacho ad limen collocatur, 257. à Ctesippo, bovis pede, petitur, 299. Sardanium risum edit, 302. ab Euryto arcum accipit, φ, 30. ei dat enses, 34. Telemachum nutu prohibet, ne arcum tendat, 129. domo egressus, Eumæo & Philætio se notum facit, 190. à flendo eos cohibet, 227. liisq; mandata dat, 230. à prociis arcum poscit, 281. ab Antinoo reprehenditur, 287. arcum accipit, 379. eum omni ex parte explorat, 393. & facile tendit, 409. sagittam mittit per omnia foramina, 421. Telemacho innuit, 431. pannis nudatus alloquitur procos, χ, 4. Antinoo interficit, 15. prociis se manifestat, 34. Eurymachum interficit, 81. procorumque alios, 114. armat se, 122. Eumæum & Philætiem mittit Melanthium capturos, 171. opem à Mentore petit, 208. à Minerva objurgatur, 255. procorum alios interimit, 266, 283, 292, 307. Leiodem alloquitur, 320. eum interficit, 328. Medonta animat, 372. procos omnes occisos videt, 383. Eurycleam ab exultando cohibet, 409. mortuos effera jubet,

jubet, 437. ancillasque impu-
 dicas suspendi, 441. thure
 domum suffit, 493. à famulis
 amplexu & osculis fovetur,
 498. Telemachum de Itha-
 censium ira vitanda consulit,
 ψ, 117. pulchritudine & gra-
 tia perfunditur à Minerva,
 156. uxorem reprehendit,
 quod se non agnoscat, 166.
 lectum suum conjugalem de-
 scribit, 184. à Penelope a-
 gnoscutur, 205. eam ample-
 ctens, lachrymas fundit, 233.
 ei futuros suos labores me-
 morat, 248, 265. cubitum
 it, 296. historiam erroris sui
 uxori refert, 306. in agrum
 abiturus, mandata ei dat, 349.
 cum filio & servis urbe egre-
 ditur, 370. ad Laertis domum
 eos mittit, ω, 212. ipse pa-
 trem solum invenit, 225. eum
 alloquitur, 243. fictam de se
 historiam narrat, 302. patrem
 osculatur, & ei notum se fa-
 cit, 319. eum animat, 356.
 cum eo domum proficiscitur,
 360. lotum eum & ornatum
 miratur, 396. à Dolio & filiis
 amice excipitur, 396, 408. &
 cum iis prandet, 411. Itha-
 censibus advenientibus, armat
 se, 495. Telemachum ani-
 mat, 504. Ithacenses aggre-
 ditur, 525. cum ipsis foedus
 init, 545
 Ulyssis certamen cum Achille,
 à Demodoco cantatum, θ, 75
 Ulyssis divitiæ, ξ, 100
 Ulyssis mors à Tiresia prædici-
 tur, λ, 133
 Ulyssis socii, sua stulticia pe-

rierunt, α, 7. loto pasti, re-
 dire nolunt, ι, 94. à Cyclope
 devorantur, 286, 311, 344.
 Ulysses cohibent, ne Cyclo-
 pem iritet, 493. utrem ven-
 torum solvunt, α, 47. à Læ-
 strygonibus perduntur, 122.
 cervum ab Ulysses occisum
 mirantur, 179. à Circe in
 porcos vertuntur, 235. for-
 mæ pristinae restituntur, 391.
 Ulysses ab Eurylocho in-
 terficiendo arcent, 441. eum
 de reditu monent, 471. Ulys-
 sem malo alligant, μ, 179. à
 Scylla devorantur, 245. fame
 vexantur, 332. Solis boves
 mactant, 352. mari mergun-
 tur, 417

Umbræ mortuorum Ulyssis ap-
 parent, λ, 36

Urfa, stella, ε, 273

Vulcanus Marti dolos struit, θ,
 272. eum cum Venere depre-
 hendit, 300. Deos convocat,
 305. & de injuria conqueri-
 tur, 306. à Mercurio rogatus,
 Martem dimittit, 359. è cælo
 projectus, à Thetide suscipi-
 tur, Hymn. prim. in Apoll.
 317. homines inclyta opera
 docet, Hymn. in Vulcan. 2

Vulneris incantatio, τ, 457

Z.

Z Acynthus, insula, α, 246
 Zephyri auræ, homines
 refrigerant, δ, 567
 Zephyrus, ventus vehemens,
 ε, 295. aquosus, ξ, 458
 Zethus, λ, 261; τ, 523